

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σόφου

Αρ. 691.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΣΑΜΟΥ

Ο ΔΩΡΙΤΗΣ ΚΟΥΖΙΛΛΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΑΜΟΥ
Αριθ. 593
Χρονολ. 23/8/98

ΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ
767
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΑΜΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΑΜΟΥ
Αριθ. 2567
Χρονολ. 1969

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

533

ΤΜΗΜΑ ΙΒ

ΑΡ.Θ. 101

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΠΑΝΘΕΚΤΗ

119

ΙΕΡΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΤΩΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΚΑΙ

ΔΙΗΡΗΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

~~ΕΚΔΟΣΙΣ~~

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἐκδοθεῖσα μὲν κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΤΤΑΛΟΥ,

ἤδη δὲ ἐπαυξηθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα ἐγκρίσθη

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς χρῆσιν τῶν τε Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος

Ἐκδίδεται δαπάναις Γ. Καρυοφύλλη.

Κυρία Π. Ζαΐρη ἡμετέρι ἐκείνη σελ

1875 -



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Νικίᾳ, ἀριθ. 74.

1860

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Περὶ συνδρομῆς εἰς τὴν Πανθέκτην.

Ἄριθ. Πρωτ. 10597.

Διεκπ. 112.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικράτειαν Σ. Μητροπολίτας,
Ἄρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους.

Ὁ Κύριος Γ. Καρυοφύλλης τυπογράφος κατὰ τὴν ᾧδε ἐγκλειστον ἀγγελίαν προτίθεται, ἵνα ἐκδώσῃ καὶ δεύτερον τὴν πρὸ δύο ἐτῶν ἐκδοθεῖσαν Ἱεράν Ἐκκλησιαστικὴν Πανθέκτην, προσθέτων καί τινα ἐλλείποντα εἰς τὴν πρώτην ἐκδοσιν, ὡς χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν Ἱεράν ἀκολουθίαν.

Ὅθεν συνιστῶσα ὑμῖν ἡ Σύνοδος τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκδοθησομένην Πανθέκτην, ὡς ἀκριβεστέραν καὶ ἐντελεστέραν, πέποιθεν, ὅτι θέλετε συνδράμει αὐτὸν προτρέποντες τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐφημέριους καὶ τὰ Συμβούλια τῶν μονῶν πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῆς.

Περὶ δὲ τῶν γενησομένων συνδρομῶν θέλετε συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ ἐκδότου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1860.

- + Ὁ Ἀθηναῶν ΝΕΟΦΥΤΟΣ Πρόεδρος.
- + Ὁ Μογεμθασίας καὶ Σπάρτης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
- + Ὁ Κορινθίας ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ.
- + Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.
- + Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ΑΝΘΙΜΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
(Γ. Σ.) Ζ. ΜΑΘΑΣ.

ΤΩ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ
ΘΕΙΟΤΑΤΩ ΤΕ
ΚΑΙ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ.

ΚΥΡΙΩ ΜΟΙ ΚΥΡΙΩ

ΓΩ ΔΕ ΕΣΤΙΝ

ΑΝΑΓΙ ΠΑΜΠΟΛΛΑΙΣ

ΚΑΤΗΓΛΑΪΣΜΕΝΩ

ΑΡΕΤΑΙΣ

ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ

ΠΑΝΕΥΛΑΒΩΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Θ ΕΚΔΟΤΗΣ.

ἀφιέρωμα πρὸς τὴν πατριάρχην Ἱεροσολύμων
κυρίως διὰ τὴν ἁγ. Μακαριανήν
ἱερατικὴν ἐξοχίαν.



ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ!

Ἡ ἐπὶ τὸ ἐκπρεπέστερον καὶ πληρέστερον διασκευασμένη καὶ κατὰ τὰς δοθείσας μοι εἰσηγήσεις καὶ διακελεύσεις ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιωρθωμένη νέα αὐτῆ ἐκδοσις τῆς ἐκ πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου καταναλωθείσης ἐκείνης Παναθέκτης, οὐκ ἄρα εἰκαίως ἐτύγχανεν ἐκ τῶν πιστηρίων εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος προκύπτουσα ἅμα τῇ ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον λαοποθήτῳ καὶ λαοσώφῳ ἀνόδῳ τῆς Ἑμετέρας Παναγιότητος. Τῷ γὰρ Αὐτῆς δηλονότι παντίμῳ ὀνόματι ἐμελλε κατακοσμηθῆναι, καὶ μάλα εἰκότως. Σὲ γὰρ, ὦ ἱερὰ Κορυφή, ἡ μὲν ἀφευδῆς φήμη ἀπὸ πλείστων ὄσων ἤδη ἐτῶν ἔχει διασαλπύσασα ὡς πολλοῖς τε ἄλλοις πλεονεκτήμασι γεραιρόμενον, καὶ δὴ καὶ τῷ φιλογενεῖ καὶ φιλομούσῳ καὶ τῇ τῶν ἡθῶν χρηστότητι καὶ ἐπιεικείᾳ, ἣ δὲ τῇ θεῖᾳ νεύσει ὑπέκουσα κοινῇ ψῆφος ἀνέδειξεν ἐπαξίως ἐν ταῖς παρούσαις τὰ μάλιστα κρισίμοις περιστάσεσιν ἀνώτατον τοῦ λογικοῦ ποιμανίου Ἀρχιποίμενα.

Τούτων τοίνυν ἕνεκα καὶ ὠφειλον καὶ καταβαρῆσας ἀνέθηκα τὴν βίβλον τῆς ἐνιαυσίου Ἱεράς Ἀποκρυφίμου Ἱερῶ τῆς Ἑμετέρας Θεοφρουρήτου Παναγιότητος ὀνόματι, ἔν' οὕτως ἐστολισμένη εὐρηται πλείονα παρὰ πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι καὶ φιλακολούθοις χριστιανοῖς τὴν χάριν. Αὐτῇ δὲ ἀποδεξαμένη εὐμενῶς τὸ ἱερὸν τοῦτο τοῦ πενταπενίχρου τυπογραφείου μου πρωτόλειον, αὐτὸ τε τοῦτο στεφάτω ταῖς εὐλογίαις τῆς Χαριτοβρύτου Αὐτῆς δεξιᾶς, καὶ μείζω μοι ἐπευξάσθω προσενεγκεῖν Αὐτῇ εἰς ὕστερον καὶ τελειότερα, ἐνισχύουσα τὴν ἀγνὴν ταύτην πρόθεσιν καὶ ἐπιθυμίαν μου τῇ βαρυστήμῳ Αὐτῆς εὐμενείᾳ, ἣν πανευλαβῶς ἐξαιτούμενος ὑποδιατελωμένων,

ΤΗΣ ἙΜΕΤΕΡΑΣ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΟΥ ΜΟΙ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ Υἱὸς

καὶ ὀτραλέος Θεράπων,

Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ,

Δημόσια Κεντρικὴ Ἱστορικὴ Βιβλιοθήκη Σάμου

ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΤΗ ΔΕ ΤΗ ΒΙΒΛΩ

Κατὰ τὰ ξιν ἢ ἀρχὴ τῆς Ἐνάτης ὥρας. Ὁ Προοιμακὸς ψαλμὸς, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινωσκόμενον τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Τὸ Μικρὸν Ἀποδειπνον. Ἡ προοιμακὴ προσευχὴ τῆς ὅλης ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας. Τὸ Καθημερινὸν Μεσονυκτικόν. Τὸ τοῦ Σαββάτου, καὶ τὸ τῆς Κυριακῆς. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἡ τοῦ Ἑξαψάλμου. Αἱ ὀκτὼ Ὠδαί. Ἡ Πρώτη, Τρίτη, καὶ Ἑκτη ὥρα, μετὰ τῶν Τυπικῶν. Οἱ Μακαρισμοὶ καὶ οἱ ψαλμοὶ τῆς Τραπέζης.— Ἡ Παρακλητικὴ κατὰ τὴν νέαν ἔκδοσιν, τὴν ἐγκριμένην καὶ διωρθωμένην παρὰ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Τὰ Ἑξαποσειλάρια καὶ τὰ Ἐνδεκα Ἑωθινὰ Ἰδιόμελα Ἀναστάσιμα. Οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι κατ' ἕχρον. Τὰ Φωταγωγικά. Τὰ Ἑξαποσειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος. Τὰ Θεοτοκία Ἀπολυτικά. Οἱ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον Παρακλητικοὶ Κανόνες, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὰ Κοινωνικά τῆς ἑβδομάδος.

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ.

Καί τοι πρό δύο ὄλων ἐτῶν εἶχεν ἐξαντληθῆ μέχρις ἐνός ἀντιτύπου ἢ προγεγονυῖα ἔκδοσις τῆς Ἱερᾶς Πανθέκτης, καί τοι πολλαχόθεν ἐζητεῖτο ἐπανειλημμένως ἢ ἱερά αὐτῆ βίβλος, δὲν ἐτόλμων ὁμως, οὐδ' ἠθελον ἀποφασίσει ποτὲ γ' ἀναλάβω τὴν β'. ταύτην ἔκδοσιν, ἂν δὲν ἐλάμβανον πρωίμως τὴν τε Σ. ἐγκρισίαν τῶν αἰεὶ Σεβαστῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας καὶ τὰς σοφὰς Αὐτῶν εἰσηγήσεις καὶ συμβουλὰς περὶ τῶν ἐπενεκτέων βελτιώσεων καὶ εἴτινος ἐτέρου χρησίμου κρινομένου προσθέματος, καὶ τὴν πολῦτιμον συνεργίαν τῶν περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐντριβῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων καὶ φίλων τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Θείου μου Διονυσίου Πύργου, ὅπως γένηται ἡ β'. αὐτῆ ἔκδοσις μᾶλλον μετερρυθμημένη καὶ τελειότερον ἐπεξεργασμένη.

Χάριν δὲ τῶν χρησιμοποιῶν τῇ βίβλῳ ταύτῃ ὑποσυνάπτω τινὰς σημειωδεστέρας ἐκ τῶν περὶ τὴν ἐλάττωσιν γενομένων βελτιώσεων.

Ἀπ' ἀρχῆς τῆς Θ'. Ὁρας μέχρι τῆς Ἀκολουθίας καὶ τῆς Τραπέζης ἤτοι ἄχρι τῆς 76 σελίδος ἐτηρήσαμεν ἐπακριβῶς τὰ τῆς α'. ἐκδόσεως ἅτε καλῶς ἔχοντα.

Ἀρξάμενοι δὲ τῆς Παρακλητικῆς ἠκολουθήσαμεν τὴν νέαν ἔκδοσιν τῆς Παρακλητικῆς τῆς ἐγκεκριμένης καὶ ἐπιδιωρωμένης παρὰ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας, καταχωρίσαντες ἐφεξῆς ἅπαντας τοὺς ἤχους τοῦ ἐνιαυτοῦ τοὺς ἀναγνωσκομένους ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξοις ἐκκλησίαις, ἀπαραλλάκτως καὶ ἀνευ παραπομπῶν, ὡς γνωστοὺς εἰς ἅπαντας τοὺς ἱερεῖς καὶ λοιποὺς χριστιανοὺς, εἰς τρόπον ὥστε οὐδὲ Πίνακα τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν τῇ βίβλῳ τῇδε ἐκρίναμεν δεόν να προσθέσωμεν ἐκ νέου, καθὼς τεταγμένων ἐν τάξει καὶ κατ' ἐναλλαγὴν ὄλων τῶν ἐσπερίων τροπαρίων, τῶν Ἀποστίχων, τῶν Καθισμάτων καὶ Κανόνων ἐκάστης ἑβδομάδος, ἐπίσης καὶ τῶν Θεοτοκίων κ. λ. π. παραλιμψανομένης ἐκασταχοῦ τῆς λέξεως «ζῆτει τὸν δεῖνα Κανόνα ἢ τὸ δεῖνα Κοστάκιον καὶ τὰ τοιαῦτα.»

Μετά δὲ τὸ τέλος τῆς Μεγάλης Παρακλητικῆς, μετὰ τὸν ἦχον τοῦ Πλαγίου Δ'. κατεχωρίσαμεν ἀμοιβαδὸν τὰ Ἑξαποστειλάρια καὶ τὰ Ἐνδεκα Ἑωθινὰ Ἰδιόμελα Ἀναστάσιμα. Τοὺς Τριαδικοὺς ὕμνους κατ' ἦχον (εἰ καὶ ἀφήγαμεν αὐτοὺς ἐν τῷ Ὁρθρῷ πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀναγνωστῶν, καθὼς καὶ τὰ Φωταγωγικά.) Τὰ Φωταγωγικά, τὰ Ἑξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἐβδομάδος, καὶ πρὸς τῷ τέλει τὰ Θεοτοκία Ἀπολυτίκια, κατ' ἦχον, φαλλόμενα ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ· ὡς καὶ τοὺς Παρακλητικοὺς Κανόνας εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὰ Κοινωνικά τῆς ἐβδομάδος.

Οὕτω λοιπὸν ἡ β'. ἐκδοσις αὕτη τοῦ α'. Τόμου κρείττων τῆς πρώτης καταστάσα καὶ εὐσταθέστερον ἐκδεδομένη, ἐπειδὴ οὐδὲ κόπων, οὐδὲ δαπάνης ἐφείσθημεν πρὸς τὴν ὅσον οἶόν τε τελειότεραν καὶ ἀνυσιμωτέραν ἐπέξεργασίαν αὐτῆς, εὐελπιστοῦμεν ὅτι μέλλει νὰ ἐπιτύχη τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς καὶ ἐπιδοκίμασίας τοῦ Φιλοχρίστου Κοινοῦ, ἃς θεωροῦμεν αὐτάρκη ἀνταμοιβὴν τῶν περὶ τὴν μετατύπωσιν καταβληθέντων κόπων καὶ ἀναλωμάτων ἡμῶν καὶ ὡς κέντρον ἀμίλλης ἐρεθιστικώτατον, ὅπως ὅσον ἕνεστι θάπτον ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἐκδοσὶν καὶ πρὸς τὴν ἀναμνηστικὴν 4 τομῶν τῆς Συλλογῆς ταύτης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1860.

Ὁ ἐκδότης
Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ.

ΠΑΝΘΕΚΤΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

1000 0 1000

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΩΡΑΣ

000

Εἰ μὲν ἐστὶν ἱερεὺς λέγει: Εὐλο-
γητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν. Εἰ δὲ λαϊκός: Δι'
εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ
παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ
θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς
χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν
ἡμῖν, καὶ καθάρτισον ἡμᾶς ἀπὸ πά-
σης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἅγιος Ἰσχυρὸς, ἅ-
γιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Τρίς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς,
Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡ-
μῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ
ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἐνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλ-
θέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡ-
μῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγ-
χης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύ-
σαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ
δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς,
καὶ

καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν, αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ πγ'. 83.

Ὁς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὐ θῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιατήριά σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεὸς μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἔστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοί, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς

σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραρπίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ πδ'. 84

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀπὸ ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεὸς, σὺ ἐπίστρεψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώρησ ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀπίσθους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν. Πλὴν ἐγγύς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήνητησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει.

δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ πε'. 85.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμι ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεὸς μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώπιαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεησεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορευσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐῤῥώσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐξήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ πρό-

θεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με ὁς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ ἀισχυρνήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με. (Πά- λιν) Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν κ.τ.λ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα. ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Καὶ εἰ μὲν ἔστι Θεὸς Κύριος, ἔφαλλο, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Τροπᾶριον εἰ δὲ Ἀλληλούϊα, τὸ παρὸν, εἰς ἤχον πλ. δ'.

Ο ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τρίς.

Στίχος α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχος β'. Εἰσέλθοι τὸ ἀξιωμαί μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαι με.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταυρωθεὶς ὑπομεινας ἀγαθὸν ὁ θάνατον τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἐγερθεὶς δειξάς ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεήμων, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεῦσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡμῶν ἀπεργνωσμένον.

Μη'

Μή δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ.

Καὶ εἰ μὲν ἔστιν Ἑρτῆ, λέγομεν τὸ Κοντάκιον αὐτῆς, εἰδ' οὖν, ταῦτα.

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρουψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνοτο· ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος. **Μ**νήσθητί μου, **Κ**ύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. **Δ**όξα

Εν μέσῳ δὴ ληστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὗρεθῆ ὁ Σταυρὸς σου τοῦ μὲν, καταγομέου εἰς Ἀθῆν τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ, κουφιζομένου παισιμάτων πρὸς γνῶσιν θεολογίας. **Χ**ριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοί, **Κ**αὶ νῦν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον, μί.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς πρόσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, **Χ**ρι-

στός ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ πάντας κἀλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. **Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγιάσον, τὰ σώματα ἀγνίσον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ὀλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις· ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγοῦμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.**

Τὸ, **Κ**ύριε ἐλέησον γ'. **Δ**όξα καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Ἐνόνοματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἔστιν, Ἀλληλουῖα, ποιούμεν μετάνοιαν γ'. μεγάλας, λέγοντες μυστικῶς ἐν ἐκάστη μετάνοιᾳ, ἀνά ἓνα στίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Μετάνοια πρώτη.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπει-

νοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγά-
πης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Μετάνοια δευτέρα.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι
τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ
μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου.
Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετάνοια τρίτη.

Λέγε δὲ τὴν εὐχὴν ταύτην ἐκ γ'.
ποιῶν μετανοίας μεγάλας μὲν γ'. μικρὰς
δὲ ἰβ'. λέγων καθ' ἐκάστην τὸ, ὁ Θεὸς
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ πάλιν
ὑστερον τὴν Εὐχὴν, καὶ μετάνοιαν Με-
γάλην μίαν.

Εἶτα λέγομεν τὴν Εὐχὴν ταύ-
την τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ μακροθυμήσας
ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ
ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν
ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιῦ ξύλου
κρεμάμενος τῷ εὐγνώμονι ληστῇ,
τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὠδοποίη-
σας εἰσοδόν, καὶ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς
ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις
σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομή-
σαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ
ἄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ
ὑψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελί-
πομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης
σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελή-
μασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἱ-
κετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀ-
γαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε,
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ
σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ
ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι
αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς

τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες
ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρω-
σον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα,
ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἀν-
θρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ
σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη,
καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς
ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς
τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσω-
μεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραι-
νομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ
ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀ-
γαλλίασις τῶν ἀγαπῶντων σε,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρ-
χῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ,
καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύ-
ματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, πρεσ-
βείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου
ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς καὶ πάντων τῶν
ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγα-
θὸς καὶ φιλόνηρωπος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· καὶ ἄρ-
χεται ὁ ταχθεὶς Προεστὸς ἀνα-
γινώσκειν τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω-
μεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέ-
σωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέ-
σωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλ.

ΨΑΛΜΟΣ ργ'. 103. ^ὁ δευ-
 Ἡ ὕλογοι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύ-
 ριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγα-
 λύνῃς σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ
 μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλ-
 λόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτεί-
 νων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· ὁ
 στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐ-
 τοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν
 αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων
 ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους
 αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουρ-
 γοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θε-
 μελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
 αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶ-
 να τοῦ αἰῶνος. Ἄβυστος ὡς ἱμά-
 τιον τὸ περιβάλλειον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
 ὄρεων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπι-
 τιμῆσεώς σου φεύχονται, ἀπὸ φω-
 γῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀ-
 ναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι
 πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίω-
 σας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ πα-
 ρελεύονται, οὐδὲ ἐπιτρέψουσι κα-
 λῦσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων
 πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν
 ὄρεων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιῶ-
 σι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσ-
 θέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 Ἐπὶ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσῃ, ἐκ μέσου τῶν πε-
 τρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη
 ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρ-
 ποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται
 ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς
 κτήγεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
 ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον
 ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
 καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῶσαι
 πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρ-

δίαν ἀνθρώπου στήριζει. Χορτα-
 σθήσονται τὰ ζῦλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύουσι, τοῦ
 ἔρωδιου ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
 Ὅρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφοις, πέ-
 τρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς. Ἐ-
 ποίησε Σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ Ἥ-
 λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου
 σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
 ὄρου. Σκύμβοι ὠρυόμενοι τοῦ
 ἀράσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θε-
 οῦ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ Ἥ-
 λιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς
 μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔρ-
 γον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
 αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύν-
 θη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σο-
 φίᾳ ἐποίησας! ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς
 κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ
 μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπε-
 τὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μι-
 κρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα δια-
 πορεύονται, ὄρακων οὗτος, ὃν ἐπ-
 λασσας ἐμπαΐζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς
 σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν
 αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐ-
 τοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός
 σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλη-
 σθήσονται χρηστότητος ἀποσρέ-
 ψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, τα-
 ραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦ-
 μα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς
 τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
 κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινίεις τὸ
 πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα
 Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφραν-

θήσε-

θήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονταί. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειον ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῦς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν,

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ, ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν, ἀλληλοῦτα, γ΄.

Ὁ Διάκονος μεγάλη τῇ φωνῇ.

Ἦν εἰρήνη τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλείων ἡμῶν, παντός τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ συμπολεμήσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης,

πάσης πόλεως χωρᾶς καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ εὐκαιρίας ἕρων, εὐφροίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ ῥυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοῦς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα. Ὁ λαός, Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἰερεὺς. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δοξά, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

—οο—

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ΨΑΛΜΟΣ ἀ. τοῦ Δαβὶδ.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθησεν, ἀλλ' ἦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον

παρὰ

παρὰ τὰς διεξόδους τῶν υδάτων, ὁ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποβρύησεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ, κατευδωθήσεται. Οὐχ οὕτως οἰάσεβεις, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡώσει χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀνασῆσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜΟΣ β'.

Ἴνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαβρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποβρίψωμεν ἄφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με: Υἱὸς μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ράβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἠγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δρά-

ξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολεισθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ γ'.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου: Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνή μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεὸς μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς· ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δόξα καὶ νῦν, ἀλληλοῦια γ'· (α)

ΨΑΛΜΟΣ δ'.

Ἐν τῷ ἐπιχαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτεῖρήσόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; Ἴνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε

(α) Ἐὰν ἦναι Κυριακὴ, λέγομεν ὅλον τὸ κάθισμα, εἰ δὲ ἑορτῆ, λέγομεν μόνον τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς, εἰ δὲ καθημερινῇ, λέγομεν τὸ κάθισμα τῆς ἡμέρας εἰς τὸ Ψαλτήριον.

Κύ-

Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κειραγῆναι με πρὸς αὐτόν. Ὁργίξεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἂ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγετε. Θύσατε θυσιάαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπύσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε, ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῇ κραυγῇ μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶν εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶν παραστήσομαι σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσεται Κύριος· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατέυθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐ-

τῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαιά. Τάφος ἀνευγμένον ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολίουσαν. Κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς· ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον, Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ ς΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· Ἰσαΐ με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ Κύριε, ἕως πότε; Ἐπίσρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκα τοῦ ἐλέους σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεῦμα σου, ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι; Ἐκοίτασα ἐν τῷ σκηνῶν μου· λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν σρωμνὴν μου βρέξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου· ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. Αἰσχυρθεῖσαν καὶ ταραχθεῖσαν πάντες οἱ ἐχ-

οὐ ἐχθροὶ μου ἀποστραφείησαν
καὶ καταισχυνηθήσονται σφόδρα διὰ
τῶν λόγων σου.

Δόξα καὶ νῦν, Ἀλληλούια. γ΄.

ΨΑΛΜΟΣ ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλ-
πισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν δι-
ωκόντων με, καὶ ῥῦσαι με. Μήπο-
τε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου,
μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώ-
ζοντος. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίη-
σα τοῦτο· εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί-
μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταπο-
διδούσι μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα
ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Κατα-
διώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν
μου, καὶ καταλάβοι καὶ καταπα-
τήσεται εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ
τὴν δόξαν μου εἰς χεῖρ κατασκη-
νώσεται. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ
σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν
ἐχθρῶν μου, καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε
ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνε-
τείλω, καὶ συναγωγῇ λαῶν κυκλώ-
σει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος
ἐπίστρεψον. Κύριος κρινεῖ λαούς·
κρινόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιο-
σύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν
μου ἐπ’ ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πο-
νηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς
δικαίον, ἐτάζων καρδίας καὶ νε-
φροὺς ὁ Θεὸς δικαίως. Ἡ βοήθειά
μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία. Ὁ Θεὸς κρι-
τὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς καὶ μα-
κρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων
καθ’ ἐκάστην ἡμέραν. Ἐάν μὴ ἐπι-
στραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσεται· τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε
καὶ ἠτοίμασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ

ἠτοίμασε σκευὴ θανάτου· τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσα-
το. Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέ-
λαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.
Λάκκον ὠρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐ-
τὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν
εἰργάσατο. Ἐπιστρέψει ὁ πόνος
αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
κορυφῆν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ
καταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι
τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυ-
ρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ η΄.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυ-
μαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ
γῇ· ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά
σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ
στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
σου, τοῦ καταλύσαι ἐχθρὸν καὶ
ἐκδικητήν. Ὅτι ὀψομαι τοὺς οὐρα-
νοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, Σε-
λήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίω-
σας! Τί ἔστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνή-
σκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι
ἐπισκέπη αὐτόν; Ἠλάττωσας
αὐτὸν βραχύ τι παρ’ ἀγγέλους· δό-
ξα καὶ τιμὴ ἐστεφάνωσας αὐτόν,
καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ πρόβα-
τα καὶ βόας ἀπάσας, ἐτι δὲ καὶ τὰ
κτήνη τοῦ πεδίου, τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θα-
λάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους
θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν,
ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν
πάσῃ τῇ γῇ. Δόξα καὶ νῦν, Ἀλλη-
λούια γ΄.

Μετά

Μετὰ τοῦ ψαλμοῦ λέγει ὁ διάκονος: Ἐτι καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ῥειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς

Ὅτι σὺν τῷ κράτει, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΨΑΛΜΟΣ ρμ'.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέειναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κετευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδουάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλεον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἐτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν, κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκρόσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐβράβη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστά αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμι ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ρμά.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδέηθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν ὀλίφιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνευμά μου, καὶ σὺ ἐγνώσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουεις τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου μερὶς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με

των με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς στίχους 10.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Εἰς στίχους 8.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ᾠτά σου, προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς στίχους 6.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἰς στίχους 4.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπιδόσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας· εἶτα, εἰσοδοῦ γενομένης, ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην (α).

(α) Καλεῖ μὲν ἐστὶ κυριακῆ, ψάλλομεν 7 τραπάρια τῆς Κυριακῆς καὶ τρία τοῦ

Ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου Δέσποτα τῶν ἀπάντων· κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηροῦς, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σέ ἠλπίσαμεν, μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν. Καὶ μετὰ τὴν εἰσοδὸν λέγει. Σοφία ὀρθοί.

Εἶτα τὸ Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Φῶς ἱλαρόν, ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρὸς, Οὐρανίου, Ἁγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἥλιου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἁγίον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσάις, Υἱέ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· διὸ ὁ Κόσμος σε δοξάζει.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχη μία τῶν Τεσσαρακοστῶν, καὶ ἐστὶν ἀλληλουσία· ἀντὶ τῶν προκειμένων τῆς ἑβδομάδος ψάλλομεν ταῦτα.

Τῆ β'. Ἐσπέρας. Ἀλληλουσία, ἐκ γ'. εἰς ἤχον πλ. β'.

μνηαίου· εἰ δὲ καθημερινῆ, ψάλλομεν μόνον τρία τοῦ ἤχου τῆς παρακλητικῆς τῆς ἡμέρας, καὶ τρία τοῦ τυχόντος Ἁγίου, δόξα καὶ νῦν τῆς ἡμέρας, εἰ δὲ, λέγομεν δόξα τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν τῆς ἡμέρας.

Στίχ.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, Ἀλληλούϊα.

Τῇ Τρίτῃ, καὶ Πέμπτῃ. Ἀλληλούϊα γ'.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ἀλληλούϊα γ'.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φόβος αὐτῶν.

Τῇ Παρασκευῇ. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Εἰ δέ ἐστι Θεὸς Κύριος, ψάλλοντα τὰ Προκειμένα ταῦτα.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, ἤχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλόγεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν γ'.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, ἤχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κερραγῆναι με πρὸς αὐτόν. γ'.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, ἤχος α'.

Τὸ ἔλεός σου Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. γ'.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, ἤχος πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, ἤχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπερ. ἤχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ἤχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Μετὰ δὲ τὸ προκειμένον τοῦ Σαββάτου λέγει ὁ διάκονος, εἰ ἐστίν.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε Παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον. — Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐπιδεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός

Ὁ χορός.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέ-
ρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλα-
χθῆναι ἡμᾶς, εὐλογητός εἶ, Κύριε
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ
αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο-
μάσου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ,
Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἁγίε,
φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα,
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ πα-
ρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέ-
πει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλάβου, σώσον, ἐλέ-
ησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῆ
σῆ χάριτι. Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν,
ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, πα-
ρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Ἄγγελον
εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτη-
σώμεθα. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτη-
σώμεθα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Χριστια-
νὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα,
ἀνεπάσχοντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπο-
λογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος
τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα. Τῆς Παναγίας
ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδοξου,
ἁειπαύτου, ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἁειπαρ-

θένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόφρων Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
μεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς.

Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλί-
νωμεν:

Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν
Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας
οὐρανοῦς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτη-
ρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,
ἐπίδη ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ
ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γάρ
τῷ φοβερῷ καὶ φιλόφρονι Κρι-
τῇ, οἱ σοὶ δούλοι ὑπέκλιναν τὰς
κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέτα-
ξαν αὐχένας· οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων
ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ
σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν
σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν οὐς
διάσῴλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ
κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ
τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παν-
τὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικει-
μένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαιῶν, καὶ ἐνδυ-
μήσεων πονηρῶν.

Ἔπειτα λέγει ἐκ φωνῆς.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου
εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐ-

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῆς ὀκτωήχου εἰ ἐστὶ Σάββατον· μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχος α΄.

Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν κλ.

Στίχος β΄.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἰ δὲ ἑορτῇ, τὰ τοῦ Ἁγίου μὲ τοὺς προσήκοντας στίχους· εἰ δὲ καθημερινῇ, τὰ τοῦ τυχόντος ἡχοῦ μὲ τοὺς ἐξῆς στίχους.

Στίχος α΄.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὐ οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς.

Στίχος β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθουοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τῆς Πανακκλητικῆς, ἢ Δόξα τῆς ἑορτῆς, καὶ νῦν τὸ Θεοτόκιον. Εἶτα.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Τρισάκιον. Παναγία. Τριάς. Πάτερ

ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Τὸ Τροπάριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς· Σοφία. Ὁ λαός· Εὐλόγησον Δέσποτα. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ λαός· Στερεώσαι, Κύριε ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ὀρθόδοξον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Ἱερεὺς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ λαός.

Δόξα, καὶ νῦν, τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ κτλ.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίας τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλόνητος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστῇ, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα εἰς ἡχοῦ, ὃ· ποιῶντες ἀνά μιαν μετάνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξι, καὶ ἔλθο-

εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ Ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων ὑμᾶς γὰρ θερμούς προσάτας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγγνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Καὶ ὁ ἱερεὺς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες :

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν Ἁγίαν ἐκκλησίαν ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ εὐθὺς τὰς 15 μετаноίαις· εἶτα τὸ Τρισάγιον κτλ. Κύριε ἐλέησον ἰβ'. Δόξα καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Τρίς. Δέσποτα Ἄγιε Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχαράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΜΙΚΡΟΝ

ΑΠΟΔΕΙΞΗΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἄγιε δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σώσον, ἀγαθὲ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον, ἰβ'. Δόξα καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν, αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ν. 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω.

γνωσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρπον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀδύλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι· ῥαντίεις με ὑσώπω, καὶ καθαριθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόρριψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρέψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλθῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίαν σου τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντεταπειμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσῃ. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίξουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ζθ'. 69.

Θ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεύσον.

ἀίσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταίσχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι: Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός. Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένθης ὁ Θεός βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστηξ μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ ρβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιόν σου τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσεέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτην. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν πῆχτόν μοι τὸ πρῶτόν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνωριστόν μοι Κύριε ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελού με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου

ἐξάξεις ἐκ Ολίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Εἶτα τὴν Δοξολογίαν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἰμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ ἐπουράνιζε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Γιε μονογενές Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός· ὁ αἶραν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἶρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα, Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, διδάξόν με, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοῦ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξαζόμενον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με ταῖς

δικαιώμασί σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, Σὺ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἴθ' οὕτω λέγομεν τὸ,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Εἶτα τὸ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ζῆτει εἰς φύλ. 28. Τὸ Τρισάγιον. Δόξα, καὶ νῦν. Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, ἢ τὰ παρόντα. Ἦχος δ'.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ πατὴρ ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἢ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾶ σοι Χριστέ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτιρῶν.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Εἶτα τὴν Εὐχὴν. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, ὄρα φύλ. 4. Τὸ Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν κλπ.

εὐχὴ

Εὐχὴ ἱκέσιος εἰς τὴν Ἰπεραγίαν
Θεοτόκον, Παύλου Μοναχοῦ
Μονῆς τῆς Εὐεργετιδος.

Καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, Ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα. Ἡ Θεὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώτασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς Οὐρανόις συνάψασα. Ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια. Ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου βελθυμία, γνώμῃ δούλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγγνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δεξάι μου τὴν ἐκ θυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν. Καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον τῇ μητρικῇ σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγγνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δοκιμὸν ἀναδείξῃ με. Καὶ πάροσό μοι αἶε ὡς ἐλεήμων καὶ συμπάθης καὶ φιλάγαθος. Ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῇ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφοδὸς ἀποτεριχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με. Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινάς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμονίων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με βυθισμένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κλη-

ρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ἰπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὡ πρέπει πάντα δόξα, τιμὴ καὶ προσκυνήσις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἶε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἐτέρα ἐπικοινωνεῖς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, Ἀντιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσαι, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σῆσον τὰ πεπυρωμένα βελη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα, τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰσειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισσον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήρουσαν. Ὑπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κοιμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἶε, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, ἀειπαρθένε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

εὐχὴ ἐτέ-

Εὐχὴ ἕτερα τοῦ Ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η Ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς Ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον μί. Καὶ εἴ ἐστιν Ἱερεὺς, Ἐκφωνεῖ ἡμῶν ἐπ' ἐδάφους κεκλιμένων.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Παναγράτου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἁειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν Ἁγίων, καὶ δικαίων Θεοπατέρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέσπην ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ἀποδιώξον ἀπ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὰ καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν Κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Ἐἴθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστὼς Μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εὐλόγητε Πατέρες Ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ οἱ Ἀδελφοί. Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ Ἅγιε. Καὶ ἄρχονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἀριστεροῦ χοροῦ κατὰ τάξιν, ἀνὰ εἰς καὶ εἰς, ποιεῖν ὁμοίως, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει.

Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Καὶ ἡμεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς. Ἰπὲρ εὐδοκίαις, καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ. Ἰπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος. Ἰπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων Πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἰπὲρ τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν. Ἰπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς. Ἰπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίτοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Ἰπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων. Ἰπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων. Ἰπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείᾳ κατακειμένων. Ἰπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἅπανταχόθι ὀρθοδόξων. Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν, τὸ Κύριε ἐλέησον, γ'. Ὁ Προεστὼς. Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν κλπ.

Καὶ λαμβάνομεν οἱ πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Προεστῶτος, καὶ ἀπερχόμεθα εἰς τὰ κελία ἡμῶν.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιούσιν ἀγαθοποιήσον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἰδίῳις ἡμῶν χάριται τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοπορίαις συνοδεύσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι καὶ ἐλεοῦσιν ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι. Τοὺς ἐντειλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίτοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέντων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκεπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Μνήσθη-

Μνήσθητι Κύριε τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων ἐν ταῖς Ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζῶν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἀμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Π Ρ Ο Σ Ε Υ Χ Η

ΤΗΣ ΟΛΗΣ

ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

Π ρ ο σ ι μ ι α κ ῆ .

Ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐξεγερθεὶς, καὶ ἀναστὰς τῆς κλίνης, στῆθι μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, καὶ εἰπέ.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Ἐκ τρίτου.)

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Καὶ πάλιν, Δόξα Πατρὶ, ἕως τέλους, εἶτα.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἁγιασθῆτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθῆτω τὸ θέλημά σου· ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον·

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ παρόντα Τριαδικὰ τροπάρια.

Ἦχος α΄.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, δυνατέ. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, ἦχος β΄.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοίξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε Ἁγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ἦχος γ΄.

Αθρόον ὁ Κριτῆς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἰ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ Κύριε ἐλέησον ἔβ'. Καὶ τὴν εὐχαριστήριον ταύτην εὐχήν.

Εκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος εὐχαριστῶ σοι, Ἁγία Τριάς· ὅτι διὰ τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν οὐκ ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ βραθύμῳ καὶ ἀμαρτωλῷ, οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου, ἀλλ' ἐφιλανθρωπέυσω

συνή-

συνήθως ; και πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἤγειράς με, εἰς τὸ ὀρθρῆσαι και δοξολογήσαι τὸ κράτος σου. Καὶ νῦν φώτισόν μου τὰ ὄμματα τῆς διανοίας, ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου και συνιέναι τὰς ἐντολάς σου, και ποιῆν τὸ βέλγημά σου, και ψάλλειν σοι ἐν ἔξομολογήσει καρδίας, και ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, και τοῦ Υἱοῦ, και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δόξα σοι, Βασιλεῦ, Θεὲ Παντοκράτορ· ὅτι, τῇ βίᾳ σου και φιλανθρωπῶ προνοίᾳ, ἠξίωσάς με τὸν ἁμαρτωλὸν και ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀναστῆναι, και τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ ἁγίου σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, και τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου, ὡς τῶν ἁγίων και νοερῶν σου Δυνάμεων· και εὐδόκησον ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, και πνεύματι ταπεινώσεως, προσενεχθῆναι σοι τὴν ἐκ τῶν ρυπαρῶν χειλέων μου αἴνεσιν· ὅπως κάγω κοινωνῶς γένωμαι τῶν φρονίμων Παρθένων, ἐν φαιδρᾷ λαμπηδόνι τῆς ψυχῆς μου, και δοξάζω σέ τὸν ἐν Πατρὶ και Πνεύματι δοξαζόμενον Θεὸν Λόγον. Ἀμήν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΝ

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸ, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν λέγει· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παν-

ταχοῦ παρῶν, και τὰ πάντα πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν και ζωῆς χορηγός, ἐλθέ και σκήνωσον ἐν ἡμῖν, και καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος· και σῶσον, ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὸ Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς. Εἴ ἐστιν ἀλληλουῖα.

Δόξα, και νῦν.

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Εἴ ἐστιν ἱερεὺς. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, τὸ Κύριε ἐλέησον. 16'. Δόξα Πατρὶ. Καὶ νῦν, και ἀεὶ, και εἰς τοὺς αἰῶνας. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, και προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, και προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, και προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ και Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ν'. 50.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, και κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, και ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, και ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ πάντος. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, και τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, και νικήτης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήρθην και ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀδύα και τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντίεις με ὑσσώπῳ και καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, και ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτίεις μοι ἀγαλλίασιν και εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὡσεὶ τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, και πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, και

καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσθεβεις ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἔϊτα τὸν Ἀρωμον. Ψαλμὸν, ρή.

ΣΤΑΣΙΣ Α΄.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν Νόμῳ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. Ὁφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ μὴ αἰσχυνῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαλῆκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκατα-

λίπης ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπίσθη με, ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ σώματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ Νόμου σου. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρηται οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Περιέλε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθησαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν· ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου·

δίδα-

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ὅδον δικαιοματίων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῆσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὅδον ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ Νόμῳ σου ἐλέησόν με. Ὅδον ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε, μὴ με κατασχύνῃς. Ὅδον ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοματίων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τριβῶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήσόν με. Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. Περὶλε τὸν ὄνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζήσόν με. Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ὄνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέληξ ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν Νόμον σου διὰ παντός εἰς

τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον Βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἅς ἠγάπησα σφόδρα. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἅς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐξήσέ με. Ὑπερήφανοι παρηγόμενοι ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθη τῶν κρίματων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ψαλλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν Νόμον σου. Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. Ἠτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχυονία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα

τῆς

τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου. Χρηστότητα καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα. Χρηστός εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ Χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν Νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπεινώσας με, ὅπως ἀνμάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι ὁ Νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυαίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα
ἐκ Τρίτου. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ Β'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπεινώσας με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἐλεός σου, τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ

Νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπισρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλπιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσχος ἐν πάγῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν; Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ Νόμος σου, Κύριε. Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀληθεῖα· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι. Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἐλεός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ Οὐρανῷ. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δούλα σά. Εἰμὴ ὅτι ὁ Νόμος σου μελέτη μου ἐστίν, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιώματων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσας με.

ΜΕΣΗ.

Σός εἶμι· ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ
δικαιώ-

δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐμέ-
 υπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέ-
 σαι με· τὰ μαρτυρία σου συνῆκα.
 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας·
 πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς
 ἠγάπησα τὸν Νόμον σου, Κύριε·
 ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.
 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς
 με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα ἐμή ἐστίν. Ὑπὲρ πάντας
 τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι
 τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.
 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι
 τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ
 πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα
 τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω
 τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κρι-
 μάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ
 ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκέα τῷ
 λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ
 μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν
 ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο
 ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύ-
 χνος τοῖς ποσὶ μου ὁ Νόμος σου,
 καὶ φῶς ταῖς τρίβοίς μου. Ὁμοσα,
 καὶ ἔρησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρι-
 ματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐτα-
 πεινώθη ἕως σφόδρα, Κύριε, ζή-
 σόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ
 ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδό-
 κησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά
 σου δίδαξόν με. Ἡ ψυχὴ μου ἐν
 χερσὶ σου διαπαντὸς καὶ τοῦ Νό-
 μου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἔθεντο
 ἁμαρτωλοὶ παρὶθά μοι, καὶ ἐκ
 τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθη.
 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου
 εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς
 καρδίας μου εἰσίν. Ἐκλίνα τὴν
 καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δι-

καιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι-
 ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίσησα,
 τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοη-
 θός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ
 σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλι-
 σα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονη-
 ρευόμενοι, καὶ ἐξερυνήσω τὰς ἐν-
 τολάς τοῦ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ
 μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζήσόν
 με, καὶ μὴ κατασχύνης με ἀπὸ
 τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν
 μοι καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω
 ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντὸς.
 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀπο-
 στατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων
 σου, ὅτι ἀδίκον τὸ ἐνθύμημα αὐ-
 τῶν. Παραβαίνοντας ἐλογισάμην
 πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς,
 διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά
 σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου
 τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν
 κριμάτων σου ἐφοβήθη. Ἐποίησα
 κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παρα-
 δῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με. Ἐκδε-
 ξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν,
 μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερή-
 φανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον
 εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ
 λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. Ποίη-
 σον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ
 τὸ ἔλεος σου, καὶ τὰ δικαιώματά
 σου δίδαξόν με. Δούλος σου εἰμὶ
 ἐγώ· συνέτισον με, καὶ γινώσομαι
 τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ
 ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν
 τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπη-
 σα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυ-
 σίου καὶ τοπάξιον. Διὰ τοῦτο πρὸς
 πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθού-
 μην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδίκον ἐμίσησα.

Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρέυνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. Ἡ δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπέποθουν. Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια ἐκ τρίτου. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ Γ΄.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματα μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπον σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν Νόμον σου. Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου. Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζήλος σου ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπτρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελάθωμην. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς πόν αἰῶνα, καὶ ὁ Νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. Ἐκέκραξα ἐν ὄλη καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ

δικαιώματά σου ἐκζητήσω. Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφρασα ἐν ἁωρία καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφρασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με. Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ Νόμου σου ἐμακρύνθησαν. Ἐγγύς εἶ σύ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἰδοί σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐβελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ Νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζήσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζήσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκόλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην,

τὸν

τὸν δὲ Νόμον σου ἠγάπησα. Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνην πολλὴν τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου ὅτι πάσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρυσαί με. Ἐξερευξονται τὰ χεῖλή μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πάσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί. Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δούλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐθύς.

Πιπτεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιη-

θέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τευτέρῃ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς, οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ, καὶ ἰσῶ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς.

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἔκφωνεῖ: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.

Εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα, πρὸς ἄγον πλάγιον τέταρτον.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δούλος, ὃν εὕρῃσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὕρῃσει βαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς· ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς· καὶ τῆς Βασιλείας ἐξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον

ρησον ἀνάπτοῦσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· σὺ γὰρ οἶδας, πότε πρὸς σέ ἐπελεύσεται ἡ φωνὴ ἢ λέγουσα· ἰδοὺ ὁ Νυμφίος. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυσᾶξῃς, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἰπέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῶ ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δώῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτακίον.

Σὲ τὸ ἀπόρητον τεῖχος, τὸ τῆς σωτηρίας οὐχύρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετεύομεν· τὰς τῶν ἐναντίων βουλὰς διασκέδασον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαρὰν μετέβαλε· τὸν κόσμον σου ἀνακάλεσον· τοὺς εὐσεβεῖς κραταίωσον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου πρέσβευε, ὅτι σὺ εἶ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπόμονης καὶ ἀγαπῆς χάριταί μοι τῶ σῶ δούλῳ. **Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι ὄραν τὰ ἐρᾶ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

Λέγε δὲ τὴν εὐχὴν ταύτην ἐκ γ'· ποιῶν μετανοίας, μεγάλας μὲν γ'· μικρὰς δὲ ἑβ'. λέγων καθ' ἑκάστην τὸ, Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῷ, καὶ πάλιν, ὕστερον τὴν Εὐχὴν, καὶ μετάνοιαν μίαν μεγάλην.

Εἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, γιᾶ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶδ' οὐκ ἔστιν ἀλληλοῦια, καταλιμπάνεται τὸ, Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ αἱ μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ, Δέσποτα Θεέ Πάτερ· καὶ τὰς Εὐχὰς ταύτας. Ἰστέον, ὅτι ἡ Εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς κβ'. τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνὸς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων.

Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, καὶ πάσης σαρκός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· καρδίας τε καὶ νεφροῦς ὁ ἐτάζων καὶ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων σοφῶς ἐπιστάμενος· τὸ ἀναρχον καὶ αἰδίου φῶς, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἡ τροπῆς ἀποσκίασμα. Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς νυκτὸς τῶ πληθεῖ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θαρρόντες, ἐκ ρυπαρῶν πρὸς σέ χειλέων ποιούμεθα. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως, ἢ ἀγνωσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκός, καὶ πνεύματος, ναοὺς ἡμᾶς ποιῶν τοῦ ἁγίου πνεύματος. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύ-

ἀγρύπνω καρδία καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἧ μετὰ δόξης ἐπὶ γῆς Κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκάστῳ ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ ὑπνοῦντες, ἀλλὰ γρηγοροῦντες καὶ διεγρηγερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ, τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθώμεν, καὶ ἔτοιμοι εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὸν θεῖον νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισεέλθωμεν, ἐνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σου προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἀρρήτον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον τὰ σύμπαντα, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὕψοι ὁ Ἰσραὺς τὰς χεῖρας λέγων. Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογοῦμεν ὕψιστε, Θεέ, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, τὸν ποιῶντα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μέγала τε καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνάπυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἀνεσιν τῶν κόπων τῆς πολυμόχθου σαρκός. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι οὐ συναπόλεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφ' ἑλανθρωπεύσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἤγειρας, εἰς τὸ δο-

ξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Διὰ δυσωποῦμεν τὴν ἀνείκαστόν σου ἀγαθότητα, φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμοὺς, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος ὕπνου τῆς ῥαθυμίας ἀνάστησον. Ἀνοιξον ἡμῶν τὸ στόμα καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερισπάστως ἄδειν τε, καὶ ψάλλειν, καὶ ἐξομολογεῖσθαι σοι τῷ ἐν πᾶσι, καὶ ὑπὸ πάντων δοξαζομένῳ Θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ' Ἐμετανοίας τρεῖς καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ, ρβ'.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου, παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώξης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκάψει σε, οὐδὲ ἡ Σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ, ργ'. 133.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου. Οἱ ἐσώ-

τες

τες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια. Τρισάγιον. μετανοίας, γ'. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα, ἤχ. πλαγ. δ'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ο βάλει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι ἠδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται· διὸ ἀνυ-

μνοῦντες βοῶμέν σοι: Χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ τὴν ἐπομένην εὐχὴν.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθὲν ὑπ' αὐτῶν. Καὶ κατασκήνωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πᾶσα δδύνη, λύπη, καὶ σенаγμὸς, ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ προσώπου σου εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους σου. Χάρισαι αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέλειξιν τῶν ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς σῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, Ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἰτήσαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ Ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η Ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, κατα-

φου-

φυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς Ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα καὶ νυν. Κύριε ἐλέησον, γ'. εὐλόγησον. Ὁ Ἱερεύς. ποιῆ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, κλ. Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν τὴν συνήθη συγχώρησιν, λέγει·

Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου. (Καὶ ἡμεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον συνεχῶς.)

Ἰπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἰπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν. Ἰπὲρ εὐδωτέως, καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ. Ἰπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (θεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος. Ἰπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἰπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς. Ἰπὲρ τῶν ἐλεούντων, καὶ διακονούντων ἡμῖν. Ἰπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίτοις, εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Ἰπὲρ ἀναδύσεως τῶν αἰχμαλώτων. Ἰπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων. Ἰπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων. Εὐξόμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων. Μακαρίζομεν τοὺς εὐσεβεῖς Βασιλεῖς. Τοὺς ὀρθοδόξους Ἀρχιερεῖς. Τοὺς Κτίτορας τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης. Τοὺς Γονεῖς ἡμῶν, καὶ Διδασκάλους, καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας Πατέρας, καὶ Ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε κειμένους, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξους. Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ὁ Προεστῶς.

Δ' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πρόσχε, ὅτι αὐτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ὅλῃ τῇ ἑβδομαδί τὸ Μεσονυκτικόν.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

ΤΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, λέγε τὴ Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τριτάριον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Τὸ Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. εἶτα τὸ, ἐλέητόν με ὁ Θεός. Ζῆτει εἰς Φύλ. 22. Καὶ τοὺς ἐφεξῆς ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΔ'. 64

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάση. Μακάριος ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάθου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου ἅγιος ὁ Νὰός σου, θαυμασὸς ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἡχοὺς κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται; Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωίας καὶ ἑσπέρας τέρψει. Ἐπεσκέψω τὴν

γῆν

γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλή-
θυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. Ὁ
ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδά-
των ἠτοιμάσας τὴν τροφήν αὐτῶν,
ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία. Τὰς αἰλα-
κας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ
γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγό-
σιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλ-
λουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον
τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου
καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται
πίοτητος. Πιανθήσονται τὰ ὠραῖα
τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ
βουνοὶ περιζώσονται. Ἐνεδύσαν-
το οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ
κοιλιάδες πληθουνοῦσι σίτον· κεκρά-
ξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ Ξε'. 65.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ
γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δοτε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. Εἶ-
πατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα
σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου.
Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνήσάτωσάν σοι,
καὶ ψαλάτωσάν σοι ψαλάτωσαν
δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Δεῦτε
καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς
φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς
Υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μετατρέ-
φον τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν· ἐν
ποταμῷ διελεύσονται ποδί. Ἐκεῖ
εὐφρανθήσόμεθα ἐπ' αὐτῷ, τῷ δε-
σπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ
τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ πα-
ραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν
ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν
ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν
τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τοῦ βεμένου

τὴν ψυχὴν μου εἰς ζῶην, καὶ μὴ
δόντος εἰς σῆλον τοὺς πόδας μου.
Ἵτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός,
ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ
ἀργύριον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν
παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶ-
τον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους
ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθομεν
διὰ τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ
ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Εἰ-
σελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν
ὀλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς
εὐχὰς μου, ὡς διέστειλε τὰ χεῖλη
μου. Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου
ἐν τῇ θλίψει μου. Ὀλοκαυτώματα
μεμυλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ
θυμιάματος καὶ κριῶν, ἀνοίσω σοι
βόας μετὰ χιμάρων. Δεῦτε, ἀκού-
σατε, καὶ διηγῆσομαι ἡμῖν, πάν-
τες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα
ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν
τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ
ὑψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.
Ἄδικίαν εἰ θεώρουν ἐν καρδίᾳ
μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.
Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός,
προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ
ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ξς'. 66.

Ο Θεὸς οἰκτερῆσαι ἡμᾶς, καὶ
εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι
ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν
δόδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σω-
τήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς ἐξομολογησά-
σθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφραν-
θήτωσαν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν

ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσαν σοὶ λαοί, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσαν σοὶ λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δύξα καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια, ἐκ τρίτου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΖ'. 67.

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλείπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἄμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὄνοματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὁ Θεὸς κατοικίξει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ. Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρία· ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῆ ἔσεισθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεός τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τα ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ. Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκύλα. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περισπεράς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον Βασιλεῖς ἐπὶ αὐτῆς, χιτωνοθήσονται ἐν Σελμῶν· ὄρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον· ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον· ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; Ἐὶ ὄρος ὁ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Ἐὶ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθουόντων. Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ Ἁγίῳ. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἤχημαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις. Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκευῶσαι. Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός. Εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἰδιέξοδοι τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ Θεὸς συνιλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριγῶς διαπορευομένων ἐν πλημμυλείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος. Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. Ὅπως

ἂν βαφῆ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἢ γλώσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἀγίῳ. Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει. Ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ. Ἐντειλαὶ ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον ὁ Θεός τοῦτο, ὃ κατεργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ Ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι Βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἢ συναγωγή τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεσκακμασμένους τῷ ἀργυρίῳ. Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου. Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἰ βασιλεύει τῆς γῆς ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν Οὐρανὸν τοῦ Οὐρανοῦ κατ' ἀνατολάς. Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως· δότε δόξαν τῷ Θεῷ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἢ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραὴλ. Αὐτός δώσει δυνάμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητός ὁ Θεός.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ Τρίτου.

ΨΑΛΜΟΣ ξη'. 68.

Σώσον με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλ-

θασαν ὕδατα, ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταίωθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδικῶς, ἃ οὐκ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγυον· Ὁ Θεός σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημμυλειαί μου ἀπὸ τοῦ σὺ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθῆσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Μηδὲ ἐντραπήσαν ἐπ' ἐμὲ αἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅτι ἐνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπῆλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδίζοντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμούς ἐμοί. Καὶ ἐθέλην τὸ ἐνδύμα μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἐψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σώσον με

ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυ-
σθεῖην ἐκ τῶν μισούντων με καὶ
ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μή-
με καταποντισάτω κατὰ γῆς ὕδα-
τος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός,
μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ
στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου Κύ-
ριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου,
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχύ
ἐπάκουσόν μου. Πρόσχεσ τῆ ψυ-
χῆ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἐνεκα
τῶν ἐχθρῶν μου ῥύσαι με. Σὺ γὰρ
γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ
τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντρο-
πήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ
ὀλίβοντές με· ὄνειδισμόν προσεδό-
κησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπω-
ρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπού-
μενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξες, καὶ παρα-
καλοῦντας, καὶ οὐχ εὖρον. Καὶ
ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν,
καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν
με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐ-
τῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ
εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδα-
λον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν
νώτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμ-
ψον. Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὄρ-
γὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς
σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω
ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ
ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔσω
ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας,
αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλ-
γος τῶν τραυμάτων μου προσέθη-
καν. Πρόσβες ἀνομίαν ἐπὶ τῆ ἀνο-

μία αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν
ἐν δικαιοσύνη σου. Ἐξαλειφθήτω-
σαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ
δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς
καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία
σου, ὁ Θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου.
Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου
μετ' ὧδης, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν
αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ
μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα,
καὶ ὄπλας. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ
εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν
Θεὸν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.
Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύ-
ριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ
οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν
αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θά-
λασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν
αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών,
καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις
τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσου-
σιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν
αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δού-
λων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατα-
σκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ξβ'. 69.

Θ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου
πρόσχεσ· Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί
μοι σπεῦσον. Αἰσχυνήτησαν, καὶ
ἐντραπήτησαν οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς
τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνήτησαν
οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποσρα-
φήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι
οἱ λέγοντές μοι: Εὐγε, εὐγε·
Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθή-
τωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές
σε, ὁ Θεὸς, καὶ λεγέτωσαν διὰ
παντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος,

οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα καὶ νῦν. Καὶ εὐθύς τὸ, Πισεύω εἰς ἓνα Θεόν. Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἤχ. β'.

Ακτιστε φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξόν, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες: "Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερομέν σοι ἀγαθέ. "Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξόν, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε Ἁγία Τριάς: "Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάση ὥρᾳ. Ζῆτει εἰς φύλ. 4.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεὸς Πάτερ· ὁρ. φύλ. 29. Καὶ ἡ παροῦσα εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε Κύριε, ὅτι ἐπέδεις ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ

τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. Καὶ νῦν, Δέσποτα, σκεπασάτω με ἡ χεὶρ σου καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάρακται ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατώδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀθλήσιου μου καὶ ῥυπαροῦ σώματος τούτου· μὴ ποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλή συναντήσῃ αὐτῇ, καὶ παρεμποδίσῃ ἐν σκότει, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι ἁμαρτίας. Ἦλωσ γενοῦ μοι Δέσποτα· καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου τὴν ζοφεράν καὶ σκοτεινὴν ὄψιν τῶν πονηρῶν Δαιμόνων· ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν Ἄγγελοί σου φαιδροὶ καὶ φωτεινοί. Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματι σου τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου βῆμα. Ἐν τῷ κρίνεσθαι με, μὴ καταλάβοι με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ Κόσμου τούτου, εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν ἁμαρτωλὸν εἰς βυθὸν Ἄδου. Ἀλλὰ παράστηθί μοι, καὶ γενοῦ μοι Σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ· αἱ γὰρ σωματικαὶ αὐταὶ τιμωρίαι, εὐφρόσυνοί εἰσι τοῖς δούλοις σου. Ἐλέησον, Κύριε, τὴν ῥυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου, καὶ καθαρὰν αὐτὴν διὰ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως πρόσδεξαι· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. (ιδ. σελ. 30—31. Τῆ, ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Δόξα καὶ νῦν. Τρισάγιον. Μετανοίας γ'. τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ. καὶ τὰ Τροπάρια:

Μνή·

Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθός. Ὁ βάλει σοφίας φιλανθρωπίαι. Δόξα. Μετὰ πάντων ἀνάπαυστον Χριστέ. Καί νυν. Μακαρίζομέναι πάντες αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον, ἱβ'. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι.

Ἀπόλυσις παρά τοῦ Ἱερέως, καί ἡ Συγχώρησις. Ὁρα φύλ. 5.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, τὸ, Βασιλεὺς Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον ἱβ'. Δόξα, καί νυν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. ὁ Ν'. ψαλ. Καί εὐθὺς λέγομεν τὸν Τριαδικὸν Κανόνα τοῦ ἐνεστῶτος ἤχου.

Καί μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ψάλλομεν τὰ Τριαδικὰ ταῦτα.

Ἄξιόν ἐστίν, ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν **Τριάδα**, Ἀγαρχὸν Πατέρα καὶ πανουργόν, Συνάγαρχον Λόγον, πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρέυτως τεχθέντα, καὶ τὸ Ἄγιον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, τοῦ δοξάζειν σὲ τὸν Θεὸν λόγον. Ὁν φρίσσει καὶ τρέμει τὰ Χερουβίμ, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ Τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

ὑμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν Βασιλείαν καὶ Κυριότητα.

Ἦν ὑμνοῦσι πάντες οἱ γηγενεῖς, καὶ δοξολογοῦσιν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, τὴν ὑπὸ τῶν πάντων πιστῶν προσκυναμένην, **Μονάδα** κατ' οὐσίαν, τὴν τρισυπόστατον.

Ὁν φρίσσει καὶ τρέμει τὰ Χερουβίμ, καὶ δοξολογοῦσι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, Ἀχραντε Παρθένε, ἀναστάνα θεοπρεπῶς, χαρὰς ἀνεκφράστου, ἢ κτίσις ἐπληροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα καὶ σὲ γεραίρουσα.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καί ἡ Ἰπακοή τοῦ ἤχου, ἢ τὸ, Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἰστέον ὅτι ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα ψάλλουσι. Τὴν τιμιωτέραν, δίχορον εὐοῦτω. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Τὴν Ἰπακοὴν τοῦ ἤχου τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα, καί νυν. Τὴν τιμιωτέραν καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἀπόλυσις. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Θεός.

Α Ρ Χ Η ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή, πρῶτον, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ἱβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'.

Ψαλ.

ΨΑΛΜΟΣ, θ'. 19.

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ Ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δώρησαι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνοησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ Οὐρανοῦ Ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὔτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεοῦ ἡμῶν, ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ, κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ Σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακροτητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σω-

τηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δόξης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ. Εὐρεθεῖν ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὐροὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρᾶς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολείς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ γυναικῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακὰ διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνανται στήναι. Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου, ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα καὶ νῦν. εἰτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ο Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς

Βασι-

Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ τὰς ἰκεσίας ἡμῶν πανύμνητε Λεοτόκε. Στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν. Σῶζε, οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν θεόν, μόνῃ εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκ φῶν ης. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ.

Ὁ Λ α ός. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἐξαψάλμου, πάσι σωπῆ καὶ κατανώξει ἀκροώμενοι, ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀδελφός, ἢ προεσῶς, μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ λέγει.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπιγῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

(Ἐκ τρίτου.)

Κύριε τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

(Ἐκ δευτέρου.)

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν

τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα, ἐξηγέρθη, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου. Οὐ φοβηθήσομαι, ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα, ἐξηγέρθη, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

(Ἐκ δευτέρου.)

ΨΑΛΜΟΣ, λζ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεσῆριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου. Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνῃ ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου. Ὅτι αἰ ἀνομίαι μου ὑπερήραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώζεσαν, καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάμφθη ἕως τέλους, ὄλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθη, καὶ ἐταπεινώθη ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύ-

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν, καὶ ἔστησαν. Καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν· καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὄλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. "Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούση, Κύριε ὁ Θεὸς μου. "Οτι εἶπον: Μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοβρῆμόνησαν. "Οτι ἐγὼ εἰς μᾶστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. "Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδίδοντές με κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεὸς μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ

Θεὸς μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ, ΞΒ'. 62.

Θεὸς, ὁ Θεὸς μου, πρὸς σὲ ὀρρορίζω. Ἐδίφησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου· ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ, οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. "Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς τὰ χεῖλη μου ἐπαινεσοῦσί σε. Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στέατος, καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ. "Οτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥόμφαιας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δίς.
Δό-

Δόξα και νῦν, Ἀλληλουϊα, γ'. ἀνευ Μετανοιών. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ βήματος, καὶ λέγει τὰς ἐσθινὰς εὐχὰς, ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ, πς'. 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε. Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὅσει τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην, οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι; Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη; **Κἀγὼ** πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα,

καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προσφθάσει σε. Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθεις δὲ ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετέραξάν με. Ἐκύλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας. **Καὶ** πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ, ρβ'. 102

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντόσ μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐίλατεῦοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτροῦμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οὐκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακροθυμὸς καὶ πολυέλεος. Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθή-

σεται!

σεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθὼς ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτεῖρει πατήρ Υἱός, οἰκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χροὺς ἐσμέν. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξάνθησει. Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἐτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ παίησαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυρὶ ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τὸν λόγον αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ, ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθη ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτησα. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκρυστὸν παίησόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξέλιξαι ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς

θρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

(Δίς.)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ'.

Ὁ ἱερεὺς λέγει τὰ εἰρηνικὰ τοῦ ἐσπερινοῦ, ὄρα φύλλ. 7. καὶ εὐθύς λέγεται τὸ, Θεὸς Κύριος, (κατὰ τὸν ἦχον τοῦ Τροπαρίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τυχόντος ἁγίου) μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ οὕτω.

Στίχος α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα λέγομεν τὸ Τροπᾶριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἁγίου, ἢ τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος ἡχοῦ.

Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν μικρὰν Συναπτήν, ψάλλομεν τὸ Ἀλληλουῖα ἐκ γ'. κατ' ἦχον, λέγοντες πρότερον ἓνα τῶν ἐφεξῆς στίχων.

Στίχος α'. ἐκ νυκτὸς ὀρροίξει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός· διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχος β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στίχος γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν

ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Στίχος δ'. Πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἡχοῦ, καθ' ἓν, ἅπαξ. Ἔμνοι Τριαδικοί, ἦχος, α'.

Σωματικαῖς μορφώσσει τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ αὔλον ἀναγόμενοι ἐννοίαν καὶ Τρισαγίῳ μελωδήματι τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, Χερουβικῶς βοήσωμεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν Οὐρανίων Δυνάμεων Χερουβικῶς τῶ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισαγίον ἀναμέλποντες αἶνον. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, δυνατά. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. ἦχος β'.

Ἀκτιστε φύσις, ἢ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοίξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου, βοῶντες. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρο-

φέρομέν σοι ἀγαθέ. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου, φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν, καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοίξον εἰς τὸ ὑμνεῖν σε Ἁγία Τριάς. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ἤχος γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συναρχον, Πνεῦμα συναίδιον, Θεότητα μίαν, Χερουβικῶς δοξάσωμεν. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναίδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτῆς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

ἤχος δ'.

Τὸν ἀναρχὸν σου Πατέρα, καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, Χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν Οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίχιον ὕμνον, προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν, προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες λέγομεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

ἤχος πλ. α'.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρα παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν κολπῶν τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός.

ἤχος πλ. β'.

Ἀσωμάτοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἐξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς ἀναξίοις χεῖλεσιν αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν. "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβίμ, ἐξιστάμενα τρόμφ τὰ Σεραφεῖμ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅγιος,

ος,

ος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς μονάδος θεότητα, ἀσυγγύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

ἦχος βαρύς.

Ο Ὑψίστῳ δυνάμει Χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεικῆ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τῇ ἀπροσίτῳ θεότητι, τῇ ἐν μονάδι Τριάδι τῶν Σεραφεῖμ, τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

ἦχος, πλ. δ'.

Ορᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῶ, τὸ ἐνθεον μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Διὰ τῆς θεοτόκου κτλ.

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀναγρά-

ζοντες αἶνον· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαυπτούμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ, θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἦρην· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τρίς.

Τὸ τροπάριον τῆς Κυριακῆς, ἢ τῆς ἑορτῆς καὶ εὐθὺς τὸ ψαλτήριον, καθίσμα πρῶτον. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε καὶ αἴτησις· Ὅτι σὺν τῷ κράτος καὶ ἡ δυνάμει. Εἶτα ψάλλομεν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας ἢ ἑορτῆς, ἢ τῆς ὀκτωήχου· μετὰ ταῦτα ψάλλομεν τὸν ἀνωμον ψαλμὸν, ὅρα φύλλα 23 καὶ τὰ εὐλογητάρια εἰς ἦχον πλ. α'.

Ἐν ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ τροπαρίῳ λέγομεν τὸ, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξον με τὰ δικαιοῦματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ἄρων σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ τὴν ἰσχὺν καθελόντα· καὶ σὺν ἑαυτῶ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἀδοῦ πάντας ἐλευθέρωσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Τὶ τὰ μῦρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κίρνατε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις. Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Λίαν

Λίαν πρώτῃ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμᾳ σου θρηνηλογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· Ἐρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δὲ Ἀποστόλοις εἶπατε.

Ἐυλογητὸς εἶ Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθούσαι, πρὸς τὸ μνήμᾳ σου Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἄγγέλου τρανῶς πρὸς αὐτάς φθειγγόμενου· τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς θεὸς γὰρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τὸ· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃ τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένη, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· βεύσαντα ζωῆς, ἔβυνε πρὸς ταύτην δὲ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκῶν· βεῖς θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλοῦια, ἀλληλοῦια, ἀλληλοῦια· Δόξα σοι ὁ Θεός. Ἐκ τρίτου. Λέγομεν τὴν αἴτησιν τὴν λέγουσαν. Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδύξασταί σου, ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐἶτα τοὺς Ἀναβαθμοὺς τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ διάκονος λέγει

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ ἅγι-

οις ἐπαναπαύοι κτλ. καὶ οἱ χοροὶ τὸ Παῖσα πνοὴ ἐκ τρίτου.

Ὁ δὲ διάκονος ἐκφωνεῖ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν, Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Ὁ ἱερεὺς

Εἰρήνη πᾶσι, καὶ οὕτω, λέγει τὸ εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἢ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ ταῦτα εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακῆ, λέγομεν τὸ,

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον· τὸν σταυρὸν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξαζομεν· σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Ἐἶτα τὸν Ν. ψαλ. μέλος, εἶ ἐστὶ Κυριακῆ· εἰ δὲ ἑορτῆ, ἀναγινώσκομεν αὐτὸν χῦμα. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, . . .

Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνομημᾶ μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἐἶτα ὁ διάκονος λέγει.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγητον τὴν κληρονομίαν σου ἐπι-

σκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ καταπέμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦτια· πρεσβείαις τῆς Παναγρᾶντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφῆτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς, Κύριε ἐλέησον εἴ.

Εἶτα ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, τοῦ Ἀναστασίου, Σταυροαναστασίου, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Μηναίου. Μετὰ ταῦτα ψάλλομεν τὰς καταθασίας τῶν Κυριακῶν τοῦ χρόνου, ἢ τῶν ἑορτῶν τοὺς Εἱρμούς.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ'. Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγῆ, θίασον συγχροτήσαντας, πνευμα-

τικὸν στερῶσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὡδὴ δ'. Εἱρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὁ Προφήτης· Ἀββακοὺμ κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε'. Εἱρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρογάμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ὡδὴ ς'. Εἱρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Ὡδὴ ζ'. Εἱρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Ἱερεὺς.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Στίχ. 1. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κύ-

Κύριον, και ηγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, και ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφειμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκνῶσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. 2. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσά με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν κτλ.

Στίχ. 3. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, και ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· και τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν και γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν κτλ.

Στίχ. 4. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν κτλ.

Στίχ. 5. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, και ὕψωσε ταπεινοὺς· πενῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, και πλουτοῦντας ἐξάπεστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν κτλ.

Στίχ. 6. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἔλεος, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, και τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν κτλ.

Ὡδὴ θ'. Εἰρμός.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχοῦμενος, πανηγυρίζετω δὲ, ἀύλων Νόων φύσει γεραίρουσα, τὰ ἱερά θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, και βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Ἐπι και ἔτι, και τὰ λοιπά. Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον κτλ. και τὸ, Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρα-

νῶν, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι τῷ Πατρὶ, και τῷ Υἱῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

ΤΟΥ

ΜΩΣΕΩΣ

ΕΝ Τῇ ΕΞΟΔῳ

Κεφ. ιε. 15.

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασταν ἵππον και ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς και σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου θεός, και δοξάσω αὐτόν, θεός τοῦ Πατρὸς μου, και ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρέβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῶ. Ἄρματα Φαραῶ, και τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρῇ θαλάσῃ. Πόντω ἐκάλυψεν αὐτοὺς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος· Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ, ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην, και διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέτη τὸ ὕδωρ. Ἐπάγη ὡσεὶ τείχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη και τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρός, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου,

κυριεύσει ἡ χεὶρ μου. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος, ἐν ὕδατι σφοδρῶ. Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν Ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. Ὁδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου. Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν, ᾠδίνες ἔλαβον κατοικούντας Φιλιστειίμ.

Εἰς Στίχους ἦ.

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικούντες Χαναάν. Ἐπιπέσαι ἐπ' αὐτοὺς φόβος, καὶ τρόμος, μέγεθι βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν. Εἰς Στίχους ς'.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτίσω. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄροσκληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου· ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους δ'.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτε εἰ σῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι, καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ

ΜΗΤΡΟΣ ΣΑΜΟΥΗΛ

ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, εὐράνθη ἐν σωτηρίῳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μὴ δὴ ἐξελλέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ λεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν. Ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε. Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου, καὶ ἀνάγει· Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοῖ. Ἀνιστᾶ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους ἦ.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου. Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος Ἅγιος.

Εἰς Στίχους ς'.

Μὴ

Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα, καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς Οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν. Καὶ δώσει ἰσχύον τοῖς Βασιλευσίν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΑΒΑΚΟΥΜ

ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Κεφ. γ'.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην. Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύω ζώων γνωσθήσῃ ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθεῖσιν ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος. Ἐγάλυψεν Οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνεσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ· καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ. Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ. Ἔσθη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ

ἐτάκη ἔθνη. Διετρίβη τὰ ὄρη βία· ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτῶν ἀντὶ κόπων εἶδον. Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε· μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου· ὅτι ἐπιβῆσθαι ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου Σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος. Ποταμῶν βράγῃσεται γῆ· ὄψονται σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοὶ, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ Ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήροθ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ Σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς αἱ βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὄπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ πατάξεις ἔθνη. Ἐξήλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας· ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς· διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταρασσοντας ὕδατα πολλὰ. Ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς τῶν χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναι με εἰς λαὸν παροικίας μου. Εἰς στίχους ἡ.

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν.

Εἰς στίχους ε'.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα καὶ οὐχ ὑπάρξουσιν βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Εἰς στίχους δ'.

Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβῆ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὥδῃ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ

Προσευχὴ Ἡσαίου τοῦ προφήτου.

Κεφάλαιον κς'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβής, οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδεισαν γινόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν. Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσι· διὰ τοῦτο

ἐπήγαγες, καὶ ἀπόλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς στίχους ἦ.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν.

Εἰς στίχους ε'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνῃ αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγεννήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς στίχους δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ, ἰαμα αὐτοῖς ἔστω· ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου· ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὄργη Κυρίου. Δόξα καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ

Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ β'.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου· πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ

καὶ τὰ κύματά σου, ἐπ' ἐμέ διηλ-
θον. Καγὼ εἶπον, ἀπῶσμαι ἐξ ὀφ-
θαλμῶν σου· ἄρα προσήλω τοῦ
ἐπιβλέψαι με πρὸς Ναὸν τὸν Ἅγι-
όν σου;

Εἰς Στίχους ἦ.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς
μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσ-
χάτη.

Ἔδω ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς
ὄρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μο-
χλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι.

Εἰς Στίχους ε'.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φορᾶς ἡ ζωὴ
μου πρὸς σέ Κύριος ὁ Θεός μου.

Ἐν τῷ ἐκλείπεν ἐξ ἐμοῦ τὴν
ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην·
καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου
πρὸς Ναὸν τὸν Ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους δ'.

Φυλασσόμενοι μάτια καὶ ψευ-
δῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλειπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα
ἠξιάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτη-
ρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ

Τῶν Ἁγίων τριῶν παίδων.

Κεφάλαιον γ' 3.

Ἐύλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν,
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ
ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ
πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ
εὐθεῖται αἱ ὁδοί σου· καὶ πᾶσαι αἱ
κρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ κρίματα

ἀληθείας ἐποίησας, κατὰ πάντα
ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν· καὶ ἐπὶ τὴν Πό-
λιν τὴν Ἁγίαν τῶν Πατέρων ἡμῶν
Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ
κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ'
ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν
ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρ-
τομεν ἐν πᾶσι καὶ τῶν ἐντολῶν
σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ ἐποιή-
σαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα
εὖ ἡμῖν, γένηται. Καὶ πάντα ὅσα
ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐ-
πήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει
ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων,
ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ
πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ
στόμα ἡμῶν· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος
ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ
τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παρα-
δώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνο-
μά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκε-
δάσης τὴν διαβήκην σου, καὶ μὴ ἀ-
ποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν,
διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ
σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον
σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.
Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρ-
μα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐ-
ρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ
τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι
Δέσποτα ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάν-
τα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμέν ταπεινοὶ
ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν
τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προ-
φήτης, καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλο-
καύτως, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσ-

σοῦ.

φορὰ, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ δὲ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος. Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἄρνων πιόνων οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποισμένοις ἐπὶ σέ. Καὶ γὼν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὄλη καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραπέησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ κατασχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντριβείη. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σύ εἶ Κύριος, ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην. Καὶ οὐ διέλειπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθη, καὶ πίσση καὶ στυπία, καὶ κληματίδι. Καὶ διεχείτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πῆγεις τεσσαράκοντα ἐννέα, καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὐς εὔρεπερὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου,

ὡς πνεῦμα ὁρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος ὕμνον, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες.

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ἤδον Νέοι. **Εἰς Στίχους ἦ.**

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἰς Στίχους ε'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑποφαινόμενος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ Θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ

Τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλο-

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, Οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἥλιος καὶ Σελήνη, Ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος, καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῦρ, καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε δρόσοι, καὶ νιφετοὶ, πάγοι, καὶ ψύχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχνη, καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ, καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε γῆ, ὄρη, καὶ βουνοὶ, καὶ πάντα τὰ φύσιμα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαί, θάλασσαι, καὶ ποταμοὶ, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους ἦ.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογήτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἰς στίχους ε'.

Εὐλογεῖτε Ἐρεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους δ'.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν, αἰνοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα καὶ νῦν.

Εἶτα.

Εἶ ἐστι Κυριακὴ λέγομεν τό: Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ'. Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Καὶ εὐθὺς τὸ ἐσθινὸν Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὀκτωήχου· εἰ δὲ ἐστὶν ἐορτὴ, ψάλλομεν εὐθὺς τὸ ἐξαποστειλάριον αὐτῆς ἀνευ στίχων· εἰ δὲ Τεσσαρακοστὴ τὰ Φωταγωγικά, κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον. Εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Φωταγωγικοῦ, λέγομεν οὕτω.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ

Τῇ Τρίτῃ.

Προσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Δυναμίε Κύριε τοῦ σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Προσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ λέγομεν αὐτὸ δις.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ

Προσβείαις Κύριε τῶν Ἁγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Προσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

Εἶτα ψάλλονται καὶ τὰ ἐφεξῆς φωταγωγικά ἐκ τρίτου, Ἦχος, α΄.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β΄.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου ἐξαπόστειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ΄.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ΄.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος, πλ. α΄.

Φωτοδότα, Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν

καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. β΄.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου.

Ἦχος, βαρῦς.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ΄.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος. Αὐτόμελον, τῇ Δευτέρᾳ.

Ἦχος γ΄.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσιν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς βῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸν πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων ὡς ἄνω.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ Ἦχος β΄.

Σταυ-

Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης τῆς Οἰκουμένης, Σταυρός ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρός Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Εν τῷ σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα: Οἶμοι γλυκύτετον τέκνον! Πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; Πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης; **Τῆ Πέμπτῃ. Ἦχος β΄.** Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, Ἀγίαν Σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκιδιδάσκοντες, **Τριάδα σέβειν Ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος. Ὅμοιον.**

Τὸν μέγαν Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ Ἱεράρχην ἀπαντες, τὸν Πρόεδρον τῶν Μυρῶν, Νικόλαον εὐφημοῦμεν. Πολλοὺς γὰρ ἀνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὀπτάγεται, σὺν Ἀθλαβίῳ κατ' ἄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψήφον. **Θεοτοκίον**

Μαρία, καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη ἐν ᾧ Πατὴρ ἠδεδόχησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον. **Τῷ Σαββάτῳ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.**

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργε τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε. **Θεοτοκίον.**

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοὶς ἐξαπόστειλον δούλοις βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Καὶ οἱ αἶνοι οὕτως, ὡς κάτωθεν.

ΨΑΛΜΟΣ ρη΄. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν Ἥλιος, καὶ Σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν. **Α**ἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. **Α**ἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. **Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξόλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πέτεινά πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς.**

γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι, καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεώτερων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὑμνος πᾶσι τῆς ὁσίους αὐτοῦ, τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμβ'. 149.

Ασατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ Υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶν, ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαίαι διστόμοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δεῖσαι τοὺς Βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδοξοὺς αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρν'. 150.

Ανεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις

αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, λέγομεν οὕτω.

Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα σοὶ τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγαλήν σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ Κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ Κόσμου. Πρόσδεξι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐσχάτην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύ-

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον διδάξόν με, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετῶν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν δέσιν... Ἐκφώνησις. Ὅτι Θεὸς ἐλέους. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Καὶ τὴν μυστικὴν εὐχὴν.

Κύριε Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν Κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν ἀυχένα τῆς ψυχῆς

καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ Ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια, καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου. Ἐκφώνησις. Σὸν γὰρ ἐστι κτλ.

Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου στιχηρά· εἰ δὲ οὐ ἔστι Δεσποτικὴ ἐορτὴ, τὰ παρόντα στιχηρά Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β'.

Γυμνὸν εὐρών με τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας ἔτρωσεν· ἀλλὰ σὺ ὡς ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχος α'.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἀμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σωτήρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἰατρός· ὁ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεὶ, παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, δίδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Στί-

Στίχος 6'.

Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Κύριε εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά του συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνήσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν· τὸ Ἰδιόμ. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγγίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ: Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Εἶτα τό·

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψίστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν σου κατὰ νύκτα.

Τὸ Τρισάγιον. Τὸ Τροπάριον, ἦτοι Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὁ Ἰερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κτλ. Τὴν ἐκφώνησιν. Ὅτι ἐλεήμων. Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις· καὶ εὐθύς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐν γ'· καὶ λέγομεν τὴν ἁ. Ὡραν.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ ἑορτή, καὶ ὁ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτω τὸ, Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν πυγόντα ἦχαν.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύ-

ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δὲ Κυριακὴ οὕτω·

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον, αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν Ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Λί-

Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχος α΄.

Ἄναστηθι Κύριε ὁ Θεὸς μου ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχος β΄.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτακίον.

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατὰρα νεπέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωπονήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοχῆσας Δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἄμνός του

Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ὁ καθήμενός ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς Δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσῃς, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. ἐκ γ'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἠμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἰθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εξ

Ἐκ τρίτου.

Δόξα καὶ νῦν, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα γεγωνότερα τῆ φωνῆ.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός, Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ εὐθὺς τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια Ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν α. β'. γ'. καὶ δ'. ἦχον λέγομεν τὸ παρὸν.

Τροπάριον ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α. πλ. β'. βαρῦν, καὶ πλ. δ'. ἦχον, λέγομεν Τροπάριον.

ἦχος, πλ. δ'.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Εἶτα γίνεται Ἐκτενής, ὄρα φύλ. 18.

Εἰ δὲ καθημερινῆ μετὰ τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. κτλ. ὄρα φύλλ. 13 καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Σοφία, Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν κτλ. Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς. Ἦτοι, Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός τὴν Ἁγίαν καὶ

Ὁρθόδοξον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθόδοξον Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ὁ Ἱερεὺς. Ἵπεραγία Θεοτόκε σώσον ἡμᾶς. Ὁ λαός. Τὴν τιμιωτέραν, Ὁ Ἱερεὺς, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Εἶτα τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ. καὶ τὴν ἀ, ὦραν. Εἰ δὲ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ Τρισάγιον. Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι σοῦ ἐστὶ τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. εἶτα λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξὸν ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τό:

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς Πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ Ἔθνη πράυνον, τὸν Κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας Πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰθ' οὕτω, μετανοίας, γ'. λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἐν ἐκάστη τὴν εὐχὴν τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ. Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. ὄρα φυλ. 5.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἑτέρας μικρὰς ἰβ'. Εἰτ' αὖθις ἑτέραν μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ ἐν ταύτῃ τὴν προ-
γρα-

γραφείσκων Εύχην. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Μετανοίας γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν Πρώτην ᾠραν.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ε'. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου κτλ. (ῥα φυλλ. 9).

ΨΑΛΜΟΣ, πθ'. 89.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν, καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἀνθρωπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἶπας: Ἐπιστρέψατε Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐσχθές, ἧτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί· τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὸ πρῶτὸ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι. Τὸ πρῶτὸ ἀνθήσαι, καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνηθῆ, καὶ ξηρανθῆ. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος, καὶ πόνος. Ὅτι ἐπήλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίσρεψον Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς Υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ ρ'. 100.

Ελεος, καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὀδῷ ἀμώμῳ, πότε ἤξεις πρὸς με; Διεπορευόμενη ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι, καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ

καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τοῦτω οὐ συνήσθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ. Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατάρκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν. Αἰαλῶν ἀδίκᾳ, οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτεινον πάντα τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ανομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἄλληλούϊα, ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον ἐκ γ'. Δόξα καὶ νῦν, μετανοίας γ'. καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἐψάλτο, λέγομεν, δόξα, τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν. Τί σε καλέσωμεν ὃ κεχαριτωμένη. Εἶδε, ἄλληλούϊα, τὸ παρὶν εἰς ἦχον, πλ. β'.

Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βα σιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Στίχος α'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

Στίχος β'.

Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὃ κεχαριτωμένη; οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφρασίας. Παρθένον; ὅτι ἐμεινας ἀφθορος. Ἀγνήν μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ εὐδύς.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ανομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσέως σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. Ἐκ γ'.

Εἶτα Τροπάριον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ εἰ οὐκ ἐστὶν Ἄλληλούϊα, λέγομεν τὸ τοῦ Ἀγίου Κοντάκιον, εἰ ἔχει, ἢ τῆς τυχοῦσης Εορτῆς. Εἰ δὲ μὴ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ, λέγομεν τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ προσβεβούσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει Ὁρθόδοξων ἢ Πίστις προσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλόνηρωπε.

Τῷ Σαββάτῳ, τοῦτο.

Ὁ ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἢ Οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκ-

κλήτ.

κλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Τῇ Κυριακῇ λέγομεν τὴν Ἰπακοὴν τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστῆ, ποιούμεν γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφείσαν Εὐχὴν: Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου ὁμοίως καὶ τὰς ἐτέρας μικράς, ιβ'. εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν, γινομένων ὁμοῦ, ις'. Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ τὴν παρούσαν Εὐχὴν.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγαθόν πάντα ἀνθρωπινόν ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον σημειωθῆτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀφθόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν Δόξα, καὶ νῦν καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Βασίλει Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ τρίτου. Μετανοίας γ'. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ, ις'. 16.

Ἐισάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσχευς τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίαις, ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμά μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφ-

θαλμοὶ μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ ἐβρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατέρριψαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐπέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θεός· κλινὸν τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεήσει σου, φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κερὴν ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με· ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν τολαιπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροὶ μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον, τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυκὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔλεπτο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῆ. Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἑτοίμος εἰς βῆραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι Κύριε, πρόσθεσον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίας σου, ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου Κύριε, ἀπὸ ἐλέγων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν βίον, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νεκροῖς αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι

τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ, κδ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κατασχυνοθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κατασχυνοθῶσιν. Αἰσχυνοθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενήσ' τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σέ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσὶν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἐλεός σου μνήσθητι μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Χριστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσῃ πρᾶεῖς ἐν κρίσει, διδάξῃ πρᾶεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἤρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀδυσθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσῃ γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσῃ αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ

παντός εἰς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν τριπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπλάτυνθησαν, καὶ μίσος ἀδικῶν ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥυσαί με, μὴ κατασχυνοθῆναι, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἀχαιοὶ καὶ εὐβεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε. Λύτρωσε, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς τὸν Ν'. Ὁρα σελ. 22

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα ἐκ τρίτου. Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Τροπάριον. Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰ δὲ, Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν Τροπάριον· πρὸς ἤχον, πλ. β'.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμφσας, τοῦτο ἀγαθὸ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.
 εἰχ. α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὺς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 εἰχ. β'. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν

τῆς ζωῆς· σέ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεός, εὐλογητός, εὐλογητός, Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· ἀκατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν.

Τριτάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν ἕορτή.

Εὐλογητός εἶ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλλοις ἀναδείξας, καταπέμφας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην ἀγαγεύσας, φιλάνθρωπε δόξα σοι. Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν διδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρυνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσει· ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόσφάσον· Ἐγγίσον ἡμῖν, ἐγγίσον ὁ πανταχοῦ· ὡσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σέ ποθοῦσιν ἐνώσον σαυτὸν οἰκτιρῶν· ἵνα συνημμένοι σοι ὑμῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα.

Καὶ νῦν, Θεοτακίον.

Ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία, καὶ καταφυγή τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος, τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαςος σὺ εἶ Θεοτόκε ἄχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνησθήτι καὶ ἡμῶν, Παρθένε Πανύμνητε.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μί'. Ὁ ἐν παντί και-

ρῶν. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Καὶ εἶ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, ποιούμεν τὰς μετανοίας, ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, λέγομεν τὴν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου: Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, ἥτις προεγράφη. Ὁρα σελ. 29.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ'. Μετανοίας τρεῖς, εἶτα τοὺς ψαλμούς. ΨΑΛΜΟΣ, γλ'. 53.

Θ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἄλλοτριοὶ ἐπανάστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταῖοι ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ σὺ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἴδου γὰρ ὁ Θεός βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντίληπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέφει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκουσίως βύσω σοι· ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ, γδ'. 54.

Ἐνώτισαι, ὁ Θεός τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσον μου. Ἐλυπήθη ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθη ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ἀργίᾳ ἐνεκότου μοι.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἤλθον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα: Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω; Ἰδοὺ ἐμάχρυνα φυγάδεύων, καὶ ἠύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμενη τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταγίδος. Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δολος. Ὅτι, εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν. Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμόνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμῶν μου, καὶ γνωστὴ μου. Ὡς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανός μοι ἐδέσματα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμοιοῖα. Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταθήτωσαν εἰς Ἄδου ζῶντες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσέκουσέ μου. Ἐσπέρας, καὶ πρωί, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Αὐτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ πάντων ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλαῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακούσεται ὁ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν

αἰῶνων. Οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι. Ἐβσβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἠπαλύθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοῖς εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σῆλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ, ὁ Θεός, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων, καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ γ'. 90.

Κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Υψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπίσις· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβήθησιν ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλήν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταποδοσὶν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν

Ἐπιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγίει ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομά μου. Κεκραξέται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουία, ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. καὶ εἰ μὲν ψάλλεται, τὸ, Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δὲ, Ἀλληλουία, τὸ παρὸν, ἦχος β'.

Ὁ ἐν ἑκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ τῷ Σταυρῷ προσηλωσας τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τοιμηθεῖσαν τῷ Ἀδάμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν παισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρηξον, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχος α'.

Ἐνώπιαι· ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. Στίχος β'.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτακίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρῶρησιαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπη-

σον, Θεοτόκε Παρθένε· Πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου· Κύριε, ῥύσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τριτάκιον. Παναγία Τριὰξ. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν ἑορτὴ, ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς· Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνούμεν ἀγαλὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ εὐδόκησας σκεπὴ ἀνελεθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὁθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγεγόμενος εἰς τὰ σῶσαι τὸν Κόσμον. Καὶ νῦν Θεοτακίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δείξον ὡς ἀεὶ τὴν δυ-

να-

ναστείαν σου εἰς σέ γάρ ἐλπίζοντες, τὸ: Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποιεῖ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ Θεοτοκίον τοῦτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα Κοντάκιον· τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, τὸ ἐξῆς Σταυροθεοτακίον, ἦχος β'.

Υπερβεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηγκε νεκρωθέντες ἀνέστημέν, καὶ ζωῆς ἤξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες ὁξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν· τὴν τιμιωτέραν καὶ μετανοίας, ὡς εἴρηται, εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστή· εἰ δὲ μὴ, τὴν εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν Δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργε, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεκτάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καταπέμφας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν. Καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς, Δέσποτα, φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίου ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς

ἀπὸ παντὸς δαυερίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ἀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθάρωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας. Ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τῶσον ἡμῶν τὰς φυγὰς, ἵνα πρὸς σέ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδίον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκκτάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, τὰ Τυπικὰ λέγομεν ὧδε· εἰ δὲ Ἀλληλούια, ὑπέρθεσ αὐτὰ μετὰ τὴν ἐνάτην Ὥραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ββ'. 102

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν ἐδίλατεῦοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτροῦμενον ἐκ φθορᾶς

τὴν

τὴν ζωὴν σου τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεῆμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολὰ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καλῶς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσιν τὴν δια-

θήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ρμ'. 145.

Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπέρχου.

Μὴ πεποιῖθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱούς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ Ἔλπις αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύ.

Κύριος λύει πεπεδημένους. Κύριος σοφοί τυφλούς. Κύριος άνορθεύ κατεβραγμένους, Κύριος άγαπά δικαίους. Κύριος φυλάσσει τούς προσηλύτους.

Ορφανόν και χήραν αναλήψεται, και όδόν άμαρτωλών άφανιεύ.

Βασιλεύσει Κύριος εις τόν αιώνα, ό Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν.

Και νύν.

Ο Μονογενής Υιός, και Λόγος τού Θεού, άθάνατος ύπάρχων, και καταδεξάμενος δια την ημετέραν σωτηρίαν, σαρκωθηναι εκ της άγι-ας Θεοτόκου, και άειπαρθένου Μαρίας, άτρέπτως ένανθρωπήσας, σταυρωθείς πε Χριστέ ό Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εις ών της άγιης Τριάδος, συνδοξαζόμενος τώ Πατρι, και τώ άγίω Πνεύματι, σώσος ημάς.

Ειδέναι χρή, ότι τή μεγάλη Τεσσαρακοστή, ού λέγομεν σούς των Τυπικών Ψαλμώδ: άλλα μετά σάς εν τή Ένάτη ώρα τρεις μεγάλας μετανοίας, άρχόμεθα εύθις των Μακαρισμών ψάλλοντες, μεθ' ένα έκαστον αυτών τώ Μνήσθητι ημών, Κύριε, όταν έλθης εν τή βασιλεία σου, εις ήχον πλ. δ'. Ωσαύτως και μετά τώ, Δόξα και νύν ποιούμεν δε και μετάνοιαν μικράν μίαν εν έκάτω Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Εν τή βασιλεία σου μνήσθητι ημών, Κύριε, όταν έλθης εν τή Βασιλεία σου.

Μακάριοι οι πτωχοί τώ πνεύ-

ματι, ότι αυτών έστιν ή Βασιλεία των Ουρανών.

Μακάριοι οι πενθοῦντες, ότι αυτοι παρακληθήσονται.

Μακάριοι οι πραεϊς, ότι αυτοι κληρονομήσουσι τήν γήν.

Μακάριοι οι πεινώντες, και διψώντες τήν δικαιοσύνην, ότι αυτοι χορτασθήσονται.

Μακάριοι οι ελεήμονες, ότι αυτοι ελεηθήσονται.

Μακάριοι οι καθαροί τή καρδιά, ότι αυτοι τόν Θεόν όφονται.

Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, ότι αυτοι υιοί Θεού κληθήσονται.

Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ενεκεν δικαιοσύνης, ότι αυτών έστιν ή Βασιλεία των ουρανών.

Μακάριοι έστε, όταν άνειδίωσιν υμάς, και διώξωσι, και εΐπωσι πών πονηρόν ρήμα κατ' υμών, ψευδόμενοι ενεκεν έμου.

Χαίρετε και αγαλλιασθε, ότι ό μισθός υμών πολὺς εν τοις ουρανοίς.

Και ει μένεσαι μεγάλη Τεσσαρακοστή, ένούμενοι οι δύο Χοροί ψάλλουσι μετά μέλους τώ Μνήσθητι ημών Κύριε εκ γ'. και μετάνοιαν μεγάλην μίαν εν έκάτω είδ' ου, γύμα και άνευ μετanoiών.

Δόξα, και νύν.

Μνήσθητι ημών Κύριε, όταν έλθης εν τή Βασιλεία σου.

Μνήσθητι ημών Δέσποτα, όταν έλθης εν τή Βασιλεία σου.

Μνήσθητι ημών Άγιε, όταν έλθης εν τή Βασιλεία σου.

Χορός ό επουράνιος ύμνει σε, και λέγει: Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ό ουρανός, και ή γή της δόξης σου.

Στί-

Στίχος. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυρῶθῃ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

δόξα.

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, ὅρα σελ. 28.

Εἶτα.

Ανεσ, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα τὸ Πάτερ ἡμῶν, ὅτι σοῦ ἐστι. Μεθ' ὃ, εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον· εἰ δὲ τύχη καὶ ἅγιος ἑορταζόμενος ἐνταύτῃ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ ἁγίου, εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰδ' Ἀληλοῦσα ἔφαλτο, ἢ ὅτε οὐκ ἐστὶν ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας καὶ μετ' αὐτό. Δόξα. Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσαν Χριστέ. Καὶ νῦν. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, ὡς ἐπογται καθ' ἐξῆς.

Τὸ τῆς μεταμορφώσεως.

ἦχος βαρύς.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου

τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν Πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῆ Δευτέρᾳ Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων, ἦχος β'.

Αρχιεπάτρηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὀδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν προσθέψατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιεπατρηγοί.

Τῆ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου, Κοντάκιον ἦχος β'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Προδρόμοι τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰσάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττετε τὴν μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ, ἦχος δ'.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκούσιως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρομῶς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμμαχίαν· ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῆ Πέμπτῃ, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφλόγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς

εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἁγίε ἱεροουργός ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔβηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου διὰ τοῦτο ἠγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ Κοντάκιον Νεκρώσιμον, ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός· ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν Μαρτυρικὸν Κοντάκιον,

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡs ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν Εἰρήνῃ βαλεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Τὸ παρὸν δὲ λέγεται καθ' ἑκάστην, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάβητε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόσθεσον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Γάγχιον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦδον εἰς ἱκεσίαν, ἡ

προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

Τὸ Κύριε ἐλέησον, μ'. Καὶ εἶ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἰερεὺς.

Ὁ Θεὸς αἰκτεیرهσάι ἡμᾶς καὶ τὰς τετυπωμένας μετανοίας. Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον, β'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην:

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα. Φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διὰ παντός δοξάζω, ὑμῶν, καὶ προσκυνῶ, καὶ λέγω: εἰς Ἁγίος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐκ γ'. Εἶδ' οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, μετὰ τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. εὐθὺς τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τὸν ἐπόμενον ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ, λγ'. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντός ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπύχουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν ὀλιψῶν μου

ἐρ-

ἔρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυρθῆ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζῶν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλιων ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὁσθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ᾧτα αὐτοῦ εἰς δόξαι αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συγτριμμένοις τῇ καρδίᾳ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος

πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Πρὸ τῆς τροφῆς ὑμνησον αὐτοῖς τὸν Κτίστην.

Ἐλθόντες εἰς τὴν Τράπεζαν λέγομεν.
ΨΑΛΜΟΣ ρμδ'. 144

Υψώσω σε ὁ Θεὸς μου ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔσται πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινεῖσι τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρμῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς

Κυ.

Κύριος τοῖς σύμπται καὶ οἱ οἰκτιρομοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ Ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξα τῆς Βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς Βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου ἐν πᾶσιν γενεαῖς καὶ γενεαῖς. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ Ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πάντων εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ Ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγύς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἰνεσὶν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογεῖτω πάντα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, ἐκ

τρίτου. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὰ παρατιθέμενα, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Τραπεζῆς.

Χριστὸ ὁ Θεὸς, εὐλόγησον τὴν βρώσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ γεῦσασθαι, ἀνιστάμενοι καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν· ὁ διδοὺς τροφήν πάσῃ σαρκί, πληρῶσον χάριτος καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίαις ἡμῶν ἵνα πάντοτε πᾶσιν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν μετ' οὗ σοὶ δόξα πρέπει, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δόξα σοι Κύριε, Δόξα σοι Ἄγιε, Δόξα σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἐδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην, πληρῶσον ἡμᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐνώπιόν σου εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν, ὅταν ἀποδώσῃς ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, γ'. Κύριε Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αἰῶν αὐτοῦ πλουσιῶν δωρεῶν, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ

ΗΤΟΙ

ΟΚΤΩΗΧΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, ὁ Προοιμακός. Τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Παλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, ζ'. Καὶ τοῦ Μηναίου, γ'. Εἰ δὲ εορτάζεται ὁ Ἅγιος, τέσσαρα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ε'. τοῦ Μηναίου, δόξα τοῦ Μηναίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ ἤχου.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ, ἦχος Α'.

ΤΑΣ ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, καὶ πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι ζωὴν ὁ διδοὺς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας ὡς φιλόφρωνος. εἶ ὁ δείξας ἐν κόσμῳ τὴν θρωπος.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Ἔτερα, Ἀνατολίου Πατριάρχου.

Εὐφράνθητε οὐρανοί, σαλπίσσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας

Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταπέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Στήριξον ὀρθοδοξίαν τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόφρωνος.

Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀσάτῳ σου εὐσπλαγγνία Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σταυρὸν κτεδεδέξω, καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ Κόσμῳ δωρῆσῃ τὴν Ἀνάστασιν, ὡς φιλόφρωνος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάρχον, καὶ συναϊδίον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς μητρὸς, προελθόντα ἀφρά-

φράστως, και σταυρόν και θάνατον δι' ἡμᾶς ἐκουσίως καταδεξάμενον· και ἀναστάντα ἐν δόξῃ ὑμνήσωμεν λέγοντες: Ζωοδότα Κύριε δόξα σοί, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, και νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν και τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, και τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανόσ, και Ναός τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἐχθρας καθελούσα, εἰρήνην ἀντισήξε, και τὸ Βασίλειον ἠνέψε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, Θαρσείτω λαός τοῦ Θεοῦ· και γὰρ αὐτός πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Ἐσπέρας Προκειμένον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Ἡ ἐκτενής, τὸ Καταξίωσον. Πληρώσωμεν, και τὰ λοιπά, και μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ὅτι ἀγαθός, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελ. στιχρὸν τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίου, λιτανεύοντες ἐν τῷ νόρθῃ. Μετὰ δὲ τὰς εὐχάς, εἰσπυχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ ψάλλοντες τοῦ στιχοῦ τὰ στιχηρὰ ταῦτα.

Τῷ πάθει σου Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, και τῇ ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Κύριε δόξα σοί.

Ἔτερα στιχηρὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Αγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις, οὐρα-

νοὶ εὐφρανέσθωσαν· χεῖρας κροτεῖτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης. Χριστός γὰρ ὁ Σωτήρ ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, και τὸν θάνατον νεκρώσας, ζῶν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδάμ, παργενῆ ἀναστήσας ὡς φιλόανθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ και γῆς, ἀκατάληπτε, ἐκὼν ἐσαύρωσαι διὰ φιλοανθρωπίαν· ὃν ὁ ἄδης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνη, και δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι ἠγαλλιᾶσαντο. Ἀδάμ δὲ ἰδὼν σε τὸν Κτίστην, ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. Ὡ τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἡ τῶν ἀπάντων ζωή; Ἀλλ' ἡ ὡς ἠβουλήθη, Κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα και λέγοντα: Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοί.

Γυναῖκες μυροφόροι μῦρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς και ὀδυρμοῦ τὸν τάφον σου κατέλαβον· και μὴ εὐροῦσαι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι, τὸ καινὸν και παράδοξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον: Ἀνέστη ὁ Κύριος παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Γδοῦ πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἥσαίου πρόρρησις. Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, και μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμεινας. Θεός γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, δι' ὃ και φύσεις ἐκαινοτόμησεν· ἀλλ' ὃ Θεομήτορ, ἰκεσίας σῶν δούλων, σῶν τεμένει προσφερομένης σοί, μὴ παρίδης· ἀλλ' ὡς τὸν Εὐσπλαγγνον σαῖς ἀγκά-

λαις

λαις φέρουσα, τοῖς ἐκέταις σπλαγ-
χνίσθητι· καὶ πρέσβευε σωθῆναι
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ
τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν
φυλασσόντων τὸ ἀχραντὸν σου
σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ,
δαυρούμενος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν.
Διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρα-
νῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα· Δόξα τῇ
ἀναστάσει σου Χριστέ. Δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλόνητος.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φλεγξαμένου σοὶ
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρχοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης·
ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ
δικαίος Δαβὶδ, ἐδείχθης πλατυτέ-
ρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοί. Δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ
σοῦ. Δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡ-
μᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ

Ἐν τῷ μεσονυκτικῷ

ΚΑΝΟΝ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ

(Ποίημα Μητροφάνους)

Ὁ ἢ Ἀκροστιχίς.

Μίανσεμέλπω τὴν τρισήλιον φύσιν.

ᾠδὴ Α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχὴν,
τά Σεραφεῖμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν,
ἀναρχον αἰδῖον, ποιητικὴν ἀπάν-
των ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα
γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ἁ-
σμασιν.

Ἰνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν
τριλαμπῆ σου δηλώσης Θεότητα,
πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ
τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας νοῦν
αὐτῷ, καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δούσ
ὡς φιλόνητος.

Ανωθεν δεικνύς μοναδικόν,
Θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσει,
κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἱσοῦ-
ργῷ Υἱῷ σου, καὶ τῷ Πνεύματι·
δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τάς
γλώσσας συγγέμωμεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ,
εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευ-
ται. Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμ-
φυῆς Υἱός, καὶ πνεῦμα ἅγιον· τὸ
ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν
τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ Γ'.

Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ,
ὡς ὠφθης τρισυπόστατος, μονα-
δικός τε φύσει Θεότητος, Θεολο-
γίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς
ἐνέφηνας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν-
σε, τὸν μονάρχην Θεὸν, καὶ τρι-
σήλιον.

Εξ οὗ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς,
ἀρρέυστως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ
φωτός, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπορεύεται·
καὶ μίας Θεότητος αἴγλην τρισυ-
πόστατον, προσκυνούμεν πιστῶς
καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριάς ὑπερφῶς, ἀρ-
ρήτως ὑπὲρ ἐννοίαν, ταῖς νοεραῖς
οὐσίαις δοξάζεται ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς, ἀσίγητον ἐκθῶσταις αἰνε-

σιν·

σιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προήλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε, διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

Τὸν πάρον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱὸν προσκυνήσωμεν πάντες· καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές καὶ ἰσότημον δόξῃ Τριάδα τὴν ἄκτιστον καὶ ὑπέρθεον δύναμιν· ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἀσωμάτων αἰ τάξεις, ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παρρηγίζοντα Κύριον, Ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένον ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ὡδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι Θεαρχία Τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαουργῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπέροχου Θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Πρότερον οὐρανοῦς ἐσερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, εὖ Λόγω σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος ἐν τριλαμπεῖ μοναρχία Θεότητος.

Ὡς ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, Θεαρχικῇ παντουργικῇ, Τριάς ἀσύγχυτε Μονάς, συνέτισσον, φώτισσον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θελήμα σου τὸ Ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύι καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα πανάχαρante, Θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς· ἐκ σοῦ καταυγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς, τῆς τρισηλίου Θεότητος· τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, καὶ ταῖς λάμψεσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτίσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς φώτισσον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις, ἐνικῇ Θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνεῖ σε, ἣν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν, καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον, ἕνα Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τεκτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχαρante, τὸν σὸν τόκον τὸν ἀπόρρητον, καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνωκάμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰσόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ε-

χουσα, Τριάς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, πέφυκας ἀπλή και ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. Δίς.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθῇ, ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα και τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ και νῦν ἐκ πάσης, ῥῥσαι με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος και τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους πανσθενῶς, ἄχραντε παρλένε θεογύμφευτε, ἀλλὰ και νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῥσαι ζοφώσεως.

Καθίσματα. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, και ἀμέριστον φύσιν, προσώποις ἐν Τρισί τεμνομένην ἀτμήτως, και μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, και δοξάζσωμεν, ὡς Ποιητὴν και δεσπότην, Θεὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, και οἰκτεῖρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ δλισθαίνουσας, ἀπωλείας πανάμωμε, και ἐν ὥρα με τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων, και πάσης κολάσεως.

Ἦδη ζ'. Σε νοητὴν Θεοτόκε.

Ἄσγε Θεοῦ συμφυῆς ἀπαύγασμα, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ θεουργὸν ἐνοικησιν, ποιήσον, ὡς εὐσπλαγχνος,

σὺν τῷ Πατρὶ σου και τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι· και φοβερόν, τοῖς δαίμοσι με δεῖξον, και πάθεσι. Δίς.

Ἴνα τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῶν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν πέμψας ταπεινότητα, αἰθῆς ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ και νῦν, τῷ θείῳ με συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Θεοτοκίον. Ὁ Χερουβὶμ θρόνω ἐποχοόμενος, και τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ ὤκησε πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φοβρᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ και νῦν, ταῖς σαῖς πρεσβεταῖς με περιφρούρησον.

Ἦδη η'. Θαύματος ὑπερφυῶς.

Πνεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, Τρισυπόστατε και Παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέριβιν· εἶτα και γῆς ἀπηλώρησας τὸ βάθος, πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ και τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ και πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας. Δίς.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αἰθῆς δὲ τῇ οὐσίᾳ και πρὸς τὰς σὰς φωτοδοτῆδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν αἰεὶ. Δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν, και φωτουργὸν και πανόλβιον, και ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἦδη θ'. Ἦψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων προσλαβόμενος φύσιν

ἀτρέπτως, ὁ Υἱὸς σου πάναγε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φορᾶς, ἧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμείλομεν, Ἐυλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, Παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποιμήνην, διὰ παντὸς ἀνεπιβούλευτον.

Δίς.

Ἰνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας Τρισήλιε, καὶ Μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν, ὁ ἐν τρισὶ βαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἰς Θεὸς ἀληθινὸς πιστευόμενος· καὶ παράγχε σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Καὶ εὐχὴ τὸ Ἄξιόν ἐστιν· ὅρα εἰς σελ. 38. εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἐξάψαλμον τὸ, Θεὸς Κύριος· τὸ ἀπολυτίκιον, ἦτοι Τροπάριον δις, τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον, καὶ μετὰ τὴν α'. αὐτοῦ στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῆ ἀστραπῆς, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν, σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φορᾶς καθαίρετήν, σοὶ προσπί-

πτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως οἰκτιρῶν, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἐφρίξαν, οἱ πωλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόλω καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὀρθριζοῦσαι, καὶ Ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεωσάμεναι ἔτρεμον. Ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν· τὸ θαῦμα κατέπληρτεν αὐτάς. Διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστὸς ὡς μόνος κραταῖος καὶ δυνατός· καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, καὶ ἡγείρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ. Δόξα τῇ ἀναστά-

σει

σει σου. Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλόθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότη τοῦ δοχείου, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ λλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθειά, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώσεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον (ὄρα σελ. 23) τὰ εὐλογητέα, ἡ Αἴτησις καὶ ἡ Ἰπακοή.

Η τοῦ Ἀηστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ ὀρθῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ.

Ἀντίφωνον α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κρᾶζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεὸς πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὐσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Ἰῶ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι, μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν ὑψώσας με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον ὁ Θεός, ἵνα ὑμῶν σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρουρήσον, μὴ κῆρ με φλέξῃ τὰς ἁμαρτίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γὰρ ἐστὶ Πατρὶ καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον γ'.

Επὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου, εὐφράνθη μοι τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδιά.

Επὶ οἶκον Δαβὶδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται ἄπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλώσσαι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, τιμὴν, προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρὶ τε ἅξιον, καὶ τῷ Ἰῶ δεῖ προσφέρειν. Μονὰς γὰρ ἐστὶν ἡ Τριάς τῆ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον. Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, θύτομαι ἐν σωτηρίῳ, παθήσασθαι ἐν αὐτῷ.

Στίχος. Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά. Πᾶτα πνοή. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι. Εὐαγγέλιον ἐσθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν αἰκτιρμῶν σου ἐξέλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ τὰ ἐξῆς. Εἶτα οἱ Κανόνες οὗτοι, καὶ τοῦ Μηναίου.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ὁδὴ α'. Εἰρμός.

«**Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ Θεοῦ» πρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὐτῆ γὰρ ἀθάνατε, ὡς παναθενῆς, ὑπεναγτίους ἐθραύσει τοῖς Ἰσρα-

ηλί-

ηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινου-
ργήσασα.

Ο χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοῶς,
θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας
με χεῖρας διεπέτας ἐν τῷ σταυ-
ρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ
φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου
προσείληφας.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμὲ, καὶ
τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδω-
σιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι
ἐνθεὶς, καὶ λύσας αἰώνιων δεσμῶν,
καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ
ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ
χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐρά-
νιος· χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμιος
χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ
τὸν ζωοδότην Χριστὸν τῷ κόσμῳ
κυήσασα.

Ἐτερος Σταυροαναστάσιμος, ὅστις κα-
ταλιμπάνεται, εἰ ἐορτάζεται τῆς ἡμέ-
ρας ὁ ἅγιος.

Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸς θεοῦ με σαρκούμενος,
Χριστὸς με ἀνυψοῦ ταπεινούμενος,
Χριστὸς ἀπαθὴ ἐργάζεται, πάσχων
ὁ ζωοδότης, φύσει σαρκός. "Ὅθεν
ἀναμέλπω χαριστήριον ὠδῆν, ὅτι
δεδόξασται.

Χριστὸς ὑψοῦ με σταυρούμε-
νος· Χριστὸς συνιστᾷ με νεκρού-
μενος· Χριστὸς μοι ζωὴν χαρίζε-
ται. "Ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, χεῖρας
κροτῶν, ἄδω τῷ Σωτῆρι, ἐπινίχιον
ὠδῆν, ὅτι δεδόξασται.

Ἐτερος τῆς Θεοτόκου.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ποῖαν σοι ἐπάξιον ὠδῆν, ἡ ἡ-

μετέρα προσοίσει ἀσθένεια; εἰμὴ
τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡ-
μᾶς ἐμυσταγώγησε: Χαῖρε Θεοτό-
κε Παρθένε, Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῇ Ἀειπαρτένῳ καὶ Μητρὶ τοῦ
Βασιλέως τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ
καθαρωτάτης καρδίας πιστοί, πνευ-
ματικῶς βοήσωμεν· Χαῖρε Θεοτό-
κε Παρθένε, Μήτηρ ἀνύμφευτε.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός

Ο μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βρο-
πῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ
συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,
περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν,
τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος ὁ ναὸς ὁ
πέμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δό-
ξης φιλόνηρωπε.

Θεὸς μου ὑπάρχων ἀγαθὲ, πε-
σόντα καταφκτείρησας, καὶ κατα-
βῆναι πρός με ἠδύοχησας· ἀνύψω-
σάς με διὰ σταυρώσεως τοῦ βοᾶν
σοι· Ἄγιος ὁ τῆς δόξης Κύριος,
ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ ὑ-
πάρχων, καὶ φθαρῆντα με, ὡς
συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς
χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα,
τὸ θνητὸν διέβρῆξας, καὶ νεκροῦς
τριήμερος ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμ-
φίαςας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ,
Παρθένε διὰ Πνεύματος τοῦ πανα-
γίου, ἐμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σὲ
βάτος, τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλε-
γομένην ἄκαυστα, σαφῶς προε-
μήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ
ἄστεκτον.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τῷ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώ-
μενον πρόβατον ἄραντι, καὶ καθε-
λόντι

λόντι διὰ ξύλου τὴν αὐτοῦ ἁμαρ-
τιάν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν.
Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅ-
γιος εἶ Κύριε.

Τῷ ἀναγαγόντι, τὸν ποιμένα
τὸν μέγαν ἐξ ἄδου Χριστὸν, καὶ
τῇ αὐτοῦ ἱεραρχίᾳ διὰ τῶν Ἀπο-
στόλων, σοφῶς τὰ ἔθνη ποιμά-
ναντι ἐν ἀληθείᾳ τῷ θείῳ πιστοί,
Πνεύματι λατρεύσωμεν.

Ὁ μόνος εἰδώς.

Νεφέλην σε κούφην ἀψευδῶς,
Παρθένε ὀνομάζομεν, προφητικαῖς
ἐπόμενοι ῥήσεσιν· Ἐλήλυθε γάρ,
ἐπὶ σοὶ Κύριε, καθελεῖν Αἰγύ-
πτια, πλάνης χειροποίητα, καὶ
φωτίσαι τοὺς ταῦτα λατρεύοντας.

Σὲ ἐσφραγισμένην ἀληθῶς,
χορὸς προφητικὸς, πηγὴν τε κε-
κλεισμένην πύλην ὠνόμασε τῆς
παρθενίας τῆς σῆς πανύμνητε, τη-
λαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν δια-
γράφοντες, ἦν ἐφύλαξας καὶ μετὰ
γέννησιν.

Ἡδὴ δ' Ὁ Εἰσμός.

«Ὅρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ
κατάσκιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἄβ-
θακοῦμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς,
ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ
προανερῶνει τὸν ἅγιον, εἰς σω-
τηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τίς οὗτος Σωτὴρ ὁ ἐξ Ἐδῶμ
ἀφικόμενος, στεφφορῶν ἐξ ἀκαν-
θῶν, πεφοινιγμένος τὴν στολήν,
ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ
ὑπάρχει οὗτος ἅγιος, εἰς σωτη-
ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἴδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ
αἰσχύνθητε· ὃν ὡς κακοῦργον γὰρ
ὁμεῖς ἀναρτηθῆναι ἐν σταυρῷ,

Πιλάτῳ ἤτήσασθε φρενοβλαβῶς,
θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, θεο-
πρεπῶς ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Ξύλον σε Παρθένε τῆς ζωῆς
ἐπιστάμεθα, οὐ γὰρ τῆς βρώσεως
καρπὸς, θανατηφόρος τοῖς βρο-
τοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ
ζωῆς τῆς αἰδίου ἀπόλαυσις, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούμενων σε.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Τίς οὗτος ὠραῖος ἐξ Ἐδῶμ,
καὶ τούτου τὸ ἐρύθημα, τῶν ἱμα-
τίων ἐξ ἀμπέλου Βοσῶρ; Ὁραῖος,
ὅτι Θεός, ὡς βροτὸς δὲ αἵματι
σαρκὸς, τὴν στολήν πεφοινιγμέ-
νος. Ὡ μελωδοῦμεν πιστοί· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγα-
θῶν, φανείς ἀρχιερεὺς ἡμῶν, τὴν
ἁμαρτίαν διεσκέδασε· καὶ δεῖξας
ξένην ὁδὸν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, εἰς
κρεῖττονα καὶ τελειοτέραν, εἰσε-
δραμε σκηνήν, πρόδρομος ἡ-
μῶν εἰς τὰ Ἄγια.

Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ἄκουε θαυμάτων οὐρανῆ, ἐ-
νωτίζου δὲ ἡ γῆ, ὅτι θυγάτηρ χοι-
κοῦ, τοῦ πεπτωκότος μὲν Ἀδάμ
Θεοῦ ἐχρημάτισε, τοῦ ἑαυτῆς δη-
μιουργοῦ τε λοχεύτρια, εἰς σωτη-
ρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἵμνούμεν τὸ μέγα, καὶ φρι-
κτὸν σου μυσῆριον· ὑπερκοσμίους
γὰρ λαθῶν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ
ὢν καταβέβηκεν, ὡς ὑετὸς ὁ ἐπὶ
πόχον, πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἡδὴ εἶ Ὁ Εἰσμός.

«Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς
σῆς

«σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαι-
δρύνῃς τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κό-
πῃς τὰ πέρατα, τῆς καρδίας
«φώτισον, φωτὶ τῆς σῆς θεογνω-
«σείας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούν-
των σε.

Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων
τὸν μέγαν καὶ Κύριον, Ἰουδαῖοι
διὰ ξύλου σταυροῦ ἐθανάτωσαν,
ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα νεκροῦς,
ἐν ἄδῃ τεθαμμένους, κράτους βα-
γᾶτου ἐρρύσατο.

Τῷ σταυρῷ σου, τὴν εἰρήνην
εὐαγγελισάμενος, καὶ κηρύξας αἰ-
χμαλώτοις, Σωτὴρ μου, τὴν ἄφε-
σιν, τὸν κρατοῦντα ἡσυχίας Χρι-
στὲ, γυμνὸν ἠπορημένον, δείξας
τῇ βαίᾳ ἐγέρσει σου.

Θεοτοκίον.

Τῆς αἰτήσεως τῶν πιστῶς αἰ-
τουμένων, πανύμνητε, μὴ παρί-
δης, ἀλλὰ δέξου, καὶ ταύτας προ-
σάγαγε τῷ Υἱῷ σου ἀχραντε Θεῷ,
τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ· σὲ γὰρ προ-
στάτην κεκτήμεθα.

Θεὸς ὢν Εἰρήνης.

Ὁ πλοῦτος καὶ βέλος σοφίας
Θεοῦ! τοὺς σοφοὺς ὁ δρασσόμενος
Κύριος, τῆς τούτων πανουργίας,
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς· παθῶν γὰρ ἐ-
κουσίως σαρκὸς ἐξ ἀσθενείας, ἐξ
ἰδίας ἰσχύος, ζωοποιὸς γενεὸς ἐ-
γήγερται.

Θεὸς ὢν ἐνοῦται σαρκὶ δι' ἡ-
μᾶς, καὶ σταυροῦται, καὶ ἐνήσκει
καὶ θάπτεται, καὶ αὐτὸς ἐξανίστα-
ται, καὶ ἀνεισι φαίδρως, σαρκὶ
σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν
Πατέρα μετ' ἧς ἦξει καὶ σώσει,
τοὺς εὐσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας.

Ὁ φωτίζας τῇ ἐλλάμφει.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν αἱ ду-
νάμεις ὀρώσαι σε· ἀγάλλονται σὺν
αὐταῖς τῶν βροτῶν· τὰ συστήμα-
τα· τῷ γὰρ τόκῳ ἤνωνται τῷ σῷ,
παρθένε Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δο-
ξάζομεν.

Κινεῖσθωσαν πᾶσαι γλῶσσαι
βροτεῖαι καὶ ἐννοιαί, πρὸς ἐπαι-
νον τοῦ βροτῶν ἀληθῶς καλλω-
πίσματος· ἡ Παρθένος πάρεσι σα-
φῶς, δοξάζουσα τοὺς πιστεῖ ταύ-
της ὑμνοῦντας τὰ θαύματα.

Ὡδὴ σ'. Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἐκύκλωσεν ὑμᾶς ἐσχάτη ἄ-
«νθυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος·
«τελογίσθημεν ὡς πρόβατα σφα-
«κῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
«ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀ-
«σθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Τῷ πταίσματι τοῦ Πρωτο-
πλάστου Κύριε, δεινῶς ἐτραυμα-
τίσθημεν· τῷ δὲ μῶλωπι ἰάθημεν
τῷ σῷ, ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματί-
σῆς Χριστέ. Σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν
ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

Ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐξ ἄδου Κύ-
ριε, τὸ κῆτος χειρωσάμενος, τὸ
παμμάγον παντοδύναμε, τῷ σῷ
κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύνα-
μιν· σὺ γὰρ ζωὴ, καὶ φῶς ὑπάρ-
χεις καὶ ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε
ἀχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπά-
τορες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες
διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώ-
λεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ
τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σπλάγγων Ἰωανν.

Νοῦς

Νοῦς ὡν ἀπαθῆς καὶ αὐλος, μίγνυται, Χριστὸς ὁ Θεὸς, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοί, μεσιτεύοντι θείᾳ φύσει, σαρκὸς τε παχύτητι· καὶ ὄλω μοι ἀτρέπτως, ὄλωσ ἦνεται ἵνα σωτηρίαν ὄλω μοι, τῷ πεσόντι ὀρέξῃ σταυρούμενος.

Πίπτει περηνισθεῖς, Ἀδὰμ καὶ συντριβεται, ἐλπίδι ψευθεῖς πάλαι θεώσεως· ἀλλ' ἀνίσταται, τῇ ἐνώσει τοῦ Λόγου θεούμενος, καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομίζεται, Θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται, συνεδρεύων Πατρί τε καὶ Πνεύματι.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παρίστανται δουλοπρεπῶς τῷ τόκῳ σου αἱ Τάξεις αἱ οὐράναι, ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς, ἀσπόρου λοχείας ἀειπάρθενε· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ μετὰ γέννησιν.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πάναγενε· ὁ τὰ σύμπαντα βουλήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα, παραγαγὼν ἐκ τοῦ μή ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

Κοντάμιον. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Εξανέστης ὡς θεὸς ἐκ τοῦ τόκου ἐν δόξῃ καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐα ἡν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύνα-

μον· καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγειράντα, μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ Χαίρετε φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος Ζωοδότης. Ὅθεν πιστεῖ αἱ γυναῖκες, μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης σενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Σ**ὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανουόμεν οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔτωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἀνθρώπων, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Επριξε γῆ, ἀπεστράφη ἥλιος, καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, διεδράγη τὸ τοῦ ναοῦ θεῖον καταπέτασμα, πέτραι δὲ ἐσχίσθησαν· διὰ σταυροῦ γὰρ ἦρται ὁ δίκαιος, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γεγονῶς, ὡσεὶ ἀβοήθητος, καὶ τραυματίας ἐν νεκροῖς, ἐκουσίως τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψούμενος, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ κραταιᾷ χειρὶ συνανέστησας, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίαν.

Χαῖρε πηγῆ, ἀειζῶου νάματος· χαῖρε παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε τεῖχος τὸ τῶν πιστῶν· χαῖρε ἀπειρόγαμε· χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ,

χαρὰ, δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Πάλαι μὲν κατηράσθη, τῷ τοῦ Ἄβελ, φοινηθεῖσα αἵματι, ἀδελφοκτόνῳ γῆ χειρὶ. Θεοῦ ῥύτῳ δέ σου αἵματι, εὐλογοῖτω βάντισθεισα, καὶ σικρῶσα βοάτω. Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θρηνεῖτω Ἰουδαίων, ὁ ἀντίθεος λαός, τὸ τόλμημα τῆς ἀναιρέσεως Χριστοῦ, τὰ δὲ ἔθνη εὐφραίνεσθωσαν, καὶ κροτεῖτωσαν τὰς χεῖρας, καὶ βοάτωσαν ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ.

Σὲ νοπήν.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὤφθη, τοῖς ἀνθρώποις τε συναναστρέφη ὡς ἠδούκησεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον, ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ ποιμὴν ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον μετὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγγνίαν ἀκατάληπτον· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός καὶ ὑπερένδοξος.

Ἦδη ἦ. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, «ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χουσοῦ, ἀπέστιβον λέγοντες· Εὐλογοῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο βουλήσει ἅπαντα ποιῶν, ὁ καί μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ πάθει σου, Λόγε Θεοῦ. Σὲ ἀπαύστως, πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ καθεῖλες σύντριμμα Χριστὲ, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν ἐν πύλαις καὶ ὀχυρώμασι τοῦ ἄδου, ἀναστάς ἐκ τάφου τριήμερος· σὲ ἀπαύστως, πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφύως, ἐξ ἀστραπῆς τῆς Θεῆς τεκοῦσαν τὸν Μαργαρίτην, τὸν πολυτίμον Χριστόν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογοῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θαύματος ὑπερφύως.

Δεῦτε λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔστησαν ἄχραντοι πόδες· καὶ ἐν ξύλῳ (εἶαι Χριστοῦ παλάμαι ζωοποιαί, ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν· καὶ τὰ φρον ζωῆς κυκλοῦντες μέλψωμεν· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν Καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Τὴν παστάδα τὴν φωτειοῦ, ἐξ ἧς ὁ τῶν ἀπάντων Δεσπότης, ὡσπερ Νυμφίος, προσλήλυθε Χριστός, ὑμνήσωμεν ἅπαντες ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε

Χαίρε θρόνε ἐνδοξε Θεοῦ. Πιστῶν χαίρε τὸ τεῖχος, δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει ἐξανέτειλε Χριστός, τοῖς σὲ μακαρίζουσι, καὶ βῶσι Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν πτῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε, Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Πῶς ὁ Λαὸς ὁ ἄνομος, ὁ ἀπειθῆς καὶ πονηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον ξυλῶ κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Σῶτερ ὁ Ἄμνος ὁ ἄμωμος, ὁ τὴν τοῦ κόσμου ἐμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα τριήμερον, σὺν Πατρὶ τε, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι· καὶ Κύριον τῆς δόξης, θεολογοῦντες μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τὸν λαόν σου, Κύριε, ὃν περ ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι· κατ' ἐχθρῶν ἰσχὺν τῷ βασιλεῖ χαριζόμενος, καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις φιλόανθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεις.

Μυστήριον ξένον.

Δεδόξασται, τῇ ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ σταυρός σου, Κύριε. Σοῦ γὰρ τὸ ἀσθενές, ὑπὲρ δύνα-

μιν πᾶσιν ἐδείχθη, δι' οὗ δυνατοὶ μὲν καταβέβληνται εἰς γῆν, καὶ πτωχοὶ, πρὸς οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Νενέκρωται ὁ ἀμειδῆς ἡμῶν θάνατος· ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανείς τοῖς ἐν ᾄδῃ, Χριστέ, ἐδωρήσω. Διὸ ὡς ζῶν σε καὶ Ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστατον, ὑμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρίζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθένε τοῦ Θεοπάτορος. Ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Απας ἐγκωμίων Πάναγρε, νόμος ἡττάται τῷ μεγέθει τῆς δόξης σου. Ἀλλὰ, δέσποινα, παρ' ἱκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου, Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμιον.

Μετὰ τὴν Τιμιωτέραν, Ἐκφώνησαι ὅτι σὲ αἰνοῦσι. Εἶτα, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ γ'· τὰ Ἐξηκοστειλάρια καὶ

ΟΙ ΑΙΝΟΙ.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξαζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ο σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ο τὸν ᾄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστά-

νασπάσει σου Χριστέ, ἀξιώσον ἡ-
μας, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ
δοξάζειν σε.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβα-
σιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χρι-
στέ. Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ
ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ· ἑ-
παλες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως
ὑπέμεινας σταυρόν· ἀνέστης ἐκ
τοῦ τάφου, ὡς ἐκ πασάδος προ-
ελθῶν· ἵνα σώσης τὸν κόσμον,
Κύριε δόξα σοι.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ
σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος
τοῦ ἐχθροῦ· ἡ κτίσις ἐσαλεύθη τῷ
φόβῳ σου, καὶ ὁ ἄδης ἐσκυλεύθη
τῷ κράτει σου. Τοὺς νεκροὺς ἐκ
τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ
Ληστῇ τὸν παράδεισον ἠνοιξας,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὀδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, τὸ
μνήμά σου κατέλαβον αἱ τίμαι
γυναῖκες· εὐροῦσαι δὲ τὸν τάφον
ἀνεωγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ
τοῦ Ἀγγέλου τὸ καινὸν καὶ πα-
ράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς
Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύ-
ριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Τὴν τῶν παθῶν θεῖαν μολώ-
πωσιν, σοῦ προσκυνῶμεν Χριστέ
ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιών δεσπο-
τικὴν ἱερωσύναν, τὴν ἐν τέλει τῶν
αἰῶνων θεοφανῶς γεγεννημένην,
τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας,
ὁ ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύ-
νης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν
ἐλλαμψιν, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰ-
ουδαίων ἐνωτίσασθε. Ποῦ εἰσιν οἱ

Πιλάτῳ προσελθόντες; Εἶπωσιν
οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται, ποῦ
εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος;
ποῦ μετετέθη ὁ ταφεῖς; ποῦ ἐπρά-
θη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ
ὀησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν
ἐγερσιν τοῦ σταυρωθέντος, παρά-
νομοι Ἰουδαῖοι; Ἀνέστη ὁ ἐν νε-
κροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸ δόξα, τὸ ἑωθινόν.

Καὶ νῦν. Ἰπερσυλογημένη ὑπάρχεις
καὶ ἡ μεγάλη Δοξολογία. (ὄρα σελ.
61). Μετὰ τὸ ἅγιος ὁ Θεός, εἰς μὲν
τὸν α΄ β΄ γ΄ καὶ δ΄ ἤχον, λέγε.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ
γέγονεν· ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡ-
μῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν
θάνατον, τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἤχους.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος.

(ὄρα σελ. 62). Καὶ ἀρχεται ἡ Λει-
τουργία. Εἰ δὲ οὐ γίνεται εὐθὺς ἡ Λει-
τουργία, λέγεται ἡ Ἑκτενής· τὸ, Πλη-
ρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν μετὰ τῶν
λοιπῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ
Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ·
διὰ σταυροῦ δὲ τὸν Ληστήν, ἀν-
ταισῆγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ. Μνή-
σθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθης
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα,
δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν·
σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ Ληστῇ, μετὰ
φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς Μνή-
σθη-

σθη-

σθητί μου Κύριε, όταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εσταυρώθῃς ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέλης ἐκών· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῶ τὸν Ἀδάμ. Μνήσθητί μου κρίζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Ναόν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ· σὺν τῷ Ἀδάμ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ἐξανέστησας Χριστέ ὁ Θεός· Μνήσθητί μου κρίζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἤλθον κλαίουσai, ἐπὶ τὸ μνήμᾳ σου Χριστέ ὁ Θεός, λίαν πρῶι καὶ ἐν λευκοῖς, εὖρον Ἄγγελον καθήμενον· τί ζητεῖτε, κρίζοντα; ἐξανέστη Χριστός, μὴ ὀρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος οὐ ἐτάξω αὐτοῖς παραγενόμενοι Σωτῆρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· οὓς καὶ ἐξαπέστειλας εἰς τὰ Ἔθνη, διδάσκειν, καὶ βαπτίζειν αὐτούς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον ὄμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν κρίζοντες καὶ λέγοντες Παναγία Τριάς, σώσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἁγὰ· ἐ· ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάρου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὰ πάντα παρήγαγες τῷ σῶ Λόγῳ καὶ τῷ Πνεύματι, δι' ἀγαθότητα Κύριε, εἶτα πεποίησας λογικόν με ζῶον, ἵνα σου τὸ ἄγιον δοξάζω Παντοδύναμε ὄνομα, ἐγὼ δὲ μάλιστα τοῖς αἰσχροῖς μου ἔργοις πάντοτε ἀτιμάζω, ἀλλὰ φεῖσαι δέομαι.

Γνωθί σου, ταλαίπωρε ψυχῇ, τὴν θείαν εὐγένειαν καὶ τὴν Πατρίδα τὴν ἀφάρτον, καὶ σπεῦδε πάντοτε, ἀγαθοεργίας, ταύτην καταλήψεσθαι. Μηδέν σοι τῶν φθαρτῶν προσηλώσει· τῆς ἀνώμοιρας εἶ· τὸ δὲ σῶμα γῆ καὶ φθείρεται, μὴ νικήσῃ τὸ χεῖρον τὴν κρείττονα.

Ασώματοι Ἄγγελοι Θεοῦ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι καταστραπτόμενοι, καὶ φωτοχυσίαις αἰωνίως λάμποντες, καὶ φῶτα χρηματίζοντες δεύτερα, Χριστῷ πρεσεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα. καὶ νῦν αὐτόθι, τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Ἑσπέρας προκείμενον. Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὸ Καταξίωσον. Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν· καὶ τὰ ἐξῆς· εἶτα εἰς τὸν στίχον ταῦτα τὰ Κατανυκτικά.

Οτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτῆρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις

λείαις μου· δός μοι χεῖρα σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτῆρ, λογισμὸν μοι δώρησαι ἐπιστροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω σῶσόν με, ἐργεῖτα ἀγαθῆ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτιρῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτικὸν τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός· μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ἀπολύεις· οὕτω ποιητέον εἰς τὰς καθημερινὰς πάντοτε.

Τῇ β΄ εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν β΄ Στιχολ. Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἀγκάλας πατρικᾶς, διανοῶξάι μοι σπεύσον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηγάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρῶν σου Σωτῆρ· νῦν πτωχεύουσα, μὴ ὑπερίδης καρδίαν. Σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν καταύξει κραυγάζω· Ἡμαρτή σοι, σῶσόν με.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινὰ, ἀλλ' αὐτὸς ἐλήμων, προφθάσας με διάσωσον, καὶ χολάσεως λύτρωσαι· ρῦσαι, Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, κριτὰ δικαιοῦτάτε. Δόξα, καὶ νῦν.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἰκτεῖρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε, καὶ ἐν ὧρα με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων Δαιμόνων φρικτῆς ἀποφάσεως.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν. Καθίσ.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἀφρόνως ἀπὸ σοῦ μακρυνθεῖς, πανοικτίρμον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν ἐδαπάνησα βίον, δουλεύων τοῖς πάθεσι, τοῖς ἀλόγοις ἐκάστοτε· ἀλλὰ δέξαι με, ταῖς τῶν Ἀγγέλων πρεσβείαις, Πάτερ εὐσπλαγχνε, ὡσπερ τὸν ἀσωτον παῖδα, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Μαρτυρικόν.

Ἀλήσεως καύχημα καὶ Στεφάνων ἀζίωμα, οἱ Ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερία γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτῆρ καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀύλων στρατιῶν, ὑπερέχουσα Κόρη, καὶ τάξεις οὐρανῶν, ὑπερβαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὴν αἴνε-

αἴνεσιν, παρ' αὐτῶν δέχη πάναγνε.
 Ἄλλὰ πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ σὺν
 Ἀγγέλοις, τοῦ ῥυσθῆναί με, τῆς
 τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον
 κατὰκριτον.

Καὶ μετὰ τὸν Ν'. Παλμὸν, ψάλλομεν
 τοὺς ἐπομένους δύο Κανόνας.

Κανὼν Κατανυκτικὸς ποίημα Ἰωσήφ,
 οἷ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῶν παισμάτων μου τὸν ῥυπον
 πλῦνον, Λόγε Ἰωσήφ.

Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Σ**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά
 »θεοπρεπῶς ἐν ἰσχυρί δεδοξασται.
 »αὕτη γάρ, Ἀθάνατε, ὡς πανσθε-
 »νης, ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
 »Ἰσραηλίταις ὁδὸν βουλοῦ και-
 »νουργήσασα.

Τῶν ἁμαρτιῶν μου τὴν πλη-
 θύν, κατὰ τὸ πλῆθος Χριστέ τοῦ
 ἐλέους σου, δέομαι, ἐξάλειψον,
 καὶ λογισμὸν ἐπιστροφῆς μοι δώ-
 ρησαι, ὅπως σου δοξάζω τὴν ὑπέρ
 νοῦν ἀγαθότητα.

Ἐρῆθης διὰ σπλάγχνα οἰκτιρ-
 μῶν, ἐπὶ τῆς γῆς σωματούμενος
 ἄνθρωπος· ὅθεν ὑπὲρ ἄνθρωπον,
 Λόγε Θεοῦ, ἡμαρτηκότα δέξαι με,
 νῦν ἐν μετανοίᾳ τοῖς οἰκτιρμοῖς
 σου προσπίπτοντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ποίημα Θεοφάνους, ἔχων Ἀκροστιχίδα.
 «Θεοφάνους ὁ πρῶτος Ἀγγέλων ὕμνος»

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ἐρόνω παριστάμενοι φαιδρῶς
 τῷ τοῦ Δεσπότου, πανάγιοι Ἀγ-
 γελοι, τὸν Πατρί συνάναρχον,
 καὶ τῆς αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς

Ἀγγελον λόγον μοι ἐμπνεῦσαι,
 ὑμᾶς ὑμνοῦντι, πρεσβεύσατε.

Εσοπτρα φωτὸς θεαρχικοῦ,
 καὶ τρισηλίου λαμπάδος τὴν ἑλ-
 λαμψιν πᾶσαν εἰσδεχόμενα, ὡς
 ἐφικτὸν, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγ-
 ματα, πρῶτον ἐννοήσας, ὁ Νοῦς
 ὁ θεῖος ὑπέστησεν.

Θεοτακίον.

Ο διακοσμήσας ὡς Θεὸς τα-
 ξιαρχίας τῶν ἀνω δυνάμεων, μή-
 τραν ἀπειρόγαμον, τῶν Σεραφίμ
 ὑψηλοτέραν ὤκησε τὴν σὴν Θεο-
 τόκε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ἐγένετο.

Ὠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βρο-
 πτῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν καὶ
 »συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,
 »περιζώσόν με ἐξ ὑψους δύναμιν
 »τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ
 »ἔμφυχος τῆς ἀχράντου σου δό-
 »ξης, Φιλάνθρωπε.

Ἀνάνηφον δεῦρο ὦ ψυχῇ, καὶ
 βόησον τῷ Κτίστῃ σου, τῷ τὰ χρυ-
 πτά σου πάντα γινώσκοντι, καὶ
 μετανοίας καρποὺς ἐπίδειξαι, ὅ-
 πως ἐλέησῃ σε ὁ οἰκτίρμων Κύ-
 ριος, καὶ πυρὸς αἰωνίου λυτρώ-
 σῃται.

Πλάσθητι μόνε Ἀγαθὲ, ἰλά-
 σθητι καὶ σῶσόν με, ὡς ὁ Τελώ-
 νης φόβῳ κραυγάζω σοι, ἐσμὸν
 παισμάτων ἐπισυρόμενος, καὶ
 κατακαμπτόμενος βάρει παρα-
 πτώσεων, καὶ αἰσχύνῃς ἀμέτρου
 πληρούμενος.

Ὁ μόνος εἰδὼς.

Φωτὶ θεουργῶ τὰ Σεραφίμ ἀ-
 μέσως πλησιάζοντα, καὶ πολλα-
 χῶς αὐτοῦ ἐμπιπλάμενα, ταῖς
 πρωτο-

πρωτοδότοις σαφῶς ἐλλάμψαι,
πρωτουργῶς λαμπρύνονται καὶ ὡς
φῶτα δεύτερα χρηματίζουσι, θέ-
σει θεοῦμενα.

Αγγέλων λαμπρότητας ὑ-
μνεῖν προθύμῳς ἐφιέμενοι, τὴν
δι' αὐτῶν ἐολεν βοήθειαν χορη-
γουμένην **Π**ιζοὶ αἰτήσωμεν, νοὸς
καθαρότητι, καὶ πανάγνοις στό-
μασι, καὶ τευξόμεθα τούτων ἐλ-
λάμψεως.

Θεοτοκίον.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον ἰδεῖν, ὡς
θέμις, ἀξιούμενος ὁ Γαβριήλ,
Παρθένε πανάμωμε, περιχαρῆ σοι
φωνὴν ἐκόμισε τὴν τοῦ Λόγου
σύλληψιν ἐμφανῶς μηνύων σοι,
καὶ τὸν ἀφραστον τόχον κηρύτ-
των σου.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Ο**ρος σε τῇ χάριτι τῇ θεῷ
κατάσχιον προβλεπτικοῖς ὁ Ἄβ-
βακοῦμ κατανοήσας ὀφθαλμοῖς,
ἐκ σου ἐξελεύσασθαι τοῦ Ἰσραήλ
ἰπροανερῶναι τὸν Ἅγιον, εἰς σω-
τηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Τίμι σε ψυχὴ μου ὁμοιώσω τα-
λαίπωρε ἐργαζομένην τὰ δεινὰ,
καὶ μὴ ποιοῦσαν τὰ καλὰ; ἐπί-
στρεψον, βόησον τῷ διὰ σέ ἐθε-
λουσίως πτωχεύσαντι· Καρδιο-
γνώστα οἰκτείρησον, σῶσόν με.

Ωρισας μετάνοιαν Σωτὴρ ἐπι-
στρέφουσιν, ἦν μοι παράσχου ἀ-
γαθὲ, πρὸ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς,
διδούς μοι κατάνυξιν καὶ στεναγ-
μὸν, ὡσπερ τῇ Πόρνη τὸ πρότε-
ρόν, καταφιλοῦση τὰ ἴχνη σου
Δέσποτα.

Ὅρος σε τῇ χάριτι

Οὶ Θρόνοι τὸν πρῶτον συμ-
πληροῦντες διάκοσμον, καὶ Χε-
ρουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ταῖς τῆς
Θεότητος αὐγαῖς ἀμέσως ἐλλάμ-
πονται θεουργικὰς ἱεραρχίας δε-
χόμενα, νῦν μελωδοῦσι· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Υμνοῦσι τρισάριθμον μονάδα
Θεότητος, τριαδικοῖς ἁγιασμοῖς,
ἀκαταπαύστως ἐν φωναῖς τρα-
νοῦντα τὸ ἄχραντον τὰ Σεραφίμ
Θεολογίας μυστήριον, καὶ τὴν
Ῥρθόδοξον πίστιν διδάσκοντα.

Θεοτοκίον.

Ο πάσης ἐπέκεινα νοούμενος
κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχι-
κῆς ζωοπλαστίας ἀληθῶς ἐκτε-
λῶν τεράστια παρθενικαῖς ἡγλαῖ-
σμένην φαῖδρότησι, τὴν σὴν γα-
στέρα κατώκησεν Ἄχραντε.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ο** φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς
σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαί-
δρυνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κό-
σμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας
πφώτισον, φωτὶ τῆς σῆς θεογνω-
σίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνοῦν-
των σε.

Υπέπεσα τῶν παθῶν τῇ φθορᾷ,
καὶ πτοοῦμαι σου τὸ δίκαιον δικα-
στήριον, δίκαιε Κύριε· διὸ ἰκε-
τεύω σε, ἐνίσχυσόν με τοῦ ποιῆσαι
πράξεις καλὰς δικαιοῦσας με.

Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια σὺ
τῆς καρδίας μου ἐπίστασαι, ὁ
Θεὸς μου καὶ Πλάστης καὶ Κύ-
ριός· μὴ οὖν κατακρίνης με ἐν
ᾧρα κρίσεως, ἥνίκα ἐρχῆ τοῦ κρι-
ναὶ τὰ σύμπαντα.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Πόθω

Πόσω θείω πυρπολούμενοι αὐτῆς Κυριότητες, Ἐξουσίαι, αὐτῆς Δυνάμεις, αὐτῆς τάξεις αὐτῆς δευτεραί, ἀσιγήτοις στόμασι, θεαρχικὴν ὑμνολογοῦσι μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν.

Ρυμίζονται Ἀρχαγγέλων αὐτῆς τάξεις τῷ Πνεύματι, καὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχῶν σὺν ἀπειροῖς στρατεύμασι, μίαν τρισυπόστατον, φωτιστικὴν Οὐσίαν σέβειν περιφανῶς διδασκόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν· τὸν γὰρ τούτων Ποιητὴν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, Θεομήτορα ἄχραντε, σωματωθέντα ἀπορρήτως ἐκ σῶν αἱμάτων ἐκύησας.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος· κηλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Υπάρχων ἰατρὸς Χριστέ, ἰατρεῦσον τὰ πάθη τῆς καρδίας μου, καὶ ἀπόπλυνον παντός με μόλυσμοῦ, βεβήροις Ἰησοῦ μου κατανύξῃς, ἵνα ὑμῶ καὶ μεγαλύνω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Πλανώμενον ὁδοῖς τῆς ἀπωλείας με, καὶ βόθροις παραπτώσεων περιπίπτοντα, ἐπίστρεψον Χριστέ, καὶ πρὸς ἀπλανεῖς τρίβους εἰσάγαγε σοῦ τῶν σεπτῶν δικαιοματίων, ἵνα δοξάζω σε.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τῷ ὀρόνῳ παριστάμενα τῷ

τῆς δόξης σου, φωναῖς ἀγγελικαῖς ταῖς ἀκαταπαύστοις σὲ γεραίρουσι· σὺ γὰρ ἰσχύς τούτων ὑπάρχεις, Χριστέ, καὶ ὑμνησις.

Οἱ πρόσωπον τὸ σὸν ὄσωντες Ἀγγελοι, τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, τὴν ὑπέρθεσιν εὐπρέπειαν τῆς σῆς θείας ἀγλαίας, ἐκλαμπρύνονται· σὺ γὰρ αὐτῶν καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος, ὁ Λόγος ἐκ σοῦ Πανάγει, ὁ τὰ σύμπαντα θελήματι ποιῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων τὰ στρατεύματα παραγαγὼν ἐκ τοῦ μη ὄντος, ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Σ**ὲ νοητὴν, Θεοτόκε, κάμινον κατανοοῦμεν οἱ Πιστοί· ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε τρεῖς ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λέοντας πρὶν Δανιὴλ ἐφίμωσε, σύνοικον ἔχων ἀρετὴν· τοῦτον ζήλωσον, ὦ ψυχῇ, καὶ τὸν ὠρυσόμενον πάντοτε ὡς λέοντα, καὶ συλλαβεῖν σε βουλούμενον, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνανεύσει, αἰεὶ ἀπρακτον ποιήσον.

Υπερβολῇ ἀσωτείας, Κύριε, φυγὴν ἐβρύπωσα δεινῶς· ὑπεβάλλουσαν οὖν, Χριστέ, ἔχων ἀγαθότητα, δέξαι ὡς τὸν Ἀσωτον, καὶ μελωδούντά με οἰκτεῖρον· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἄναρ.

Αναρχὸν φῶς σὺ ὑπάρχεις Δέσποτα, φωτὸς ἐκλάμπας ἐκ Πατρὸς τῶν Ἀγγέλων τὰς στρατιὰς κατεσκευάσας, ἔσοπτρα δεχόμενα τὴν ἀστραπὴν σου τὴν ἄδυτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς, καὶ ὑπερένδοξος.

Γένος βροτῶν, ὁ τῶν ὅλων Κύριος, ἐπιστασίαις ἐμφανῶς περισώζεις· ἀγγελικαῖς· τούτους γὰρ ἐπέστησας πᾶσι τοῖς πιστεύουσι, καὶ ὀρθόδοξως ὑμνοῦσί σε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Γλῶσσα καὶ νοῦς οὐκ ἰσχύει, Δέσποτα, τῶν σῶν θαυμάτων ἐξεῖπειν καὶ τῶν ἔργων τὸ εὐπροπέε· σὺ γὰρ κατηγλαΐσας πᾶσαν διακόσμησιν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Ε**ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ἵσως ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας καθαρῶτερον χρυσοῦ ἀπέστειλον, λέγοντες· Εὐλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αυτωπά μου εὐσπλαγχνε Χριστέ, τῆς νῦν με κατεχούσης ὁμίχλης ἁμαρτιῶν, καὶ παντοίων πειρασμῶν λύτρωσαι κραυγάζοντα· Εὐλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οταν μέλλῃς ἔρχεσθαι Χριστέ, ἐν δόξῃ κρῖναι κόσμον, τῇ στάσει

τῶν ἐκλεκτῶν σου συναριθμηθὸν καμὲ, βοῶντα καὶ λέγοντα· Εὐλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπομένας καὶ πλησιφαεῖς Ἀγγέλων στρατηγίας, ἀκτίσι τῆς τρισηλίου ὠραιότητος, Πιστοὶ μιμούμενοι, μέλψωμεν· Εὐλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως πηγαία πάντων τῶν καλῶν, ἡ Θεαρχικωτάτη παράγει θεία δυνάμει φῶτα δεύτερα, τὸ φῶς τὸ πρῶτον δεχόμενα, καὶ βοῶντα πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς τεχθέντα πρὸ αἰῶνων, ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Παρθένε πανάμωμε, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου πυρπολουμένη βράτος ἐδειξεν ἄσπλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν καμίνον, ἵνα σε, Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ωσπερ Χαναναία κράζω σοι· Ἐλέησόν με Λόγε· ψυχὴν γὰρ κέκτημαι, ταῖς δαιμονικαῖς ἐπιφοραῖς κινδυνεύουσαν, καὶ ἀφρόνως τὰ ἄθεσμα πράττουσαν, καὶ

μὴ

μη αισθανομένην τοῦ θεοῦ φόβου σου Μακροθύμω.

Στήσον ἐπὶ πέτραν, Κύριε, τὰς τῆς ψυχῆς μου βάσεις τῶν προσταγμάτων σου, καὶ τὸν ἀναιδῶς ὑποσκελίξαι με θέλοντα ὑποσκελίξαι ὄφιν, καὶ ῥῦσαι με τῆς τούτου κακουργίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Φέρεις τὸν τὰ πάντα φέροντα, καὶ γαλουχεῖς τὸν πᾶσι τροφήν παρέχοντα· μέγα καὶ φρικτὸν τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, Παρένε Θεοτόκε· ὅθεν σε πιστεῖ μακαρίζομεν.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Μύστας τῆς ἀρρήτου δόξης σου, τοὺς ἀσωμάτους Νόας Σωτῆρ ὑπέστησας· καὶ νῦν δι' αὐτῶν τὸν σὸν λαὸν διαφύλαξον, τὸν πιστεῖ σοι καὶ πόθῳ προσφεύγοντα, ἵνα σε τὸν Δεσπότην ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Νέμεις τῆς εἰρήνης Ἄγγελον, περιφρουροῦντα, Παντοκράτορ, τὴν ποιμένην σου, τῆς εἰρήνης γὰρ καὶ τῆς ἀγάπης σὺ αἴτιος, καὶ τὴν ἐμφρονα πίστιν φυλάττοντα, καὶ πάσας τὰς αἱρέσεις τῆ σῆ δύναμι καταλύοντα.

Θεοτακίον.

Στίφη τῶν Ἄγγέλων, Πάναγνε ἀσιγήτως τὸν σὸν τόκον γεραίρουσι· ταῖς γὰρ τάξεις ἐπιστατοῦντα θεώμενοι ταῖς αὐτῶν, θυμηδίας ἐμπίπλυνται, καὶ σὲ τὴν Θεοτόκον ἀκαταπαύστως μεγαλύνουσι.

Αλλος σε κόσμος, ψυχῆ, ἀναμένει καὶ Κριτῆς, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτά καὶ δεινά· μὴ οὖν ἐμμείνης τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἔλεους.

Μὴ ἀποδοκιμάσης με Σωτῆρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἀμαρτίας συνεχόμενον· διεγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμῶμεν, ὕμνοις καὶ ψάλλοις πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς Πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξκ, καὶ νῦν. Θεοτακίον.

Τῶν οὐρανίων ταχυμάτων.

Αγιωτέρα ἀγίων πασῶν Δυνάμεων, τιμιωτέρα πάσης κτίσεως Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, σῶσον ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα κυήσασα, ἀπὸ πταισμάτων μυρίων ὡς ἀγαθῆ, καὶ κινδύνων ταῖς πρεσβείαις σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.

Προσόμοια Δεσποτικὰ Κατανυκτικά.

Ἦχος Α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀμαρτημάτων πελάγει περιαντλούμενος, καὶ ἐν βυθῶ πταισμάτων συνεχόμενος ὄλως, βοῶ σοι τῷ Δεσπότῃ· Τῶν χαλεπῶν καὶ ποικίλων με λύτρωσαι πειρατηρίων παντοίων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσθέστου, Ὑπεράγαλε.

Βεβυλισμένος ὑπάρχων ἐξ ἀπογνώσεως καὶ πονηρίας πλήρης λογισμῶν ἐναντίων, πρὸς σέ μου τὰς ἐλπίδας, Λόγε Θεοῦ, ἀνεθέμην ὁ ἄθλιος· ἀπὸ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν ἐπιθέσεώς με λύτρωσαι.

Ἔτερα τοῦ Προδόμου.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προσῆτα θαυμάσιε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Προδρόμε, τὴν ξηρανθεῖσαν καρδίαν μου τοῖς ἀτοπήμασι, ποταμούς δακρύων ἀενάως ποίησον προχέειν, δυσωπῶσε, πρεσβείαις σου, ὅπως σωζόμενος διὰ σοῦ ὁ πολυώδυνος, μεγαλύνῳ τὸν σέ μεγαλύναντα.

Καὶ τρία τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν σίχ. Στιχηρὰ Κατανυκτικά.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ τῶν παρπτωμάτων μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύλισμαι ταῖς πλημμυλείαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Στιχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτήρ, λογισμὸν μοι δώρησαι ἐπιστροφῆς ὁ Θεὸς, ἵνα κράζω· Σῶσόν με Ἐυεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Στιχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὁμῶν ὁμολογία, Ἅγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε· Γενέσθω, Κύριε, ἡ οὐσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν εὐπρόσδεχτος ἐνώπιόν σου· ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαιροῦ ζωῆς, φιλόνηρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, παναγία Παρθένη.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ μετὰ τὴν Ἀ. Στιχο-λογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος Α΄.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου, κράζω· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἀμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ

τὴν ἐνδεκάτην ὥραν συναριθμησὼν με ὁ Θεός, καὶ σώσον με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρρήκτον τεῖχος κεκτημένοι, Πιστοί, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, δεῦτε προσπέσωμεν αὐτῇ· παρρησίαν γὰρ ἔχει πρὸς τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, τοῦ πρεσβεῦειν καὶ σώζειν ἀπὸ ὀργῆς καὶ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγκάλας πατρικὰς διανοῖξαι μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον ἀφορῶ τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ· νῦν πτωχεύουσαν μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ, Κύριε, ἐν κατανώξει κραυγάζω· Ἡμέροτῃκα, σώσον με.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινὰ, ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον προφθάσας με διάσωσον, καὶ καλᾶσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι, Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξιώσον ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απόθου ὦ ψυχῇ, ῥαθυμίας τὸν ὕπνον, καὶ ἀναφον φαιδρᾶν μετανοίας λαμπάδα, καὶ ἐξελθε νῦν χαίρουσα τῆς τοῦ βίου συγχύσεως εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου, Δέξαι, λέγουσα, καὶ μὴ ἀπόσῃ με Λόγε, λιταῖς τῆς τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν Γ' στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θ πάλαι ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου

βαπτίσας τὴν κάθαρσιν παντός, Ἰωάννη, τοῦ κόσμου, πολλοῖς με βυθιζόμενον πλημμελήμασιν ἐλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον ἀπὸ παντοίας κηλίδος, τὸν φιλόανθρωπον διὰ παντός ἰκετεύων, ὡς πρέσβυς εὐπρόσδεκτος.

Μαρτυρικόν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ωs καλοὶ στρατιῶται ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἄγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ δωρουμένῳ δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νηοῦ μητρικῆ Ἰωάννης σχιρτήσας, φερόμενον, Ἄγνη, τὸν Θεὸν ἐν γαστρὶ σου ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκίνησεν· ἀλλὰ δέομαι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρβένε καθικέτευσον ὄν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Δέχαις τεοὺς δὲ, τοὺς ἐμοὺς λόγους, Λόγε Ἰωτήρ

Ἦχος Α'. Ῥδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Ῥ**δὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασαι».

Δουλούμενος πάθει τῆς ἁμαρτίας, προσπίπτω σοὶ Κύριε, ὅπως ἀπο-

ἀποδείξῃς με τούτων ἐλεύθερον, δοξάζοντά σου ἐκτενῶς τὴν ἀγαθότητα.

Επλήγην ὁ ἄθλιος τῆς ἀμαρτίας ρομφαία, καὶ τέθνηκα, καὶ ὄρων με κείμενον ἐχθρὸς ἀγάλλεται. Ὁ ἀναστήσας τοὺς νεκροὺς ζώωσον, σῶσον με.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Φωνὴ ἐρηματίσας τοῦ Λόγου **Μάκαρ**· διὸ τὰς φωνὰς ἡμῶν, ἅς πρὸς σέ ποιούμεθα, προσδέχου **Πρόδρομε**, ἐλευθερῶν ἡμᾶς κακῶν τῆ μεσιτεία σου

Ὡς ὄρθρος, ὡς ἥλιος ἐξαναστείλας, φωτίζεις τὰ πέτρα καὶ σκοτίζεις πνεύματα τὰ πονηρότατα· διὸ τὸν ζόφον τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀπέλασον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία Δέσποινα, πάντα τὰ χρόνια τῆς παναθλίας μου ψυχῆς πάθη Θεράπευσον.

Ὤδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Λ**ίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτὸς ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἔστερέωσε τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστὸς, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.»

Ἴδε τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, ὁ φορέσας ταύτην· ἴδε τῆς ψυχῆς μου τὴν δεινὴν ἀμορφίαν, πρόσχεε τῆ φωνῇ μου, Χριστέ πολυέλεε, καὶ μεταποίησον αὐτῆς τὸ εἶδεχθῆς εἰς εὐμορφίαν Σωτήρ.

Σῶσον Ἰησοῦ τὸν ἄσωτον, σῶσον με τὸν μόνον σου τοὺς σωτη-

ρίους παραβάτα νόμους, καὶ πᾶσαν ἀμαρτίαν ἀλόγως τελέσαντα, καὶ ὑπαχθέντα λογισμοῖς, σοῦ Ἀγαθὲ ἀλλοτριούσῃ με.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στείρας ἐξ ἀκάρεπου, Πρόδρομε, ἱερῶς βλαστήσας, ὠφίης καρποφόρος, γεωργίας θείας· διὸ μου τὴν καρδίαν, παντοίων στερεούσαν, εὐτεκνονποίησον καλῶν, ὅπως πιστῶς αἰεὶ δοξάζω σε.

Αρτῶ οὐρανίῳ στήριξον τὴν ἐμὴν καρδίαν **Μάκαρ**, παρειμένῃν ταῖς πονηραῖς μελέταις, καὶ δίδου μοι προθύμως ποιεῖν τὰ θελήματα τοῦ παγοικτίρμονος Θεοῦ, ὅπως πιστῶς αἰεὶ δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Ὀλον τὸν Ἀδάμ ἐφόρεσεν ἐκ σοῦ Θεοτόκε, ὅλος σαρκοφόρος προσελθὼν ὁ Λόγος. Αὐτὸν οὖν Θεοτόκε δυσώπει, τοῦ ρύσασθαι ἐκ πειρασμῶν παντοδαπῶν, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Ὤδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Ε**ν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Ὁν ἔδωκάς μοι πλοῦτον ἐσχόρπισα κακῶς, ἐκτελῶν τὰ ἄτοπα, καὶ γέγονα γυμνός, ἐνδεδυμένος τὰ ἔργα τῆς ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι Καταφαιδρυνον στολαῖς με, θεία κατανύσσων με χάριτι.

Υπήχθην ἀπογοία, καὶ πέπτω-

κα

κα δεινῶς, καὶ εἰς γῆν κατάκει-
μαι, ἀνιάτα νοσῶν· ἀνάστησόν με
τῶν πεπτωκότων ἢ στάσις, καὶ
ἐπὶ πέτραν σωτηρίου μετανοίας
στήριξον, Χριστέ, τὴν καρδίαν
μου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Γράνας σωτηρίου ἱμάτιον σαυ-
τῶ, τῇ γυμνώσει σώματος, Κυ-
ρίου Βαπτιστᾶ, γεγυμνωμένον ἐκ
πάσης ἀγαθοεργίας, ἐπένδυσόν
με, δυσωπῶ, δικαιοσύνης καὶ ἀ-
γαλλιᾶσεως ἔνδυμα.

Σταγόνα σωτηρίας ἐπόμβρισον
κάμοι τηχομένω, Πρόδρομε, αὐχ-
μῶ τῶν ἡδονῶν, ὁ κατὰδύσας ἐν
ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου τρυφῆς χει-
μάρρου, Ἰησοῦν τὸν ζωοδότην,
ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἡγιασμένος ἐδείχθης
τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ οἰκήσαντος Παρ-
θένε ὑπὲρ νοῦν. Αὐτὸν δυσώπει,
ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου ἀποκαθα-
ραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ
κατοικητήριον Ἡεῦματος.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμὸς.

«**Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
Υἱέ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός
σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς
ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.»

Επλήσθη παραπτώσεων πολ-
λῶν καὶ χαλεπῶν, Δέσποτα οἰ-
κτίρμον, μακρόθυμε, οἰκτείρησόν
με τὸν κατάκριτον, καὶ μὴ με ἀ-
ποβρίψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Τελώνην ἐδικαίωσας στενά-
ξαντα Χριστέ· τοῦτον οὖν καγὼ

ἐκμιμούμενος, τύπτω τὸ στήθος,
καὶ κραυγάζω σοι· Ἰλάσθητί μοι,
μόνε εὐσπλαγγχε καὶ οἰκτιρμόν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τὴν ἔρημον κατώκησας, ὡς
πάλαι Ἡλιοῦ, Πρόδρομε Χριστοῦ·
διὸ τὴν καρδίαν μου ἐρημωθεῖσαν
πλημμελήμασιν, ἐπιμελεῖα θεῖα
βελτίωσον Παμμακάρα.

Ως στύλος ἀπερίτρεπτος, καὶ
βάσις τῶν Πιστῶν μέγιστος Χρι-
στοῦ γενόμενος, Πρόδρομε, τὸν
λογισμὸν μου, σαλευόμενον ταῖς
μηχαναῖς τοῦ πλάνου, ἀπερίτρε-
πτον δεῖξον.

Θεοτοκίον.

Βασιλίσσαν Παρθένον σε κη-
ρύττει· ὁ Δαβὶδ, ἄχραντε Ἀγνή·
ἐκτετεύω σε, τῆς οὐρανοῦ βα-
σιλείας με ποίησον κληρονόμον,
ἵνα σε μακαρίζω.

ᾠδὴ ε'. Εἰρμὸς.

«**Τ**ὸν Προφήτην Ἰωάνν ἐκμι-
μούμενος βοῶ· Τὴν ζωὴν μου,
Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς,
καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κό-
σμου, κράζοντα, Δόξα σοι.»

Συνετρίβη τὰ ὄστα τῆς ἀθλίας
μου ψυχῆς, καὶ τῶ βάρει τῶν
πολλῶν κατεκάμφθη ἡδονῶν·
βοήθει μοι Χριστέ, ἡ μόνη πάντων
βοήθεια.

Μαρτυρικᾶ.

Μυριολεκτος πληθὸς τῶν ἀ-
γίων Ἀθλητῶν, μυριάδας νοη-
τῶν κατεπάτησαν ἐχθρῶν, καὶ
ἤγωνται ταῖς μυριάσι τῶν οὐρα-
νίων Νοῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρ-

ῥοθῆτος Ἐϊρμός ὁ αὐτός.

Ω μετάνοιαν ἐν γῆ καταγγείλας Βαπτιστὰ, μετανοίας μοι ὁδοὺς ὀδηγούσας με πρὸς φῶς, ὑπόδειξον, καὶ τῶν βαράθρων τῆς πλάνης ῥύσαι με.

Ω τὴν ἄβυσσον ῥοαῖς καταδύσας ποταμοῦ, τὰς ἀβύσσους τῶν ἐμῶν ἀποξήρανον παθῶν, παρέχων μοι δακρύων ὄμβρους, Πρόδρομε κήρυξ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ καλὴν ἐν γυναιξί, δυσωπῶ σέ ἐκτενώς, μὴ παρίδης με Ἀγνή, ἀλλ' οἰκτεῖρον, καὶ πάσης βλάβης σῶσον, συντήρησον.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου, Σωτήρ, οὐχ ἤψατο οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος ὕμνον καὶ εὐλόγουν λέγοντες: Ἐλλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Ἰπομονὴν ἐξήσκησεν Ἰώβ, καὶ ἔμεινε πάσαις προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ ἀκλόνητος, κατὰ περ πύργου, ὁ γενναῖος τοῦτον ζήλου πάντοτε, καὶ μηδαμῶς, ὡ ψυχῆ, ἀκλάσσης ἐν τοῖς δειπῶσι.

Μαρτυρικά.

Δελυτρωμένοι, Μάρτυρες σοφοί, τῷ αἵματι τοῦ σαρκί παθόντος δι' ἡμᾶς, ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως εἴλεσθε κενῶσαι τὰ οἰκεῖα αἵματα: διὸ ἀκαύστως αὐτῷ συμβασιλεύετε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ω παλαιᾶς καὶ νέας γεγονῶς,

πανάρπιστε, ἐνδόξε, μεσίτης, Βαπτιστὰ, μεσίτευσον, παλαιωθέντα ἁμαρτίαις, ὅλον καινουργῆσαί με, τὸν καινουργὸν τοῦ παντός ἐκδυσωπῶν Ἰησοῦν.

Νομοθετῶν μετάνοιαν ἐν γῆ ἐπέφανας, Πρόδρομε Χριστοῦ καὶ Βαπτιστὰ: ἦν ἐκτελεῖν πάντας ἐνίσχυσον εὐχαῖς σου, ὅπως λυτρωθείημεν ἐκ τῶν ἀμέτρων κακῶν, ὧν πλημμυλοῦμεν αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Ἰκετηρίαν Ἀχραντε Θεῷ προσάγαγε, ὅπως παραβλέψηται ἡμῶν τὰ πταίσματα, καὶ τὰς ἀμέτρους ἁμαρτίας, καὶ διαιωνίζοντος ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς πρὸς κολάζοντος.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Γυμνὸν με εἰργάσατο παντοίων ἀρετῶν ὁ ὄφις ὁ δόλιος, κακίστη συμβουλή: στολαῖς ἐναρέτοις καταφαίδρυνον νῦν, ὁ γυμνώσας τούτου Σωτήρ μου τὴν κακίαν.

Θεοτοκίον.

Ω κρίνον κολάσι τοῦ βίου εὐρηκῶς, ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν ὁ πάντων φυτουργός, ὁσμαῖς ἐναρέτοις καὶ σεμνότητος νῦν κατευωδιάζον ἡμᾶς, Θεογεννητορ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός.

«Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ διασώσαντα Παῖδας, καὶ

τὴν

τὴν βροντόφλογον μεταβαλόντα εἰς ὄροσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Μόνος ὑπὲρ πάντας πλημμελήσας τοὺς ἐπὶ γῆς γεννηθέντας, μόνος γεγένημαι παραβάτης τῶν σῶν νόμων Κύριε· διό με διὰ τοῦ Προδρόμου οἰκτείρησον καὶ σῶσον.

Θεοτοκίον.

Ρυσαί με ἀτόπου ἀμαρτίας, καὶ φλογὸς ἀμαρτίας, σκότους κολάζοντος, καὶ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων καὶ σκώληκος, Παρθένε, μόνῃ προστασίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ Θ΄ Εἰρμός.

«**Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἣ ὁ πάντων Δεσπότης ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πόκον κατήλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γεγόμενος ἄνθρωπος ὁ ἀρχος, μεγαλύνομεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.»

Ιδοὺ καιρὸς μετανοίας, καὶ καθαράς ἐργασίας· ἰδοὺ ἡμέρα τοῦ φωτός· ἐπεργάζου τὰ ἔργα, φεῦγε τὸ σκότος τῶν παθῶν, τὸν ὕπνον ἐχδίωξον τῆς κακίστης βαθυμίας ψυχῆ μου, ὅπως γένη λείου φέγγους κοινωνός.

Ὡς ὁ Ἐλώνης στεναῶ· ὡσπερ ἡ Πόρνη δακρῶ· ὡς ὁ Ληστής ἀναβοῶ, Μνήσθητί μου οἰκτίρμον· καὶ ὡς ὁ Ἄσωτος υἱὸς κραυγάζω τὸ ἥμαρτον· προσπίπτω σοι, ὡσπερ ἡ Χαναναία, Ἐλεῆμον, μὴ παρίδῃς με Χριστέ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ιδοὺ ὁ λύχνος ὁ φαίνων τοῖς ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου, ἡ καλλιπέλαδος ἰδοὺ χελιδῶν ἡ τὸ ἔαρ πᾶσι μηνύουσα Χριστὸν, ὁ μέγιστος Προδρόμος μεσίτης τε παλαιᾶς καὶ τῆς νέας· οὐ πρεσβείαις φυλαττόμεθα αἰεὶ.

Η χελιδῶν ἡ ἄραία, ἡ ἀγδῶν ἡ τιμία, περιτερά ἡ παγκαλλῆς, ἡ φιλέρημος τρυγῶν, ὁ τοῦ Κυρίου Βαπτιστής, ἐρήμου τὸ βλάστημα, τὴν ἐρημον ἀκαρπία ψυχῆν μου γεγонуῖαν, δεῖξον γόνιμον καλῶν.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν σέροντα πάντα, χειρουργικὸς ὡσπερ ὄρονος· τρέφεις τὸν τρέφοντα ἡμᾶς· ἂν ἀπαύστως δυσώπει, Θεοχαρίτωτε ἀγνή, σεισμοῦ καταπτώσεως, ἀλώσεως, καὶ παντοίας ἀνάγκης, σοῦ τὴν ποιήμην ἐκλυτρώσασθαι αἰεὶ.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ τῶν Λίνων.

Ἦχος Α΄.

Αλλος σε κόσμος, ψυχῆ, ἀναμένει καὶ Κριτής, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτά καὶ δεινά· μή οὖν ἐμμείνης τοῖς ὡδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάτης με Σωτήρ μου, τῆ βαθυμίας τῆς ἀμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τον λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελώνος ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Οὔτοι οἱ στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου ἀντέστησαν τοῖς

τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων· καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρένε πανύμνητε, Μωσῆς τὸ ἐν σοὶ μυστήριον προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάτον τὴν ἀφλεκτον, εἶπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος τὴν μήτραν σου Ἄγνη οὐ κατέφλεξε. Διὸ αἰτούμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά.

Προσόμοια, Σταυρώσιμα.

Ἦχος Α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάμας ἀχράντους σου, Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ἠπλώσας, καὶ τοὺς δακτύλους ἡμάτωσας, θέλων λυτρώσασθαι τῶν θείων χειρῶν σου τὸ ἔργον φιλόνηρωπε, Ἄδὰμ τὸν παραβάσει κρατούμενον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θανάτου, ὃν καὶ ἤγειρας, ἐξουσία τῆ παντοδυναμῆ σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς ἄνθρωπος, ἀνθρώπων φύσιν ἐθέωσας, καὶ τὸν ἀρχέκακον θανατώσας ὄφιν, ἡμᾶς ἡλευθέρωσας ἀρᾶς τῆς ἐκ τοῦ ξύ-

λου, ὡς εὐσπλαγγνος, ἀρὰ γενόμενος, καὶ τῷ κόσμῳ παρεχόμενος εὐλογία, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου ὁμοια.

Οδύνης με λύτρωσαι πικρᾶς τῶν ποδῶν μου Πάναγνε, καὶ τῶν γονάτων παρέσεως, ἄρθρων τε θραύσεως, καὶ ἀρμῶν, χειρῶν τε, καὶ ποδῶν ἐκλύσεως, καὶ βλάβης διαφόρων ρευμάτων δέ, ἐν πᾶσι τούτοις με ἀκηλίδωτον φυλάττουσα, ἐν ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Πλάστου μου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρός κατεπάγη ἐν Κρανείῳ, καὶ ἠνθήσεν ἡμῖν ἀθανασίαν, ἐκ πηγῆς ἀενάου τῆς πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος.

Αῤῥήκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστὶν ὁ τίμιος Σταυρός ὁ τοῦ Σωτῆρος· ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζόμεθα πάντες.

Μαρτυρικόν.

Ω τῆς καλῆς ἡμῶν πραγματείας Ἄγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε· καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. Ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα· φαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἄγγέλοις χαρεῖοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριὰδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν Σταυραεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρομφαία διήλθεν, ὦ Υἱέ, (ἢ Παρθένος) ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἐβλεψε Χριστὸν κρεμάμενον) τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεῶν μοι

μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον, Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου, δέομαι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος Α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυραθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἢ τυραννίς, ἐπατήθη ἢ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

Σταυροθετοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Τοῦ λίθου σφραγιαθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθη ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, Παράδεισον ἠνέφξας Σωτῆρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῆ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὡσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡ-

μᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐν πολεμοῖς ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον κατ' ἐχθρῶν διὰ Πίστιως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαί δυνάμεις· τοῦτο γέγονε καὶ τῶν Πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! (ἔβόα ἡ Ἀμνάς, καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν ἀπλωθέντα τὸν Κύριον)· ὁ τὰ σύμπαντα ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς κατάκριτος ὑπὸ κριτῶν παρανόμων Σταυρῷ κατακρίνεται.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας Οἰκτίρμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ γεγονότα συνήγαγες, δοξάζειν σου τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατάβαλε τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς οὐνάς ἴασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀ-

μνόν

μόνον καὶ Ποιμένα κρεμάμενον νεκρὸν ἐπὶ ξύλου ὄρωσα, ἐν δάκρυσιν ἐκραύγαζε, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· Πῶς ὑμνήσω σου τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε ;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σταυρῶ σέσωσμαι τοῦ παθόντος

Δεσπότηου Ἰωσήφ.

Ἦχος Α'. ᾠδὴ Α'. Εἱρμός.

Χριστὸς γεννᾶται.

«**Π**ικρὰς δουλείας βυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄβαντον διήλθεν ὡς ἡπειρον· ἐχθρὸν καθορῶν ποντούμενον, ὕμνον ὡς εὐεργέτη ἄδει Θεῷ τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται.»

Σταυρῷ Χριστὲ ἀναρτώμενος, ἀνυψώσας πεσόντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ πᾶσαν ἐχθροῦ κατέρραξας, Λόγε, τὴν δυναστείαν· ὅθεν τὸ σὸν πάθος ἀναμέλπω, τοῦ παθόντος, καὶ παθῶν λυτρωσαμένου με.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία Πάναγνε τέτρωσαι τὸ πάθος τοῦ Υἱοῦ σου ὡς ἐβλέψας, αὐτὸν τῇ λόγχῃ νυττόμενον, καὶ τὴν ἐν Παραδείσῳ κωλυτικὴν εἶργοντα ρομφαίαν, μὴ διδοῦσαν τοῖς Πιστοῖς τὴν θείαν εἴσοδον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ἔχων Ἀκροστιχίδα, κατ' ἀλφάβητον.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Αγιόν σε τέμενος εὐρῶν, ὁ ὑπεράγιος Λόγος ἐσκήνωσεν Ἀχραντε ἐν μήτρᾳ σου, ἁγιασμὸν καὶ φωτισμὸν, καὶ λύτρωσιν τῶν

ἁμαρτημάτων, τοῖς σὲ τιμῶσι δαυρούμενος.

Βότριν ἢ τεκοῦσα τῆς ζωῆς, ἀναπηγάζοντα οἶνον σωτήριον, μέλῃ σκοτισθέντα με ἁμαρτιῶν, ὡς συμπάλῃς σωφρόνισον, καὶ πρὸς μετανοίας ὁδοῦς εὐθείας εἰσάγαγε.

Γνώμη ὀλισθαίνοντα ἀεὶ, καὶ λογισμοῖς πονηροῖς ἐξελεχόμενον, καὶ δολεαζόμενον φρενοβλαβῶς, καὶ τοῖς ἐχθροῖς εὐχείρωτον ὄλον γεγονότα, μὴ ὑπερίδῃς με Δέσποινα.

ᾠδὴ Γ'. Εἱρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

«**Μ**ὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχᾶσθω ὀνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων ἀεὶ· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν στήριξόν με Δέσποτα.»

Βρουξάν σου χεῖρας, Ἰησοῦ μου, καὶ πόδας οἱ ἄνομοι, τοῦ τῇ παλάμῃ ἀπορρήτως διαπλάσαντος πρώην, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ πάθους παθῶν καὶ φθορᾶς πάντας ἀπαλλάξαντος.

Στήτω, ἀνεβῶ Ἰησοῦς, ἡ σελήνη καὶ ἥλιος, τὴν ἐν Σταυρῷ προδιαγράφων, τοῦ παθόντος Δεσπότηου σαρκί, τῶν φωστήρων ἐκλειψίν· δι' οὗ τοῦ σκότους ἀρχαὶ πονηραὶ παρεδειγματίσθησαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ορα τῇ τοῦ Πάθους, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει εἰσβλέψασα εἶδος Παρθένε οὐδὲ κάλλος κεκτημένον, ἐβῶας πικρῶς Ἀγνή, ἀλαλάζουσα,

Οἱ μοι ! πῶς πάσχεις Υἱέ, ἐκ παθῶν πάντας θέλων ῥύσασθαι ;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ μόνος εἰδώς.

Δεσπότην τεκοῦσα τοῦ παντός, καὶ πάντων οὔσα Δέσποινα, τῆς δεσποτείας νῦν με ἐξάρπασον τῶν ἀκαθάρτων παθῶν Πανάμωμε· ἐμαυτὸν ἀθλίως γὰρ τούτοις κατεδούλωσα, βάλυμια καὶ γνώμης στρεβλότητι.

Ἐχουσα αἰεὶ τὸ συμπαθές, ὡς μόνη συμπαθέστατον καὶ ἀγαθὸν κηύσασα Κύριον, ἀσυμπαθῆ με ὄντα καὶ ἀσπλαγγχον, μοχθηρία φύσεως, μὴ παρίδης Ἀχραντε, ἀλλ' ἐπίστρεψον σαῖς παρακλήσεσι.

Ζάλης με ἀτόπων λογισμῶν, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, καὶ πειρασμῶν Παρθένε ἐξάρπασον, καὶ πρὸς λιμένας ἐνθέους Ἰθυον, καὶ γαλήνης πλήρωσον τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ἱκετεύω σε μόνη Πανύμνητε.

ᾠδὴ Δ΄. Εἰρμός.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

« Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακοὺμ, Χριστέ, σοῦ ὀθαυμάσιος τὴν ἀκοήν, καὶ φόβῳ ἐκραύγαζεν. Ἀπὸ θαμνῶν ὁ Θεὸς ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ὄρους ἐκ δαπέδος κατασκίου, τοῦ σώσαι τοὺς σοὺς χριστούς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. »

Στίγματα καὶ μώλωπας, Χριστέ ὑπὸ πνεύματι σαυρούμενος, τοὺς τῆς καρδίας μου ἰάμενος· χολῆς ἐγεύσω πικρᾶς, ἐνηδόνου γεύσεως τῆς φθοροποιῶν ἐξαίρων βλά-

στην, ἐν ξύλῳ δὲ προσπαγεῖς, ξύλου τὴν κατάραν ἠφάνισας.

Μακρὰν ἀπωσθέντα ἀπὸ σοῦ σὰ ἔθνη, ἀνυψούμενος ἐπὶ Σταυροῦ, πλησίον εἰλκυσας· κατήλλαξας δὲ ἡμᾶς τῷ Πατρὶ Μακρόθυμε, μέσον ἐμβαλὼν οἷα μεσίτης σαυτὸν, καὶ μέσον τῆς γῆς πάθος ἐνεγκῶν ἐπονειδιστον.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ἀδικον βλέπουσα σφαγὴν, Χριστέ, ἢ σὲ κηύσασα, ὀδυρομένη ἀνεβόα σοι· Δικαιοκρίτα Υἱέ, πῶς ἀδίκως κέκρισαι, θέλων δικαιοῦν τοὺς παραβάσει κατακριθέντας τὸ πρῖν, καὶ πρὸς τὴν φθορὰν ὀλισθήσαντας ;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ἡλιον, ὀλόφωτε νεφέλη, κηύσασα δικαιοσύνης Ἰησοῦν, τὸν φωτοδότην καὶ Θεὸν, ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐν νυκτὶ τῆς ἁμαρτίας ὑπάρχουσαν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρώσει τυφλώττουςαν.

Θήρας με Δαιμόνων καὶ φθορᾶς ἐξάρπασον, ἐπιζητούντων με αἰεὶ κακοποιησάσι δουλερῶς, ἐτοιμῆ βοήθεια Χριστιανῶν, τῶν θλιβομένων ἀνάψυξις, Θεοκυήτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὃν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν ἐκυοφόρησας Ἀγνή. Αὐτὸν οὖν ἱκέτευε διὰ παντός, ἀγνὸν ψυχῆ τε καὶ σώματι συντηρηθῆναι, Παρθένε, τὸν δοῦλόν σου.

ᾠδὴ Ε΄. Εἰρμός.

Θεὸς ὢν εἰρήνης.

« Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμ-

φον Χριστέ, τὰς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε, εἰρήνην παρεχόμενος ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν ὄθεν ἐξ ἀγνωσίας νυκτός, πρὸς τὴν ἡμέραν τῷ φωτί σου τρέχοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.»

Ο ἥλιος, Σῶτερ, γυμνοῦται φωτός, ἐπὶ ξύλου γυμνὸν σε θεώμενος κρεμάμενον, τοῖς ὕδασι κρεμάσαντα τὴν γῆν· πέτραι δὲ, ἐπὶ πέτραν ὡς ἤρθοντο ἀρθέντα, διεβράβησαν φόβῳ, καὶ τὰ σιμείλια σεσάλευται.

Σταυροθεοτοκίον.

Θαμβεῖται, ἐν ξύλῳ ὄρωσα Χριστὸν ὑψωθέντα βουλήσει, ἡ Ἀμεμπτος, καὶ κλαίονσα ἐκραύγαζεν· Υἱέ μου καὶ Θεέ, ὠδύνας ἐν τῷ τίχτειν λαθοῦσα, νῦν ὀδύνας ὑπομένω, ἀδίκως ὑπὸ ἀνόμων σταυρουμένου σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ φωτίσας.

Καρποφόρον ἀρετῶν τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, τοὺς ἀκαρπούς λογισμούς μου Περθένε διώκουσα, καὶ τὰς συμπινοῦσας με, προῤῥίζους τέμνουσα ἀκάνθας τῆς ἀμαρτίας, Πανάχραντε.

Λόγον βεῖον δι' Ἀγγέλου ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας ὑπὲρ λόγον Θεοστόκε· αὐτὸν σὺν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερώσαι τοὺς δούλους σου.

Μαράνασα τῷ βλαστῷ σου τὴν ξύλῳ βλαστήσασαν ἀμαρτίαν, τῆς σαρκὸς μου φρονήματα μάρανον, καὶ παύων ὀρμήματα, καὶ

τρικυμίας ἐναντίας, ὅπως ὑμῶν σε Πανύμνητε.

Ἦδῃ ε'. Εἰρμός.

Σπλάγγων Ἰωάνν.

Ολος ἐκ παθῶν ἀμέτρων συνέγομαι, καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπτωκα· ἀλλ' ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με, ὡς πρὶν Ἰωάνν, καὶ ἐν πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι, ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, σωτηρίας τε πνεύματι θύσω σοι.»

Οτε Μωϋσῆς τὰς χεῖρας ἐπέτασεν εἰς ὕψος, τὸ σὸν πάθος εἰκόνηζε, τοῦ τανύσαντος ἐπὶ ξύλου παλάμας, καὶ τοῦ πονηροῦ διολέσαντος τὸ κράτος τὸ ὀλέθριον· ὄθεν λυτρωτὴν εἰδότες σε καὶ σωτήρα, ὑμνοῦμεν Φιλάνθρωπε.

Νέκρωσιν ἀρθεῖς ἐν ξύλῳ ὑπέμεινας, καὶ τὸν νεκρωτὴν ἡμῶν ἐνέκρωσας, καὶ ἐξώσας τῶν χειρῶν σου Χριστέ τὸ πλαστοῦργημα· τὴν πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενος, ἐξέβλυσας δύο ποταμούς ἀφέσεως, τοῖς θελήσῃσι δύο ὑμνοῦσί σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταύρωσιν τὴν σὴν ἡ Πάναγνος βλέπουσα, ἐβόα· Υἱέ, τί τὸ ὀρώμενον ξένον θέαμα; ὁ τὰ πάθη νοσοῦντων ἰάμενος, πῶς τὸ πάθος ὑπομένεις τὸ καινότερον; τί σοι οἱ ἐχθροὶ ἀπέδωκαν, Εὐεργέτα, ἀνθ' ὧν εὐηργέτηται;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζῶν φώρῳ σου καρπῷ Θεοχαρίτῳ, καὶ πεπάτηται ὁ Ἄδης προφανῶς, καὶ οἱ ἐν δεσμοῖς ἠλευθερώθημεν

διό βοῶ· Τὰ πάθη λύσον τὰ τῆς καρδίας μου.

Βενούμενον Θεοῦ διὰ φαυλότητα, καὶ πόρρω καθιστάμενον, Παναμώμητε οικείωσον αὐτῶ, ξένη μεσιτεία σου θεάνυμφε, ὅπως ὑμῶ τὰ μεγαλεῖα τῆς δυναστείας σου.

Ο ἄχρονος Υἱὸς ἐν χρόνῳ γέγονεν, ἐκ σοῦ ἀποτιχτόμενος· ἐν ἰκέτευσί, τὰ χρόνια Ἄγνη πάθη θεραπεῦσαι τῆς καρδίας μου, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν αἰωνίαν καθοδηγήσαι με.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

Οἱ Παῖδες·

«**Υ**πῆλθον ὡς νυμφῶνα τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄσπεκτον, οἱ δὲ εὐσέβειάν ποτε Παῖδες ἅγιοι δειχθέντες σαφῶς, καὶ συμφῶνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἐμέλπον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Δεσπότης ὢν, ἐκ δούλου κατεδέξω Ἰησοῦ μου ῥάπισμα, ἐλευθερωσαί με ζητῶν, δουλωθέντα τῷ ἀλάστορι· τῷ σταυρῷ δὲ προσπαγεῖς, σώξεις με μέλποντα· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθετοκίον.

Ο τόκος σου Παρθένη, τοὺς αἰῶνας παραδόξως ἔτεκε, καὶ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, τοὺς πεσόντας συνανύψωσε, καὶ βοῶντας οὐρανοῦ πολίτας ἔδειξεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὲ νοητήν.

Πύλη φωτός, πύλας μοι διάνοιξον τῆς μετανοίας φωταυγεῖς,

τὰς εἰσόδους τῶν ἡδονῶν εἰργουσα πρεσβείαις σου, καὶ ἀποδιώκουσα τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις μου, ὅπως ὑμῶ καὶ δοξάζω τὴν σὴν ἄμαχον δύναμιν.

Ρύπον ψυχῆς, ἐξ ἀπροσεξίας μου τὸν προστριβέντα μοι δεινῶς, ταῖς ῥανίσι τῶν οἰκτιρμῶν Παναγνε ἀπόπλυνον, καὶ τῆς διανοίας μου τὸ ὀπτικὸν ἀποκάβαρον, ἵνα φωναῖς ἀσιγήτοις ὑμῶ τὰ μεγαλεῖά σου.

Σὺ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κηύσασα, θανατωθέντα με δεινῶς, ταῖς Δαιμόνων ἐπαγωγαῖς, Ἄχραντε πανάμωμε, ζώωσον πρεσβείαις σου, τῷ σῷ Υἱῷ ἀναμέλποντα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

Θαύματος ὑπερφυῶς.

«**Τ**έρατος ὑπερφυῶς ἔδειξε τύπον ἢ πυρένδροσος κάμινος· πάλαι τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔρλεξε νέους παῖδας Χριστοῦ δηλοῦν τὴν ἀσπύριον ἐκ Παρθένου θείαν γέννησιν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τέταται ἐπὶ Σταυροῦ ἐθελουσίως, ὁ ἐν Πνεύματι οὐρανὸν πείνας ἤλοις προσηλωταὶ δὲ, ἐξηλῶσαι ἐπιποθῶν διαλέσεις ἐμπαθεῖς τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθετοκίον.

ἵνα σε παραπικραίνων ἄφρων ὄμιλος, ὡς ὑπέλαβεν ἐκ γῆς ἐξάραι, ἀτεκνος, γεγένημαι, καὶ δαυνοῦμαι, καὶ μητρικῶς τὴν καρδίαν ὀδυνῶμαι, (ἡ Ἄπειρανδρος ἐβόα ποτὲ) Σταυρῷ ὀρώσῃ σε ὑψιβέντα. Μεθ' ἧς ἡ κτίσις δοξάζει σε, πάντων, λυτρωτὰ Ἰησοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν Καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Τυραννεῖμε πρόσληψις παθῶν, Δαιμόνων ἐπήρειαι· ἀλλ' ἔχων καταφυγὴν σε διασώζομαι, τῷ σφ' Ἰῶ μέλπων Ἀχραντε. Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπερτέρα οὐρανῶν, ὑπέτερον τὸν νοῦν μου τῆς ὕλης, καὶ τῶν ἐν βίῳ παραπτώσεων, Ἄγνη, ἀνάδειξον μέλποντα. Εὐλογοεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωταδότην τέξασα Θεόν, ὀλόρωτε Παρθένε, τὰ ὄμματα τῆς καρδίας μου καταύγασσον, φωτὶ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, ὅπως ψάλλω. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδῃ Θ'. Εἰρμός.

Μυστήριον ξένον.

« Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον. Οὐρανὸς γὰρ αὐτῆ, θρόνος Χερουβικὸς, καὶ φωσφόρος παστὰς ἀνεδείχθη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, Αὐτὴν εὐσεβῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν. »

Ὡς εἶδέ σε πάλαι ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν τὴν γῆν κρεμάσαντα, Σῶτερ ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων, Ἀγστῆς εὐγνώμων πιστῶς ἀνεβόα σοι τὸ, Μνήσθητι μεθ' οὗ εὐσεβῶς σου τὰ παθήματα δοξάζομέν.

Σταυροθετοκίον.

Φιλάνθρωπον Λόγον ἀρρήτως κηύσασα, ἐν ὀρώσα πάνχροντα, Κόρη, ὑπὲρ ἄνθρωπον βουλήσει, τί τοῦτο; ἐβόας Θεὸς ἀπαθῆς πάθος ὑφίσταται, παθῶν ὅπως ρύσεται τοὺς πιστεῖ προσκυνοῦντας αὐτόν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Χαίρεις ἡ χαρὰν κηύσασα. Χαίρει τὴν λύπην μόνῃ ἐξαφανίσασα. Χαίρει ἡ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἐκδιώκουσα, καὶ φωτὶ νοητῶ καταυγάζουσα τοὺς πιστεῖ σε καὶ πόθῳ, Θεοκυητορ, μεγαλύνοντας.

Ψύξον τῶν παθῶν μου, Πάγαγνε, τὰς διεκχύσεις πάσας, καὶ ἀποξήρανον τῶν ἀμαρτιῶν μου τὸν βυθὸν τὸν ἀμέτρητον, ἡ σωτήριον ὄμβρον γεννήσασα, καὶ ποταμὸν εἰρήνης καὶ εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

Ῥηθῆς ἰατρεῖον ἄμισθον τραυματισθεῖσι πᾶσι, καὶ τὴν ἀπόγνωσιν Ἀχραντε νοσοῦσι, καὶ λιμὴν θαλαττεύουσιν ἐν πελάγει τοῦ βίου σωτήριος, ἐν ᾧ πᾶς καταφεύγων πιστεῖ, σωζόμενος δοξάζει σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶνων Σταυρώσιμα.

Ἦχος Α'.

Σε τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζῶν ἡμῖν κρεσυχρότα, ὡς

Σω.

Σωτήρα καὶ Δεσπότην, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία οὐρανόσ καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ἦμας, πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηται πόσω δὲ μάλλον τῶ πρός αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε οὐρανόων βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε. Ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανόων ταγματῶν.

Τῷ σὺ Σταυρῷ παρεστῶσα, Λόγε Θεοῦ, ἡ ἀμνάς, καὶ ἀμωμός σου Μήτηρ, ἠρηνωδοῦσα ἐβόα· Πῶς θνήσκεις, ὦ Υἱέ μου, ἐπὶ σταυροῦ; οἶμοι φῶς μου γλυκύτατον! ποῦ σου τὸ κάλλος νῦν ἔδου τὸ τῆς μορφῆς, τὸ ὠραῖον παρά πάντας βροτούς;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα.

Σιχηρὰ Προσόμοια τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος Α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀπόστολοι ἐνδοξοί: Χριστοῦ,

μαθηταὶ θεόκλητοι, τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, εὐρόντες Κύριον τὸν Θεοῦ μεσίτην καὶ ἀνθρώπων πέλοντα, αὐτῷ θεοπρεπῶς ἐκολλήθητε, καὶ ὡς Θεὸν αὐτόν, καὶ ὡς ἄνθρωπον παντέλειον, ἐν τῷ κόσμῳ σαφῶς ἐκηρύξατε.

Ἀπόστολοι πάνσοφοί, ψυχῆς τῆς ἐμῆς τὴν ἀνοίαν ἀποτινάξαι πρεσβεύσατε, ὡς χρηματίσαντες τῆς σοφίας ὄντως μύσται καὶ ἐκφάντορες. Τὸ φῶς τοῦ Παρακλήτου ἀνάφαντες, καὶ καταπρήσαντες τὸ σαθρὸν τῆς διανοίας μου, μακαρίζειν ὑμᾶς ἀξιώσατε.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τῶν οὐρανόων ταγματῶν.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενας, ὡς νεοσσός τῆς ἄνω καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικολάε τρισμάκαρ, κράξεις αἰεὶ πρός τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικὰ.

Ἦχος Α'.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων παναρμόνιος λύρα, ἐξ ἁγίου Πνεύματος κινουμένη, τὰς τῶν στυγηρῶν Δαιμόνων τελετὰς κατήργησε, καὶ τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδασκε Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν οὐρανόων ταγματῶν.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν, Ματθαῖον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν, Θωμᾶν, Βαρθολομαῖον, Σίμων

νά, τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιππον καὶ τὴν ὀμήγουριν πᾶσαν τῶν Μαθητῶν ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικὸν Αὐτόμειλον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολάβετε, Χριστῷ πρεσβεύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μωσῆς τὸ ἐν σοὶ μυστήριον προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι, βάτον μὴ φλέγεσθαι, εἶπερ καιομένην· πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος τὴν μήτραν σου Ἄγνη οὐ κατέσλεξε· διὸ αἰτούμεν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

ΤΗ: ΠΕΜΠΤΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν.

Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἦχος Α'.

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης ἀλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπάρες, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων· Κύριε, σῶσον τὸν λαὸν καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆ σαγήνη τοῦ λόγου, τὰς πλοκάς τῶν ρητόρων οἱ ἀλιεῖς τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνατρέφαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· διὸ σοὶ τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν· Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίωσαι τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν.

Καθίσματα Ἀποστολικά.

Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Τὰς σάλπιγγας Χριστοῦ τὰς εὐήχους ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν Πιστοί, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους· τοὺς ἵππους τοὺς τaráξαντας, ἀθείας τὴν θάλασσαν, καὶ ἐλκύσαντας ὡς ἐκ βυλοῦ τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὸν ἐνθεον τῆς σωτηρίας λιμένα, τοῦ νεύματος χάριτι.

Τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός προεκλάμψαν ἀχρόνως, ἐν χρόνῳ σαρκικῶς τοῖς ἐν γῆ ἐπεφάνη, καὶ κόσμον κατεφώτισε δι' ὑμῶν Παμμακάριστοι· ὅθεν ἅπαντες, οἱ διδασκαῖς ὑμῶν λείαις φωτιζόμενοι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην τιμῶμεν, Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεὸν κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν, Σεμνή, τῷ ἀγίῳ ναφ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν παρὰ σοῦ Ἀειπάρθενε· ρῦσαι οὖν ἡμᾶς τῆς τῶν

Δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν τάφον τοῦ Σωτῆρ.

Τοῖς Μύροις παροκῶν αἰσθητῶς Ἱεράρχα, ὡς μύρω νοητῶς τῷ τοῦ πνεύματος ὠφθεις Χρισθεῖς, πάτερ Νικόλαε, καὶ τοῖς μύροις θαυμάτων σου κατεμύρισας, μύρον ἀένναον χέων τοῖς μυρίσαι σου, μεμυρισμένοις ἐν ὕμνοις, τὴν μνήμην ἐθέλουσι.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ πόθῳ προσέλωμεν πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι νέμονται τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ σείοι Μαθηταὶ καὶ Ἀπόστολοι, Κόρη, ἐνθέοις διδασκαλίαις ἀνεκήρυξαν πᾶσι τὴν ἀφραστόν σου γέννησιν, Θεοτόκε παναχραντε, σὲ διδάξαυτες τοῦ προσκυνεῖσθαι ἀξίως. Ἄλλ' αἰτοῦμέν σε, σὺν τούτοις αἰτεῖ, σωθῆναι τοὺς πιστεῖ τιμῶντάς σε.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ήχος Α΄. ᾠδὴ Α΄. Εἰρμός.

«Σοὺ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ λεο-
»πρεπῶς ἐν ἰσχυρῷ δεδοξασται· αὐτὴ
»γὰρ, Ἀθάνατε, ὡς πανσένης,
»ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσρα-
»ηλίταις ὁδὸν βυθοῦ καινουργή-
»σασα.

Θείαις φωτιζόμενοι αὐγαῖς τῆς τρισηλίου ἐλλάμψεως ἐνδοξοί, θέσει χρηματίζετε ὄντως θεοὶ, Θεοειδεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν κατὰ χρέος ὑμᾶς ἐν πίστει γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν Ἀποστόλων χαρμονὴ· Θεογενήτορ, πανάμωμε Δέσποινα, Μήτηρ ὡς ὑπάρχουσα τοῦ ἐν αὐτοῖς θεοπρεπῶς λαλήσαντος, σὺν αὐτοῖς δυσώπει, πρὸς γενένης ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

ᾠδὴν ἐπιτίμιον.

Στεφάνοις κοσμούμενος δικαιοσύνης, καὶ ὁρόνῳ τῆς χάριτος παρεστῶς Νικόλαε, τοὺς ὑμῶνδίασ σε νῦν καταστέροντας πρὸς σῶζε πρεσβείαις σου.

Ὁ χάρι δεξιόμενος τῶν ἱαμάτων, πανμάκαρ Νικόλαε, τῆς ψυχῆς μου τραύματα, εὐχαῖς σου ἴασαι, καὶ συμβαινόντων πειρασμῶν ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Νοός μου Πανάμωμε τὰς ἀμαυρώσεις φωτὶ σου ἀπέλασον, καὶ τοῦ σκότους ῥυσαί με τοῦ αἰωνίζοντος, ὅπως ὑμῶ διηγεκῶς τὰ μεγαλεῖά σου.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βρο-
»πῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ
»συμπληθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,
»περίλωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν
»τοῦ βῶθ' σοι· Ἅγιος ὁ Νὰς ὁ
»ἐμφυχὸς τῆς ἀχραντοῦ σου δό-
»ξης, Φιλάνθρωπε.

Ὁ μόνος ἀόρατος Θεὸς ὠράθη-
»σματούμενος, καὶ μαθητὰς ὑμᾶς

ἐξελέξατο, εἰς πάντα κόσμον αὐ-
τοῦ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν ὑπερκόσ-
μιον δόξαν καταγγέλλοντας, παμ-
μακάριστοι θεοὶ Ἀπόστολοι.

Σοὶ μόνῳ ἠμάρτηκα Χριστέ,
σοὶ μόνῳ ἐπλημμέλησα, καὶ τὴν
ψυχὴν κακῶς κατεμόλυνα· τῷ σῶ-
ἐλέει κάθαρον, σῶσόν με, ἔχων δυ-
σωποῦντάς σε, μόνε εὐδιέλλακτε
Ἰησοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστό-
λους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«**Σ**τερεωθήτω ἡ καρδιά μου εἰς
τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ
ἐφ' ὕδατων οὐρανὸν στερεώσας
τὸ δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς
ὑδασι τὴν γῆν. Παντοδύναμε.

Τροπάρια.

Αρχιερέων ἐγκάλλωπισμα, εὐ-
ωδία θεῖα τοῦ Πνεύματος, ταῖς μυ-
ριπύνοις σου εὐχαίς, τὰ δυσώδη
ἀπέλασον τῆς καρδίας μου, Νικό-
λαε σοσέ, πάθη, δέομαι.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με πάσης περιστάσεως,
καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφε-
ως, καὶ αἰωνίζοντος πυρός καὶ τοῦ
σκότους Πανάμωμε, ἡ τό φῶς ἀ-
ποκυήρασα βροτοῖς τὸ ἀνέσπερον.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Ο**ρος σε τῇ χάριτι τῇ θεῖα κα-
τ' ἄσκιον προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββα-
κὸυμ. κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ
σου ἐξελεύσεσθαι τοῦ Ἰσραὴλ
προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σω-
τηρίαν ἡμῶν, καὶ ἀνάπλασιν.

Τροπάρια.

Θαλάσσης ἀλείου ἀπιστίας
ταράξαντες, ταῖς ἐπιθάσσειν ὑμῶν,
Ἴπποι θεόλεκτοι Χριστοῦ, ἐχθρὸν

ἐβυβίσατε τὸν νοητὸν, καὶ βυθι-
σθέντας ἀνθρώπους εἰλκύσατε πρὸς
σωτηρίαν, Ἀπόστολοι ἐνδόξοι.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος τῶν
θεῶν ἐλλάμψεων, τὴν σκοτισθεῖ-
σάν μου ψυχὴν, καὶ δεκτικὴν παν-
τοδαπῶν παθῶν χρηματίζουσιν,
τῷ φωτισμῷ τῆς μετανοίας λαμ-
πρύνετε, θεομακάριστοι θεοὶ Ἀπό-
στολοι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ως πάντων προσταγμάτων Θε-
οῦ ἐκπληρωτῆς, συντηρεῖν εὐδω-
σον πρεσβείαις σου ἡμᾶς νομοθε-
σίας, πρὸς σωτηρίαν φερούσας,
καὶ ῥῦσαι πάντων πειρασμῶν ἐπερ-
χομένων, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε.

Τὸν δρόμον σου τελέσας ὁσίας
ἐν Χριστῷ, τὰς ὁδοὺς κατεύθυνον
ἡμῶν τὰς πρὸς αὐτόν, ὅπως φυ-
γόντες τὰς ἀνοδίας τοῦ πλάνου,
πρὸς σωτηρίαν καταστήσωμεν τε-
λείαν, πάτερ Θεοφόρε Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Νοήσας ὁ προφήτης, ἐν Πνεύ-
ματι Θεοῦ, ὅρος σε προέγραψε
κατάσκιον Ἀγνή, τοὺς ἐκτακέντας
φλογμῷ πολλῶν ἐγκλημάτων,
σαῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις Θεο-
τόκε, νῦν ἐπισπικίλλουσιν χάριτι.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Φ**ωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς
σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαι-
δρύνας τῷ σταυρῷ τοῦ κόσμου
τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον,
πρωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν
ἄρθροδόξων ὑμνούντων σε.

Τροπάρια.

Σταλάζοντα γλυκασμὸν καὶ

τερπνὴν ἀγαλλίασιν, ἐδείχθητε, παναιοῖμοι, ὄρη, Ἀπόστολοι, τὴν πικρίαν ἅπασαν τοῦ Διαβόλου κατελώντες καὶ τοὺς Ἱστούς ἐνηδύοντες.

Εργόμενον ἄλλοτρίως Χριστὸν εἰς τὰ ἴδια ἐπέγνωτε, καὶ γνησίως αὐτῷ ἐκολλήθητε· ἐκ τοῦ ἄλλοτρίου μὲ διδ' λυτρώσατε τῆς βλάβης, εἰς τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου

Τὸ φακινὸν ἡμῖν ἐξανάτελλον.

Εν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου περύτευσαι ἱεράρχα, πάτερ Νικόλαε, καὶ ὡς κατάκαρπος ἐλαία, χάριτι κατελιταρύνεις πάντων νῦν τὰ πρόσωπα, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Ικετηρίαν νῦν Πάτερ ποιήσον ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ὅπως ἀφῆσιν πταισμάτων λάβωμεν, καὶ συνεχούσης θλίψεως ῥυθωθῆμεν, καὶ πάσης στενώσεως.

Θεοτοκίον.

Φωτισίδες Χριστοῦ, Κόρη, τέμενος, θεοχαρίτωτε, τοῦ Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ταῖς προσευχαῖς σου, οἴκους ἡμᾶς ποιήσον, τὰ ὅσια πράττοντας.

ᾠδὴ 5. Ἑρμῆς.

Εκτύκωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἀκθυσσοῦ, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· πῶτον τὸν λαὸν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· τοῦ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρωσις.

Τροπάαια.

Δικτύοις λογικοῖς ἐσαγγηνεύσατε τὰ ἔθνη, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ γνωσθέντος εἰς ἀνάπλασιν βροτῶν ὧ θεομακάριστοι Ἀπόστολοι· ὃν

ἐκτενῶς ὑπὲρ τοῦ κόσμου καθικετεύσατε.

Ψυχὴ μου ταπεινὴ, ψυχὴ ταλαίπωρε, ψυχὴ ἀμετανόητε, μετανόησον καὶ βόησον Χριστῷ· Ἠμαρτον, ἰλάσθητι Φιλάνθρωπε, ταῖς προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Ἑρμῆς.

Τὸν Προφήτην Ἰωάνν' ἐκμιμούμενος βοῶ· Τὴν ζωὴν μου, ἠ' Ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ πῶτόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κηράζοντα, Δοξά σοι.

Εχὼν πλήθος οἰκτιριμῶν, τὴν πληθύν μου τῶν κακῶν ἀπομειώσον σοφῆ, κυβερνῶν μου τὴν ζωὴν, τοῖς κύμασι τῆς ἁμαρτίας χειμαζομένην αἰ.

Θεοτοκίον.

Μεγαλεῖξ σοι Χριστὸς ἐποίησάτο Ἀγνή· ὃν ἰκέτετε αἰ, μεγαλῶσαι ἐν ἡμῖν τὰ πλοῦσια αὐτοῦ ἐλέη, Θεοχαρίτωτα.

ᾠδὴ 2. Ἑρμῆς.

Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε, κἀμινον κατανοοῦμεν οἱ Ἱστοί· ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς ὁ ὑπερυψόμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς γαστρὸς σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἡγή ζωῆς Ἰησοῦς ὁ Κύριος ὑπάρχων, ὡς περ ποταμούς ἐπαφῆκε τοὺς Μαθητὰς νόμασιν ἀρδεύοντας πᾶσαν τὴν ὑψήλιον ἰογνωσίαν, καὶ μέλποντας· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἦρ νοητὸν ἐν καρδίᾳ φέροντες

τὴν

τὴν θείαν χάριν τοῦ Χριστοῦ, ἐνεπρήσατε Μαθηταὶ ὕλην ἀθεσήτητος· ἔθεν τὰ ὑλώδη μου βοῶντος πάθη συμπλέξατε: Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τοὺς ἐν κἀμίνια.

Ἐρειστικῆ πρεσβεία σου, σοφὲ, καρδίας μου ἔρεισον τὰς βάσεις ἀσφαλῶς, πέτρα Θεοῦ τῶν ἐντολῶν τῶν φανοτάτων, σώζων ἀπερίτρεπτον μεθοδειῶν βλαβερῶν τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ.

Λύσειν ἡμῖν ἀμαρτιῶν πρυτάνευσον, πάντων τῶν τοῦ βίου δυσχερῶν, καὶ πειρασμῶν ἐπερχομένων, ἱερὲ Νικόλαε, πάντων πραστάτα πιστῶν, Ἀρχιερέων κρηπίς.

Θεοτοκίον.

Σὲ Παναγία, ἀχραντὲ ἀγνή, οἱ δοῦλοί σου πάντοτε, ἡμέρας καὶ νυκτὸς συντετριμμένη διανοία δυσωποῦμεν. Αὐτρῶσιν ἀμαρτημάτων πολλῶν δίδου ἡμῖν, Ἀγαθή.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμός.

Ἐν κἀμίνια παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν γωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσῶσού ἀπέστειλον, λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ ἀκτίνης Ἥλιος ὑμᾶς ἐξήπλωσεν ὁ μέγας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταυγάζοντας πιστοὺς βοῶντας Ἀπόστολοι. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Παναθλία στέναξον φυγῆ, καὶ

βοήτην Κυρίῳ. Ἠμάρτηκα ὑπὲρ πάντας, καὶ ἠνόμησα δεινῶς· καθάρισσον, σῶσόν με, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὸν Ἀρστήν, Οἰκτίρμον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παιδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐν ὄρει ἰστάμενος τῶν θείων ἀρετῶν, τοῖς πέρασι γνώριμος, θαυμάτων ὑψηλῶν, Νικόλαε, ὄφθης ἐπιδείξουσιν ὄθεν πᾶσα γλῶσσα τιμᾷ σε εἰς αἰῶνας.

Γευσάμενος, Ὅσιε, τοῦ θείου γλυκασμοῦ, πικρίαν ἐμίσησας παντοίων ἡδονῶν· ἐξ ὧν ἡμᾶς ρῦσαι, ἱκετεῶν Χριστόν, ἐπανισταμένους κινδύνους καταπαῦειν.

ᾠδὴ Θ'. Εἰρμός.

«Τὸ πον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου πυρπολουμένη βάτος ἐδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν κχτασθεῖσαι αἰτοῦμεν τὴν κἀμινον· ἵνα σε, Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Θεῖαι τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ φωταυγεῖς λαμπάδες ἀποδεικνύμενοι, ἐφωτίσατε ταῖς φωταυγείαις, Μακάριοι, τοῦ σεπτοῦ καὶ πανσόφου κηρύγματος πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκότος εἰδώλων ἐκμειώσαντες.

Θεῖα τῆς ἀμπέλου κλήματα

τῆς νοητῆς ὑπάρχοντες, θείους βό-
τρας ἐβλαστήσατε, ἀναπηγάζον-
τας, ἔνδοξοι, τὸν σωτήριοιοῖνον,
Ἄποστολοι· διό με ἐκ τῆς μέθης
τῶν ἡδονῶν ἀπολυτρώσατε.

Θεοτοκίον.

Μόνη τοὺς βροτοὺς ἐξέωσας,
σωματωθέντα Λόγον ἀποκυήσασα·
ὄν ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις καὶ
Μάρτυσι, Παναγία Παρθένε, Σεό-
νυμφε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πίστει μα-
καριζόντων καὶ τιμῶντων σε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«**Τ**ὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν
ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης ὡς ὑετὸς
» ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πόκον κατήλθε
» καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος
» ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραντον
» μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς Μητέρα
» τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν.

Τροπάριον.

Ωs τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχην, καὶ
φωτοδόλον ἀστέρα, ὡς τῶν θαυ-
μάτων αὐτουργόν, ὡς πηγὴν ἰα-
μάτων, ὡς τὸν ἐν λύπαις βοηθόν,
ὡς πρέσβυν θερμότατον τῶν κα-
λούντων ἐν ἀνάγκαις σέ, Πάτερ,
εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, καὶ
μιμητὴν κατὰ πάντα τοῦ ἀρχι-
ποίμενος Χριστοῦ, ἐκτενωδὺς δυσω-
ποῦμεν. Ἐξ ὑψωμάτων ἱερῶν,
Νικόλαε ποιμανον τοὺς δούλους
σου, ἐκλυτρώμενος πάντων τοῦ
βίου δυσχερῶν διηνεκῶς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκο-
τισμένον με πάσαις ταῖς μεθοδείαις
τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ραθύμως βιοῦντα,
καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμω-

με, φώτισον, ὀδηγοῦσα πρὸς καλὰς
ἐργασίας, ὡς αἰτία οὔσα πάντων
τῶν καλῶν.

Εἰς τοὺς Δίνους. Ἀπόστιχα Ἀποτολιχά.
Ἦχος Α΄.

Η τῶν Ἀποστόλων παναρμό-
μιος λύρα, ἐξ ἁγίου Πνεύματος
κινουμένη, τὰς τῶν στυγερῶν
Δαιμόνων τελετὰς κατήργησε, καὶ
τὸν ἕνα Κύριον κηρύξασα, ἔθνη
ἐλυτρώσατο τῆς πλάνης τῶν εἰ-
δώλων, καὶ προσκυνεῖν ἐδίδαξε
Τριάδα ὁμοούσιον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πέτρον καὶ Παῦλον συμφώνως
ἀνευφημήσωμεν, Λουκᾶν, Ματθαῖ-
ον, Μάρκον, Ἰωάννην, Ἀνδρέαν,
Θωμᾶν, Βαρβολουμαῖον, Σίμωνα
τὸν Κανανίτην, Ἰάκωβον, Φίλιπ-
πον, καὶ τὴν ὁμήγηρον πᾶσαν τῶν
Μαθητῶν, ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Μαρτυρικόν.

Αγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυ-
ρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡ-
γωνίασθε, ἀντέστητε βασιλεῦσι,
καὶ τυράννοις ἐνίκησατε· πῦρ καὶ
ξίφος οὐκ ἐποίηθητε, θηρῶν ἀγρί-
ων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν,
Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὕμνω-
δίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐ-
ρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε, αἰ-
τούμενοι δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ
κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δοξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Προφητικῶς τὴν ἰα· ἐνο· ε-
νευφημήσωμεν, στάμονον χυτῆ
τοῦ μάννα, ἀκατάφλεκτον βῆτο·,
καὶ τράπεζαν, καὶ θρόνον, λυχνίον
χρυσῆν,

χρυσῆν, τὸ λαμπάδιον ἔχουσαν,
καὶ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κιβωτὸν
ἀγιάματος, καὶ πύλιν Θεοῦ.

Τῆ ΗΜΕΡῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ
Σταυρώσιμα Δεσποτικά.

Ἦχος Α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐύλω τὸ πρὶν ὁ προπάτωρ Οα-
νάτου γεύεται· ξύλω δὲ νῦν τιμῶ
πᾶς πιστὸς ἐκλυτροῦται θανάτου
καταδίκης. Πᾶσα πνοὴ ἀνυμνοῦν-
τες, δοξάσωμεν τὸν σταυρωθέντα
βουλήσει ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ φωτί-
σαντα τὰ πέρατα.

Πεπωρωμένος καρδίαν, καὶ λο-
γισμοῖς πονηροῖς ἀπεγνωσμένος
ὅλος, καὶ κατακεκριμένος ὑπάρ-
χων, ἐκβοῶ σοι Δόξε Θεοῦ, τὰ
κρυφῆ μοι ἐγκλήματα, καὶ τὰς
ἀπάκτους κινήσεις τῶν λογισμῶν,
καταπράυνον ὡς εὐσπλαγγχος·

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου ἑμνια.

Σὲ σωτήριαν μου πάντοτε ἐπι-
γράφουαι· ἐν σοὶ θαρβῶ σωθῆναι,
παναγία Παρθένη· ἐκ πάσης οὖν
με βλάβης, φθορᾶς καὶ παλῶν,
ἀνεπίστου κακίας τε, καὶ ἐξαι-
ρέτως ἐκ γνώμης ἀνηλεοῦς, φι-
λαργύρου τε ἐξάρπασον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρα-
νίῳ, καὶ ἠνθήσεν ἡμῖν ἀθανασίαν,
ἐκ πηγῆς ἀεινῆς, τῆς πλευρᾶς
τοῦ Σωτῆρος.

Ἀδύηκτον τεῖχος ἡμῖν ἐστὶν
ὁ τίμιος Σταυρὸς ὁ τοῦ Σωτῆρος·
ἐν αὐτῷ γὰρ πεποιθότες, σωζό-
μεθα πάντες.

Μαρτυρικόν.

Τῆ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων
τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν
σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς ὡς μόνος οἰκτίρων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὴν γεῦσιν τὴν πάλαι τοῦ
Ἀδάμ τὴν πικρὰν ἐγλύκανας, χα-
λὴν καὶ ὄξος γευσάμενος, τέκνον
γλυκύτατον, ὑψώσεις ἐν ξύλω, ὡς
κοιτῆς ὁ δίκαιος· διό με φαρμαχ-
θεῖσαν τῷ πάθει σου γλύκανον,
Δέσποτα, ἀναστάς ὡς παντοδύ-
ναμος· ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύ-
ουσα.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογ.
Καθίσματα. Ἦχος Α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου,
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνη-
ρέθη ἡ τυρανίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις
τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος,
οὐκ ἀνθρώπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύ-
ριος ἐσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθροὺς τρο-
πωσάμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν
τὰς αἰρέσεις, ὡς κόνιν· τὸ κέρας
δὲ ἀνύψωσον τῆς σεπτῆς Ἐκκλη-
σίας σου· στήσον, Κύριε, τὴν καθ'
ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον
τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς
τῆς τεκοῦσής σε.

Μετὰ

Μετά τὴν Β' Στιχολ. Καθίσματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν, Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθη ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἡνέφξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ἀησῆ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι λοιπόν, ὡσπερ ἐκεῖνον, καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας. Ἠμάρτομεν πάντες τῆ εὐσπλαγχνιά σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις ἐδείχθη ποτέ, τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ ἀήττητον τρόπαιον κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαί δύναμεις· τοῦτο γέγονε καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Ορώσά σε νεκρὸν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Υἱέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεέ παντοδύναμη Πανάμωμος ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· ἦν ὑμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πίστει δοξάσωμεν.

Μετά τὴν Γ' Στιχολογίαν. Καθίσματα.

Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐθέωσας ἡμῶν τὴν φθαρῆσαν οὐτίαν, καὶ τὸν ἀνθρωπόληθρον ἐθανάτωσας δράκοντα· ἀλλὰ στήριξον ὀρθοδοξία τὸν κόσμον, καὶ κατάβαλε αἰρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Μαρτυρικόν.

Αθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι περιβέβληνταί σε, Κύριε· καρτερία γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει βεικῆ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Η ἄσπιλος Ἀμνός, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ὄρωσα ἐν Σταυρῷ ὡς ἄμνὸν ἐσφραγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάρατε, καὶ θρηνοῦσα ἐφλέγετο. Ὁ τολμήματος τῶν μαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς θείας σου μακροθυμίας, Υἱέ μου! καὶ γὰρ βέλων πέπονθας.

Κανὼν Σταυροναγ. (Ποίημα Ἰωσήφ).

Ἦχος Α'. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ ἐν Αἰνῷ Ἰσραὴλ τῷ Μωσῆ, καὶ δι' αὐτοῦ πτόν Φαραὼ πανστρατιᾶ βυθίσαντι πέπινικιον ὠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Παθεῖν ἡνέσχου δι' ἡμᾶς ὁ τῆ φύσει ἀπαθής, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ ληστῶν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας Λόγε, καὶ ἔσωσας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ανατολὴ ἀνατολῶν χρηματίζων, πρὸς δυσμὰς τῆς ἀπωσμένης, Ἰησοῦ, ἤλθες φύσεως ἡμῶν· ὃν ὁ Ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς συνέστειλεν.

Σταυροθετοκίον.

Ὡσπερ ἄμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ καθορώσα ἡ Ἀμνός ἀναρτηθέντα τὸ Χρι-

Χριστόν, ἀλαλάζει καὶ βοᾷ. Ποῦ σου ἔδν τὸ κάλλος, μακρόθυμε Ἰῆ, προάναρχε;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, καὶ τῆ ἁλῆ τῶν παλῶν, κλυδωνιζόμενος ἐγώ, τὴν σὴν ἄχραντε Σεμνή επικαλοῦμαι γαλήνην διάσωσόν με· λιμὴν γὰρ εἶ τῶν πιστῶν.

Προκαθαρθεῖσα τὴν ψυχὴν, θείου νεύματος φωτὶ, ὅλον ἐδέξω ἐν γαστρὶ τὸ ἀπαύγασμα Πατρός· διὸ τὸν ζῶπον μου λύσον τοῦ πταισματος, Παρθένε ἄχραντε.

Σὲ τὴν οὐράνιον σκηνήν, καὶ ἁγίαν κιβωτόν, ἐν ἣ τὸν οἶκόν ἐκυτοῦ ἠκοδόμησε Χριστός, καὶ ἱλαστήριον ἐδείξεν εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, μεγαλύνομεν.

Ὁδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Στερωθήτω ἡ καρδία μου εἰς πτό θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός ὁ πᾶς ὕδατων οὐρανῶν στερεώσας πτό δευτέρον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι τὴν γῆν Παντοδύναμι.

Τροπάρια.

Ἐπὶ Σταυροῦ παλάμας ἠπλώσας, καὶ δακτύλους θείους ἠμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδάμ φονικῆς χειρὸς, Δέσποτα ἐκλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγγη, Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσιμα· ξύλω ὑψώθης, τὸν ποτὲ ναυαγήσαντα ξύλου καρπῶ, πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, αὐν Ἀηστῆ τῷ ἐγγνώμονι.

Σταυροθετοκίον.

Ἐὐλογημένος τῆς κοιλίας σου ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀσφαλείας καταστήσας κοινωνοὺς θεῖα χάριτι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«Στερέωσον, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἣν ἐκτίσω τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου· ἐν ᾧ ἔχθρον ἐθριάμβευσας, καὶ ἐρώτισας πτὴν οἰκουμένην.

Τροπάρια.

Ἐν τῷ φωτὶ Δέσποινα τῷ τοῦ Υἱοῦ σου, τὸ ζοφῶδες τῶν ἐμῶν ἀγνωσμάτων διασκέδασον, τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ὡς ἐγούσχ, Πανάχραντε, θαυμάτων ἄβυσσον, πηγὴν ἰαμάτων, ἀπόσμηξον πάντα ῥύπον τῆς ψυχῆς τὸν ἐξ ἁμαρτίας.

Ὁδὴ Δ'. Εἰρμός.

Ἐισακήκου Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐροβήτην κατενόησα τὰ ἔργα σου (ὁ Προφήτης ἔλεγε), καὶ ἐδόξασά σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νομοθέτης ὢν δίκαιος, μετὰ ἀνόμωι κατελογίσθης, ἐπὶ ξύλου ἀναρτώμενος, εὐεργέτα Κύριε πάντας δικαιοῦσαι βουλόμενος.

Αἱ δυνάμεις ἐξέστησαν αἰ τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ Σταυροῦ σε θεασάμεναι ὑψούμενον, τοῦ σκότους ἦλπε τὰς ἀρχὰς δυνάμει τροπούμενον.

Σταυροθετοκίον

Ὅμοι τέχνου! πῶς βλέπω σε ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀνηρητημένον, καὶ ἀδίκως θανατούμενον, τὸν ζωὴν παρέ-

παρέχοντα; ἢ Παρθένο κλαίουσα ἔλεγεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κατενόησα Παντοδύναμε.

Πλαστήριον ἀκαταίσχυντον, τὴν πρεσβείαν σου πάντες, ἀγνή Παρθένε, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα.

Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου ἀφράστως συλλαβοῦσα, Θεὸν σωτήρα τίκεις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἀπροσμάχητον τεῖχος ἔχοντες τὴν σὴν σκέπην, Παρθένε, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν λυτρούμεθα.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον κῆρως τὸ αἰδίου, τοῖς ὀρθρίζουσι κῆπὶ τὰ κρίματα τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τροπάρια

Ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ ἀνυφόμενος, ἔθνη ἐκάλεσας, μὴ εἰδότα σε, πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, Κριτὰ τῶν ὄλων, μόνε εὐσυμπάθητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σοῦ πρὸς κριτήριον σπάντος ἀδικον, δίκαιε Κύριε, δεδικαίωται ὁ πρὶν κατάκριτος Ἀδάμ, καὶ κράζει. Δόξα τῇ σταυρώσει σου, μακρόθυμε Κύριε.

Σταυροθετοχίον.

Ράβδος ἢ ἐντίμος, ἢ βλαστήσασα κλάδον ἀμάραντον, ἀνυφόμενον αὐτὸν ὡς ἔβλεπεν ἐπὶ τοῦ ξύλου, Δέσποτα, ἐκραύγαζε, μὴ ἀτεκνον δεῖξις με.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθίζοντες.

«Κραταιὰν σε ἀντίληψιν, Ἀπειράρθενε, ὑπάρχουσαν, ἐν πει-

ρασμοῖς καὶ θλίψεσι, καὶ δειναῖς ἁμαρτίαις, εὐροίμεν εὐκαιρον βοήθειαν.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ὡς τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ὑπερφυῶς κηύσασαν, καὶ παρόνον μένυσαν, Θεοτόκε, ἀνυμνοῦσί σε αἰεὶ.

Ἐν τῇ πηγῇ τῶν ἰαμάτων σου, καὶ τοῖς ρείθροις τῶν θαυμάτων σου, τὸν μολυσμὸν ἀπόπλυνον, τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας προστριβέντα μοι Πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Εἰρμός.

«Τὸν Ἰεροφῆτην διέσωσας ἐκ τοῦ κήτους, Φιλάνθρωπε· καὶ με τοῦ βοθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, δέομαι.

Τροπάρια.

Ὁ τιμῆς πάσης ὑπερθεν, ἀτιμίαν ὑπήνεγκας, Σταυρῷ προσπαγεῖς, τοὺς ἀνθρώπους τιμῆσαι βουλόμενος.

Υπογράφεις μοι ἄφρσιν, τῷ καλῶν τυπτόμενος, καταδουλωθέντι τῷ πλάνῳ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σταυροθετοχίον.

Μετὰ τόκον πανάμωμε, ὡς πρὸ τόκου διέμεινας· Θεὸν γὰρ ἐκήσας, ξύλῳ τὸν ἀνθρώπον σώσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«Σὺν τῷ Ἰωάνᾳ βοῶμέν σοι Κύριε, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως δεόμενοι: Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν. Τροπάρια.

Τῶν ἀλγεινῶν παλίων μου συντρίμματα, ἐν τῷ συνδέσμῳ, Δέσποτα, τῇ πρεσβείᾳ σου θεράπευσον, καὶ τὴν ῥῶσίν μου διάρρησαι.

Ὅλος

Ολος συλληφείς πολλοὺς ἀποπήμασι, καὶ συληθείς τὸν νοῦν ἀμαρτίαις πολλαῖς, τῇ σκέπῃ σου καταφεύγω, διάσωσόν με.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Η** κάμινος Σωτὴρ ἐδρoσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Τροπάρια.

Σταυρούμενος τὴν κτίσιν ἐσάλευσας, νεκρούμενος τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ποτίζεται χολὴν ὁ μακρόβιμος, πηγάζων μοι γλυκασμὸν σωτήριον, τῇ ἐνθρόνῳ βρώσει ζερηθέντι Παραδείσου τρυφῆς.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ὁρῶσα τὸν Κύριον, ἡ ἄμεμπτος Θεοτόκος ἔλεγεν. Οἶμοι! Υἱὲ πῶς ἐγήσκεις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐλπίς τῶν πιστῶν;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἐν τῇ βάρῃ.

Εν πειρασμοῖς βοηθὸν, ἐν κινδύνοις σωτηρίαν, Δέσποινα, ἐπιστάμενοι, πιστῶς ἐκβοῶμεν. Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τὸν τῆς ζωῆς χορηγὸν ὡς τεκοῦσα, Θεοτόκε, ἀνάστησον νεκρωθέντα με δειναῖς ἀμαρτίαις, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντα, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεὸς ἐκ σοῦ προελθὼν, ἐλυτρώσατο τὴν φύσιν τῆς κατάρας, καὶ ἰάσατο τὰς πάντων ἀδύνας. Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

Τὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν κα-

» μίνῳ διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν
» βροντόφλογον μεταβαλόντα κά-
» μινον εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν
» Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Οτε τῷ Σταυρῷ Σῶτερ ἐπάγης, ἐκλονεῖτο ἡ κτίσις, Ἥλιος ἔπαυσε τὰς ἀκτῖνας, καὶ πέτραι ἐσχίζοντο, καὶ Ἄδης Σῶτερ ἐγυμνοῦτο, μὴ φέρων σου τὸ κράτος.

Ἐπὲρ καταδίκων ἀπασμένων, καταδίκης ἠνέσχου ὑπὲρ τοῦ γυμνωσιν ὑποστάντος, γυμνὸς ξύλω κρέμασαι Οἰκτίρμον. Μέγα σου τὸ κράτος, καὶ ἡ φιλανθρωπία!

Σταυροθεοτοκίον.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑψωθέντα ἐν ξύλω, καὶ καταράσσοντα τὰς ὑψώσεις ἐχθροῦ (εωρήσασα, τὸν μόνον ὑψιστον, ἀνύμνει Χριστὸν μεγαλοφώνως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«**Ἦ**μνον σοι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων, ὡσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ Καμίνῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Πλέωσαι τὸν εὐσπλαγγνον Θεὸν καὶ Λόγον, Θεοκυῆτορ, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀσιγήτως βοώντων. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καθάρσιον ἔχοντες τὴν σὴν πρεσβείαν, οἱ ἐμπαγέντες βυθῶ πταισμάτων, Θεοτόκε, βοῶμεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Σ**ὲ, ἥπερ εἶδε Μωϋσῆς ἀκατάσλε-

ἰάφλεκτον βάτον, καὶ κλίμακα
 ἠέμφυχον, ἣν καὶ Ἰακώβ θεάεται
 ἠπύλην οὐράνιον, δι' ἧς διήλθεν
 ἡ δόμος Θεός, ὕμνοις Μῆτερ ἀγνή
 ἠμεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Ω! πῶς λαὸς ὁ ἀπειθῆς παρα-
 δίδωσι Σταυρῷ τὸν μόνον μακρό-
 θυμον, ἐβελοντί πτωχεύσαντα, καὶ
 πάθος δεξάμενον, καὶ ἀπαθείας
 πρόξενον γενόμενον, πᾶσι τοῖς ἐξ
 Ἀδάμ ὀλισθήσασι.

Σταύρωσιν ἄτιμον, Χριστέ, κα-
 τεδέξω ἐν σαρκί, τιμῆσαι βουλό-
 μενος, ἀτιμασθέντα πάθεισιν ἀλό-
 γοις, τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἀρχαῖον
 κἄλλος ἀπολέσαντα. Δόξα τῇ ὑπὲρ
 νοῦν εὐσπλαγγνίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Φέγγει Παρθένε τοῦ ἐκ σοῦ
 ἀνατείλαντος σαρκί, τὸν νοῦν μου
 καταύγασον, καὶ τὴν καρδίαν φω-
 τισον, τὸ σκότος διώκουσα τῆς
 ἁμαρτίας, καὶ τῆς βραθυμίας μου
 ἄπασαν τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Εγούσα πλήθος συμπαθῆς, καὶ
 πλουσίους οἰκτιρμούς, τὰ πάθη καὶ
 τὰ τραύματα τοῦ σώματος καὶ μώ-
 λωπας καὶ τὰς ὀδύνας θεράπευσον,
 Δέσποινα, ὅπως κατὰ χρέος δο-
 ξάζω σε.

Σὲ ὡς τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς
 συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ τοῦτον
 κυήσασαν ὑπὲρ φύσιν, Πάναγνε,
 καὶ παρόνον μείναςαν, δοξολογῶ
 εὐχαρίστως, κράζων σοι. Χαῖρε ἁ-
 μαρτωλῶν ἢ βοήθεια.

Μόνη ὑπάρχεις ἀπλανῆς ὁδη-
 γία τῶν πιστῶν, καὶ τρίβος σωτή-
 ριος, εἰς εὐθείαν ἄγουσα, πρὸς βα-

σιλείαν τὴν ὄντως οὐράνιον, Ἀχ-
 ραντε, ἢ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
 Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Σταυρώσιμα.

Ἦχος Α'.

Σὲ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα,
 καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότα, ὡς
 Σωτῆρα καὶ Δεσπότην ὑμνοῦμεν
 ἀπαύστως.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ,
 μία ποιμνὴ γέγονεν Ἀγγέλων
 καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία Ἐκκλησία·
 οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύ-
 ριε δόξα σοι. Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ
 δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμῆσωμεν,
 ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς,
 τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ
 κήρυκας τῆς Πίστεως· τὴν πηγὴν
 τὴν ἀένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς
 πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς
 ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν
 εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου,
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ῥψώτης Οἰκτίρμων ἐν Σταυρῷ,
 ὡς ἀργίον ἄκακον, ἐβελουσίως
 σφαττόμενος, Ἐτέκνον γλυκύτατον
 (ἐν κλαυθμῷ ἐβόα ἢ Ἀμνάς ἢ ἄσ-
 πιλος, ὄρωσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύ-
 ριον) ἐγὼ δὲ πῖμπραμαι τὴν καρ-
 δίαν καὶ τιτρώσκομαι ἄλλ' ὑμῶ
 σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, Στιχηρὰ
 Δεσποτικά Προσόμοια. Ἦχος Α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ξύλου βρώσει τένηθα ποτέ,
 συμβουλία ὄφρα συνεπαρθεῖς, καὶ

ἔξο-

εξόριστος τῆς θείας δόξης σου γυ-
γονῶς ὁ τάλας· διὸ τεθανάτωμαι
ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ὁ δειλῆιος· λοι-
πὸν, Φιλάνθρωπε, σὺ ὡς μόνος
εὐδιάλλακτος, Παραδείσου οἰκή-
τορα ποίησον.

Πάντα καταλείψασα ψυχῇ, ἐν-
νοοῦ τὴν ὥραν σου τὴν τελευταίαν,
καὶ πρόσεχε σαυτῇ, πρὸς ἐξοδὸν
ἐτοιμαζομένη, ὅπως μὴ αἰφνίδιος
ἐλθὼν σε καταλάβῃ ὁ θάνατος,
εὐρῶν ἀνέτοιμον· τῷ Κυρίῳ οὖν
αἰεῖποτε, γρηγοροῦσα, προσεύχου
καὶ δάκρυε.

Αγία Θεόνομε ἀγνὸν, σεμνόν
με καὶ σώφρονα, παῖον, ἡσύχιον,
κόσμιον, εὐλῆ καὶ ὀσιον, ἀληθῆ,
ἀνδρεῖον, φρόνιμον, μακρόθυμον,
χρηστὸν, ἐπιεικῆ τε καὶ μέτριον,
ἀμεμπτον, ἄμωμον, ἀνεπίληπτόν
τε ποίησον, καὶ πρὸς τούτοις πα-
ραδείσου μέτοχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ
ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν δε-
σπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον
πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν
παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσ-
μα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώ-
πισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρα-
νός, καὶ γὰρ τῆς Θεότητος. Αὕτη
τὸ μεσότειχον τῆς ἐχθρας κατέ-
λουσα, εἰρήνην ἀνταισῆξε, καὶ τὸ
βασιλείον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κα-
τέχοντες τῆς πίστεως τὴν ἀγκυ-
ραν, ὑπέρημαχον ἔχομεν τὸν ἐξ
αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω
τοῖνον, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ·
καὶ γὰρ κίπτος πολεμήσει τοὺς ἐχ-
θρούς, ὡς παντοδύναμος.

Προκείμενον. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός
σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξέλω με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου
ὁ Θεός.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία,
Ἁγιοι, τῶν Δαυμόνων κατέπηξε
τὴν δύναιμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς
ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς
κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι, ἐκράζετε.
Γενέσθω Κύριε ἡ βυστία τῶν ψυχῶν
ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου·
ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσα-
μεν τῆς προσκαιροῦ ζωῆς, Φιλάν-
θρωπε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ἡ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγμα-
τείας, Ἁγιοι! ὅτι αἱμάτα ἐδάκατε,
καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ
πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως
ἀγάλλεσθε. Ὅντως καλὸν ὑμῶν τὸ
ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλι-
πόντες, τὰ ἀφθαρτὰ ἀπελάβετε·
καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες,
ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριᾶδα ὁμοού-
σιον.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Αὐτόμελον.

Ἡ ἀνεύφημοι Μάρτυρες, ὑμᾶς
οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρα-
νός ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν
Παραδείσου πύλαι, κατέντος γενό-
μενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπα-
λαύετε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐξελέξα.

Ποῖα τοῦ βίου τρυφή διαμένει

λύτης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἐστη-
κεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα
σκιὰς ἀσθενέστερα, πάντα διείρων
ἀπατηλότερα· μία ῥοπή, καὶ ταῦτα
πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἄλλ'
ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου
σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς
ὠραιότητος, οὐδ' ἐξελέξω, ἀνά-
παυσον ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἅγια Θεο-
τόκε Παρθένε, τὸ σεπτὸν κειμήλιον
ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, ἡ λαμ-
πὰς ἡ ἀσθετος, τὸ χωρίον τοῦ
ἀχωρήτου, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος.
Χαίροις ἐξ ἧς Ἄμνός ἐτέχθη, ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα
Μαρτυρικά. Ἦχος Α'.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται, ὁμο-
φρονως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς
τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι, Ἄ-
γιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χρι-
στῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν
καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ
οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐλάβετε. Δόξα
τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ
στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι
δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων,
ὡς ὑπὲρ σοῦ ἐπαθον, δυσωπήθητι,
Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς δόξνας
ἴσασαι, φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ ἱε-
τεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν
ἡμῶν σωτηρίαν αἰτοῦνται καὶ πό-

λω προσέλθωμεν πρὸς αὐτοὺς μετὰ
πίστεως· οὗτοι βρῦουσι τῶν ἰαμά-
των τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας
ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες
τῆς Πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φεγγαμένου σοι,
Παρθένε, τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρκουτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης,
ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ
δικαίος Δαβὶδ. Ἐδείχθη· πλατυ-
τέρα τῶν οὐρανῶν βαστάτασα τὸν
Κτίστην σου, Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι
ἐν σοὶ, δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ,
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ
τοῦ τόκου σου.

Καθίσματα Νεκρώσιμα.

Τὸ τοῦ θανάτου κράτος, Χρι-
στὲ, κατήργησας, καὶ ἀφθαρσίαν
τοῖς ἐπὶ γῆς ἐπήγασας, καὶ οἱ εἰς
σὲ πιστεύοντες οὐ θνήσκουσιν, ἀλ-
λὰ ζῶσιν ἐν σοὶ. Ἀνάπαυσον οὖν,
Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου·
κατάταξον αὐτοὺς μετὰ τῶν Ἀγί-
ων σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
χαριζόμενος αὐτοῖς τὰ ἐλέη σου.

τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ τόπῳ φωτεινῷ, ἐν χορῶ τῶν
δικαίων, ἀνάπαυσον Σωτήρ τοὺς
πρὸς σὲ μεταστάντας· εἰς σὲ γὰρ,
φιλόανθρωπε, τὰς ἐλπίδας ἀνέβητο.
Δέξαι δέησιν, ὑπὲρ πατέρων καὶ
τέκνων, καὶ δικαίωσον, ὧν ἐκτε-
λοῦμεν τὴν μνήμην, ὡς ὧν πολυ-
έλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαύμα θαυμάτων, κεχαριτω-
μένη, ἐν σοὶ ἰερωῦσα ἡ Κτίσις
ἀγάλλεται συνέλαβες γὰρ ἀπό-
ρωσ, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν τα-

ξιαρ-

ξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄραν οὐ δεδύνηται. Αὐτὸν, Θεοτόκε, ἐκέλευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Προφήτας καὶ Μάρτυρας:

Ἦχος Α'. Ὡδὴ Α'. Εἰρμός.

«Σοῦ ἡ τροπαίουχος δεξιᾷ, Θεο-
»πρεπῶς ἐνίσχυτί δεδόξαται· αὐτὴ
»γάρ, Ἀθάνατε, ὡς πανσθενής,
»ὑπεναντίους ἔβραυσε, τοῖς Ἰσραη-
»λίταις ὄδδὸν βυθοῦ καιουργήσασα.

Τροπάρια.

Χερσὶν ὠμοιώθης Προφητῶν,
ὁ τῇ χειρὶ σου συνέχων τὰ πέρατα
τούτων παρ κλήρεσι, τὸ τῶν ἐμῶν
ἀμαρτιῶν χειρόγραφον Λόγε δια-
ρήξας, ἐχθροῦ χειρῶν με ἐξάρ-
πασον.

Θείων ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν
προφητικῶς δεκτικὸν ἐργασάμενοι,
φῶς ἐχρημάτισατε, τὴν νοητὴν ἀ-
νατολήν κηρύττοντες, ἐνδοξοὶ Προ-
φήται, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Κανὼν Νεκρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκραστιχίς.
Πιστῶς θανοῦσι πρῶτον ὕμνον προσφέρω.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχ-
λοῦς τῆς πᾶσι θανάτῳ συννήψας, Ἀ-
θάνατε, πύλας ἀναπέτασον τῆς
ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας, Δέσποτα,
τοῖς κεκοιμημένοις, πρεσβείαις τῶν
Ἀθλοφόρων σου.

Ἴνα τῆς ἐνλέου σου ζωῆς ἀξιο-
ῶμεν, κατῆλθες πρὸς θάνατον
τούτου προνομήσας δὲ τοὺς Ἰη-
σαυροῦς, ἡμᾶς ἐκέλευεν εἰλκυσας·
νῦν δέ, Ζωοδότα, τοὺς μεταστάντας
ἀνάπαυσον. Θεοτοκίον.

Τὴν κυοφορήσασαν πιστοὶ τὸν
ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ὑμνήσωμεν·

αὕτη γὰρ ἡ Πάναγνος ὁδὸς ζωῆς
τοῖς τεθνεῶσι γέγονεν· ἦν ὡς Θεο-
δόχον καὶ Θεοτόκον δοξάζωμεν.

Ὡδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βρο-
»τῶν οὐσίας τὴν ἀσίενοιαν, καὶ
»συμπαιθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,
»περιζῶσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν
»τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος ὁ ναὸς ὁ
»ἐμψυχος τῆς ἀχράντου σου δόξης
Φιλάνθρωπε. Τροπάρια.

Δοχεῖα τοῦ Πνεύματος σοφοὶ
Προφῆται χρηματίσαντες, τὴν
πρὸς ἡμᾶς τοῦ Λόγου κατάβασιν
φαινοτάτως διετρανώσατε· διό δυ-
σωπήτατε, φωτισμὸν καὶ ἔλεος
δωρηθῆναι τοῖς πιστεῖ τιμῶσιν
ὑμᾶς.

Πλαξὶ καρδιῶν ὑμῶν, σοφοί,
τὸν νόμον τὸν σωτήριον ἐγγεγραμ-
μένοι πιστεῖ ἐσχήκατε· διὸ τῷ νό-
μῳ τῆς ἀμαρτίας με χαλεπῶς τρο-
πούμενοι, θείαις παρακλήσεσι,
βηγηγόροι Προφῆται, λυτρώσασθε.
Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ὡς μόνος ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ
μόνος πολυέλεος, τοὺς εὐσεβῶς
πρὸς σὲ ἐκδημήσαντας ἐν οὐρα-
νίαις σκηναῖς ἀνάπαυσον, ἐνθα ἡ
ἀνέκφραστος χαρὰ καὶ ἀπολαυσις·
ἐνθα νέρος Μαρτύρωι εὐφραίνεται.

Σὺ μόνος ἐφάνης ἐπὶ γῆς, Σω-
τήρ μου, ἀναμάρτητος, ὁ ἀμαρ-
τίας αἴρων ὡς εὐσπλαγχνος τοῦ
κόσμου τούτου· τῶν μεταστάντων
πιστῶς τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, ἐν
αὐλαῖς Ἀγίων σου, ἐν τρυφῇ Πα-
ραδείσου, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες, Ἀγνή,
τὸν

τὸν Λόγον τὸν ἀίδιον, σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντα, τὸν τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν λύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάζαντα, καὶ θνητοῖς ἀνάστασιν τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία παρέχοντα.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Ὅρος σε τῇ χάριτι τῇ λείᾳ κατὰ σκῆον προβλεπτικοῖς ὁ Ἄβρααμ κατανόησας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσ' αἱ τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Λαμπάδες ἐν Πνεύματι ζωῆς λόγον φαίνουσαι, καὶ τὰ πληρώματα τῆς γῆς φωταγωγοῦσαι, μυστικῶς Προφῆται ὠράθητε διὸ βοᾶ. Εὐχαῖς ὑμῶν, συντηρήσατε τὴν τῆς ψυχῆς μου λαμπάδα ἀκοίμητον.

Ὅς πλήρεις ναμάτων ζωηρῶν τοῦ Πνεύματος ἀναφανέντες ποταμοί, καὶ καταρδεύοντες τὴν γῆν, Προφῆται θεσπέσιοι, τὴν τῷ αὐχμῷ κατατακεῖσαν καρδίαν μου, καταδρόσισατε ταύτην πανεύφημοι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νεκρώσας τὸν Ἄδην ἀηττήτω δυνάμει σου, ὁ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς μόνος ἐλεύθερος, Χριστέ, ψυχὰς ἐλευθέρωσον τῶν εὐσεβῶν τῆς ἐν αὐτῷ κατακρίσεως, ταῖς τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεήσεις.

Ὅ πάντων ὑπάρχων ὡς Δεσπότης ἀντάξιος, τοὺς ἐξ Ἄδὰμ τῆς σῆς σφαγῆς λύτρον ἐδέξω καὶ τιμὴν διὸ σου δεόμεθα τῶν οἰκτιρμῶν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, τὴν τῶν πταισμάτων παρέχων συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Σέσωσται τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου· σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν τὴν ἐνυπόστατον ζωὴν, θανάτου καθαίρων, καὶ πρὸς ζωὴν ἐργαζομένην ἐπάνοδον, Θεογενεῖον, πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

Ὅ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας, Χριστέ, καὶ φαιδρύνεις τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτίσον, φωτὶ τῆς σῆς Θεογενεσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τροπάρικ.

Ὅ τοῦ Νόμου τῆς σκιάς εὐσεβῶς διαπρέφαντες καὶ τὸ φέγγος τῆς ἐνθέου μηνύσαντες χάριτος, τῆς σκιάς με βύσασ' ἐ θανατηφόρου ἀμαρτίας, Θεοῦ Προφῆται πανένδοξοι.

Ἐπορθρίσας πρὸς Θεὸν ἐκ νυκτὸς θαυγέστατε Ἠσαΐα, ἐρωτίσθης, καὶ φῶς ἐχημάτισας διὸ ἱκετεύω σε, τὴν σκοτισθείσάν μου καρδίαν σαῖς προσευχαῖς φωταγωγῆσον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἰώμενος τὸν ἴον τοῦ θανάτου, τὸν θάνατον κατεδέξω, καὶ θανάτου τὸ κέντρον ἠμαύρωσας· ἀλλ' αὐτὸς ἀνάπαυσον, οὐς προσελάβου ζωοδότα, ταῖς τῶν Μαρτύρων δεήσεις.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἀπῆλλαξας, τὰ πνεύματα τῶν πιστῶς μεταστάντων κατὰ ταξὸν ἐν σκηναῖς Ἁγίων σου, θέν ἀπέδρα πᾶσα λύπη, καὶ εὐφροσύνη πεφύτευται.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη τοὺς ἐν σοί, τῆς ἐλπίδος τὴν ἀγκυραν κατέχοντας, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος εὐμενῶς ὁδήγησον, τῆ μητρικῆ σου παρρησίᾳ, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ῥδὴ ε'. Εἰρμός.

« Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἀβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος· πηλογιστήμεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· »
« σώσον τὸν λαόν σου ὁ θεὸς ἡμῶν· »
« σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, »
« καὶ ἐπανόρθωσις. »

Τροπάρια.

Πελάγει με τοῦ βίου κινδυνεύοντα, καὶ κήτει προσριπτούμενον ἁμαρτίας, ἀναμάρτητε Χριστέ, ὡς τὸν Ἰωάν, ἐκ φθορᾶς ἐξάρπασον, καὶ πρὸς ζωῆς γαληνοτάτους λιμένας ἴθυσον.

Χορὸς προφητικὸς καλικοτεύει σε, οἱ Νόμῳ διαλάμπαντες, τὸν πρὸ Νόμου θεραπεύσαντες Χριστόν, σὲ τὸν ἐν αὐτοῖς ἀναπαύομενον· ἁμαρτιῶν πᾶσι παράσχου λύσιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ὡς εὐσπλαγχνος τοῖς μεταστάσι δώρησαι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν διδούς, ἐνθα κατακίμπει τοῦ προσώπου σου ὁ φωτισμὸς, καὶ καταυγάζει τοὺς Ἀλλοφόρους σου.

Τῷ αἵματι τῷ ἐκ πλευρᾶς σου ρεύσαντι, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας· τοὺς ἐν πίστει μεταστάντας οὖν πρὸς σέ, ρῦσαι τῇ δυνάμει τῶν παθημάτων σου· σὺ γὰρ τιμὴν τὴν ὑπὲρ πάντων σεαυτὸν δέδωκας.

Θεοτοκίον.

Ῥμνοῦμέν σε, εὐλογημένη Ἀχραντε, δι' ἧς ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ, τῆς δικαιοσύνης ἄδυτος Ἥλιος· σὺ γὰρ ἡμῖν τῆς σωτηρίας πρόξενος γέγονας.

Ῥδὴ ζ'. Εἰσμός.

« Σὲ νοητὴν Θεοτόκε κάμινον »
« κατανοοῦμεν, οἱ πιστοί· ὡς γὰρ »
« Παῖδας ἔσωσε τρεῖς ὁ ὑπερυψού- »
« μενος, ὅλον με τὸν ἀνθρωπὸν ἐν »
« τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰ- »
« ννετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑ- »
« περένδοξος. »

Τροπάρια.

Τῶν Προφητῶν δυσωπεῖ σε, Κύριε, ὁ ἱερώτατος χορὸς· εὐλογίαις πνευματικαῖς πάντας ἀπευλόγησον τοὺς δοξολογοῦντάς σε, καὶ ἐναίνεσει κραυγάζοντας. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ τοῦ πυρὸς φύσιν ἐνίκησαντες, ἐπουρχνίῳ ὄροισμῷ, (εἶποι Παῖδες, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ διαωνίζοντος ρύσασθέ με φάλλοντα, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζοντα. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μαρμαρυγαῖς τῆς ἀγράντου δόξης σου, περταυγάζεσθαι, Χριστέ, τοὺς ἐκ ζάλης τῆς κοσμικῆς πρὸς σέ ἐκδημήσαντας, οὓς καὶ καταξίωσον μετὰ Μαρτύρων κραυγάζειν σοι. Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νέος Ἀδάμ ἀληθῶς γενόμενος ὁ τοῦ Ἀδάμ δημιουργός, τὴν κατάραν τὴν τοῦ Ἀδάμ μόνος ἐξη-

φάνισας· ὅθεν σου δεόμεθα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Παραδείσου, Χριστέ, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαί, καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα, τῷ σῶ παρῆλλον τοκετῷ, Θεομητορ· σὺ γὰρ ἡμῖν τὸ τῆς θείας χάριτος φέγγος ἐξανέτειλας, δι' οὗ τῆς πρὶν λυτρούμεθα ἀράς, Ἄγνη, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ῥδὴ Π'. Εἰρμός.

«**Ε**ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, πῶς ἐν χωνευτηρίῳ τῷ κάλλει τῆς νεύσεβείας κηλαρώτερον χρυσοῦ ἀπέστειλον, ψάλλοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Πειρασθέντες καὶ διὰ Χριστὸν ἀδίκως διωχθέντες Προφῆται, ἐκ πειρασμῶν τε καὶ κολάσεων ἡμᾶς λυτρώσασθε μέλποντας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως δοχεῖα σείων δωρεῶν, Προφῆται θεηγόροι πρεσβεύσατε, καταγώγια ἡμᾶς γενέσθαι τοῦ Πνεύματος, τοὺς βοῶντας. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Παραστάτας, Σῶτερ, δεξιούς, τῇ πίστει δικαίωσας, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, οὓς μετέστησας πιστοῦς, ἀνάδειξον μέλποντας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,

τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τύπον πάντα τῶν σῶν οἰκετῶν, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τῇ δρόσῳ, τῶν κοιμηθέντων, ἀποπλύνας, σὲ ὑμνεῖν ἀξίωσον ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος ἡμῖν, καὶ τῆς εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμονῆς τε καὶ λαμπρότητος, Ἄγνη ἐγένου Πανάμωμε. Σὲ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε, Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν. Τροπάρια.

Ινα ἱεροῖς σιγνώμασι προδηλωθῇ, Χριστέ, σοῦ ἡ συγκατάβασις, σκευὴ ἐκλεκτὰ τοὺς σοὺς Προφήτας ἀνέδειξας, δι' αὐτῶν προδηλῶν τὰ ἐσόμενα· δι' ὧν σε δυσωποῦμεν, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι.

Ωρθῆς τοῖς Προφῆταις, Δέσποτα, καθὼς ἐχώρουν βλέπειν σου τὴν λαμπρότητα· τούτων προσευχαῖς, χωρητικοὺς ἡμᾶς ποίησον τῶν ἐν σοὶ καθαρῶν ἐπιλάμψεων, παθῶν ἐξ ἁμαρτίας ἀποκαθάρας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός ὁ αὐτός·

Φεῖσαι ὡς Θεὸς φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων, τοῦ ἰδίου σου πλάτ-

ματος, και ανάπαυσον ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἔνθα Μάρτυρες πάντες ἀγάλλονται, τοὺς πίστευ μεταστάνας ἐκ τῶν προσκαίρων, Πολυέλεε.

Εχων τοῦ ἐλέους ἄβυσσον, ὑπερνικῶσαν τὰ τῶν δούλων σου πταίσματα, προσδεξάμενος οὐς ἐξελέξω, ἀνάπαυσον Ἀβραάμ ἐν τοῖς κόλποις Φιλάνθρωπε, καὶ μετὰ τοῦ Λαζάρου ἐν τῷ φωτί σου κατασκήνωσον. Θεοτοκίον.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη, ὑπὲρ τὸν ἥλιον, πᾶσι δέδωκας κατανοεῖν τὸ καινότετον θαῦμα Παναγενε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς ἀκαταλήπτου· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Λίνων Μαρτυρικά.

Ἦχος Δ'.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες, τιμήσωμεν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὔτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υμᾶς, πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμὸς, οὐ διωγμὸς, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς Ἰηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐν ἄλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὄθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε. Πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννοις ἐνίκησατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε· Ἰηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων τὴν ὕμνωδῖαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε. Αἰτήσασθε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Εργῷ Σωτῆρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας. Τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ Ἰδοῦ συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἄλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι τὸ πλάσμα σου, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρίναι παραγενόμενος, οὐς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὅτι ἔτεκες τὸν Βασιλέα, τὸν Σωτῆρα καὶ φωστῆρα πάντων τῶν αἰώνων.

Ὅτε

Ὅτε δὲ ἐστὶν Ἀλληλοῦα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ ἐπόμενα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους, ὧν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις Ἦχοις τοιούτων Προσομοίων ἡ Ἀκροστιχίς ἐστὶ.

Σοὺς, Χριστέ, δούλους γράφον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοὺ, Σῶτερ, δεόμεθα, τῆς σῆς γλυκείας μεθέξεως τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον, καὶ κατασκήνωσον ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἀγίων σου, καὶ ἐν ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου παρορῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὗς ἐξελέξω.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος, οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Ἀθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρων, ἐν φωτὶ κατὰταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου, παρορῶν τὰ ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Αἰ ψυγαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ἐπεὶ τὰ ὁρώμενα, τὰ σά, Σῶτερ, ἐπαγγέλματα! ἃ ὀφθαλμοὺς οὐ τεθέαται, καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν οὐκ ἀνέβη πώποτε ἀνθρώπου· τούτων τοίνυν δεόμεθα, τυχεῖν εὐδόκησον τοὺς πρὸς σέ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σταυρῷ σου γηθόμενος σαφῶς, πεποιθὼς ὁ δούλος σου, πρὸς σέ μετέστη Φιλάνθρωπε· ὧ νῦν ἀντίλυτρον τῶν αὐτοῦ πταισμάτων, τὸν Σταυρὸν σου δώρησαι, καὶ αἷμα

τὸ γυθὲν ὑπὲρ κόσμου ζωῆς, τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου, συγχωρῶν τὰ παραπτώματα, καὶ φωτίζων φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν τόκον, Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συχώρησιν δούναί τοις δούλοις σου, τοῖς σέ Θεοτόκον εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος ἀξιώσαι ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ὡς διατάχθη ἐν τῷ Α'. ἤχῳ φύλλ.

77. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος Β'.

Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καλὸν ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ σταυρῷ ἐξήλειψε· καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε· προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἑγερσιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον, ὃν ἐπλάσε.

Σὲ

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταρσέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναίξιν. Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος. Διό σε προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ σταυρῷ σου κατήγγησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τοῦ κράτος· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, Εὐεργέτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ηνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου· πυλωροὶ δὲ ἄδου, ἰδόντες σε ἐπήτηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Τὸν σωτήριο ὕμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλφωμεν. Δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες. Ὁ ἐπί ξύλου σταυρωθεὶς καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς· ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη· οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. φῶς ἰλαρὸν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἰς τὸν Α'. ἤχον φύλλ. 77.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά.

Η Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν Οἴκουμένην, καὶ ἀνεκάλεσά τὸ ἴδιον πλάσμα, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ ἀλφάβητον.

Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήγγησας τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας· ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι. Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εν τῷ Σταυρῷ Χριστέ φανείς καθηλωμένος, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων, καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγῃ χηπλευράν σου ἐκέντησαν· Ἑβραῖοι δὲ σφραγίσαι τάφον ἠτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ ἐπιστάμενοι. Ἄλλ' ὁ δι' οἶκτον σπλάγγων σου καταδεξάμενος ταφήν, καὶ τριήμερος ἀναστάς, Κύριε δόξα σοι.

Ζωοδότα Χριστέ, ἐκουσίως πάθος ὑποστάς διὰ θνητούς· ἐν Ἄδῃ δὲ κατελθὼν ὡς δυνατὸς, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, Παράδεισον ἀνθ' ἄδου, οἰκεῖν δεδώρησαι· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι, τὴν σὴν τριήμερον ἐγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων· τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἀνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν; καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχον-

τα

τα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυρθέν· ὄν
ὡς βρέφος πάναγιε, σαῖς ὠλέναις
βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρη-
σίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ
παύσῃ δυσωπούσα, ὑπὲρ τῶν σέ
τιμώντων, τοῦ οὐκτειρῆσαι, καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνα-
τον, ἢ ζωῇ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν
ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς
Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνε-
ῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστη-
σας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπου-
ρανίων ἐκραύγαζον, Ζωοδότα Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα
ὑπερένδοξα, τὰ σά, Θεοτόκε, μυστή-
ρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη καὶ
παρθενία φυλαττομένη. Μήτηρ
ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα
ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ: ΠΡΩΙ

Ἐν τῷ μεσονυχτικῷ

Κανὼν Τριαδικῆς Μητροπόλεως, οὗ ἡ
ἀκροστιχίς: Τὸ τριστόν ὑμῶ τῆς
Θεαρχίας σέλας. ᾠδὴ Α'. Ἦχος Β'.

Ἐν βοῇ κατέστρωσε ποτέ.

Τὴν τρίτην καὶ μίαν ἀρχικὴν,
φύσιν τῆς Θεότητος, ἀσματικῶς
ἀνυμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους
πέλαγος ἀνεξάντητον, οὐσιῶδες
ὡς ἔχουσα, σὲ τοὺς προσκυνοῦν-
τας φροῦρησον, καὶ σῶσον ὡς φι-
λάνθρωπος.

Ο πηγὴ καὶ ῥίζα πεφυκῶς, ὁ
Πατήρ ὡς αἷτιος, τῆς ἐν Υἱῷ καὶ

ἀγίῳ σου Πνεύματι, συμφοῦς Θεό-
τητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου
πήγασον σέλας, καὶ μεθέξει λάμ-
προνον, τῆς θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Τριφεγγὴς Μονὰς Θεαρχικῆ,
πᾶσαν διασκέδασον ἁμαρτιῶν καὶ
παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν
ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν με-
τουσίαις, καὶ ποιήσον σοῦ τῆς
ἀπροσίτου δόξης με γάδον, καὶ σκη-
νὴν ἄχραντον.

Ροῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως
ἡμῶν πεπονθυίας ἄτοπον, καὶ
πρὸς φθορὰν ἐλισθησάσης, Ἄχραν-
τε, σαρκωθείς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς
Λόγος φιλανθρώπως ἀνέστειλε,
καὶ τὴν Θεαρχίαν, τρίφωτον ἡμᾶς
ἐμυσταγωγῆσεν.

ᾠδὴ Γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ισότητι τῆς φύσεως Θεαρχία,
ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώ-
ποις, ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προελ-
θοῦσα, ἀρβύτως πέφυκας, εἰς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος
πλὴν σου Κύριε.

Σὺ τάξεις τὰς αὐλοῦς, καὶ οὐ-
ρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα
τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαι-
ρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως
σε. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλί-
νου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στερῶσον τῆς πίστεως ἐν τῇ
πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον τῆς ἀγάπης
σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διά-
νοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς
Τρισήλιε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυν-
θεῖμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώ-
σα

σας, τῆς Κτίσεως ἐν μήτρᾳ σου
ουσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεο-
τόκε, καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν
ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος καὶ
Κυριοτήτος. *Κάθισμα.*

Ὅτε κατ' ἀρχὰς τὸν Ἀδὰμ διέ-
πλασας, Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου
τῷ ἀνυποστάτῳ ἐβόησας εὐσπλαγ-
χγε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμε-
τέραν ὁμοίωσιν. Τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον συμπάρῃν δημιουργόν. Διὸ
βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐλθεῖν
κατηξίωσέ, τότε σου, πάναγνε, τὴν
καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατωχρε-
καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων
τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασιν
Βασιλείαν οὐρανῶν. Διὸ βοῶμέν
σοι, Θεοτόκε Ἀγνή χαῖρε Δεσποίνα.

Ῥδὴ Δ'. Ἦμῶν σε, ἀκοή.

Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αὐλοὶ,
ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς
Μονάς, ἀναρχε ἄλλ' οὖν ἡμεῖς
πῆλιν γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη
ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει
καὶ δοξάζομεν.

Υπάρχων πλαστουγὸς τῆς φύ-
σεως, παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀν-
θρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις, νῦν
ὡς πανδερχῆς ἀδυναμίαν. Διὸ κα-
τοικτεύρησον τὸν δούλόν σου, καὶ
πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Μονάδος ἀρχικῆς ἀσύγχυτα
τρία Πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδι-
κῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑπο-
στάσεις· ἄλλ' οὖν ἡνωμένα καὶ
ἀμερίστα, ἐν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ
Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἀχραν-
τον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ παν-
τουργὸς εὗρηκε, μόνῃ σαφῶς ἐκ
τοῦ αἰῶνος· ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνε-
μόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν
ὡς φιλόανθρωπος.

Ῥδὴ Β'. Ὁ φωτισμός.

Ὡς ὀλικῶς ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα
τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώ-
ρους ἀπλῶν ἀκτῖνας καὶ σωτηρί-
ους Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρη-
σόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου. Σὺ γὰρ
εἶ ζωὴ καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Τῷ Μωϋσῇ, ἐν τῇ βιάτῳ ὡς
ῶφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος
ἐκλήθης Πατὴρ ὁ Λόγος, τὴν πρὸς
ἡμᾶς σου προδηλῶν παρουσίαν, δι'
ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κρά-
τος Θεαρχίας μιᾶς τρισυπόστατον.

Ἡ φυσικὴν, συναϊδίον δόξαν
προβαλλομένη, μοναρχικωτάτη
Τριάς ἀγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας ὀρ-
θοδόξῳ σε πίστει, τῆς σῆς δόξης
ἰδεῖν ἀξίωσον, ἀναρχον καὶ μίαν
αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Συνεκτικὸς κατ' οὐσίαν ὑπάρ-
χων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν
αἰῶνων ἐν τῇ γαστρὶ σου, παρβε-
νομήτορ, συνεσχέλι ἀφράτως τοὺς
ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος, πρὸς
τὸ ἐκόν τῆς μιᾶς Κυριότητος.

Ῥδὴ Γ'. Ἐν Ἀδύσσω.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον,
τοὺς εἰς σέ πιστεύοντας Θεὸ τρι-
σήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων λύ-
τρωσαι, καὶ παλῶν καὶ κινδύνων
τοὺς δούλους σου. Δίς.

Ἐν

Εν ἀράτω πελάγει χρηστό-
τητος, τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς
ἐλλάμφεως, καὶ τριλαμποῦς Θεό-
τητος, φωτοδοτίδα αἴγλην μοι
βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Απορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψι-
στος ἄνθρωπος ἐγένετο, ἐκ σοῦ τὸν
ἄνθρωπον ὀλικῶς ἐνδυσάμενος·
καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡ-
μῖν ὑφαπλώσας, ὑπόδεξαι ἡμᾶς,
ἐλεήμων· βλέψον εἰς Λαὸν τὸν σέ
δοξάζοντα· δέξαι τὰς ὠδὰς τῶν
αἰτουμένων σε, Τριάς μονὰς ἀναρ-
χε· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν
ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦ-
ναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας κηύσασα πη-
γὴν, συμπαθῆς σὺ ὑπάρχεις ἀγαθῆ
Θεοτόκε· σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη
ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἡ
παράκλησις. Διό σοι νῦν ἅπαντες,
ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν λύ-
σιν δεινῶν, οἱ πλουτοῦντες μόνην
σε βοήθειαν.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰκόνας χρουσις.

Ρυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων
στρατιᾶς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος
ὑπάρχων ἀναλλοιώτως, ὁ τρισυ-
πόστατος Κύριος. Δεῖξον οὖν κά-
μου τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον
πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερ-
μῶς, καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. (Δίς.)

Χοροὶ νοεροὶ, τῶν αὐλῶν οὐ-
ραίων ταῖς σαῖς ἀκτίσι, Θεέ μονάρ-
χα, καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι
γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα·

ὦν καμὲ ταῖς ἐλλάμφεσι, καὶ με-
τουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς φωτουργὸς
τριλαμπής.

Ιθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς
οὐρανὸν μὴ διαλίπης τοὺς σέ
φιλοῦντας, ὁ δι' ἄφατον φιλάνθρω-
πίαν γενόμενος ἄνθρωπος, ἐν μή-
τρα Παρθένου, καὶ εἰώσας τὸν ἄν-
θρωπον, καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πα-
τρὶ συγκαθεζόμενος.

ᾠδὴ Η'. Ἰνδάλματος χρουσοῦ.

Απρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συν-
ἀναρχε Θεαρχία ἡ ἀπαράλλακτος
ἐν πᾶσι, πλήν τῶν φωσφόρων ἰδιο-
τήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάρρη-
σον, τῶν ἀντικειμένων βουλήν, καὶ
ἐνόηλησιν τῶν δαιμόνων, ἀβλαβῆ
τηρῶν με αἰεὶ, Κύριε πάντων. (Δίς)

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερί-
γραπτε Τρισήλιε Μοναρχία, ἡ ὑ-
ποστήσασα τὸν κόσμον καὶ συντη-
ροῦσα ἐν ἀλωβήτῳ τάξει παντελεῖ,
ἐνοίκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν
καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χο-
ροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.

Σοφία τοῦ Πατρὸς ἀκατάλη-
πτε, ἀνέκφραστε Θεοῦ Λόγε, τὴν
ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἄλλοι-
ώσας, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν
συμπαθῶς ἀνέλαβες· καὶ τὴν ἐνι-
αίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντας σέ-
βειν, ὡς Κυριαρχίαν, ἀπάντων
τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ Θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου.

Εκ φωτὸς ἀνάρχου, συνἀναρ-
χος Υἱός, φῶς ἐξανέτειλε, καὶ
συμφυῆς φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευ-
ται, ἀπορρήτως, θεοπρεπῶς, ἀρρέυ-
στου τῆς γεννήσεως, πιστευομένης
ἅμα.

ἅμα δὲ καὶ τῆς ἀφράστου ἐκπορεύσεως.

Λάμπρον ταῖς καρδίαις, τρισηλίε Θεότης, τῶν ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ δοξάζειν σε.

Απειρος τῇ φύσει ὑπάρχων ὡς Θεός, ἄπειρον πέλαγος τῶν οἰκιτριμῶν ὡς ἔχων κατωκτείρησας, **Τ**ριάς πρώην· οὕτω καὶ νῦν οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπιηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν Τρισὶ Προσώποις ἀνυμνούμενος, ἀνεκφράστως, μοναδικῶς, Θεός καὶ **Π**αντοδύναμος· καὶ τὴν σὴν ποιμνὴν φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντευξέσι.

Τὰ λοιπὰ καὶ τὴν ἀπόλυσιν ζήτηεῖς φύλλ. 38.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν ἐξάψαλλον, τὸ Θεός Κύριος. Τὸ Ἀπολυτίκιον δις· τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ ψαλτήριον, καὶ τὴν ἁ. αὐτοῦ στιχολογίαν.

Καθίσματα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα· σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. Ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναίξι, πκ.

ρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἔβόα: Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια. Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος. Ἀλλὰ κραυγάζατε: Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερδεδοξαμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε ὑμνούμεν σε· διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέβνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις Γυναίξιν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτήν σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν, φιλόνηρωπε Κύριε, τῷ Λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νεκρωταί, ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωποιοῦθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν, Ἐὐλο-

γητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δοῦσα σοι.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὸ Εὐλογητάρια,
ἡ Αἰτησις, καὶ ἡ Ἰπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σέ Σωτήρ, σῶτόν με σὴ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς, τοὺς πταίνοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιαίνει, τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν. Θεός γάρ ἐστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰμὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σώος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ, ἀμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δούλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινοῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροὶ μου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστὰ, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ, δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εὐί-

κασιν ὄρει τῷ ἁγίῳ, οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐξ Χριστοῦ, τῇ ράβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα Σοφία, ἐνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ ταῖς ἁλλοῖς καταστέφονται Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκειμένον. Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου. εἰχ. Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Πᾶσα πνοή. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἰς φύλλα 83. Οἱ Κανόνες οὗτοι, καὶ τοῦ Μηναίου.

Ῥοδὴ Α'. Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις. Σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτιάν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, ἀγαθὲ, ὦ ἀπεγραψάμεθα τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ σταυρῷ σου κέκριται. Προσβαλὼν γὰρ σοὶ ὡς θνητῷ περιπέπτωκε, τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου, καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάρξας τοῦ Θανάτου τὰ σπάργανα· ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται. Θεοτοκίον.

Ῥπερτέρα πέφυκας ἀγνή, πάσης

σης ἀοράτου τε, καὶ δρατῆς Ἄει-
πάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην
τέτοκας, ὃς ἠυδόκησε σαρκωθῆ-
ναι ἐν μήτρᾳ σου, ὧ σὺν παρρη-
σία πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἐτερος σταυροαναστάσιμος, ὅστις,
καταλιμπάνεται, εἰ ἑορτάζεται τῆς
ἡμέρας ὁ Ἅγιος.

Ἄσπερτον ἀσυνήθη.

Δύναμις ἀσθενουσιν, ἀνάστασις
πιστοῦσι, καὶ ἀφθαρσία τοῖς τεθνε-
ῶσι γέγονας Χριστέ, τῆς σαρκὸς
τῷ πάθει σου, ὅτι δεδόξασται.

Βακτερε τὴν πεσοῦσαν εἰκόνα,
καὶ ἀνέστησε συντριβείσαν, ὁ πλα-
στοουργὸς Θεὸς καὶ καινουργὸς,
νεκρωθεὶς ὁ γέγονεν, ὅτι δεδό-
ξασται.

Ἐτερος ὁμοιος, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Αὐλος πάλαι κλίμαξ, καὶ ξέ-
νως χερσωθεῖσα ὁδὸς θαλάσσης,
τὴν σὴν ἐδήλου γέννησιν ἀγνή,
ἣν ὑμνοῦμεν ἅπαντες, ὅτι δεδό-
ξασται.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ὑπό-
στασις τελεία, Θεοῦ σοφία, σωμα-
τωθεῖσα ἀχραντε ἐκ σοῦ, τοῖς βρο-
τοῖς ὠμίλησεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἦδη Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εξήθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρί-
νον, Κύριε, ἡ τῶν Ἑθνῶν στερεῦ-
σασα Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου
ἐν ἧ ἑσπερεύθη ἡ καρδιά μου.

Η κρίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλ-
λοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσ-
χῆματι, ὑπ' ἀνόμων μυχτηρίζο-
μενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ
νεύματι.

Εκ χειρὸς κατ' εἰκόνα με τῆ χει-

ρί σου ἐπλασας, συντριβέντα πάλ-
ιν, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν,
Χριστέ, συγκαταβάς εἰς Ἄδην συ-
νανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν
Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀν-
θρώπων ἐφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ
τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πί-
σται σέβομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τόξον συνετρίβη.

Ο πάντων ἐπέκεινα Χριστὸς,
ἡλάττωται βραχὺ, τῷ πάθει τῷ
τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγέλων φύ-
σεως.

Νεκρὸς μετ' ἀνόμων λογισθεὶς,
ἐκλάμπων Γυναίξει, στερᾶνθ' ὁδοῦς
Χριστέ, ὠφθης τῆς ἐγέρσεως.

Ὁ αἰτός.

Ο χρόνου ἐπέκεινα παντός,
ὡς χρόνων ποιητῆς ἐκ σοῦ παρ-
θένε ἐκῶν, βρόφος πεπλαστούρ-
γηται.

Νηδὺν πλατυτέραν Οὐρανῶν,
ὕμνήσωμεν πιστοί, δι' ἧς Ἀδάμ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, χαίρων πεπολί-
τευται.

Ἦδη Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ελλήλυθας ἐκ Παρθένου οὐ
πρέσβυς οὐκ Ἀγγελος, ἀλλ' αὐ-
τὸς ὁ Κύριος σσαρκωμένος, καὶ
ἔσωσας ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
διὸ κραυγάζω σοί, Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

Παρίστασο, ὡς κριτὸς ὁ Θεὸς
μου τῷ βήματι, οὐκραυγάζων Δέ-
σποτα· κρίσιν ἐνάγων τοῖς ἔθνεσιν,
ἣν διὰ τοῦ πάθους σου, τῆ οἰκου-
μένην εἰργάσω σωτηρίαν Χριστέ.

Τῷ πάθει σου, τοῦ ἐχθροῦ αἰ-
ροῦ-

ρομφαίαι ἐξέλιπον· τῶν ὑπεναντίων δὲ, ἐν τῇ εἰς ἄδου καθόδῳ σου, πόλεις καθήρεθῆσαν, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβέβηται.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα σωτηρίας καὶ τείχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀκίχρα Κύριε.

Ἰδοῦσα ἐν ξύλῳ σε, Χριστέ, παγέντα Παρθένος, ἡ ἀνωδύνως σε κυήσασα, τὰς μητρικὰς ὀδύνας ὑπέμεινε.

Νενίκηται θάνατος, νεκρὸς σκυλεύει ἄδου τὰς πύλας· τοῦ παμφάγου γὰρ βαγέντος μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν πάντα δεδώρηται.

Ὁ αὐτὸς τῆς Θεοτόκου.

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρ' ἐνε ἄτερ μόνῃ τεκοῦσα, τὸν δεσπόζοντα τῆς Κτίσεως, κατηξιώθης βίαις κλήσεως.

ᾠδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνώσιας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Ὡς κέδρος Χριστέ τῶν ἐχθρῶν τὸ φύραγμα συνέτριψας ἐκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυπαρίστῳ ὡς ἡ δόκησας, καὶ τῇ πεύκῃ, καὶ κέδρῳ, σαρκί συνανυψούμενος.

Εν λάκκῳ Χριστέ, ἑκατωτάτῳ ἔλεντό σε, ἄπνουν νεκρὸν· ἀλλ' οἰκίῳ μάλωπι, ἐπιλεησμένους τραυματίας Σωτῆρ, τοὺς ἐν τάφοις

ὑπνοῦντας, σεαυτῷ συνεξανάστησας.

Δυσώπει τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθῶσιν, εἰρημικὴν δωρήσασθαι.

Κανὼν Σταυροῦν. Ὁ ἀνθρᾶξ τῷ Ἡσαΐα.

Νηστεύειν ἀπανηγάμενος Ἀδάμ, γεύεται, θανατηφόρου τοῦ ξύλου ὁ πρότερος, ἀλλὰ τούτου τὴν ἁμαρτίαν ἐξαφανίζει, σταυρωθεὶς ὁ δεύτερος.

Τὴν φύσιν παθητὸς, καὶ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαλῆς τῇ ἀύλῳ Θεότητι, ἀφθαρτίσας νενεκρωμένους Χριστέ, κευμῶνων ἄδου ἐξανέστησας.

Ἔτερ. τῆς Θεοτ. Ὁ αὐτός.

Νερέλαι τῆς εὐφροσύνης, γλυκασμὸν βράναιε τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παῖδιον δέδοται, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳ μου, τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου, ἀνευ σποράς σωματωθεὶς ὁ Ὑψιστος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ὡς κηκοῦργος ὁ δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευβύνοις ἀφείσιν, τῷ οἰκίῳ δωροῦμενος αἵματι.

Δι' ἐνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ

πρώ-

πρώτου Ἀδάμ, πάλαι εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν ὁ θάνατος· καὶ δι' ἑνὸς ἀνάστασις, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ πεφανέρωται.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρλένε ἐκήσας, καὶ δικαιώνεις Παρλένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κανὼν Σταυρανα. Ἡχοῦ ῥημάτων.

Φύλακας ἔλου τῷ πταίσχῃντι, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἀλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἠνοῖξαν ὠφθης γὰρ ὁδοποιῶν τῷ Ἀηστῇ Παράδεισον.

Ερημος ἄδης καὶ ἄπορος, διὰ θανάτου γέγονεν ἑνός· ὃν πολὺν γὰρ πλοῦτον ἐθησαύρισεν, εἰς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ὁ Χριστὸς ἐκένωσεν.

Ἔτερος τῆς Θεοτ. Ὁ αὐτός.

Φύσις ἀνθρώπων δουλεύουσα, τῇ ἀμαρτίᾳ Δέσποινα ἀγνή, διὰ σοῦ ἔλευ' εἰρίας ἔτυχες, σὸς γὰρ Υἱὸς ὡς ἀμνὸς ὑπὲρ πάντων τέθυται.

Επιβώμεθα πάντες, σὲ τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ· Παροργίσαντας οἰκέτας λύτρωσαι· μόνη γὰρ πρὸς τὸν Υἱόν, παρῆρσιαν κέκτησαι.

Κεντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανέστης Σωτὴρ ἐκ τάφου παντοδύναμι· καὶ ἄδης ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσχοτισμένων· σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας

συνανέστησας· τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα, ἐθαύμαζον· καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει φιλόφρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν· καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Αντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μεταρσίον, τὴν φλόγα ἀνεβρίπτισε. Χριστὸς δὲ ἐφῆπλωσε θεοσεβέσι. Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν, Θανάτῳ τὸν ἀνθρώπον, καθορᾶν τυραννόμενον· ἀλλ' ἤλθες καὶ ἔσωσας ἰδίῳ αἵματι, ἀνθρώπος γενόμενος· ὃ ὦν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ιδόντες σὲ ἐπτήξαν ἡμριεσμένον, στολήν ἐκδικήσεως, οἱ πυλωροὶ τοῦ ἄδου Χριστέ· ἀγνώμονα τυράννον, οἰκέτην Δέσποτα, ἤλθες γὰρ χειρώσασθαι· ὃ ὦν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Αγίων ἀγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κηῆσασαν Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρλένε ἀμόλυντε, Μητερ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ Θεῷ τόκῳ σου.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Εχρινε τὸν Προπάτορα πάλαι, ἐν τῇ Ἐδέμ παρακοή· ἀλλ' ἔκουσίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λύων

τὸ

τῷ ἐγκλήματι, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σέσωκας τὸν τρωλέντα τῆ γλώσση, τῆ ἰοβόλῳ ἐν Ἑδέμ· τὸ ἐθελούσιον δῆγμα, τῷ ἐκουσίῳ πάθει ἰάσω γὰρ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ αὐτός.

Εώρα ἐν νυκτὶ Ἰακώβ μὲν, ὡς ἐν αἰνίγματι Θεὸν σεσαρκωμένον· ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρουκτωρίᾳ ὤφθη τοῖς μέλλουσιν, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ἓνα κηρύττων, τὸν τῆς Παρθένου σε Υἱὸν, τῆς πανυμνίτου Τριάδος, καὶ ἀδιστάκτω γνώμῃ καὶ γλώσση βοῶν, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἦδὴ Η΄. Ὁ Εἰρμός.

Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλωνί, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι· τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἵματι Χριστέ, τῷ σῶ πεφοινιγμένην, τὴν τῆς σαρκὸς σου κηθορῶντα στολήν, ἐν τρόμῳ ἐξίσταντο, τὴν πολλὴν μακροθυμίαν σου, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κράζοντα· Εὐλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Σὺ μου τὸ θνητὸν, ἐνέδυσας, οἰκτίρμον, ἀθανασίαν τῆ ἐγέρσει σου· διὸ ἀγαλλόμενος, εὐχαρίστως ἀναμείλπει σοι, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Χριστέ κράζων σοι· κατεπόλῃ ὄντως εἰς νίκος ὁ θάνατος.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράτως ἀπεκύησας, Θεογεννήτορ πάναγνε. Ὅσον σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ἰνδάλματος.

Οράθης ἐν σταυρῷ καθηλούμενος ὁ πλούσιος ἐν ἐλείει· ἐκὼν ἐτάφης δὲ, καὶ τριήμερος ἐξανάστης, καὶ ἐλυτρώσω πάντας τοὺς βροτοὺς φιλάνθρωπε, πίστει μελωδοῦντας· ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αυτροῦσαι τῆς φορᾶς, ὑπελθῶν τὰ καταχθόνια Θεοῦ Λόγε, ὄνπερ διέπλασας δυνάμει Χριστέ σου θεία καὶ ἀσφαρίσας δόξης αἰδίου μέτοχον, τῆς σῆς ἀπειργάσω· Ὑμνεῖτω κραυγάζοντα πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ αὐτός.

Οράθη ἐπὶ γῆς, διὰ σοῦ καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος καὶ δυνάμει, ὃ μελωδοῦντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κυρίως σε ἀγγήν, καταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν ἓνα ἀπεκύησας, τῆς Τριάδος σεσαρκωμένον· ὃ σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ Πνεύματι πάντες μελωδοῦμεν· Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ανάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θε-

ὸς

ὁς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκπαρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ως ἐν Παραδείσῳ φυτευθὲν, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτῆρ τὸ τρισόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου σταυροῦ, αἵματι καὶ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς σου, Χριστέ ἀρδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνηθησεν.

Καθεῖλες δυνάστας, σταυρωθεὶς ὁ παντοδύναμος· καὶ τὴν κάτω κειμένην ἐν τῇ τοῦ ἄδου φρουρᾷ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ Πατρικῷ ἐνίδρυσας Θρόνῳ· μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον, προσκυνούντες μεγαλύνομεν. Τριαδικόν.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁρλοδόξως ὑμνοῦντες, πιστοὶ δοξάσωμεν, ἀτμητον, ὑπὲρ ἴσον φύσιν, τρισσεφεγγῆ, ἀνέσπερον αἰγλήν, τὴν μόνην ἀκήρατον, τὴν τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμψασαν.

Σταυροῦν Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Εν μέσῳ τῶν καταδίκων, ὡς ἀμνος ἀνητήθης, Χριστέ ἐπὶ Κρανίου τῷ σταυρῷ λόγῃ πλευρὰν ἐκκεντούμενος, τὴν ζωὴν ἐδώρῃσω ἡμῖν τοῖς χοικοῖς ὡς ἀγαθός, τοῖς ἐν πίστει τιμῶσι, τὴν θείαν σου Ἀνάστασιν.

Τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ τοῦ θανάτου τὸ κράτος, δυνάμει καταργήσαντα Θεόν, πάντες πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς συνεξάνεστησε, καὶ τοῖς πᾶσι παρέχει, ζωὴν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὅλος ὑπάρχει.

Ράβδος ἰσχύος δέδοται, φύσει τῇ σαθρᾷ, Λόγος Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου Ἀγνή, καὶ ταύτην ἀνέστησε, πρὸς ἄδην ὀλισθήσασαν. Διὸ σε πάντα γινε, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ην ἡρετίσω, Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς, πρέσβιν Μητέρα σὴν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σοῦ τῆς χρηστότητος, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται· ἵνα σε ἅπαντες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνωμεν.

Μετὰ τὴν τιμιωτέραν, Ἐκφώνησις. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι, καὶ εὐθὺς τὸ, Ἅγιος Κύριος. Τὰ Ἐξαποστολιάρια, καὶ οἱ Αἰνοί.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις σέ δοξάζει Κύριε· ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξῃς τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόνηθρος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; Διὰ τί γὰρ ὁ λίθος, οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταξέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν: Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκιτιμῶν σου, Σωτῆρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἄγγελος ἐκάθησεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίστατο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτῆρ τοῦ κόσμου· καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαίρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαρι-

χαριτωμένη ἐκόμισεν. Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῆ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων· ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν διὸ βοᾶμέν σοι: Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε δόξα σοι.

» Ἐβράναν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τὸ μνήμά σου αἱ Γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν: Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἀνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ ἅδι τριημερεύσαντα καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφωτισται πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέπερατα.

Ἐσταυρώθης, ἐτάπης, Χριστέ ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅντως παράνομοι σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε. Ἐχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες. Σήμερον προήλθε τοῦ μνήματος. Καὶ ἔλεγον: Εἶπατε ὅτι, ἡμῶν κοιμημένων, ἦλθον οἱ μαθηταί, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν, καὶ τίς κλέπτει νεκρὸν μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέβη ἤξει τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνα-

τον πατήσας· καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. Ἰπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ τροπάριον Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ὡς καὶ ἐν τῇ προλαβοῦσῃ Κυριακῇ τοῦ Α' ἤχου, ὄρα φύλλ. 90.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Ἀγιστοῦ καὶ βοᾶμέν σοι: Μνήσθητι ἡμῶν, Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων συγχώρησιν, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω φιλόνηρωπε.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν κόσμον φιλόνηρωπε.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν κόσμον διέσωσας.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες, σὲ τὸ φῶς θεασάμενοι, ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῦ ἁδου, Χριστέ, ἐξανέστησαν.

Μυροφόροι ὑπήνησας ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τοῖς μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἰπεῖν σου τὴν ἔγερσιν. Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, πάντες καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν. Καὶ νῦν.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε κύησασα.

ΤΗ ΚΥ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐλέηρα. Στιχ. Δεσποτικά. Προσόμοια Ἦχος Β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δός μοι μετανοίας λογισμόν, δός καὶ κατανύξεως πόλον τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐγειρον ἐξ ὕπνου με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τὸ σκότος ἀπέλασον, τὸ τῆς ῥαθυμίας, καὶ τῆς ἀπογνωσεως λύσον τὴν ζόφωσιν, ὅπως, ἀνανεύσας ὁ τάλας, σοὶ προσκολληθήσομαι Λόγε καὶ σοὺ τοῖς βελήμασι πορεύσομαι.

Μόνε εὐδιάλλακτε Χριστέ, μόνε ὑπεράγαθε Λόγε καὶ ἀνεξίκακε· σοὶ προσπίπτω Εὐσπλαγγνε, σὲ ἱκετεύω θερμῶς· σοὶ κραυγάζω δεόμενος: Ἠμάρτηκα σῶσον, σῶσόν με τὸν ἄσωτον τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου, ὅπως εὐχαρίστως κραυγάζω: Κύριε συγχώρησιν δός μοι, καὶ σοὺ τῇ χρηστότητι πορεύσομαι.

Ἔτερα τῶν ἁσωμάτων ὅμοια.

Δεῦτε, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς προαρχηγούς τῶν Ἀγγέλων ἀνευφημήσωμεν· πάντων γὰρ ὡς πρόκριτοι τῶν ἁσωμάτων Χορῶν, Στρατηγοὶ καὶ Ἀρχάγγελοι ἐκλήθησαν ἄμφω· ἀρχῶν γὰρ τῆς χάριτος ὁ Γαβριήλ πεφυκώς, νόμων καὶ τῶν πρὸ Μωϋσέως ἐξαρχος γνωρίζεται αὐθις ὅτων Ἀρχαγγέλων ἀρχηγός Μιχαήλ.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. Κατανυκτικά.

Ἠμάρτον εἰς σὲ Σωτῆρ, ὡς ὁ ἄσωτος υἱός, δέξαι με, Πάτερ, μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ, Σωτῆρ, σοῦ Τελώνου τὴν φωνήν: Ἰλάσθη-

τί μοι, ὡσπερ ἐκείνω, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀβλοφόροι, Οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολίται γεγονάσι Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἄδιόδευτε Πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη Θεοτόκε Παρθέने, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, ἵνα σῶσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΗ
ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ.

Μετὰ τὴν Α'. στιχολογίαν. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος Β'.

Ἦς κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμέ ἐπανεστῆσαν αἱ ἀνομίαι μου· ὡς σκάφος ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος χερμαίζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· ἀλλ' εἰς εὐδιον λιμένα ὁδήγησόν με Κύριε, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Εγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον καὶ τὴν ἐκκοπήν πτωοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψον καὶ σῶσόν με

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαιείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψων εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰετὴν τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες τὸ, χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ

Γα-

Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολ. Καθίσμ.
Κατανυκτικά.

Ἐλέησόν με, εἶπεν ὁ Δαυὶδ, κἀγὼ σοὶ κράζω. Ἥμαρτον Σωτήρ· τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας, διὰ τῆς μετάνοιας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐθρήνει ἐπὶ μυρίαῖς ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοὶ : Ἐκείνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ κέκτημαι ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι, ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες : Χαῖρε ἡ Πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοιγῆ ἀνθρώποις ὁ πάλαι Παράδεισος.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολ. Καθίσματα.
Εὐσπλαγχνίας ὑπέροχτα.

Ἀσωμάτων πανάγιοι χοροὶ, δυσωπεῖτε Θεὸν τὸν ἀγαθὸν καὶ Δεσπότην, ρεῖσασθαι ἡμῶν ἐν ᾧρα τῆς κρίσεως, ῥύσασθαι ἡμᾶς πικρᾶς κολάσεως, δαιμόνων κακώσεως, καὶ παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πάσης ἀπειλῆς, προστρέχοντες πόθῳ τῆ σκέπῃ ὑμῶν.

Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βαπτάνοους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήγγησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐ-

λευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἔχθρου Σωτήρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποία μήτηρ ἠκούσθη παρθένος ; Ποία δὲ παρθένος μήτηρ ἐγνωρίσθη ; Πάντα τὰ σὰ Θεοτόκε παράδοξα, διὰ τοῦτο σε πιστῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς :
Ὁμβροῦς δίδου μοι δακρύων
Θεοῦ λόγος.

Ἰωσήφ. Ἦχος Β'· Ῥοδὴ Α'. Εἰρμός.

» Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἅψμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ἀδηγήσαντι τὸν λαὸν, ὃν ἀνῆκε δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδοχασται.»

Τροπάρια.

Ὁ σαρκωθείς, καὶ μὴ δικαίους, ὡς ἔφησας, ἁμαρτωλοὺς καλέσαι, δὲ παραγενομένος εἰς μετάνοιαν, Λόγε, πολλὰ ἡμαρτηκότα δέξαι, καὶ σῶσόν με.

Μόνος ἐγὼ τῇ ἁμαρτίᾳ δεδολωμαι, μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι θύραν ἠνέωξα. Εὐδιάλλαχτε μόνε, ἐπίστρεψόν με, σῶσον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικά.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς :
α Ἄδω τὸν αἶνον τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων.»

Ἀτριπτον, ἀσυνήθη.

Ἀνθρακας θεοφόρους, τῇ αἴγλῃ πυρσωθέντας τῆς σῆς οὐσίας, τοὺς Ἀσωμάτους ἐδειξας χορούς, σὲ Χριστὴ δοξάζοντας, ὡς παντοδύναμον.

Δύναμιν ἀρθρασίας καὶ δόξαν κερτημένοι ἀθανασίας, δωρημένοι Ἄγγελοι, Χριστὴ, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι κατὰ τὴν ἰουδαίαν.

Θεοτοκίον.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων τῷ
Τόκῳ σου, Παρλένε, τῷ ὑπὲρ φύ-
σιν, ὑπηρετοῦσι· χαίροντα Σεμνή-
τῶν γὰρ τούτων τέτοκας Θεὸν καὶ
Κύριον.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί, Κύ-
ριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρ-
τίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύ-
τευσον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν
τῶν ὑμνούντων σε». Τροπάρια.

Ο μήτραν ὑποδύς, Χριστέ, ἄφθο-
ρον, φθαρεῖσαν τοῖς πάσι τὴν
ψυχὴν μου μετανοία καινοποιή-
σον, καὶ φωτὸς αἰδίου δεῖξον ἔμ-
πλεων.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«**Τ**όξον συνετρίβη δυναστῶν τῷ
κράτει σου Χριστέ, καὶ δύναμι'
ἀσθενεῖς σε περιεξώσαντο».

Ο φύσει ἀθάνατος Θεὸς, σοφὸς
δημιουργός, ἐν χάριτι στρατιάς
ἀθανάτου; δείκνυσι.

Θεοτοκίον.

Αρχὴν ὑπὸ χρόνον εἰληφῶς
πιστεύεται ἐκ σοῦ, ὁ χρόνων Δη-
μιουργός, **Μ**ήτηρ ἀειπάρθενα.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Υ**μῶ σε· ἀκοίην γὰρ Κύριε
εἰσακήκοα, καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ
ἤκεις γὰρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλα-
νηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου
συγκλητάβασιν τὴν εἰς ἐμὲ δοξά-
ζω, **Π**ολυέλεε». Τροπάρια.

Πλύτ' ἀμαρτίας πέπτωκα, καὶ
τὴν ἄνωθεν εὐμορφίαν ἀπώλεσα,
Κύριε, καὶ δέδοικα τὴν τιμωρίαν·
διὸ μετανοίας ὠραιότητι, τὴν τα-
πεινὴν ψυχὴν μου καταφαίδρυνον.

Δολίαις λαλιαῖς ὁ δόλιος, ἀπὸ
σοῦ με ἀποσυλήσας, κατάβρωμα
ἴδιον εἰργάσατο, Θεὸς τῶν ὄλων·
αὐτοῦ τῆς κακίας με ἐξάρπασον,
καὶ μετανοίας τρόποις ἀνακάλεσαι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἐνδοξὸν σου.

Ικέτας προσάγω σοὶ τοὺς Ἀ-
σωμάτους· οὕσπερ Οἰκτίρμον προσ-
δεξάμενος ὡς εὐπλαγχνος, τῆς
ἀμαρτίας με λύτρωσαι.

Νοὶ πλησιάζοντες τῷ παναι-
τίῳ, Νόες οἱ λειοὶ καθαιρόμενοι
φωτίζονται, ταῖς ὑπερτάταις νοή-
σεσι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας σὲ πόρ' ὤλεν Θεὸν,
Παρλένε, σεσαρκωμένον, ἐν ἀγκά-
λαις σοῦ βαστάσασα, ὁ Ἡσαίας
προκατήγγειλεν.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ
τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν
τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμά-
των ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σου
γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκουμεν».

Τροπάρια.

Ο ὀμματώσας τυφλοὺς, τὴν
τυφλωθεῖσάν μου ψυχὴν φώτισον,
ἐπαγρυπνεῖν ταύτην ἐνισχύων εἰς
πράξεις ἀγαθὰς, ὑπνον ἀμελείας
τελειῶς μισήσασα.

Ιασαι μόνε Σωτὴρ, τὴν πληγω-
θεῖσάν μου ψυχὴν, δῆγματι τῆς
χαλεπῆς ὄντως ἀμαρτίας, ὁ πά-
λαι τὰς πληγὰς τοῦ περιπεσόντος
λησταῖς ἰασάμενος. Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν
προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας, θελητι-
καῖς δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα
διπλοῦν,

διπλοῦν, ὡς ἄνθρωπον ἅμα, Θε-
ὸν τε Πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐα προοφείει.

Τῇ θείᾳ τῆς Θεαρχίας προσε-
χῶς λάμποντα τὰ Σεραφίμ καὶ
Χερουβίμ λαμπρότητι, σὺν τοῖς
Θρόνοις τοῖς ἐπηρμένοις, ἰσομι-
μήτως τοῖς ἐξῆς φωτίζουσιν.

Ὡς πάσης φωτοχυσίας χορη-
γός, ἔσοπτρα φωτοειδῆ, Λόγε Θε-
οῦ, παρήγαγες, τὴν σὴν αἴγλην
μετ' εὐφροσύνης, καὶ συντονίας
ἀκλινοῦς δεχόμενα. Θεοτοκίον.

Χαράν σοί, τῶν προπαιτέρων
σκυθρωπὸν λύουσιν, ὁ Γαβριήλ ὁ
ἱερός Ἀρχάγγελος, οὐρανὸθεν κα-
ταφοιτήσας, εὐαγγελίζεται σεμνῇ
Θεόνυμφε.

Ἰδιὴ ς'. Εἰρμός.

«**Ε**ν Ἀβύσσῳ πταισμάτων κυ-
κλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίασον τῆς
εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι
ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε». Τροπάρια.

Κατεβλήθη κελία τοῦ ὄφραως,
καὶ ἐν ἀπογνώσεως κλίνη κατὰ-
κειμαι ὁ παραλύτους ῥήματι ἀνορ-
θώτας, Χριστέ με ἀνάστησον.

Ῥιπιζόμενον αὖραις τοῦ Δρά-
κοντος, καὶ κλυδιωνιζόμενον κύ-
μασι πάντοθεν τῆς ἁμαρτίας σώ-
σόν με, ὡς τὸν Πέτρον, φιλάν-
θρωπε Κύριε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«**Η**χου ῥημάτων δεήσεώς, ἐκ
κατωδύνου Δέσποτα ψυχῆς ἐπα-
κούσας, τῶν δεινῶν με λύτρωσαι·
μόνος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν σωτηρίας
πράξενος».

Τροπάρια.

Οἱ θεοὶ τύποι τῆς δόξης σου
τῆς ἀρχιφώτου, Δέσποτα Χριστέ,
φωτοβάλοις λάμπεσιν, ἀκτινοφω-
τοειδεῖς αἰωνίως μένουσι.

Θεοτοκίον.

«**Μ**οσεν ὡσπερ ὁ Κύριος ἐν ἀ-
ληθείᾳ πάλαι, τῷ Δαβὶδ, ἐκ γα-
στρός σου προελθὼν πεπλήρωκε
τέτοκας γὰρ τὸν τῆς γῆς· Κόρη,
βασιλεύοντα.

Ἰδιὴ ζ'. Εἰρμός.

«**Ε**κόνος χρυσῆς ἐν πεδίῳ Δε-
ηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου
Παῖδες κατεπάτησαν ἀθεωτάτου
προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς
ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἄφα-
λον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν».

Τροπάρια.

Νοός ἐκτροπαῖς, καὶ Δαιμό-
νων προσβολαῖς, μακρὰν γεγένη-
μαι τῶν ἀγκυλῶν σου, ὡς ὁ Ἀσω-
τος, πάσης ἀσχύνης πληρούμενος·
νῦν δὲ ἐπιστρέψας κραυγάζω, ὡς
ἐκεῖνος τὸ Ἡμεροτο· μὴ με βδε-
λύξῃ Ἰησοῦ, ὁ σαρκαῖός δι' ἐμέ.

Θεὲ τῶ πάντος, Νινευίτας,
ἀπειλῆς γεννώσης θάνατον, μετα-
νοήσαντας πάλαι ἔσωσας· ὡσαύ-
τως, μόνη Φιλάνθρωπε, τὴν ὑπερ-
βολῇ ἁμαρτίας μολυνθείσαν καρ-
δίαν μου, νῦν ἐπιστρέφουσαν, φρι-
κτῆς ῥύσαι κολάσεως.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Ῥήτορες.

ἀνεδείχθησαν.

Τῷ θρόνῳ τῆς ἀρρήτου σου
δόξης περιχορευόντες, αἱ οἱ ἐπου-
ράνιοι Νῆες, ἐν ἀσωμάτοις στό-
μασιν ἄδουσιν· Ὁ ὑπέρβιος τῶν

Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Ὡς εἶδον τῶν Ἀγγέλων ἀ-
τάξεις εἰς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς
ἀνακρερόμενον, πύλας τὰς οὐρανί-
ους ἤραν σοὶ ψάλλοντες : Ὁ ὑπέρ-
θεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε τὸ κεφάλαιον, Κό-
ρη, καὶ Προφητῶν ὁ Γαβριὴλ ὑ-
ποδεικνύων ἐβόα : Ἴδου σὺ τίχτεις,
μόνη Πανύμνητε, τὸν ὑπέρθεον
τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεόν, εὐ-
λογημένη.

Ὤδὴ Η'. Εἰρμός.

« Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς,
τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκα-
ταβάνα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄρ-
σον μεταβαλόντα, Θεὸν ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ».

Τροπάριον.

Υποπεσῶν τῷ πονηρῷ, ταῖς
ἐκείνου μηχαναῖς κατεδουλώθη,
καὶ ὄρων με ὁ πλάνος ἐν ἀπωλείᾳ
πολλῇ, καυχᾶται τούτου με ἐξάρ-
πασον, ἢ τῶν πλανωμένων, ἐπι-
στροφή, Οἰκτίριμον.

Λύσον ἀλύτοις με δεσμοῖς τῶν
τοῦ σώματος παθῶν κεκρατημέ-
νον, ὃ τὰ ἅλута λύσας τῶν ἀπ'
αἰῶνων δεσμῶν, καὶ τρέχειν πρὸς
τρίβους εὐδόωσον τὰς σωτηριώ-
δεις, Χριστέ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

Κανὼν τῶν Ἀσμάτων. Εἰρμός.

« Ἰνδάλματα χρυσοῦ καταπτύ-
σαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, τὴν
ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ
εἰκόνα, τετραμένοι, μέσον τῆς

φλογὸς ἀνέμελπον : Ἡ οὐσιώ-
θεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα
κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας ».

Τροπάριον.

Ἀγάλματα τῆς αἴης ἀγαθή-
τος ὑπέστησας τοὺς Ἀγγέλους,
τὰς ἐντολάς σου ἐκτελοῦντας Λό-
γε ἐν ἰσχύϊ, καὶ συνεργοῦντας πᾶ-
σι τοῖς πιστῶς κραυγαζουσιν. Ἡ
οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον
πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας :

Γονίμοις ἀρεταῖς, τὴν οὐράνιον
ἐκόσμησας πολιτείαν, ταῖς τῶν
Ἀγγέλων καταγαλάσας ἱεραρχί-
αις ταύτην, σοὶ Χριστέ κραυγά-
ζουσαν : Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω
τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐθύτης, ἢ σοφῶς τὸ πᾶν δι-
ευθύνουσα, ἠγάπησεν ἐπαξίως σέ
τὴν πανάμωμον καὶ πανάχραντον
Θεοτόκον, ἀνεμνηεύτως Πάναγνε
ἐν σοὶ σκηνώσασα : ἦν δοξολογοῦ-
μεν : Ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα
κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν
ἀρρήτῳ σοφίᾳ ἤχοντα καινουργῆ-
σαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾶ
πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρ-
θένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν
ὑμνοῖς μεγαλύνωμεν ».

Τροπάριον.

Ἴδου καιρὸς ἐργασίας : τί κα-
θεύδεις ἀφρόνως ψυχὴ ἐν ἀθυμίᾳ

παντελεί; ἔγειραι, δάκρυσι φαίδρυνον τὴν λαμπάδα σου· σπεύσον, ἐγγίξει ὁ Νυμῖος τῶν ψυχῶν· μὴ βραδύνης, καὶ μείνης τῆς θείας θύρας ἔξωθεν.

Ὡ πῶς φοικτόν σου τὸ βῆμα, φανεροῦν πᾶσαν πράξιν γυμνῆν ἐπὶ Ἀγγέλων καὶ βροτῶν! Ὡ πῶς δεινὴ ἡ ἀπόφασις, ἣν τοῖς πταίσασαι μέλλεις δίδόναι! ἐξ ἧς ρῦσαι με, Χριστέ, πρὸ τοῦ τέλους παρέχων ἐπιστροφῆς μοι δάκρυα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμὸς.

«Ὁλος ὑπάρχεις ἔφεσις, ὅλος γλυκασμὸς, Λόγε Θεοῦ, Παρθένου Υἱῆ, Θεῆ Θεῶν Κύριε, Ἁγίων Ὑπεράγιε· διὸ σε ἅπαντες σὺν τῇ Τεκούσῃ μεγαλύνομεν».

Δευχειμονοῦντες ὠρθήσαν Ἁγγελοι φαῖδροι, συμβολικῶς τοῖς θεοῖς Μαθηταῖς, τὴν σὴν σαφηνίζοντες δευτέραν παρουσίαν Χριστέ· μεθ' ὧν σε ἅπαντες θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Νενοηκῶς σου, Πάναγνε, τὸ φωτεινὸς τῆς παρθενίας, καὶ κατὰ πλαγεῖς, χαρὰν σοι ἐβόησεν ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος· διὸ σε ἅπαντες ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Κατανυκτικὰ.

Τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοὺς σοὺς καταφεύγω οἰκτιρμούς, Τελώνην μιμούμενος, καὶ Ἠρόνην τὴν δακρύσασαν, καὶ τὸν Ἄσωτον υἱόν· διὸ καὶ προσπίπτω σοι Ἐλεῆμον· πρὶν με καταδικάσης, φείσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρτισον, νκὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· μὴ με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὡ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον ὄλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἱερεῖς καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγγελθόμενοι συνήθως βοῶμεν: Ὑπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα καινῶν. Θεοτοκίον.

Ὡ τει εἰλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος· ἐβλάστησε σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφορεῖν τῷ κόσμῳ τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια Δεσποτικά ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Μόνε ἀναμάρτητε Χριστέ, μόνε ἀνεξίκακε, μόνε πηγὴ χρηστότητος, ἴδε μου τὴν στενωσιν, ἴδε τὴν θλίψιν μου, καὶ οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου ἐξάλειψον πάσας, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου σῶσον τὸν δούλόν σου· ὅπως ἀθυμίας τὰ νέφη, πόρρω ἐκδιώξας δοξάζω, σὲ τὸν ὑπεράγαθον Σωτῆρά μου.

Βλέψον ὦ ψυχὴ μου ταπεινὴ, ἴδε σου τὰ ἔργα ὅποτ' εἶσι πᾶμ-

δέθηλα, ἴδε σου τὴν γύμνωσιν, φεῦ καὶ τὴν μόνωσιν, καὶ γὰρ μέλλεις χωρῖσθαι Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ρίπτεσθαι βάσανον, νῆψον, διεγέρθητι, σπεῦσον, βόησον, ἡμάρτηκα Σω-
τερ, δός μοι τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Στιχ. τοῦ Προδρόμου ὅμοια.

Σπεῦσον ἐξελοῦ με πειρασμῶν, ἔνδοξε Κυρίου Προφήτα, καθικε-
τεύω σε, μάτην γὰρ κεινῆνται οἱ πολεμοῦντές με, κατ' ἐμοῦ πικροὶ δαίμονες, ζητοῦντες ἀρπάσαι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὡσπερ στρουθίον οἰκτρόν· μὴ με καταλί-
πης εἰς τέλος, γνώτωσαν δὲ μάλ-
λον Παμμάρκαρ, ὅτι σύ μου πέλεις καταφύγιον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἠμάρτον εἰς σέ Σωτήρ, ὡς ὁ Ἀ-
σωτος υἱός· δέξαι με Πάτερ μετα-
νοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, τοῦ
Τελώνου τὴν φωνήν· Πλάσθητί
μοι, ὡσπερ ἐκείνω καὶ ἐλέησόν με
ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, πρεσ-
βευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χρι-
στὸν ὑμνοῦντων, πλάσθην πέ-
παυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γέ-
νος πίστει διασώζεται.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν πλάταν ἐλπίδα μου, εἰς σέ
ἀνατίθημι· Μήτηρ τῆς ζωῆς, φύ-
λαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΤΗ: ΤΡΙΤΗ: ΠΡΩΙ
ΕΝ ΤΩ: ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν. Καθί-
σματα Κατανυκτικά. Ἦμος Β'.

Ἐννοῦσα ψυχὴ μου τῆς φρι-
κτῆς ἡμέρας τὴν ἔτασιν, τρομα-
ξον τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς αἰωνίου
κολάσεως, καὶ ἐν μετανοίᾳ βόησον
δακρύουσα· ὁ Θεὸς ἡμάρτον ἐλέ-
ησόν με.

Ἐρευῶν μου τὸ συγεῖδος τὸ
κατάκριτον, δειλιῶ σου τὸ φοβε-
ρὸν δικαστήριον Κύριε, ὅτι οὐκ ἔ-
στιν ἐξ ἔργων σωτηρία· ἀλλ' ὡς
ἔχων τὸν πλοῦτον τῆς εὐσπλαγ-
χνίας, οἰκτείρησόν με Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σε μεγαλύνωμεν, Θεοτόκε, βο-
ῶντες· χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀ-
σπύρωις Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν
ἐν Σύλῳ τὸν θάνατον.

Μετὰ τὴν Β' στιχ. Καθίσματα

Κατανυκτικά.

Ἐλέησόν με εἶπεν ὁ Δαβὶδ, κά-
γώ σοι κράζω, ἡμάρτον Σωτήρ·
τάς ἐμας ἀμαρτίας, διὰ τῆς μετα-
νοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν
με, ἐπὶ δυσὶν ἀμαρτήμασιν ὁ Δα-
βὶδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυρίαῖς ἐγὼ πλημ-
μελήμασι βοῶ σοι· ἐκεῖνος τὴν
στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἐβρεχεν·
ἐγὼ βραδίᾳ μίαν οὐ κέκτημαι, ἀ-
πέγνωσμαι καὶ δέομαι, ἐλέησόν
με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, μὴ παρίδης με δεῶ-
μενον ἀντιλήψεως τῆς παρὰ σοῦ·
ἐπὶ

Ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου, ἐλήσόν με.

Μετὰ τὴν Γ΄ στιχ. Καθίσματα.

Εὐσπλαγγίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγγίας τὴν ἀφθονον πληγὴν Ἰορδάνου κατέδυσας ῥοαῖς Ἰωάνη· ὅθεν ἐκτενωῶ καθικετεύω σε, πάθει πολλοῖς καταποντούμενον, πελάγει με τοῦ βίου καθ' ἐκάστην χαλεπῶς, εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, ζωῆς πρὸς λιμένα χειραγωγῆσον.

Μαρτυρικόν.

Ο φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυτῶν, καὶ δοξάζεις τοὺς ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν κυβέρνησον ὡς φιάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε Μητέρα τίχτουςαν τὸν ἐαυτῆς Δημιουργόν; Ἀπειράνδρως θηλάζουσαν τὸν διδόντα τροφήν πάση σαρκί; ὦ τοῦ θύματος! Θρόνος χειρουβικὸς ἐδείχθη ἡ γαστήρ σου, Θεοτόκε κεχαριτωμένη, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικῆς.

Ἦχος Β΄. ᾠδὴ Α. Ὁ Εἰρμός.

«**Τὴν** Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχὴ· βοηθός καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός καὶ δοξάσω αὐτόν».

Τροπάριον.

Ἐαυτοῦ ἀδελφοί, πρὸ τῆς ἐξόδου κλαύσωμεν πικρῶς, ὅπως

δάκρυσι καλοῖς φύγωμεν δάκρυα τιμωρίας, ἔχοντα οὐδὲν τότε ὄφελος.

Θεοτοκίον.

Φλογοφόρε λαβίς, ἦν Ἡσαΐα· ἔβλεπέ ποτε, τὰ ὑλώδη τῆς ἐμῆς καρδίας πάθη, Θεογεννήτορ, φλέξον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Βαπτιστὰ τήνδε τὴν δέησιν προτδέχου. Ἰωτήρ. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε Χριστοῦ, καταβαπτίζόμενον, διηνεκῶς ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου κυβέρνησον, καὶ τὰ κύματα τῶν παθῶν καταπράυνον, ὅπως ἐν γαλήνῃ, θεία γεγονῶς ὑμολογήσω σε.

Απορρήτω λάμψας φωτισμῷ, ἄστρον ὡς πολύφωτον, τῆς νοητῆς ἀνατολῆς προέδραμες, ὑφ' ἧς καταυγάζεσθαι, τὴν καρδίαν μου, Βαπτιστὰ καθικέτευε, τὴν ἐσκοτισμένην, πάσαις τῶν δαιμόνων ἐπιθέσει.

Θεοτοκίον.

Τῆς Ἁγνῆς Παρθένου συγγενῆς, Μάκαρ ἐχρημάτισας, τῆς τὸν Θεὸν σωματωσάσης, Πρόδρομε, μεθ' ἧς σε γεραίρωμεν, καὶ δεόμεθα, οἱ τῷ θείῳ τεμένει σου, νῦν περιπολοῦντες, οἴκους ἡμᾶς ποιήσον τοῦ πνεύματος.

ᾠδὴ Γ΄. Εἰρμός.

«**Σ**τειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργέ τῶν καλῶν, φυτουργέ τῶν ἀγαθῶν τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου».

Τροπά-

Τροπάριον. **Ραθυμίας** νυσταγμῶ, ἐβαρύνθην τὴν ψυχὴν· διέγειρόν με πρὸς ἐγγρήγορσιν, Χριστέ, μετανοίας τοῦ ποιεῖν τὰ σὰ προστάγματα.

Θεοτοκίον.

Γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφῆα τοῦ παντός, καὶ φέρεις τοῦτον, ἐν ἀγκάλαις Ἀγγῆ, τὸν τὰ σύμπαντα χειρὶ φέροντα πάντοτε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ὁ Εἰρμός.

«**Ἐν πέτρᾳ** με τῆς πίστεως σε-ρεώσας ἐπλατύνσας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε».

Τροπάριον.

Ίατρευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, καταύγασον ἐνθέου σου μεσιτεία, Κυρίου Προδρόμε, καὶ πάσης ῥύσαι με ἐναντίας, δέομαι, περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Αγάλλεται ὁ Προδρόμος ἐν νηδύϊ, φερόμενος μητρίᾳ, καὶ προσεύκει, τὸν Κύριον φερόμενον σοῦ νηδύϊ, Θεοχαρίτωτε· ἐν καθικέτευε, ἀπὸ πάσης θλίψεως λυτρωθῆναί με.

Ὁδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Τὴν** ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐροθήθην, ὅτι ἀπὸ Θαυμῶν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασχίσου, ἐπεδήμησας Χριστέ».

Τροπάριον.

Σεσυλημένον με πάντοθεν, καὶ

πτωχεύοντα, Λόγε, καθαρῶν ὁ δυσμενῆς, τῇ ἀπωλείᾳ μου τέρπεται ὁ δολιόφρων, Κύριε τῆς δόξης, πλουτιστὰ τῶν ἀπόρων, τῆς αὐτοῦ με κακουργίας ἐξελού.

Θεοτοκίον.

Μεμυγμένον ἐν πνεύματι Προφητῶν Θεοτόκε, ὁ περίβοσχος χορός, τὸ ὑπὲρ νοῦν σου μυστήριον ποικιλοτρόπως, ταῦτο προχαράττει, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ἢν τὸ πέρας καθορῶμεν τηλαυγῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῦ κλίναντος Οὐρανοῦς, καὶ βροτοῖς ἐμιλήσαντος, τὴν χάραν ὑπέκλινας, τῇ δεξιᾷ σου, Πανολβιε· ἤ με περιφρούρησον, ἐν ταπεινώσει φυλάττων τὴν καρδίαν μου.

Ἡ ἔρημος σέ πολίτην ἡ ἀβάτος ἐσχίχε, Μακάριε Πρόδρομε· ὅθεν βοῶ σοι· τὴν ἔρημον πάσης θείας πράξεως, γεγεννημένην ψυχὴν μου περιποίησον.

Θεοτοκίον.

Ἐπίβλεψαν ἐπ' ἐμέ τὸν νοσοῦντα Πανάμωμε, καὶ λύσον τὰ πάθη μου, τὰ χαλεπὰ καὶ δυσίατα, ὅπως μεγαλύνω σε, τὴν μεγαλίναςαν ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Τὴν** ἀγλὴν τῆς ψυχῆς μου, Σωτῆρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου καταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς».

Τροπάριον.

Ἀμαρτίας συνάπτω ἀφρόνωνταις ἀμαρτίαις, καὶ ἀνάνευσις οὐκ ἔστιν ἐν τῷ λανάτῳ μου· οἴμοι! πῶς δοθῆσομαι Χριστῷ;

Θεο-

Θεοτοκίον.

Δανιήλ σε ὄρος μέγα, ἐν πνεύματι ἐλευθέρει, Θεοτόκε, ἐξ οὐ λίθος ἀποτιμηθεὶς, ἐκλεπτύνει τῶν δαιμόνων τὰ γλυπτά.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Ταῖς προχοαῖς, Ἰορδάνου τοῖς φεῖθροις, τῆς ἀφθαρσίας, Πρόδρομε βαπτίσας Χριστὸν δυσώπει, τὰς ἀναβλύσεις τῶν παθῶν μου ξηρᾶναι, καὶ χειμάρρουν τρυφῆς κληρώσασθαι, καὶ τὴν τῶν δικαίων τερπνὴν ἀγαλλίασιν.

Ἦδη θρηῶ, καὶ συστέλλομαι φόβῳ, καὶ ἀπορία, πάντοτε συνέχομαι, ἐννοῶν μου τὰ πεπραγμένα, καὶ τὴν μέλλουσαν δίκην τὴν φρικώδη εὐσπλαγγνε Κύριε φεῖσάι μου, τοῦ σοῦ Βαπτιστοῦ παρακλήσεις.

Θεοτοκίον.

Επιβουλαῖς καὶ ἐνέδραις τοῦ πλάγου ἐθανατώθην, Δέσποινα πανάμωμε, ζώωσόν με ἢ τετοκυῖα τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, Θεοτόκε τὴν ἐνυπόστατον, ἵνα σε ὑμῶ εὐσεβῶς τὴν Πανάμωμον.

ᾠδὴ ε΄. Εἰρμός.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι, Χριστέ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου χειμάζομαι, ἀλλ' ὡσπερ τὸν Ἰωάνν' ἐκ τοῦ θηρός, κάμει τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Σωτήρ».

Τροπάριον.

Ὡς πάλαι Χαναναία κραυγάζω σοι Σωτήρ, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησας με οἰκτερον ψυχὴν γὰρ πάσχουσαν ἐχω ἐν δεινοῖς, καὶ μὴ ἐαυτῆς αἰσθησιν βουλομένην νῦν ἐλθεῖν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τράπεζα τὸν Ἄρτον χωρεῖς τὸν μυστικόν, ἐξ οὐ φαγόντες, οὐκ ἐτι λιμώπτομεν Πανύμνητε, οἱ εἰδότες σε Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ Γεννήτριαν, καὶ τροφὸν ὡς ἀληθῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκφορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Τροπάριον.

Ἦ φωνὴ ἢ τὸν Λόγον κηρύξασα, πάντων τὰς φωνὰς προσεδέξάμενος αἰτησάι, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας συνέχομαι, ὕπνος ἀμαρτίας βαρεῖ τὴν καρδίαν μου· τῇ σῇ ἀγρυπνῳ, Πάναγνε, μεσιτεία ἐξέγειρον, σῶσόν με.

ᾠδὴ Ζ΄. Εἰρμός.

Τὰ Χερουβιμ μιμούμενοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τροπάριον.

Νόμους τοὺς σοῦς ἠθέτησα, ὑπήχθην τε ταῖς ἀλόγοις ἐπιθυμίαις, πράττων τὰ μὴ ἀνήκοντα Χριστέ, ὅτι ἐματαιώθην ἐν τῇ ἀπονοίᾳ μου, ὡσπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐπὶ γῆ· μὴ οὖν ἐάσῃς

με

με, Σώτερ, ἀπολέσθαι, διὰ φιλαν-
θρωπίαν.

Θεοτοκίον.

Τὰ Χερουβίμ δοξάζουσι, τὰ
Σεραφίμ ἀνυμνοῦσιν, Ὁρόνοι καὶ Ἐ-
ξουσία, καὶ Κυριότητες αἰεὶ τὸν
ὑπὲρ νοῦν σου τόκον, Μαρία Πα-
νύμνητε, ὅτι μόνῃ Θεὸν κυοφορεῖς
ἐν σαρκί· ὃν αἰτήσῃ Ἀγνή, πάν-
τας ἡμεῖς σωθῆναι τοὺς πόθῳ σε
τιμώντας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Προδρίζους ἀξίνη σου τῆς με-
τανοίας, ἐκτίλας τοὺς μώλωπας
τῆς ἐμπαθοῦς καρδίης μου, ἐμψύ-
τευσον, Πρόδρομε, θεῖαν ἀπάθειαν,
φόβον τε ἀγνότατον Θεοῦ, πάτης
κακίας ἀλλοτριοῦντά με.

Ροαῖς ὡς ἐβάπτισας τοῦ Ἰορ-
δάνου, στεγάζοντα ὕδασι τὰ ὑπε-
ρῶα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, ὕ-
δωρ δωρήσασθαι, θείας κατανύ-
ξεως αἰεὶ ταῖς ὀφθαλμοῖς μου, ἐν-
δοξε Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσα φέρει σε νηδύς
Παρθένε, ἐγγάστριον φέρουσιν
τὸν Λόγον σωματούμενον· ὃν θεί-
αις σκιρτήμασιν ὁ μέγας Πρόδρο-
μος, στείρας ὁ πανάγιος καρπὸς,
ἐπέγνω χαίρων, καὶ προσεκύνησεν.

Ὁδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Τ**ὸν ἐν τῇ βράτῳ Μωσῆ, τῆς
Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ
τῷ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, ὑ-
μνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τροπάριον.

Ἰνα θεώσῃς ἡμᾶς, ἐσαρκώσῃς

δι' οἶκτον, οὐ συνήκα δὲ ὄλωσ·
δουλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς τῆ σῆ
ἀγαθωσύνη ἐπίστρεψόν με Χριστέ,
ἢ πάντων σωτηρία.

Θεοτοκίον.

Ἰνα θεώσῃ ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐσαρ-
κώθῃ, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, καὶ
ἐγένετο βροτὸς, Παρθένε Θεοτό-
κε· ὃν ἐκδυσώπει αἰεὶ ὑπὲρ τῶν σε
τιμώντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«**Κ**άμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βα-
βυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε
τῷ θεῷ προστάγματι, τοὺς Χαλ-
δαίους καταπλέγουσα, τοὺς δὲ
πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας·
εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον».

Δίδου δεξιάν ἐμοὶ χαμαὶ κει-
μένῳ, ὁ δεξιάν ἐκτείνας Πρόδρο-
με, καὶ λούσας τοὺς ὕδασι τὸν ἀ-
μόλυντον, καὶ ρύσαι με τοῦ μολυ-
σμοῦ τοῦ σώματος, ὅλον ἀποκα-
θαίρων τῇ μετανοίᾳ, καὶ σώ-
σόν με.

Θεοτοκίον.

Υψιστὸν Θεόν, σαρκὶ ἀποτε-
κοῦσα, ἀπὸ κοπρίας με ἀνάστησον,
παθῶν τῶν θλιβόντων με, καὶ δει-
νῶν ὄλων πτωχεύσαντα, ταῖς θεί-
αις καταπλούτισον, Πάναγιε, ἀρε-
ταῖς με, ὅπως ὑμῶ σε σωζόμενος.

Ὁδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Τ**ῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε
τοιούτου; ἢ τίς ἐώρακέ ποτε, ὅτι
Παρθένος, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔ-
χουσα, καὶ ἀνωδύνως τὸ βρέφος
ἀποτεκοῦσα; τοιοῦτόν σου τὸ
θαῦμα, καὶ σὲ Ἀγνή Θεοτόκε
μεγαλύνομεν».

Τροπά-

Τροπάριον.
Ω πώς φρικτὸν ὑπάρχει σου τὸ βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι προσδοκῶ, καὶ οὐκ αἰσθάνομαι ὅπως τούτου τὸ ἔμφοβον, ἐν ἀμελείᾳ τὸν πάντα διάγων χρόνον· ἐπίστρεφόν με, μόνε Δημιουργέ, ὁ Μαναστὴν ἐπιστρέψας πλημμελήσαντα.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικῆς αὐγαῆς τοῦ ἐκ γαστροῦ σου ἐξανατειλαντος ἡμῖν, καὶ ἀθείας τὴν νύκτα ἐξαφανίσαντος, Παρθενομήτορ Μαρίας, φώτισσον πάντας τοὺς πίστει σε τιμῶντας, καὶ ἀφεγγυὸς λύτρωσαι σκότους, ἐν ᾧρα κατακρίσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰμὸς.

«**Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν Πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Τροπάριον.

Πλύος με λύτρωσαι, τῆς ἀμαρτίας, Κύριε, ἀναμάρτητε μόνε καὶ πολυέλεε, ταῖς τοῦ Βαπτιστοῦ ἱκεσίαις τοῦ σέ παντὶ κηρύξαντος Κόσμῳ, Ἄμνόν Θεοῦ αἶροντα, πῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα.

Θεοτοκίον.

Φερόμενον ἅπαντα τὸν φέροντα τῷ νεύματι, ἐν γαστρὶ προσεκύνης τῆς Θεομήτορος· μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, Προφήτα, τὴν ταπεινὴν σώζεσθαι ψυχὴν μου, πολλοὺς περιπίπτουσιν καθ' ἡμέραν πλημμελήμασιν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Κατανυκτικά.

Πάντας ὑπερβάλλω τῇ ἀμαρ-

τία, τίνι μαθητεύσω τῇ μετανοίᾳ· ἐὰν στενάζω ὡς ὁ Τελώνης, νομίζω βαρεῖν τοὺς Οὐρανοὺς· ἐὰν δακρύσω καθὼς ἡ Πόρνη, μαιίνω τοὺς δάκρυσι τὴν γῆν· ἀλλὰ δός μοι τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Τῆς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε· ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καλάρισον, Ναὴν αὐτὴν ποιῶν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· μὴ με ἐξουδενώσης ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτροτον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὄπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὴν κατήργησαν· καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγονάσιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶ πρεσβεύοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης· Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θευμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, Ἦλιος ἰδὼν ἐσκοτίσθη, ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα ναοῦ ἐρρήγγυτο, ἡ δὲ γῆ κατεσειέτο, καὶ πέτραι ὡσαύτως

τρόμω

τρόμῳ διεσχίζοντο, ὄραν μὴ σθένουσαι, Κτίστην τὸν αὐτῶν ἐπὶ ξύλου, πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ ὑπὸ ἀνόμων ὑβρίζομενον.

Θλος καταβέβληται εἰς γῆν, ὄλος ἀγετράπη, καὶ κεῖται πτώμα ἐξαίσιον, ὅφιν ὁ παμπόνηρος, ἀνυψωθέντος σου, ἐπὶ ξύλου Φιλάνθρωπε. Ἄδὰμ δὲ κατάρας λύεται, καὶ σώζεται ὁ πρὶν κατάκριτος. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, πῶσον ἡμᾶς, οἴκτειρον πάντας, καὶ τῆς βασιλείας σου ἐξίωσον.

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου ἡμῖα.

Πλοῦτος πτωχευόντων καὶ τρυφῆς, καὶ καταρυγῆ τῶν πενήτων, καὶ ὄρφανῶν ἢ ἐλπίς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ σὲ δοξάζομεν, οἱ ἐν θλίψει κραυγάζοντες: Ἄγία Ἄγιον, κήρυτται προστάσασα καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, πάσης ἐπιτηρείας Δαιμόνων, καὶ τῆς χυλεπῆς τιμωρίας, καὶ τῆς αἰώνιου κατακρίσεως.

Ἀπόσταγα Σταυρώσιμα.

Σώσον με Χριστέ Σωτήρ, τῆς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὁ σώσας Πέτρον ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐλέησον με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, Χριστέ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐξωποίησας ἡμᾶς νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτίᾳ. Διὸ βοῶμέν σοι: Ἐμμεγέτα τῶν ἀπάντων Κύριε, δόξα σοι.

Ἐπειτα δὲ μαρτυρίαν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν τοῖς τυράννοις λέγοντες: Ἡμεῖς

στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσοιτε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τρυφῶσει, Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ἀλαλάζουσα: Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πᾶς πάσχεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τοὺς ἐξ Ἄδὰμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Τῆς ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Ἀ. Στιχολ. Καλίσματα

Σταυρώσιμα.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα: Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ὕψωποιόν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὠνέδωρῆσω ἡμῖν τοῖς ἀναξιῶσι Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς προσβαίαν· σῶξτε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε. Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ.

Ἡ Παρθένη καὶ μήτηρ σου, Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ὄρωσα σε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλινοῦτα πικρῶς, Υἱέ μου, ἔλεγε, τί τὸ φοβερόν ποῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν

σταυρῷ

σταυρῷ πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπο-
νειδίστον;

Μετὰ τὴν Β. Στιχολογίαν ἔπειθε
Σταυρώσιμα.

Τὴν ἀχραντὸν εἰκόνα σου προσ-
σκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγ-
χώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γάρ τῷ-
δοκῆσας σαρκὶ ἀνελεθεῖν ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὁλενεύ-
χαρίστως βοῶμέν σοι: Χαρᾶς ἐ-
πλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶ-
σαι τὸν κόσμον.

Ὁ φωτιστὴς τὰ ἐπίγεια διὰ
Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετά-
νοιαν ἀμαρτωλοῦς, μὴ χωρίσης
με τῆς ποιμένης σου ὁ ποιμὴν ὁ
καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσπο-
τα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγίᾳ
σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὁ μόνος
ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ
ἀσπόρως τεκούσά σε, καὶ μὴ φέ-
ρουσα ὄραν ἀδίκως πάσχοντα, ὡ-
λαφύρετό κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα
σοι: Πῶς πάσχεις ὁ τῆ φύσει ἀ-
παθής, γλυκύτατε Υἱέ; ὕμνῳ σου
τὴν ἀκραν ἀγαθότητα.

Μετὰ τὴν Γ. Στιχ. ἕτερα Σταυρώσιμα.

Ὡς ὁ ληστὴς ὁμολογῶ, καὶ
βοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ: Μνήσθητί
μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου,
καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ
ἐκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν κα-
ταδεξάμενος. Μαρτυριῶν.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία
ἡ γῆ ἡ πιανθείσα τοῖς κήμασιν ὑ-

μῶν, καὶ ἅγαι αἱ σιχηαὶ αἱ δεξά-
μεναι τὰ σώματα ὑμῶν ἐν σταδίῳ
γάρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε,
καὶ Χριστὸν μετὰ παθήσας ἐκη-
ρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύ-
σατε, σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ ἀνω ζήτων.

Θαῦμα καινόν! (εἰδὼς ἡ Πα-
νάμωμος, σταυρῷ τὸν Υἱὸν ἰδοῦ-
σα καθηλούμενον) ὁ δρακὶ τὰ σύμ-
παντα περιφέρειν, πάθος ὑφίστα-
ται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ
πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἡτῶσις πέφυκε δαιμόνων Σταυροῦ
ζάσις Ἰωσήφ. Ηχος Β'. Ὡδὴ Α. Εἰρμός.

Ἡ βυθῶ κατέστρωσέ ποτε τὴν
Φαραωνίτιδα πανστρατιάν ἡ ὑπέ-
ροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λό-
γος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρ-
τιάν ἐξήλειψεν· ὁ δεδοξασμένος
Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρειον.

Παραβὰς τὴν πρώτην ἐντολήν,
πέλατι ὁ Πρωτόπλαστος ἐκ τοῦ
φυτοῦ θάνατον ἀπετρύγησεν· ὕψω-
θείς ἐν ξύλοι δέ ὁ Ἀθάνατος, καὶ
θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθανα-
σίαν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐδώρη-
σατο. Σταυροθεοτοκίον.

Περὸς ἐκάλει σε χορὸς πόλιν
ἀδιόδευτον, γῆν ἐκλεκτὴν, καὶ ὄ-
ρος ἀλατόμητον, παναγία Δέσποι-
να· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἀπάν-
των ἐκύρσας, τὸν ἐβελουσίως σαύ-
ρωσιν σαρκὶ καταδεξάμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ὡς ὠραίαν, ὡς περικαλλῆ, ὁ-
λην

λην ὡς ἀμώμητον ἐν γυναιξί, Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε τὴν ἀμώμητον. Ὁν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ρυσήθηναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷα περ βασιλίσσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμφαντος Βασιλέως ἔστηκας. Ὁν ἰκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με δεῖξαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως, Πανάμωμε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὄλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεοῦνύμφευτε.

Ὦδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρήνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρευουσα Ἐκκλησίᾳ τῆ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου».

Τροπάριον.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας πᾶσαν κτίσιν Κύριε, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐσήριξας, ἐπιγιόντας τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν ἄφατον Λόγε συγκατάβασιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενον ἐν ξύλῳ σε τὸν ζωοδότην βλέπουσα, καὶ ἐκουσίως θνήσκοντα, καὶ τοῖς πᾶσι ζῶην παρέχοντα, ἐδονεῖτο τὰ σπλάγγνα ἡ Πανάμωμος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρὸς σου πρόεσιν ὁ Ποιητὴς Πανάκραντε, ἀφθαρσίας στολὴν δω-

ρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσαν ἀτοπήμασιν.

Υπέριτιμον ἐκύησας Θεὸν Λόγον Ἀκραντε, ὃν ἔκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτερῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμία σκυθρωπίζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον τῆς ψυχῆς μου Πανάγνε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφρωτος, δραστηκῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Ὦδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Ε**λήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Τροπάριον.

Κατήργησας τὰς ἀρχὰς τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ξύλῳ ὑψούμενος, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξηφάνισας ὅθεν σε δοξάζομεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, μόνε Κύριε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ανέτειλεν ἐκ γαστρὸς σου Πατὴρ τὸ ἀπαύγασμα Χριστός, καὶ ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην σταυρούμενος, Κόρη ἀπειρόγαμε, καὶ τῶν Δαιμόνων σκότος ἐξηφάνισε· Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Σταγόνα μοι κατανύξεως ὀμβρισον, Δέσποινα, ἐξαιρούσα ἅπαντα τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς διανοίας μου τὰς σφαλερὰς ἐνθυμήσεις ἀναστέλλουσα.

Ρομφαία με ἡδονῆς τὸν πληγέντα, καὶ κείμενον τραυματίαν, Ἀκραντε μὴ ὑπερίδης, ἀλλ' ἴασαί με λόγγη

λόγῃ καὶ τῷ αἵματι τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτίσασα δεσποτείαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα χάριτος θείας, οἰκτείρησον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν, Παναμώμητε.

Ῥοδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Μ**εσίτης Θεοῦ καὶ ἀν' ῥώπων γέγονάς, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γάρ, Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν».

Τροπάριον.

Κρίω παγεῖς, τὰ τῆς γῆς θεμέλια ἐσάλευσας· καὶ λόγῃ νυττόμενος, ἐχθρὸν τὸν ἀρχεκάκον κατέσφαξας, καὶ κρουνοὺς σωτηρίας πᾶσι Χριστέ ἐπήγασας.

Σταυροθετοκίον.

Βράθης, Ἀγνή, μετὰ τόκον ἀφθορος· Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ ἐτέχθη, ὡς ἄνθρωπος. Ὁν κατανοήσασα σταυρούμενον, τὴν τῶν σπλάγχων ὀδύνην μὴ φέρουσα, ἠλάλαξες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οδὸν τῆς ζωῆς ἡ τεκοῦσα Ἀχραντε, ὀδήγησον ὁδὸν εἰς εὐθείαν με νῦν, εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Βενώσας φρενὶ ἐκυτὸν ἀγνώμονι, Παρβένε Μήτηρ Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν περιπλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεψον, σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσσει.

Ναμάτων τῶν σὼν ζωηρρύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῶ συγκαίόμενον ἁμαρτιῶν, καὶ κινδυνεύοντα προσβολαῖς τῶν Δαιμόνων, Παρθενομήτητορ ἄχραντε.

Ῥοδὴ Σ'. Εἰρμός.

«**Π**ρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωάνης ἐβόησε: Σὺ με ἀνάγαγε ἐκ πυθμένος Ἄδου, δέσμαι, ἵνα ὡς Λυτωτῆ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοί».

Τροπάριον.

Νεχθούσαις κάραις οὖεις παλάμας· ποτὲ Ἰακώβ, σταυρὸν προέγραφεν, ἐν ᾧ Λόγος ἐξεπέτασας παλάμας, καὶ χειρὸς πλάνου πολυμήτορος ἐλυτρώσω, Χριστέ τὸ ἀν' ῥώπινον.

Σταυροθετοκίον.

Υμνοῦμέν σε Πανύμνητε, ὡς Θεὸν κυήσασαν τὸν ὑπερύμνητον, ἐν ξύλῳ τὸν ἀρχεκάκον δυνάμει τῇ αὐτοῦ ὄλεσαντα τύραννον, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν αὐτῷ πταισμάτων.

Μὴ με δείξης Δαιμόνων ἐπιχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζω σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς ἀθέστοις μου πράξεσιν· εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοὶ τὴν Μητέρα σου· οἰκτιρὸν, σῶσον με.

Κατακρίσεως ῥυσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταισμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα,

σασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων, καὶ
Κύριον.

Ῥῆθ' Ζ'. Εἰρμός.

«**Α**ντίθεον πρόσταγμα παρα-
νομοῦντος τυράννου μετάρσιον
τὴν φλόγα ἀναρρίπισε· Χριστὸς
δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι Παισι
δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν
εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος».

Τροπάριον.

Ρομφαία τὸ πρότερον ἢ στρε-
φομένη τὰ νῶτά μοι δίδωσιν, ἀφ'
οὔ τῃ λόγῃ τέτρωσαι, σαυρῶ ἀ-
νυφούμενος, εὐσπλαγχνε Κύριε·
ὅθεν μεγαλύνω σε, τῷ σῶ τιμῷ
πάθει εὐρῶν ἀπάθειαν.

Σταυροθεοτικόν.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἀ-
γεωργήτως, Ἄγνη, ὃν ἐβλάστη-
σας, ἐν ξύλῳ ὡς εἴρακας κρεμά-
μενον, ἐκράζεις· Τέκνον μου γλυ-
κύτατον, γλεῦκος ἐναπόσταξον,
δι' οὗ παθῶν ἡ μέθη ἀνασταλή-
σεται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ισχύς μου καὶ ὑμνησις καὶ σω-
τηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τει-
χος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα
Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με
δαίμονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζη-
τοῦντάς τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν
σου αἱμάτων, ἐθέωσας Παρθένε
τὸ ἀνθρώπινον· διὸ με τοῖς πάθεσι
καταρρυστούμενον, καὶ καταρθειρό-
μενον ἐχθρῶ ταῖς μεθοδείαις, ρῦ-
σαι πρεσβείας σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύ-
που τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς
Παιδας γὰρ οὐκ ἐφλεξεν, ὡς οὐδέ

τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστε-
κτον· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, πυρὸς
τοῦ αἰωνίου ρῦσαι τοὺς δούλους
σου.

Ῥῆθ' Η'. Εἰρμός.

«**Κ**άμινος ποτε πυρὸς ἐν Βα-
βυλῶνι τὰς ἐνεργείας διεμέριζε,
τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλ-
δαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ
Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλον-
τας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον».

Τροπάριον.

Αἵματι τῷ σῶ, πλευρᾶς ἐξ ἀ-
κηράτου ἐναποστάζοντι Μακρόθυ-
με, ἡ κτίσις ἡγιασται, ποταμοὶ δὲ
ἐξηράνθησαν· παλυθείας, ὄμβροι
τε ὠφθησαν εὐσεβείας πλάνης αὐ-
χμὸν ἀναστέλλοντες.

Σταυροθεοτικόν.

Σάρκα ἐκ τῆς σῆς γαστρός λαμ-
βάνει βέλων, καὶ καθοράται ὁ ἀό-
ρατος, καὶ σταύρωσιν δέχεται, καὶ
κατὰρα ὀνομάζεται, κατὰραξεται·
ρούμενος ἅπαντας ὁ Υἱὸς σου,
θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ζήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυ-
νομένης, δι' ἐμμελείας θείων πρά-
ξεων, ψυχὴ μου, πρεσβεύουσαν
ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάν-
των ἀκαταίσχυντον ἔχουσα προ-
στασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλά-
γαθον.

Ελυσας δεσμοῦ τῆς πάλαι κα-
ταδίκης, Θεοκυήτορ, τὸ ἀνθρώπι-
νον· διὸ ἔχετέω σε, διαλύσαι πάν-
τα σύνδεσμον κακίας τῆς καρδίας

μου,

μου, Ἄχραντε, συνδεσμοῦσα θεία
στοργή με τοῦ κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρὸς ἀπαύγα-
σμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξία σκυθρω-
πάζουσα, πταισμάτων καρδίαν
μου, Θεοτόκε, καταφαίδρυνον, καὶ
δόξης με ἀνάδειξον μέτοχον αἰ-
δίου, εὐλογημένη Πανάμωμε.

ᾠδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Α**νάρχου Γεννήτορος Υἱός,
Θεός καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ
Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐ-
σκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύ-
μνηταν Θεοτοκὸν μεγαλύνομεν».

Τροπάριον.

Γάσω τὸ σύντριμμα καὶ τὴν
ταλαιπωρίαν μου τῷ σῶ μάλωπι,
Λόγε ἀνεξιχνίαστε, καὶ τὴν συγ-
χωθεῖσαν εἰκόνα πονηροῖς πάθε-
σιν, ἐκάθηρας τῷ πάθει σου, Κύριε,
ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθареῖσαν ἐκαίνισας τὴν φύ-
σιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν
τεκοῦσα, καὶ παρνεύουσα, φύσε-
ως ἀπάσης τὸν Πλάστην· ὃν ἐν
σταυρῷ κρεμάμενον πάλαι ἠλάλα-
ζες βλέπουσα, παναγία Μητροπάρ-
θενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρευσάμενος βρώσεως μὴ προ-
σηκούσης, θάνατον ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ
ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε· ξύλω δὲ
παγείς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκα-
σμόν τῆς ἀθανασίας ἐπήγαγεν, Ἄ-
χραντε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν βασι-
λέα Κύριον ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα,
τὸν διαλύσαντα Ἄδου τὰ βασι-

λεῖα, Κόρη· Ὁν ἐκτενὸς ἐυσώπει,
τῆς ἄνω Βασιλείας ἅπαντας ἀξι-
ῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἀγάθειον, Δέσποινα, τὴν τα-
πεινὴν καρδίαν μου, ἠδονῶν κακο-
θεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὴν
ἀγαθὸν τετοκοῖσα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρ-
χουσα ὄλη, καὶ πρὸς μετανοίας
με ἀγαθὰς πόλας εἰσάγαγε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Σταυρωσίμα.

Σταυρωθήτω, ἔκραζον οἱ τῶν
σῶν χαρισμάτων ἀειέντυφῶντες,
καὶ κακούργον ἀντ' εὐσεβέτου ἡ-
τοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φο-
νευταί· ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων
αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν λέ-
λων καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάν-
θρωπος.

Εκουσίως πτωχεύσας τὴν πτω-
χείαν τοῦ Ἀδὰμ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου σαρ-
κωθείς· καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα
ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας
τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε· δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη ду-
σωποῦσί σε, Χριστέ· ἐλέησον ἡμᾶς,
ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε σε ὁ ἄνομος λαός, Σῶτερ,
τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων ξύλω ἀ-
νήρησε, τότε ἡ πανάμωμος Ἀ-
γνή καὶ Μήτηρ σου παρεστῶσα ἐ-
κραύγαζεν, ἀλοφυρομένη· Τέκνον
μου γλυκύτατον, ὡς τῶν ἐμῶν
ὀφθαλμῶν, οἴμοι! πῶς κακούργων
ἐν μέσῳ ξύλω προσπαγγῆναι ἠνέ-
σχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν ταῖς
ῥύδασι;

ΤΗ: ΤΕΤΑΡΤΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος Β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, σάλπιγγες καθάπερ ἐφθέντες, θεῖοι Ἀπόστολοι, τούτου τὸ σωτήριον πᾶσιν ἐφάνετε, καὶ λαοὺς συνηθροίσατε πρὸς ἔνθεον Πίστιν, πλάνης ὀχυρώματα καταστρεφόμενοι ὄθεν καὶ ἀξίως τὰ γέρα, καὶ νικητικῶς τοὺς στεφάνους, ὄντως ἐκομίσασθε Μαχάρτιοι.

Δῆμοι τῶν Ἀγγέλων ἀληθῶς, χαίροντες ἐκρότησαν ἄνω τοὺς ἱερούς Μαθητάς, βλέποντες κηρύττοντας ἐν παρρησίᾳ πολλῇ τοῦ Κυρίου τὴν σάρκωσιν, καὶ πᾶσι βοῶντας: Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ αἰώνων ἐστὶ, σὰρκα προσλαβὼν ἐκουσίως, σύνθρονος Πατρὶ δὲ ὑπάρχων, καὶ τῷ θεῷ Πνεύματι ὁμότιμος.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου ὁμοια.

Πλήθει πειρασμῶν περισχέθει, καὶ ταῖς τρικυμίαις τοῦ βίου περικυκλούμενος, σάλψ τε ποντούμενος τῶν περιστάσεων, καὶ ταῖς λύκαις βαλλόμενος, ἐν σοὶ τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ἀνατίθημι, Πάτερ Νικόλαε. Πάντων τῶν δεινῶν μοι παράσχου λύσιν, ταῖς πρεσβείαις σου Μάχαρ, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἐντεύξειςιν.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Εμεγάλυνας, Σωτήρ, ἐν τῇ οἰκουμένῃ τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων τὰ ὀνόματα ἔμαθον τῶν οὐρανῶν τὰ ἄρρητα, ἔδωκαν τοῖς ἐπὶ

γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκιαὶ αὐτῶν μόναι τὰ πάθη ἐθεράπευον ὁ ἐξ ἀλιέων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ ἐξ Ἰουδαίων ἐθεολόγει τῆς χάριτος τὰ δόγματα. Δι' ὧν, Ἐσπλαγχνε, δὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξεων πάντοθεν πολεμούμενοι, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, τὴν φωνὴν τῶν σῶν μαθητῶν προσφέρομέν σοι, λέγοντες: Σῶσον ἡμᾶς Ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· δεῖξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, δεόμεθα, ὅτι σκέπεις λαὸν καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀποστόλων, παρορῶν ἁμαρτίας διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι διὰ τῆς Πίστεως· οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί. Πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις, ἀγαθῆ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σοῦ χειρὶ, ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὄθεν σοὶ προσπίπτομεν, ρῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

ΤΗ

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ, ΠΡΩΪ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσματα.
 Αποστολικὰ. Ἦχος Β'.

Ο σοφίας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἀλιεῖς, καὶ ἐκπέμφας ὡσπερ κήρυκας πάσῃ τῇ γῆ, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία, Χριστέ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ τοῖς Πιστοῖς καταπέμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Σαγγνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ ἀλιεῖς, καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα σέ προσκυνεῖν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστέ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν στερέωσον Πίστιν τὴν ἐνθεον, καὶ τοῖς λαοῖς καταπέμψον νῦν τὰ ἐλέη σου, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας γεγονάμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Ἀειπάρθενε. Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔτεκες· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολ. ἕτερα Αποστολ.
 Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Εὐσπλαγχνία πτωχεύσας ὁ Θεός, πλουτιστὰς ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ, φαίνοντας, πτωχεῖα τοῦ κηρύγματος, πλουτὸν τὸν οὐράνιον τοῖς πέρασι· δι' ὧν καὶ πλουτίσαντες τὴν Πίστιν τὴν ἐνθεον, ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν βίαν ὑμῶν μνήμη, Ἀπόστολοι.

Τῆς σοφίας ὑπάρχοντες Θεοῦ

μαθηταὶ καὶ αὐτόπται, τῶν σοφῶν καὶ ῥητόρων ἄσοφον σοφίαν ἐξεφαύλισαν, τῇ ιδιωτεῖα τοῦ κηρύγματος, τὰ ἔθνη σοφίσαντες οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι, ὀρθοδόξως ἀνυμνεῖν τὸν Δημιουργὸν καὶ μόνον Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βοηθὸς τοῖς ἐν θλίψει, Θεοκητορ, καὶ προστάτης ὑπάρχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἀπεγνωσμένοις ἐλπίδα παρέχουσα, καὶ ἀνάτων τὰ νόσους καθαίρουσα, Θεοτόκε πυνύμητε· διδὺ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, Καθίσμα
 τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, Νικόλαε, καταφαιδρύνεις ὑφῆλιον ἅπασαν, καὶ λύεις τὸν ζόφον τῶν θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων ἐλαύνεις τὴν ἐφοδον, προστάτης ὑπάρχων θερμότητος.

Μαρτυρικόν.

Απόστολοι, Μάρτυρες καὶ Πρόφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελῆσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, πᾶρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι θεοῦμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη Θεὸν ἀσπόρως κησασα, καὶ μετὰ φρικτὴν λοχείαν ἀγενέουσα, σοὶ προσπίπτω Ἀχραγτε, μετὰ φόβου κράζων καὶ πίστεως· Ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν, καὶ πάσης ἀνάγκης με διασωσον.

Καὶ νῦν

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος Β'. ᾠδὴ Α'. Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν ἢ ὑπερόπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Ἀσγός δὲ τὴν παμυδχλήρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν· ὁ δεδοξασμένος Κύριος ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασταί.»

Τροπάριον.

Τοῦ φωτός τοῦ Θεοῦ ἀσραπαί πίστει χρηματίσαντες, φωτοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅλον με φωτίσατε, σκοτιζόμενον ἡδονῶν ἀμαυρότησι, καὶ ἐν ἀμελείᾳ πάντα μου τὸν βίον διανύοντα.

Θεοτοκίον.

Ἀγαθὸν κηρύσασα Θεὸν, πάντας ἀγαθύνοντα, τοὺς τῆ φθορᾷ κεκρατημένους, Πάναγνε, τοῦτον καθικέτευε, Παναμώμητε, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσι καὶ τοῖς Ἀποστόλοις, πάντας λυτρωθῆναι παραβάσας.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολ. αὐτῆ Ἀκροστιχίς.

Σοὶ Νικόλαε, θεῖον ἐξάδω μέλος.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στεφφάρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρερηκῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν, ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, Παμμάρκαρ, τὸ μνημόσυνον.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμὸν ῥυόμενον τοὺς προσρέχοντας τῆ σῆ σκέπη, Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σὲ καὶ πόθῳ, Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθῳ μοι ἐνθεῖς, ὄφρις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῶ, ὡς αἰχμάλωτον εἶλέ με· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ἀνακέκλημαι, θεωθεῖς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ, Θεομήτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

Ἐξῆθησεν ἡ ἐρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἢ τῶν ἐθνῶν στείρεύουσα Ἐκκλησία, τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑσπερεύθη ἡ καρδιά μου.»

Τροπάριον.

Ἀδιδάσκαλον κηρύσασμένοι τὴν σοφίαν, ἐνδοξοὶ, τὴν τοῦ Πατρὸς, ἐν Πνεύματι τῶν Ἑλλήνων ἀπεμωράνατε τὴν σοφίαν, Θεόπται ἀξιάγαστοι.»

Θεοτοκίον.

Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον ἐκδυσώπει Πάναγνε, σὺν Ἀποστόλοις ἅπασι, πάσης βλάβης καὶ περιστάσεως καὶ κινδύνων ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νικόλαε μακάριε τοῦ Δεσπότη γνήσιος σὺ μαθητῆς γενόμενος, διασώξεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων καὶ θανάτου πικροῦ.

Πλάσθητι τοῖς δούλοις σου τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις, Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον τῶν παθῶν μου Δέσποτα, καὶ τὴν ζω-

ην

ἦν κυβέρνησον, Παναγία, Θεὸν ἢ τέξασα, ἐν ᾧ ἑστειρέωθη ἡ καρδιά μου.

Ὁδὴ Δ'. Εἰρμός.
 «**Ε**λήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας ἄλλον με τὸν ἄνθρωπον διὸ κραυγάζω σοι: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Τροπάριον.
 Πεινῶντα με καὶ λιμῶ καθ' ἑκάστην τυχόμενον, σωτηρίου βρώσεως ἔμπλησον, μέγε Ἀθένατε, θείαις παρακλήσεσι πῶν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον κηρυξάντων σε.

Θεοτοκίον.
 Πανύμνητε, ἢ Θεὸν ὑπερύμνητον τέξασα, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε σὺν Ἀποστόλοις ἰκέτευε, ὅπως λυτρωθῆμεν ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων καὶ κολάσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.
 Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ὁμίλησας καθαρῶς ταῖς ἀκτίσι τοῦ πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι προϊστάμενος, καὶ πάντας σώζων τοὺς πιστεῖ σε δοξάζοντας.

Λυτρουόμενος ἐκ θανάτου, ὡς ὠφθης τὸ πρότερον, νεανίας, Ὅσιε, αὐτῷ καὶ νῦν με διάσωσον πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.
 Ἐλήλυθεν ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης τῆς χτίσεως σωματοθησόμενος, καὶ διασώζων ὡς εὐσπλαγχνός ο-

λον με τὸν ἄνθρωπον. Διὸ σε πάντες Θεοτόκον πιστοὶ σέβομεν.

Ὁδὴ Ε'. Εἰρμός.
 «**Μ**εσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γάρ, Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχιφῶτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγαγὴν ἐσχηκαμεν».

Τροπάριον.
 Ὁ μέγας Ποιμὴν μέσον λύκων ἔστειλεν, ὡς πρόβατα, αὐτοὺς μεταπλάττοντα τῇ θεοσθενείᾳ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων, τοὺς θείους Μαθητάς αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.
 Φωτὶ με τῷ σῶ τὸν ἐν σκότει κείμενον καταύγασσον, φωτὸς οἰκητήριον, καὶ σὺν Ἀποστόλοις καθικέτευε, ἀπο πάσης ἀνάγκης, ῥυθῆναι ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Φωτισμός.
 Θεοπρεπεὶ πολιτεία τρισμάκαρ λελαμπρυσμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψῆφῳ θανατωθῆναι, παραστάς ἐλυτρώσω, τῷ Δεσπότη Χριστῷ κραυγάζοντας: Ἔτερον ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Ἐν οὐρανοῖς τὴν αἰδίον δόξαν νῦν ἐποπτεύων, καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἴγλης ταῖς φαντάταις ἐντρύφων λαμπρόσι, ἀκέπασόν με τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε, Θεοῦ Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.
 Ἴνα τὴν σὴν ἐκλήτησῃς εἰκόνα, συγκεχωσμένην παθεῖν ἀμέτροις, Χριστέ μου λογε, τὰς οὐρανοὺς λαθὼν οὐσία, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπεράνης τοῖ σοὶ κραυγάζουσι:

ζουσιν: Ἐτερον ἐκτός σου Θεόν οὐ γινώσκωμεν.

Ἦδὴ 5'. Εἰρμός.

«**Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φοβῆς ὁ Θεός με ἀνάγαγε».

Τροπάριον.

Οὐ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν εὐπόρισαντες, τὴν κατατακεῖσαν ψυχὴν μου τῷ καύσῳ τῆς ἁμαρτίας, δέομαι, **Μ**αθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, ποτίσατε.

Θεοτοκίον.

Μετά πασῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, μετὰ Προφητῶν, Ἀποστόλων, Μαρτύρων, εἰς ἰλασμόν προσάγω σοὶ τὴν Μητέρα σου· οἰκτεῖρον, σῶτόν με.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Θῆς νίκης Νικολαι εἶφανος, τῇ σῇ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτίθεται· ὡς νικητῆς σὺν ἀριστος, τοὺς σέ προσκλιουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με Μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς τῶν παθῶν τριχυμαῖς ποντοῦμενον, ἐπιφανεῖς διάσωσον, πρὸς λυμένα τοῦ θεοῦ θελήματα.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, **Μ**ητερ ἀειπαρθένε, τῆς σωτηρίας μου, καὶ σέ προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆτε καὶ ἄσειστον.

Ἦδὴ 2'. Εἰρμός.

Αντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, **Τ**υράνιου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεβρίπισε· **Χ**ριστὸς δὲ τῆ φλόκῳσε, **Θ**εοσεβέσι· **Π**ισί, δρό-

σον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάριον.

Πυρὶ Θεοῦ Πνεύματος προσαναφθέντες, τῆς πλάνης τοῦ ἀνθρακας, Ἀπόστολοι ἐσθέσατε. Θεοῦ δὲ τὸν ἔρωτα, ἐν ταῖς φρεσὶ τῶν Πιστῶν, πάντων ἐπανήψατε· διὸ μεγαλοφώνως ὑμᾶς γρσαίρομεν,

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οὐ κατεφλέχθης, ἀρρήτως κυήσασα, **Π**αρθένε ἀπειρόγαμει· διὸ καθίκετε με σὺν Ἀποστόλοις, Ἀγγῆ, διαιωνίζουσής με φλογός, ἐλευθερώσαι τὸν σέ δοξάζοντα.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολ. Εἰκόνος χρυτῆς.

Ἐρω πειρασμῷ, περιπέτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πύλαις ἄδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσβεύαις, **Μ**άκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλειν σοὶ· σέ μακαρίζω· Ἰερὲ **Χ**ριστοῦ Θεράπον ἀεὶ.

Αδύτου φωτός, ταῖς ἀθλοῖς ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῷ τῶν θλίψεων κρηρατημένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐσεβείας καθοδήγησον ψάλλοντας· σέ μακαρίζομεν ἀεὶ, **Θ**εράπον ὄντως **Χ**ριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει **Χ**ριστόν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, **Αἵ**ματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρῦσασθαι ψάλλοντας· εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦδὴ

ᾠδὴ Η΄. Εἰρμός.

«**Κ**άμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλωνί, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προ-ἀγμάτι, τοὺς Χαλδαίους καταπλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσιζούσα ψάλλοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Τροπάριον.

Σωματοειδῶς ὑμῖν ἐπιφοιτήσαν, πυρὸς ἐν εἶδει, Παράκλητον Πνεῦμα ἀπειργάσατο, ὡς λαμπάδας φλογίζουσας μὲν ἀθέους, φωτιζούσας δὲ πάντας τοὺς εὐσεβοῦντας, θεοὶ τοῦ λόγου Ἀποστολοὶ.

Θεοτοκίον.

Κάμινός ποτε μὴ φλέξασα τοὺς Παῖδας, τὴν σὴν λοχείαν προεικόνιζε, Παρθένε Πανάχραντε· διὰ τοῦτο ἰκετεύω σε, σὺν Ἀποστόλοις πρέσβευε ἅπασι καὶ Προφήταις, πυρὸς γεέννης ρυσθῆναι με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«**Τ**ὸν ἐν χαμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Ως εὐμενῆς καὶ συμπαθῆς, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον Μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, Ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσῶν τῆς ἀτιμίας,

ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

ᾠδὴ Θ΄. Εἰρμός.

«**Α**νάρχου Γεννητορὸς, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Τροπάριον.

Εμὲ τὸν κατάκοιτον, ἐμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, τὸν τῶν σῶν προσταγμάτων καταφρονήσαντα, καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων ἀπάταις φρενοβλαβῶς ἐξακολουθοῦντα, ἐπίστρεψον, Κύριε, προσευχαῖς τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον.

Απόστολοι, Πάναγνε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκήρυξαν, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἐκδυσώπει, τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ρυσθῆναι κολάσεως, τοὺς πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικολ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δαχμάσι τῆς χάριτος, Θεόφρον, φωτιζόμενος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώττοντας παραδόξως, Παμμακάριστε.

Ως ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἀφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις, παθῶν

ἐκλυ-

ἐκλυτρουόμενος, Θεοφόρε, πανσε-
βάσμιε, Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λό-
γον ἐνυπόστατον τοῦ Πατρὸς, Θεο-
μήτορ ἀγνή, συνέλαβες, ἐκ τῶν
σῶν ἀγράντων αἱμάτων, τὸν ἐαυ-
τῆς γὰρ προσλαβοῦσάν, καὶ τοῦ-
τῷ καθ' ἑνώσειν ἐκθετεσαν ἀδιάρ-
ρηκτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν Ἀποστολικά.

Ἐμμεγάλυνες, Χριστέ, ἐν τῇ οἰ-
κουμένη τῶν κορυφαίων Ἀποστό-
λων τὰ δνόματα. Ἐμαθον τῶν
οὐρανῶν τὰ ἀρρήτα, ἔδωκαν τοῖς
ἐπὶ γῆς ἰάματα, καὶ αἱ σκια αὐτῶν
μόνοι τὰ πάθη ἐθεράπευον ὁ ἐξ
αἰλέων ἐθαυματούργει, καὶ ὁ ἐξ
Ἰουδαίων ἐξεολόγει τῆς χάριτος
τὰ δόγματα. Δι' ὧν, Ἐὐσπλαγγνε,
ὁὸς ἡμῖν τὸ μέγα σου εἰλεος.

Οἱ ἐξ ἀδίκων πράξειςιν πάντες ἐν
πολεμοῦμενοι, καὶ πρὸς σὲ κατα-
φεύγοντες, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν,
τὴν φωνὴν τῶν σῶν Μαθητῶν
προσερέομενοι σοὶ λέγοντες: Σῶσον
ἡμᾶς Ἐπιστάτα ἀπολλόμεθα· δεῖ-
ξον καὶ νῦν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, δεό-
μεθα, ὅτι σκέπεις ἡμῶν καὶ σώσεις
ἐκ κινδύνων τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἀ-
ποστόλων, παροῶν ἁμαρτίας, δια
πολλὴν ἀγαθότητα. Κύριε δοξα σοί.

Ἡ ἅσα πόλεις καὶ χώρα τιμᾶ ὑ-
μῶν τὰ λείψανα, ὦ ἀλλοσόροι.
Μάρτυρες ὑμεῖς γὰρ νομῖμας ἀ-
βλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐ-
λάβετε, καὶ διὰ τοῦτο Ἰερῶν ἐπέ-
τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νίκος,
Ἐκκλησιῶν ἢ εὐπρόσπειρα.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων θλιβομένων ἢ γὰρ
καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ
τῶν πεινῶντων τροφή, ξένων τε
παράκλησις, χειμαζομένων λιμῆν,
ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπο-
νουμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις,
καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μητὴρ τοῦ
Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου ὄθεν σοὶ προσ-
πίπτομεν πάντες, πάσης ἡμᾶς ρύ-
σαι περιστάσεως.

Τῆς ΠΕΜΠΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρ. προσ.
Σταυρώσιμα ἤχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σῶτερ τῷ Σταυρῷ προσηλω-
σεις, Ἥλιος ἰδὼν ἐσχοτισθῆ ἀπὸ
τοῦ φόβου σου, καὶ τὸ καταπέτα-
σμα ναοῦ ἐρέγγυτο, ἡ δὲ γῆ κα-
τεσειετο, καὶ πέτραι ὡσαύτως τρέ-
μω διεσχίζοντο, ὄραν μὴ σθένου-
σαι Κτίστην καὶ Θεὸν ἐπὶ ξύλου,
πάσχοντα ἀδίκως βουλήσει, καὶ
ἐπὶ ἀνομιῶν ὑδραῖομενον.

Ὅλος καταβέβληται εἰς γῆν,
αἶλος ἀνετροάπη, καὶ κείται πτώμα
ἐξαισίον, ὅτις ὁ παυμὸν ἠρός, ἀ-
νυφωλέντος σου ἐπὶ ξύλου, φιλάν-
θρωπε. Ἀδὰμ δὲ κατάρας λύεται,
καὶ σώζεται ὁ πρὶν κατακριτός.
Ὅθεν καὶ ἡμεῖς δυσωποῦμεν, σῶ-
σον ἡμᾶς, οἰκτιρον πάντας, καὶ
τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Ἐσπερον Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν, Ἀγγή,
τῶν σῶν εἰκετῶν, καὶ παράσχου
πρὸς δακρύων ἡμῶν, ἕνα ἀποπλύ-
νουμεν.

νωμεν τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν τὰς κηλίδας, Πανάμωμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα τοῦ δικαιωζόντος καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γὰρ τῶν ἐξ ὀλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότης Μητέρα, ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Σῶσον με Χριστέ Σωτήρ, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ὃ σῶσας Πέτρον ἐν τῇ σαλάσῃ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, Χριστέ ὁ Θεός, ξύλον ζωῆς ἀνέδειξας ἡμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ, καὶ δι' αὐτοῦ καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἐξώποισθας ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτία. Διὸ βοῶμέν σοι· εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες Ἀβλοφόροι, οὐρανόθεν ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπόλιται γεγονάσι. Κύριε προσθείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροεστολίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον, Ἀγγῆ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυσφόρησας. Ξύλω ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἠλάλαξες, καὶ ἔκραξες. Τέκνον, γλυκὸς ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡμέθη ἀρβῆ πᾶσα τῶν παθῶν, Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκίαις, σοὺ τὴν εὐσπλαγγίαν ἐνδείκνυμενος.

ΤΗ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: ΠΡΩΙ. ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ.

Μετὰ τὴν Α. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ηχος Β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀγράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισπνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδώρισθαι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομενε ἰς πρεσβείαν· σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτοκίου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροεστολίον.

Εὐσπλαγγίας.

Καβορῶσα νεκρούμενον Χριστόν, θρηνηδοῦσα ἑβδά ἢ Ἀμνάς καὶ Παρθένος· ὦ μαιφονίας τόλμημα! Κρύψον σου τὸ σέγγος νῦν ὁ ἥλιος· ὁ καίσις γὰρ ἅπαντα νεκροῦται βουλήματι, καὶ ὁράται ἰὸς κριτῆς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχ. Καθίσματα

Σταυρώσιμα.

Τὴν ἀγραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡμῶν δόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὖς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθρου· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτήρ ἡμῶν παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυ-

ροῦ

ροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἀμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμένης σου ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ ζήτησόν με Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῆ ἀγία σου ποιμένη συναριθμήσον, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμεν σε διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν ὡς κραταῖον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα
Σταυρώσιμα.

Ω: ὁ Ἀγαθὸς ὁμολογῶ, καὶ βιώσῃ τῷ ἀγαθῷ: Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναριθμήσον, ὁ ἐκουσίως τὰ πάντα ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ ἄγγιλοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον τοῦ ἀοράτου ἔχθρου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἢ ἀσπόρως τεκοῦσά σε Χριστέ, καὶ μὴ φέρουσα ἐρᾶν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνε-

βόα σοι: Πῶς πάσχεις ὁ τῆ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν ἀκραν ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
«Σταυροῦ παγέντος, Δαιμόνων πιπτει πλάνη». Ἰωσήφ.

Ἦχος Β'. Ὁδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Α**τριπτον, ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραὴλ: Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Τροπάριον.

Σαυρώσιν κατεδέξω, καὶ ἤλοις προσεπάγης ἀτίμως Λόγε, πάντας τιμῆσαι (έλων τοὺς βροτοὺς, τοὺς τὰ σὰ ἐκουσίως πάλῃ δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρῆσις σαπτοῦ προφήτου πεπλήρωται, ρομφαία γὰρ τὴν καρδίαν τὴν σὴν διήλθεν, ὅτε ἐν Σταυρῷ λογγευθέντα, Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐβλεψας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ Ἀκροστιχίς.
Τοὺς προσρέχοντας εἰς σε σῶζε, Παρθένε. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Τὸν εὐσεβῶς σε Θεοτόκον κυρίως, Ἄγνη, ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων καίνόσων καὶ πταισμάτων νῦν με διάσωσον.

Ολην ἐν σοὶ τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον ἀποκειμένην ἐγνωμεν διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε, προθύμως τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Υπὲρ ἡμῶν τῶν σε ὑμνοῦντων δυσώπησον τὸν σαρκωθέντα, Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου καὶ τιμίων αἱμάτων, ρυθθῆναι ἐκ πταισμάτων καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Ὁδὴ

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ε**ν πέτρα με τῆς Πίστεως σε-
ρεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου
ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γάρ τὸ
πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ
ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ
οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Τφώθης ἐπὶ ξύλου ἐβελουσίως,
καὶ πᾶσαν Διαβόλου κακοπραγίαν,
κατέρραξας· πεσόντας δὲ τοὺς
ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀπώλειαν, γνώ-
μης σεβλότῃ, Ἰησοῦ ἀνύψωσας.

Σταυροθετοκίον.

Γεραίρουσί σε τάξεις τῶν Ἀ-
σωμάτων· τὸν πάντων γὰρ Δεσπό-
την σωματοφόρον ἐκύησας, τὸν
λύσαντα διὰ ξύλου δεσμίους ἄ-
παντας, Κόρη Θεάνυμφε, καὶ Πι-
στοὺς συνῆσαντα ἐπὶ στοργῇ αὐ-
τοῦ. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«**Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύ-
ριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρ-
τίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευ-
σον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὕμνούντων σε.»

Τροπάριον.

Πρεσβείαις σου Ἀγνή, Θεὸν,
ὃν ἔτελες, παράσχου εὐέλκτον
σοῖς ἰκέταις, ταῖς προστρέχουσι
τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσ-
κυνουσί σου τὴν κύστιν.

Ολην μου τὴν ζωὴν διακυβέρ-
νησον, Παρθένε, ἐλπίς μου καὶ
προστασία, πειρασμῶν καὶ περι-
στάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με,
Θεοσύμφευτε.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός

«**Ε**λήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ
πρέσβυς, οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐ-

τὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ
ἔσωσας ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνά-
μει σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Εκρέμασο ἐπὶ ξύλου, κρεμάσας
ἐν ὕδασι τὴν γῆν Παντοδύναμη,
λόγγῃ πλευράν θρυπτόμενος, αἵ-
μά τε σὺν ὕδατι ἐναποστάξας, εἰς
πάντων ἀπολύτρωσιν.

Σταυροθετοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ ἀγνῶν σου αἱ-
μάτων ὁ Ὑψιστος, ὃν βλέπουσα
Πάναγνε ξύλω ἀδίκως ὑψούμενον,
ἔστενες δακρύνουσα, καὶ τὴν αὐτοῦ
εὐσπλαγγίαν ἐμεγάλυνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα
τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοση-
μάτων, ἢ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν πα-
ράσχου μοι.

Ριπιζόμενον πάθει καὶ λογι-
σμοῖς, βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι,
Παρθένε, καὶ πιστεὶ βεβαίωσον.

Χειμαζόμενον κλύδωνι βιωτι-
κῶ ἐξάρπασον, Παρθένε, πρὸς τὸν
σὸν λιμένα καθοδηγοῦσά με.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ο** ἀνθραξ τῷ Ἥσαϊα προο-
φθεῖς, Ἥλιος παρθενικῆς ἀπὸ γα-
στρός ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πέ-
πλανημένοις, καὶ θεογνωσίας φω-
τισμὸν ὠροῦμενος.»

Τροπάριον.

Δι' οἴκτον προσομιλήσας τῷ
σταυρῷ Δέσποτα, ἐκ τοῦ βυθοῦ με
τῶν κακῶν ἀνέσπασας, καὶ ἐτίμη-
σας συνεδρία τῇ πατρικῇ, ἀτιμα-
σθεῖς θελήματι.

Σταυ-

Σταυροθεοακίον.

Ὁ νότος χερουβικός ἐν οὐρα-
νεῖς θεοπρεπῶς ὡς ἀληθῶς ὀγού-
μενος, ταῖς ἀγκάλαις σου ἐποχεῖ-
ται, καὶ σταυρωθεὶς πάντα φθο-
ρᾶς ἀπέσωσε.

Κανὼν τῆς Θεοτάκου.

Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ὁπλον ἀήττητον κατὰ ποικί-
λων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν δυσ-
μενῶν πάσης ἐπιρρείας λυτρούμε-
θα σαφῶς, οἱ σὲ Θεοτάκον αἰεὶ ἐ-
πιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέ-
ρα Χερουβιμ τέτοκας τὸν τοῦ Θεοῦ
ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Υἱὸν μονογε-
νῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν οὐλῶν τῶν σῶν
ἐκδυσώπησον.

Ἀπὸ στενώσεως καὶ κατωδύ-
νου μου ψυχῆς, δέξαι, τῶν οἰκτιρ-
μῶν μόνῃ τῇ Τεκούσῃ τὸν αἴτιον
Λόγον, προσφέρω ὁ τάλας οἰκτεί-
ρασα σῶσον με.

Ἀπὸ στενώσεως καὶ κατωδύ-
νου μου ψυχῆς, δέξαι, τῶν οἰκτιρ-
μῶν μόνῃ τῇ Τεκούσῃ τὸν αἴτιον
Λόγον, προσφέρω ὁ τάλας οἰκτεί-
ρασα σῶσον με.

Ὁδὴ 5. Εἰρμός.

Ἦχου ῥημάτων δέξεως, ἐκ
κατωδύνου Δέσποτα ψυχῆς, ἐπα-
χρύσας, τῶν δεινῶν με λύτρωσαι·
μόνος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν σωτηρίας
αἴτιος.

Τροπάριον.

Νότον παρέχων εἰς μάστιγας,
καὶ πιαγῶνας σου εἰς βάπτισμῶν,
κρόσωπον δὲ Σῶτερ εἰς ἐμπύσ-
ματα, ἔσωσάς με τὸν πολλὰ ἀ-
φρόνως σοὶ πταίσαντα.

Σταυροθεοακίον.

Ἰνα θεώσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ
σοῦ Παρθένη τίκτεται Θεός, καὶ σαυ-
ροῦται, καὶ θανάτου γεύεται, ἀπο-
κτείνων τὸν ἐμὲ τὸ πρὶν ἀποκτεί-
ναντα.

Κανὼν τῆς Θεοτάκου. Ἐν ἀβύσσῳ.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε,
πλέων πολυφρόντιδος βίου τὴν
θάλασσαν, ἐπικαλοῦμαι, Δέσποινα,
κυβερνήτην ψυχῆς μου γενέσθαι μοι.

Ἐνεδύθη σπολήν κακοχουμέ-
γας, Μήτηρ ἀειπάρθενε, τῆς ἀφρο-
σύνης μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν κύησασα,
τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον,
ἢ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κύη-
σασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι ἐκ φλο-
ρᾶς τοῦς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Ὁδὴ 2. Εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρα-
νομοῦντος τυράννου, μετάρσιον
τὴν φλόγα ἀνερόπιπσε· Χριστὸς δὲ
ἐφῆπλωσε, θεοσεβέσι Παισι, ὁρῶ-
σον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐ-
λογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάριον.

Πτωθέντα με ἤγειρας, τῇ πα-
ραβάσει, σταυρῷ ἀνυψάμενος, ἡ
πάντων ἐξανάστασις· καὶ πτώσας,
τὸν πτώσαντα, Λόγε, πολέμιον ὁ-
λον ἀνενέργητον, νεκρὸν ὑπαδεικ-
νύεις· Δόξα τῷ κράτει σου.

Θεοτακίον.

Παλάτιον ἐμφυχον τοῦ βασι-
λέως, καὶ θρόνος πυρίμορφος,
Παρθένη ἀναδέδειξαι· ἐν ᾧ καθίσθ-
μενος πάντας ἐξήγειρε τοὺς προ-
τέρου πτώματος βροτοὺς, καὶ συ-
μεδρία Πατρὸς ἐτίμησε.

Κανὼν

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰκόνας χρυστεῖ.

Σταυρῶ προσπνεύσεις, ὃ ἐκ σοῦ σωματωθεῖς, Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρογράρον. Ὁν νῦν Παρθένε δυσώπησον, πάσης πονηρίας ῥυσθῆναι τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ελπίς ἀγαθὴ, προστασία φοβερὰ ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθά σου δωρήσασθαι τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ζωῆς ἐκπεσῶν ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὃ Ἀδὰμ σέσωσται· διὰ τοῦ Τόκου σου νῦν δέ, Πάναγνε, τὸν ἀρρώστια κρατούμενον σῶσον, ἐπιβρώσασα, Κόρη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι: Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κύησασα.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

Ἰνδάλματος χρυσοῦ καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τῆς φλογὸς ἀνέμελπον: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖται τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Δαὸς ὁ ἀπειθής, ἀδεῶς τε τὰ παράνομα πάντα πράττων, μέσον ἀνόμων, Οἰκτίρμον, τὸν δικαιοῦντα παρανομοῦντας, ξύλω ἀνωψοῖ σαυρούμενον. Ὁν πᾶσα κτίσις δοξάζει ὡς Κύριον, ἀτυμολογηθῶσα τὴν σὴν μακροθυμίαν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰκόνας χρυστεῖ.

Ἡ ἁμωμός Ἀμνάς, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων ἡ ὠραϊότης, ὡς περ ἁμῶν σε ἀκαρτωμένον ἐπὶ ξύλου θεασαμένη, ἔκλεισε πικρῶς, καὶ ἔλεγεν: Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖται τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

Τὸν ἐν χαμίνῳ τοῦ πυρός τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκραταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψούτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσῶν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ με Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Αθανασίας διακρυγῆ ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτροῦμενον, τοὺς ὑπερυψούντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

Απορεῖ πᾶσα γλώσσα, εὐσημεῖν πρὸς ἄβυσσον· ἰλιγγία δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμῶς ἀγαθὴ ὑπάρχεις, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν ποθοῦν οἶδας τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἰνα τυκώσῃ πάλαι Ἰσαὰκ σοῦ τὸ πάθος, δεσμεύεται Λόγε· λύσ-

τα!

ται, δεθέντος δὲ προβάτου ἀντιτύπου ἐν φυτῷ Σαβὲκ ἀφέσεως, καὶ ἀπελύθη τῆς ἀκουσίως τότε λυσίας ἀληθοῦς· σοῦ δὲ ἐλεουσίως τυθέντος, κακῶν ἐρρύσθημεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστήρων κάλλος δρόμου τοῦ συνήλου· ἀπέστη, ὅτε σε εἶδεν, Ἦλιε τῆς δικαιοσύνης, ἐπλημένον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, βελήματι· ἡ δὲ Παρθένος σὺν Μαθητῇ παρθένῳ ἠλάλαξε πικρῶς, Οἴμοι! ἀναβοῶσα, τί τοῦτο τὸ ξένον θέαμα;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

α Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου ἀφράζως σωματούμενον Θεόν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν. Τροπάριον.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν προθύμως ἀνατίθιμι ἐν σοὶ· σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀδίδου πλησθῆναι καθικίτευσον, Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Εν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ γαστροῦ πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὄν· περ ἐγέννησεν, Υἱὸς τέλειος γέγονεν Ἄνθρωπος, καὶ Πηγὴν χαρισμάτων σὲ Θεομητορ εἰδείξεν ἡμῖν, τοῖς προσκυνοῦσι τὴν ἀφραστόν σου γέννησιν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Σταυρώσιμα.

Σταυρωθῆτω, ἔκραζον οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων αἰεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου ἠτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων φο-

νευταί· εἰσώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Εκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ, Χριστέ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καὶ σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Υπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὡ ἀλλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοῦς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βωῶμεν: Ὑμνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Οτε ἐν σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, ἄρνά τὸν οἰκεῖον ἑώρα κατακεντούμενον ἡλκίς, ὠλοφύρετο, ἐκ πληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρῦουσα ἔλεγε: Πῶς θνήσκεις, Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ προτοπλάστου Ἀδὰμ ῥῆξαι, καὶ θανάτου λύτρωσαι ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου Φιλάνθρωπε!

Τῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥῆς ἙΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ

Δεσποτικά προσόμοια. Ἦχος Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Οταν ἐν τῇ δόξῃ σου Χριστέ, ἔλθῃς μετ' Ἀγγέλων ἁγίων, κρι-

ναί· τὰ σύμπαντα· ὅτε παραστή-
σωνται γυμνοί σοι ἅπαντες, ἀπο-
δοῦναι ὧν ἐπραξαν τὴν ἀπολογίαν·
τότε τοῖς προβάτοις με σύνταξον
Λόγε τοῖς σοῖς, λύσειν παρασχῶν
μοι ἐνταῦθα τῶν πλημμελημάτων
μου πάντων, ὧν περ' ἐν τῷ βίῳ
ἐπλημμέλησα.

Ρῆξον τὰς σειράς μου τῶν πα-
θῶν, ξήρανον ψυχῆς σηπεδόνας,
μόνε Φιλάνθρωπε, δώρησάι μοι δά-
κρυα τῆς κατανύξεως, τὴν καρ-
διάν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμέ-
νην, λύτρωσάι με δέομαι ἐκ περι-
στάσεως, ζάλης συμφορῶν ἐναν-
τίων, καὶ ἐκ πειρασμῶν πολυτρό-
πων τοῦ δεινοῦ ἐχθροῦ καὶ κοσμο-
κράτορος.

Ἐτερον Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ολος ἐκ νεότητος ἐγὼ, πάθε-
σιν αἰσχύνῃς δουλεύσας, καὶ ἀσω-
τία πολλῇ, τέλειον ἠμαύρωσα τὸ
κατ' εἰκόνα Θεοῦ, καὶ πτοοῦμαι
Πανύμνητε τὴν μέλλουσαν δίκην,
ὅτε παραστήσομαι τῷ σῶ Υἱῷ καὶ
Θεῷ· νῦν οὖν πρὸ τοῦ τέλους μοι
δίδου κάθαρσιν, Ἄγνη, τῶν πα-
θῶν μου, καὶ πλημμελημάτων ἀ-
πολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου
τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ
βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμε-
νη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρ-
θένος ἔμεινας. Ἄντι στόλου πυ-
ρὸς δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλιος·
ἀντι Μωϋσεώς Χριστός, ἡ σωτη-
ρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα, Μαρτυρικά.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσ-

βευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χρι-
στὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέ-
παυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γέ-
νος πίστει διασώζεται.

Χόροι Μαρτύρων ἀντέστησαν
τοῖς τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς
στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυ-
νάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις
ἀναλώσῃτε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα
τῆς Τριάδος τὴν Δύναμιν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσα-
σθε, Ἄγιοι, διὰ τῆς Πίστεως· οὐ
μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχ-
θρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ
θάνατον πνεύματα ἀπελεύετε,
ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν
καὶ σωμάτων ἰατροί. Πρεσβεύσατε
πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ὁς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς
ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται
πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ, ἠχούσης
τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσ-
σεισμῶ πάντες ἀναστήσονται πρὸς
τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστέ ὁ Θεός·
τότε Δέσποτα, οὗς μετέστησας ἐξ
ἡμῶν ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κα-
τάταξον σκήναϊς, τὰ πνεύματα
τῶν σῶν δούλων Χριστέ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ
ἀνατίθωμι, Μητὲρ τοῦ φωτός, φώ-
λαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΠΡΩΙ

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΩΙ.

Μετὰ τὴν Ἄ. Στιχολ. Καθίσμ. Μαρτῶν.

Ο παῖδρνας τοὺς Ἁγίους σου
ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς

Ὅσι-

Ὅσιους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν
δυσωπούμενος Χριστέ ὁ Θεός τὴν
ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλάν-
θρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυ-
νον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁ-
γίοις ἀναπαυόμενος.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία
ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑ-
μῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δε-
ξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν
σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύ-
σατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας
ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκε-
τεύσατε, σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Απόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προ-
φῆται Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι,
οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες,
καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρ-
ρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα,
ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκε-
τεύσατε, σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοια, πάντα
ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε μυστή-
ρια! τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη καὶ
παρηνία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐ-
γνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα
ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄνωμον,
καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐ-
ρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἁ-
γιοὶ περιβαλῆν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς
βασάνους τῶν ἀνέμων ὑπέμειναν,
καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κα-
τήρησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις,

καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον τοῦ ἀορά-
του ἐχθροῦ, Σῶτερ, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Νεκρώσιμα. Εὐσπλαγχνίας ἐπάρχουσα.

Ο νεκρῶν καὶ τῶν ζώοντων, ὡς
Θεός, ἐξουσίαν ἀπάντων ἐσχηκώς
Ζωοδότα, πρόσχες ταῖς δεήσεσι
τῶν δούλων σου, δεῖξόν σου τὰ
σπλαγχνὰ τὰ φιλάνθρωπα, καὶ
δίδου τὴν ἀφροσιν ψυχᾶς, ἅς με-
τέστησας, ἐλπίδι τῇ εἰς σέ, ὁ δι-
εὐσπλαγχνίαν ὑπεράγαθος.

Μητήρητι Κύριε, ὡς ἀγαθός
τῶν δούλων σου, καὶ εἴτι ἐν βίῳ
ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος
καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀ-
νάπαυσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἅγια ἡ τοῦ ἀφράστου
φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τι-
μῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.

Ἦχος Β'. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

«Τὴν Μωσέως φθῆν ἀναλα-
βοῦσα, βόησον ψυχῇ· Βοηθός καὶ
σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτη-
ρίαν, οὗτός μοι Θεός, καὶ δοξάσω
αὐτόν.

Τροπάριον.

Διωγμούς χαλεπούς, καὶ αἰ-
κισμούς σφοδρούς, καρτερικῶς ἐ-
νεγκόντες Ἀθληταί, πᾶσαν τὴν
πλάνην ἐκ τῶν περάτων, σθένει
θεϊκῶ, ἐδώξατε.

Θεοτοκίον.

Αἰ ἀσκήσει σερρῶς ἡγωνισμέ-
ναι καὶ ἀθλητικῶς καθελούσαι
τὸν ἐχθρὸν σεμναὶ Γυναῖκες, Θεο-
κυῆτορ, σὲ περιεστῶσαι εὐφραι-
νονται.

Κανῶν

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀχροστ.
Τοῖς τελευτῶσι δεύτερον πλέκω μέλος.

Τῷ εἶν ἄβατον.

Τῷ θανάτῳ σου καταπατήσας θάνατον, θείας ζωῆς ανέβλυσας αἰδιότητα ἦν παράσχου, Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν κοιμηθέντων ψυχαῖς, ταῖς τῶν μαρτύρων σου πρεσβείαις, ἄφεσιν πταισμάτων χαρίζομενος.

Ὁ τὸ πλοῦσιον αἰεὶ πηγάζων ἔλεος, ταῖς εὐσεβῶς αἰεὶ προσδεχομένοις σε ἐν τῷ οἴκῳ σου, Χριστέ, ἐν τῇ θαυμαστῇ σου σκηνῇ, τόπον ἀνέσεως παράσχου, Δέσποτα, ταῖς δούλοις σου, ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στερεώσασα τὴν κλονουμένην φρένα μου, Μήτηρ Θεοῦ βεβαίωσον, θείοις προστάγμασι τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς καθηγιασμένης γαστρὸς, καὶ καταργήσαντος τοῦ Ἄδου, Δέσποινα, τὸ ζοφερὸν βασίλειόν.

Ὡδὴ Γ΄. Εἰρμός.

«Στερωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.»

Τροπάριον.

Πυρωθέντες τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ σὲ Ἀθλοφόροι, τῶν βασάνων τὴν πυρὰν, ὁρσισμῷ τοῦ παντουργοῦ, ἔσβησαν, Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πάντων Προφητῶν καὶ Γυναιῶν ἱερῶν, Θεὸν, Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ δυσώπει ἐκτενώως, τοῦ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπὶ ἐχθρούς μου, ἠυφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν: Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.» Τροπάριον.

Ἐν τόπῳ ἀναψύξεως ὡς εἰκτιρμῶν, ἐν χώρᾳ Ἀβραάμ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ σου, ἀξίωσον αὐλιζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς σοὶ κραυγάζοντας: Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα καὶ πρὸς γῆν με ἀποστραφέντα ἀνέστησας, τεκοῦσα τὸν ζωοδότην ἀνήγαγες εἰς Ἄδου με κατωτάτου, τὸν Θεοτόκον σε πίστει δοξάζοντα, καὶ τιμῶντα, Πάναγνε, σὲ τὴν πανθμνήτον.

Ὡδὴ Δ΄. Εἰρμός.

«Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκέρυτε βοῶν: Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ Θαυμῶν, ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.»

Τροπάριον.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, μιμησάμενοι καλῶς, κατατεινόμενοι ἔχαιρον πολλὰς βασάνοις, τὰς αἰωνίζουσας ἀντιδόσεις σκοποῦντες, ὧν τυχόντες, μακαρίζονται αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Ὅρος κατάσκιον, βλέπει σε ἀρεταῖς ὁ Προφήτης, Θεοτόκε, Ἀβ-

βακούμ, ἐξ οὗ ἐπέφανε Θεός, ἀφράτως ἀρετῇ καλύψας οὐρανοὺς, καὶ τὸ γένος ἀνθρώπων διασώσας ἐκ φθορᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἰμῶσε ἀκοήν.

Ελπίδι καὶ ἀγάπῃ ζήσαντας, καὶ φρονήματι ὀρθοδόξῳ, τῆς ὑπερνοῦν δόξης σου ἀξίωσον τοὺς σοὺς οἰκέτας, Χριστέ, τῇ πολλῇ φιλανθρωπία σου, τῶν εὐκλεῶν Μαρτύρων ταῖς δεήσεσιν.

Ἐὄς ἔχων τῆς τρυφῆς ἀένναον τὸν χειμάρρουν, αἰεὶ ποτίζεις τοὺς ἐκλεκτούς, Κύριε· μεθ' ὧν καὶ νῦν τοὺς μεταστάντας, Χριστέ, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγγνία σου, παρὰ τὸ ὕδωρ θρέψον τῆς ἀφέσεως.

Θεοτοκίον.

Ἰάσω τὸ τῆς Εὐᾶς σύντριμμα, καὶ τὴν πάλαι ταλαιπωρίαν· τὸν Κτίστην γὰρ τέτοκας, τοὺς πτώματι καταβράγέντας ἡμᾶς ἀνορθῶσαι τὸν δυνάμενον, Θεογεννητορ, μόνῃ Μητροπάρθενε.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτῆρ μου, διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐμπολῶν σου καταύγασόν με, ὁ μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.»

Τροπάριον.

Ἱεράρχαι, Προφῆται καὶ Ὅσιοι· θεοφόροι, ταῖς τοῦ πνεύματος ἀκτίσι φωταγώγοντες τὴν κτίσιν, σκότος λύετε παθῶν.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων, πάσης ἡμᾶς τυραννίδος ἐξελοῦ τῶν πειρασμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, καὶ θεμιμένους ἐν φρουρᾷ, ἡγείρας ἐκ ζοφερῶν τοῦ Ἄδου κευθμώνων, ἀρπάσας, Ἀγαθέ, καὶ δείξας ἀγίων Μαρτύρων στρατεύματα.

Διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς ὡς παραγέγονας, Χριστέ, δέξαι νῦν τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σέ μεταστάντας, καὶ κόλπους Ἀβραάμ καὶ μετὰ Λαζάρου αὐτοὺς κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σκέπην σου, οἱ πεποθότες ἐπὶ σοί, ζήσονται, Μήτηρ Θεοῦ· τὸν γὰρ Ζωοδότῃν ἐγέννησας ἡμῖν, τὸν ζωοποιούντα τὰ πάντα βουλήματι.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Β**υθῶ ἀμαρτημάτων συνέχομαι, Χριστέ, καὶ τρικυρία τοῦ βίου χειμάζομαι· ἀλλ' ὡσπερ τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ θηρῶς, καμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε καὶ διάσωσον Σωτήρ.»

Τροπάριον.

Στερρότῃτι καρδίας, ἐχθρὸν οἱ Ἀθληταὶ ἀνταλλαζάμενοι, τοῦτον κατέβακον, καὶ ἔλαβον νίκης σέφος ἐκ Θεοῦ· διὸ ἐκτενῶς πρεσβεύουσι, τοῦ σωθῆναι νῦν ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Αγία Θεοτόκε, ἀγίασον ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὸ φρόνημα στήριξον, καὶ σῶσον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ ἀτρώτους ἡμᾶς, δοξάζοντας σοῦ τὸ ἔλεος, Ἀγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῆς ἀφράστου καὶ θείας λομπρότητος, ἔγθα τῶν Μαρτύρων

χοροί, καταξίωσον, οὐς ἀπὸ γῆς μετέστησας παντουργῶ σου βουλήσει, Φιλάνθρωπε.

Ελλαμφθῆναι τῷ κάλλει τῆς δόξης σου τοὺς καταλιπόντας τὸν βίον ἀξίωσον, καὶ πρὸς τὸ φῶς σου, Δέσποτα, μετακεχωρηκότας τὸ ἄφραστον.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη προθύμως ἐπίφανον τοὺς προσκαλουμένους σε, πάναγνε Δέσποινα, ἢ τὸν Χριστὸν γενήσασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

ᾨδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«Τὰ Χερουβιμ μιμούμενοι Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ὑπέψαλλον βοῶντες: Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Φωτοειδεῖς Ἱεράρχαι, καὶ Ὅσιοι καὶ Προφῆται, καὶ Ἱερομαρτύρων ἢ ἀξιάγαστος πλήθους, καὶ Γυναικῶν ἁγίων ἅγιος κατάλογος ἐν ἀσκήσει λάμπας παιδρῶς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δέησιν ποιήσατε, ὅπως ἐλεηθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἀχραντε, μετὰ ὁσίων Πατέρων καὶ Προφητῶν, πασῶν τε τῶν ὁσίων Γυναικῶν, τὸν ἐν Ἀγίοις μόνον ἐπαναπαυόμενον ἐκδυσώπει, ἡμᾶς καθ' ἀγιάσαι, Ἀγνή, ἁγίαις ἐν φωναῖς τοὺς δοξολογούντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁ ὢν καταβέβηκας ἐπὶ τὸ σῶσαι τὸ πάλαι πλανώμενον ἀνθρώπων γένος, Κύριε, διό σε οἱ Μάρτυρες καθικετεύουσι, τούτους οὐς μετέστησας ἐκ γῆς, ἐν γῆ πράξειν Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Νεκρώσει τὴν νεκρῶσιν ἀπειτινάξω, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος αὐτὸς μόνος γένόμενος· καὶ νῦν τῆς νεκρώσεως τῆς ἁμαρτίας, Δέσποτα, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, δεικνὺς καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας σου.

Θεοτοκίον.

Δυχνία γεγένησαι τῆς θεῆς δόξης, ἀπαύγασμα φέρουσα Παρθένε, διὰ Πνεύματος ἡμῖν φανερούμενον, καὶ τὴν τοῦ Ἄδου ἀχλὺν, φέγγει τῆς Θεότητος αὐτοῦ; ἐξαφανίζον, Θεοχαρίτωτε.

ᾨδὴ Η'. Εἰρμός.

«Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Ρεῦσιν τὸ αἷμα ὑμῶν καθήγασε πᾶσαν, Ἀθλοφόροι, τὴν κτίσιν καὶ ἐξήρανε σχεῶς τὴν χύσιν τῆς ἀπότης, καὶ τῶν πιστῶν τὰς φύχας κατήρθευτε πλουσίως.

Θεοτοκίον.

Θεοκῆτορ Ἀγνή, μετὰ πάντων Μαρτύρων, Προφητῶν καὶ Ὁσίων καὶ ἁγίων Γυναικῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, κατοικτειρήσαι ἡμᾶς, τὸν Σωτήρα δυσώπει.

Κανὼν

Κανών εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«**Κ**άμινός ποτε πυρὸς ἐν Βα-
θυλῶνι τὰς ἐνεργείας διεμέριζε,
τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλ-
δαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ
Πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας:
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.»

Τροπάριον.

Εδειξας ἡμῖν τοῦ δυσμενοῦς
θανάτου τὰς διεξόδους ὡς ἀθάνα-
τος, τῇ θεῖᾳ δυνάμει σου, τὰς εἰ-
σόδους δὲ ἐγνώρισας, τὰς τῆς ζωῆς
Ἐθνάτατε, ἧς περ οἱ Μάρτυρές σου
νῦν ἐπαξίως ἐπέτυχον.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν ὑπάρχει,
Θεομήτορ, τῆς σῆς λοχείας τὸ
μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας,
ὃν ὁ θάνατος οὐκ ἔστερξε, καὶ τά-
φος οὐ διέλυσεν· ὅθεν σε, Πανα-
γία, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Ἠδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ συλλα-
βοῦσαν ἐν γαστρὶ τὸν ἐκ Πατρὸς
ἀχρόνως προεκλάμψαντα Λόγον,
ἐν ὕμνοις ἀσκητήτοις μεγαλύνωμεν
Πιστοί.»

Τροπάρια.

Ισχυροὶ κατὰ παθῶν, δυνατοὶ
κατὰ ἐχθρῶν φανέντες, Ἄθλοφό-
ροι, ἀπηνέγκατε νίκην, ἀθλήσαντες
νομίμως, καὶ στεφθέντες ἐκ Θεοῦ.

Ὡς Θεοῦ Ἱερουργοὶ καὶ Ποι-
μένος τοῦ καλοῦ μνηστῆρα γεγονό-
τες, ἐπομάνατε αὐτοῦ τὰ θρέμμα-
τα ὁσίως, Ἱεράρχαι εὐκλειεῖς.

Θεοτοκίον.

Φιλοικτίρμονα Θεὸν ἠκυήσασα
σαρκὶ, μετὰ πάντων Ἁγίων καθι-

κέτευε αἰεὶ κινδύνων ἡμᾶς σῶσαι,
Μητροπάρθενε ἄγνη.

Κανών εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«**Ἡ** τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα,
τὸν Θεὸν ἐξαναστείλαντα, σωματι-
κῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λα-
γόνων παρθενικῶν ἀφράστως σω-
ματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε,
σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Εχων ἐξουσίαν καὶ ζώντων καὶ
νεκρῶν, Ζωαρχικώτατε, τοῖς ἀπό-
γῆς πρὸς σὲ μεταφοιτήσασι κλη-
ρουχίαν ἐν οὐρανοῖς παράσχου,
καὶ λαμπρότητα τὴν τῶν ἁγίων,
Δέσποτα, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἄθλο-
φόρων σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Θεοτόκον ἀξίως οἱ Πι-
στοὶ νῦν μακαρίζομεν, τοῖς Θεο-
πνεύστοις λόγοις σου ἐπόμενοι· σὺ
γὰρ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸν ἐκου-
φόρησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαν-
τα τὴν δυνατείαν, Μητροπάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων. Μαρτυρικά.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λα-
θόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὄπλον
ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ Δια-
βόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν· καὶ
λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος
ἡμῖν γεγονάσιν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ
προσβέουοντες.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη δυ-
σωποῦσί σε Χριστέ, ἐλέησον Σω-
τῆρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα τιμᾶ ὀ-
μῶν τὰ λείψανα, ὧ ἄθλοφόροι
Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀ-
θλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐ-
λάβετε· καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐς

τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νίκος,
Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Νεκρώσιμον.

Οἶμοι ὅσον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ
χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! Οἶ-
μοι πόσα δακρύει τότε καὶ οὐχ ὑ-
πάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! Πρὸς τοὺς
Ἀγγέλους τὰ ὄμματά βέπουσα,
ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα
οὐκ ἔχει τὸν βοηθούντα. Διὸ ἀγα-
πητοὶ μου ἀδελφοί, ἐγνωήσαντες
ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς
μεταστάσι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ
Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου.

Ολην τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς,
κατάδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κα-
τελείφθην, Ἀγνή, πάσης ὄλος ἔ-
ρημος ἀγαθῆς πράξεως· προσεγ-
γίζοντα βιλέπων δὲ τὸν θάνατον,
οἶμοι! τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ
Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· οὐ περ ἐξελοῦ με
Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐ-
κείνης, Δέσποινα, ἐπίστρεψον καὶ
σῶσόν με.

Βί δὲ ἐστὶν Ἀλληλοῦσα, λέγομεν τὰ
Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀπό-
στιχα δὲ ταῦτα. Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου.

Ρῶμην τοῦ θανάτου καὶ φθο-
ρᾶν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ,
καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι δὲ ἐπή-
ρασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς
ἐξανάστασιν Σωτῆρ ἐδωρήσω· ὅθεν
σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον,
πίσται τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας,
καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης τού-
τους καταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στιχ. Μακάριοι, οὗς ἐξελέξω.

Ἰνὰ τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς
θείας βασιλείας ἐργάσῃ, σταυρὸν
ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον κα-
ταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα,
τῇ σῇ εὐσπλαγγνίᾳ, μετόχους ἀ-
νάδειξον τῆς βασιλείας σοῦ πίσται
τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ
γλυκυτάτου σου κάλλους τούτους
καταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Τρόμῳ, τῷ φρικτῷ καὶ φοβε-
ρῷ θρόνῳ σου Χριστέ παρεστῶτες
οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, ψῆφον ἀ-
ναμένουσι δικαιοσύνης σου, καὶ τὴν
θείαν ἐκδέχονται δικαιοκρασίαν·
τότε οὖν ἀνάπαυσον, Σωτῆρ, τοὺς
δούλους σου, πίσται τοὺς πρὸς σὲ
μεταστάντας, ἔνθα τῶν Ἁγίων
χορεῖται, καὶ χαρὰ ὑπάρχει ἡ ἀ-
νέκφραστος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν Μητέρα τοῦ φωτός,
ὕμνοις ἀσιγήτοις βοῶντες, πάντες
δοξάσωμεν· αὕτη γὰρ ἐκήρυξε τὴν
σωτηρίαν ἡμῶν· καὶ τὸ χαῖρε προ-
σάξωμεν, ὡς μόνῃ τεκούσῃ, πάν-
των ἀρχαιότατον, τὸν πρὸ αἰῶνων
Θεόν. Καίροις ἢ τὴν Εὐάν τεκού-
σα πάλιν ἀναπλάσαντα. Χαίροις,
ἄχραντε Παρθένε ἀπειρογάμη.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μετὰ τὸν Προσιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ
λοιπὰ, εἰς τὸ, Κύριε ἐνεκράξα

Στιχ. Ἀναστάσιμα.

Ἦχος Γ'.

Τῷ σῷ σταυρῷ Χριστέ Σωτῆρ,
θανάτου κράτος λήλυται, καὶ Δια-
βόλου

βόλου ἢ πλάνη κατήργηται γένος
ἡ ἀνθρώπων, πιστεῖ σωζόμενον,
ἕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα τῇ
Ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Πα-
ράδεισος πάλιν ἠϊέωχται· πᾶσα
δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημαῖσά σε, ἕ-
μνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ
Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος
ἀγιοῦ ἕμνω τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαι-
ρετον, ἀκτιστον Θεότητα, Τριάδα
ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσάν εἰς
αἰῶνα αἰῶνος.

Ἔτερξ στιχηρά. Ἀνατολίου.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον
προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν Ἀ-
νάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζο-
μεν· τῷ γὰρ μάλωπί σου ἡμεῖς οἱ
πάντες λάθημεν.

Υμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ
τῆς Παρθένου σαρκωθέντα, δι' ἡ-
μᾶς γὰρ ἐσταυρώθη καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν Ἀδῇ καταβάς, Χριστὸς
εὐηγγελίσατο, Θαρσεῖτε, λέγων,
ὄν κενίχηκα. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστα-
σις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θά-
νατου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες ἐν τῷ ἀ-
γράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ἕμνον
αναμέλπομεν, ἐκ θαλέων κραυγά-
ζοντες· Χριστέ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας
τὸν κόσμον τῇ τριήμερῳ Ἀναστά-
σει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου ἐκ
χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου, φιλάν-
θρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὸν θεαν-

δρικόν σου τόκον Πανσεβάσμιε;
Πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη,
Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱόν
ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πα-
τρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς
ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φερμὸν, ἢ
διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας
τὴν ιδιότητα σώαν φυλάξαντα. Διὸ
Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέ-
τευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθο-
δόξως Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα, Ἦχος Γ'.

Ο τῷ πάθει σου, Χριστέ, ἀμαυ-
ρώσας τὸν Ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ
τῆς σῆς ἀναστάσεως φαιδρύνας
τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν τὸν
ἐσπερινὸν ἕμνον, Φιλάνθρωπε.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Η ζωοδόχος σου ἐγερσις, Κύ-
ριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώ-
τισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα φθαρὲν
ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας
τοῦ Ἀδάμ ἀπαλλαγέντες βοῶμεν·
Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος,
σαρκὶ πάσχων ἠλλοίωσαι· ὃν ἡ κτί-
σις μὴ φέρουσα κρεμάμενον ὄραν,
τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο καὶ στένουσα
ἕμνει τὴν σὴν μακροθυμίαν. Κα-
τελθὼν ἐν ἄδῃ δὲ, τριήμερος ἀνέ-
στης, ζῶν τῷ κόσμῳ δωρούμενος
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰνα τὸ γένος ἡμῶν ἐκ τοῦ θά-
νατου, Χριστέ, λυτρώσης, θάνατον
ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νε-
κρῶν ἀναστὰς, ἐαυτῷ συνανέστη-
σας τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ
κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος,

βουλή-

βουλήσει δὲ Πατὴρ, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον.

Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια· ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν ἐχθρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

ΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Αἰνῶ, Τριάς, σὲ τὴν μίαν Θεαρχίαν.
(Μητροφάνους).

Ἦχος Γ'. Ὁδὴ Α'. Ὁ τὰ ὕδατα.

Ακατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ Θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ἁσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Ιερῶς τῶν Ἀδλῶν πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικήν, τρίφωντον, ἀρχικωτάτην σαφῶς ἦν συμφώνως μέλψωμεν καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν πηλίνοις στόμασι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ Θεολόγοι προσφόρως συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ γέννησιν ἐξ ἀγεννήτου Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, Θεὸ μονάρχα τῶν ὄλων, ἅμα καὶ τοῦ Πνεύματος θεῖον ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς φιλόανθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν προσειληφῶς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἐλαμψας μοναρχικώτατον φῶς τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δεΐξας τὴν τεκοῦσάν σε Παρθένον ἄχραντον.

Ἱδὴ Γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τρισευδσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχῶς Ἡλίας ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε τὴν τριττὴν ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Ρωδῆς φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρίφωντον Πλαστοουργόν, ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾶ σοι: Δέσποτα, παντοδαπῆς μετροπῆς ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με.

Ισηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσοουργόν Τριάδα σὲ δοξολογοῦμεν Πιστοί, Θεὸ τῶν ὄλων.

Θεοτοκίον.

Απὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὕψη

ὕψηλῳ ὁ Χριστὸς, τὸν ἄνθρωπον ἀνυψῶν ὡς φιλόανθρωπος διὰ σεῦ, Πανάκραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πάσι.

Καίσιμα. Τῆς ὑπαισιότητας.

Ο ὑπερούσιος καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς καὶ γέννημα τοῦ προανάρχου Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ θεϊότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἠμαρτόμεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν, τὸ πλάσμα σου σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς καὶ Κύριος ἐκ σοῦ σεσάρκωται δι' ἀγαθότητα, τὸ καλὸν ἡμᾶς οὐσιωθείς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ θεάνθρωπον τοῦτον σέβομεν Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα τῆς σῆς ἀσπόρου κηρύσεως.

Ὡδὴ δ'. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διττὸν ἐκ Πατρὸς ὡς ῥίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα πρῶτον, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα· ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς Θεότητος.

Στίφη νοερῶν οὐσιῶν ἀπαύτως ὑμνοῦσά σε, τὸν ἀπεριγράπτου Θεοῦ μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· Τριάς ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς οἰκέτας σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Εθελέας ἡμᾶς εἰς ἀγάπην σὴν, πολυέλεε Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σωματώδεις ἀτρέπτως, καὶ τριφῶτον τὴν μίαν Θεότητα μ-

σταγωγήσας· ὅθεν σὲ δοξάζομεν.

Ὡδὴ Ε'. ὡς εἶδεν Ἡσαίας.

Τὸν ἕνα Κυριάρχηγν εἰκονικῶς ὡς εἶδεν Ἡσαίας Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφίμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρύξαι παρευθὺς τριφῶτον Οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον.

Η πάντων ἀοράτων καὶ δρατῶν τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν ὑποστηραμένη, Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς εὐφημοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρόν, Παρθένε γεγονυῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστὸς, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσει διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὧν Κύριος.

Ὡδὴ σι. Ἀβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν ὑπερούσιον, ἀνδρικάς δὲ μορφώσεσιν.

Ιθυιον καρδίας σῶν οἰκετῶν πρὸς σὲ τὸ ἀπρόσιτον, ὦ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι τὸ σὸν κάλλος τὸ ἀρρήτον.

Θεοτοκίον.

Ανοίξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτός, τοῦ κηθέντος ἐκ γῆδός σου, Ἀκραντε, ἵνα βλέπω τριφῶ-

τον

τον ἀκτίνα τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε τὴν ὀλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματ. Θείας Πίστews.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν: Ἄγιος εἶ ὁ Πατήρ ὁ προάναρχος, Ἄγιος εἶ ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, Πνεῦμα Ἄγιον, ὁ εἶς ἀμερῆς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητῆς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνησχέθη ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φερμὸν, ἢ διαίρεσιν τῆς λεικῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε; διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

Ῥδὴ Ζ'. ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναὸν με δεῖξον τῆς σῆς Θεότητος, Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς, ὅλον φωτεινὸν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμπεις, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς καὶ διαιρηταῖς ιδιότησι, Πατρός καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Εὐλογητὸς εἶ κρᾶζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐφάνη τῷ Ἀβραάμ Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ ὄρῳ πάλαι τῇ Μαμβρῆ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαὰκ ἀντιδοῦς δι' ἔλεον ὄν περὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Πανουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρβενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστροῦ, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

Ῥδὴ Η'. Ἀστέκτω κυρὶ ἐνωθέντες.

Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ῥίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου Θεαρχίας, ἐδείξαν τῆς Τριάδος δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν ἢ ὑμνοῦμεν πάντες πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρυθμίζεις ταῖς σαῖς φρουκτωρίαις, Τάξεις οὐρανοῦς, ἀναμέλπειν ἀσιγήτως τρισαγίοις ἄσμασι Θείοις, Πάτερ, Δόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα, τρίφωτον κράτος καὶ ἰσόρροπον ὄντι σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν Τόκον πόρρωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπὲρ φύσιν γεννηθέντα, Δέσποινα· καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Κανὸν τὸ θαῦμα.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῶν Ἀσωμάτων τάξεις σαφῶς ἀνιέναι, πτέρυξιν ἀφίενται ἄνω· ἀλλ' εὐλαθοῦνται σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὁμινον ἀπαύστως ἐκβοῶσι· τοῦτοις συμφώνως, μοναδικῆ Τριάς, σε δοξάζομεν.

Ἀπλέτω πόθῳ καὶ οἰεπὶ γῆς,

ΥΟΕ-

νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα Θεὲ τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνικαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τριττὴν προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας διὸ Οὐκίριμον, ὡς πολυελεος ἡμᾶς οὐκτεϊρον.

Θεοτοκίον.

Ναὸν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου Θεαρχίας φωτειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοὶ τῷ Κτίστη τῶν ὄλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἣν ἐπαξίως ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν Α. στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἀνατάσιμα. Ἦχος Γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἢ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ πρωτοτοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖταν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκ ἐπιθάνατε κυριεύεις, ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δεσπότης τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου· καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας κατάρτας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρολαμπρον τὸ τῆς ἀγγελίας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλα-

γείς, ἐβόα σοὶ Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; Τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι διὸ ὡς προσετάγην βοᾶ σοι· Χαῖρε ἢ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοιώτων τὸ τῆς Θεοότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγείς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο· Τρέμων τὴν τοῦ σώματος μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὖς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστέ τῇ Ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ Πιστοὶ ἀπόρρητον Μυστήριον. Σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσχύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστέ τῇ Ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραφτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἐχώρησας Θεομητορ. Μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνεργειαν ἐγνώμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἢ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια.

ἢ Ἰπακοή.

Εκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσί-ζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων
"Ἀγγε-

Ἄγγελος ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε: Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; Ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών σὺ ἐξείλου· ἐκ Βαβυλῶνος· κάμει ἐκ πῶν παλῶν πρὸς ζωὴν ἔλκυσον, Λόγε.

Ἐν τῷ Νάτῳ οἱ σπεῖροντες, δάχρυσιν ἐνθίοις, θεριοῦσι στάχυας ἐν χαρᾷ ἀειζωίας.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς τῷ Πνεύματι, υἱοποιητῶς σοὶ τῷ Χριστῷ ὡς Πατρὶ, οἱ Ἅγιοι πάντοτέ εἰσι.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης, σοφία· οὐσιοὶ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ, ὡς Πατρὶ τε καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον μακάριοι· τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐν-

τολῶν, φάγονται ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφρύνεθι, κτηρῶν σου, Ποιμενάρχᾳ, τὰ ἔγγονα φέροντα κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ γὰρ ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑσθινόν, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ἄ. ἤχον, ὄρα σελ. 83.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος Γ'. Ὡδὴ Ἀ. Εἰρμός.

«Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν Ἰσραηλιτῆ λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.»

Τροπάρια.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας, τῷ παραβάντι ἰδρώτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρὸς, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου ὁ θάνατος δεδοικῶς ἀνεδείχθη· παλητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάν-

τας

τας συναέστησεν, ὅτι δεδόχασται.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντα τὰ ἐθνη δοξάζει σε, τὴν ἀσπάρως τεκοῦσαν· ὑποδύς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν Σταυροαναστάς. Ἄσμα καινόν.

Γένους βροτῶν αἵματι θείῳ, δεδουλωμένον τυράννῳ φιλαμάρτημον, Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θεοποιήσας ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδόχασται.

Ωs μὲν θνητὸς, θανάτου, βέλω· ὁ τῆς ζωῆς ταμιούχος, Χριστὸς ἐγέυσατο· ὡς ὢν δὲ ἀθάνατος φύσει, τοὺς νεκροὺς ἐζωοποίησεν, ὅτι δεδόχασται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
(σὺν τοῖς Εἰρμῶς).

Ἄγω τρίτον μέλισμα σοὶ Θεοτόκε,
Ἄσμα καινόν.

Γόνυ κάμπτει ἅπασα φύσις ἐπουρανόων Παρθένε, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιοπρεπῶς τὰ καταχθόνια, ὅτι δεδόχασται.

Ω συναλλαγμάτων τῶν ἐν σοί! ἀγαθῶν γὰρ ἀφρόνως παρεκτικὸς ὡς Θεὸς, Πνεῦμα θεῖον δούξῃμιν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδόχασται.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμῶς.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, παντοκράτορ Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Διὰ σταυροῦ σου ἡσχύνθη ὁ ἀσεβὴς· εἰργάσατο βόθρον γὰρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστέ, τὸ κέρασ ἐν τῇ σὴ Ἀναστάσει.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας· Φιλάνθρωπε· ἀναστάς ἐκ τάσου γὰρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασιμένα λευλάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμφυχος τοῦ αἰε βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ, Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συναεστράφη.

Κανὼν Σταυροῦν. Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν,

Ρύψις, ἄχραντε Σταυρέ, εἰδωλικῶν ἐδειχθῆς σὺ καθαυμάτων· ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρβας ἐν σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασεν.

Ἰνα πάντες οἱ Πιστοὶ τὸ ζωδῶχον μνημα σέ προσκυνῶμεν, τέλαπται ἐν σοὶ, καὶ ἐγήγγερται Χριστὸς ὄντως, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τόξον ἔθραυτας.

Πάρβδος ῥίζης Ἰεσσαὶ προφητικῶς βλαστήσασα, ἡ Παρθένος ἄνθος σε, Χριστέ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἰνα θείας κοινωνοὺς τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ, ἐκ τῆς Παρθένου σάρκα τὴν ἡμῶν σὺ ἐπτώχευσας λαβῶν. Ἅγιος εἶ Κύριε.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμῶς.

Εθου πρὸς ἡμᾶς κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε, τὸν μονογενῆ γὰρ σου Υἱὸν ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας. Διό σοι κραυγάζομεν εὐχαρι-

χαρι-

χαριστοφυντες: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Τροπάρια.

Στίγματα, Χριστέ, συμπαθῶς καὶ μώλωπας ἠνεγκας, ὄβριν ραπισμάτων καρτερῶν, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα, δι' ὧν κατειργάσω μοι τὴν σωτηρίαν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σώματι θνητῷ, ἡ ζωὴ θανάτῳ ὀμίλησας τῆς τάλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου ἐνεκεν· καὶ φείρας τὸν φείραντα δεδοξασμένε, πάντας συνανέστῃσας, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μνησθητι Χριστέ, ἥς ἐκτήσω ποιμένης τῷ πάθει σου, τῆς δεδοξασμένης σου Μητρός τὰς συμπαθεῖς ἐντεύξεις δεξάμενος, καὶ ἐπισκεψάμενος κεκαχωμένην ῥῆσαι, τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Οπλάσας κατ' εἰκόνα σου, Φιλάνθρωπε, τὸν ἄνθρωπον, καὶ νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ διὰ τῆς παραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν Κρανίῳ διέσωσας.

Νεκροῦς μὲν, οὗς κατέπιεν, ὁ θάνατος ἀπέδωκε· κατελύθη δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἄδου φθοροποιὸν βασίλειον, ἀναστάντος ἐκ τάφου σοῦ Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Οσῆσας ὄρη, Δέσποτα, ζυγῶ τῆς θείας γνώσεως, λελατομήσαι ἐκ Παρθένου λίθος, χειρῶν ἀνευ-

θεν. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Νοσοῦσαν ἐθεράπευσας ἡμῶν τὴν φύσιν Δέσποτα, δραστικώτατον ἐν τῇ Παρθένῳ ταύτῃ ἐνώσας φάρμακον, τὴν σὴν ἄχραντον Δόγε Θεότητα.

Μερίς μου εἶ ὁ Κύριος, καὶ κληρὸς ἐπιπόθητος, ὁ ἐνώσας με ἐκ τῆς Παρθένου, Δόγε, τῇ ὑποστάσει σου, τῇ σαρκὶ χρηματίσας ὑπόστασις.

Ὁδὴ Ε. Εἰρμός.

Ἄπρὸς σέ ὀρβρίζω, τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην· διότι ζῶς τὰ προστάγματά σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Τροπάρια.

Κριτὴ ἀδίκῳ, Ἑβραίων φθόνῳ, προδοθεὶς ὁ Παντεπόπτης, καὶ ἅπασαν δικαίως κρίνων τὴν γῆν, τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι ἐρρύσω κατακρίσεως.

Τὴν σὴν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστέ, τῇ ἀκητήτῳ δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, παράσχου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ ἁγία, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ χτίσει Ἀλόγον Θεοῦ δεξάμενη, μόνῃ ἐδείχθης Ἀειπάρθενε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλόγη πλευρᾶν, ὦ Χριστέ μου νυγεῖς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πασι βροτοῖς, γεγονυῖαν προξενου, τῆς κατάρτας ἐλευθέρωσας.

Ισος Πατρί κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερόν ἐξανέστησας δόμον τοῦ παναχράντου σου καὶ πανσέπτου σώματός, ἐκ νεκρῶν, Χριστέ Σωτὴρ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐπί τῆς γῆς.

Λόγος Θεοῦ ὁ Υἱὸς σου Παρλένε, Δημιουργὸς Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, οὐ δημιούργημα, εἰ καὶ σὰρκα ἐμφυχον ἑαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλάσεν.

Ισος Πατρί, ὁ Υἱὸς τῆς Παρλένου, Λόγος Θεοῦ, ὑπόστασις τελεία ἐν δύο φύσεσιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς τέλειος καὶ ἀνωρωπος.

Ἐὐδὴ σ'. Εἰρμὸς.

«**Α**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας, Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα, διάσωσον».

Τροπάρια.

Αβυσσος ἐλέους καὶ οἰκτιρῶν ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλαγγῆ κα-θόδω σου· σαρκωθεὶς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγονὼς ἐν δούλου μορφῇ, ἐθεούργησας, καὶ σεαυτῶν συνεδόξασας.

Νέκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτῆς, τὸν νεκρωθέντα ζωωθέντα θεώμενος· τῆς σῆς Ἀναστάσεως ταῦτα Χριστέ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ πάθους σου τοῦ ἀχράντου τὰ ἐπαθλα.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε, ἡ μόνη τῷ Πλαστοουργῷ καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὑπέρνουν μεσιτεύσασα, τὸν Υἱόν σου ἔλεων τοῖς ἐπταιχόσι δούλοις σου,

καὶ ὑπέρμαχον χρηματίσαι, δυσώπησον.

Κανὼν Σταυροαναστάσι. Σηκνώσεως.

Μωλώπων σὺ πειραθεὶς, Ἄδου τῶν τραύματις πάθει σταυροῦ συνανέστησας· ὄθεν σοὶ κραυγάζω: Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Φλάνθρωπε.

Ἀνοίγονταί σοι Χριστέ, φόβῳ πύλαι Ἄδου, σκευὴ ἐχθροῦ δὲ ἀρπάζονται· ὅτι ἐν σοὶ Γυναῖκες ὑπήνησαν, ἀντὶ λύτης χαρὰν κομισάμεναι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σηκνώσεως.

Μορφοῦται τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτου Κόρης, ὁ σχήματι ἄμοιρος, σχήματι ὑπάρξας καὶ πράγματι, μὴ τροπείς τὴν Θεότητα, ἀνθρωπος.

Αβύσσου ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς καταγιγῆδος, Πάναγνε, τῶν παθῶν ῥῦσά με· πέφυκας λιμὴν γὰρ, καὶ ἄβυσσος τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστεῖ σοι προστρέχουσι.

Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος.

Εξανέστης σήμερον ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτιρμόν, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Σήμερον Ἄδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα· ἅμα δὲ καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχεις ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως τὸ βεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Οἶκος.

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα τῷ πάν-

των Κτίστη καὶ Λυτρωτῆ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοί, καὶ καταβράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαλάττει, τὸ βεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Ω**ς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισας ἐν τῇ φλογί τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ φωτισικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ καὶ ἡμᾶς καταύγασον, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Τροπάρια.

Ερράγη τὸ τοῦ ναοῦ φαιδρὸν καταπέτασμα, ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Δημιουργοῦ, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δῆλοῦν τοῖς πιστοῖς ἀλήθειαν, Εὐλογητὸς εἶ, κράζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ρανίδες θεόρροτοι ζωοποιοῦ αἵματος Χριστέ, οἰκονομικῶς ἀποστάζουσαι εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέπλασαν, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντας ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν Πατρὶ συνδοξάσωμεν, καὶ τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ Πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, καὶ μίαν Θεότητα, Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροῦ. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Οὐ φίλον ὁ Ἥλιος ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἄνθρωπον, ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται σαρκακωμένον ὄρων, φ καὶ ψάλλομεν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ισχυρὸν Θεότητι δεδεγμένος ἄδης ὁ δειλαιός, τὸν ἀφαρσίας πάροχον, ψυχὰς Δικαίων ἡμεσεβούσας: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸς πολύτιμος εὐλογίας Πάναγνε πέφυκας, τοῖς καθαρὰ καρδίᾳ σὲ ὁμολογοῦσι Θεογεννητρίαν· καὶ γὰρ ἐκ σοῦ σεσάρκωται ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτ. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Θ τῆς δόξης Κύριος, καὶ κρατῶν τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὁ σὺν Πατρὶ καθήμενος, παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιταμὸς ὁ θάνατος, ἀλλὰ τοῦτον σοὶ ὁμιλήσαντα, ἐκ τῆς Παρθένου, ὤλεσας, Θεοῦπόζατος σὰρξ γενόμενος. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον πάντες σε τὴν Θεὸν κηύσασαν ἐγνωμεν· τὸν τῆς Τριάδος ἕνα γὰρ σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ γεγέννηκας. Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες οἱ Θεοσεβεῖα πρεσβύτες Νεανίαι, τῇ φλογί δὲ μὴ λωθηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τροπάρια.

Ερράγη ναοῦ ἡ φαιδρότης, ὅτε ὁ σταυρὸς σου ἐπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἡ κτίσις συνεχλονεῖτο, φόβῳ

ἀναμέλπουσα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανέστης Χριστέ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πεπτωκότα τῇ ἀπάτῃ διὰ ξύλου ἠγωνιώσω θεία δυνάμει, κράζοντα καὶ λέγοντα: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, ἐμφυχον χαρῖον κιβωτός τε τὸν Ποιητὴν τοῖς βροτοῖς γὰρ Θεογεννητορ ἄχραντε κατέλλαξας, καὶ ἀξίως πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν σε καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροῦν. Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ο Λόγος οὐ παθητός, ἀπαθής γὰρ τῇ Θεότητι· πάσχει σαρκὶ δὲ Θεὸς ὡ καὶ ψάλλομεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπνώσας μὲν ὡς θνητός, ἐξηγήρθης ὡς ἀθάνατος Σῶτερ, καὶ σώσεις θανάτου τοὺς μέλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Αμτρεύομεν εὐσεβῶς τρισυπόστατον Θεότητα ἐνίζομένην, ἀπαύστως καὶ ψάλλομεν: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοῦ. Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Η τάξις τὰς νοεράς οἶα μήτηρ ὑπεράρασα, καὶ πλησίον Θεοῦ χρηματίσασα, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένη τὸν Τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ κάλλος τὸ φυσικὸν ὠραιότερον ἀνέδειξας, ἐξαστράπτουσα σάρκα Θεότητος. Εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένη τὸν Τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶθ' Ὁ. Εἰρμός.

Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεόπρεπές! τῆς Παρθένου γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην σαφῶς διόδεύει Κύριος· γυμνὸς τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκοςφόρος ὠφθῆ ἐν ἐξόδῳ Θεός, καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη. Ταύτην ἀφράστως ὡς Θεομήτορα μεγαλύνομεν.»

Τροπάρια.

Φρικτὸν ιδέσθαι σὲ τὸν Ποιητὴν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντα, Λόγε Θεοῦ, σαρκικῶς δὲ πάσχοντα Θεὸν ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημείῳ ἄπνουν κατακείμενον, νεκροὺς δὲ τοῦ ἄδου λελυκότα. Ὅθεν, Χριστέ, σὲ ὡς παντοδύναμον μεγαλύνομεν.

Φθορὰς θανάτου ἔσωσας Χριστέ τοὺς προπάτορας, κατατεθείς ἐν τάφῳ νεκρός, καὶ ζωὴν ἐξήνησας, νεκροὺς ἀνιστήσας, χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς φῶς, καὶ θείαν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν. Ὅθεν πηγῆν σε φωτὸς ἀειζώου μεγαλύνομεν. Π. 100. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Θεο.

Θεοτοκίον.

Ναός και Θρόνος ὠφθης τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ᾤκησεν ὁ ἐν ὑψίστοις πέλων, τεχθεὶς ἀπειράνδρως Παναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὄλως σου πύλας. Ὅθεν ταῖς ἀλήτοις Σεμνῇ λιταῖς σου, τὰ φύλα τῶν βαρβάρων θάττον εἰς τέλος τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐν τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου.

Γέρας βροτοῖς, ἐξ ἀτίμου θανάτου, πᾶσιν ἐπήγασας, οὐ διὰ σταυρώσεως, Σῶτερ, γευσάμενος τῆ οὐσίας τῆ Ὀνητῆ, ἀφρασίαν μοι ἐδώρησώ, Χριστέ, ὡς φιλόθρωπος.

Ἐσωσάς με ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου Χριστέ και ὕψωσας, και Πατρὶ προσήγαγες τῷ σῶ Γεννήτορι, δεξιᾷ τε τῆ αὐτοῦ συνεκάθησας, διὰ σπλήγγνα ἐλέους σου, Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτοκοῦ.

Ἐν τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου.

Κορος τῶν σῶν ἐσθμινῶν Παρθένε, τοῖς εὐχέσι Πιστοῖς ὄλως οὐ προσγίνεται· πόθω γὰρ πόθον αἰεθεῖον και πνευματικὸν προσλαμβάνοντες, ὡς μητέρα Θεοῦ μεγαλύνουσιν.

Ἐθου ἡμῖν ἀκαταίσχυτον πρέσβυν τὴν σε Τεκοῦσαν Χριστέ· ταύτης ραῖς ἐντεύξεσιν, ἴλεων νέμοις ἡμῖν Πνεῦμα, μεταδοτικὸν ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς δια σοῦ προσερχόμενον.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Στιχηρὰ Ἀναστασιμῶν.

Ἄεστε πάντα τὰ ἔθνη, γινώσκετε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,

ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, και ἐκὼν ἐτάφη, και ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια οἱ φύλακες σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιάν αὐτῶν, κρύπτει ἐνόμιζον τὴν Ἀγαστασίαν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα, Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν Ἀγγελοὺς ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, και λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγγήγερται, καθὼς εἶπε προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτὶ σου, Δέσποτα, ὁφόμεθα ὡς φιλόθρωπε. Ἀνέστη γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηριάν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀναστασιμῶν.

Ῥυμὸν ἐωθινὸν αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τὰ δάκρυα προσέφερον, Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνήμα σου κατέλαθον, τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα μύρισαι σπουδαζούσαι. Ἀγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίστατο· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαεράπτων Ἄγγελος ἐπὶ τὸ μνήμά σου τὸ ζωοποιόν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν: Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Αὐτρωτῆς, ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνήμά σε ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μὴ εὐροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῶ βοῶσα: Οἴμοι! Σωτήρ μου πῶς ἐκλάπησ πάντων Βασιλεῦ; Ζεύγος δὲ ζωηφόρων Ἄγγέλων ἐνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα: Ἴτε κλαίεις, ὦ Γυναῖ; Κλαίω, φησὶν, ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδε σε, εὐθέως ἐβόα. Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Εβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν Ἀηστῆς δὲ ἀνέωξεν ἐν τῇ γλώσσει τὴν τρυφὴν κραυγῶν καὶ λέγων: Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθεὶς, συνεχρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐρκίνετό μοι ἐπὶ τοῦ ὀρόνου τῷ Πατρὶ συγκαθημένος· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ Χριστὸς ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἐπιθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν Ἰπερευλογημένη. Ἐἴτε Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Τροπάριον.

Σήμερον σωτηρία τῶν κόσμων γέγονεν. Ὁρ. σελ. 90.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τοπικά, καὶ οἱ Μικαρισμοί.

Αθετήσαντε, Χοιρὲ, τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ

τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ Ἀηστήν, Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν σταυρῶ ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κρᾶζοντα: Μνήσθητί μου Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Αμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου κατεδίκασας ἀρᾷ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κρᾶζοντας: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Αναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, συν-ἐκκνέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν τῇ Ἀναστάσει σου, Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν τὴν δυναστείαν ὠλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κρᾶζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριήμερῳ σου ταρῇ, τοὺς ἐν τῷ ἄδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεὸς ζωοποίησας συνήγειρας, καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κρᾶζουσι πάντοτε: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις γυναίξί, πρώταις ἐφάνης ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτήρ, βοήσας τὸ, Χαίρετε, καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις τὴν σὴν μηνύεις ἔγερον Χριστέ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κρᾶζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ ὄρει Μωϋσῆς χεῖρας ἀπλώσας, προετύπου τὸν σταυρόν, τὸν Ἀραλῆχ τροπωσάμενος· ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον, κατὰ δαιμόνων ὄπλον κραταῖον εἰληφότες, πάντες κραυγάζομεν: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεύμα ἅγιον ὑμνήσωμεν Πιστοί, ἕνα Θεόν, ἕνα Κύριον, ὡς ἐξ ἐνός Ἡλίου· τρισσάλαμπής γάρ ἐστιν ἡ Τριάς, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διήλθε σαρκωθείς ὁ Ηλαστουργός, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε. Χαῖρε νεφέλη κούφη, τὸν Οεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν. Χαῖρε κλίμαξ καὶ ὄρανε οὐράνιε. Χαῖρε ὄρος σεπτόν, πῖον ἀλατόμητον.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ πρῶτοι μοι Δεσποτικά. Ἦχος Γ'.

Σῶτόν με Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἥμαρτόν Κύριε ὁ Θεός μου, ἤμαρτόν σοι· ἱλάσθητί μοι, μὴ ἀπίσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ με, Λόγε· ἀλλ' ὡς μόνος συμπαθῆς τε καὶ ἐλεήμων, πρόσδεξάι με μεταγνόνα, καὶ τὰ σὰ ποιεῖν με, Σῶτερ, δικαιοῦματα ὡς μόνος εὐσπλαγγνως ἐκδυνάμωτον.

Πρόφθασον Κύριε, ἐξελεύ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀντικειμένου· καὶ γὰρ ὀλέων ἐδουλώθην τῷ πλάνῳ, καὶ ἀπέστην ἐκ τῶν ἐντολῶν σου, Οἰκτίρμων· δός μοι χρόνον μετανοίας, καὶ πρὸς φῶς εἰσάγαγέ με κατανώξεως, ὅπως πενήθσω μου τὴν ἀπόπτωσιν Σῶτερ.

Ἔτερον Στιχηρὸν τῶν Ἀσωμάτων.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Χορείας Ἀσωμάτων Κύριε ὑ-

πέστησας, τὸν πλοῦτόν σου δεικνύων πᾶσι τῆς ἀγαθότητος, καὶ παρήγαγες ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, τοῦ νῦν δοξάζειν σε, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἐσπερινὸν ἕμνον προσεβρομέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος καὶ ὕδων πνευματικῶν. Ἐλέησον Σωτήρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία. Ὁκλύδων με τῶν παλῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυβίζει· δός μοι χεῖρα βοήθειας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανώξεως, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος καὶ φίλος ὄρωπος.

Μάρτυρικόν.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπέληγ γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλίων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀγίοπρωτε Σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περτογῆ, Δεσποῖνα, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α'. στιχ. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος Γ'.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῆ, ψυχὴ μου μετανόησον· χεῖς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται.

ταί βόησον Χριστῶ τῷ Θεῷ· Καρ-
διογνώστα ἡμάρτων· πρὶν με κακ-
ταδικάσης, φείσάι μου ὁ Θεός, καὶ
ἐλέησόν με.

Ἔως πότε ψυχὴ μου ἐπιμένεις
τοῖς παισίμασιν; Ἔως τίος λαμ-
βάνεις μετανοίας ὑπέρεσιν; Λά-
θει κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλ-
λουςαν, καὶ βόησον Χριστῶ τῷ
Θεῷ· Καρδιογνώστα ἡμάρτων, ἀ-
ναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίρε Μαρία, μήτηρ καὶ Παρ-
θένα, τὸ ἅγιον τὸ ἄγιον, ὁ ἐν Ἐ-
δέμ Παράδεισος· ἐξ ἧς ἐτέχθη
Χριστός, ὁ Θεός ἀνευ σποράς ὁ
Λόγος, δι' οὗ ἡ ζωὴ τῷ κόσμῳ ἐ-
βλάστησε.

Μετὰ τὴν Β'. Στοιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβεράς, ἀ-
νευ κατηγόρων ἐλέγχομαι, ἀνευ
μαρτύρων κατακρίνομαι· αἱ γὰρ
βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσ-
σονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμέ-
να ἀνακαλύπτονται· πρὶν οὖν ἐν
ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ (εἰς τῶν μέλ-
λει ἐρευνᾶσθαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμέ-
να, ὁ Θεός Ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶ-
σόν με.

Φοβερόν δικαστήριον περιμέ-
γει με Κύριε· ἐμοῦ γὰρ σιωπῶντος,
βοῶσι τὰ ἔργα μου· ἀλλὰ προ-
σθάσας, πεπλανημένον ζήτησον,
Χριστέ ὁ Θεός διὰ τῆς μετανοίας,
καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖας πίστεως.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λό-
γου, μόνη πάναγος Παρθενομή-
ταρ, τῆ καθαρότητι ἀγγέλους ὑ-

περάρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ
οὖν γενόμενον, ἐρρυπωμένον σάρ-
κός πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον
προσβειῶν του ἐνθέοις γάμοις, πα-
ρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν Γ'. στιχ. Καθίσματα.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια καὶ τὰ ἐπίγεια,
λόγῳ παρήγαγες, ὡς παντοδύνα-
μος· οἱ τῶν Ἀγγέλων δὲ χοροὶ
σὺν τρόμῳ παρεστηκότες, ἀπαυ-
στον τὴν αἴνεσιν σοὶ προσφέρουσι
Δέσποτα, πάντα καταυγάζοντες
τῷ φωτί σου τὰ πέρατα· δι' ὧν σοὶ
καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Τὸ ἐμφυχον τῆς καρτερίας ὑ-
μῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ
ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι
πνευφῆμοι διὰ τοῦτο τῆς αἰώ-
νιου κατηξιώθητε μακαριότητος·
ἀλλὰ προσεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ
φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ ποι-
μνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς
ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια φόβῳ ἠγάλλον-
το, καὶ τὰ ἐπίγεια τρόμῳ ἠόφραι-
νοντο, ὅτε ἡ ἀχραντος φωνή, ὑ-
πὴλλέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πα-
νήγυρις ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν,
ὅτε τὸν Πρωτόπλαστον ὁ Δεσπό-
της ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέ-
λῳ βοῶμέν σοι· Χαίρε ἡ Κεχαρι-
τωμένη.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος Γ'. ᾠδὴ Ἀ. Εἰρμός.

Φαραῶ τὰ ἄρματα, βυθῶ κα-
λύψας

λύψας Κύριε, τὴν θάλασσαν διέβ-
ρηξας, καὶ ἔσωσας ἄσματος, ὑ-
μνοῦντάς σε λαὸν Παραρλίτην καὶ
Τροπάριον.

Εγκλημάτων ῥυσαί με μυρίων
Ἀναμάρτητε, ἀφρόνως ὢν περ ἔ-
πραξα, παρέχων μοι δάκρυα κα-
τανύξεως, καθὼς ποτε τῇ Πόρνῃ.

Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε, ἀμαρτωλῶν
βοήθεια, πιπτόντων ἐπανόρθωσις,
μετάνοιαν δίδου μοι κατανύξεως,
πολλὰ ἡμαρτηκότι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Ἄγω τρίτον μέλισμα τοῖς Ἀσωμάτοις.
Ἄσμα καινόν.

Αναρχον φῶς, καὶ περιεκτι-
κὸν φάους ὑπάρχων παντός, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, τὴν ἐμὴν διάνοιαν τῇ
ἐπιστασίᾳ φωταγωγῆσον τῶν σῶν
Δυνάμεων.

Γεγηθότες ἀγγελιοπρεπῶς τῇ
πανολβίῳ μεθέξει, οἱ τῶν Ἀγγέ-
λων χοροὶ, τῆς σῆς κρυφιοτήτος,
τοῖς ὠραιότατοις ἀναστράπτονται
θείοις χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Ταξιάρχων θεῖε Γαβριήλ ταῖς
Ἀσωμάτοις χορεύεις, καὶ νῦν, πα-
νόλβιε, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον
τῆς κεχαριτωμένη ἀναβόησον: Χαῖ-
ρε Πανάμωμε.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Σ**τερέωσον Κύριε τὰς καρδίας
ἡμῶν, καὶ φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑ-
μνωδίαν, τοῦ δοξάζειν σε Σωτῆρ
εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Ω: Πέτρον βυθίζομενον διέσω-
σας φιλόθρωπε, οὕτως ἐκ τοῦ βυ-
θοῦ με τῶν κακῶν μου ἐπανάγαγε.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.
Μαρία κραιώτισμῃ, πολλὰς κυ-
ριευθέντα με πάθει ψυχασθόραις,
ἐλευθέρωσον πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«**Τ**οξὸν ἔθραυσας ἐχθρῶν, καὶ
θυρεοῦς συνέτριψας ἐν ἰσχύϊ, Δέ-
σποτα Χριστέ, τὸ στερῆμα ἡμῶν,
Ἄγιος εἶ Κύριε.»

Τροπάριον.

Ρεῖθρα βλύζων Ἀγαθὲ, καὶ πο-
ταμοὺς χρηστότητος, τοὺς Ἀγγέ-
λων ἐδειξας χοροῦς, κρυφιοτή-
τος τῆς σῆς αἰγίλης διαλάμποντάς.

Θεοτοκίον.

Ολον εἴληφεν ἐκ σοῦ ἀνελλι-
πῶς τὸν ἄνθρωπον ὁ Δεσπότης
τοῦδε τοῦ παντός, Θεομητάρ, καὶ
πηγὴν χάριτός σε ἐδειξεν.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Μ**ὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς
Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς
σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου.»

Τροπάριον.

Δύσον τοὺς δεσμοὺς τῶν πα-
θῶν μου Κύριε, καὶ τῇ μετανοίᾳ
συνδήσας, μέτοχον ποιήσον τῶν
ἀγαθῶν σου.

Θεοτοκίον.

Δίδου μοι Ἀγνή ἀληθῆ μετάνο-
ιαν, παῦσον τῶν παθῶν μου τὸν
σάλον, ἀμαρτανόντων ἢ προσασίε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόδητον.

Νεφέλαι τὴν τρισήλιον φωταυ-
γίαν δεχόμεναι, παρηνέχθητε θεῖα
βουλήσει, τριαδικοὶ Διακόσμοι,
κυβερνώμενοι σέβει τοῦ Πνευ-
ματος.

Εν κόσμῳ πρὸς τοὺς μέλλον-
τας πιστεῦν σοι ἐκπέμπονται, ὡς-

περ φύλακες τῆς σωτηρίας τῶν
εὐσεβῶν οἱ Ἄγγελοι, περιέποντες
Σῶτερ τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτης νῦν προσέρχομαι τῇ
σχέπῃ σου Πανάμωμε· ἀλλὰ ῥύ-
σαι με, Θεογεννήτορ, τῆς τῶν πα-
θῶν συγχύσεως, ἀπαθείας ὡς αἴ-
τιον τέξασα.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον,
Χριστέ, καταύγασον ὁ Θεὸς τῇ
ταπεινῇ μου ψυχῇ, καὶ ὁδήγησον
εἰς τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου».

Τροπάριον.

Μὴ στήσης με γυμνὸν ἔρχων
καλῶν ἐπὶ βήματός σου φιλάν-
θρωπε, ἀλλ' ἀμφιάσον θείων πρά-
ξεων καταστολαῖς, διὰ μετανοίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐπὶ γῆς
τὸν Λόγον τέξασα, καὶ παρθενεύ-
ουσα, τῶν ἀλόγων με ῥύσαι πρά-
ξεων, λόγοις σεπτοῖς ὅπως ἀνυ-
μῶ σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος.

Σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τὸν Υἱὸν καὶ
τὸ Πνεῦμα, τρισσοφεγγεῖ φωτὶ λε-
λαμπρυσμένοι, πιστοὶ ὑμνήσωμεν,
τὴν μίαν Θεότητα, σὺν Ἀγγέλων
τοῖς στρατεύμασι.

Μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον σέβειν
οἱ Σεραφίμ διδάσκουσι, βωῶντες
φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἕμψα ὡς τῷ
Πνεύματι φωτιζόμενοι οἱ Ἄγγε-
λοι.

Θεοτοκίον.

Ἄνευ σπορᾶς ὁ Ἀρχάγγελος,

Κόρη, σοὶ Γαβριὴλ τεκεῖν τὸν Ζωο-
δότην εὐηγγελίστατο, Θεοτόκε πάν-
σεμνε, οὐρανόθεν ἀφικόμενος.

ᾠδὴ Σ'. Εἰρμός.

«Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώ-
νων καταγτήσαντας φιλάνθρωπε,
καὶ τρικυμῖα πειρασμῶν ἀπολέ-
σθαι κινδυνεύοντας, βωῶντας μὴ
παρίδης: Σῶσον, Σωτήρ, ὡς ἔσω-
σας τοῦ θηρός τὸν Προφήτην.»

Τροπάριον.

Ἰπεραρθεῖς διανοία, ὡς ὁ πά-
λαι Φαρισαῖος, τὸ πρὶν πτώμα
κατέπεσα δεινόν· καὶ ὄρων ὁ πλά-
νος τέρπεται, Χριστέ· ὁ ταπεινώ-
σας τοῦτον σταυρῶ, ταπεινωθέντα
ὀξείως αἰκτερόν με.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, τὴν
ἀγίαν ὄντως τράπεζαν, τὸ ἱλαστή-
ριον ἡμῶν, τὸν ναὸν Θεοῦ τὸν ἔμ-
ψυχον, τὴν πάγχρυσον λυχνίαν,
τὴν ἀληθῆ Μητέρα σε τοῦ Πλα-
στουργοῦ ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«Σκηνώσεως Ἰωῆς τῆς ἐν κα-
τωτάτῳ ἄδου τῆς φύσεως σύμβο-
λον γεγονώς, ἐβόα: Ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, φιλάν-
θρωπε».

Τροπάριον.

Τὸ πρῶτον καὶ παντοῦργον τῆς
ἀγαθαρχίας φέγγος, Ἀρχάγγε-
λοι, Ἄγγελοι, δυνατῶς ὑμνεῖτε
κραυγάζοντες, σὺν Ἀρχαῖς, Ἐ-
ξουσίαις, Δυνάμεσι.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεών σε πηγῆν, ὁ ἐν σοὶ σκη-
νώσας Λόγος, ἀέννασον ἔδειξε τῆς
ἐμῆς

ἐμῆς ψυχῆς οὖν τὰ τραύματα,
 Θεοτόκε Παρθένε, θεράπευσον.

ᾠδὴ Ζ΄. Εἰρμός.

• Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν
 Τριάδα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς
 τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑ-
 μνοῦντες ἐβόων: Εὐλογητὸς ὁ
 Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Τροπάριον.

Ο χρόνος μου πληροῦται, ἐπὶ
 θύραις ἢ ἐξοδος, μετανοίας ὡ ψυ-
 χῆ καρποῦς ἐπίδειξον, πρὸ τοῦ
 κλεισθῶσιν αἱ θύραι, ἀναβοῶσα τῷ
 Χριστῷ: Κύριε σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Η κρίνη, ἢ τὸ ὕδωρ τῆς ἀφέ-
 σεως βρύουσα, τὰς ἐκθλύσεις τῶν
 ἐμῶν πταισμάτων ξήρανον, παρε-
 χομένη μοι ὄμβρους δακρῶν, ὅ-
 πως σε αἰεὶ ὡς Θεοτόκον ὑμῶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμ. Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Σταθερῶ φρονήματι, καὶ εὐτό-
 νῳ βλέμματι βλέποντες τὴν ἀρχι-
 κὴν λαμπρότητα, μεθέξει γίνεσθε
 φῶτα δεύτερα: Εὐλογητὸς εἶ, κρά-
 ζοντες, ὁ Θεὸς, οἱ τῶν Ἀγγέλων
 χοροί.

Ακλινεῖ τῷ ἔρωτι, ἀνενδότω
 σγῆσει τε νεύοντες, ταῖς καλλοναῖς
 τοῦ Κτίσαντος, τῇ θέσει γίνεσθε
 φῶτα δεύτερα. Εὐλογητὸς εἶ, κρά-
 ζοντες, ὁ Θεὸς, οἱ τῶν Ἀγγέλων
 χοροί.

Θεοτοκίον.

Σαρκῶ έντα τέτοκας, Θεοτόκε,
 Λόγον τὸν ἀναρχον, τὸν ἐκ Πα-
 τρὸς ἀμήτορα, τὴν πρὸ αἰῶνων
 βίαν γεννησιν. Εὐλογημένιος, Δέ-
 σποινα, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ Η΄. Εἰρμός.

« Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῶν
 Ἑβραίων συγκαταβάνα βεῖχη τῇ
 δυνάμει, ὀφθέντα Κύριον, ἱερεὺς
 ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
 τας τοὺς αἰῶνας».

Τροπάριον.

Γέλῳτι Χάμ, πατρικῆ ἀποφά-
 σει, δούλος γεγένηται: τί ποιήσεις
 ψυχῆ μου, δουλωθεῖσα πάθει, καὶ
 ἀτάκτως γελῶσα, καὶ μὴ αἰδοῦμέ-
 νη τὸν οὐράνιον Πατέρα.

Θεοτοκίον.

Υπερβολὴ ἀσωτείας τῷ ἄδη
 νυὶ προσήγγισα: ὑπερβάλλουσα,
 Κόρη, εὐσπλαγγίαν ἔχουσα, ὡς
 Θεὸν τὸν εὐσπλαγγνον ἀρρήτως
 τεκοῦσα, οἰκτεῖράσά με σῶσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

« **Ε**νύλου φλόγα πυρὸς δι' αὐ-
 λου κατεμάραναι θεοφορούμενοι
 Παῖδες, καὶ ἐφαλλον: Εὐλογεῖτε
 πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰ-
 ῶνας».

Τροπάριον.

Ωs πάντων Δημιουργὸς, τοῦς
 Ἀγγέλους ἐνόησας, καὶ παρεστή-
 κασι φέβω κραυγάζοντες. Εὐλογεῖ-
 τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰ-
 ῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς,
 ὑπὲρ λόγον σωματούμενον, Θεο-
 γεννήτορ Παρθένε γεγέννηχας, ἐν
 ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύ-
 ριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

ψδγ

Ἡδὴ θ'. Εἰρμός.

Ἐν ἑνώϊω τῷ ὄρει κατείδέ σε
ἐν τῇ βασιμῇ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέ-
κτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος συλ-
λαβούσαν ἐν γαστρὶ· Δανιὴλ δέ σε
εἶδεν ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον
βλαστήσασαν Ἡσαίας κέκραγε,
τὴν ἐκ ῥίζης Δαβὶδ.

Τροπάριον.

Ἰακώβ πρωτοτόκια εἴληρε δι'
ἐγκράτειάν ποτε, καὶ Ἡσαὺ τὰ
πρωτεία ἀπέδοτο, μὴ κρατήσας
τῆς γαστροῦ. Ὡς κακὸν ἀκρασία!
Ὡς μέγα ἐγκράτεια! Φεῦγε τὴν
μίμησιν τῶν κακῶν· στέργε ὦ ψυ-
χὴ τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότητος πα-
λάτιον, οἶκον δεῖξόν με φωτός.
Ἄδιόδευτε πύλη, ὑπάνοιξον μετα-
νοίας μοι ὁδοῦς. Ἰὴ ἅγια, πρὸς
Γῆν με πραέων ὁδήγησον Δέσποιν-
α πάσης με δεῖξον δεσποτείας
καθῶν ἀπελεύθερον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«Ὅτι τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου
σου τόκου βέλει τρωθέντες, Ἄγνη,
σοῦ τὰ ἀξίεραστον κάλλος θαυ-
μάζοντες, ἅμα σὺν Ἀγγέλοις ἐ-
παξίως σε ὡς μητέρα Θεοῦ μεγα-
λύνομεν.»

Τροπάριον.

Ὅτι τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ καὶ
πρώτῳ νῦν παρεστῶτες χοροὶ,
πρέσβεις δυνατώτατοι γίνεσθε πα-
σιν ἡμῖν, τοῖς ὑμᾶς, ὡς ἐρικτὸν,
ὦ Θειότατοι, ὡς Ἀγγέλους Θεοῦ
μεγαλύνοσι.

Θεοτοκίον.

Σε τῆς ἡμῶν σωτηρίας κρηπί-

δα πάντες γινώσκωμεν σοῦ γὰρ ὁ
πανάχραντος τόκος διέσωσεν, αἵ-
ματι θεουργικῷ, τοὺς ὑμνοῦντάς
σε, Θεοτόκε, πιστῶς καὶ δοξά-
ζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνίων. Κατανοητικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν
συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσω-
θεϊσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς
τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν,
ὡς τῷ Τελῶνῃ στεναγμὸν, καὶ ὡς
τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ
φωνῇ κραυγάζω σοι: Ὁ Θεὸς σῶ-
σόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ
φιλόανθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτε-
λῶν, εὐρέθην τὴν ἀμαρτίαν ἐκπλη-
ρῶν τῇ μὲν γλώττῃ ἄσματα φλεγ-
γόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λο-
γιζόμενος. Ἄλλ' ἐκάτερα διόρθω-
σον, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς με-
τανοίας, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων ἀλλοσφόρων τὴν
μνήμην δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμή-
σωμεν· ὅτι θεάτρον γεγόμενον Ἀγ-
γέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς
νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐ-
χομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Ἀγγέλων οὐρανίων ὄντως ὑ-
περέχουσα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώ-
πων προσάγαγε τὴν δέησίν, Πανα-
γία, τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων,
σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ὁμολο-
γοῦντάς σε ἀληθῆ Θεοτόχον.

ΤΗ:

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Προσ.
Δεσποτικά. Ἦχος Γ΄.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Τὰ πάλη τῆς ψυχῆς Σωτήρ μου καὶ τοῦ σώματος, δεινῶς ἐπαναστάνατα, βυθίζουσί με ἄμφω, καὶ πρὸς βάθος ἀπογνώσεώς με ἔλκουσιν· ἀλλ' ὡς ποτε ἄλασσαν, ταῦτα κατεύνασον, καὶ γαλήνην μοι δίδου.

Οὐκ ἔχω παρρησίαν ὄλωσ' ὁ κατάκριτος, εἰς ὕψος ἀτενίσαι τοῦ οὐρανοῦ καὶ βλέψαι, ἀπὸ πλήθους καθελκόμενος πταισμάτων μου· λοιπὸν ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι: Ἰλάσθητι τῷ ἀθλίῳ μοι Σῶτερ.

Ἔτερον τοῦ Προδρόμου ὁμοίον.

Ὡς ὄρθρος ἐξάνετεϊλας, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζων τὰς καρδίας, τῶν σέ ὑμνούντων ἐνδοξε· διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ τὰς ψυχάς, Προφῆτα, τοῦ γεραίρειν σε Βαπτιστὰ τοῦ Σωτήρος,

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἐσπερινὸν ὕμνον προσφερομέν σοι, Χριστέ, μετὰ θυμιάματος καὶ ᾠδῶν Πνευματικῶν, ἐλέησον Σωτήρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεὸς μου σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παλῶν ἐχαράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὁ μάνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόφρων ὁρωπος.

Μαρτυρικόν

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου

Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήματι γὰρ κείνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήγγησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Ἰριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ θαρρόμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστί· πρόσθευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογ. Καθίσματα.
Κατανυκτικά.

Παροικούσα ἐν τῇ γῆ, ψυχῇ μου μετανόησον· χροὺς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται. Βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα ἡμάρτον· πρὶν με καταδικάσης, φεῖται μοι ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔως πότε ψυχῇ μου ἐπιμένεις τοῖς πταισμασίν; Ἔως τίνας λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρβειν; Λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα ἡμάρτον, ἀναμάρτητε Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταῖα βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν βυθὸν τῶν πταισμάτων μου σὺ

σὺ γινώσκεις Κύριε· δός μοι χεῖρα,
ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ σῶσόν με.

Δικαίως κρίσεως ἐπερχομένης,
καὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὄλων δικάζον-
τος, ποῖαν ἀπολογίαὶν δώσεις ψυ-
χή μου, εἰμὴ πρὸ τοῦ τέλους βοή-
σης; Ἡμάρτον ὁ Θεὸς ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα.

Θεομακάριστε Μήτηρ ἀνύμφευ-
τε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν
θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς
τοῖς πταίσμασιν ὁ ἄθλιος· ὅθεν καὶ
κραυγάζω σοι στεναγμῷ τῆς καρ-
δίας μου. Δέξαι με, Πανάμωμε,
τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα
ἐν παρρησίᾳ βῶ σοι: Χαῖρε ἡ κε-
χαριτωμένη.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιγυλογία, ἕτερα.

Θείας πίστεως.

Εν τῇ σκέπῃ σου προσπεφυγό-
τες, πίστει κράζομεν ψυχῆς ἐκ βιά-
θους, Θεομακάριστε, Προφῆτα καὶ
Πρόδρομε, τῶν πειρασμῶν καὶ κιν-
δύνων τὸν τάραχον, καὶ νοσημά-
των τὸν πάλον κατεύνασον, καὶ
ματαιώσον ἐχθρῶν δυσμενῶν βου-
λεύματα, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Τῶν ἀθλοφόρων σου τὴν μνή-
μην, Κύριε, ὑπερφαίδρυνας ὡς
παντοδύναμος· ὅτι ἐνίσχυσας αὐ-
τοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι
ἐνίκησαν ἀνδρία δὲ τοῦ Βελίαρ
τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον
λαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς
ἰκεσίαις, Οἰκτίρμον, εἰρήνην παρά-
σχου τῷ λαῷ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ

δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποῖα
ἄλλῃ τοιαύτῃ καταφυγῇ, ὡς σὺ
Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικὸς. Ἦχος Γ'.

ᾠδὴ Α'. Εἰρμός.

Θαυμαστός ἐνδόξως ποιῶν τέ-
ρατα, σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ἄβυσσον γε-
ώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ
λαὸν διασώσας, ἀδοντά σοι, ὡς
λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ.

Τροπάριον.

Εαυτοὺς ἀδελφοί, κλαύσωμεν
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς· ἐγγίζει ὁ Νυμ-
φίος· ἀνάψωμεν τὰς πράξεις, ὡς-
περ φαίδρας λαμπάδας, ὅπως θείου
νυμφῶνος τύχωμεν ἐκεῖ.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας μάννα Χριστὸν φέ-
ρουσα, στάμνε λογικῇ, πικρίας
ψυχοφόρων παθῶν ἐκλύτρωσαι
με, Παρθένε Παναγία, ὅπως πί-
σται δοξολογῶ σε εὐσεβῶς.

Κανὼν τοῦ τιμίου Προδρόμου

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στεριευούσης νηδύος βλάστημα
βεῖον, καρπούς με τῶν ἀρετῶν ἐκ-
βλαστάνειν, τῷ Θεῷ πρέσβευε, τῆς
ἀκαρπίας μου λύων τὴν κατῆφειαν,
καὶ ἀπελαύνων τὸν ζόφον ἐκ τῆς
διανοίας μου, Κυρίου Πρόδρομε.

Τοῦ Ἥλιου τῆς δόξης μέγι-
στος ὡσπερ προτρέχων ἀστὴρ ἐν
γῆ σὺ ἐφάνης, τοῦ τὴν γῆν ἀπα-
σαν καταφαιδρύναντος. Τοῦτον οὖν
ἰκέτευε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν
μου φαύλαις ἐνθυμήσῃσι, φωτίσαι
Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, μετὰ
τῶν

τῶν Ἀγγέλων Παρθένε, μετὰ Ἀγίων ἀπάντων, τὸν ἐκ σοῦ Κύριον ἐπιφανέντα ἡμῖν αἰτῆσαι, δεόμεθα, τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον καθομολογούντας σε κινδύνων ῥύσασθαι.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Σ**τείρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτήσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεχνουμένη βόησον. Ἐξερεώην διὰ σοῦ ὁ Θεός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Ανατολή, Φιλάνθρωπε, ὑπάρχων ἀνατολῶν, ἀνάτειλόν μοι, δέομαι, δικαιοσύνης φῶς, ἐξαίρων με παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ σκότους κολάσεως, Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Παρθενομητορ ἄχραντε, μετανοούντας ἡμᾶς, καὶ τῷ Χριστῷ προστρέχοντας καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν θέλοντας λαβεῖν, τοῦτον ἴλεων τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι, πάντων Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«**Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.»

Τροπάριον.

Φωνὴ τοῦ λόγου γενόμενος Βαπτιστᾶ, φωνᾶς τῶν τιμώντων σε πρὸς αὐτὸν νῦν κατεύθυνον, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν τῇ μεσιτείᾳ ἡμῖν τῇ σῇ παράσχου.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀποστόλοις, Προφῆταις ἱερουργοῖς, σὺν Μάρτυσιν Ἀχραντε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, τῷ

Υἱῷ σου πρέσβευε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Τ**ὸ κατὰ σκεῖον ἄρος ὁ Ἀββακούμ προεώρα, τὴν ἄχραντὸν σου μήτραν Ἀγνή· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν. Ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, καὶ ἐξ ὄρους κατασχεῖ δασείας.

Τροπάριον.

Ο πηγᾶτας ἐκ πέτρας ὕδωρ, πάλαι λαῶ ἀπειθοῦντι, Χριστέ, καὶ ἀντιλέγοντι, ὕδωρ τῆς διψῆς ἴαμα, ἐκ τῆς ἀνίκμου ψυχῆς μου ὁ Θεὸς κατανούξεις σταγόνας, ἐκπλυνούσας με, βλύσον.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, χαῖρε, ἐξ ἧς ὁ Λόγος ἐτέχθη, ἀλογίας ἡμᾶς λύων ἀτόπων πράξεων. Χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, ἣ σκεδαζούσα τὴν νύκτα τῆς ἡμῶν ἀλυμίας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγου σε φωνὴν τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχουσας, Πρόδρομε Κυρίου, δυσωπῶ, ἀλογωτάτων ῥύσαι πράξεων, τὸν λόγοις τιμῶντά σε, καὶ κατὰ χρέος πιστεῖ μακαρίζοντα.

Στέναξον ψυχὴ, καὶ Θεῷ τῷ Κτίστη σου βόησον: Ἥμαρτον, ἠλάσθητι Χριστέ, καὶ φοβεράς με ῥύσαι κολάσεως, κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς τοῦ Προδρόμου θείαις παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Σεραφίμ ὑπέρτερον ὄχημα, μετὰ τῶν ἀδλῶν Λειτουργῶν, μετ' Ἀγίων ἀπάντων,

ἰκέ-

ἐκέτευε Χριστὸν, ὃν ἐκύησας, ἀπεγνωσμένον σῶσαί με Ἠανάμωμε.

Ὡδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ο**ρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε, μονογενές Λόγε τοῦ Θεοῦ. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντάς.»

Τροπάριον.

Ραντίσας με μετανοίας ὑσώπω, κάθαρον ῥύπου τῶν παλῶν, ἕνα ὄφθῶ σοι καθαρὸς, ὅταν μέλλης, Ἰησοῦ, κρῖναι τὰ σύμπαντα, καὶ δικαίᾳ σου κρίσει.

Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου ἀπεστείρωσας, Κόρη, τὴν τοῦ προπάτορος ἀράν, καὶ ἐπήγασας ἡμῖν εὐλογίας ποταμούς, τοῖς εὐλογοῦσί σε καὶ δοξάζουσι πιστεῖ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Επὶ τῆς γῆς, ὡσπερ Ἄγγελος, Μάκαρ ἐπολιτεύσω σάφῶς μετὰ σαρκός· διό σου δέομαι, σαρκικοῦ φρονήματος τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον.

Τὸν εἰς βυθὸν ἁμαρτίας πεσόντα, καὶ ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα, τοῦ Κυρίου Προδρόμε, προσφυγόντα σοι αἰάτωσον.

Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα σὺ ὄφθης ὡς ἀληθῶς, Θεοτόκε Παρθένε, θεοχαρίτωτε· τῆς στενοχωρούσης με ἁμαρτίας· ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ Σ'. Εἰρμός.

«**Β**υθὸς μοι τῶν παλῶν ἐπανέστη, καὶ ἕλλη ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προσθάσας με σὺ σῶσον Σω-

τῆρ, καὶ ῥύσαι φθορᾶς, ὡς ἐσώσας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.»

Τροπάριον.

Ηυβλύνθην ἁμαρτίας ὀμίχλη, καὶ κείμαι ἀνενέργητος ὄλω· ὁ πληρωθεὶς δι' ἐμέ λόγγη ποτέ, Χριστέ ὁ Θεός, οἰκτείρησόν με σὴ εὐσπλαγγνία.

Θεοτοκίον.

Η θύρα τῶν πιστῶς σωζομένων, ἡ πύλη, ἣν διώδευσε μόνος ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, πύλας ἡμῖν δικαιοσύνης ὑπάνοιξον, τοῖς πιστῶς σε ὑμνοῦσι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«**Α**βυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν ἐκύκλωτέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας, Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με κυβερνήτα διάσωσον.»

Τροπάριον.

Υδατι χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς ὑποκλιθέντα τῇ χειρὶ σου ἐβάπτισας· ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευε, καταπέμψαι μοι ὕδωρ Σοφῆς κατανύξεως, τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

Θεοτοκίον.

Αχραντε, ἡ σάρκα τῷ Πλαστοουργῷ δανεισαμένη, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, σὺν Προφήταις ἅπασιν, Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι, τοῦτον πρέσβευε, οἰκτείρησαι καὶ σῶσαί με.

Ὡδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Ο** τὴν φλόγα θροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς Παῖδας ἀφλεκτοὺς διασώσας, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπά-

Τροπάριον.

Εγυμνώθη χιτώνα ἀφρασίας, ἐνεδύθη δὲ ἔργα ἀτιμίας· διὸ βοῶ σοι οἰκτίρμον Θεέ. Ἀρετῶν στολαῖς με καταραΐδρυνον.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν πάντων τεκοῦσα συνοχέα, τοῦ συνεχάντος ζόφου τῆς ἀγνοίας καὶ ἀμαρτίας ἀπάλλαξόν με, ἀγνή Ἀειπάρθε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τρεῖς παῖδες ἐν Καμινῷ.

Ὁ λύχνος τοῦ Ἡλίου, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, ἐσθεσμένην ραθυμία καὶ τυφλώτουςαν, μετανοίας πρὸς τρίβους καθοδηγῶν με, Βαπτιστὰ Κυρίου Προδρόμε.

Τῆς κρίσεως τὴν ὥραν ἐννοῶν, ὄλως δέδοικα, περικειμένος πληθὺν ἀτόπων πράξεων. Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, πρόστηθι, ρύσαι με πρὸς ἀποκειμένου μοι.

Θεοτοκίον.

Παρίενε Θεοτόκε, τὸν Υἱόν σου ἐκέτευσ ἰσὺν Προφήταις, Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι, τῆς μελλούσης ἀνάγκης ἀπολυτρώσασθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεὶ.

Ὁδὴ Η'. Εἰρμός.

« Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις δοξάζομεν Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ βουνοί, καὶ ὄρη, καὶ θυλάς, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε. »

Τροπάριον.

Ὅτι τὸν φόβον σου οὐκ ἔχω ἐνοικοῦντα τῇ καρδίᾳ μου, πᾶσαν ἐτέλεσα σαρκὸς ἀμαρτίαν ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τρέμω σου τὴν οἴκην

Παμβασιλεῦ· μὴ με θδελύξη νυνὶ μεταγρόντα.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἰακώβ τὴν καλλοιὴν ὁ ὠραῖος κάλλει Κύριος ἠγαπηκῶς, σοῦ τὴν νηδύν, Παναμώμητε, κατώκησεν, ἀνθρώπων τὴν οὐσίαν ταῖς καλλοναῖς φαιδρῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρημάτων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

« Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες οἱ θεοσεβεῖα προεστῶτες Νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωθηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς παντὰς τοὺς αἰῶνας. »

Τροπάριον.

Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἀφαιροῦντα, Ἰωάννη, θεῖε Προφήτα, τοῦτον ἐκδυσώπησον, τὸ φορτίον λῦσαι τῶν ἀμαρτημάτων μου, καὶ τῶν σωζομένων μερίδος ἀξιώσαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ Θεοῦ ἐκδυσώπει, μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, Προφητῶν τε, Ἀποστόλων καὶ τῶν Μαρτύρων, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ μελλούσης πάντας κολάσεως ρύσασθαι, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀεὶ ὁμολογοῦντας.

Ὁδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγαίρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, ἐν αἷς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης. »

Τροπά-

Τροπάρην.

Ιδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, καὶ ἡμέρα ἰλασμοῦ· ἐπιτρέψαι, ἑλέησον λοιπὸν ὡ ψυχῇ, ποιήσασα καρπὸν μετανοίας, μὴ ἀκαρπὸν σε εὖρη θανάτου ἀξίην φοβερά, καὶ ὡς συκῆν τὴν πάλαι ἐκτεμοῦσά, τῷ πυρὶ τῷ ἐπέθην πέμψη.

Θεοτοκίον.

Φωτεινὴ νεφέλην σε ὁ Προφήτης, προσοῶ, ἐξ ἧς μέγας Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ ἐφώτισε τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα· αὐτὸν οὖν δυσώπει Ἀγαθὴ, τὰ τῶν παλῶν μου νέφη ἐκδιώξαι, καὶ φωτὶ θείῳ φαίδρυνῆσαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«**Ε**ν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γραμματι, τύπον κατιδόμεν οἱ ἱστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον ἅγιον Θεῶν διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατὴρ ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.»

Τροπάρην.

Εκ νόμου σκιᾶς προκύψας, τὴν ἀγλήν τῆς θείας χάριτος πλουσίως ἐθεάτω, τὰ τῆς γῆς πληρώματα σοφῆ φωταγωγοῦσαν, καὶ σκότος ἀποδιώκουσαν τῆς ἀγνωσίας Προφήτα· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ωs Μητὴρ Θεοῦ, ὡς Μητὴρ τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Λόγου Θεοῦ, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, Τεραρχῶν καὶ Μαρτύρων, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, Παναγία Μητροπάργε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων. Κατανυκτικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν γερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ, διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Γελώνῃ στεναγμὸν, καὶ ὡς τῇ Πόρῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι: Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνὸς καὶ φιλόθρωπος.

Πολλάκις τὴν ἡμνωδίαν ἐκτελῶν, εὗρέθην τὴν ἁμαρτιάν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ ἄσματα φεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἀτοπα λογιζόμενος· ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστέ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐλαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δσπάρως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἐκδοῦμεν σοι. Χαῖρε Παναγία Παρθένε.

Τῆς ΤΡΙΤῆς ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ήχος Γ'.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Η καίσις ἠλλοιωθή, Λόγε, τῇ σταυρώσει σου, ὁ Ἥλιος ἀκτίνας συνέστειλε τῷ φόβῳ, καὶ ναοῦ τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη, καὶ πᾶς

πιστὸς

πιστός σέσωσαι, ὅθεν δεξάζομέν σου τὸν ἄμετρον πλοῦτον.

Ο σάρκα τὴν ἡμῶν δι' οἶκτον προσλαβόμενος, Θεός τε καὶ Δεσπότης, τῷ ξύλῳ προσεπάγη, καὶ ἀνύψωσεν ἡμᾶς κατερραγμένους, ἀνυψωθείς σώματι, ὡσπερ ἠυδόκησε, διὰ σπλάγγνα ἐλέους.

Στιχηρὸν τῆς Θεοτόκου ὁμοιον.

Εν κλίνῃ κατακείμενος τῆς ἀμελείας μου, τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον ραθύμως ἐξετέλεσα, καὶ πτοῦμαι τῆς ἐξόδου μου τὴν ὠραν· ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ἐγείρας σῶσον με πρὸς μετάνοιαν Κόρη.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνῶ Χριστέ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα τοῦ κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἰλαστήριον, τοῦ βασιλέως τὸ νίκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης.

Ξύλον παρακοῆς τῷ κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν. Διὸ σε προσκυνούμεν τὸν σταυρωθέντα Κύριον· σημειωθῆτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Προφήται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ καὶ Μάρτυρες ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Σταυρῶ σε ἀναρτώμενον, Χριστέ μου, ὡς ἐώρακεν Ἀμνὰς ἡ σέ τεκοῦσα, ἡ ἄμωμος καὶ Μήτηρ σου,

ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόᾳ. Μὴ με δελεῆς ἀτεκνον, ἦν ἐφύλαξας ἀγνὴν καὶ μετὰ τόκον.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΡΩΙ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος Γ'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἤφατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα. Κύριε δόξα σοι.

Εν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ὑψώθης ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσης τοὺς ἐν πίστει προσκυνούντας τὴν ἐκούσιόν σου Σταυρῶσιν. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ράβδον δυνάμειος κεκτημένον τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβαλοῦμεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Ἔτερα.

Ο ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζῶν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἐκούσιον τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξίσταντο καθορῶσαι. Πῶς ὁ ἀθεώρητος ἐν σαρκὶ ἐμαστιζέτο; Θέλων ἐκλυτρώσασθαι τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον. Διὸ ὡς Ζωοδότη βοῶμέν σοι: Δόξα Χριστέ τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν Σταυροθετοκίον.

Η ἀπειρόγαμος ἀγνή καὶ Μη-
τηρ σου, Χριστέ ὀρώσά σε, νεκρὸν
χρεμάμενον ἐπὶ τοῦ ξύλου, μη-
τρικῶς ὀρηγολογοῦσα ἔλεγε; Τί
σοι ἀνταπέδωκε τῶν Ἑβραίων ὁ
ἄνομος δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ
πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου,
δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου
τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν ὠραιότητα.

Σταυρὸν ὑπέμεινας ἀτίμως Δέ-
σποτα, ὁ ὑπὲρέκειμα πάσης τῆς
κτίσεως, ὅπως τιμήσῃς με τὸν
πρὶν δεινῶς ἀτιμασθέντα. Λόγγη
τὴν πλευράν σου δὲ ἐκεντήθης, Μα-
κρόθυμε, θέλων ἐκλυτρώσασθαι τῆς
φθορᾶς με τὸ πλάσμα σου. Ὑμῶ
σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγγίαν,
καὶ τὴν ἀγαθότητα φιλιανθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Θωρακισάμενοι τὴν παγοπλίαν
Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι ὄπλα
τῆς Ηἰστάσεως, τὰς παρατάξεις τοῦ
ἐχθροῦ ἀλλήθικῶς κατεβάλετε.
Προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ τῆς ζωῆς,
ὑπεμείνατε πάσας τῶν τυράννων
πρὶν ἀπειλὰς τε καὶ μάστιγας· διὸ
καὶ τοὺς σφάνους ἐδέξασθε, Μάρ-
τυρες Χριστοῦ οἱ καρτεροί ψυχοι.

Βόξα, καὶ νῦν Σταυροθετοκίον.

Αναρτηθέντά σε ὡς ἐθείαστο
ἐν ξύλῳ Δέσποτα, ἡ ἀπειρόγαμος,
καὶ παναμώμητος, ἀγνή Παρθένος
τε καὶ Μητήρ σου, Οἶμοι! ἀνεβόα-
σαι, ὦ Υἱέ μου γλυκύτατε· πῶς σε
ἀνομώτατος δῆμος ξύλῳ κατέ-
κρινε, τὸν πάντων Παιητήν καὶ

Δεσπότην; Ὑμῶ σου τὴν ἀκραν
ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσεως, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πόνους ἐπύσας τῶν βροτῶν πόνοις Λόγε-
ἦχος Γ'. Ὡδὴ Α. Εἰρμός.

Ο τὰ ὕδατα πάλαι νεύματι
θεῖω εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροί-
σας, καὶ τεμῶν θάλασσαν Ἰσραη-
λίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν δε-
δοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ
ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.»

Τροπάριον.

Πολυώδυνα πάθη ἐπαύσας Λό-
γε, τοῖς πάθεσι τῆς τιμίας σαρκός
σου, καὶ βροτοὺς ἔσωσας, οὓς ἐ-
τραυμάτισε πάλαι ὁ ἀντίπαλος,
τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντας τὴν
ἀπερινόητον οἰκονομίαν σου.

Σταυροθετοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω ὠφθης
Ταγμάτων, τεκοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς
Θεὸν Λόγον, τὸν ἡμᾶς Ἀχραντε
πρὸς τὰ οὐράνια, τούτου τοῖς πα-
θήμασι, καὶ τῷ σταυρῷ τῷ τιμίῳ,
ἐπαναβίβάσασαί τε δι' ἀγαθότητα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τρίτον μέλισμα τῇ Θεοτόκῳ φέρει,
Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ κατάκιον ὄρος σε προσείδεν
ἐν πνεύματι Ἀββακοῦμ ὁ Προφή-
της· δυσωπῶ Ἀχραντε, ἐπισκιά-
σαι με πάθει κεντούμενον, καὶ ἐν-
σκιᾷ τοῦ θανάτου τῶν παρενο-
χλοῦντων με παθῶν λυτρώσασθαι.

Ραντισμῶ θείου ρείθρου, τοῦ
κενωθέντος ἐκ θαύσεως Ἀγνή πλεу-
ρᾶς σου Υἱοῦ σου, τοὺς ἐμοὺς ἐκ-
πλυνον καρδίας μώλωπας, ὅπως
μεγαλύνῃς σε, καὶ κατὰ χρέος δε-
ξάξω,

Ἐάω, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παν-
αμώμητον.

Ἰσουργόν τῷ Τεκνῶντι ἔτεκες
Λόγον, θεώσαντα τῶν βροτῶν
τὴν οὐσίαν· ἀλλ' αὐτὸν αἰτήσαι,
ἠπορημένον με, καὶ ἐξασθενήσαν-
τα ταῖς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδεΐαις,
θείας παρακλήσεως καταξιώσαι
Ἀγνή.

Ἦδῆ Γ'. Εἰρμός.

«Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα
παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα,
τελειούμενα Πνεύματι, Παντο-
κράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
σῇ στερέωσόν με.»

Τροπάριον.

Σὲ τὸν τῇ φύσει Θεότητος ἀ-
παθῆ, παθητὸν γενόμενον σαρκί
δι' ἀγαθότητα, ξύλω ἐθανάτωσεν
Ἑβραίων δῆμος, ἡμᾶς ἀθανά-
τουντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὄρωσα ἐν τῷ σταυ-
ρῷ Χριστὸν Ἀπειράγαμε, δούρο-
μένη ἔλεγεσ· Ἐδὺς δόξης Ἦλιε,
ἐξ ὀφθαλμῶν μου, φωτίζων τοῦθ
ἐν σκότει.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν ἐλέει ἀφάτῳ καὶ οἰκτιρ-
μοῖς ὑπάρχοντα πλούσιον, ἐλεή-
μων ὑπάρχουσα, Παναγία αἰτήσαι
τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς κεκαω-
μένους.

Οἶκος τοῦ πάντων ὑπάρχουσα
Ποιητοῦ, οἰκῆσαι δυσώπησον ἐν
ἐμοὶ τὸν Παράκλητον, γεγονότι
σπήλαιον τῶν ψυχοφθόρων λη-
στῶν, ἀγνή Παρθένε.

Νεύματι πάντα τὸν φέροντα
θεϊκῶ, ἀγαλαῖς ὡς φέρουσα, Θεο-

τόκε ἐπίνευσον ἐπ' ἐμέ, καὶ ρῦσαι
με τῆς πρὸς τὰ πάθη συννεύσεως
ἀτόπου.

Ἦδῆ Δ'. Εἰρμός.

«Ὁυ πρὸς ἡμᾶς κραταῖαν ἀ-
γάπησιν Κύριε· τὸν μονογενῆ γά-
σου Υἱὸν ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον
δέδωκας. Διό σοι κραυγάζομεν
εὐχαριστοῦντες. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Ἦθριν ἀλγῶς, ὁ τιμῆς ἀπά-
σης ἐπέκεινα, Δέσποτα ὑπέμεινας
Χριστέ, τὴν κεφαλὴν καλάμῳ τυ-
πτόμενος, ὅπως παραβάσει με ἀ-
τιμασθέντα τιμῆσῃ Φιλάνθρωπε,

Σταυροθεοτοκίον.

Τομὸν σέ ποτε ὁ Προφήτης
Κόρη τεθέαται, ἐν ᾧ τῷ δακτύλῳ
τοῦ Πατρὸς ἐναπεγράφη Λεγὸς
βαρκοῦμενος, καὶ τοῦ προπάτο-
ρος λογγῆ ρηγνύει, Ἀχραντε,
χειρόγραφον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἠλώωπας, Χριστέ, καὶ σφα-
γὴν ἐκὼν ὡς ὑπέμεινας, τὴν μω-
λωπισθεϊσάν μου ψυχὴν ταῖς λη-
σρκαῖς Δαιμόνων κικώσσει, πρεσ-
βείαις θεράπενσον τῆς σέ Τεκού-
σης, μόνε Πολυέλεε.

Ἔργον σῶν χειρῶν, Πλαστουρ-
γέ, ὑπέρχω καὶ ποίημα, κακίᾳ δὲ
ὄφεις Χριστέ, ὑφ' ἡδονῶν τοῦ βίου
συντέριμμαι· διό με ἀνάπλασον,
τῆς σέ Τεκούσης θείαις παρακλή-
σεσιν.

Ἰαμα ἡμῖν, ἐκ παλάμης βρούεις
ἐκάστοτε, ὅλη ἀγιάσματός σκηνή,
ὅλη φωτός ὑπάρχουσα ἐμπλεώς,

δλη ἀποστάζουσα μύρον εὐωδίας,
Πάναγνε Θεόνυμφε.

Ὡδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ε**πί τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὠ-
φθης, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συ-
νανεστράφης ὁ ἀκατάληπτος, διὸ
πρὸς σέ ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν
σε Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Ὅσπερ Ἄμνος ἀνηρτήθη ἐν
ξύλω, καὶ τῷ Πατρὶ θυσία προση-
νέχθη, ὑπὲρ ἡμῶν Ἄγαθὲ, καὶ θυ-
σίας ἐπαυσας, τῶν εἰδώλων Παν-
τοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Ρεύσασαν πρὶν παραβάσει, τὴν
φύσιν τὴν καθ' ἡμᾶς, ὡς ἀρρέυτως
τεκοῦσα Χριστὸν ἀνέπλασας, Πα-
ναγία Δέσποινα, προστασία τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Σαρκὸς μου τὰς ὀδύνας, καὶ
τῆς ψυχῆς τὸν πόνον μεταποίησον,
καὶ τῆς ραθυμίας τὰ νέφη διώξον
Παρθένε φωτὸς νεφέλη, καὶ υγιεί-
αν, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν δίδου
μοι αἰτοῦντι, καὶ πόθῳ σε δοξά-
ζοντι.

Μεσῖτιν σε καὶ πρέσβειαν πρὸς
τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, νῦν προβάλλο-
μαι, πάσης ἀμαρτίας ὑπάρχων
ἐμπλεως, Παρθένε, ἐγγυητὴς μου
καὶ βίου ἐπανόρθωσις γενοῦ καὶ
χειραγωγία, πρὸς τρίβους θείας
γνώσεως.

Αγίασον τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν
ψυχὴν, Παρθένε, φωταγωγῆσον,
καὶ τῆς θείας δόξης μέτοχον ποιή-
σον. Ἰδοὺ γὰρ κακῶν ἐπλήσθην,
καὶ παντοίαις ἐδουλώθην ἡδοναῖς,

καὶ μεμολυσμένην προσφέρω τῇ
συνειδήσειν.

Ὡδὴ Ϛ'. Εἰρμός.

«**Α**βυσσὸς ἐσχάτη ἀμαρτιῶν
ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦ-
μά μου· ἀλλ' ἐκτείνας, Δέσποτα,
σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέ-
τρον με, Κυβερνήτα, διάσωσον.»

Τροπάριον.

Οφίς με ἐξήγαγε τῆς Ἑδέμ
δολῖα βρώσει δελεάσας ὁ δόλιος·
ὁ Χριστὸς ἐνξύλω δέ, ἀναρτηθεὶς
θελήματι, τὴν ἀρχαίαν μοι πάλιν
δίδωσιν εἴσοδον.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν ὀρώσα τοῦ ἐκ τῶν
σῶν αἱμάτων Λόγου σαρκωθέντος
Πανάμωμε, μητρικῶς ἠλάλαζες,
καὶ ζωῆς ὄντα αἴτιον, ἐμεγάλυνες
Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Τὸν Φαρισαῖον ἐπηρμένῃ δια-
γοίᾳ ὑπερβέβηκα, σοβαρευόμενος
αἰεὶ, καὶ βαρᾶθροισ συνωλοῦμενος,
ἀμέτρων συμπτωμάτων μόνῃ Ἀ-
γνῇ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἰκτει-
ρὸν με.

Η ὑπερθαύμαστον τὴν σύλλη-
ψιν ἐσχηκοῦσα καὶ τὴν γέννησιν,
τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοί, τῷ ἀθλίῳ
νῦν θαυμάστωσον· καὶ γὰρ ἐν ἀ-
νομίαις καὶ συλληφθεὶς καὶ γεν-
νηθεὶς, ἡδοναῖς ἐδουλώθην.

Θρηγῶ καὶ κλαίω καὶ ὀδύρο-
μαι, ὀπηνίκα τὸ κριτήριον τὸ φο-
βερὸν ἐνλυμηθῶ· πονηρὰ γὰρ ἔρ-
γα κέκτημαι· ἀπείρανδρε Παρθένε,
Μήτηρ Θεοῦ, ἐν ᾧρα τῇ φοβερᾷ
πρόστηθί μοι.

Ὡδὴ

Ῥδὴ Ζ΄. Εἰρμός.

« Τῇ πρὶν Εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῶ σεβάσματι, Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον ἐν μέσῳ τῆς καμίνου· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. »

Τροπάριον.

Πόνους ἔπαυσας ἡμῶν, τοὺς πόνους Φιλάνθρωπε, καὶ νῦν ζωὴν πρὸς ἄπονον μετηγάγους, τοὺς τὰ σεπτὰ σου πάτη προσκυνούντας εὐσεβῶς, Θεὲ τῶν ὀλων.

Σταυροθεοτόκιον.

Ἰστατο βλέπουσα Χριστὸν, σταυρῷ ἀνυφούμενον, ὃν ἐκύησας Ἀχραντε, καὶ ἐβόασ· μὴ ἄτεκνόν με δείξης, ἣν ἐτήρησας Ἀγνή καὶ μετὰ Τόχον.

Θεοτόκιον.

Ἐπὶ τοῦ βήματος Χριστοῦ, ὅταν μέλλω κρίνεσθαι, ὡς ὑπεύθυνος Ἀχραντε, φάνηθί μοι, ἐκ πάσης με βασάνου, ρυομένη τῇ θερμῇ σου προστασίᾳ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνο.

Ἐξ ἔργων σωτηρία, οὐχ ὑπάρχει μοι Δέσποινα· ἀμαρτίας γὰρ προστίθημι ἀμαρτήμασι, καὶ τῇ κακίᾳ κακίαν τῇ οὖν πρεσβείᾳ σου, Ἀγνή οἰκτεῖρον, σῶσον με.

Ἡ κρίσις ἐπὶ λύραις, τὸ κριτήριον ἐτοιμόν, ἐτοιμάζου ταπεινῇ ψυχῇ, καὶ βόησον ἐν τῷ κρίνειν σε Λόγε, μὴ κατακρίνης με, εὐχαῖς πῆς Κυρηάσης σε.

Ῥδὴ Η΄. Εἰρμός.

« Βαβυλωνία κάμινος, τοὺς Παῖδας οὐκ ἐφλεξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ τῆν Παρθένον διέ-

φθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων πιστοὶ βοήσωμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. »

Τροπάριον.

Λόγγη σου ὁ πολέμιος, τέτρωται καὶ πέπτωκεν, ὁ παραπεσὼν δὲ πρὸς ζωὴν Ἀδὰμ ἀνακομίζεται, βοῶν σοι τῷ τυθέντι, ἐθελουσίως Χριστέ, εὐλογῶν σε· δοξάζω, Θεὲ πελυέλεε.

Θεοτόκιον.

Ἐν χρόνῳ ἀπεκύησας, τὸν χρόνων ἐπέκεινα, λύοντα τὰ χρόνια δεσμὰ, τοῖς δεσμοῖς αὐτοῦ Ἀχραντε, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ συνδεσμοῦντα αὐτὸν, τοῖς δεσμοῖς τῆς γλυκειᾶς αὐτοῦ ἀγαπήσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀστέκτω πυρὶ.

Ὅλη ὡς καλὴ καὶ πλησίον, τοῦ Παμβασιλέως γεγονυῖα Θεοτόκε, πλήρωσόν με ἀγαθῶν ἔργων, κακία συζήσαντα, καὶ ραθύμως πάντα τὸν βίον τέλειαντα, ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κητώας γαστρός, ὡς ἐρρύσω, πάλαι τὸν Προφήτην, Θεοῦ Λόγου παραδόξως, οὐτα ῥύσαι μόνι πῆν ψυχὴν, βυθῷ ὀλισθήσασαν ἀπώλειας, ἔχων Σωτήρ, δύσωποῦσάν σε τὴν ἀπειρογάμως τεκοῦσάν σε Παρθένον.

Ῥοαῖαν πολὴν ἐνδυθέντα, Θεογενεσία εὐρηκατες Θεοτόκε, οἱ κακίαν δημιουργοῦντες, ταύτης ἀπεγύμνωσαν, ἀλλ' αὐτὴ με θείαις στολαῖς καταφαίδρυνον· διὰ μετανοίας, πρεσβείαις σου Παρθένε.

Ῥδὴ Θ΄. Εἰρμός.

«Τὴν ἐν βάτῳ πυρὶ, προγραφεῖσαν ἐν Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ ἀπλήκτως συλλαβούσαν πῦρ, τὴν ὀλοφωτὸν καὶ ἀσθεστον λαμπάδα, τὴν ὄντως Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.»

Τροπᾶριον.

Ἰνα εὖρης τὴν δραχμὴν, ἣν ἀπώλεσας Χριστέ, ἀνήψας ἐν τῷ Σταυρῷ σου τὴν σάρκα Ἀγατέ, καὶ κοινωνοὺς ποιεῖς τῆς χαρᾶς τὰς Δυνάμεις σου τὰς ἀνω Ζωοδότα, μεθ' ὧν σε Εδεργέτα ὑμνοῦντες, ἐν ἄσμασι μεγαλύνωμεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρον βρότειον μορφήν, τὸ ἀπαύγασμα Πατρὸς, Παρθένε τέτοκας· ὃν ὑφούμενον σταυρῷ ὁ Ἥλιος μὴ φέρων ὄραν ἐμελαίνετο, καὶ ζόφω ἐμειοῦτο τῆς εἰδωλομανίας· διὸ σὺν ἐκείνῳ σέ μεγαλύνωμεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν νόμῳ σικᾶ καὶ γράμματι.

Φθαρέντα τὸν νοῦν, φθαρέντα τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνείδησιν, κακία μολυνθέντα, καὶ γυμνὸν πανοικίῳ ἀγαθῶν ἀποδειχθέντα, Παρθένε ἄφθορε, ἄμωμε, μὴ με παρίδῃς, ἀλλ' ἔργοις εὐσεβείας κατακόσμησον.

Ἐπλήσθην κακῶν, ἐπλήσθην λογισμῶν ἀλλοτριούντων με ἐκ σοῦ τοῦ φιλανθρώπου· διὰ τοῦτο καὶ στένω καὶ βοῶ. Μετανοοῦντά με δέξαι, καὶ μὴ ἀπάσῃ με τῆς σέ τεκούσης πρεσβείας, Εδεργέτα πολυέλεε.

Ως Μητὴρ Θεοῦ, δυσώπει τὸν

ἐκ σοῦ τεχθέντα Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, τοῦ ρυθῆναι πάσης ἀπειθείας, καὶ ποιητῆς συνηθείας, τὸν σὸν ἐκέτην Ἀγνὴ, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου, Δέσποινα.

Ἀπόστιχα τῶν Ἀγίων Σταυρώσιμα.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐχθροβλήμαι, πτόμα πεισῶν χαλεπὸν· ἀλλ' οὐ παρείδες Δέσποτα· ἀναλαβὼν δι' ἐμέ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι, καὶ σώσεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με, Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

Σταυροφανῶς Μωσῆς ἐν τῷ ὄρει χειρὰς ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλήκ ἐτροπούετο· σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἀπλώσας ἐν τῷ σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίωσά με σώσας τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημεῖα σιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου. Διὰ τοῦτο, Λόγε, προσκυνῶ τὸν Σταυρὸν σου τὸν τίμιον.

Μαρτυρικόν.

Ως φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι διὸ ἔχοντες παρρησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ ἴκον, Σταυρ.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον ἐν ξύλῳ ἡ Πανάμωμος, Χριστέ μου ὑπεράγαθε, ὀδυρομένη ἐδόξα μητρικῶς. Υἱέ μου παμφίλτατε, πῶς ἄνθρωπος ὁ ἄνομος, ξύλω σε κατέκρινε;

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα. Στιχηρὰ προοίμια Ἀποστολικά. Ἦχος Γ'.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Πρεσβείας τῶν σепτῶν καὶ θείων

Ἀποστόλων σου, Φιλάνθρωπε, οἰκτίρμον, καὶ μόνη ἐλεῆμον, τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου, καὶ τῶν δεινῶν λύτρωσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνούντας.

Βέλων με, ὡς Θεοῦ αὐτόπται, τοῦ ἀλάστορος λυτρώσασθε σθενύντες αὐτοῦ τὰς πανουργίας, δροσίσατέ με πνεύματος τῆ δρόσω, ἀμαρτιῶν καύσωνι ἐκτεχόμενον, εὐεργέται μου θεοί.

Ἐπερὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου ὁμοιον.

Μεγίστη σωτηρία πᾶσιν ἀνεδείχθης ἡμῖν, Νικόλαε τρισμάκαρ λυτροῦσαι γὰρ παντοίων τοὺς οἰκέτας σου κινδύνων καὶ ἀνάγκης, καὶ πειρασμῶν, καὶ νόσων, καὶ κεριστάσεων, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἄγων ὑμῶν ὑπάρχει Μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν. Διό ἔχοντες παρῆρσιαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν π-

ραννίδα ὤλεσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεράνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτακίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Αγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἢ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τοῦτο σε προσκυνοῦμεν Παρθένε.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος Γ΄.

Τὴν ὁραϊότητα.

Τῶν Ἀποστόλων σου τὴν μνημην, Κύριε, ὑπερεπαίδουνας ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν, ὅθεν καὶ ἀπέλαβον ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἠδεδευσαν τὴν γῆν ταῖς βείθροις οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ ἀνεβλάστησεν ὁ στάχυς τῆς Πίστεως, καὶ ἐπληράθη τοῦ κόσμου τὰ πέρατα· τὰ γὰρ ἑξάνια πάντα ἐξέκοψαν· ὅθεν ἀπαύτας Χριστῷ τῷ Θεῷ προσέταγον, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς Τριῖδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτακίον.

Τὴν ὁραϊότητα.

Τῆς συμπαθείας σου πλεῖστον τὸν ἄμετρον, καὶ θυμακτίας σου

χρ-

κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῆ σκέπη σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κράζων ἐκ βαθέων μου τῆς καρδίας τοῖς δάκρυσι, Παρθένε Θεοτόκε βρω σοι: Σῶσον με, σῶσον τὸν ἀνάξιον.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα.

Θείας πίστεως.

Δεῦτε ἅπαντες τοὺς Ἀποστόλους, εὐσημήσωμεν ἅμασι θεοῖς τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην βυθίσαντες, πρὸς θεῖον φῶς τοὺς βροτούς ἐπανάγαγον, καὶ τῇ Τριάδι πιστεῦν ἐδίδαξαν ὅθεν σήμερον αὐτοὺς εὐσεβῶς γεραιρόντες, δοξάσωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Εργαῖς λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πλάνην ἐσθεσαν κακοδοξίας, οἱ εὐκλεεῖς καὶ θεοφόροι Ἀπόστολοι: τῇ εὐσεβείᾳ τὸν κόσμον πλουτίσαντες, τὰς Ἐκκλησίας φαειρῶς κατεκόσμησαν, ἐξαιτούμενοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, διαρῆσασθαι εἰρήνην τοῖς πιστοῖς, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βυθίζόμενος παθῶν θαλάσση, εἰς τὸ πέλαγος τῶν εἰκτιμῶν σου καταφεύγω, Θεοτόκε βοήθει μοι, ἔκτεινον Πανάχραντε δεξιάν μοι τῷ δούλῳ σου: σῶσον, ὡς τὸν Πέτρον πρὶν ὁ Υἱὸς σου διέσωσεν ἑλέησον ψυχὴν ποντουμένην, ἀλλῶ πολλῶν παραπτώσεων.

Μετὰ τὴν Γ΄ Στιχολογίαν, καθὼς τοῦ ἀγίου

Θείας πίστεως.

Σὲ τὸν κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπέρλαμπρον φωστῆρα κόσμου, εὐφημοῦντες ἀνομνοῦμεν Νικολάε, καὶ ἐκδοῦμεν ἐν πίστει δεδ-

μενοι ὡς τοῖς ἀθώοις, θανάτου ἐξήρπασας, οὕτως ἄγιοι, κινδύνων ἡμᾶς καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐξελου δεινῆς κακώσεως.

Μαρτυρικὸν ἰδιόμελον.

Εκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες ἄγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, ἀθλοφόροι πανεύφημοι τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις μὴ δειλανδρήσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδάφισατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήτητον, τὸν σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας πίστεως.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηρθισμένος, ἀνεδείχθη Θεοτόκε Πανάχραντε, τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν ὅθεν ἅπαντες Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰ καὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἦχος Γ΄.

Ὦδὴ Α΄. Εἰρμός.

Ο τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τερῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπῆριον.

Εκκλησίας τοὺς πύργους, τῷ βαιμελίῳ τῆς πίστεως, εὐσεβῶς ἠδρασμένους, πιστοὺς ἅπαντας ἐπιστηρίζοντας, δεῦτε μακαρίσωμεν, τοὺς ἱερούς Ἀποστόλους, ὅπως ταῖς δεήσεσι τούτων σωθῆϊμεν.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀγίῳ Προφήτῳ, πᾶσι

Ἀπο-

Ἀποστόλοις, σὺν Μάρτυσι τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἐκτενώς Κύριον, Ἀγνή ἰκέτευσ· ὅπως τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πάντα τὰ πάθη νεκρώσῃ, καὶ ζωὴν αἰώνιον ἡμῶν δωρήσῃται.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα.

Τὸν φαεινὸν λαμπτήρα, τὸν ἀκοίμητον, ἐπὶ γῆς ὑπάρχοντα πυρρὸν, καὶ πρὸς λιμένας θείους ἐμβιδιάζοντα, τοῖς κύμασι τοῦ βίου, αἰεὶ τοὺς θαλαττεύοντας, Νικόλαον τιμήσωμεν, καὶ πόσω μακαρίσωμεν.

Ρώμη Θεοῦ Παμμάρκαρ δυναμούμενος, ζῆλον κατ' ἐπίγνωσιν, ἐκτίσω εὐσεβείας· ὅθεν θνήσκειν μέλλοντας, ἀδίκως ἐλυτρώσω· διό σε ἰκετεύομεν, ἀδίκου πάσης ῥύσαι ἡμᾶς, κακώσεως, Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Τὴν Κιβωτὸν τὴν θεῖαν, τὴν χωρήσασαν τὸν τοῦ Νόμου πάροχον, ἡμῶν τὰς ἀνομίας πάσας ἀφαιρούμενον, δι' εὐσπλαγχνίας θείας, ἀδιήγητον πέλαγος, Μαρτίαν τὴν Πανάχραντον, συμφώνως μακαρίσωμεν.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα πνεύματι, Παντοκράτορ Ὑψίστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ στερέωσόν με.»

Τροπάριον.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, διδαχῆς ἐνθέου πληρώσαντες, τὴν ψυχὴν μου πληρώσατε, ἐναρέτων πράξεων, καὶ λογισμῶν ἀγαθῶν, Χριστοῦ αὐτόπται.

Θεοτοκίον.

Ἡ θεῖα κλίμαξ ἦν εἶδεν ὁ Ἰακώβ, δι' ἧς καταβέβηκεν ὁ Θεὸς ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἐκτενώς ἰκέτευσ, σὺν Ἀποστόλοις, ἡμᾶς σίχτειρηθῆναι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«Στείρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτήσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεχνουμένη βόησον· ἐτερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν Ἄγιος, οὐκ ἔτι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Σὲ τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, τῶν ἰαμάτων κρουνοὺς, ἐκδυσωπούμεν ἅγιε, τὰ βορβορώδη πάθη πάντων ἡμῶν, εὐχαῖς σου ἀπέλασον, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀπολυτρούμενος.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοεῖν οὐ δύναται, τὸν ὑπὲρ νοῦν Τοκετὸν, τῆς θαυμαστῆς λοχείας σου, Θεογεννητορ Μητροπάρθενε· διὸ ἰκετεύω σε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, τοῦ αἰεὶ θαξάζειν σε.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Ἐθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε· τὸν Μονογενῆ γὰρ σου Υἱὸν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διὸ σοὶ κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Ὅσπερ ἀστραπᾶς, ὡς ἀκτίνας ἄδυτε Ἥλιε, σοῦ τοὺς Ἀποστόλους ἐραπλῶν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου Λόγη πληρώματα, πάντα καταφώτισας καὶ ἀγνωσίας ζόφον ἀπέδιώξας.

Θεοτοκίον.

Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ταχθεὶς ἐκ Κορῆς

Κόρη Θεόπαιδος, ταύτης μεσι-
τείαις Ιεραῖς, καὶ τῶν σοφῶν, Σω-
τῆρ Ἀποστόλων σου, πάσης πε-
ριστάσεως, πάσης ἀνάγκης λύ-
τρῶσαι τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ κατὰ τὸν ὅρον.

Πρὸς Θεόν σε μεσίτην, ἅπας
πιστὸς καθ' ἑκάστην, Νικόλαε προ-
βάλλεται· διό σε ἱκετεύομεν, ἐκ
περιστάσεως χαλεπῆς καὶ συμ-
πτώσεως πταισμάτων, ἡμᾶς λύ-
τρῶσαι Πάτερ.

Πεῖθρον ζῶν ἐν καρδίᾳ, Κυρίου
ἔχων τὴν χάριν, ὁροῖς αἰνά-
ως σοφὸς τοὺς καύσωσι τῶν θλί-
ψεων, καὶ τῶ ἀυχμῶ τῶν ἁμαρ-
τιῶν κινδυνεύοντες ἀλλήως ἀπο-
λέσθαι, παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Σαρκοθέτα τὸν Λόγον ὑπερ-
βολῇ εὐσπλαγχνίας, ἀρήτως ἀ-
πειρήσας· αὐτὸν δυσώπει Ἄχραν-
τε, τῶν σαρκικῶν πάντας μαθυ-
σμῶν ἐκλυτρώσασθαι, καὶ πάντων
δυσχερῶν τῶν τοῦ βίου.

Ἦδὴ Ἁγ. Παῖδος.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ἀράτης ὠ-
φθης, καὶ θροτῆς ἐκὼν σκηνε-
στράφης ὁ ἀκατάληπτος, διὸ
πρὸς σε ὁρμίζοντες, ἀνυμνοῦμέν
σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Ἀπὸ παθῶν, ἀπὸ πείσεως ἀνά-
γκης, ἀπὸ δεινῆς περιστάσεως, λύ-
γε, ῥύσαι τοὺς δούλους σου, ταῖς
τῶν Ἀποστόλων σου εὐπροσδέ-
κτοις παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὀφθέντα, ἀ-

φράστως μετὰ σαρκὸς ἐξ ἁγῶν
σου αἱμάτων, Ἄγνη ἱκέτερε, ὡς
Υἱόν σου πάντοτε, ἱλασμόν ἡμῶν
διωρήσασθαι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ ὡς σου τὸ ἀνέστερον.

Φωτὶ τῷ καθαρῷ παρεστηκῶς
καὶ ταῖς ἐκείθεν ἀεὶ ἐκδιδομέναις,
αἰγαῖς πυρσευόμενος, πᾶσιν αἰτη-
σαι τὸν φωτισμόν, πάτερ, καὶ εἰ-
ρήνην.

Ἐμὲ τὸν ὑπὲρ πάντας, τοὺς βρο-
τούς σὲ παρεγίσαντα, φρενὶ ἀ-
γνώμονι, Ὑπεράγαθε κατοικτεί-
ρησον, ταῖς Νικολάου θερμαῖς
προσεβείαις.

Θεοτοκίον.

Ἦς μόνῃ τῶν Ἀγγέλων χαρ-
μανῆ, χαρᾶς μου πλήρωσον Θεο-
χαρίτωτε, τὴν διάνοιαν σκυθρωπά-
ζουσαν, καὶ ἀμελεῖα βεβημισμένην.

Ἦδὴ Ἁγ. Παῖδος.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν,
ἐκίχλωσέ με καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦ-
μά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα,
σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέ-
τρον με, κυβερνήτα, διάσωσον.

Τροπάριον.

Στέναξον καὶ δάκρυσαν ταπει-
νὴ ψυχὴ μου, καὶ βῆσον πρὸς
τὸν Κύριον λέγουσα ἡμαρτὸν σοὶ
Δέσποτα, ἱλάσθητί μοι εὐσπλαγ-
χτε, ταῖς δεήσεσι, τῶν σοφῶν Ἀ-
ποστόλων σου.

Θεοτοκίον.

Ἄημός σε τῶν Ἀποστόλων, Χρι-
στὲ, καθικετεύω μετὰ τῆς Κοη-
στάης σε, ἱλασμόν κατὰ περιψῆφον
καὶ εἰρήνην τοῖς δαύλοις σου, ὡς
φιλάθρωπος, καὶ Θεὸς εὐδαιμό-
λακτος.

Κανὼν

Καὶ τῶν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρήμ.

«Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανάστη, καὶ ζάλη ἐναντίω ἀνέμων· ἀλλὰ προσθάσας με σὺ σῶσον Σωτήρ, καὶ ῥύσαι φορᾶς, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρᾶς τὸν Προφήτην.»

Τροπάριον.

Νεκρώσας ἐγκρατεία τὰ μέλη, ἐκτίσω τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς καὶ ἡμᾶς κοινωνούς, σοῦ ταῖς εὐχαῖς ἐργάζου σοφέ, ἐκφρεύει τῆς πονηρᾶς ἐργασίας.

Θεοτοκίον.

Οἰκήσας ὁ Λόγος ἐν γαστρὶ σου, τὴν πάλαι ἐν ἀνθρώποις οἰκοῦσαν, τῆ παραβάσει φορᾶν, Μητὴρ Ἁγνή, ὡς μόνος Θεὸς ἐξώκισε, διὰ σπλάγγνα ἐλέους.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρήμ.

«Τῇ πρίνεικόνι τῆ χρυσεῖ, Περσικῶ σεβάσματι. Παῖδες οὐ προσεκύνησαν τρεῖς, ἀνυμνοῦτες ἐν μέσῳ τῆς καμίνου: «Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Τροπάριον.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἔ Χριστὸς, φῶς ὑμᾶς ἀνέδειξε, φωτοφόροι Ἀπόστολοι, ἐκμειοῦντας τὰ σκότας τῆς ἀπάτης, καὶ φωτίζοντας πιστῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ καλλογή τοῦ Ἰακώβ, καλῶν ταῖς ἰδέαις με, δεόμεναι, καταράδουσαν, δυσωποῦσα νῦν σὺν τοῖς Ἀποστόλοις τὸν τεχθέντα ἐκ τῶν σῶν ἁγίων αἱμάτων.

Καὶ τῶν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τρεῖς παῖδες.

Ἀνυμνόμενον πάλαι, τὸν παρέρρενα Ἄρειον, τοῦ Κυρίου τὸν

λαόν, ἐναπηγγόνησας ταῖς νευραῖς σου τῶν λόγων, ὡς ποιμέναρχης ἀληθοῦς, Πάτερ Νικόλαε.

Ἁγίως διανύσας τὸν πανάγιον βίον σου, σὺν Ἀποστόλοις κατοικεῖς, Πάτερ Νικόλαε, ἁγιασμόν ἐπιπέμπων καὶ φωτισμόν τοῖς εὐσεβῶς σε μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἐμὲ τὸν ἀμελεῖα, τὴν ψυχὴν σκοπιζόμενον, φωταγωγήσον Ἁγνή, τὸν τῆς καρδίας μου προσεπανάπτουσα λύχνον, ἐν προθυμίᾳ ἀγαθῇ ὅπως δοξάζω σε.

Ῥδὴ Η'. Εἰρήμ.

«Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβεία προεστώτες Νεανίαί, τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωθηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελοποιεῖτε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Ἐπλήγην παθῶν τῆ ρομφαία, καὶ ἐτραυματίσθη τὴν καρδίαν, ἀπονοία τοῦ κακίαν δημιουργούτος. Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, ἴσασθε ὅλον ἐξηπορημένον με, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροὶ περικητες.

Θεοτοκίον.

Ἡ θεῖα λαβίς, ἡ τὸν θεῖον ἀνδρακα ἀρρήτως δεξαμένη, Θεοτόκε, τῶν παθῶν μου πεπυρωμένους ἀνδρακας κατασθεσον Παναχμία, δρασσω σου τῶν παρακλήσεων, καὶ τῶν πανενδόξων καὶ θεῶν Ἀποστόλων.

Καὶ τῶν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρήμ.

«Τὸν ὑπὲρ Ἀγγέλων ἀσχηματιστὸν ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ

καὶ βοῦνοὶ καὶ βυβός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην καὶ Ποιητὴν εὐλογεῖτε.»

Τροπῆριον.

Γὴν τῶν πράξεων ἐκληρώσω, πρῶτος, Ὅσιε, γενόμενος· διό σου δέσμαι πιστῶς, καταπράυνον προσβίαις σου τὰς ἐπεχειρομένας διηνεχῶς τοῦ πονηροῦ κατ' ἐμοῦ τριχυμίας.

Ὡς ἐλυτρώσω στρατηλάτας τοῦς ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, οὕτως ἀνθρώπων πονηρῶν τῆς κακίας ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ πάσης τῶν δαιμόνων ἐπιβουλῆς, Νικόλαε, δυνάμων τὸν Σωτήρα.

Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὕμνησις ὑπάρχει ὁ ἐκ σοῦ τευθεῖς Πανάμωμε· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παρειμένον με τοῖς πάθεσι· Παρθένε ἐπισχύσαι, τοῦ ἐκτελεῖν τὰς σωτηρίους αὐτοῦ διατάξεις.

Ἦδὴ θ'. Εἰρμός.

Ἐν νόμῳ, σκιά καὶ γράμματι, τύπον κατιδόμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον ἅγιον Θεῶ. Διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτοκούμενον μητρὶ ἀπειράνδρως, μεγαλύνωμεν.»

Τροπῆριον.

Ὀλόγω τῶν ὧν τηρίξας Μαθητῶν τῆς γῆς τὰ πέρατα, Πατρός ἀνάρχου Λόγε, ταῖς αὐτῶν δεήσεσι, καμὲ, τὸν πρὸς τὰ πάθη ἀλόγως κατολισθήσαντα, καὶ τῶν δαιμόνων τῆ πλάνη ὑπαχθέντα, κατοικτείρησον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή, καθαρὸν Χριστοῦ παλάτιον, Παρθένε Παναγία, τῶν Ἁγίων Ἅγιον Θεὸν ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον κυοφορήσασα, σὺν Ἀποστόλοις ἁγίοις, ὑπὲρ πάντων καθικέτευε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

Ἐν Συναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ· Δανιὴλ δέ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμητον· βράβδον βλαστήσασαν Ἡσαίας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβὶδ.

Τροπῆριον.

Ὡς χαράκιμα θεῖον καὶ ἀτήριγμα, καὶ καλὴν καταφυγὴν, ὃ περίγειος κόσμος σε κέκτηται, μεσιτείας σου αἰεὶ, ἐκλυτρώμενος πάσης πειρασμῶν τενώσεως, Πάτερ Νικόλαε· ὅθεν ἐν αἰνέσει πιστῶς μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμός μου σωτήριος φάνηθι, ἡ κύησασα τὸ φῶς, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη διώκουσα, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ὅπως υἱὸς ἡμέρας εὐχαῖς σου γενήσωμαι, πράττων τὰ ὅσια, καὶ ὕμνολογίαις αἰεὶ μακαρίζω σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν Ἀποστολικὰ.

Ἐἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδῶλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἄγων ὑμῶν ὑπάρχει· Μακάριοι διὸ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέπτως φυλάξαντες, ἅγιοι

γιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἰκετεύσατε, ἵνα ἔλθῃ αὐτὸς ἐπὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἐλαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους· ὅτι σῶμα ἕνητόν περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι τοῦ Παθους τοῦ Σωτήρος ἡμῶν καὶ προσευχόμενοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Αγιόπρωτε Σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

ΤΗ: ΠΕΜΠΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Γ'.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Η κτίσις καθηγιάσται, μόνη Μακρόθυμε, τιμῶν αἵματί σου, καὶ ὕδατι ἁγίῳ, ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν πολυθείας, καὶ ὁ Ἀδάμ σωσθῆναι τῆς καταπτώσεως, τῆς σταυροῦ σου Λόγε.

Ο πάσης ὧν τιμῆς ἐπέκεινα, φιλόνητο, ὑπὲρ ἡμῶν ὑβρίσθης, καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ ὑπέμεινας σταυρὸν ἐθελουσίως, ὅπως φθορὰς ἀπαντᾷς, τῷ θανάτῳ σου, Ἐδεργέτα, λυτρώσης.

Ἐτερον προσόμ. τῆς Θεοτόκου.

Σταυροφανῆς Μωδῆς.

Η τοῦ φωτός τοῦ ἀδύτου γε-

φέλη, Θεοχαρίτωτε Κόρη, εὐλογημένη Μαρία, λάμπσον μοι φῶς μετανοίας, ἐν σκότει τῆς ἀμαρτίας ἀφρόνως συνεχομένῳ, καὶ βῦσαι ταῖς δεήσεσι ταῖς αἰς, πυρὸς γενένης καὶ σκότους ἀφειγγοῦς, καὶ ἡμέρας δεῖξον τῆς ἀνεσπεροῦ κοινωνῶν, προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου Πανάχαρτε.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνῶ, Χριστέ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα τοῦ κόσμου, τὴν Σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸ μέγα Ἰλατήριον, τοῦ Βασιλέως τὸ νίκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης.

Εὐλογε παρακοῆς, τῷ κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ σταυροῦ ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν· διὸ σε προσκυνούμεν τὸν σταυρωθέντα Κύριον, σημειωθῆναι ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ· καὶ ἀνέδειξαν ἐξ ἀλλείων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἔθνων μάρτυρας, ἵνα προσβέβωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ο κόσμος ἠλεήθη, Λόγε, τῆ σταυρώσει σου· ἡ κτίσις ἐφωτίσθη· τὰ ἔθνη σωτηρίαν εὗρον Δέσποτα· ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἐγὼ δὲ νῦν τέτρωμαι, καθορώσά σου τὸ ἑκούσιον πάθος.

ΤΗ:

ΤΗ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν Δ. Σιγολογίαν. Καθίσματα
Σταυρώσιμα. Ἦχος Γ΄.

Σταυρὸς ἐπάγει ἐπὶ γῆς, καὶ ἡ
ψατο πᾶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ
ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ
σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ
ἀόρατα. Κύριε δόξα σοι.

Ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ
κέδρῳ, ὑψώθης ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ,
ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίστει προσκυ-
νοῦντας τὴν ἐκούσιόν σου σταυ-
ρωσιν, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.
τὴν ὁραϊότητα.

Χαρὰν ἢ συμπάσα, κτίσις ὁ-
ρῶσα σε, χαίρει. Μακρόθυμε, σταυ-
ρῷ ὑψούμενον, ἢ πανακέρατος Ἀ-
γνῆ, ἐβόα καὶ πανάμωμος. Λύ-
τρωσιν γὰρ εὐράτο, διὰ σοῦ Τέ-
κνον φίλτατον, ξύλω γὰρ ἰατρευ-
σας τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν, ἐ-
γὼ δὲ νῦν τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι,
μὴ φέρουσα ὄραν σε θανατούμενον.

Μετὰ τὴν Β΄ Σιγολογίαν. Καθίσματα.
τὴν ὁραϊότητα.

Τὸ ἀναριθμητὸν τῆς ἐξουσίας
σου, καὶ τὸ ἐκούσιον τὸ τῆς σταυ-
ρώσεως αἰ πᾶν Ἀγγέλων στρα-
τιαί, ὄρωσαι καταπλήττοντό, πῶς
ὁ ἀθεώρητος τῆ σαρκὶ ἐμαστίζε-
το, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς
φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον. διὰ σοὶ
ζωοδότα ἐβόων· δόξα Χριστέ τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυρὸν καὶ θάνατον, καθελὼν ἐ-
λάμενος, μέσον τῆς κτίσεως ταύ-
τα ὑπέμεινας· ὅτε ἠδούκτης Σω-

τῆρ, τὸ Σῶμά σου προσηλώσαι·
τότε καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀ-
πέκρυψε, τότε καὶ Ἀηστὴς ἰδὼν
ἐν σταυρῷ σε ἀνύμνησε, βοῶν σοὶ
εὐλαβῶς· μνήσθητί μου, καὶ ἔλα-
βε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Ἡ ἀπειροῦργος καὶ βεβαία Δά-
μαλις, κατανοήσασα Μόσχον τὸν
ἴδιον, ἐθελουσίως ἐν σταυρῷ τὸ
πάθος ὑπομένοντα, οἶμαι Τέκνον
ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον; Πῶς
ὁ ὢν ἀθάνατος, κατεδέξω τὸν θά-
νατον; Ὑμῶν σου τὸ μακροθυμον,
λόγε, δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔ-
λεος.

Μετὰ τὴν Γ΄ Σιγολογίαν· ἕτερα.

Ὁ ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀν-
θρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἔλευ-
θέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡ-
μῶν Κύριε, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς
φιλόανθρωπος.

Μαροτυκίον.

Τὸ ἔμφυχον τῆς καρτερίας ὑ-
μῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ
ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἄλλοφθοροι
πενεύσημοι διὰ τοῦτο τῆς αἰωνί-
ου κατηξιώθητε μακαριότητος·
ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ τοῦ
φιλοχρίστου λαοῦ σώσαι τὸ ποι-
μνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς
ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.
τὴν ὁραϊότητα.

Τὰ ἐπουράνια ἰδόντα ἐφρίξαν,
καὶ τὰ ἐπίγεια φόβῳ ἐτρόμαξαν,
ὅτε ὑψώθης ἐν σταυρῷ, ἐκὼν ὁ ἀ-
ναμάρτητος. Ἥλιος ἐσκότασε, καὶ
Σελήνη ἠμαύρωται, τότε καὶ ἡ
Μήτηρ σου θρηνηδοῦσα ἐβόηγε-

το.

το. Υιέ μου τί τό δραμα τοῦτο ;
Πως ὑπέρ πάντων μόνος πέπονθας ;

Κανὼν Σταυρώσιμος, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς.
 «Καύχημα Πιστῶν Σταυρῶς ἐστὶ καὶ
 κλέος.» Ἰωάν. Προς Γ'.

Ὁδὸς Ἁ. Εἰρήμης.

«**Χ**ερσὸν ἀβι-στοτόχου, πέδον
 ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε ὡσεὶ τεύ-
 χος γὰρ ἐπάγη ἐκατέρωθεν ὕδωρ,
 λαῶ πέσοποντοποροῦντι, καὶ θεα-
 ρέστως μέλποντι: «**Ἄ**σωμεν τῷ
Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.»

Τροπάριον.

Κύματα θαλάσσης τῆ ράβδῳ
 ἐπήξας, καὶ διήγαγες λαόν, προ-
 μνησῶν τὸν Σταυρόν σου, δι' οὗ
 ἔτεμες ὕδωρ τῆς πλάνης, καὶ πρὸς
 γῆν, Οἰκτίρμων, θεογνωσίας ἔσω-
 σας, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντάς σου
 τὴν δύναμιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Η περικαλλῆς καὶ παρθένος
 Δέσποινα, ὃν ἐκύησεν λίον, θεωρή-
 σασα ξύλῳ ὑψωθέντα βουλήσει,
 ἠλάλαξε βοῶσα ἐν ὀδύνη: Θεὸς
 τῶν ὄλων Εὐσπλαγγχε, Κύριος
 ὢν τῆς δόξης, πῶς ταῦτα πάσχεις
 Δέσποτα ;

Κανὼν τῆς Θεοτ. «**Ἄ**σωμεν τῷ Κυρίῳ.

Η νοστρά νεφέλη, τῆς οὐρανοῦ
 αἰγλῆς ἀκτίνας ἀνατείλασα ἡμῖν,
 τῆς μετανοίας κατέλαμψε πᾶσι τὸ
 φῶς, ἡ μόνη Θεοτόκος ἄγνη, καὶ
 σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καταφυγὴν ταχείαν καὶ οὐ-
 ρωμα, τεῖχος καὶ προπύργιον καὶ
 ἀσφαλῆ λιμένα, σὲ τὴν Θεομήτορα
 πάντες κεκτημένοι οἱ ἐν πελάγει
 τῶν δυσχερῶν καὶ θλίψεων σαλευ-
 οντες, λυτροῦμεθα κινδύνων ἀεὶ.

Χαῖρε ἀρρήτου δόξης οἰκητή-
 ριον. Χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ νοητοῦ
 Ἥλιου. Χαῖρε τὸ κεμήλιον τὸ τῆς
 παρθένης. Χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα
 τοῦ Λόγου τῆς Θεότητος. Χαῖρε
 τροπὴ τῆς πάντων ζωῆς.

Ὁδὸς Ἁ. Εἰρήμης.

«**Τ**ὸ σπέρμα τῶν ἐπὶ σοὶ πε-
 ποιῶτων σπέρματων, Κύριε, τὴν
 Ἐκκλησίαν, ἢ ἐκέρτω τῷ τιμίῳ
 σου αἵματι.»

Τροπάριον.

Απελύθησαν οἱ γηγενεῖς τῆς
 κατάρας, κατάρας σοῦ Δέσποτα
 γεγεννημένου, καὶ σταυρῷ τὴν εὐ-
 λογίαν πηγάσαντος.

Σταυροθεοτοκίον.

Συντετήρηται, καὶ μετὰ τόχον
 παρθένος, ἡ Θεὸν ἄγνη τέχασα
 σεσαρκωμένον, τὸν σταυρῷ προ-
 σηλωθέντα βουλήματι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρήμης.

«**Ε**στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν
 Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ
 μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, κλήν
 σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Η ἀχιλίδωτος Ἀμνὰς καὶ
 Παρθένος, τὸν Ἀμνὸν αἵραντα
 πᾶσαν νόσον, Θεοτόκε, κύησασα,
 σῶζε τὴν ποιμνὴν σου.

Οἱ ἐν πελάγει θαλαττεύοντες,
 ἁμαρτίας καὶ πταισμάτων ἄλμυ
 καταποθέντες, τῷ γλυκασμῷ σῆς
 πρεσβείας συγκαταφεύγομεν.

Ὁδὸς Ἁ. Εἰρήμης.

«**Ε**κάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ
 σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ
 προελθὼν τοῦ ἁγιασματοῦ σου,
 τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναφ

τῆς

της δόξης σου ὠφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως. »

Τροπάριον.

Τὴν ἐκπτώσιν τοῦ Ἀδάμ, νέος Ἀδάμ γεγωνῶς, μόνος ἀνέστησας Χριστέ, ἐπὶ σταυροῦ τὰς χεῖρας προσηλούμενός, καλᾶμω δὲ τυπτόμενος θέλων, καὶ ὄξους καὶ χολῆς γευσόμενος. Ὑπερυψοῦμεν τὸ ὕψος τῆς μεγίστης εὐσπλαγχνίας σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄνθρακα ὡς λαβὴς τὸν θεῖον δέδεξαι, οὐ καταφλέγοντα ὅλως, δροσιζόντα δὲ μάλλον, Μητροπάρθενε, τὴν ἄφθορον καὶ θεῖαν νηδύν σου· ὃν βλέπουσα σαρκὶ ὑψοῦμενον ἐθελουσίως ἐν ζύλῳ, ὕμνοις ἐδόξαζες.

Κανὼν τῆς Θεοτ. Εἰσαχήκω τὴν ἀκρόν.

Πολυέλεον τὴν εἰς ἐμὲ δεῖξον εὐσπλαγχνίαν σου· τοῦ γὰρ πάντων Ἐλεήμονος ἐχρημάτισας Μητήρ.

Φωταγώγησον τὸν ἐν νυκτί με τῆς ἁμαρτίας, Ἀειπάρθενε, πλανώμενον, ὡς φωστῆρα τεκοῦσα.

Ὑπὲρ δούλων σου, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην δυσωποῦσα ἐξιλέωσαι, προστασία τοῦ κόσμου.

Ὡδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Ὡς εἶδον Ἡσαίας συμβολικῶς ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, Ὡ τάλας, εἶβόα, ἐγώ! πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.»

Τροπάριον.

Ἀνεπαυσάς με, Λόγε, τὸν κεκομηκότα κόπῳ παραπτώσεων, ἀναπεπαυμένος ἐν ζύλῳ Δέσποτα, καὶ ἤρας ὄνειδος μου, οἷς ὑπέτης Ἰησοῦ ὄνειδισμοῖς. Ὑμῶ σου τὸ κράτος, καὶ τὰ θεῖα παθήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενόν ἐν ζύλῳ, καὶ τὴν πλευρὰν τῇ λόγχῃ ὀρυττόμενον, τὸν ἐκ πλευρᾶς πάλαι δημιουργήσαντα τὴν Εὐαν, ἀγνή Παρθένε, θεωροῦσα, ἀνεβόας μητρικῶς: Πῶς θνήσκεις ὕιέ μου, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος;

Κανὼν τῆς Θεοτ. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Ἡ τοῦ Ὑψίστου δυνάμις, ἐπισκιάσασα τὴν σὴν γαστέρα ἀγνή, χωρίον ἔδειξε Θεοῦ τοῦ ἀχωρήτου, καὶ μητέρα σε, ζωὴν καὶ σωτηρίαν πάντων ἡμῶν.

Πηγὴν σε θεῖαν κτώμενόν τῆς σωτηρίας μου, μὴ καταγιγίς πονηρὰ καταπόντισή με, μηδὲ καταπίετω ἁμαρτίας με βυθός, ἀγία Δέσποινα.

Τῆς παρθενιάς ἄρουρα, ἡ ἀγεώργητος γῆ, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ Ἀειπάρθενε, ἐξ ἧς ἀβρήτῳ λόγῳ ἐγεννήθη γεωργός ὁ πλαστοργός ἡμῶν.

Ὡδὴ Σ'. Εἰρμός.

«Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ: Χριστέ σὺ Θεός μου.»

Τροπάριον.

Ἐκὼν ἐτύθη, ὡσπερ ἄρνιον, τὸν βρώσει ζύλου τεθνήξαντα ἐ-

χουσί-

καυσίως πάλαι, πρὸς ζωὴν Χριστέ
ἐπαγάγων.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει τὸ ὑπὲρ φύσιν
τοῦ τοκετοῦ σου, Πανύμνητε, νοῦς
ἀνθρώπων Κόρη· ὑπὲρ νοῦν δὲ σὺ
ἀποτίκταις.

Κανὼν τῆς Θεοτ. Ἐδόθησα ἐν σναγμοῖς.

Τὰ ἔργα μου καταδίκης μοι
δίκη γεγόνασι Δέσποτα· ἀλλὰ σὺ
τῷ ξύλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ προση-
λωθεῖς, δικαιοσύνης προεξένησας
πλοῦτον.

Καθαίρεται τῇ πρεσβείᾳ σου
πᾶσα τῆς ἀμαρτίας ἀχλύς· τὸ γάρ
φῶς ἐκλάμψαν ἐκ σοῦ τὸ ἄχρονον,
Χριστὸς, διεσχέδασε τῶν πταισμά-
των τὸν ζόφον.

Σοὶ τὴν ἐμὴν ἀνεθέμην ἐλπίδα,
καὶ ἀναμένω, Ἀγαθὴ, τὴν ἐκ σοῦ
πρὸς τὸν ἐκ σοῦ ἱλαστήριον χά-
ριν, δι' ἧς με οἰκτερον, Παναγία
Παρθένε.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

« **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ ὀροσίσαντα
Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρ-
θένω ἀκηράτω ἐνοικήσαντα, Θεὸν
Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελω-
δοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν. »

Τροπάριον.

Κέδρω ἀνυψώτης, πεύκη τε
καὶ κυπαρίσσω Δέσποτα, τῆς Τριά-
δος εἰς ὑπάρχων, καὶ ἀνύψωσας
τοὺς εἰς βάλῃ μυρίων ἡδονῶν συμ-
πτωθέντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύησιν Ἀγνή ἀσύχριτον, καὶ
τόκον ἀνερμήνευτον, μόνη ἔσῃς,

τὸν Δεσπότην σωματώσασα, τὸν
σαρκὶ σταυρωθέντα, ἐν ὑμνοῦντες
βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Εκ σοῦ, Παρβενομήτορ, ὁ ὑπὲρ-
φωτὸς Ἥλιος ἀνατείλας, καὶ φω-
τίσας τὰς καρδίας ἡμῶν, ἀναμέλ-
πειν διδάσχει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φαιδρύνεται ἡ κτίσις, τῇ ἀ-
σπόρῳ συλλήψει σου, καὶ μεγαλύ-
νει σοῦ τὸν τόκον, καὶ δοξάζει αὐ-
τὸν, εὐσεβῶς μελωδοῦσα· Εὐλο-
γητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Κτίστης τῶν ἀπάντων, καὶ
ὑπέρβειος Κύριος, προσλαβὼν τὸ
καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Πανύμνητε, καὶ
θεώσας, πρὸς ὕψος συνεδριάζει τῷ
Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

« **Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ
θεοσεβεῖα προεστῶτες Νεανίαι, τῇ
φλογὶ δὲ μὴ κωδηθέντες, θεῖον ὁ-
μιον ἐμελπόν· Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑ-
μεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας. »

Τροπάριον.

Λαὸς ἀπειθῆς καὶ ἀγνώμων,
γνώμη εὐπειθεῖ σε βουληθέντα
σταυρωθῆναι, καταδικάζει τεθνά-
ναι· ὅπως τοὺς θελήματι νεκρω-
θέντας Λόγε ζωώσης, ὑμνοῦντάς
σε, καὶ δοξολογοῦντάς εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσοῦν, καὶ λυχ-
νίαν, πρᾶτεζαν καὶ ράβδον, θεῖον
ἄστρον

δρος και νεφέλην, καλύπτον το βασιλείας, και θρόνον κυρίμορφον, Θεοτόκε, πάντες πιστοί ονομάζομεν, την και μετά τόκον παρθένον φυλαχθείσαν.

Κανών της Θεοτόκου. Ειρμός.

« Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων συγκαταβάνα θεϊκῆ δυναστεία, και δεθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, και ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Τροπάριον.

Ἐν τῷ σταυρῷ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν κατεργασάμενος, ὁ Υἱὸς σου Παρθένη κραυγάζειν προτρέπεται. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, και ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεινὴ με νύξ συγκαλύπτει πταισμάτων, Παρθένη ἀχραντε· οὐ γὰρ ἔχω λαμπάδα τὴν ψυχὴν μου φωτίζουσαν, εὐποιᾶς ἐλαίω· διὸ και ἐξω ἀπερρίφθην παστάδος.

Ὠδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Ἐν νόμῳ, σκιᾷ και γράμματι, τύπον κατιδῶμεν οἱ πιστοὶ πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῶν· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατὴρ ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοχοῦμενον μητρὶ ἀπειράνδρως, μεγαλύνωμεν. »

Τροπάριον.

Ἰκρίω παγίσι, ὁ πῆξας Ἰησοῦ ἐπ' οὐδενὸς πᾶσαν γῆν, ἰλυί με παγέντα ἁμαρτίας γνώμηπονηρᾶ, ἕως ἀγαθὸς και οἰκτιρῶν Χριστὲ, ἀνελευθέρως, και δι' ἀτίμου θανάτου, Πολυέλεε, ἐτίμησας.

Σταυροθετοκίον.

Ἐσωτήρες τὴν σὴν ὄραντες, Ἰεὺ μού, σταυρώσιν· ἔδυσαν, και

πας Ἑβραίων δῆμος οὐ κατέδυσεν ὁ ἀπειθής, παραδούς σε θανάτω, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἡ Θεοτόκος ἔδωκε ἦν ἀπαιστως μεγαλύνωμεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

« Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον, και ἁγίαν Παρθένον, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτός, και Θεοτόκον, τὴν ἐλπίδα πάντων ἡμῶν μεγαλύνωμεν. »

Τροπάριον.

Χείρας ἐκουσίως ἀπλώσας ἐν τῷ θείῳ σταυρῷ σου, τὴν ἐκταθείσαν ἐν Ἐδέμ τῇ παραβάσει ἐν ἔθλω γείρα ἰάσω τοῦ προπάτορος.

Χαῖρε ὁ τῆς δόξης Κυρίου θεῖος ἐμψυχος οἶκος. Χαῖρε ὄπλον νοητὸν τῆς μετανοίας. Χαῖρε πύλη, δι' ἧς ἁμαρτωλοὶ αἰεὶ σωζόμεθα.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν Σταυρώσιμα.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει γείρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλήκ ἐτροποῦτο· σὺ δὲ Σωτήρ, τὰς καλύμας ἀπλώσας ἐν τῷ σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγαλίσω με, σώσας τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, και ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τοῦ φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου· διὰ τοῦτο Λόγε προσκυνῶ τὸν σταυρὸν σου τὸν τίμιον.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτώμα πεσὼν χαλεπὸν, ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα· ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμὲ, σταυροῦσαι και σώσεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με· Λυτρωτά μου δόξα σοί.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Ἀσλοφόρων τὴν μνήμην

μνήμην δευτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θεάτρον γενόμενοι ἄγγελοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐχομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Δακρύων προχοῆς κενούσα ἡ Πανάμωμος, ἐστέναζεν, ἐθρήνηι, βοῶσα ἐκ βαθέων ψυχῆς: Φῶς γλυκυτάτον, πῶς ἐδύς Ἰησοῦ μου; ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος ἐν σταυρῷ νῦν ὄρασαι;

ΤΗ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προς.

Δεσποτικά. Ἦχος Γ'.

Μεγάλη τοῦ σταυροῦ σου.

Ναὸν με τοῦ σεπτοῦ σου Πνεύματος ἀπέργασαι, καθάρας τὰς κηλίδας Χριστέ μου τῶν πταισμάτων, καταγώγιον δαιμόνων χρηματίζοντα νῦν· οὐς ἐξ ἐμοῦ ἐκβαλε, ὡς τοὺς μολύναντας πάλαι τὸ ἱερόν σου.

Θθέλων πάντα σῶσαι Κύριε ὡς εὐσπλαγχνος, ἀμαρτωλοῦς, δικαίους, καὶ μὴ τινα ὀλέσθαι, αὐτὸς ποίησον ἓνα καμὲ τῶν σωζομένων, τὸν ἀμελῶς ζήσαντα, καὶ τὰ σὰ προστάγματα παραβλέψαντα Λόγε.

Ἐτερον τῆς Θεοτόκου ὁμοιον.

Ταῖς αὔραις τοῦ ἐχθροῦ, ὡς κάλαμος ῥιπίζομαι διηνεκῶς Παρθένε· ἀλλ' οἰκτερον τὸν δοῦλόν σου, καὶ ταῖς τούτου καταιγίσι μὴ εἰς τέλος ἐάσης με κλονεῖσθαι, ἀλλὰ σερέωσον ἐν τῇ πίσει Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν λεκτικόν σου τόκον Πανσεβάσμι; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱόν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδ' αὖ μῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ σφρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα σῶαν φυλάξαντα. Διὸ μητροπάροθεν Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήγγησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφήται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίσει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν· καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κεκρωσίμων.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ

θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηράνισε. Διὸ Χριστῷ τῷ θανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν γυναιξὶν ἀγία Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὄν ἔτεκες Βασιλέα καὶ Θεόν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶΙ ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῶΙ.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογ. Καθίσματα
Μαρτυρικά. Ἦχος Γ΄.

Τὴν ὠραιότητα.

Τῶν ἀθλοφόρων σου τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφάιδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι ἀνδρείως γὰρ ἐνίκησαν τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν, ὅθεν καὶ ἀπέλαβον λαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι ὄπλα τῆς Πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἔχθρου ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε πάσας τῶν τυράννων ἀπειλάς· τε καὶ μαστιγὰς· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Ἰδιόμελον.

Εκλάμπετε διὰ τῆς Πίστεως, ὑπέρλαμπροῖς φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἄθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ

τὰς ἀκίσεις μὴ δειλανδρήσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπατον ἔχοντες ἀήττητον τὸν σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σατηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένη· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ τοῦ προσληφθείσης, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον. Καθίσματα.

Τὸ ἔμφυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἔχθρου, Ἄθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Νεκρώσιμον. Τὴν ὠραιότητα.

Οτε τῷ λόγῳ σου παραστησώμεθα, τῷ ἀδελκάστῳ σου βήματι Κύριε, μὴ κατασχῆνης τοὺς εἰς σέ, Σωτῆρ ἡμῶν, πεπιστευκότας. Πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Χριστέ, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Δόξα.

Εὖλω πεπτῶκαμεν πικρῶς εἰς θάνατον, εὖλω τιμῷ δὲ πάλιν ἀνέστημεν· διὰ σταυροῦ σου γὰρ, Σωτῆρ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν πᾶσιν ἐπήγασας· ἧς περ καταξίωσον τοὺς

πρὸς σὲ ἐκδήμησαντας οἰκέτας σου πιστοῦς, Ἐλεῆμον, δωρούμενος αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πολυτάραχον τοῦ βίου κλύδωνα τοὺς ἐκπεράσαντας τῷ θεῷ νύματι, καὶ μεταστάντας εὐσεβῶς, οἰκέτας σου Πανάμωμε, δέξαι, καὶ προσάγαγε τῷ Κριτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τούτοις ἀπολύτρωσιν παρασχεῖν ἰκετεύουσα· καὶ γὰρ ὡς τοῦ ποιήσαντος Μητρὸς, ἔχεις τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους.

(Ποίημα Ἰωσήφ).

Ἦχος Γ'. Ὠδὴ Ἀ. Εἰρμός.

«Θαυμαστός, ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ λαὸν διασώσας ἄδοντά σοι, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.»

Τροπάριον.

Μαρτυρίου κλέος Σοφοὶ ἠύρατε πάντες Ἀθληταί, βασάνους πολυτρόπους ἐνέγκαντες γενναίως ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· ὅθεν πίσει ὑμᾶς δοξάζομεν ἀεὶ.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς ἐκ γῆς, προστάξει τῇ σὴ Κύριε, πίσει εὐσεβεῖ, Οἰκτίρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου ἀξιῶσας, ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν τεκοῦσαν σαρκὶ Πάναγνε, γνώμη εὐσεβεῖ, τιμῶμέν σὲ ἀπαύτως μετὰ σεμνῶν Γυναιῶν, ἀσκήσει λαμπρυνθέντων, καὶ ἀθλήσει καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Τοῦτο τρίτον μέλισμα θνησκουσι νέμων». Τεμνομένην θάλασσαν.

Τῇ ταφῇ σου θάνατον θανατώσας, καὶ καθελῶν τοῦ ἄδου τὴν τυραννίδα, εἰς οὐρανοὺς πρόδρομος ἡμῶν ἀναπεφοίτησας, Ἀγλοφόρων δῆμος συναναψώσας. Νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν μεταστάντων, Χριστέ.

Οὓς τοὺς θεοὺς Μάρτυρας ἐπισχύσας, καὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἐξαφανίσας, ταῖς προσευχαῖς τούτων, ὡς Θεός, τοὺς τελευτήσαντας τῆς παρά σου Σῶτερ Ἀθανασίας, καὶ μακαρίας λήξεως, τυχεῖν ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνήν ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν, τὸν τῷ θανάτῳ τῷ ἑαυτοῦ θάνατον ἡμῖν ἀναμοχλεύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάζσαντα τὴν ἀγῆρω, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν μακαριότητα.

Ὠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Στείρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κηται καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐττερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.»

Νεκρώσιμον.

Ὡς ἐξ ἡμῶν μετέστρησας, θεῖα βουλήσει Χριστέ, μεθ' ἁγίων σινταξόν, τὰ ἐν τῷ βίῳ παραβλέψας αὐτῶν οἰκτίρμον ἐγκλήματα, πρεσβείαις, δεόμεθα τῶν ἁγίων σου,

Θεοτοκίον.

Οἱ σεσωσμένοι, Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ τοκετῷ, τοῦ Γαβριὴλ βοῶμέν σοι πιστῶς τὸ χαῖτε, καὶ

δεόμεθα ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, πταισμάτων συγχώρησιν πᾶσιν αἰτησαι.

Κανὼν τῶν κοιμηθέντων. Εἰρμός.

«**Ο** ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.»

Τροπάριον.

Τῶν ἀθλοφόρων μαρτύρων τοὺς αἰκισμοὺς, στρεβλώσεις καὶ μώλωπας καὶ πληγὰς δυσωπούμενος, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν μεταστάντων πρὸς σέ τὸν πάντων κτίστην.

Θεοτοκίον.

Ιερωτέρα, ὡς μήτηρ τοῦ Πλαστοουργοῦ, τῆς κτίσεως πέφνησας, τοῦ τὸν θάνατον λύσαντος, Θεοτόκε πάνσεμνε, καὶ ἀφθαρσίαν ἡμῖν δεδωρημένου.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Τ**ὸ κατάσκιον ὄρος ὁ Ἀββακούμ προεώρα, τὴν ἀχραντὸν σου μήτραν Ἀγνή· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπό Θαμῶν ἤξει ὁ Θεός, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.»

Τροπάριον.

Ιερεῖα καθάπερ προσανηγέθητε, πίστει σφαγέντες, ὡσπερ ἄρνες σοφοί, Ἀμνῶ τῷ ἐπὶ ξύλου σταυροῦ ἐπευδοκήσαντι, Ἀθληταί, ἐθελουσίως ταῖναι, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Θεοτοκίον.

Τῶν μαρτύρων τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν Προφητῶν τὸ

κήρυγμα, καὶ τῶν Γυναιῶν σεμιολόγημα, ἀνυμνήσωμεν ἀξίως τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα.

Κανὼν τῶν Κοιμ. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Τάφον δι' ἡμᾶς συμπαθῶς κατώκησας Δέσποτα· τάφους ὁ κενώσας ὡς Θεός, καὶ νικηφόρους δείξας τοὺς Μάρτυρας, ἐν τόποις ἀνέσεως τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου κατὰ τάξον.

Ο τῶν Ἀθλητῶν τοὺς σεβρῶδες ἀγῶνας καὶ μάστιγας, καὶ τῶν μελῶν ἀποκοπὰς, ἅς ὑπὲρ σοῦ ὑπέμειναν, Δέσποτα, ἀσμένως δεξάμενος, οὖς προσελάβου, ρῦσαι κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀληθῶς καὶ παρθένος ὤφθης Πανάμωμε, γέννησιν καὶ τόκον ἀληθῆ τῇ παρθενίᾳ μόνη συνάψασα· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Τ**ὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον, Χριστέ, καταύγασον ὡς Θεός τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καὶ δδήγησον εἰς τὸν φόβον σου· διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.»

Τροπάριον.

Οὶ μώλωπες ἡμῶν καὶ αἱ πληγαὶ ἐχθροῦ μὲν ὤφθησαν πληγαὶ ἀνιάτοι, τὰς ἡμῶν πληγὰς δὲ νῦν θεραπεύουσι πάντων πιστῶν, Ἀθληταί Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Θεός σεσάρχωται Ἀγνή, καὶ ἀνωτέραν σε νῦν Ἀγγέλων ἀγέδειξε, ποιημάτων τε ὑπε-

ρέχουσαν πάντων· διό σε ὑμολογούμεν.

Κανὼν τῶν Κοιμ. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων, Ἀγαθὲ, τοὺς ἐκδημήσαντας ἐξ ἡμῶν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλητῶν καὶ σεπτῶν Μαρτύρων, δικαίους συναριθμήσον.

Αὐτρον πταισμάτων, τὸ τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ παναγιώτατον αἷμα νῦν προσδέχου, τῶν εὐσεβῶς κοιμηθέντων Σῶτερ, καὶ τούτους διανάπασον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον ἐν γαστρὶ τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβοῦσαν, τὸν τοῖς νεκροῖς τὴν ζωὴν διδόντα, ἀξίως μακαρίζομεν.

ᾠδὴ 5. Εἰρμός.

«Βυθὸς μοι τῶν παθῶν ἐπανάεστη, καὶ ζάλη ἐναντίον ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με σὺ σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φοβᾶς, ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.»

Τροπάριον.

Οἱ λύγχοι τῆς φρικτῆς φρυκτωρίας, οἱ ἄρνες τοῦ ἀμνοῦ καὶ ποιμένος, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ πανευχλεεῖς αὐτοῦ Ἀθληταὶ τιμάσθησαν, ἱεραῖς μελωδίαις.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων Προφητῶν τε Ἀγίων, τῶν πάντων ἀπ' αἰῶνος Δικαίων, καύχημα σὺ εἶ Ἀγνή· ὅθεν φωναῖς σαφῶς ἱεραῖς τιμῶμέν σε σὺν αὐτοῖς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἰρμός.

«Ἀνάγαγε ἐκ φοβᾶς με Κύριε

ὁ Θεός μου, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· κἀγὼ βοῶ σοι Ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥῦσαι με Σωτὴρ τῶν πολλῶν μου κακῶν, ὅπως αἰνεσιν φωνῆς ὑσῶσαι, μόνε Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Ἀνάπασον ὁ Θεός, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, Πατριαρχῶν ἐν κόλποις τοὺς μεταστάντας, ἐνθα τὸ φῶς λάμπει τὸ φαιδρὸν τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, παρορῶν αὐτῶν ἅπαντα τὰ παραπτώματα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φοβᾶς ἐρρύσω με καὶ θανάτου, τῷ παραδόξῳ τόκῳ σου Θεομήτορ· σὺ γὰρ Ἀγνή τέτοκας ἡμῖν ἀφαρσίας πηγῆν, καὶ τῷ σῷ φωτὶ, κόσμον ὅλον κατελάπρυνας.

ᾠδὴ 2. Εἰρμός.

«Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ τὴν Τριάδα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Ἰστάμενοι ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, ἐδέξασθε θεῖαν δρόσον οὐρανόθεν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ· καὶ ὀμιλοῦντες βασιάνοις, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν νεκρὸν εἰργάσασθε.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, Προφητῶν τε, Πανάμωμε, Γυναικῶν καὶ πάντων τῶν Ἱεραρχῶν, τῶν ἱερῶς βιωσάντων, σὺ εἶ τὸ κλέος ἀληθῶς· μεθ' ὧν τιμῶμέν σε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ἡ πάντων ζωαρχικὴ αἰτία, καὶ δύναμις ποιητικὴ, Λόγε τοῦ Θεοῦ,

Θεοῦ, τῆς ἐπγγελμένης τοῖς Μάρτυσι τρυφῆς τὰς ψυχὰς ἀξίωσον τῶν μεταστάντων δούλων σου ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωμάτων μὲν, ὡς φαρτῶν, εὐτόμως ὑλόγησαν οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες Χριστοῦ· νῦν δὲ παρρησία πρεσβεύουσι πρὸς σέ: Τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν κοιμηθέντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ πάντα βουλήματι, δημιουργῶν, φύσιν τῶν βροτῶν τὴν συγκεχωσμένην τοῖς πάθεσιν εὐρών, ὡς Θεὸς ἀπέπλασεν. Εὐλογημένος Πάναγγε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ Π. Εἰρμός.

«Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὕψισις δοξαζόμενον Θεὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ βυθὸς, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτφ στη καὶ Ποιητὴν εὐλογεῖτε.»

Τροπάριον.

Ἐπιφοραῖς τῶν ἀλγηδόνων, καὶ πῶν πόων ἐπίδοσσι, περιστατούμενοι ἀποδῶς, οὐκ ἠρησασθε τὴν ἐν τῷ ζῶνι, Κυρίου Ἀβλοφόροι, οὐδὲ γλυπτοῖς ἐνεῖματε πονηρότατον σέβας.

Θεοτοκίον.

Ἡ πανύμνητος Παρθένος, Προφητῶν τὸ περιήχημα, Τεραρχῶν καὶ Ἀθλητῶν καὶ Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, Γυναικῶν τε ἀγίων ἡ χαρμονῆ, ὑμνεῖσθε χρεωστικῶς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἰρμός.

Ἀατρεῦειν ζῶντι Θεῷ οἱ ἐν Βαυλῶνι Παῖδες προσκατεργήσαν-

τες, μουσικῶν ὀργάνων κατεφρόνησαν· καὶ φλογὸς μέσον ἐστῶτες, θεοτερπῆ ὕμνον ἀναμείποντες ἔλεγον: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Υπάρχων ὁ Ὑψαυρὸς τῆς ἀθανασίας, σὺ Ζωαρχικώτατε τοῖς θνητοῖς ἀφρασίαν κατήγγειλας, ἦν τοῖς σοῖς Μάρτυσι, Χριστέ, τοῖς εὐσεβῶς πίστει σοι βοῶσι δεδώρησαι: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε νοητὴν, τοῖς προκοιμηχόσι διψεῖ τῆς νεκρώσεως, ὕδωρ ζῶν τῆς ἀρέσεως πηγάζουσαν, καὶ θνητοῖς ἀθανασίαν διηνεκῆ πᾶσι τοῖς βοῶσι παρέχουσαν: Εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένη τὸν τόκον σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ. Εἰρμός.

«Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδε σε ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀσφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ· Δανιὴλ δὲ σε εἶδεν ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλαστήσασαν Ἡσαίας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.»

Τροπάριον.

Ἰερεῖα καθάπερ προσήχητε τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, καὶ τοὺς θεοὺς ναοὺς ἐπληρώσατε τῶν Ἀγγέλων χαρμονῆς, Ἀβλοφόροι Κυρίου διόταῖς εὐχαῖς ὑμῶν πάντας στηρίξατε, καὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βλαβερᾶς πλάνης ῥύσασθε.

Θεοτοκίον.

Φοβερός οὗτος τρόπος, ἐδό-

σεν,

σεν, ὀπηνίκα Ἰακώβ σου τὸν τύπον ἐν κλίμακι ἔβλεψε, Θεοτόκε ἀψευδῶς, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ὅσιων τὸ καύχημα, Ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, πάντων Προφητῶν, καὶ πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἰμός.

«Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ προγραφείσαν ἐν Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ ἀφλεκτικῶς συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν ὀλόρωτον καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν ὄντως Θεοτόκον ἐν ὑμνοῖς τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Νῦν ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς, τοὺς μεταστάντας πρὸς σέ, τῶν Μαρτύρων ταῖς λιταῖς, ἐν χάρα τῶν πραέων γῆς κατασκήνωσον, τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων παρέχων Ἐλεῆμον αὐτοῖς, διὰ μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγία κιβωτὸς, μαρτυρίου τε σκηνή, τὸν ζωοδότην Θεὸν ὑπεδέξω ἐν γαστρὶ, Παναμώμητε, τὸν Κτίστην σου, τὴν ἀπόφασιν κτήρας τῆς ἀρχαίας, καὶ νόμον τοῦ θανάτου, ἰδίῳ θανάτῳ ἀναμοχλεύσαντα.

Ἀπόσιχα τῶν Αἰνῶν Μαρτ. Ἦχος Γ'.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον ἀπόσαντο οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὠμολόγησαν, τὸν ἀπάντων Κύριον Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ Δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἄγ-

γέλων ἐθαύμασαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀθλοὺς, ὅτι σῶμα θνητὸν περιεχόμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἐγωνισάμενοι. Διὸ ἔχοντες παρρησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἀνθρώποι, τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστίν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειούμενος. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν: Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀγιοπρωτε σεμνῆ, ἐγκώμιον οὔσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Ὅταν δέ ἐστιν Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀπόσιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα.

Τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν σταυρὸν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴν δεδώρησαι, καὶ τροφῆς τὴν ἀπολαυσιν, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦσι Πολύελε. Διὸ βοῶμέν σοι: Χριστέ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐ-

φραίνου-

φραϊνομένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στιχ. Μακκάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ο μόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἦν ἐδημιούργησας, σέ ἱκετεύομεν Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραϊνομένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Γνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεός ἐξανέστησας τοὺς τάφῳ ὑπνοῦντας, ἀσιγήτους ὕμνους σοὶ προσφέροντας. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραϊνομένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ ἰσθ. Θεοτοκίον.

Λαμπάδα νοστήν σε, βαστάζουσιν τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμίλησαν παχύτητι τῆς ἀνθρώπων οὐσίας, Θεοτόκε πάντες ἐπιστάμεθα. Διὸ τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν, τοὺς μεταστάντας ἐν σιγήναις ἀνέσεως κατατάξαι, Ἄγνη, μετὰ Ἄγίων καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ, δοξάζειν αὐτὸν ὡς φιλόανθρωπον.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤῶ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος Δ'.

Τὸν ζωοποιόν σου σταυρὸν ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστέ ὁ

Θεός, τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτῆρ, τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεὶς· καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν δυνατὲ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ ὡς Θεός διέρρηξας. Διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες: Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῶθ' θανάτῳ τοῦ θανάτου τὸ βασιλεῖον ἔλυσας· γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, λαοί, τῇ τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν πάντες ἐλάβομεν, κράζοντες: Ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφείς, καὶ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλόανθρωπε.

Αγγελοὶ καὶ ἀνθρώποι, Σωτῆρ, τὴν σὴν ὕμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς κατηργάσθη τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες: Ζωοποιε παντοδύναμε Σωτῆρ.

Σωτήρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκός, ἀνέστησας διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν: Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρὸς σου γέννησις ἄχρονος ὑπάρχει καὶ αἰδiosis ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἄφραστος ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος· καὶ ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος, φοβερὰ Διαβόλω, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο διὰ σέ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ μελωδικῶς περὶ σοῦ προσηφώνησε, τῷ μαγαλειᾷ σοι ποιήσαντι: Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἐαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρείσας τοῖς πάλαισι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρῶν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεισι, καὶ εἴσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος Δ'.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήληψας καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμε-

νος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν τὴν ζωοποιὸν, καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Κρεμιάμενος ἐπὶ ξύλου μόνη Δυνατέ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλειψας· τεθεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Λὰός παράνομος Χριστέ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας ταφήν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ δακρῶν Γυναίκαις καταλαβοῦσα τὸ μνημα, σὲ ἐπέζητησάν· μὴ εὐροῦσαι δέ, ὀλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθοῦ βοῶσαι ἔλεγον: Οἴμοι! Σωτήρ ἡμῶν, Βασιλεὺς τῶν ἀπάντων, πῶς ἐκλάτῃς; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηρόρον σῶμά σου; Ἀγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο: Μὴ κλαίετε, φησὶν, ἀλλ' ἀπελθεῖσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι σὸν ἱκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασί-

στασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυ-
θῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλού-
μενοι σπεύσον εἰς ἰκεσίαν, τῶν
σοὶ πιστῶς βοώντων: Χαῖρε Δέ-
σποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ
καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως
κήρυγμα ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦ-
σαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ
τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρί-
ψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώ-
μεναί ἔλεγον: Ἐσχύλευται ὁ Λά-
νατος, ἡ γένη Χριστὸς ὁ Θεός,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος,

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ
Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,
διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐ-
νώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμε-
νος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτό-
πλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τέταρτος ὕμνος τῷ Θεῷ. Μητροφανούς.
Ὦδὴ Α'. Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραίου.

Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάζομεν
ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύ-
σιν τῶν τριῶν, συναίδιον, σύντρο-
γον, ἡν ὁμοῦσιν, λέγομεν: Σῶ-
σον τοὺς πιστεῖ σε δοξάζοντας.

Ἐχρίσθη ὑπὸ Πατρός τῷ Πνεύ-

ματι ἀγαλλιάσεως Θεουργικῶ ἐ-
λαίψ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχηρημά-
τισε, καὶ τῆς μᾶς Θεότητος τὸ
τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Τὸ κάλλος τῆς ἀπρασίτου δό-
ξης σου, Μονὰς τρισήλιε, τὰ Σε-
ραφίμ· οὐ φέροντα ὄραν, συγκα-
λύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις
ἄσμασιν ἀκαταπαύστως σὲ δοξά-
ζουσι.

Θεοτοκίον.

Ἀφράστως τὸν Ποιητὴν γε-
γέννηκας τῶν ὄλων Πάναγε, τῆς
παλαιᾶς λυτρώμενον ἀρᾶς τοὺς
βροτούς, καὶ θανάτου φοβράς, καὶ
διὰ σοῦ ἐπέγνωμεν ἓνα Θεὸν τὸν
τρισυπόστατον.

Ὦδὴ Γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἀγίοις
τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σου, ὡς ἀ-
πέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρός
τὸν Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφη-
νας φύσιν τρισήλιον.

Τῷ Πατριάρχῃ Ἀβραάμ ὅτε
ᾤφθης ἐν σχήματι ἀνδρικῶ, τρι-
τῇ Μονᾶς, τὸ ἀπαράλλαχτον ἔδει-
ξας τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ κυ-
ριότητος.

Ὁ χαρακτηρῆσαι ἐν τρισὶν εἰς
Θεὸς πιστευόμενος, ἀπερίγραφτος
σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασιν· ῥῦσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης θλί-
ψεως.

Θεοτοκίον.

Στοιχειωθέντες τοῦ Υἱοῦ σου
σοφαῖς εἰσηγήσεις, ἐνικήν καὶ
τριλαμπὴ τὴν Θεαρχίαν δοξάζο-
μεν, καὶ σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀει-
πάρθενον.

καθι.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε, ἄκτιστε καὶ ὁμοούσιαι, Μονὰς τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου οὐκ εὐχέλαιον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεημῶν· σὲ γὰρ, Κύριε, μόνον Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην κεκτήμεθα, βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἔλεος.

Ὁδὸς, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλαῖς περιπτώσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν, Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν αἰεὶ περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα, καὶ τεῖχος, ἐχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ καταχρέως ἐν πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν. Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ὁδὸς Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφίμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν ὡς ἀπρόσιτον, ὡς ἠσώρητον δόξῃ, Θεὸ ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν οὐσαν ἀρράστως τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην ἅμα τῇ μιᾷ κυριαρχίᾳ, ἀπερίοριστον μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνούμεν σε τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον ἀποβόητως γεγέννηκε, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα τὸ ἰσοσθενὲς ἐκτεπόρευκε· καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὁλίων Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ὀπτανόμενος τοῖς πάλαι τυπικῶς, προκατήγγειλε τὴν ἐκ σοῦ, Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος· ἀλλ

ὑστερον, ἐπιφάνεις τοῖς ἀνθρώποις κατ' ἀλήθειαν, τρισυπόστατον μίαν ἀρχὴν ἐφανέρωσεν.

Ὁδὸς Ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Συνέντες ἐκ πίστεως τῆς παγουργοῦ Θεότητος μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις ζωαρχικὰς, συμφυεῖς, σέβωμεν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, συναϊδίον ὑπαρξίῳ.

Τὸ σέλας Τρισήλιε, τῆς οὐσιώδους αἰγλης σου, λάμψον ἐνιαῖα μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ σωτουργαία πηγὴ πάσης φωτοδοξίας αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Ὁ μόνον ὑπάρχοντα δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικόν, καὶ κυβερνήτην πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν· ὅθεν καὶ βοῶμέν σοι πιστῶς· Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε αὐόρησον.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος τὸν πρῶτον φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε πλάσας, καὶ δείξας εἰκόνας θεῖαν μορφήν, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν τρισάριθμον Θεαρχίαν κατήγγειλεν.

Ὁδὸς Σ'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἐνέσφηεν ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὄρωμενον· διὰ τοῦτο μίαν καὶ τριττὴν Θεαρχίαν δοξάζομεν.

Ἐίδε σε τρισάριθμους ὄντας ἀνυμνούμενον Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ ὀρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐπέγνω τῆς μιᾶς Θεαρχίας ὑπόστασιν.

Μετάρ.

Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ
τρισυπόστατε, τὴν καρδίαν καὶ ἡ-
μῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον,
ἵνα τῆς σῆς δόξης θεωρῶμεν λαμ-
πρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἠξίωσας μορφοθῆναι σαφῶς
τὸ ἡμέτερον ἐκ Παρθένου ὁ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ
τῆς θείας δόξης κοινωνοὺς τοὺς
ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν
γεννητὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς φρονούντες,
κηρύττομεν ἀνάρχον βασιλείαν,
καὶ Θεότητα μίαν, ἣν περ-δοξο-
λογοῦντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν:
Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ
Θεός.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα καὶ πρὸ
αἰῶνων Θεόν, ἐν χρόνῳ ἐκήρυσας
ὑπερφυῶς ἐν σαρκὶ Θεάνθρωπον,
Ἄχραντε ὄθεν σε Θεοτόκον ἀλη-
θῶς καὶ κυρίως πάντες ὁμολο-
γοῦντες, ἐκτενῶς σοὶ βοῶμεν: Τῆς
δόξης τῆς αἰωνίου πάντας ἀξίωσον.

Ἦδὴ Ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ

Τὰς τεταγμένας ἐπουρανίους
φύσεις, καὶ νοεράς τάξεις, Ὁρθο-
δόξων πάντες οἱ γηγενεῖς ἐμι-
μούμενοι, δοξάζομεν μίαν Θεότη-
τα, ἐν τρισὶν ἰσοῦργοις ὑπασάσει.

Ῥήσεις ἁγίων Ἰποφητῶν σε
πάσαι συμβολικῶς ἕνα τῶν αἰῶ-
νων πάντων Δημιουργὸν προεδί-
λωσαν, ἀνέκφραστον Θεὸν καὶ Κύ-
ριον, βαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑπο-
στάσει.

αὐτῆ

Θεοτοκίον.

Ὁ κατ' οὐσίαν ἀβέωρητος Λό-
γος καὶ παντουργός, ὠφθης τοῖς
ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγῆς
Θεομήτορος, τὸν ἄνθρωπον ἀνα-
καλοῦμενος πρὸς μετουσίαν τῆς
Θεότητος.

Ἦδὴ Η'. Χειρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμ-
πές, οὐσία ἀναρχε, κάλλος ἀμή-
χανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον,
καὶ νόον τῆς σῆς Θεότητος φω-
τοισιδή καὶ καθαρὸν δεῖξόν με, κρά-
ζοντα: Εὐλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν,
Τριάς ἀμέριστε, Μονὰς ἀσύγχυτε,
καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσε τῶν
πταισμάτων, καὶ καταύγασσον μαρ-
μαριγαῖς σου λεικάς, ἵνα φαντά-
ζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυ-
μῶσω τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ,
καὶ λόγος ἀμμορφος, καὶ Πνεῦ-
μα σὺνθρονον, οὐσία, δύναμις, ὑ-
παρξίς, ὑπερούσιε, ἀνέκφραστε,
μεγαλοῦργέ Τριάς Μονὰς, φρούρει
τὴν ποιμένην σου, ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει φιλόαν-
θρωπος.

Ἦδὴ Θ'. Ἄπας γηγενεῖς.

Ὅλην νῦν πρὸς σὲ κινῶ τὴν
καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ
τὰς διαθέσεις δὲ ψυχῆς ἀπάσας,
καὶ τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλα-
στοῦργον καὶ ῥύστην μου, Μονάρ-
χα πρίστωτε, καὶ βοῶ σοι: Σῶσον
με τὸν δούλόν σου, πειρασμῶν ἐκ
παντοίων καὶ θλίψεων.

Υψω

Υψωσον ἡμῶν καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ὑψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν ἀγράντοις, Πάτερ, Λόγε, Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, τῆς δόξης Ἡλίου, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε, τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ πιστεύοντας Κύριε, καὶ καταγγέλλοντας ἀναρχον, αἰδίου οὐσίαν μίαν, τρία δὲ πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα τῆς κυριότητος, καὶ τῆς θείας δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῷ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολ. Καθίσματα
Ἀναστάσιμα. Ἦχος Δ΄.

Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο, λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη ὁ τῷ Ἀριστῇ ἀνοίξας Παράδεισον; ἄρα ἠγγέρθη ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν ἔγερσιν; Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εχουσία σου βουλῆ, σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτῆρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ ἄνθρωποι ἔεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος θάνατος, δεινὸς ἐσχυλεύετο, καὶ οἱ ἐν ἄδη ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου· Χριστὸς

ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Λυτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν τὸν ἐπὶ τόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάταν ἐν πυρὶ ἀκατάσφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, αἰεὶ μένει παρθένος.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ανέστης ὡς ἀθάνατος ἀπὸ τοῦ ἄδου Σωτῆρ· συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ Ἀναστάσει τῆ σῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐθραυσας ἐν ἰσχύϊ τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἐδειξας Ἐλεῆμον τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκ τῶν ἀνω κατελθὼν τῶν ὑψωμάτων Γαβριὴλ, καὶ τῇ πέτρα προσελθὼν, ἐνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεὶ τὸ εὐσυμπάθητον· ὄν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν, Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς κρυφίας τὸ φρικτὸν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βρατὸς ταῖς

σαίς συνέχεται, και δέχεται αρχήν ὁ Προαιώνιος, και γαλουχείται σύμπασαν ὁ τρέφων πνοήν ἀράτω χρηστότητι; και σέ ὡς ἐνωῶς Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Μετὰ τὸν Ἄνωμον, και τὰ Ἐλλογητάρια, ἡ Ἰπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῆ με πά' ἡ· ἄλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, και σώσον Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ πυρι ἔτεσε ἀπέξηραμμένοι.

Δόξα, και νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, και καθάρσει ὑφούται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκουσίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι, Κύριε, θερμῶς ἐκ βάλους ψυχῆς μου· Κάμοι γενέσθω πρὸς ὑπακοήν τὰ θεῖά σου ὄτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα, και νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τῆγκτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδία μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, και οὐδὲν θέλξει με τῶν

τοῦ κόσμου τερπνῶν, πρὸ σχομαιζήλιαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς ἔχει τις στόργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἱερμότερόν φίλτρον χρεωστούμεν. Δόξα, και νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι; Θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας και σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκειμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, και λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν. Πᾶσά πνοή. Εὐαγγέλ. τὸ ἔσθ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι τὸν Πεντηκοστὸν Ψαλμὸν, και τὰ λοιπά, ὅρα σελ. 83.

Κανὼν Ἀναστάσιμος

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Δ'. Ῥδὴ Α'. Εἰρμός.

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχθυσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο. Τροπᾶριον.

Ἰψώλης, τὴν ἡμετέραν ἐκπτωσιν ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ σαυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος πανολεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς και παντοδύναμος.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, και ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ μετὰ Πατρὸς και Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραφτος.

Θεοτοκίον.

Ἀσπὸρως τῷ τοῦ Πατρὸς βου-

λήματι, ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνελήφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Ἀπάτορα.

Κανὼν Σταυροῦ. Ἀνοιξὼ τὸ σῶμα μου.

Ίδω τὸ σύγρομμα τῆς ἀνθρωπότητος Κύριε, τῷ θεῷ σου αἵματι ἀνασχευάσας αὐτήν, καὶ συνέτριψας δυνάστην ἐν ἰσχύϊ, τὸν πάλαι συντρίψαντα σοῦ τὸ πλαστούργημα.

Νεκρῶν ἐξανάστασις διὰ νεκρώσεως γέγονας· ἰσχύς γὰρ ἀφήρηται τῆς θανατώσεως, ὁμιλήσασα ζωὴ τῇ αἰωνίῳ, τῷ πάντων δεσπότηντι σεσαρχωμένῳ Θεῷ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου,

(τὸν τοῖς Εἰρμῶσι).

«Τέταρτος ὕμνος τῇ πανευκλεεῖ Κόρῃ.»

Τριστάτας κραταιούς.

Ἐσείσθησαν λαοί, ἐταράχθησαν ἔθνη, βασιλεῖαι κραταιαὶ δὲ ἐκλίναν Ἀγνῆ, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ τόκου σου· ἦλθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ τὸν κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, τοῖς βροτοῖς συγκαταβάς, ἠγάσας Χριστὸς, καὶ ἀσάλευτον ἔδειξε· μόνῃ γὰρ μετὰ τὸν τόκον παρθενίας κειμήλιον ἢ τὴν Κτίστην τεχοῦσα διέμεινεν.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, κράζουσα: Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.»

Τροπάριον.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοη-

τῆ καὶ ἀληθῆς ἀμπελος, ἐπὶ σταυροῦ κρέματαί, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Ὡς μέγας, ὡς φοβέρος, ὡς τὸ τοῦ ἄδου καθελῶν φράγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνῃ τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαλῶν πρόξενος, Μητηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Ἰσοῦ ἀναμείστους μοι ὁ ὄφης, ὀδόντας ἐνέπειρε Σωτήρ· οὗς Παντοκράτωρ, Δέσποτα ἡλῶις χειρῶν σου ἐθλασας· ὅτι οὐκ ἔστι Ἄγιος, Ἄγιον πλήν σου φιλόνηρωπε.

Ὁράθης φιλόνηρωπε βουλήσει, ἐν τάφῳ νεκρὸς ζωοποιός, καὶ πύλας ἀνεπέτας ἄδου ταῖς ἀπ' αἰῶνων ψυχᾶς, ὅτι οὐκ ἔστι Ἄγιος, Ἄγιον πλήν σου φιλόνηρωπε.

Ἐτερος τῆς Θεοτόκου.

Ἄφ' ὕψους κατήλθες.

Πίπτεται βροτῶν ἡ οὐσία, διὰ σοῦ ὁμιλήσασα, ἀπ' ἐκτω θεῷ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας, πάντα γνε παρθένε ἐν σοὶ, ἄρτος ἐξοπτηθεῖτα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον διαφυλάτξαντι.

Θεοτοκίον.

Τίς αὐτῆ ἢ ὄντως πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπερβάτα ἅπαντα, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἡ μόνῃ ἐν τῷ κάλλει τῆς παρθενίας, ὅσα Μητηρ λάμπουσα τοῦ παντοκράτορος.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

Ἐπαρθένα σεῖδουσα ἡ ἐκκλησία ἐπὶ σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς

δικαιοσύνης, ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐ-
τῆς, εἰκότως κραυγάζουσα. Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ανελλήλυθας τὰ πάθη μου λε-
ραπεύσων ἐπὶ Σταυροῦ τῷ πάθει
τῆς ἀχράντου σαρκός σου, ἦν ἐκὼν
ἐφόρεσας· διό σοι κραυγάζομεν.
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αναμάρτητου ὁ θάνατος γε-
γευμένος, ζωοποιεῖται σώματος
τοῦ σοῦ ἐπαξίως, Δέσποτα νεφέ-
κρωται· ἡμεῖς δὲ βοῶμέν σοι. Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας, ὦ Παρ-
θένα, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης ἀει-
παρθενεύουσα· ὅθεν ἀσιγήτοις
φωναῖς, τὸ, Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτικῶς κραυγάζομεν.

Ἔτερος Σταυροῦ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Νενομοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ,
σε Χριστέ τὸν νομοθετήσαντα, Θεὸν
οὐκ ἔγνω· ἀλλ' ὡς ἄνομον σταυρῷ,
παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νομο-
θεσίας ἀνάξιος.

Η τεθεωμένη σου Σῶτερ ψυ-
χῆ, ἄδου θησαυροὺς προνομεύσα-
σα, τὰς ἀπ' αἰῶνος συνανέστησε
ψυχὰς, τὸ ζωηφόρον σῶμα δὲ πᾶ-
σιν ἀφθαρσίαν ἐπήγαγε.

Ἔτερος τῆς Θεοτ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Συνανεστράφη ἀνθρώποις, ὄρα-
θεις ὁ ἀόρατος, ἐν μορφῇ ὑπάρ-
χων, τῆς ἀνακαλήπτου Θεότητος,
καὶ μορφωθεὶς ἐκ σοῦ Κόρη τὸ ἀλ-
λότριον, τοὺς εἰδότας σε, σώζει
ἀγνήν Θεομήτορα.

Υπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ παρθένος
τὸν ἄυλον, ἐν μεθέξῃ ὕλης, βρέ-
φος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα· ὅθεν

ἐν δύο οὐσίαις εἰς γνωρίζεται, σαρ-
κοφόρος Θεός, καὶ βροτὸς ὑπερού-
σιος.

Ἠδὴ Ε'. Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς εἰς τὸν κό-
σμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπι-
στράφω, ἐκ ζοφοδούς ἀγνοίας,
τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς
κατελήλυθας· σὺ ὕψωσας τὴν πε-
σοῦσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, ἐν
ξύλῳ ἀναρτώμενος.

Σὺ ἡρᾶς μου Χριστέ, τῶν πται-
σμάτων τὸ ἐγκλημα· σὺ ἔλυσας
τὰς ἀδύνας, τοῦ θανάτου εἰκτιρμῶν,
τῇ θείᾳ ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀόραγες, κατ' ἐχ-
θρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν
καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Σταυροῦ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εδέξατο ὅλον σε, ἄδης ὁ ἄ-
φρων στόματι· ξύλῳ γὰρ παγέν-
τα σε ἀθροίσας, λόγῃ νυγέντα,
ἄπνουν τὸν ζῶντα Θεὸν ψιλὸν ἐ-
λογίσαντο βροτὸν· ἔγνω πειραθεὶς
δὲ σοῦ τὴν ἰσχύν τῆς Θεότητος.

Αυθέντα φιλόανθρωπε, σοῦ τὸν ναὸν
τοῦ σώματος, τάφος μερισάμενος
καὶ ἄδης, ἄκοντες ἄμφω δίκας εἰσ-
πράττονται· ὁ μὲν τῶν Ἁγίων σου
ψυχὰς, σώματα δὲ ἕτερος, συνεκ-
πέμπων ἀθάνατε.

Τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σε ὄρος Θεοῦ,
ἅγιον Ἄγνη, νύμφη παστάδα, ναὸν
ἀγιάσματος, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν
σοὶ οἰκήσας, καὶ παράδεισον τρυ-
φῆς, αἰδίου ἡμῖν εἰργάσατο.

Σάρκα ἐξ αἵματος παρβενικοῦ, εἴληψας Χριστέ, ἄσπορον ἀχραντόν, καὶ ἐνουπόστατον, λογικὴν καὶ νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐνεργῆ, θελητικὴν, αὐτοδέσποτον καὶ αὐτεξούσιον.

Ῥοδὴ 5. Εἰρήμῳ.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λόθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι. Τροπᾶριον.

Ανῆλθες, ἐν σταυρῷ δυναστεῖαν ζωσάμενος, καὶ συμπλακεῖς τῷ Ἰουδαίῳ, ὡς Θεὸς ἐξ ὕψους, κατέρραξας, τὸν Ἀδὰμ δέ, ἀητητῶ παλάμη ἀνέστησας.

Ανέστης ἐξαστραπτῶν ὠραῖος ἐκ τάφου Χριστέ, καὶ διεσκέδασας πάντας, τοὺς ἐχθροὺς τῆς θείας σου δυναστείας, καὶ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι παρ' ἐνός ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ συμπάντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Σταυροαν. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Διήνοιξε φάραγγα ὁ ἄδης, καὶ καταπέτωκέ με, καὶ ψυχὴν ἐπλάτυνεν ὁ ἄβρων· ἀλλ' ὁ Χριστὸς, καταβάς ἀνήγαγε τὴν ζωὴν μου, ὡς φιλόανθρωπος.

Εάλω ὁ θάνατος θανάτῳ· ὁ γὰρ θανῶν ἀνέστη, ἀφθαρσίαν μοι δεδωρημένος, ἐμφανισθεὶς γυναιξὶ προσφθέγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος.

Ὁ αὐτὸς τῆς Θεοτόκου.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ ὄφις, καὶ ἐθανάτωσέ με διὰ τῆς προμήτορός μου Εὐας· νῦν δὲ Ἀγνή, διασοῦ ὁ πλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσαστο.

Αβυσσὸς σε ἄβυσσον ἀρδήτως, τῆς εὐσπλαγγχίας Κόρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων, καὶ γὰρ ἐκ σοῦ ἀστραπὴ Θεότητος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνη σήμερον.

Θ σωτὴρ καὶ εὐσπῆς μου ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τρίήμερος.

Ὁ οἶκος.

Τὸν ἀνάξαντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, τρίήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῆ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενωτ. Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταῖος Θεὸς καὶ Δεσπότης ἀνέστη τρίήμερος.

Ῥοδὴ 7. Εἰρήμῳ.

Ἐν τῇ Καμίνῳ Ἀβραμαιοὶ παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβεῖας μᾶλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγασον· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. Τροπᾶριον.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται θείῳ λουσαμένη αἵματι τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστως

ἀναμέλπουσαι: Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαίρει διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν: Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Σταυροαν. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἐταπείνωσας, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὄμμα μετέωρον, καὶ ἐπηρμένην ὄφρυν, εἰς γῆν καταβέβληκας, σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὑπερύμνητε. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆ δυνάμει σου, τὸ κέρας ἡμῶν ὑψώσων, τῶν λατρευόντων σοι, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, καὶ ἄδου κενώσας πρῖν, τὸν πολυάνθρωπον πλοῦτον Δέσποτα· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἢλκει με πρὸς ὑμνωδίαν, ποθοῦ τοῦ παρθενικοῦ, τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, βοᾶν τῇ Μητρὶ καὶ Παρ' ἐνώ. Εὐλογημένη, Κύριος μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων.

Ἦπερτέρα τῶν κτισμάτων, ὠφθης ὡς τὸν ποιητὴν, τεκοῦσα καὶ Κύριον. Διό σοι βοῶ Θεοτόκε. Εὐλογημένη, Κύριος μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιὴλ, λεόν-

των χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύγαμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Τροπαιοῖον.

Χεῖρας ἐκπετάσας ἐν σταυρῷ, τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυνήγαγες, καὶ μίαν ἐδειξας Δέσποτα, Ἐκκλησίαν ἀνυμνοῦσάν σε, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, συμφώνως φάλλουσιν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λευχείμων ὠράθη γυναιξί, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, καταστραπτόμενος Ἄγγελος, τί τὸν ζῶντα ἐν τῷ τάφῳ βοῶν, ἐπιζητεῖτε ὡς θνητὸν; ὄντως ἡγέρθη Χριστὸς, ὃ βοῶμεν. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, παρθένε ἄχραντε, Μητὴρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γεγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Σταυροαν. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τὴν ἀδικον βλέπουσα σφαγὴν σου, ἡκτίσις κατηφιῶσα ἐπωδύρετο· γῆς ταρασσομένης γὰρ, ζόφον ὡς ἱμάτιον μελαμβαφές, ὁ ἥλιος περιεβάλλετο· ἡμεῖς δὲ σε ἀπαύστως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο συγκαταβάς μοι μέχρ' ἄδου, καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν ἀνάστασιν, αἰθῆς ἀναβέβηκας, ἄρας με ἐπ' ὤμων σου, καὶ τῷ Πατρὶ

προσῆγάγες· ὄθεν κραυγάζω σοι. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ πλαστοουργήσας σε, ἐκ τῆς σῆς παρθενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν. Πάντα τὰ ἔργα εὐλογοῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εν σκηνῇ Ἀβραὰμ εθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ Θεοτόκε Μυστήριον· τὸν γὰρ Υἱὸν σου ἄσαρχον ὑπεδέξατο μέλπων. Πάντα τὰ ἔργα εὐλογοῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἠδὴ Θ'. Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε ἀρωγωναῖος ἐτμήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. Τροπῆριον.

Ολον με ἀνείληφας ὄλωσ, ἐν συναφείᾳ ἀσυγχύτως, ὄλω μοι διδούς ὁ Θεός μου, τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ πάθους σου· ὃ ἐν σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οἱ σοὶ Μαθηταὶ καθορώντες, ἀνεψυγμένον σου τὸν τάρον, καὶ τὰς Θεοφόρους σινδόνας, κεκενωμένας τῇ ἀναστάσει σου, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον. Ὅντως ἐγγήγερται ὁ Κύριος.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑπεστάτων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦντες, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμοτι-

μον, ἠνεύσεβούντες μεγαλύνομεν.

Σταυροῦν. Ἄπας γηγενής.

Δὸλω τῆς Ἐδέμ, ἐρπύσας ὁ ὄφις με, εἶλεν αἰχμάλωτον· πρὸς τὴν τοῦ Κρανίου δέ, κρατίστην πέτραν τοῦτον ἐδάφισεν, ὁ Παντοκράτωρ Κύριος, καθάπερ νήπιον τῆς τρυφῆς δέ· αὐθὶς μοι τὴν εἰσοδον, διὰ ξύλου σταυροῦ ἀνεπέτασεν.

Ποι τοῦ πτωχοῦ, λαοῦ σου τὴν κάκωσιν ἐπισκεψόμενος· τῇ συμπαθεστάτῃ δέ καὶ κραταιᾷ σου χειρὶ δυνάμωσον, τὸν σταυροφόρον Ἀνακτα, κατὰ βλασφημιῶν ἐχθρῶν, ἐξελέσθαι σου τὴν περιούσιον κληρουσίαν Χριστέ, ὡς φιλόανθρωπος.

Τῆς Θεοτόκου. Κρυπτόν θείον.

Ορῶμεν ὡς κρίνόν σε τῇ ἀλουργίδι, βεβαμμένην ἄχραντε, τοῦ θείου Πνεύματος, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ ἐκλάμπουσαν· καὶ εὐωδίας πληροῦσαν, τοὺς σε γηγενίως μεγαλύνοντας.

Ρευστὴν προσλαβόμενος βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς σῆς πανάμωμε γαστρὸς ὁ ἄφθαρτος, ἐν ἑαυτῷ ἀνέδειξεν, ἄρρευστον δι' εὐσπλαγχνίαν· διὸ σε Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας. Στιχηρὰ Ἀναξίσιμα. Ἦχος Δ'.

Ο σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Εν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς· καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα διά-

θολον

βολον κατήργησας, ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. Διὸ βοῶμέν σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ σὺ σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ ῥύσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χειρὰ σου, φιλόθρωπε Κύριε, τῇ προσβείᾳ τῶν ἁγίων σου.

Τῶν Πατρικῶν σου κολπῶν μὴ χωρισθεῖς, μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἤλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλοθροπίας, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι. Ἀναστάς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανάσιον παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ἐτερά Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανάσιον πραγματευσάμενος Σωτήρ· καὶ ἐν τάφῳ ὤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ἄδου ἐλευθερώσης, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθῶν μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστάς ὡς Θεός. Διὰ τοῦτο βοῶμεν. Δόξα σοι, ζωοδότα Κύριε, μόνε φιλόθρωπε.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ σταυρός σου ἐπάγη· ἐφρίξαν ἄδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθη· καὶ γὰρ τοῦ θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχὺν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀσφαροσίαν παρέσχες, τῇ Ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Ἐπεθύμησαν Γυναῖκες ἰδεῖν σου τὴν Ἀνάστασιν, Χριστέ ὁ Θεός· ἤλθε προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνή, εὔρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἄγγελον καθέζομενον καὶ λέγοντα. Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Ποῦ ἐστὶν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; Εἶπατε Ἰουδαῖοι ποῦ ἐστὶν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνηματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες; Δότε τὸν νεκρὸν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι· δότε τὸν ταφέντα, ἡ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι. Κἂν ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν ἔγερσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

ΕΝ ΤῆΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ Παραδείσου γέγονεν ἄποιχος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Ληστής Παραδείσον ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολήν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ συσταυρούμενος Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον, Μνήσθητί μου, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε Φιλόθρωπε, τοῖς πίστευ λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ

βοῶ-

βοῶσί σοι. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν ἐν τῷ σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκείσε τύραννον ἔδησας ρυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν τοῦ ἁδοῦ τῇ Ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐσωτίσθημεν φιλόνηρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ο σταυρωθεὶς, καὶ ἀναστάς ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ ἐξαναστήσας, μόνε Ἀθάνατε, καὶ με εἰς μετάνοιαν ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει αἰεὶ κραυγάζειν σοι. Μνήσθητί μου Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δ' ἡμᾶς ὁ ἀπαθὴς παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ἐν σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡμᾶς συνανέτησε· διὸ καὶ δοξάζομεν σὺν τῷ σταυρῷ τὸ πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα, ἀνακραζόντες. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ τοῦ ἁδοῦ κράτος σκυλεύσαντα, καὶ ὁραθέντα γυναίξιν Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φλορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, κραυγάζοντες πάντοτε Ἀηστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ

Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ δοξολογεῖν ἀξίως εὐζώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσειςιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλήν, ἀδιαιρέτον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν ἄφθορον, αὐτὴν σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα πολυέλεε, παισμάτων συγχώρησιν δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί σοι. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Σιχηρὴ Προσόμοια Δεσποτικῆ Ἦχος Δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Δεῦρο τάλαινα πρόσπεσον, τῷ Θεῷ ἐν θερμότητι τῶν δακρῶν, κράζουσα τὸ Ἠμάρτηκα. Ψυχὴ παμβέβηλε, ἰλεων τὸν Κριτὴν ἀπέργασαι πρὸ τοῦ τέλους, καὶ αὐτῷ ἐκ καρδίας ἀνάκραξον. Μὴ ἀπώσῃ μου στεναγμούς ὁ Θεός μου, μὴ παρόψη συντριβὴν μου τῆς καρδίας, ὡ πολυεύσπλαγγε Κύριε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ με, ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος πολεμῶν οὐ παύεται θελεᾶσαι με καὶ πρὸς ἀπώλειαν ἔλκειν με κακίας πρὸς βάραθρα· ἀλλ' ὡς μόνος ἀγαθός, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος με ἀπολύτρωσαι, καὶ παντοίας ἀνάγκης,

Ἦρ.

Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε, καὶ σῶσον ἐκ πολυτρόπων κολάσεων.

Τῶν ἁσωμάτων ὅμοια.

Σοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως δεκτικὰ καταγώγια, καὶ δοχεῖα πάνσεπτα κατεσκεύασας, τὰ τῶν Ἁγγέλων στρατεύματα, καὶ θεῖα συστήματα, σοῦ τῆς δόξης θεωροῦς, παραστάτας τοῦ θρόνου σου, τοὺς τὸν λόγον σου δυνατῶς ἐν ἰσχύϊ ἐκτελοῦντας, καὶ συντόμως ἐκπληροῦντας τὰς ἐντολάς σου, φιλόανθρωπε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Θελον δάκρυσιν ἐξαλειψαί των ἐμῶν πταισμάτων, Κύριε, τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου διὰ μετανοίας εὐαρεστήσαι σοι ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χεμαζόμενος, καὶ προστρέχων τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται, ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων τῷ ἱατρῷ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργέ των ἀπάντων, καὶ Ἰατρὲ των νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με. *Μαρτυρικόν.*

Ο ἐνδόξαζόμενος ἐν ταῖς μνείαις των Ἁγίων σου χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε φωτὸς νεφέλη. Χαῖρε λυχνία φωτεινή. Χαῖρε στάμνη ἢ τοῦ Μάννα. Χαῖρε ἡ ράβδος Ἀαρών. Χαῖρε βᾶτε ἀφλεκτε. Χαῖρε λαμπάς. Χαῖρε θρόνε. Χαῖρε ὄρος

ἅγιον. Χαῖρε Παράδεισε. Χαῖρε θεῖα Τράπεζα. Χαῖρε πύλη μυστικῆ. Χαῖρε πάντων ἐλπίς.

ΤΗ: ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ: ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα. Κατανυκτικὰ Ἦχος Δ'.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐπίσχεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι καμὲ, καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρουσίας ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον των πολλῶν μου κακῶν· καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφύεγγομαι φωνήν: Σῶσόν με Χριστέ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον

Φοβερόν τὸ μυστήριον καὶ τὸ θαῦμα παράδοξον· πῶς ἡ Παρθένος σὲ τὸν κτίστην των ἀπάντων ἐβάστασε, καὶ μετὰ τόκον αἰεὶ σώα καὶ παρθένος διέμεινεν! Ὁ τεχθεὶς ἐξ αὐτῆς τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον, καὶ τὸν κόσμον εἰρήνευσον ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν εἰς τὸν γυμῶνα Χριστοῦ καὶ πάντες ἀκούσωμεν τῆς μακαρίας φωνῆς αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες τὴν οὐράνιον δόξαν, μέτοχοι γεγονότες των φρονήμων παρθένων, φαιδρύνωμεν τὰς λαμ-

πάδας

πάδας ἡμῶν, διὰ τῆς πίστεως,
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναλόγισαι ψυχῇ, πῶς παρα-
στάμεν τῷ Κριτῇ ἐν τῇ ᾠρᾷ τῆ
φρικτῇ, τίθενται θρόνοι φοβεροί,
καὶ τῶν ἀνθρώπων αἱ πράξεις δι-
ελέγχονται τότε ὁ Κριτῆς ἀδυ-
σώπητος. πρὸ βήματος γὰρ πῦρ
προπορεύεται, ὡσπερ ἀγρία θά-
λασσα σὺν ἤχῳ κατακαλύπτει
τοὺς πταισάντας. Ἀναλογίζου
ταῦτα ψυχῇ μου, καὶ τὰ ἔργα σου
εὐθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτό-
κος, πρεσβεύουσα ὡς Μήτηρ ἐν
παρρησίᾳ τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡ-
μῶν, διαφύλαξον ποιμνὴν, ἐξαιρέ-
τως τῇ σκέπῃ σου προστρέχου-
σαν, πρὸς σέ καταφεύγουσαν τὸν
λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προ-
στασίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχ. ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Αύλοις ἐν στόμασι, Τρίαξ ὑ-
πέρβηε, ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε τῶν
Ἀσωμάτων χοροὶ καὶ φόβῳ παρί-
στανται, Ἄγιος, ἐκβοῶντες. Τρι-
συπόστατε φύσις, ἐλέησον τῶν
χειρῶν σου τῶν οἰκειῶν τὸ πλά-
σμα, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, μόνε
φιλάθρωπε.

Μαρτυρικόν

Σήμερον τὰ τῶν ἀγγέλων
στρατεύματα ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀ-
θλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν
Πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν
οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι.
Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος,
δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείᾳ ἐν τῷ ναῷ εἰς
τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβε-
βλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σο-
φίαν, καὶ τὴν ἀμειπτον παρθενίαν,
ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ προ-
σέφερον οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμὸν
καὶ τὸ χαῖρε. Χαῖρε εὐλογημένη,
χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος με-
τὰ σοῦ.

Κανὼν κατανοητικὸς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
(ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Σῶσόν με Σῶτερ, ὡς τὸν Ἄσωτον πάλαι.

Ἰωσήφ. Ἦχος Δ'. ᾠδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Τ**ριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχ-
θεὶς ἐκ παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυ-
θῷ ψυχῆς τὸ τριμερές καταπόν-
τισον, δέομαι ὅπως σοί, ὡς ἐν
τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώμα-
τος ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.»

Τροπάριον.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄ-
σωτον σώσας, ὁ τῆς Πόρνης τὸν
κλαυθμὸν δεξάμενός ποτε, ὁ Τελώ-
νῃν στενάζοντα νεύματί σου δι-
καιώσας, ἀναρῶμεθα πταισάντα,
ἐπιστρέφοντα δέξαι, καὶ σῶσόν με
Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε λαμπὰς τοῦ Ἡλίου
τῆς δόξης, τῆς ψυχῆς μου τὸν
πυρσόν, σβεννύμενον ἀεὶ βραθυμῖα,
προσάναψον, θείων ἔργων τῷ ἐ-
λαίῳ Παναγία ἐπάρδουσα, ἵνα πί-
σται καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
«ᾠδὴ τετάρτη τῶν Ἀσωμάτων νόων.»
Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ως νόες καθαροί, τῷ μεγάλῳ καὶ
πρώτῳ παριστάμενοι Νοί, καὶ θείας
ἀστραπῆς ἐμπιπλάμενοι Ἄγγελοι,
αἴγλη

αἰγλή με τῇ ὑμετέρα καταυγά-
σατε μέλποντα τὸν παναίτιον Λό-
γον πανένδοξοι.

Δ' ὄλου πρὸς Θεόν, νενευκό-
τες τῷ πόνῳ, καὶ ταῖς θείαις καλ-
λουαῖς μαρτυρούμενοι αἰεὶ, ὡς Ἀρ-
χάγγελοι ἐνδοξοὶ, στάσει παναρ-
μονίῳ περιέπετε, κράζοντες ἐπι-
νίκιον ὕμνον τῷ Κτίσαντι.

Θεοτοκίον.

Η μόνη ἐν γαστρὶ δεξαμένη
τὸν Λόγον, ὃν Ἀγγέλων στρατιαὶ
δοξάζουσιν αἰεὶ, τὴν ψυχὴν μου
καταύγασον, λύουσα τῆς ἀμαρτίας
τὴν ζοφώδη κακόνοισιν, καὶ φωτί-
ζουσα γνώσει τοῦ Πνεύματος.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

Αφ' ὕψους κατήλθες βου-
λήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω πάσης
ἀρχῆς, καὶ ταπεινὴν ἀνύψωτας ἐξ
ἄδου κατωτάτου φύσιν βροτείαν·
οὐ γὰρ ἐστὶν ἅγιος, πλήν σου
Φιλάνθρωπε.

Τροπικόν.

Νυκτίμε τοῦ βίου τὸ σκότος
τῶν παλῶν κατέλαβε, Χριστέ ὁ
Θεός· φῶς οὐ γὰρ τυγχάνων ἄδυτον·
ἀκτίσει μετανοίας με καταυγάσας,
σῶσόν με Φιλάνθρωπε, ἵνα δοξά-
ζω σε.

Θεοτοκίον.

Μαρία, κυρία ὡς οὐσα τοῦ
πικρῶς, τὸν Κύριον γεννήσασα,
κυριευθέντα πάθει· τὸν νοῦν μου,
καὶ κακία μελανώθέντα, ἐλεύθερον
ποίησον, καὶ καταλάμπρυνον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ταῖς ὑπεροχομίαις ὁ ὑμνούμε-
νος χορεύεις, τῆς τάξεις τούτων

Χριστέ, καὶ τὰ τῶν πιστῶν συτή-
ματα μιμεῖσθαι θεοφρόνως ποιή-
σον Λόγε· οὐ γὰρ ἐστὶν ἅγιος,
πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Ερωτος θερμοῦ συντονία ὄρε-
κτῶν, προσομιλοῦντες πρώτῃ πη-
γῇ, λειτουργικῶς παρίστασθε, ὑ-
μνοῦντες ἀσιγήτως μίαν οὐσίαν
Θεότητος ἀναρχόν, θεῖοι Ἀρχάγ-
γελοι.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐσας τὴν πάλαι κατάραν
περιφανῶς διέλυσας, τὸν Χριστὸν
κυοφοροῦσα Μήτηρ ἁγνή, τὸν πάν-
τας στεφανοῦντα ταῖς εὐλογίαις·
οὐ γὰρ ἐστὶν, Ἀχραντε, πλήν σου
βοήθεια.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

Οκατήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρό-
νου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ
ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκη-
ράτῳ παλάμῃ καὶ διέτιψε τοὺς
κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου.

Τροπικόν.

Τὸν ληστῆς περιπεσόντα ἀνη-
μέροις Φιλάνθρωπε, τὸν τραυμα-
τισθέντα ἴασαι· Χριστέ, ἐπιχέων μοι
τῆς μετανοίας τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔ-
λαιον, καὶ ἐνδύων με, καταστολήν
τὴν σωτήριαν.

Θεοτοκίον.

Επὶ σε καθάπερ ὄμβρος, τῆς
σοφίας ἢ ἄβυσσος, Ἰησοῦς κατήλ-
θε, μόνην καθαρὰν σε εὐράμενος,
Θεογεννήτορ Παρθένε, καὶ κατέ-
καυσεν ἀμαρτίας χειμάρρους δει-
νοὺς θεῖα χάριτι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ακαταλήπτω δυνάμει, ἐκ μὴ
όντων

δντων παρήγαγες οὐρανίους Νόας, Λόγε τοῦ Θεοῦ ὑπερούσιε, καὶ τῇ ἀρρήτῳ σου δόξῃ κατεκάλλυνας τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ρυθμιζόμεναι τῶν ἄνω αἱ Δυνάμεις τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἡμίαις, τούτου καὶ θείαις αὐγαῖς πυρσευόμεναι, ἀμεταπτώτους τὰς τάξεις ἐκκληρώσαντο, μίαν σέβουσαι πάντων ἀρχὴν καὶ Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Η βασιλίσα Παρθένος, διαχρῶσθ' στολισματι ὠραϊζομένη, Ἰῶ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἢ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλους ὑπερέχουσα τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥδὴ β'. Εἰρμός.

Νῦν ἀναστήσομαι (προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός), νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Τροπάριον.

Ω πῶς κατάκριτος σοὶ τῷ Κριτῇ πάντων καὶ Θεῷ μέλλω παρίστασθαι, καὶ διελέγεσθαι περὶ πάντων τῶν δεινῶν, ὧν περ ἀφρόνως ἐπλημμέλησα ἐκὼν, καὶ ἐμαυτὸν ὄλως κατηχερίωσα!

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ὅρος καλοῦντές σε καὶ πύλην Ἀχραντε, καὶ λυγίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, ἀγνή, κόσμον ἅπαντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τρόμφ' δοξάζουσι τὰ Χερουβιμ, καὶ τὰ Σεραφίμ Θρόνοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότητες, καὶ Δυνάμεις, καὶ Ἀρχαί, καὶ Ἐξουσίαι, σὺν Ἀγγέλοις τὸ σεπτὸν τῆς μιᾶς καὶ τριττῆς Θεότητος.

Ωρθησαν Ἀγγελοι φωτειδῶς λάμποντες Χριστέ, σοῦ τὴν Ἀνάστασιν διακηρύττοντες ταῖς ὁσίαις Γυναίξι, καὶ τῶν ἐχθρῶν σου κατασεύοντες τὸν νοῦν, ἀστραπαῖς τῆς σαυτοῦ Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Νῦν περιφρούρησον παρεμβολαῖς Ἀρχαγγελικαῖς τὴν Ἐκκλησίαν σου, τὴν σὲ δοξάζουσαν ὀρθοδόξοις ἐν φωναῖς ὁ ἐκ Παρθένου ἀπορρήτως γεννηθεὶς, καὶ βροτούς ἐκ φθορᾶς ῥυσάμενος.

Ῥδὴ γ'. Εἰρμός.

Ηλλοι εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταιγῖς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Τροπάριον.

Νεκρὸς χρηματίζων οὐ γινώσκω, ἀναισθητῶν ὁ τάλας, καὶ συνείδησιν μεμολυσμένην φέρων αἰεὶ. Ὁ Θεός ὁ πλάστης μου μὴ εἰς τέλος ἀπολέσῃς με.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μοι καρδίαν, ταῖς σκοτειναῖς ἐφοδοῖς, Θεονύμφευτε, τῆς ἁμαρτίας, τῷ φωτισμῷ τῷ ἐν σοὶ καταύγασον, ἢ τὸν Ἥλιον κύψασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αἰ κύκλω παρεστῶσαι τοῦ Δε-

σπότου,

σπότου, καὶ καθαρῶς τρυφῶσαι τῆς ἐλλάμψεως τῆς ἀρχιφώτου, Ἀγγελικαὶ στρατιαί, λαμπρύνετε τοὺς ἐν πίστει ὑμᾶς μέλτοντας.

Σοφία τῆ σῆ δημιουργήσας Ἀγγελικὰς χορείας, Κυριότητάς τε καὶ Δυνάμεις, καὶ Σεραφίμ, ὡς Δεσπότης ἐδειξας αἰωνίως σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ως Θρόνοις Χριστὲ τοῖς ἐπηρεμένοις ἐπαναπεπαυμένος, καὶ τὰ σύμπαντα θεῖα προνοία περισκοπῶν, ἐν ἀγκάλαις Δέσποτα τῆς Παρθένου ἀναπέπασαι.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Νέοι** τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικὸν εἰς φλήγαφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβῶν: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν

Τροπάριον.

Τίνι σε ἐξομοιώσω, οἶμοι! τάλαινα ψυχῇ, ποθοῦσαν τὰ ἄτοπα, καὶ μὴ τὰ καλὰ ἐκζητοῦσαν; Διὸ πρό τέλους σπεῦσον, τρόπους χρηστοὺς ἐπιδείξασθαι.

Θεοτοκίον.

Μόνη μένεις μετὰ τόκον, Δέσποινα, παρθετικῶ κόλλει διαλάμπουσα: μόνη τὰ μητέρων διέδρας: Θεὸν γὰρ μόνη ἔτεκες, λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μάρτυρας τῶν πεπραγμένων ἔχοντες τοὺς νοερούς Ἀγγέλους, ἐλώμεθα ἀγνώως βιοτεύειν, βῶντες: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀνθρακι κεκαθαρμένος, ἄρόνω

σου τὰ Σεραφίμ ὁρᾷ παριστάμενα ὁ θεὸς βῶν Ἡσαίας: Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τάγματα τῶν Ἀσωμάτων πάντων, ὡς τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα καὶ Κύριον, Παρθένη σαφῶς ὑπερέβης. Εὐλογημένος Πάναγνε ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Λυτρωτὰ** τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τροπάριον.

Ἀπεφάνθην τοῖς κτήνεσιν ὁμοιος, ὑποκύψας ἀλόγων τοῖς πάθεσι, Ἀόγε Θεοῦ προάναρχε. Ἐπιστρέψας με σῶσον, ἀναβῶντα: Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου, εὐλογίαις ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραντα, Παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, ἢ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ως ὑπάρχων ζωῆ ἢ ἀθάνατος, ἀθανάτου ζωῆς τοὺς μεθέξοντας, δημιουργὸν ὑπέστησας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νοερῶς σε κυκλοῦντες Ἀρχάγγελοι, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς ἀνακράζουσι, θεοπρεπῶς γεραίροντες, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων ἀναβῶν.

βοῶντες : Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νομικαὶ προετύπουν εἰκόνας σε, τεξομένην Θεὸν Παμμακάριστε, ὕλη σαρκὸς ἐνούμενον, τὸν πρὶν αὐλον ὄντα φύσει τῇ θείᾳ. Εὐλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ἠδὴ Θ'. Εἰρμός.

Ἐὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ μετανοίας ὁ καιρὸς· τί μέλλομεν; Τί τῷ ὑπνω βαπτίζομεθα; Τῆς βραθυμίας ἀποστῶμεν· κοσμήσωμεν λαμπάδας, ὡς γέγραπται, ἐλαίω εὐποιίας· μὴ μείνωμεν ἔξω τῆς θύρας ὀδυρόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνημφε, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον· κείμενον βόθρω ἀπωλείας ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταρράσθησον, τοὺς θλίβοντας αἰετὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«Κρυπτόν θεῖον ἄχραντον, ἐν σοὶ τελεῖται· ἔμφανές μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε, καὶ γὰρ Θεὸς ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐσπλαγχνίαν· διὸ σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Οἱ νοῦν τὸν Γεννήτορα καὶ προβολέα τοῦ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος ὑμνοῦντες Ἄγγελοι, νῦν πρὸς ἡμᾶς τῆς θείας χρηστότητος τὰς χορηγίας συντόμως διαπορθμεύειν, προθυμήθητε.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα σαρκώσεως τῆς ἀπορόρητου, καὶ παστάδα ἐμψυχον πιστοὶ γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν τοῦ νόμου τῆς χάριτος, σὲ Θεοτόκε· διὸ σε ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν. Κατανυκτικά.

Ἡρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποιμένης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν ποιμένα τὸν καλόν. Ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ἠλυνόν με τοῖς δάκρυσί μου Σωτήρ, ὅτι ἐρρύπωμαι ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις. Διὸ καὶ προσπίπτω σοι, ἥμαρτον, ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὄρων, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; Πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τῷ σταυρῷ ὀπλισάμενοι· ὅθεν ἀνεδείχθητε δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμοι, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ:

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μὲς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ Προσόμοια. Ἦχος Δ'.

Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσασα ψυχὴ μου, ὀπισθεν καλλήθηται Χριστῷ, καὶ κράζει συχνῶς: Ἐλέησόν με ὦ Δέσποτα, παῖδα οὐκ ἔχω δαιμονιώσαν, σάρκα δὲ ἄτακτον· δῖωξον τὴν πύρωσιν ἐκ ταύτης δέομαι, καὶ καταπαύσας τὰ ἄτακτα τῶν σκιρτημάτων, νεκρὰν τῷ φόβῳ σου ἀποτέλεσον, ταῖς ἰκεσίαις τῆς ἀχράντως σε συλλαβούσης Χριστέ, καὶ τεκούσης σε, καὶ τῶν πάντων Ἀγίων, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Τοῖς Νινευίταις ποτὲ ἡμαρτηκόσιν, Ἰωανν ἐξέπεμψας Χριστέ, κηρύξαι αὐτοῖς, οἱ μεταγνότες, μετέβαλον θυμὸν εἰς οἶκτον, ἀπολυτρούμενοι ἐξ ὀλεθρίου ὀργῆς. Πέμψον οὖν, Φιλάνθρωπε, τῷ ἀναξίῳ κάμῳ τὴν κραταίαν σου βοήθειαν, ἵν' ἐπιστρέψω ἐξ ἀμετρήτων μου παραπτώσεων, καὶ μετανοίας εἰς τὰς τρίβους ὀδηγηθῶ τε, καὶ κλαύσω στενάζων πικρῶς, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων λυτρωθῆναι τῷ ἐλέει σου.

Ἔτερον στιχηρὸν τοῦ Προδρόμου.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου ψυχὴν κακία τοῦ ὄψεως, Ἰωάννη μακάριε, φώτισον πρεσβείαις σου, καὶ εὐθείαις τρίβους ὀδήγησον βαίνειν, ταῖς εἰσαγούσαις πρὸς ζωὴν τὴν μακαρίαν, καθικετεύω σε, ἵνα προθύμως πάντοτε δοξολογῶ σε παν-

θαύμαστε, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου, ὡς τυχὼν τῆς αἰτήσεως.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικὰ.

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι τῶν ἑμῶν πταισμάτων, Κύριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαι σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων τῷ ἰατρῷ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεξιόμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον τοῦ Βασιλέως παλάτιον δυσωπῶ πολυῶμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον πάσαις πλημμελείαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τῆ ΤΡΙΤῆ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α' Στιχ. Καθ. Κατ. Ἦχος Δ'.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐπίσκεψαι.

σκεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον ἀπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι καμὲ, καὶ σῶσόν με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐλυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοὶ προσφθέγγομαι φωνήν: Σῶσόν με Χριστέ, σῶσόν με ὡς Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκαθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Εννοῶν τὸ πέλαγος τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι καὶ αἰτῆσαι τὴν συγχώρησιν· ἀλλὰ δός μοι κατάνυξιν πρὸς μετάνοιαν Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τῇ ἀγλύϊ τῶν παθῶν, καὶ τῶν τοῦ βίου ἡδονῶν, σκοτιζόμενος ὁ νοῦς τῆς τάλαιπώρου μου ψυχῆς, πρὸς λογισμὸν κατανύξεως οὐκ ἔρχεται· ἀλλ' οἰκτερον Σωτῆρ καμὲ τὸν δειλαιον, καὶ δός μοι λογισμὸν κατανύξεως, ἵνα καγὼ πρὸ τέλους ἐκβοήσω τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Κύριε: Χριστέ Σωτήρ μου, ἀπεγνωσμένον σῶσόν με τὸν ἀνάξιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βρωντες: Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέ

λη, χαῖρε αὐτὸν βασάσασα ἐν κοίτοις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγῶν ἢ φιλήρημος, ὁ ἱερός Βαπτιστῆς, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις βοηθῶν ἀεργάως. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Μαρτυρίον.

Σταυρὸν ὀπλισάμενοι, οἱ Ἄθλοφόροι σου ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες· νέμουσι τὰς ἰάσεις τοῖς ἐν πίστει αἰτούσιν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη κηύσασα τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἢ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαι με τῶν παγίδων τοῦ δολίου Βελιάρ· στήσόν με ἐπὶ πέτραν τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκπεῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Κανὼν κατανυκτικὸς. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος Δ'. Ῥηθ' Α'. Εἰρμός.

«**Ο**πατάξας Αἴγυπτον καὶ Φαραῶ τὸν τύραννον βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ἄδοντα, ᾠδὴν ἐπινίκιον: ὅτι δεδόξασται.»

Τροπάριον.

Κεκρυμμένως πράττοντα ἔργα τοῦ σκότους, Κύριε μὴ φανερώς

ἐλάγ-

ἐλέγξης, μὴ στηλιτεύσης ἐπὶ πάντων, ἀλλὰ φωτὶ λάμπρυνον γνησίας μετανοίας Σωτῆρ, καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, τὸ ὄρος, οὗ ἐτμήθη ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου λίθος, ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, Μαρίαν τὴν Παρθένον ὕμνοις τιμήσωμεν. Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Ὡδὴν πλέκω σοι εὐκτικὴν, Μάκαρ, πόμφ. Ἰωσήφ.

Τριστάτας κραταιούς.

Ως μέγιστος ἀστήρ, τοῦ Ἡλίου προτρέχων, κατεφώτισας τὴν γῆν, ταῖς λάμπεςι ταῖς σαῖς Βαπτιστά· ὅθεν κράζω σοι: Φώτισόν μου τὴν καρδίαν, ταῖς δειναῖς ἀμαυρότησι τῶν ἀπείρων πταισμάτων τυφλώττουσαν.

Διέλυσάς ποτε, ἐν τῷ τίκτεσθαι Μάκαρ, τῆς στειρώσεως δεσμά· διὸ σε δυσωπῶ, τὴν ἀκάρπως στειρεύουσαν πάθει ψυχῆν μου δεῖξον, ταῖς εὐχαῖς σου, κατὰ καρπον, ἀρετῶν εὐτεκνίαν προσφέρουσαν.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη φωτεινὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ταῖς σαῖς φωτιστικαῖς μεσιτεῖαις, διάλυσον, ὅπως ἴδω τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἐκ σοῦ ἀνατειλαντος, καὶ φωτὶ φῶς προσλάβωμαι ἄδυτον.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

Ο στερεῶν βραγχὴν, καὶ κτιζῶν πνεῦμα, στερεώσόν με Κύριε, ἵνα ὑμῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ὑμῶν· »

Τροπάριον.

Ο τῶν τυφλῶν τὰ ὄμματα φωτίσας, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου φωτίσον, ἐσκοτισμένους ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τοῦ βίου ταῖς φροντίσι, καὶ μηδ' αὐμοῦ ταῖς κρίμασι τοῖς σοῖς ἀτενίζοντας.

Θεοτοκίον.

Τῶν προπατόρων ἔλυσας τὴν λύπην, χαρὰν ἡμῖν κυήσασα τὸν Ζωοδότην καὶ Λυτρωτὴν, Παναγία Θεοτόκε· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

« Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου. »

Τροπάριον.

Ἦᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν ἁμαρτίαν ἀπὸ καρδίας ἐμίσησας, καὶ τὴν τρίβον τῆς μετανοίας τοῖς ἀνθρώποις Μάκαρ ἔδειξας.

Θεοτοκίον.

Κόσμος διὰ σοῦ ἠλέηται, ὁ τῆ παρυβάσει ἀχρειωθεὶς Μητροπάρβενε· διὰ τοῦτο ὠδαῖς, ἀσμάπων καταχρέως μακαρίζει σε.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

« Εἰσακήκοα, ὁ Θεὸς, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, (ὁ Προφήτης ἔλεγε) καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν. »

Τροπάριον.

Εγυμνώθην τῶν ἀρετῶν, καὶ τὴν κκίαν ἐνεδυσάμην, καὶ ἰδοὺ αἰσχύνῃς πέπλησμαι. Ἰησοῦ φιλάθρωπε, καταστολαῖς ἐνθέοις παιδρυνον.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν σε ἐν παντί καιρῷ
καὶ τόπῳ ἐπικαλοῦμαι· μὴ παρίδῃς
με Πανάμωμε, ἢ Θεὸν κηύσασα, τὸν
λυτρωτὴν ὁμοῦ καὶ Σωτηρᾶ μου.
Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Δι' ἀγάπην
Οἰκτίρμων.

Ως τρυγὸνα σε, τὸ ἔαρ τῆς ἀ-
ληθείας, παναληθέσι λόγοις προ-
μηνύουσαν κόσμῳ γνόντες μακα-
ρίζομεν, αἰοῖδιμε Πρόδρομε.

Συντριβέντα με τοῦ πλάνου
ταῖς ἐπηρείαις, τῆς Παλαιᾶς με-
σίτης καὶ τῆς Νέας ὑπάρχων, ὁ-
λον ἀνακαίνισον, πρεσβεΐαις σου
Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Πλασμός ἡμῖν καὶ λύτρωσις ἐ-
γνωρίσθη, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένη. Ὅν
ιχέτετε, σῶσαι τοὺς ἐν κατανύξει
σε ψυχῆς μακαρίζοντας.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Α**νάτειλόν μοι, Κύριε, τὸ φῶς
τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς
σέ, Χριστέ, τὸ πνεῦμά μου ὀρρί-
ζει καὶ ὑμνεῖ σε· σὺ γὰρ πέλεις
μου Θεός καὶ πρὸς σέ κατέφυγον,
τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ. »

Τροπάριον.

Ραθύμως διανύσαντα τὸν βίον
τὸν φθειρόμενον, καὶ ταῖς ἀπάταις
σχοτιζόμενον τοῦ πλάνου καθ' ἐκά-
στην, Ἰησοῦ οἰκτεῖρησον, καὶ πρὸς
φῶς ὁδήγησον μετανοίας καὶ ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ανάτειλόν μοι, Δέσποινα, ἀ-
κτίνα τοῦ ἐλέους σου, τῷ ἐν τῷ
σκότει τῶν πταισμάτων μου ὑπάρ-
χοντι, παρθένη, καὶ πρὸς φῶς ὁδή-
γησον μετανοίας Ἀχραντε, ἵνα
πίσται σε ὑμῶ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. τὸν φωτισμόν σου
Κύριε.

Ερημικοὺς με ἀνθραξει, παθῶν
ἐπαγωγαῖς, ἐρήμου θρέμμα, πυ-
ρούμενον, ὀρόσω σοῦ τῶν πρεσβει-
ῶν, τῆς τούτων βλάβης, διατήρη-
σον ἄτρωτον.

Υπὸ τῆς σῆς βαπτίζεται ἁγίας
δεξιᾶς, Πατὴρ ἡ θεία Παμμακάρι
δεξιᾶ, σώζουσα ἡμᾶς ταῖς σαῖς
πρεσβεΐαις ἀπὸ πάσης στενώσεως.

Θεοτοκίον.

Τὴν καλλονὴν ἠγάπησε Θεὸς
σε Ἰακώβ, παρθένη Κόρη, ἐπικαλ-
λωπίζων πάντας διὰ σοῦ, ἀμα-
ρωθέντας παραβάσει τὸ πρότερον.

ᾠδὴ Σ'. Εἰρμός.

«**Ε**ν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς
πράξεσί μου, κατήλθον εἰς Ἄδην
ἄλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, οὕτω
βοῶ· Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν μου ἀ-
νάγαγε δέομαι· Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ
Λόγε.»

Τροπάριον.

Νυσταγμῶ ἀμελείας κατεβα-
ρύνθην ὁ τάλας τὴν ψυχὴν, καὶ ἀ-
μαρτίας ὑπνω κατηνέχθην· μετα-
νοίας πρὸς φῶς με ἐξέγειρον Κύ-
ριε, καὶ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ σῶσον.

Θεοτοκίον.

Παναγία παρθένη, προστασίας
ἀπάντων τῶν πιστῶν, πρόσθητι,
ῥῦσαι με ἀπειλῆς καὶ σκότους τοῦ
φρικτοῦ κριτηρίου ἐν ὧρα τῆς κρί-
σεως, ἵνα πισται αἶ ἐν ὑμῶ σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου Εἰρμός.

«**Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θα-
λάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καται-
γίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ'

ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε τὴν
ζωὴν μου, Πολυέλεε. Τροπάριον.

Ιστασὸ βαπτίζων ἐν τοῖς ρεί-
θροις τὸν ἀμαρτίας πάντων τῶν
ἀνθρώπων αἴροντα Δεσπότην, ὃν
δυσωπεῖν μὴ ἑλλείπης Πρόδρομε,
οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νόμου διετράνωσαν εἰκόνες·
τὴν σὴν φρικτὴν λοχείαν. Θεονύμ-
φευτε· ὦν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς νυνὶ
καθορῶντες Δέσποινα, ἐπαξίως σέ
δοξάζομεν. ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

« Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ μὴ προσ-
κυνήσαντες παῖδες Ἀβραμιαῖοι,
ἐδοκιμάζοντο ὡσπερ χρυτὸς ἐν
χώνευτηρίῳ· ἐν καμίνῳ γὰρ πυρὸς
ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ ἐχόρευον
βοῶντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν. » Τροπάριον.

Νέον βρέφος ὄραθεις, τῆς πα-
λαιᾶς καταδίκης λυτροῦσαι κόσ-
μῳ Χριστέ, ὡς εὐσπλαγγχος· διὸ
βοῶ, πεπαλαχιωμένον ἀμαρτίας με
πολλαῖς καινοποίησον Σωτῆρ, καὶ
σῶσόν με βοῶντα· Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, καὶ λυ-
τρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τε-
χοῦσα, πάναγνε Δέσποινα, τοῦτον
ἀεὶ ἄχραντε δυσώπει, ὅπως λί-
σιν τῶν δεινῶν, καὶ πολλῶν ἀμαρ-
τιῶν τὴν ἀρεσιν λαβόντες, ὕμνο-
λογῶμεν αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰ-
κτιρμούς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἀβραμιαῖοι ποτε.

Μείζων παντὸς γεννητοῦ ἀπο-
δειχθεῖς, Προφήτα Θεοῦ μεγάλως
ἀμαρτόντα με, μεγίστη πρεσβεΐα

σου, φλογὸς μεγίστης ρύσαι, ὅπως
σέ μακαρίζω.

Ακαρπος ὠφθην συκῆ, καὶ τὴν
τομὴν πτοῦμαι· βελτίωσόν με
μεσιτεία σου, καὶ ἐγκαρπον ποιή-
σον, ὅπως σέ μακαρίζω, Πρόδρομε
τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Απαγωγῆς πονηρᾶς, καὶ προ-
νομῆς Παρθένε, καὶ τῆς δουλείας
τοῦ ἀλάστορος, τοὺς δούλους σου
φύλαττε, τοὺς σέ ψυχῇ καὶ γλώσ-
σῃ ἀεὶ δοξολογοῦντας.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμός.

« **Ε**ν πυρὶ φλογὸς παρίστανται
σοι Χερουβὶμ, Σεραφὶμ, Κύριε,
καὶ πᾶτα κτίσις ὕμνον ἄδει σοι
τερπνόν. Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας. » Τροπάριον.

Οὐκ ἐνέμεινα τῷ φόβῳ σου, οὐ
τῶν σῶν ἐντολῶν ἤκουσα, τὸ θε-
λημά σου οὐκ ἐποίησά ποτε. Τί
γένωμαι· ὁ τάλας; φιλόανθρωπος
ὑπάρχων, οἰκτειρῆσόν με δῶρον
Σωτῆρ, καὶ μὴ με ἀπορρίψῃς.

Θεοτοκίον.

Η κοιλία σου, Πανάμωμε, θη-
μυνία σεπτῆς ἄλωνος ἐδείχθη κό-
σμῳ, σίτον φέρουσα ζωῆς, τὸν
τρέφοντά τὰ πάντα· διὸ σε, ὡς αἰ-
τίαν ἀπάντων τῶν καλῶν, οἱ πι-
στοὶ συμφώνως ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

« **Α**υτρωτὴ τοῦ παντὸς παν-
τοδύναμη, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς
εὐσεβήσαντας συγκαταβάς ἐδρόσι-
σας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα
τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὕμνεῖτε τὸν
Κύριον. » Τροπάριον.

Ραθυμίας με ὑπὸν κρατοῦμε-

νον·

νον, καὶ ὀμίχλη κακίας σκοτούμενον, φωτιστικαῖς πρεσβείαις σου, ἐπανόρθου καὶ δίδου, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἀρετῶν εὐσχημόνως πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, συντριβέντα με ὄλον ἀνάπλασον ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφους, ὅπως πίστει καὶ πόθῳ σὲ μακαρίζω, Θεοτόκε Παρλένε, πανύμνητε.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Ἐ**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.»

Τροπάριον.

Ἰδοὺ ἠνεψύχθη ὁ νυμφῶν ὁ μυστικός, οἱ φρόνιμοι κοσμοῦσι τὰς λαμπάδας, ἐλαίῳ τῶν ἀρετῶν, καὶ εἰσέρχονται φαιδροί· ἀπόθου τὸν ὕπνον, ὦ ψυχῇ, τῆς βαθυμίας, ὅπως συνεισέλθῃς τῷ Χριστῷ λαμπαδηροῦσα.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Κόρη, τὸν φιλάγαθον Θεὸν κηύσασα, ἀγάθυνον, βοῶποι, κεκακωμένην δεινῶς τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς πονηραῖς ἐπιβουλαῖς τοῦ πλάνου, ἵνα πίστει σε ὑμῶν, τὴν ἐλπίδα πάντων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«**Εὖ**α μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι τὴν κατάραν εἰσπείλατο· σὺ δὲ Παρλένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησις Χριστοῦ ὁ Κύριος· ὃν δυσώπει μάκαρ Πρόδρομε, κατὰ παθῶν με ἐνισχύσαι, καὶ πάσης προσβολῆς τοῦ ἀλάστορος, τὸ θεῖον ἐργαζόμενον θέλημα, ὅπως ὑμῶν σε εὐοδοῦμενος.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθον τέξασα Θεόν, φιλάγαθε Θεοτόκε, ταῦτον αἰτήσαι, πάσης με ρύσασθαι κακίας, καὶ τούτου καρδιῶσαι τῷ ἔρωτι, σαρκὸς ἠδουπαλείας μισησαντα, ὅπως ὑμῶν σε τὴν Πανύμνητον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Κατανυκτικά.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποιμένης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν. Ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ζάλη ἀμαρτημάτων περιέχει με Σωτήρ, καὶ μὴ φέρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερνήτῃ· ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χειρὰ μοι ἔκτεινον τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Αγγέλων συμμετοχοὶ γεγονάτε ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν κόσμῳ κατελίπατε τερπνά, ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν Πίστιν δὲ ὡς ἀγκυραν ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύστως πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παντάνασσα, τῶν Ὁρῶ

θοδόξων τὸ καύχημα, αἰρετικῶν
τὰ φρυάγματα καὶ τὰ πρόσωπα
καταίσχυνον, τῶν μὴ προσκυνούν-
των, μηδὲ τιμώντων, Πάναγνε,
τὴν σεβάσιμον εἰκόνα σου.

Τῆς ΤΡΙΤῆς, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσ-
σταυρώσιμα. Ἦχος Δ΄.
Ἐδωκας σημείωσιν.

Εκ γῆς με τὸ πρότερον, δημι-
ουργήσας Φιλάνθρωπε σὴ εἰκόνι
ἐτίμησας, τρυφήν χαρισάμενος
τὴν ἐν Παραδείσῳ· καὶ γνώσεως
ξύλω δελεασθέντα, καὶ φθορᾷ ὑ-
ποπεσόντα, πάλιν ἀνέστησας, βρο-
τὸς αὐτὸς γενόμενος, καὶ σταυ-
ρωθεὶς ὁ Ἀθάνατος, διὰ ἔλεος ἁ-
μετρον, καὶ πολλὴν συγκατάβασιν.

Οἶκτον δι' ἀμέτρητον, ὁ Ποιη-
τῆς μου καὶ Κύριος, μὴ λιπὼν τὸν
Γεννήτορα, τῇ γῆ ἐπεδήμησεν,
ἑαυτὸν κενώσας, μορφὴν τε τῶν
δούλων ἀναλαβὼν ὡς ἀγαθὸς ἐκ
τῆς Παρθένου, καθὼς ἠυδόκησε·
καὶ σταύρωσιν ὑπέμεινε, σαρκὶ πα-
θῶν ὁ Ἀθάνατος, καὶ τὸν θάνα-
τον ἔλυσε, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔ-
σωσεν.

Ἐτερον τῆς Θεοτόκου ὁμοιον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον τῆς τα-
λαιπύρου καρδίας μου, Θεοτόκε
πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύμα-
τα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁ-
μαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἀγνή,
καὶ τοῦ νοός μου στήσον τὸ ἄσα-
τον ὅπως τὴν δυναστείαν σου καὶ
τὴν μεγάλην ἀντίληψιν μεγαλύνω
ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οπλον ἀήτητον, Χριστέ, τὸν
Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, καὶ ἐν
τούτῳ νικῶμεν τὰς προσβολὰς
τοῦ ἄλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν
Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς
παγίδας τοῦ ἐχθροῦ εὐχερῶς κα-
ταπατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Εχοντες παύρησιαν πρὸς τὸν
Σωτῆρα Ἀγιοι, πρὸςβεύσατε ἁ-
παύτως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτω-
λῶν, ἀφῆσιν πταισμάτων αἰτούμε-
νοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε
ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνάς
ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς
σοι ἐφλέγγετο: Υἱὲ ποθεινότητε,
ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς δῆμος ἀντα-
ποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου ἀπο-
λαύσας μεγίστων; Ἀλλὰ δόξα τῇ
ἀρρήτῳ σου καὶ θείᾳ συγκαταβά-
σει, Φιλάνθρωπε.

Τῆς ΤΕΤΑΡΤῆς ΠΡΩΙ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογ. Καθίσματα
Σταυρώσιμα. Ἦχος Δ΄.

Εξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κα-
τάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου
αἵματι τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς,
καὶ τῇ λόγῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθα-
νασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σω-
τῆρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Αὐτόμελον.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκου-
σίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πο-
λιτείᾳ,

λιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανῶν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμάχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Παναμώμητος Ἀμνάς, τοῦ Ἀμνιοῦ καὶ Αὐτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀπενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· Τί τοῦτο τὸ καινόν καὶ ξένον θέαμα γλυκύτατε Υἱέ; Ἦὼς φέρεις ταῦτα ἐκῶν; Ἦὼς ὑπομένεις σταύρωσιν ἐκούσιον, καὶ τὸν ἐπάδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου τὴν ὑπὲρ λόγον, Πλαστουργέ, συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε, ποῖν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἀνελε τῷ σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσιν πῶς ἰσχύει Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Ὁμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσεν οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς ἀνεκαλέσω ποτέ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἠπλώσας τὰς παλάμιας ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγῃ δὲ τὴν πλευράν σου κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Η ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐ-

θεάσατο σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς ταιαυτὰ ἐφθέγγετο. Τί τὸ κοινὸν καὶ ξένον καὶ παράδοξον θαῦμα; Ἦὼς σε ἄνομος δῆμος τῷ σταυρῷ προσπηγγύει, τὸν μόνον σε Ζωοδότῃν, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχ. ἕτερα.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν παραδείσῳ με δεινῶς πεπωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῆ πικρᾶ συμβουλεία, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλω ἰασάμενος τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδαρήσω θεῖαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θεῇ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς προσύραχ καὶ δύσσαν, τὰ αἵματα ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾶ σοι. Χριστέ ὁ Θεός τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου καταπέμψον, εἰρήνην τῇ πολιτεία σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Επὶ σταυροῦ σε, Δυνατέ, κρεμασθέντα, κατανοοῦσα ἡ Ἀμνάς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε θαυρούσα· Τίς σου ἡ ἀπόρρητος συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ κατάκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρίναι μέλλοντα Θεόν; Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄρατον ἔλεος. Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. (χωρὶς τῶν Σταυροθετοκίων.) Ὁ Σταυρὸς ἐστὶν ὄπλον εἰς σωτηρίαν. Ἰωσήφ.

Ἦχος Δ'. ᾠδὴ Α'. Εἰρμός.

« **Θ**κλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος,

λαγος, ἀβρόχοις ἔχουσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπᾶριον.

Ο τείνας τὸν οὐρανὸν, ἐξέτεινας ἐπὶ σταυροῦ, Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας, ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Σταυρῷ με τῷ σῶ χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἐκάστην λόγους μοι καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἀφθορος διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἀχραντε σταυρῷ ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὅθεν Πιστοὶ σε ἅπαντες μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀχροστιχίς.

«Ὡδὴ τετάρτη τῆ Θεοτόκῃ Κόρῃ.»

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ὡς οὐσα καθαρωτέρα, Πάναγε, πάσης τῆς κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάβεσι δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ, ἀποκάθαρσον.

Δακρύων καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίχῃ τῇ φρικτῇ εὐπροδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομήτορ ἄχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ἡ μόνη τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου ἐλευθερώσασα ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ

γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασι δεδουλωμένων, Πάναγε σαῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Εὐ**φραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ κράζουσα : Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.»

Τροπᾶριον.

Υψούμενος ἐν σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας εἰς φθορὰν ὑψώσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐκπτώσας, Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἁμωμός σε Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐν σταυρῷ βλέπουσα, δδυνηρῶς Δέσποτα ἐκλαιεν, ὑμνοῦσα τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«**Οὐ**κ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλοῦτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς ἐνουποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Τὴν ἀνωτέραν Χερουβὶμ ἰκετεύω σε, Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν ταῖς ἐπηρείαις τοῦ ὄφρεως παθῶν τῶν τοῦ σώματος δεῖξον ἀνώτερον.

Εν τῇ ἐτάσει τῇ φρικτῇ ὀταν' μέλλῃ με Κύριος, κατακρῖναι τὸν πολλὰ ἡμαρτηχότα Πανάμωμε εὐρῶ ρυομένην σε τῆς καταδίκης με.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχνους μου τρόπους μετᾶβαλε· συμπαθεῖα σου, Χριστέ, ἀσυμπαθῆ με ὑπάρχοντα σῶσον, παρακλήσεις τῆς κυησάσης σε.

Ὡδὴ

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

« **Ε**παρθέντα σε Ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. »

Τροπάριον.

Επαρθέντα σε ἐν ξύλῳ ἐθειλουσίως κατανοῶν ὁ Ἥλιος, Ἥλιε τῆς δόξης, σκότος ἀνεδύσατο, καὶ πέτραι ἐρρήγγυντο, καὶ τὸ τοῦ ναοῦ καταπέτασμα.

Σταυροθετοκίον.

Η τὸν ἄχρονον ἐν χρόνῳ ἀποτεκοῦσα, καὶ παρθενίαν ἄμωμον ἢ μόνη κεκτημένη, ξύλῳ ἀναρτώμενον ὡς ἔγνωσ τὸν Κύριον, πόνοις τὴν ψυχὴν κατεμέριζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αγιάσματος ὑπάρχουσα θεῖος οἶκος, τοῦ κενωθέντος, Ἀχραντε, ἐπ' εὐεργεσία τοῦ ἰδίου πλάσματος, ψυχὴν μου ἀγίασον, καὶ τὸν λογισμὸν φωταγώγησον.

Ριπιζόμενον τῇ λαίλαπι τῆς κακίας λογισμὸν μου Δέσποινα, καὶ τῇ ἀμελείᾳ ὅλον βυθιζόμενον, πρεσβείαις σου, στήριξον καὶ τῶν συμπτωμάτων ἐξάρπασον.

Τὸ Παλάτιον παρθένε τοῦ Βασιλέως, τὸν οὐρανὸν τὸν ἐμφυχον, νῦν ἐκδυσώπῳ σε, οἶκον τῆς Τριάδος με εὐχαῖς σου ἀνάδειξον, σπήλαιον ληστῶν χρηματίζοντα.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

« **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον, ἐπιστρέφον ἐκ ζαφώδους ἀγνοίας τοῦς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάριον.

Νυγείσης σου πλευρᾶς, ἀφ' ἁρσίκης προχέεις μοι, ὦ Δέσποτα, θεῖα βέλτρα, τῷ πλευρᾶς παραινέσει εἰς φθορὰν ὀλισθήσαντι.

Σταυροθετοκίον.

Ο μόνος ἀγαθός, ὑποδὺς μητρὰν ἀφθορον, σαρκούμενος καθωράθη, καὶ σταυρούμενος, ὅπως φθορᾶς ἡμᾶς λυτρώσῃται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀσθεῖς οὐκ ὄφονται.

Η Ἀμνὰς ἢ τέξασα Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐμὴν ζώωσον ψυχὴν, φαρμαχθεῖσαν δῆγματι τῷ τοῦ ὄφους, καὶ εἰς ὄρη Δέσποινα πλανωμένην παραβάσεως.

Τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ σου, τῷ κράτει τῶν δεινῶν πηγνυμένην μου τὴν ψυχὴν, εἰς θερμὴν τοῦ Κτίσαντος θεῖαν ἀγάπῃσιν εὐσεβῶς συγχίνησον, Θεοτόκε παναμώμητε.

Η καλὴ καὶ ἄμωμος Ἀγνή ἐν γυναιξὶ τὴν ταλαίπωρόν μου ψυχὴν, ἐμπαθοῦς μωμῆσεως, νῦν ἐλευθέρωσον, καὶ ἀγνώως βιώσαί με, μεσιτεῖαις σου εὐδόωσον.

Ῥδὴ ς'. Εἰρμός.

« **Θ**ύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι. »

Τροπάριον.

Ο πάσης ἀνωτάτω τιμῆς ἂν ἐπέκεινα ἀτιμασθῆναι ἠνέσχου, ὅπως με κακίστως ἀτιμασθέντα καὶ τιμῆσης καὶ σταυρῷ διασώσης Φιλάνθρωπε.

Σταυροθετοκίον.

Ηλοῖς σε ὁ παράνομος δῆμος

προσήλωσε, καὶ λύπης νῦν τῇ
ρομφαίᾳ, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ σπα-
ράττομαι, ὦ Ποιητά μου· ἡ Παρ-
θένος ἐβόα διχρόουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Θανάτου ἀναιρέτης ὁ τόκος σου
γένεονεν, ὡς τῶν θανόντων, Παρ-
θένε, καὶ ζωὴ καὶ λύτρωσις· διὰ
τοῦτο δυσωπῶ σε τὴν ψυχὴν μου
Θανοῦσαν ἀνάστησον.

Εκτεινον βοήθειάς μοι χεῖρα
Φιλάνθρωπε, ἐν τῷ πελάγει τοῦ
βίου κλυδωνιζομένῳ, ταῖς ἰκεσίαις
τῆς Μητρὸς σου καὶ τῶν ἀνω ἀ-
πειρῶν Δυνάμεων.

Ηχώρα, ἣ τὸν θεῖον βλαστή-
σασα ἀσταχυν τὴν χειρσωεῖσαν ψυ-
χὴν μου, καὶ λιμῶ τῶν θεῶν ἐκ-
τηχομένην, μὴ παρίδης ἀλλὰ θρέ-
ψον τοῦ Υἱοῦ σου ἐνθέσις χαρίσ-
μασιν.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

Εν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖ-
δες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας
μᾶλλον, ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμε-
νοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Τροπάριον.

Σταυροῦσαι βέλων ἐπὶ σαυροῦ
γυμνός Ἀθάνατε μόνη, ὃ ἐνδύων
νέφεσιν οὐρανόν, καὶ τὸν πάλαι
τοὺς προπάτορας ἀπογυμνώσαντα
ἐπενδύεις αἰσχύνῃν αἰώνιον.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐν καμίνῳ δρόσον ὀφθέντα,
Χριστὸν τὸν Θεόν, Κόρη, μηδαμῶς
δὲ φλέξαντα τὴν νηδὺν τὴν σὴν,
βλέπουσα κρεμάμενον ξύλω, ἐδό-
ξαζες τὴν ὑπέρνοον αὐτοῦ συγκα-
τάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ θεῖον ὄρος, ἐξ οὗ ὁ λίθος
τέτμηται, Κόρη, ὃ συντρίψας στή-
λας δαιμονικάς, τῆς ψυχῆς μου
τὰ ἰνδάλματα, καὶ τῆς καρδίας μου
τὴν λιθώδη ἀπέλασον πῶρωσιν.

Οὐκ ἐσαλεύθης, ὡς δεξαμένη
ἐν τῇ μήτρα σου, Κόρη, τὸν προε-
βλέπει γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτε
βούλεται, σαλεύοντα· διό με στή-
ριξον, ταῖς προσβολαῖς ἐχθροῦ σα-
λευόμενον.

Καταβαλοῦσα τὰ σαρκικά μου
φρονήματα, ὅλον Θεοστόκε δεῖξον
πνευματικόν, ἀρεταῖς κατακοσμοῦ-
σά με ὃν ὁ παμπόνηρος ἡδονῶν ἀ-
κοσμίᾳ ἠμαύρωσεν.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ,
λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφρα-
ξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀ-
ρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας
ἔρασταί παῖδες, κραυγάζοντες. Εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.» Τροπάριον.

Ηπλωσας παλάμας ἐν σαυρῷ,
χειρὸς ἀμαρτήμα ἀκρατοῦς Δέσ-
ποτα θελωνιάσασθαι ἤλοις δὲ προ-
σηλώθης, ἅπαν νόημα τοῦ πρωτο-
πλάστου ἐξηλῶν ἐρπαλές, Κύριε,
μελωδοῦντος. Πάντα τὰ ἔργα ὑ-
μνεῖτε τὸν Κύριον.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα Χρισ-
τὸν, καὶ τὸν νεκρῶσαντα βροτοῦς
νεκροῦντα ἐχθρὸν, ἢ πολυῦμητος
Δέσποινά ὡς Δεσπότην ὑμνεῖ κλαί-
ουσα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ
ἀποθαυμάζουσα ἀνεβόα. Πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν

Κανών τῆς Θεοτόκου, Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ροιμον ἐκύησας καρπὸν, ἐξ οὗ ὁ θάνατος φαγῶν ἀπώλετο· διὸ κραυγάζω σοι. Δέσποινα, τῷ καρπῷ τῆς ἁμαρτίας με θανατωθέντα δολερῶς ζώωσον μέλποντα. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοιμήσον κινήσεις ἐμπαθεῖς τῆς διανοίας μου, τῇ ἀκοιμήτῳ σου πρεσβεία, πάναγνε Δέσποινα, καὶ ἀνάστησον ἐξ ὕπνου με τῆς βραθυμίας, μελωδεῖν γρηγορούση ψυχῇ. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐχ ἔξεις ταλαίπωρε ψυχῇ ἐκεῖ συνήγορον, κατηγορούσης σου τῆς φαύλης πράξεως ἀμετρα· διὰ τοῦτο μετανόησον, καὶ συνεργὸν πρὸς τὸ καλὸν, τὴν μόνην Ἀχραντον προσλαμβάνου· μόνη γὰρ πέλει βροτῶν καταφύγιον.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

« **Λ**ίθος ἀχειρότητος ὄρους ἐξ ἀλαξέτου σου Παρθένε ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν »

Ιδοὺ ἡ ζωὴ κρεμαμένη ἐπὶ σταυροῦ πᾶσιν ὠράλη· Ἥλιος δὲ τοῦτο μὴ φέρων, ἀκτίνας παύει, καὶ γῆ σαλεύεται, καὶ λογισμοὶ στηρίζονται ἐπ' εὐσεβεία καὶ σεμνότητι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φώτισον ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, τῇ ἁμαρτία σκοτισθείσαν· λῦσον τῶν κακῶν μου τὰ νέφη, φωτὸς νεφέλη, ἡ σκοτιζόμενον Ἥλιον πά-

λαι βλέψασα, ἐν τῷ σταυροῦσθαι τὸν Ἀθάνατον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρῆξον τὰ δεσμὰ τῶν κακῶν μου, τῇ θείᾳ λόγχῃ τοῦ Υἱοῦ σου· λῦσον τὴν ἀβλίαν ψυχὴν μου πεδημένην, καὶ κινδυνεύουσαν, κατὰ τῇ ἀγάπῃ πρόσδῃσον, Παρθενομήτητορ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Η τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν στενωθείσαν μου καρδίαν πάσῃ προσβολῇ ἐναντία, πρὸς ἀπαθείας πλάτος ἐξάγαγε, διὰ στενῆς ὁδεύειν με ἐνδυναμούσα τρίβου πάντοτε.

Ἰνα σὲ δοξάζω, Παρθένε, τῇ ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης ἀδοξίας με ῥῦσαι τῆς ἁμαρτίας, καὶ δόξης μέτοχον ἐπουρανίου ποίησον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἔλεει σου.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Σταυρώτικα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ σωτῆρ ἡμῶν· ἀλλήν γὰρ ἐλπίδα οἱ Πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Αὐτόμελον.

Εδωκας σημείωσιν τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διὸ σου τὴν φιλόνηρον οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν τοὺς ἀγῶ-

ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες; Ὅτι σώμα θνητὸν περικεείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί· οὐ κατέπηξαν ἡμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί. Ὅντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Ὡς γενναίων ἐν Μάρτυσι.

Ἐν σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἤλοις πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῆ λόγχῃ σε τιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου, θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν. Οἴμοι τέκνον ποσεινόν! πῶς σε δῆμος ὁ ἄνομος ἐθανάτωσε τὴν ζωὴν τοῖς ἐν Ἄδου χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι συντόμως χαροποιῶν οὐς ἠγάπησας.

ΤΗ. ΤΕΤΑΡΤΗ. ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραζα, Στιχηρὰ Προσόμια τῶν Ἀποστόλων Ἦχος Δ'.

Ὡς γενναίων ἐν Μάρτυσι

Στεφροτάτῳ φρονήματι, στρατεισάμενοι ἐνδοξαί, κατὰ τοῦ ἀλάστορος παρετάξασθε, τῆ πανοπλίας τοῦ Πνεύματος, γενναίως φραξάμενοι, καὶ τὴν ἅπασαν ἰσχύν τῶν δαιμόνων δλέσαντες, ἀφηπάσατε τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὡσπερ σκύλα· διὰ τοῦτο εἰς αἰῶνας ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Σταυροτόπως ἀπλώσασα τὴν σαγήνην τῆς Πίσεως δωδεκάς ἡ θεία τῶν Ἀποστόλων σου, πάντα τὰ ἔθνη ἐξώγηρεσε, Χριστέ, πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ βαλάσασας

ἀλμυράς, τῶν παλῶν ἀπεξήρανε. Διὰ τοῦτο σε δυσωπῶ τοῦ βυθοῦ με τῶν πταισμάτων ἀνακάλεσαι, ταῖς τούτων πανευπροσδέκτοις δεήσῃσιν.

Ἐτερον τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁμοιον.

Μύρω θείῳ σε ἔχεισε θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, Μυρων προεδρεύσαντα, καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς Ἰερώτατε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἡδυνήσεις σου εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα πάῃ πάντοτε. Διὰ τοῦτο σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν τὴν παναγίαν Νικολαε.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν Πνεύματι ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ· καὶ ἡμῶν τὸν ρύπον τῆς ἀμαρτίας, δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδευτάς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ τῆ πολυφθόγγῃ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην κατήργησεν, ὡς παντοδύναμος. Μαρτυρικόν.

Ἰερεῖα ἐμψυχα, ὀλοκαυτώματα λογικῆ, Μάρτυρες Κυρίου, ὄμματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμποικιμανθῆναι ὑμεῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτακίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὀλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι. Χαῖρε

ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ: ΠΕΜΠΤΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ: ΟΡΘΡΩ:

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος Δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα τοὺς Μαθητάς σου Χριστέ ἀνέδειξας, ἐκλάμποντας ἐν τῷ κηρύγματι, ψυχὰς καταυγάζοντας, πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμπας τὸν κόσμον. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε· λύσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση, Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰς πᾶσαν διέδραμεν ὑμῶν ὁ φθόγγος τὴν γῆν, καὶ πλάνης ἐμώρανε σοφίαν ἄσοφον, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, εἴλκυσε τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπάτης, ἔδειξε δὲ τοῖς πᾶσι σωτηρίαν τὴν τρίβον·

διὸ νῦν ἐπαξίως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς Μαθητάς σου Σωτῆρ, τῷ κόσμῳ ἀνέδειξας, καθοδηγῶν δι' αὐτῶν τὰ ἔθνη πρὸς γνῶσίν σου· λόγων γὰρ ταῖς ἀκτίσι κατεφώτισαν πάντας, σπόρον τῆς εὐσεβείας κατασπείραντες ὄντως. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επάκουσον, Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν παράσχου μοι ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω προστάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· λύτρωσαι, Θεοτόκε, τοῦ πυρός τῆς γεέννης, καὶ στήσον ἐκ δεξῶν με τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ τὴν Γ'. στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ προκατάλαβε Πάτερ Νικόλαε, καὶ σῶσον τοὺς δούλους σου, ἐπερχομένων ἡμῖν κινδύνων καὶ θλίψεων· ἔχεις γὰρ πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν παρρησίαν· πάρεσο οὖν ἐν τάχει τοῖς πιστῶς σε καλοῦσι, τὴν σὴν νῦν προστασίαν καὶ σκέπην δωρούμενος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐχομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων

μάτων υπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεάν αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων,

Ἦχος Δ'. Ὡδὴ Α'. Εἰρμός.

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαῖος πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴ τὴν δύναμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.»

Τροπάριον.

Τὰ θεῖα τοῦ Παρακλήτου ὄργανα, καθυψηγούμενα τούτου ταῖς θεαῖς πάντοτε πνοαῖς, ἐμελώδησαν μέλος ἡμῖν ὡς ἀληθῶς σωτήριον, οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Παρθένος μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος διαμεμένηκας, τὸν δι' ἡμᾶς ὀφθέντα ἐπὶ γῆς ὑπὲρ λόγον κηρύττεις· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τέταρτος οὗτος εἰς Νικόλαον κρότος.

Ἰωσήφ. Τριστάτας κραταίους.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν κληρωσάμενος Μάκαρ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς πληρούμενος αἰεὶ, πᾶσαν λύπην ἀπέλασον, δέομαι, ἐκ τῆς ψυχῆς μου, ὅπως χαίρων δοξάζω σε, ἱερώτατε Πάτερ Νικόλαε.

Ἐτέθης ἀρετῶν ὑψηλῶν ἐν λυχνία, ὡσπερ λύχνος, δαδουχῶν καρδίας τῶν πιστῶν, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε, φωτοβολοῖς πρεσβείαις σου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον.

Θεοτοκίον.

Ἀχοίμητον, Ἀγνή, κεκτημένη πρεσβείαν, καταχοίμησον ἡμῶν τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, ἱεραῖς μεσιτείαις σου, θείαν καὶ σωτηριώδη δωρουμένη ἐγγήγορσιν, πρὸς Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Ὡδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.»

Τροπάριον.

Τὴν πόλιν σου, ὁ Θεός, τῶν λογικῶν σου ποταμῶν ρεύματα, τῶν Μαθητῶν Δέσποτα, ἁγιαστικῶς κατευφραίνουσι.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μητὴρ σε δυσωπεῖ, σὺν τῷ χορῷ τῶν μαθητῶν Κύριε, ἡ σὲ ἁγνῶς τέξασα· δώρησαι ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Ρομφαία ὠφθης, πολεμίους ἐχθροὺς κατασφάττουσα· ὧν συντήρησον ἡμᾶς τῆς ἐπηρείας ἀπήμονας, πράττοντας, Νικόλαε, τὸ θεῖον βούλημα.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν Παναγία Παρθένε κεκτήμεθα· μεταποίησον ἡμῶν εἰς χαρμονὴν τὴν κατήφειαν, καὶ θλίψεως λύτρωσαι, γεννώσης θάνατον.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ σταυροῦ, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζει· **οἶα**: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Επεβίβασας εἰς θάλασσαν σοῦ τοὺς ἵππους τοὺς ἐκλεκτοὺς Φιλάνθρωπε, τῆς κακοπιστίας ὕδατα ταρασσόντας, καὶ πᾶσι τὴν γνῶσιν σου τὴν ἀληθινὴν καταγγέλλοντας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου φαρμαχεύσαν τοῖς ἰοδόλοις τῶν ἐναντίων δῆγμασι, δραστικῶ φαρμάκῳ πρεσβειῶν, θεράπευσόν Χριστέ, τῆς τεκούσης σε, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο περιδοξὸς σου βίος πανταχοῦ σε περιδοξόν, θαυμασίους βίαις κατακλειζόμενον, ἔδειξεν, Ἱεραρχῶν ὠραιότης, πάντων καύχημα, τῶν τιμῶντων σε χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Υψηλῆς ἐπὶ καθέδρας, τὸν Θεὸν Μάκαρ ἦνεσας, ταπεινοφροσύνης θείαις ἐξαστράπτων φαιδρότησιν· ἥς ἐν μεθέξει γενέσθαι ἡμᾶς ποίησον, εὐπροσδέκτοις σου Πάτερ σοφὴ παρακλήσει.

Θεοτοκίον.

Στρατηγίαί τῶν Ἀγγέλων καταπλήττονται Πάναγνε, ἀνυμνολογοῦσαι μέγεθος τῆς βείας λοχείας σου· μεθ' ὧν δυσώπει Παρθένε, πάντας σώζεσθαι, τοὺς ἐν

πίστει σε εἰλικρινεῖ μακαρίζοντας.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον, ἐπιτρέφον ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας τοῦς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.»

Τροπάριον.

Αμπέλου τῆς ζωῆς οἱ κυπρίζοντες βότρυες, ἐπότισαν πάντας οἶνον νοητῆς εὐφροσύνης, οἱ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὡς Φιλάνθρωπος, σῶσόν με, δεήτησι τῆς ἀφράστως σε τεκούσης, καὶ πάντων τῶν θείων Ἀποστόλων σου.

Καν. τοῦ ἁγ. Νικ. Ἀσθεῖς οὐκ ὄφονται.

Εδυσας ὡς Ἥλιος Κανῶν, Πάτερ σοφέ, καὶ ἀνέτειλας εἰς Χριστόν, σελασφόροις λάμπησι τῶν θαυμασιῶν σου, καταυγάζων ἅπασαν, τὴν ὑψήλιον Νικόλαε.

Ιερέ Νικόλαε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς πειρασμῶν καὶ ὀλίψεων, πᾶσαν δυσχέρειαν κατευνάζων, χάριτι τοῦ ἐν σοὶ οἰκοῦντος Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοσροῖς τοῖς ὄμμασι, Παρθένε, σὲ ὄρων, Ἡσαίας ἀναβοᾷ· Ἰδοὺ μέλλει τίχτεσθαι Κόρης θεοπαῖδος Ἰησοῦς ὁ Κύριος, εἰς ἀνθρώπων ἀναγέννησιν.

ᾠδὴ ς'. Εἰρμός.

«**Θ**ύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου βρέυσαντι αἵματι.»

Τροπά-

Τροπάριον. **Ποιμένος** τοῦ καλοῦ τὰ θεό-
λεκτα πρόβατα, διασπαρέντα ἐν
κόσμῳ, τὴν τῶν λύκων πᾶσαν θη-
ριωδίαν εἰς προβάτων ἡμερότητα
πίσται μετέβαλον.

Θεοτοκίον.

Κόπασον τῆς ψυχῆς μου τὸν
ἄγριον κλύδωνα, Θεὲ τῶν ὄλων
οἰκτιρμον, ἱκεσίαις τῆς κηρύσεως
σε Θεοτόκου, Ἀποστόλων τῶν
σεπτῶν τε, καὶ θείων Μαρτύ-
ρων σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«**Ἦλθον** εἰς τὰ βάθη τῆς Θα-
λάσσης, καὶ κατεπόντισέ με κατα-
γίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ'
ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε τὴν
ζωὴν μου, Πολυέλεε.»

Τροπάριον.

Ἰσχυσας, τῷ σθένει τοῦ Σωτῆ-
ρος δυναμώεις Θεόφρον, τὸν ἀό-
ρατον ἐχθρὸν ἄλλοι· οὐ τῆς δει-
νῆς βλάβης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἱκε-
σίαις σου Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Λαὸς σου καὶ πόλις δυσωπεῖ
σε, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα· ἐξελοῦ
ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐ-
κεῖ, Παναγία Δέσποινα, αἰωνίου
κατακρίσεως.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Ἐν** τῇ καρδίᾳ Ἀβραμιαῖοι
παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβεί-
ας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ πυρπολού-
μενοι, ἐκράυγαζον· Εὐλογημένος
εἶ ἐν τῷ καιῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τροπάριον.

Τῇ συντονίᾳ τοῦ παναγίου
κηρύγματος, πλάνης ἀπλανεῖς ἀ-
πόστολοι τοῦ Χριστοῦ τὸν χειμῶ-

να διελύσατε, καὶ κατελάμψατε
Θεογνωσία πιστῶν τὸ φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Χορὸς ἀγγέλων, χορὸς μαρ-
τύρων, καὶ ἀποστόλων σου, λόγε
δυσωποῦσι πάντοτε τὴν πολλὴν
εὐσπλαγγίαν σου φιλόφθωπε·
πάντας οἰκτιρήσον, διὰ τῆς Θεο-
τόκου, ὡς εὐσπλαγγος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἄγιε, τὸν ἐν ἁγίοις μόνον
πάντων ποιητὴν, ἐπαναπαυόμενον,
αἰτήσαι ἡμᾶς ἀγιάσαι, καὶ κατα-
πέμψαι πλοῦσια ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη
αὐτοῦ.

Ὅσιος, εὐθύς καὶ πρῶτος, μέτρι-
ος καὶ ταπεινὸς γενόμενος ἐνδοξε
ὑψος πρὸς περιδοξὸν ἡρθῆς ἱερω-
σύνης, θαύματα ἐκτελῶν καὶ τε-
ράστια.

Θεοτοκίον.

Κοίμησον ἐπαναστάσεις πα-
θῶν τῆς ἐμῆς ψυχῆς, τῇ ἀγρύπνῳ
δεήσει σου· δίδου μοι ἐγγήγορσιν
Κόρη, τῆς ῥαθυμίας πόρρω τὸν
νυσταγμὸν ἀπελαύνουσα.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Χεῖρας** ἐκπετάσας Δανιὴλ,
λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔ-
φραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν,
ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσε-
βείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζον-
τες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.»

Τροπάριον.

Στόματα πυρίπνοσα Χριστοῦ,
οἱ τὰ ἀπύλωτα στόματα φράξαν-
τες, καὶ τὸ σωτήριο κήρυγμα
πανταχοῦ νῦν κατασπεύραντες,

στόματος λύκου νοητοῦ, ἀπολυ-
τρώσασι τοὺς βοῶντας: Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία, κυρία τοῦ παντός, κυ-
ριευθέντα με ὑπὸ τοῦ ὄφους, καὶ
ἀμαρτάνοντα πάντοτε, ἐλευθέρω-
σον πρεσβείαις σου, καὶ καταδού-
λωσον Χριστῷ ἐν πολιτεία σεμνῇ,
ἀναμέλπειν: Πάντα τὰ ἔργα ὑ-
μνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«**Α**υτρωτὰ τοῦ παντός παντο-
δύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐ-
σεθήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσι-
σας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. Πάν-
τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.»

Τροπάριον.

Ρητορεῶν τὰ θεῖα Νικόλαε,
ἀνομούντων ἀπύλωτα στόματα,
περιφανῶς ἐνέφραξας, καὶ Ἀρείου
τῆς λύμης πολλοὺς ἐφρύσω, ὀρ-
θοδόξως ὑμνοῦντας τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίω-
σον, συμπαθέστατον Λόγον κυή-
σασα, εὐλογημένη Παναγνε· καὶ
ἐν ᾧρα τῆς δικῆς πρόστηθι, ρῦσαι
τῆς ἐκεῖ με Ἀγνή καταχρίσεως.

Ἠδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Λ**ίθος ἀχειρότητος, ὄρουσ
ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρο-
γωνιαῖος ἐτμήθη Χριστός, συνά-
ψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγα-
λύνομεν.»

Τροπάριον.

Λίθοι ἐκλεκτοὶ τοῦ τεθέντος
εἰς κεφαλὴν γωνίας λίθου, ἐπω-

κοδομήσατε πάντων πιστῶν καρ-
δίας, πέτρα τῆς Πίστεως, τοῦ δυσ-
μενοῦς Ἀπόστολοι οἰκοδομὰς κα-
ταστρεφάμενοι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων,
μετὰ τῶν θείων Ἀποστόλων, μετὰ
τῶν ἐνδοξῶν Μαρτύρων, τὸν σὸν
δυσώπει Υἱὸν καὶ Κύριον, Θεογεν-
νήτορ Παναγνε, κινδύων σώσχι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νο-
σήματι, τὴν κατάραν εἰσφικίσατο·
σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς
κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ
τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε
πάντες μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Γάσεις αἰεὶ ἐπιτελῶν ὁ τάφος
σου, εὐωδίας μύρον Ὅσιε ἀναπη-
γάζεις τοῖς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ
προσιῶσι Νικόλαε, ἐνθάρτων νο-
σημάτων ἐπήρειαν· ὅθεν σε πάν-
τες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωνή σοι τοῦ θείου Γαβριὴλ
προσάγομεν χαρμσσύνως, καὶ
κραυγάζομεν: Χαῖρε Παράδεισε,
τὸ ξύλον ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς ἔχων
πάντοτε· περιδοξὸν τοῦ λόγου πα-
λάτιον· χαῖρε Παρθένε παναμώ-
μητε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν. Ἀποστολικά.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν
Πνεύματι ἁγίῳ ἐφώτισας Χριστέ·
καὶ ἡμῶν τὸν ρύπον τῆς ἀμαρτίας
δι' αὐτῶν ἀπόπλυνον ὁ Θεός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητάς,

τὸ

τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον παιδεύ-
τας ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ
τῇ πολυφθόγγῳ ἁρμονίᾳ τῶν
γλωσσῶν, τὴν πλήρην κατήργη-
σεν, ὡς παντοδύναμος.

Μαρτυρικόν.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἁγίων
σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρί
καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχε-
αν τὸ αἷμα αὐτῶν· ἐλπίδα ἔχον-
τες εἰς σέ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάρ-
του τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔ-
λαβον παρὰ σοῦ Σωτῆρ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη ἀγνή, καὶ ἄχραντος
Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀρράστως κη-
σασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ: ΠΕΜΠΤΗ: ΕΣΗΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκράξα, Στιχηρὰ
Προσόμια Σταυρώσιμα. Ἦχος Δ'.

Ἐδώκας σημειώσιν.

Οτε σε σταυρούμενον ἡ κτίσις
πᾶσα ἐώρακεν, ἠλλοιοῦτο καὶ ἔ-
τρεμεν· ἡ γῆ δὲ ἐσειέτο, ὅλη κλο-
νουμένη μακρόθυμε Λόγε· τὸ κα-
ταπέτασμα νουὸ φόβῳ ἐσχίσθη, ὑ-
βριζομένου σου· καὶ πέτραι διερρέ-
γησαν ἀπὸ τοῦ φόβου· καὶ Ἡλῖος
τὰς ἀκτῖνας συνέστειλε, Ποιητὴν
σε γινώσκοντα.

Ρήγγυται χειρόγραφον τὸ ἀπ'
αἰῶνος, νυγείσης σου τῆς πλευ-
ρᾶς Πολυέλεε, Ἀδάμ τοῦ προπά-
τορος· καὶ ἡ ἀπωσμένη φύσις τῶν
ἀνθρώπων, ρανίσιν αἵματος τοῦ
σοῦ, καθαγιάζεται ἀνακράζουσα·
Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου, δόξα τῇ

θείᾳ σταυρώσει σου, Ἰησοῦ παν-
τοδύναμε, ὁ σωτῆρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν·

Ἔτερα τῆς Θεοτόκου ὁμοία.

Διμόνων κλονούμενον ταῖς
προσβολαῖς, καὶ εἰς βάραθρον ἀ-
πωλείας ὠθούμενον οἰκτείρησον
Δέσποινα καὶ στερέωσόν με ἀρετῶν
ἐν πέτρᾳ, καὶ τὰς βουλάς τῶν
δυσμενῶν διασκεδάσασα, καταξί-
ωσον ποιεῖν με τὰ προστάγματα
τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὅ-
πως τύχῳ ἀφέσεως ἐν ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οπλον ἀήτητον, Χριστέ, τὸν
Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας καὶ ἐν
τούτῳ νικῶμεν τὰς προσβολὰς τοῦ
ἄλλοτρίου.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστέ, τὸν
Σταυρόν σου εἰς βοήθειαν, τὰς πα-
γίδας τοῦ ἐχθροῦ εὐχερῶς κατα-
πατοῦμεν.

Μαρτυρικόν.

Ο ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεί-
αις τῶν Ἁγίων σου, Χριστέ ὁ Θε-
ός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κα-
τάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ, κα-
θορώσῃ ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν
σὸν Υἱόν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων
κρεμάσαντα τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ
πᾶσιν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ
γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασίησο-
μαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασίλειαι
συντρίψω σθένοι, καὶ ἀφανίσω
τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσ-
μίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κα-
κουργίης.

κουργίας ὡς εὐπλαγχνος, καὶ Πα-
τρι τῷ ἰδίῳ προσαγάγω, ὡς φι-
λάνθρωπος.

ΤΗ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα
Σταυρώσιμα. Ηχος Δ'.

Εξηγγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κα-
τάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου
αἵματι τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς,
καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀ-
θανασίαν ἐπήγγασας ἀνθρώποις.
Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Αὐτόμελον.

Ο ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐ-
κουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ
πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώ-
ρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανόν
ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐ-
τοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμ-
μαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰ-
ρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον

Ὁ ὕψωθείς.

Τὴν ἐβελούσιον σφαγὴν τοῦ
Δεσπότη κατανοοῦσα ἡ Ἄγνη
καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη ἔλεγε
δακρύουσα: Τέκνον ποβεινότατον,
πῶς θανεῖν ἠρετίσω; πῶς δὲ τε-
θανάτωσαι τῶν κακούργων ἐν μέ-
σῳ, ὁ κατὰ φύσιν δίκαιος Θεός;
Δοξολογῶ σου Υἱέ τὸ μακρόθυμον.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχ., ἕτερα.

Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δου-
λωθῆναι ἡμᾶς ἐχθροῖς βλασφη-
μοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χρι-
στὲ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνελε τῷ σταυ-

ρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας·
γνώτωσαν πῶς ἰσχύει Ὁρθοδόξων
ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Ὁμοιον.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν οἱ Ἰ-
ουδαῖοι Σωτὴρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐ-
θνῶν ἡμᾶς ἀνεκαλέσω τὸ πρὶν,
Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἔτεινας τὰς
παλάμας ἐναυτῷ τῇ βουλῇ σου,
λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου κατε-
δέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν οἰκ-
τιρμῶν σου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, βομφαία διηθλή-
σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα
σταυρούμενον ἔβλεψας ἐκουσίως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐ-
λογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ,
συγγώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δω-
ρήσασθαι.

Μετὰ τὴν Γ'. στιχολογίαν, ἕτερα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ὑπὲρ
ἡμῶν Ἀγαθὲ, δι' ἀμετρον ἔλεος
ἐκὼν ὑπέμεινας, καὶ κρίσιν τὴν
ἀδικον, ὅπως τῆς καταδίκης, καὶ
ἀρχαίας κατάρας, πάντας ἐλευ-
θερώσης, τοὺς ἀπάτη φθαρέντας,
διό σου καὶ προσκυνούμεν Λόγε
τὴν σταύρωσιν.

Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων
στρατεύματα ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀ-
θλοφόρων παραγέγονε, τὰς ζῶν
Πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν
οἰκουμένην τῇ χάριτι φωτῆσαι.
Δι' αὐτῶν ὁ Θεός· δυσωποῦμενος,
δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα!

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῶ σε ὑψούμενον ὡς ἐθεύασατο, ἢ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ, μητρικῶς θρηνοῦσα ἐφθέγγετο : Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου ; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ ; ζῶσσι τοὺς θανέντας, θέλων ὡς εὐσπλαγγχος.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὐ ἢ Ἀκροτιχίς.

Σταυρῶ παγεῖς ὁ Χριστὸς,
τὴν πλάνην λύει.

Ἦχος Δ', Ῥδὴ Α'. Εἰρμός,

« **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα. »

Τροπάριον.

Σταυρῶ διεπέτασας θείας παλάμας Μακρόθυμε καὶ τὸν ἀπολλύμενον κόσμον ἐκάλεσας, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ κράτους σου Οἰκτίρμον· ὅθεν μεγαλύνομεν τὴν εὐσπλαγγχίαν σου.

Τὸν ὄσιν ἀνύψωσεν ὁ Μωϋσῆς, εἰκονίζοντα τὴν θεῖαν σου σταύρωσιν, Λόγε προάναρχε· δι' ἧς πέπτωκεν ὁ λοβόλος ὄσις τοῦ πτώματος πρόξενος Ἀδὰμ γενόμενος.

Σταυροθετοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν ὁ Συμεών, τὴν καρδίαν σου διήλθεν, ὡς ἐβλεψες Χριστὸν σταυρούμενον μόνον Δέσποινα, νυττόμενον τῇ λόγῃ· ὅθεν ἀλαλάζουσα, πόνους ὑπέφερες.

Κανὼν τῆς Θεοτ. (Ποίημα Θεοφάνους).

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οὐκ ὦν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναίδιος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

Σὺ μόνη, Θεόνυμφε, τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον, ἀγκάλαις ἐβάστασας, σάρκα γενόμενον· σὺ γὰρ πέφηνας ἐκ πάντων τῶν αἰώνων, δοχεῖον ἐπάξιον τοῦ Παντοκράτορος.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον δευτεὺς ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς μόνην κυήσασα Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν καινίσαντα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, παρλέγον τε μείνασαν ἀδιαλώβητον. Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

« **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθοτος πηγὴ, ὕλασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν, στερεώσον· καὶ ἐν τῇ θεῖα δόξῃ σου σεφάνων δόξης ἀξιώσον. »

Τροπάριον.

Ὡς πρόβατον εἴλκε πρὸς σφαγὴν σε, λαὸς ὁ παράνομος Χριστέ, Ἄμνον Θεοῦ ὑπάρχοντα, καὶ θέλοντα λυτρώσασθαι λύκου πικροῦ τὰ πρόβατα, ἀφιλανθρώπως ἠγάπησας.

Σταυροθετοκίον.

Ἐκ σοῦ ἠανάπλασις τῆς Εὐας ὠράθη Παρθένε ἀληθῶς, Θεὸς σαρκὶ τιχτόμενος, καὶ ἐν σταυρῷ ὑψούμενος, καὶ καταρράστων Δαίμονας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ο διαπλάσας κατ' ἀρχὰς ἐκ χροῦ με

με

με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουρεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρὶ σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν ἐπανορθούμενος.

Κράτος θανάτου, καὶ κατάρας ἀρχαίας ἀπόφασιν, συλλαβοῦσα τὴν ζωὴν, Θεογεννητορ κατήργησας· διό σου τὴν ἀχραντὸν σέβωμεν γέννησιν.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν τὸν Θεὸν Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ γεννηματι τῷ σῷ, προσηγορίαν ἀρμόζοντες, καὶ κλησὶν κατάλληλον, πάναγιε Δέσποινα.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

« Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. »

Τροπάριον.

Ἰνα ἀπολύσης με ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τῆς ἀμαρτίας Φιλάνθρωπε, ἐθελουσίως ἐδεσμεύτης, καὶ σταυρῷ ὡσπερ κακοῦργος τέθνηκας. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον,

Ῥήγνυται χειρόγραφον τὸ τοῦ Ἀδάμ, λόγγη νυκτομένου σου Δέσποτα ἢ Θεοτόκος ἀνεβόα τῷ Σταυρῷ παρισταμένῃ Κύριε, καὶ ὀδονηρῶς ἀλαλάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ῥαϊωῆς ὑπὲρ πᾶσαν τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη, ποιητὴν τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων

σωματούμενον, τὸν ρυόμενὸν πάντας αὐτὸν τοὺς δοξάζοντας.

Ῥύπον πάντα τῆς προτέρας ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον τὸν ἐξ οὐρανοῦ σιτιζώμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα· ἦν ὡς πρόξενον τῶν ἀγαθῶν ἀνυμνήσωμεν.

Ἡ ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμολυντος, τοῦ φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατάσκιον, ἡ χωρήσασα τὸν Πλαστοουργὸν μακαρίζεται.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

« Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τῆς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα. »

Ἰδὼν σε ὁ ἥλιος ἐπὶ σταυροῦ ὑφούμενον, Δέσποτα, συνέστειλεν ἀκτίνας, φαίνειν μὴ σθένων, σοῦ Σῶτερ δύναντος, καὶ φωταγωγοῦντος τοὺς νυκτὶ τῆς πλάνης καθεύδοντας, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Σαρχὶ ὄν ἐκύησας Χριστὸν, Θεοχαρίτωτε, ξύλω ἀναρτώμενον ὡς εἶδες, ὀρήγων ἐπλήσθης, καὶ τὸ μακροθυμοῦν τούτου κατεπλήττου ἀληθῶς· ὅθεν ἐμεγάλυνες τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἄσεβεις οὐκ ὄφονται.

Ἀνατείλας ἥλιος ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς, τηλαυγεὶς τὰς μαρμαρυγὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος πᾶσιν ἐ-

φήλωσε, Θεοτόκε Δέσποινα· διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Αληθῆ Θεὸν ἡμῖν τεκοῦσαν σαρκικῶς, Πατὸς τὸν Μονογενῆ, Θεοτόκον πάναγον σὲ ὀνομάζομεν, τὴν φωνὴν κατάλληλον προσαρμόζοντες τῷ τόκῳ σου.

Συμφυῆς καὶ σύμμορφος ὑπάρχων τῷ Πατρὶ ὁ Υἱὸς ὁ Μονογενῆς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθείς ὁ Ὑψιστος ἐκ γαστρὸς σου Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ σ'. Εἰρμός.

« **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες. »

Τροπάριον.

Τοῖς πόνους, οἷς περ ὑπέμεινας σταυρούμενος, τοὺς πόνους κατέπαυσας τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ πρὸς τὴν ἀποκὸν ἅπαντας διαγωγὴν μετὰ γαίης, εὐσπλαγγνε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Διμήν γενοῦ μοι Πανάμωμε, πελάγει τῶν δεινῶν θαλαττεύοντι, ἡ ναυαγήσασαν πᾶσαν τὴν φύσιν τῷ τόκῳ σου, Θεογεννήτορ Κόρη, νῦν διασώσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἐβόησε προτυπῶν.

Αγνείας σε καθαρὸν εὐρηκῶς ἐνδιαίτημα, ἐν γαστρὶ σου καθαρῶς ὁ Δεσπότης ἐσκήνωσεν, ἐκκαθάραι θέλων τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τὸ φύραμα.

Ουράνωσας γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε τῶν ἀνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν κῦτὴν ἐκαινούργησας·

διὰ τοῦτο μόνῃ ἀσιγήτοις φωναῖς σε γεραίρομεν.

Συνέλαβες ἐν γαστρὶ, Θεομήτορ, τὸν ἀναρχον Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωρίζομενον φύσεσιν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰρμός.

« **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες, ἐχαιρον ψάλλοντες : Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Ανετράπη ὁ πολέμιος, καὶ βέλῃται πτώμα ἐξαίσιον, ἀνυψωθέντος Χριστοῦ ἐν ξύλῳ καὶ σέσωσται πρὶν ὁ κατάκριτος, ἐκ βοῶν αὐτῶ : ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νύμφη ἄμωμος, παλάτιον τοῦ Κτίσαντος, γῆ ἀγεώργητος, θρόνος πυρίμορφος, ἐδείχθης Πανάμωμε· ὅθεν βοῶμέν σοι : Χαῖρε Δέσποινα, ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, θεϊκῆ κυφορίας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ανακαλούμενος ἡμᾶς αἰχμάλωτισθέντας, Παρθένε, ὁ Λόγος ὁ ὢν ἐν ἀρχῇ, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλόανθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Πύλη ἐφάνης νοσητῆ τῆς ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεοσύμφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν,

τοῦ Θεοῦ τῶν Πατέρων εὐλο-
γημένου.

Πεποιικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ
Παμβασιλέως παρέστης ἐκ δεξιῶν,
τοῦ ἐκ τῶν σῶν σαρκωθέντος αἰ-
μάτων Ἀνούμφευτε, ἐκτενωῶς ἰκε-
τεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης
ἡμᾶς ἀνάγκης.

Ῥδὴ Π'. Εἰρμός.

« Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμί-
νῳ ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώ-
σατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ
ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄ-
πασαν ἤγειρε ψάλλουσαν: Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Λύεις τῶν δεσμῶν με τῶν
χρονίων, ἐν χρόνῳ ὁ Ἄχρονος
γεγόμενος· δελεῖς δὲ θελήματι, καὶ
τὸν υπερήφανον δεσμοῖς ἀλύτοις
Δέσποτα παραπεμφάμενος, σώ-
ξεις με σταυρῷ καὶ τῷ πάθει ὅθεν
εὐλογῶ σε Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροβετοκίον.

Ἰδοῦσα ὑπνώσαντα ἐν ξύλῳ, τὸν
πᾶσιν ἐγρήγορσιν παρέχοντα θείαν
καὶ σωτήριον, Μήτηρ ἢ Πανάμω-
μος ἀλαλαγμῷ ᾠδύρετο καὶ ἀνε-
κραύγαζε: Τί τοῦτο τὸ καινότα-
τον θαῦμα; Ὁ ζῶπονήσας τὰ πάν-
τα θνήσκει θέλων.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἀπάσαις ἀπρόσιτος ὑπάρχων
ὁ Κτίστης ταῖς ἀνωτέραις Κόρη
Τάξεσιν, ᾤκησε τὴν μήτραν σου,
ἄφλεκτον τηρήσας σε, καὶ μετὰ
τόκον ἀφθορον, ᾧ νῦν κραυγάζο-
μεν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,

καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Μώμων καθαρὰ καὶ μολυσμά-
των, καὶ πύσης ἀγίωσύνης οὔσα
τέμενος, Λόγον τὸν Πανάγιον,
πάντας ἀγιάζοντα, καὶ τῷ Πατρὶ
συνάναρχον, ἐκυοφόρησας· διό σε
τὴν Παρβένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπε-
ρυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν Πανάγιαν,
τὴν ἐπισκιαζομένην θείῳ Πνεύματι,
τὴν τὸν προαιώνιον Λόγον καὶ ἀί-
διον, δι' εὐσπλαγγίαν ἄφατον ἐ-
νανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεοτό-
κον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Ἄπας γηγενῆς σκιρτάτω τῷ
πνεύματι λαμπαδουχούμενος· πα-
νηγυρίζετω δὲ ἀύλων Νόων φύσις
χεραίρουσα τὴν ἱεράν πανήγυριν
τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαί-
ροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή
ἄειπάρθενε.»

Τροπάριον.

Ἰστασο κριτὸς, ὁ κρῖναι τὰ
σύμπαντα μέλλων Φιλάνθρωπε,
στέφος ἀνεδήσω δὲ ἐθελουσίως
Σῶτερ ἀκάνθινον, παρακοῆς τὴν
ἄκανθαν Χριστέ προθέλυμνον ὑπε-
κτίλλων, πᾶσιν ἐμψυτεύων τε τὴν
τῆς σῆς εὐσπλαγγίαν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον, Ἄγνή, τοὺς πόσῳ
ὑμνοῦντάς σε καὶ μεγαλύνοντας·
λύσον τῶν παθῶν ἡμῶν τὸ σκότος
Κόρη· παῦσον τὸν κλύδωνα τοῦ
πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέτου
ποίησον· τοὺς τῆς Ἄγαρ γόνους
κλῦ-

καλυπτόταξον Βασιλεῖ εὐσεβεῖ ταῖς
πρεσβείαις σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Εἰρμός.

« **Εὖ**α μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς
νοσήματι, τὴν κχτάραν εἰσφί-
σατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ
τῆς κυσφορίας βλαστήματι, τῷ
κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας·
ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ανθρακα τὸν νοητὸν ἀγνή Θε-
όθυμφε, Ἡσαίας ὃν θεάεται, φέ-
ρεις ἀγκάλαις Θεοτόκε, μορφῇ τῇ
ἡμετέρα ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ
σωτηρίαν πυρσεύοντα· ὄθεν σε
πάντες μεγαλύνομεν.

Ωραῖος τῷ κάλλει ὁ καρπὸς
καὶ ἐκλαμπρος παρὰ πάντας τῆς
κοιλίας σου· σὺ γὰρ Παρθένε Θε-
οτόκε, Θεὸν σσαρκωμένον ἐγέν-
νησας, φανέντα διὰ τὸ σῶσαι τὸν
ἄνθρωπον· ὄθεν σε πάντες με-
γαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Σταυρώσιμα.

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρὸς
σου, Ἰησοῦ Σωτῆρ ἡμῶν· ἄλλην
γὰρ ἐλπίδα οἱ Πιστοὶ οὐκ ἔχομεν,
εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προση-
λωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Αὐτόμελον.

Εἶδωκας σημεῖωσιν, τοῖς φο-
βουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρὸν
σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐθριαμβευ-
σας τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ
τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡ-
μᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότη-
τα· διό σου τὴν φιλόανθρωπον οἰ-
κονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παν-

τοδύναμε, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Μαρτυριόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὄρων, ἄγιοι
Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν,
ὃν ἠγωνίσασθε; **Π**ῶς ἐν σώματι
ὄντες τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνι-
κήσατε; Χριστὸν ὁμολογήσαντες,
καὶ Σταυρὸν ὀπλισμένοι· ὄθεν ἐ-
παξίως ἀνεδείχθητε δαιμόνων φυ-
γαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι,
ἀπαύστως πρεσβεύοντες σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυτιν.

Ως εἶδρακε Κύριε, ἡ Παρθένος
καὶ Μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρέμα-
μενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζου-
σα ἔλεγεν: Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς
ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνητηθήης
Μακρόθυμε; **Π**ῶς τὰς χεῖράς σου,
καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προση-
λώθης ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα τὸ
σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Τῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥῆς, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ
Προσόμοια Δεσποτικά Ἦχος Δ'.

Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι.

Σύντριψον, Κύριε ὁ Θεὸς μου·
τὰ θανατηφόρα πάθη τῆς καρδίας
μου· ἐὰν γὰρ σὺ καταλύσης οἶκον
τῆς σαρκός, καὶ κτίσης οἶκον τοῦ
πνεύματος, εἰς μάτην ἐστὶ φυλάσ-
σων ὁ πολεμῶν τὴν ψυχὴν μου.
Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι,
σῶσόν με.

Δῶρον καὶ μᾶστιγά μοι παι-
δείας, τὸν ἐχθρὸν, Οἰκτίρμον, πρὸς
τὸ συμφέρον δέδωκας· τὸ γὰρ κα-

κόν αὐτοῦ συνεργεῖ μοι, προαιρέσει οὐκ ἀγαθῇ εἰς καλόν· ἐγὼ δέ σοι οὐ προσφεύγω δι' εὐχῆς εὐχαρίστου. Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Ἐτερον τῆς Θεοτόκου ἄμιον.

Δέσποινα, Δέσποινα λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν καὶ ῥυπαρῶν ἐνθυμήσεων, ὅτι μολύνουσι τῆς ψυχῆς μου τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰς τοῦ σώματος διὸ Ἀγνή δέομαί σου, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων: Δέσποινα, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι: Παρέστη ἡ βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκῆσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρῶν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτω-

λῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐρεῖα ἔμφυχα, ὀλοκαυτώματα λογικά, Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς συμπομανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Νεκρώσιμον.

Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου Σῶτερ ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτάς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοὶ Φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχοντές σε Θεοτόκε, ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σῶζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ: ΣΑΒΒΑΤΩ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ: ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Ἀ σιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος Δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῶ ὀπλισάμενοι, οἱ Ἄθλοφόροι ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες· νέμουσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίσει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι:

Χριστὲ

Χριστέ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρομῶς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθείλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Νεκρώσιμα Ἐυλογητάρια. Κάθισμα Μαρτυρικόν.

Σήμερόν τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀσλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν αἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι. Δι' αὐτῶν ὁ Θεός δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Νεκρώσιμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ψυχὰς, ἃς μετέστησας ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, ἀνάπαυστον Κύριε, ὡς παντοδύναμος, καὶ μόνος ἀθάνατος· ἄνες, ἄρες Οἰκτίρμον, τὰ αὐτοῖς πεπραγμένα· ἐλέησον Ἐλεῆμον τῶν χειρῶν σου τὰ

ἔργα, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον διαπεράσαντες, μετέστησαν Κύριε πρὸς σέ τὸν Εὐσπλαγγνον, πισῶς οἱ βιώσαντες· οὗς περ ἐπὶ τὸν τόπον τῆς ἀνέσεως τάξον, στήσον ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τὰ τούτοις ἡμαρτημένα παραβλεψάμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πιστῶν ἰλαστήριον σὺ ἀνεδείχθης, Ἀγνή, κοινὸν καταφύγιον καὶ μεσιτεία θερμῇ, Παρθένε Θεόνυμφε· ὅθεν καὶ τῶν ἐν πίσει πρὸς Θεὸν μεταστάντων, φάνηθι νῦν μεσίτις, καὶ σωτήριος πύλη, πρὸς πλάτος τοῦ Παραδείσου τούτους εἰσάγουσα.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους, οὗ ἡ Ἀκριστιχίς. «Φαιδρῶς ἐπαινῶ τοὺς Θεοῦ χρηστοὺς φίλους.»

Ἦγος Δ'. Ῥδὴ Α'. Εἰρμός.

«Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυλῷ ψυχῆς τὸ τριμερὲς καταπόντισον, δέομαι ὅπως σοι, ὡς τυμπάνῳ τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.»

Τροπάριον.

Φαιδρύνεται αἰεὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοῖς ἀγῶσι τῶν φαιδρῶν Κυρίου Ἀθλητῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ἐκλάμψαντα Ἥλιον ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ τὸ σκότος μειώσαντα τῆς ἀπάτης, δοξάζει γεραίρουσα.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενος ἡμᾶς καταδίκης ἀρχικίας, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ εὐδό-

μήσεν, Ἄγνή, καὶ Υἱὸς χρηματί-
σαι σου ὅθεν υἱοθετηθέντες δι' αὐ-
τοῦ, τὸν οὐράνιον εὐλογοῦμεν Πα-
τέρα, ὑμνοῦντές σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. οὔ ἡ Ἄκροστιχ.
Κανὼν τέταρτος τοῦ τέλους μεμνημένος.
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Κρατήσας τῆς δεξιᾶς τῶν δού-
λων σου χειρὸς, ὀδήγησον ἐπιζω-
ήν αἰώνιον Χριστέ, ἐπὶ θείαν τοῦ
κάλλους σου, τοὺς ἀθλοφόρους
Μάρτυρας τῆς ἀληθείας δυσωπού-
μενος.

Αφράστου καὶ μακαρίας δόξης
σου, τοὺς μεταστάντας πρὸς σέ,
κληρονομεῖν ἀξίωσον Χριστέ, ὑ-
περβαίνων τὰ πταίσματα, καὶ δι-
καιῶν τῇ χάριτι, καὶ τῇ ἐκχύσει
τοῦ σοῦ αἵματος.

Σταυροθετοκίον.

Ωραῖος τοῖς ὑπερτάτοις κάλ-
λεσι, καθὼ Θεὸς ὁ Υἱός· ὡς δὲ ἐκ
σοῦ Παρθένη σαρκωθείς, καὶ τῷ
ξύλῳ κρεμάμενος, κάλλος οὐκ εἶ-
χε, θάνατον τὸν ὑπὲρ πάντων προ-
σιέμενος.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Τ**όξον δυνατῶν ἠσένησε, καὶ
οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύ-
ναμιν· διὰ τοῦτο ἐξερεώθη ἐν Κυ-
ρίῳ ἡ καρδία μου.»

Τροπάριον.

Ωσπερ ἄρνες οἱ καλλίνικοι,
Μάρτυρες τυλέντες καὶ σφαγέντες,
προσῆχθησαν τῷ τυθέντι Ἀμνῶ
καὶ Λόγῳ τοῦ Θεοῦ εἰς πάντων
λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Αἶνον τῷ Θεῷ προσάξωμεν,
τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀποτεχθέντι

βουλήματι, Γυναικῶν τε χοροῖς,
Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς ἐπισυνά-
φαντι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«**Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ
πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί
τῇ τοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ
Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν
σου Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Νενικηκότες τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην οἱ Μάρτυρες, τὸν Δεσπό-
την καὶ Θεὸν νῦν δυσωποῦσι, δω-
ρήσασθαι τοῖς προτελευτήσασιν θεί-
αν ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Τῷ θεῷ τόκῳ παρθενίαν συ-
νήρμοσας Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτί-
στην τοῦ παντός ἀνερμηνεύτως
γεγέννηκας, οὐπερ βουλήματι πάν-
τα ὑπόκειται.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρό-
νου Θεότητος ἐν νεφέλῃ κούφη,
ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀ-
κηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε τοὺς
κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου.»

Τροπάριον.

Ιερώτατος Μαρτύρων εδοξά-
σθη κατάλογος, ἱερώς δοξάσας
μέλεσιν οἰκειοῖς τὸν Κύριον, τὸν
ὑπὸ πάντων Ἀγγέλων δοξαζόμε-
νον, καὶ πρεσβεύει ρυσθῆναι ἡμᾶς
πάσης θλίψεως.

Ωραιώθη τῶν Ὁσίων πολυά-
ριθμον σύστημα, καὶ ἐμεγαλύνθη
θείων Γυναικῶν ἡ ὀμήγυρις, τῶν
Προφητῶν ἐτιμήθη δῆμος ἅγιος,
τῶν

τῶν Ἀγγέλων δήμοις ἐνωθεὶς ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο παρθέον σε φυλάξας μετὰ τόκον ἀμώμητον, τὰς παρθέους πάσας σε περιεστώσας ἐδόξασε· μετ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, διασώζεσθαι πάσης (λίψεως καὶ πειρασμῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Αναφανέντες οἱ Μάρτυρες ὡς φωστῆρες, τὸν οὐρανὸν φαιδρύνουσι τὸν τῆς Ἐκκλησίας· οἱ καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν αἰτοῦνται, τοῖς κεκοιμημένοις τὴν ἄρεσιν.

Ράβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν σταυρὸν σου, τὴν κοσμικὴν οἰδοῦλοῖ σου θάλατταν διήλθον· οὐ περ κατχύτευσον εἰς ὄρος σου Κύριε, εἰς ὃ κατειργάσω ἀγίχσμα.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν θανόντων καὶ ζώντων ἐξουσιάζων, σωματώθεις ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ Θεοτόκε, θάνατον ὑπέμενε σαρκὶ ὁ Ἄθάνατος, λύσας τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον, ἐπιζρέφων ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας τοὺς πιστοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.»

Τροπάριον.

Υψούμενοι σταυρῷ, καὶ τροχοῖς συντριβόμενοι, κοπτόμενοι μεληδόν τε, οἱ στερροὶ Ἀθλοφόροι Θεοῦ, ὠρθησαν ἀτμητοί.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐν σοὶ κατοικήσας Πανάχαρτα, εἰργάσατο τοὺς ἀν-

θρώπους τῆς αὐτοῦ θείας δόξης, Παρθένε, οἰκητήρια.

Κανὼν εἰς Κοιμ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Σὺ Κύριε τῆς σῆς δεσποτείας τοὺς Μάρτυρας ἐδόξασας· δι' αὐτῶν τε, τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Τὴν ἄλυτον ζωὴν, τὸ τερπνὸν ἀγαλλίαμα, τὴν ἄληκτον εὐφροσύνην, τοῖς προκεκοιμημένοις παράσχου Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε, δι' ἧς τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλε τὸ ἄφραστον, Θεομήτορ, καὶ ἀπρόσιτον κάλλος, καὶ πόθω μακαρίζομεν.

Ῥδὴ ε'. Εἰρμός.

«**Ἦ**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου, Πολυέλεε.»

Τροπάριον.

Υπέρτιμοι Μάρτυρες ὡς λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς πανσόφως κυλιόμενοι, τῆς δυσσεβείας οἰκοδομὴν πᾶσαν καταστρέψατε, καὶ ναοὶ Θεοῦ γεγονάτε.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογῶ σε, Κόρη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνήν μητέρα· ἀλλὰ τῇ σῇ μεσιτείᾳ ρύσαι με αἰωνίου κατακρίσεως.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«**Θ**ύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.»

Τροπά-

Τροπάριον.

Τὴν λόγχην, τὴν θείαν πλευρὰν σου κεντήσασαν, ἢ στρεφόμενη ῥομφαία κατιδοῦσα, Σῶτερ, ὑπεχωρεῖτο τοῖς σοῖς δούλοις, ταῖς ἰκεσίαις τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, καθὰ Θεὸς ὑπάρχων ἀόρατος, σωματωθεὶς καθωράθη, ἐκ παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, καὶ θανάτῳ τῷ οἰκείῳ τὸν θάνατον ἔλυσεν.

Ῥοδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Α**βραμιαῖοί ποτε ἐν Βαβυλῶνι παῖδες καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Τὰ τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ ἠγιασμένα σκεύη, τῆς Ἐκκλησίας τὰ προπύργια, Κυρίου τοῦς Μάρτυρας, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς αἰνέσωμεν συμφώνως.

Θεοτοκίον.

Φλόγα τὴν βάτον πάλαι μὴ πυρπολοῦσαν βλέπων, ὁ Νομοθέτης ἐδιδάσκετο τὸν τύπον τοῦ τόκου σου, Θεοκυῆτορ μόνη αἰεὶ εὐλογημένη.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ἐν τῇ καμίνῳ.

ὑπομονὴν τε καὶ καρδίαν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν Μαρτύρων, λύτρον τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων προσδεξάμενος, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς ἐλεήμων καὶ εὐδιάλλακτος.

Συναριθμήσας τοῖς πρωτοκόκοις καὶ δικαίοις τε, Σῶτερ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν πρὸς

σὲ μεταστάντων, καταξίωσον ἀκαταπαύστως σοι ἐντροφᾶν, τῶ τῶν ὄλων δεσπόζοντι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεογεννήτορ, Μητροπάρθενε χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ γέγονεν ἀληθῶς τοῦ θανάτου ἡ καθαίρεσις· ζωὴ δὲ ἄλυπος τοῖς τελευτῶσι πᾶσι δεδώρηται.

Ῥοδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Α**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλλειν. Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.»

Τροπάριον.

Ἱεράρχαι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα αὐτῶν ἐκτελέσαντες, ἱερωτάτης ἔτυχον συναυλίας Ἀγγέλων, μεθ' ὧν αἰτοῦσιν ἱλασμόν ἡμῖν πᾶσι καὶ ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθέστατον Λόγον κηύσασα, Θεογεννήτορ, πάναγνε, καὶ βοῶντά με σῶσον. Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«**Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Τροπάριον.

Μαρτύρων δεξάμενος λιτὰς, καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὸ ὁμόφυλον, ψυχὰς ἀνάπαυσον, Δέσποτα, τῶν ἐν πίστει κοιμηθέντων τῇ

σῆς,

σῆ, τὰς ἀμαρτίας παρορῶν τούτων βούωντων σοι. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μόνη σὺ ἐφάνης ἐπὶ γῆς παρ-
λένος ἄχραντος, καὶ μήτηρ ἀφθο-
ρος· Θεὸν γὰρ τέτοκας Δέσποινα
ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν, καὶ τὴν
αἰώνιον ζωὴν θνητοῖς ἐπήγασας·
ὄθεν πάντες σε εὐλογοῦμεν Μα-
ρία Θεόνομφε.

ᾠδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Ε**ὖα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς
νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωχίσα-
το· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ
τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνηθης·
ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Ιδόντες τὰς θείας δωρεάς οἱ
Μάρτυρες, τὰ γέρα κομισάμενοι
τὰ τῶν μεγίστων αὐτῶν πόνων,
ἀγάλλονται Χριστὸν μεγαλύνον-
τες, τὸν τούτους ἀληθῶς μεγαλύ-
ναντα, καὶ νικηφόρους ἀναδεί-
ξαντα.

Νεκρώσιμον

Ης κατηξιώθησαν χαρᾶς οἱ
Ἅγιοι, οἱ καλῶς σε θεραπεύσαν-
τες, ταύτης Χριστέ τοὺς μετα-
στάντας ἐν πίστει τῇ εἰς σέ κατα-
ξίωσον, τὰ τούτων παρορῶν ἀ-
μαρτήματα, διὰ τὸ πλούσιόν σου
ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν ἀνω Χερουβιμ
Πανάμωμε ἀνωτέρα, ὡς βαστά-
σασα τὸν συνοχέα τῶν ἀπάντων
ἀνώτερον τὸν νοῦν μου ἀπέρ-
γασαι παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς

δυναμοῦσά με, τὸ τοῦ Δεσπότου
πράττειν θέλημα.

Κανὼν εἰς Κοιμ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εδωκας τοῖς ὄντως Ἀθληταῖς
καὶ Μάρτυσι παρρησίαν ἱκετεῦειν
σε· δὸς οὖν τοῖς πίστει κοιμηθεῖσι
τὴν θείαν δι' αὐτῶν ἀπολύτρωσιν,
ἐν τόπῳ σκηνῆς ἀγίας σου, Κύριε,
κατασκηῶσαι χαριζόμενος.

Νεύματι τῷ δημιουργῷ ὁ σύμ-
παντα συμπερόντως ἐργαζόμενος,
ζώντων ὁ ἔχων ἐξουσίαν, θανόν-
των κυριεύων ὡς εὐσπλαγχνος,
κατάταξον οὖς μετέστησας δού-
λους σου, ἐπιϋδάτων ἀναπαύσεως.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς
γεννήσεως οἱ Προφῆται προεκή-
ρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδό-
ξως σοὶ τὰς προσηγορίας ἀρμό-
ζοντες· ζωὴν γὰρ τοῖς ἐν τῷ ἄδη
γεγέννηκας, κράτος θανάτου δια-
λύσασαν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν Μαρτυρικά.

Αγγέλων συμμέτοχοι γεγό-
νατε, ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ
τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες·
πάντα γὰρ τὰ ἐν κόσμῳ κατελί-
πετε τερπνὰ ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν
πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν ἀσφαλῆ ἐ-
κρατήσατε· ὄθεν καὶ τὴν πλάνην
ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πι-
στοῖς ἰαμάτων χαρίσματα, ἀπαύ-
στως πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Πὼς ὑμῶν θαυμάσωμεν τοὺς
ἀγῶνας, ἅγιοι Μάρτυρες; Ὅτι σῶ-
μα θνητὸν περικειμενοὶ, τοὺς ἀ-
σωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε
οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράν-
των

των

νων αἰ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἰ προσβολαί. Ὅντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν ἁγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ, φύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον παρὰ σοῦ, Σωτῆρ, τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἄγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις Ἄθάνατος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; Ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; Ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἀργυρὸς; Ποῦ ἐστὶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ λόρυβος; Πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. Ἄλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλληλούϊα δὲ ψαλλομένου, λέγομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα· τοῦ Θεοφάνους.

Ἐδωκας σπριεῖωσιν.

Ὅντως φοβερώτατον τὸ τοῦ θά-

νάτου μυστήριον! Πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται; Ἐκ τῆς ἀρμονίας καὶ τῆς συμφυίας ὁ φυσικώτατος δεσμός, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται; Διό σε ἱκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, ζωοδότα Φιλάνθρωπε.

Στιχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἵπνος ἀναδέδεικται τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσποζόντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου κράτος λελευκότος καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. Διό σε ἱκετεύομεν, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ παιδρότητι, εὐεργέτα Σωτῆρ ἡμῶν.

Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ δικαιοσύνη τε ἀγιασμός ἡμῶν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσήγαγες δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῶν τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον. Καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν φωτὶ τῶν Ὁσίων σου, καὶ Δικαίων λαμπρότητι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῆσιν ἐπόμενοι τῶν Θεηγόρων Πανάμωμε, Θεοτόκον φρονούμεν σε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σεσωματωμένον ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, δεδουλωμένους τοῖς παραπτώμασι. Καὶ νῦν αὐτὸν δυσώπησον, τοὺς μεταστάντας ἱκέτας σου, τοῖς οἰκείαις ἐλλήμψεσι, καταυγᾶσαι Πανάχραντε.

ΤΩΙ

ΤΩ: ΣΑΒΒΑΤΩ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μετὰ τὸν Προομιακὸν, καὶ τὸ πρῶτον
Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύ-
ριε ἐκέκραξα, φάλλομεν τὰ παρόντα
στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ
Χριστέ, διάβολον ἤσχυνας, καὶ διὰ
τῆς Ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον
τῆς ἁμαρτίας ἠμβλυνας, καὶ ἔσω-
σας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θα-
νάτου. Δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ο τὴν ἀνάστασιν διδούς τῶ
γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβα-
τον ἐπὶ σφαγῆν ἤχθη. Ἐφριξαν
τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἄδου, καὶ
ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἶπε-
λήλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δό-
ξης Χριστὸς λέγων τοῖς ἐν δεσ-
μοῖς· Ἐξέλθετε καὶ τοῖς ἐν τῶ
σκότει· Ἀνακαλύψετεθε.

Μέγα θαῦμα, ὁ τῶν ἀοράτων
Κτίστης διὰ φιλανθρωπίαν, σαρκί
παθῶν, ἀνέστη ὁ Ἀθάνατος. Δεῦτε
πατριαὶ τῶν Ἑθνῶν, τοῦτον προ-
σκυνήσωμεν, τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσ-
πλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ρυσθέντες ἐν
τρισίν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν ὑ-
μνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Εσπερινὴν προσκύνησιν, προσ-
φερομέν σοι τῶ ἀνεσπέρῳ φωτί,
τῶ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν
ἑσόπτρῳ διὰ σαρκὸς λάμπαντι τῶ
κόσμῳ, καὶ μέχρις ἄδου κατελθόν-
τι, καὶ τὸ ἐκέϊσε σκότος λύσαντι,
καὶ τὸ φῶς τοῖς Ἀναστάσεως τοῖς
ἔθνεσι δείξαντι· φωτοδότα Κύριε
δόξα σοι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας

ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν·
αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος,
κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαί-
ρει χορὸς Ἀγγέλων, φεύγει δαι-
μόνων πλάνη, Ἀδάμ πεσῶν ἀνί-
σταται, διάβολος κατήργηται.

Οὶ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο
ὑπὸ τῶν παρανόμων· Καλύψατε
Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε
ἀργύρια, καὶ εἶπατε, ὅτι ἡμῶν
κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐ-
συλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς ἤ-
κουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ; μά-
λιστα ἐσμυρнисμένον καὶ γυμνὸν,
καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ
ἐντάφια αὐτοῦ; Μὴ πλανᾶσθε Ἰου-
δαῖοι· μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν προ-
φητῶν, καὶ γινῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν
ἀληθῶς ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου,
καὶ Παντοδύναμος.

Κύριε ὁ τὸν Ἀδὴν σκυλεύσας,
καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ
ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον, τῶ
σαυρῶ τῶ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς
ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκῶν δι-
εγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέ-
της τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ
ὕπηρετης τοῦ θαύματος· τότε τὸν
βυθὸν ἐπέξευσε ἀβρόχως Ἰσα-
ῆλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν
ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θάλασσα
μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Ἰσραὴλ,
ἔμεινε ἀβάτος, ἡ ἀμειπτος μετὰ
τὴν κόρησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμει-
νε ἀφθορος· Ὁ ὢν καὶ προὖν,
καὶ φανεῖς ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Ἀπό-

Ἀπόστιχα ἀναστάσιμα, Ἦχος πλ. Α'.
Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτήρα Χριστὸν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἁμαρτιῶν μεγαλύνωμεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλόνητος Κύριος, σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, Ζωοδότα, κρουνοὺς ἀρέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας ζωῆς καὶ σωτηρίας· σαρκί δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος· οἰκήσας τάφῳ δὲ, ὑμᾶς ἠλευθέρωσας, σὺ ναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός· διὰ τοῦτο βοῶμεν, Φιλάνθρωπε Κύριε δόξα σοι.

Εἴνοις σου ἢ σταύρωσις, καὶ ἢ ἐν Ἄδου κάθοδος, Φιλάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους ναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν Παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἡξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, Παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγγος.

Ο δι' ἡμᾶς σαρκί πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, Φιλάνθρωπε, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, πα-

λάτιον καὶ ὄρονος τοῦ Βασιλέως, Παρθένη πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτῆς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν. Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὐς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν, χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαιλίπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τὸν συνάναρχον λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν Πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραὶ τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη κυρίου ἢ ἀδιοδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

ΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΩ.

Κανὼν Τριαδικός, οἷ ἢ ἀκροστιχίς.
 Κανὼν ὁ πέμπτος Φωτὶ τῷ τρισηλίφ.

Ἦχος πλ. Α'. Ὁδὴ Α'

Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Κράτος τῆς ἐνιαίας καὶ τρι-

σηλίου μορφῆς ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον, Θεὲ πάντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα, μετεώρισον δόξαν ἀφραστον.

Ανω σε τῶν Ἀγγέλων διάκοσμοι νοεροὶ ἀσιγήτως ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον, παντοδύναμον.

Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης γλυκύτατον, φωτουργόν, τῇ ψυχῇ μου παράσχου, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ θεῖαν κατάνυξιν, καθαρτικὴν, Δέσποτα πολυέλεε πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ὅσπερ ἐπὶ τὸν τόκον κατῆλθεν ἀφορητὴ οὐρανόθεν, Παρθένε, ὁ ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου ὁ θεός, καὶ ἔσωσε ξηρανεῖσαν ἅπασαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν Ἀχραντε.

Ῥδὴ Γ'. ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νοήσας τὰς νοεράς οὐσίας, ὑπέστησας, ὑμνωδοὺς ἀπαύστως τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ παντουργεῖ· ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων καὶ γηγενῶν δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἰκεσίαν ὡς εὐσπλαγχνός.

Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς ἀλλοιουμένοις ἡμῖν, καὶ μέλπουσι τὴν ἀνεξιχνίαστον πηγὴν τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμυελημάτων δὸς συγχώρησιν καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνός.

Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐνικόν καὶ τριλημπῆ Κύριον τῶν ἀπάν-

των, ὡς οἱ προφῆται καὶ Ἀπόστολοι παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης τῷ Μωϋσῇ ἐν βράτῳ, ὡς Ἀγγελος βουλῆς τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν σάρκωσιν Θεοῦ Λόγε, δι' ἧς ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα, Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, Τριάς ἀμέριστε· ἔλεεις γὰρ τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος καὶ πανοικτίρμων, συμπαθὴς καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς σέ, οἱ ἀμαρτήμασι πολλοῖς βαρούμενοι κεκραγότες. Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥύσαι πάντας πάσης κολάσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον τοὺς προσφεύγοντας πίστει εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ τοὺς πάντας σώζειν, ὡς οὐσα Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις αἰεὶ χρωμένη, Θεοχαρίτωτε.

Ῥδὴ Δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος τὸ τριφάες ὁ Δανιήλ, Χριστὸν χριστὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν.

Πηλίνους τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι τὸν ὑπερούσιον Θεόν, τριᾶδικόν ὑποστάσει, μοναδικόν τε

τῆ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ δασύ καὶ κατὰ σκιον, δ εἶδε πρὶν ὁ Ἀββακούμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον τόκον ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλήψεως.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ο δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ' εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Σύ με καθοδήγησον, Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως πλήρωσον, ὡς φύσει Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως μεμερισμένον τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπές ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Ωs κατείδε πάλαι σε, Ἄγνη πανάχραντε, ὁ Προφήτης βλέπουσαν πύλην πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω Θεοῦ κατοικητήριον.

Ῥδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Τριφαῆς ὑπάρχουσα Θεαρχία, ὑποστατικῶς, ἐνιαῖα πέφυκας, ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργός, κατ' οὐσίαν καὶ βούλησιν.

Ικανῶς ἐδήλωσεν ὁ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σὺ φωτὶ ὀφόμεθα, τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱόν, ἕνα τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα Θεέ, ἐνικέ καὶ τρίφωτε, κατὰπεμψον σοῖς ὑμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Καθίσματα. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλήν τὴν Τριάδα νῦν προσκυνήσωμεν· ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης εἰδώλων πάντα τὸν κόσμον, καὶ βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απορήσας ἐκ πάντων, πρὸς σὲ κατέφυγον τὴν ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τὸ ἥμαρτον, ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος· ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίστρεψόν με, καὶ ῥύσαι πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

Ῥδὴ Ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ωs ἐλέους ἄβυσσον κεκτημένος Κύριε, καὶ πέλαγος ἀπειρον, Οἰκτίρμον ἐλέησον τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὄλων.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις ἰλασμὸν ἁμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Ράδαμνον ἐβλάστησας τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναίδιον, Παρθένε, τὸν διδόντα τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ῥδὴ

Ῥδὴ Η'. Σοὶ τῷ πανουργῷ.

Ἴνα τῆς μιᾶς ἀνακαλύψης πά-
λαι σαφῶς Κυριότητος τριττὴν ὑ-
πόστασιν, ὧφθης Θεέ μου, ἐν σχή-
ματι ἀνθρώπων, Ἀβραάμ ὑμνοῦν-
τι σὸν κράτος ἐνιαῖον.

Σὺ με πρὸς τὰς σὰς Θεουργι-
κὰς ἀκτῖνας δέρχειν καταξίωσον,
φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρ-
μον, καὶ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα,
τοῦ εὐαρεσεῖν σοι αἰεὶ, Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Ἡστραψας ἡμῖν τῆς τρισηλί-
ου δόξης τὸν ἕνα Πανύμνητε, Χρι-
στὸν τὸν Κύριον, πάντας μυσῶντα
τὴν μίαν Θεαρχίαν ἐν τρισὶ Προ-
σώποις ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Βαλιαί σοι βρότεια κατ' ἀξι-
αν, ἀναρχε μονάς, οὐ σθένουσιν ὑ-
μνεῖν· πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶν-
τες ἐκ πίστεως, Θεαρχικὴ σύν-
θρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν
τῷ σῷ κράτει καὶ τῇ αἰνεσίν.

Ἰσοβρόβω δόξη σε, τὸν μονάρ-
χην τρίφωντον Θεὸν, δοξάζει τὰ
Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, ἀγράν-
τοις ἐν στόμασι μεθ' ὧν ἡμᾶς
τοὺς ἀμαρτωλοὺς πρόσδεξαι Κύ-
ριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγνή καὶ ἄμωμος καὶ παρ-
θένος, τέτοκας Υἱὸν, λυτρούμενον
ἡμᾶς ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλ-
λοῖωτον· ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄφρασιν ἡ-
μῖν τῶν παραπτώσεων τοῦτον δοῦ-
ναι καθικέτευε.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα
Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σαυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκω-
μιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν
ὑμνοῖς τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνά-
στασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι
συνήγειρε νεκροὺς ἐκ τῶν μνη-
μάτων ὡς Θεὸς, σκυλεύσας κρά-
τος θανάτου, καὶ ἰσχύον διαβόλου,
καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀπέτειλε.

Δόξα.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορευθῆς,
ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνή-
ματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνή-
ματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον
ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος
νεκροὺς ἐξανάστησας. Παντοδύνα-
με καὶ ἀκατάληπτε Κύριε, δό-
ξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβάδι-
στον. Χαῖρε ἐμφυχε βάτε καὶ ἀ-
κατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς
Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγου-
σα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζω-
ήν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπει-
ράνδρως τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου
Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστό-
λων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα
σοι: Γυναῖκες ἀπετολμησαν, κα-
γὼ ἐδειλίασα· Ἀητῆς εἰσελόγη-
σε, καγὼ ἤρησάμην σε· ἄρα κα-
λέσεις με τοῦ λοιποῦ Μαθητῆν; ἢ
πάλιν δείξεις με ἀλιέα βουθοῦ; Ἀλ-
λά μετανοοῦντά με δέξαι ὁ Θεός,
καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Κύριε ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν ὡς Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας καὶ ἀνέστης τριήμερος. Ἐδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἀγγελοι, εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Νύμφη Θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐδίας τὴν λύπην χαροποίησασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ Πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀράς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Ἄωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰτακοῖ.

Αγγελικὴ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβοῦμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτίζομεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο: Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργούντος τοῖς θαύματι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με δαβιτικῶς ἄδω σοι Σωτήρ μου: Ῥῦσαι μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, Θεϊκῶ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι περικρατεῖται πάντα, τὰ ὁρατά τε σὺν τοῖς ἀο-

ράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν, τῆς Γριάδος ἐν ἐστὶν ἀφεύστως.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἔχει.

Δεξιά σου χεὶρ κάμε, Χριστέ ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι θεολογούντες φῶμεν: Σὺ εἶ Θεὸς, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ'.

Επὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι: Εἰς τὰς αὐλὰς προσθῶμεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Επὶ οἶκον Δαβὶδ τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικῇ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκειμένον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεὸς μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στιχ. Ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Τὴν Πεντηκοστὸν κ. τ. λ. ὄρα σελ. 38.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. Α'. Ὤδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Ἰ**ππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίχιον ὕμνον ἄδοντα.»

Τροπάριον.

Σὲ ἡ ἀκανθίφορος Ἑβραίων

συναγωγῆ, οὐ στοργῆν, Εὐεργέτα πρὸς σέ φυλάξασα, μητρικὴν, Χριστέ ἔστε φάνωσε, τῷ γενάρχη λύοντα τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Ηγειράς με πεσόντα τῷ βόθρῳ, ἐπικληθεὶς Ζωοδότα ἀπτῶτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς Χριστέ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπυται· ἡ γὰρ Εὐλογημένη καὶ Κεχαριτωμένη Πιστοῖς χαρὰν ἐξανετείλει, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνήφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασιν.

Κανὼν Σταυροναστασίμος.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ βουλήσει Σταυρῷ προσηλωθέντι σαρκί, καὶ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ ἐξαναστάντι, Χριστῷ, καὶ τὸν πεσόντα συνανεγείραντι, καὶ συνεδρία Πατρικῆ κατακοσμήσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. «Φῶς ἡ τεκοῦσα, φώτισόν με Παρθένη.» Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Φῶς τὸ κτασκηνώσαν ἐν σοὶ Πανάχραντε, καὶ φωτίσαν τὸν κόσμον, μαρμαρυγαῖς Θεότητος, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, φωτισθῆναι ἅπαντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Μητροπάρθενε.

Ω· ὠραϊζομένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ κεχαριτωμένη καλλοποιῶν εὐπρέπειαν τῇ αἰγλή τῷ

Πνεύματος ὑπεδέξω Πάναγνε, τὸν τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα.

Ὡδή Γ'. Εἰρμός.

Ο πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῆ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βριθούσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου σερρέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασιν Χριστέ· ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα εὐεργεσίαν σοὶ ἡμείψαντο παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Οἱ πάλαι φωτοειδεὶ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν σε ἐν τάφῳ Χριστέ κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστὰς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχες, τὴν μυστικῶς ἐπισχιάζουσαν, ἀνωθεν τοῦ Πνεύματος ἐλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίωνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Κανὼν Σταυροναστασίμος.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Ανέστης ἐκ τοῦ τάφου Χριστέ, φθορᾶς θανάτου λυτρωσάμενος τοὺς ἀνυμνοῦντάς, Ζωοδότα, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν.

Μυρίσαι σου τὸ Σῶμα, Χριστέ, αἱ Μυροφόροι κατηπείγοντο, καὶ

καὶ μὴ εὐροῦσαι ὑπέστρεφον. Ἄ-
νυμνοῦμέν σου τὴν ἔγερσιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ὁ πάσης ἐπ' οὐδένος.

Η κλίμαξ, ἣ πρὸς ἡμᾶς κατέ-
βη ὁ Ὑψιστος, τὴν φθαρῆσαν φύ-
σιν ἐπανορθώσασθαι, σὺ ἀριδηλό-
τατα Σεμνὴ πάσι· νῦν καθωράλης·
διὰ σοῦ γάρ ὁ Ὑπεράγαθος κό-
σμῳ ὁμιλήσαι ἠδὲ δόχησε.

Τὸ πάλαι προορισθέν Παρθένη
μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰῶνων
προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γι-
νώσκοντι Θεῷ, χρόνων νῦν ἐπ' ἐ-
σχάτων, ἐν τῇ γῆδύ σου, Πανά-
μωμε, πέρας εἰληφὸς ἀναδέδεικται.

Ἦδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κέ-
νωσιν προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ,
Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι: Εἰς σω-
τηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς
χριστοὺς σου ἐλήλυθας.»

Τροπάρια.

Τῆς Μεβρῆς τὰ πικρότατα νάμα-
τα, ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν τὸν ἁ-
γραντόν σου Σταυρὸν Ἀγαθὸ, τῆς
ἁμαρτίας νεκροῦντα τὴν γέϋσιν,
διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς
γνώσεως κατὰ γλυκειάς ἐδωδῆς,
χαλὴν Σωτῆρ μου προσέσαι κατὰ
σοθρᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἵμα σου
ὀεῖον ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ἐκτός μὲν συναφείας συνέλα-
βες ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν
ἀδυνῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον
παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα,
πεφύλαξαι.

Κανὼν Σταυροναστάσιμος.

Εἰσακήκουα τὴν ἀκοήν.

Ως ἐπάγη ἐπὶ γῆς ἐν τῷ Κρα-
νίῳ ὁ Σταυρὸς, συνετρίβησαν μοχ-
λοὶ, καὶ πυλωροὶ αἰῶνιοι, καὶ ἐ-
βόησαν: Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ως κατήλθεν ὁ Σωτῆρ πρὸς
τοὺς δεσμίους ὡς θνητὸς, συνανέ-
στησαν αὐτῷ εἰ ἀπ' αἰῶνος θα-
νέντες, καὶ ἐβόησαν: Δόξα τῇ ду-
νάμει σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Καρδιά, νῶ, ψυχῆ τε καὶ στό-
ματι, ὁμολογῶν πανευσεβῶς σε
Θεοτόκον κυρίως Ἀγνή, τὴν σω-
τηρίαν καρποῦμαι, καὶ σώζομαι,
Παρθένε πρεσβεΐαις σου.

Οκτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμ-
παντα, ἐκ σοῦ κτισθῆναι τῆς Ἀ-
γνῆς ὡς εὐεργέτης ἠδὲ δόχησε, πρὸς
σωτηρίαν τῶν πίστει καὶ πόθῳ σε
ὕμνούντων Πανάμωμε.

Ἦδὴ Ε'. Εἰρμός.

Ο ἀναβαλλόμενος ὡς ὡς
ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ
κραυγάζω. Τὴν ψυχὴν μου φώτι-
σον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς
μόνος εὐσπλαγγνος.»

Τροπάρια.

Ο τῆς δόξης Κύριος, ἐν ἀδο-
ξίας μορτῆ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτι-
μωμένος, ἐκουσίως κρέματαί, τὴν
θείαν μοι δόξαν ἀρράστως προμη-
θούμενος.

Σὺ με μετῆμφίσας πρὸς ἀ-
φθαρσίαν Χριστὲ, εἰσφᾶς θανάτου
ἀδιαφθόρως τῇ σαρκὶ γαστρίμαχος,

καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος
τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύ-
τρωσιν ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν ἀ-
σπύρωσ, ἐλευθέραν ἔδρασα ἀράς,
Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ προπά-
τορος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁρθείζοντες βοῶμέν σοι.

Εξέτεινας τὰς χεῖρας, Σωτὴρ
ἡμῶν, ἐπὶ τοῦ ξύλου, πάντας προ-
σκαλούμενος πρὸς ἑαυτὸν, ὡς φι-
λάνθρωπος.

Εσχύλευσας τὸν ἄδην, Σωτὴρ
ἡμῶν, τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ Ἀνα-
στάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλή-
ρωσας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Απαντες Προφῆταί σε σαφῶς
προήγγειλαν, γενησομένην Θεοῦ
Μητέρα, Θεοτόκε πάνσεμνε· μό-
νη γὰρ εὐρέθης ἀγνῆ, τελείως ἄ-
μωμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε, τοῦ ζῶν-
τος ὕδατος ἡμῖν τὸν ὄμβρον τῆς
ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ὄμβρῆ-
σασαν τοῖς ἀπεγνωσμένοις, Σε
μὴ ἐπιγινώσκομεν.

Ῥδὴ ε'. Εἰσμός.

Μαινομένην κλύδωνι ψυχο-
φόρῳ, Δέσποτα Χριστέ, τῶν πα-
θῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον,
καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐ-
σπλαγχνος.

Τροπάρια.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν ὁ γε-
νάρχης, Δέσποτα Χριστέ, παρηκό-
ου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς

ζῶν ἄνηκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Η ζωὴ κατήνησας πρὸς τὸν
ἄδην, Δέσποτα Χριστέ, καὶ φθο-
ρὰ τῷ φθείραντι γενόμενος, διὰ
φθορᾶς ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦ-
σα, ἔμεινεν ἀγνῆ, ἐν χερσὶ τὸν
φέροντα τὰ σύμπαντα ὡς ἀληθῶς
παρθένος Μητὴρ βαστάσασα.

Κανὼν Σταυροαν. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Εξέτεινας παλάμας σου, συ-
νάγων μακρὰν διεστῶτά σου ἐ-
θνῶν τὰ συστήματα, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ σου,
ὡς φιλάνθρωπος.

Εσχύλευσας τὸν θάνατον, καὶ
πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας· Ἀδὰμ
δὲ ὁ δέσμιος λυθεὶς ἀνεβόα σοι.
Διέσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην.

Τοῦ παντός ὁ αἴτιος, καὶ τὸ
εἶναι πᾶσι παρασχὼν, ὡς αἰτίαν
ἔσχηκε, σαρκούμενος τὸ καθ' ἡ-
μᾶς, σὲ Θεομητορ πανάμωμε.

Γαμάτων, Δέσποινα, ψυχοτρό-
φων βρύουσαν πηγὴν, τοῖς πιστῶς
προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου τῇ
εὐκλεεῖ, γινώσκομέν σε Πανάμωμε.

Κοντάκιον. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτὴρ μου
συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας
συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς
θανέντας ὡς Κτίστης συνεξάνε-
στησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον
Χριστέ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς
κατάρως ἐρρύσω Φιλάνθρωπε διὸ
πάντες σοι κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς
Κύριε.

Οἶκος.

Οίκος.

Ἄκουσασαι Γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν Ἀνάσασιν ἔβλεπον καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τὸ, Χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐῤῥυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρύξαι· διὸ πάντες σοὶ κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Ο** ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας. ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ. »

Τροπάρια.

Σάρκα περιέμενος, ὡς ἀγκίστρω δέλεαρ, τῇ θεῖᾳ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθειλκυσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας. Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ο τῆς γῆς τὴν ἀπλετον οὐσιώσας σύστασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν. Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυοῖ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας Θεὸν σωματούμενον, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν. Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ο διὰ ξύλου Σταυροῦ τὴν τῶν εἰδώλων λύσας πλάνην, εὐλογη-

τὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, καὶ τοὺς ἐν ἄδου συνεγάρας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ο ἀπεριόριστος, διαμείνας ἀτρεπτος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἠνώθη ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν σοὶ τῇ Παναγίᾳ, ὁ μόνος εὐλογημένος.

Νύμφην σε πανάμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώνως δοξάζομεν, καὶ θρόνον τοῦ Κτίστου σου, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν. Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Σ**οὶ τῷ Πανουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν, ἔμελλον: Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάρια.

Σὺ τὸ θελητὸν τοῦ σωτηρίου πάθους ἀπηύξω ποτήριον, ὥσπερ ἀβούλητον· δύο θελήσεις δυοὶ γὰρ καταλλήλαις φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Πανουργοῦ τῇ καταβάσει ἄδης, Χριστέ, καταγέλαστος γεγονώς, ἡμεσὶ πάντας τοὺς πάλαι τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν ἐν σταυρῷ ἐκουσίως τὰς

παλ. α'-

παλάμας ἐκπετάσαντα, καὶ τὰ δε-
σμὰ τοῦ θανάτου διαρρήξαντα,
Χριστὸν τὸν Θεόν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τὸν ὡς νεμρίον ἐκ τάφου
ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν,
καὶ Μυροφόροις ὀφθέντα, καὶ χα-
ράν αὐταῖς φεγγάμενον, Ἱερεῖς
ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάλ-
τας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Σὺ τῷ Παντοτογῷ.

Ἦέπαυται τανῦν ἡ προπατό-
ρων λύπη, χαρὰν τεξαμένης σου
τῆς Θεομήτορος· ὅτι ἐν ἀπαύστως
ὑμνοῦμέν σε Παρθένα, καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄδει σὺν ἡμῖν τῶν Ἀσωμά-
των ὄημος, Παρθένα, τὸν τόκον
σου τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χο-
ρείαν στηράμενοι σὺν πότῳ, καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ὁδὴ θ'. Εἰρμός.

«Ἦσατα χόρευε, ἡ Παρθένος
ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν
τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεὸν τε καὶ ἄν-
θρωπον· Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῶ·
ὄν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον
μακαρίζομεν.»

Τροπάρια.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον ἀνεδέ-
ξω Δέσποτα Χριστέ, ἐκ μήτρας
παρθενικῆς, ὅλος συναρθεῖς μύ-
νος ἀμαρτίας δὲ μὴ μετασχῶν,
ὄλον ἐκ φθορᾶς σὺ ἠλευθέρωσας,
τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Θεορρότῳ αἵματι, κενωθέντι
Δέσποτα, Χριστέ, ἐκ σῆς ἀχράν-

του πλευρᾶς καὶ ζωοποιοῦ, θυσία
μὲν πέπαυται εἰδωλική, πᾶσα δὲ
ἡ γῆ σου τῆς αἰνέσεως τὴν θυσί-
αν ἀναφέρομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλ-
ιν ἄνθρωπον ψιλόν, προήγαγεν
ἡ ἀγνή Κεῖρη καὶ σεμνή, ἀλλ' ἄν-
θρωπον τέλειον καὶ ἀψευδῆ τέλειον
Θεόν· ὃν μεγαλύνομεν σὺν Πατρί-
τι καὶ τῷ Πνεύματι.

Καν. Σταυραῶν. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Σὲ τὸν ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη δε-
ξάμενον, καὶ θανάτῳ συντρίψαντα
τοῦ ἄδου τὴν δύναμιν, οἱ Πιστοὶ
ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν ἀναστάντα ἐκ τάφου
τρίημερον, καὶ τὸν ἄδην σκυλεύ-
σαντα, καὶ κόσμον φωτίσαντα, οἱ
Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Καν. τῆς Θεοτόκου. Ἦσαία χόρευε.

Ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐτυ-
ρώθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ πάντων
δημιουργῷ, καὶ μονογενεῖ Υἱῷ
τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐξ ἀνδρός, ἄ-
νευ δὲ σποράς, Θεοτόκε ἀειπάρ-
θενε.

Νεμομένην ἔστησας τοῦ θανά-
του ἄσχετον ὄρμην, γεννήσασα
σαρκικῶς ὄντως ὑπὲρ νοῦν ζωὴν
τὴν αἰώνιον· ἣ προσβαλὼν στόμα-
τι πικρῷ, ἄδης κατήρηγται, Πα-
ναγία Μητροπάρθενε.

Εἰς τοὺς Αἶνους Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. Α'.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τά-
φου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προήλ-
θες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέ-
χθης ἐκ τῆς Θεοτόκου· οὐκ ἐγνω-
σαν πῶς ἐσαρκώθης οἱ ἀσώματα

σου Ἄγγελοι οὐκ ἤσθοντο, πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται ἀμφοτέρωθεν γὰρ ἐσφραγίσται τοῖς ἔρευνώσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαβρήξας τοῦ μνήματος, ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προήγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὅ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστὸν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον κατέκλιμα, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων. Ἀνέστη ὁ Κύριος· εἶπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, ὡς περ ἐξήλθες, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων πρὸς τοὺς Μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτήρ μακροθυμήσας. Ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολίου.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων

καὶ ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σαύρωσιν καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ἄδου ἐλευθέρωσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγῆσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτὰ σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ σταυρῷ σου τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας, εὐσπλαγγχε δόξα σοι.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι λίαν πρῶτα, ἐπέζητουν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνύσαι ἐμφανῶς, ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον· Ὡ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλής! φυλάττειν τὸν Ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε· κρύψαι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανέρωσατε· Ὡ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! τί πάλιν κρύψαι συμβουλευέσθε, δὲ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε,

τῶν

τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν.
 Ἄγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανόθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὗ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνησθέντες· καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι Μυροφόροις, ἔλεγε γυναῖξιν. Οὐχ ὄρατε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ ἁδοῦ τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νίκος τοῦ ἁδοῦ καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελίσασθε δὲ, ταχὺ πορευθεῖσθαι, τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι. Ὅτως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἐωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἁδὴς ἡμαλώτισται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νεκρῶται, ἡ Εὐα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τελευτᾷται, καὶ ἡμεῖς ἐξωπονήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Εἶτα Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν Προπάριον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαβρήξας τοῦ ἁδοῦ, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος. Ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε Πολυέλεε.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ὁ Ἀγιστὴς ἐν τῷ σταυρῷ Θεὸν εἶναι σε πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας. Μνήσθητί μου Κύριε, βοῶν, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ζωὴν ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάρρα, ὡς σωτῆρα καὶ δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστέ, θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, σὲ ὑμνοῦντας τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ σωτῆρα ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ μνήμά σου Χριστέ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σέμναι, ἐπεζήτητον σε Ζωοδότα μυρίσαι, καὶ ὠφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν. Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, ἐν μέσῳ δύο καταδίκων ληστῶν, ὁ μὲν εἷς, βλασφημῶν σε, κατεκρίθη δίκαιως, ὁ δὲ ἄλλος, σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ὤκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, παραγενόμεναι Γυναῖκες σέμναι, ἀνεβόησαν. Ὁ Χριστὸς ἀνέστη ὡς Δεσπότην καὶ Δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα.

Τριάς ἀμέριστε, Μονὰς ἡ παντοῦργός καὶ πανταδύναμος, ὁ Πατήρ ὁ Υἱός, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἔμψυχε ναὸ Θεοῦ, καὶ πύλη αἰθέδευτε. Χαῖρε ἀφλεκτε,

καὶ

καὶ πυρίμορφε θρόνε. Χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουήλ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ἙΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Στιχηρὰ Προσόμοια.
Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Α΄.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἱ μοι τῷ παροργίσαντι σέ, τὸν ἐλεήμονα Θεόν μου καὶ Κύριον! Ποσάκις ἐπηγγειλάμην μετανοῆσαι Χριστέ, καὶ ψευδῆς εὐρέθην ὁ ἀνόητος! Τὸ πρὶν τοῦ βαπτίσματος κατεβρύκωσα ἔνδυμα, τῶν συνθηκῶν τε, τῶν πρὸς σέ μου ἡλόγησα, καὶ τὸ δεῦτερον πάλιν τοῦτο ἐπάγγελμα, ὃ σοὶ καθωμολόγησα, Ἀγγέλων ἐνώπιον καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ σχῆμα τὸ πένθιμον ἐνδύομενος, εἰμὶ ἀβετήσας· λοιπὸν Σῶτερ μὴ εἰς τέλος ἀφῆς ὀλέσθαι με.

Ποίαν ἀπολογία, ψυχῆ, ἔχεις ἀθλία, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως; ἢ τίς σε τῆς καταδίκης τοῦ αἰωνίου πυρός, καὶ πασῶν βασάνων ἐξαιρήσεται; οὐδεὶς, εἰμὴ σὺ σαυτῇ ἰλεώσῃ τὸν Ἐὐσπλαγγον, τὰς ἀθεμίτους καταλείψασα πράξεις σου καὶ θεάρεστον κτισαμένη βιότευσιν, κλαίουσα καθ' ἐκάστην σου τὰ ἀπειρα σφάλματα, ἅπερ καθ' ὥραν προσπταίεις, ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐνοία τε, Χριστὸν αἰτουμένη, παρασχεῖν σοὶ τὴν τελείαν τούτων συγχώρησιν.

ἕτερον τῶν Ἀσωμάτων ὁμοιον.

Λήμη με τῶν παθῶν τυραννεῖ, καὶ τῆς καρδίας μου τὰς κόρας ἐζέσφωσε, καὶ βλέπειν οὐ σθένω ὀ-

λως τὰς σωτηρίους ὁδοὺς· προῶν πλανῶμαι, καὶ κρημνίζομαι δεινῶς εἰς τὰ βάραθρα τὰ τοῦ ἄδου Ἀρχάγγελοι τῶν δὲ θαυμάτων τῶν ὑμῶν μνηνησκόμενος, θεραπεύομαι ἀπὸ πάσης τῆς νόσου μου. Ἴδοιμι τὴν εὐμένειαν ὑμῶν νῦν ταχύτατα· σπεύσατε σβέσαι τὴν φλόγα, τὴν τῶν παθῶν μου πανσέβαστοι, πρὸς φῶς ὀδηγοῦντες σωτηρίας με, καὶ λύσιν κακῶν μοι γέμοντες.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Κύριε, ἀμαρτάνων οὐ πάυομαι, φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω νίκησόν μου τὴν πώρωσιν μόνη Ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ πάυομαι· τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτωεῖται; Ἡ τίς ἰαθῆναι βουλούμενος, τὸν ἱατρὸν παροργίζει ὡς καγῶ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγεῖων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε, πανεύφημοι Μάρτυρες. Ἐχόντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φοβερόν καὶ παράδοξον, καὶ μέγα τὸ μυστήριον! ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρήθη, καὶ ἡ μήτηρ μετὰ

μετὰ τὸν πόμον Παρθένο· ἀσὶ διέ-
μεινε, Θεὸν γὰρ ἐγέννησεν ἐξ αὐ-
τῆς σαρκωλέντα. Αὐτῷ βοήτω-
μεν αὐτῷ τὸν ὕμνον εἰπόμεν, σὺν
Ἀγγέλοις ἀναμέλποντες. Ἅγιος
εἶ, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ δι' ἡμᾶς ἐ-
νανθρωπήσας, δόξα σοι.

Τῆς ΔΕΥΤΕΡΑς ΠΡΩΤῆς.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσματα
Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. Α'.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγ-
γέλων ἐστώτων, σάλπιγγος ἠ-
χοῦσης, καὶ φλογὸς καιομένης,
τί ποιήσεις ψυχὴ μου, ἀπαγομέ-
νη εἰς κρίσιν; Ὅτε γὰρ τὰ δεινά
σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου
ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ
τέλους βόησον. Ὁ Θεὸς Ἰλάσθητί
μοι, καὶ σώσον με.

Ψυχὴ, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ
δὲ ἐκεῖ αἰώνια· ὁρῶ τὸ δικαστή-
ριον, καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτὴν,
καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν
σπουδῆ ἐπίστρεψον, ἢ κρίσις ἀσυγ-
χώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ηθερμὴ πρασασία καὶ ἀπρο-
σμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ
ἀκαταίσχυητος, τείχος καὶ σκέπη
καὶ λιμὴν τῶν προστρέχόντων σοι,
Ἄειπάρθενε ἀγνή, τὸν Υἱόν σου
καὶ Θεὸν ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις,
εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σω-
τηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καὶ
Χριστῷ ὑπαντήσωμεν, μετὰ

πλήθους ἐλαίου, καὶ λαμπάδων
φαινῶν, ὅπως τοῦ νυμφῶνος ἐν-
δον ἀξιωθῶμεν· ὁ γὰρ τῆς θύρας
ἐξῶ φθανόμενος, ἀπρακτα τῷ Θεῷ
κέκραγεν. Ἐλέησόν με.

Εν κλίνῃ κατακείμενος ἀμαρ-
τημάτων πολλῶν, συλοῦμαι τὴν
ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου· ὁ γὰρ
ὑπνος τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας προξενεῖ
μοῦ τῆ ψυχῇ τιμωρίαν· ἀλλὰ σὺ
ὁ Θεός, ὁ τεχνεὺς ἐκ Παρθένου,
διέγειρόν με πρὸς τὴν σὴν ὕμνω-
δίαν, ἵνα δοξάζω σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα τῶν Χερουδιμ, ὑ-
ψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν Πανύμνη-
τε, Θεοτόκον σε ἐν ἀληθείᾳ ὁμο-
λογοῦντες, ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ
προσπασίαν, καὶ εὐρίσκομεν ἐν
πειρασμοῖς σωτηρίαν· διὸ μὴ παύ-
ση πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν, κρα-
ταίωμα καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Γ'. στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ κριτήριον τρέμω τὸ φοβε-
ρώτατον, καὶ Κριτοῦ τὴν δικαίαν
φρίττω ἀπόφασιν· ἡ συνείδησις καὶ
γὰρ αἰεὶ ἐλέγχει με· τῆ ἀμελείᾳ
δὲ συζῶν, ἀπορῶ καὶ δειλιῶ. Πρεσ-
βείαις ὑμῶν ἀγίαις, ἐκλυτρώσα-
σθε τοῦ πυρός με, οἱ τοὺς πιστοὺς
φρουροῦντες Ἀρχάγγελοι.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν
Ἀλλοφῶρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρα-
νόθεν ἀπαύγασμα. Ὁ χορὸς τῶν
Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν
ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει·

διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοῦξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Γαβριήλ σοι τὸ Χαῖρε τὸ ἐπουράνιον, ἐπὶ γῆς παραδόξως ἐναπεκόμισε· τὸν γὰρ Ἀγγέλων Ποιητὴν ἐν σοὶ σαρκούμενον ὄρων, τὸ μελῳδῆμα χαρᾶς ἀναμέλπει σοὶ Σεμνή, βροτούς δι' αὐτοῦ διδάσκων, ὡς σὺ μόνη χαρᾶς αἰτία πᾶσιν ἀνθρώποις πεφανέρωσαι.

Κανὼν Κατανυκτικός. (Ποίημα Ἰωσήφ.)

Ἦχος πλ. Α'. ᾠδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Α**σωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ᾧδὴν ἐπινίκιον. Ὅτι δεδόξασται.»

Τὸν πολλαῖς ἀπάταις ἐξελεόμενον, καὶ δελεαζόμενον, Χριστέ, τοῦ ἀλλοτρίου, ἐπί-ρεψον, οἰκτιρον, ὡς παντοδύναμος.

Θεοτοκίον.

Πύλη τῆς βίαις δόξης, μετανοίας μοι πύλας ἀναπέτασον, καὶ ἐκ πυλῶν τοῦ ἄδου ἐξάρπασον, δέομαι, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἄκροσιχ.

«Μέλος Ἀγγέλοις τὸ πέμπτον.»

Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Μύσται τῆς Θεαρχίας τῆς φωτοδοτιδος, ὡς ταῖς ταύτης ἀκτίσι πρωτοφανῶς λαμπόμενοι, φωτὶ καταυγάζεσθαι τὴν ψυχὴν μου, Ἀγγελοι τὸν Δεσπότην καθικετεύσατε.

Εχοντες παρρησίαν, ὡς θρόνῳ τῷ ὑψηλῷ παριστάμενοι, πάντας τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντας ὑμᾶς κινδύνων λυτρώσασθε, Πρω-

τοστάται τάξεως οὐρανόυ, ᾧ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡκατάρη, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ Εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη Πιστοῖς· χαρὰν ἐξανάτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασιν.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ε**πὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν, ὁ Θεὸς καθύηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ, καὶ ψάλλομεν αὐτῷ συνετῶς, ὡς βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Τροπάριον.

Σὺ ὁ μηδένα ἀπολέσθαι βουλόμενος, ἀγαθὲ Κύριε, ἀπολλύμενον οἰκτιρον· σῶσάν με ῥοπή Πανοικτίρμον τοῦ ἐλέους σου.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ, ἡ Θεὸν σωματώσασα, τὰς σρωνὰς πρόσδεξαι βοῶντων σοὶ πάντοτε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, τῶν ποικίλων περιστάσεων.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ο λόγῳ τοῦς χορευτὰς τῶν ἄνω Δυνάμεων σοφῶς ὑποστήσας, τὴν σὴν χρηστότητα τὴν ἀπειροδύναμον δεικνὺς, τούτων ταῖς προστασίαις, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ τοῦς Ἀσωμάτους χοροῦς φωτίζοντος, μίαν Θεαρχίαν ἐν τρισὶ μέλπειν ἀκαταπαύστως ἁγιασμοῖς καὶ κυριότησιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Τ**ὰ ἔργα τῆς αἰκονομίας σου,

Κύριε,

Κύριε, ἐξέστησαν τὸν Προφήτην Ἀββακούμ· ἐξήλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας. »

Τροπάριον.

Τὰ ἔργα, ἅπερ ἐν τῷ βίῳ ἐτέλεσα, ὑπάρχουσι χαλεπὰ καὶ πονηρά· ἐξ ὧν Χριστέ ὁ Θεὸς λύτρωσαί με, μετάνοιαν γνησίαν παρέχων μοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦται ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου Κύριος, μετάνοιαν τοῖς τιμωσί σε διδοὺς, Πανύμνητε τῇ σῇ χρηστῇ μεσιτείᾳ, ὡς εὐσπλαγχνος καὶ μόνος φιλόθρωπος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ἀγγέλων ὑποστήσας λαμπρότητας, Θεουργικαῖς μαρμαρυγαῖς ἀγαθοδότης ἐλάμπρυνας, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, τὸν λόγον σου πληρώσας Φιλάνθρωπε.

Γεώδη τῶν σωμάτων φρονήματα ἀποβαλλόμεθα Πιστοί, τῇ πολιτείᾳ μιμούμενοι τῶν Ἀσωμάτων τὰς τάξεις, καὶ νῦν ἀναπτέρωσάμεν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι προστασία Πανάμωμε, καταφυγή τε καὶ λιμῆν, παθῶν τὴν ζάλην διώκουσα, ἢ τὰς Ἀγγέλων χορείας τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασα.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

« Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, Χριστέ ὁ Θεὸς, πρὸς σέ ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτός· ἐπίφανον ἐπ' ἐμέ τὸ πρόσωπόν σου. »

Τροπάριον.

Ἀνάνηψον, ὦ ψυχῇ, ἀνάνηψον,

ὑπνου βαρέας τῆς ἐμῆς δεινῆς ἀμαρτίας, καὶ μετανοίας φωτὶ περιουαγάζου.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, τὰ σὰ ἐλέη παράσχου τῷ λαῷ σου τοῦ Ἐλεήμονος γὰρ ἐδείχθης Μήτηρ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἐπιπορευόμενοι τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὰς τοῦ Δεσπότου εὐεργεσίας τοῖς Πιστοῖς κομίζετε, καὶ περιφρουρεῖτε, πανένδοξοι Ἀρχάγγελοι.

Λόγῳ σου πειθόμενοι, Λόγε Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τῆς οὐρανοῦ ταξιαρχίας, οἱ κλεινοὶ Διάκονοι, τῷ τῆς σῆς λαμπάδος φωτὶ περιουαγάζονται.

Θεοτοκίον.

Ὀλην μου τὴν ἔφεσιν πρὸς σέ μετάστησον, τῆς ὑπὲρ λόγον ἐπιθυμίας, γλυκασμὸν ἢ φέρουσα, τοῖς σέ Θεοτόκον ἀγνήν ἐπιγινώσκουσιν.

ᾠδὴ ς'. Εἰρμός.

« Τοῦ χήτους τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, ἐμέ δὲ ἐκ βυθοῦ ἀμαρτημάτων ἀνάγαγε Κύριε, καὶ σῶσον με. »

Τροπάριον.

Οὐκ ἔσιν ἐν τῷ βίῳ ἁμαρτία, ἢ μόνος οὐκ ἐτέλεσα ὁ τάλανμόνε Ἀναμάρτητε, οἰκτείρησόν με.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τῶν Πιστῶν ἡ προστασία, ρυθθῆναι ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, δυσώπει τὸν Κύριον, τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

« Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρῳ

φθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος. »

Τροπάριον.

Ἰερῶς κοσμούμενοι, τῶν Ἀγγέλων δῆμοι ἐκλεκτοί, φωτοδότοις λάμπεισι φαιδρύνονται, τὰς θεουργοὺς ἐκφαντορίας μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, Ἀχραντε, τὸν τῶν ὀλων Κτίστην καὶ Θεόν, ὃν σὺν τρόπῳ βλέπουσι γηθόμενοι, πανευλαβῶς παρεστηκότες οἱ Ἄγγελοι.

Ὡδὴ Ζ'. Εἰρμός.

« Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ βλέπων ἀβύσσους, καὶ ἐπὶ θρόνου δόξης καθήμενος, ὁ ὑπερῦμνητος καὶ ὑπερένδοξος. »

Τροπάριον.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὃδὶ εὐσπλαγχνίαν μετανοοῦντας πάντας δεχόμενος, ὁ ὑπερῦμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ μήτραν Παρθένου καθυποδύς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὑπερῦμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὴν ἀπειροδύναμον ἀναφαίνων δύναμιν, ὑμᾶς, Ἀρχιστράτηγοι, Χριστὸς ὑπεστήσατο, διδάξας ἀναμέλπειν ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ πληθὺν ἀμέτρητον Ἀσωμάτων τάξεων κοσμῶν ἀγαθότητι, Πιστῶν τὰ συστήματα, ἀξιώσον ὑμνεῖν σε. Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πάθει κλονούμενον, σὺ με νῦν στερέωσον, ἢ πᾶσι πηγάσασα Πιστοῖς τὴν ἀπάθειαν, τοῖς πίστε, μελωδοῦσιν. Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ Η'. Εἰρμός.

Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Νεκρὸν ταῖς παραβάσεσι γενομένον, Κύριε ζώωσόν με, ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεός ἀνέτειλε, καὶ θεογνωσία κατελάμπρυνε, τοὺς ἐσκοτισμένους, πανῦμνητε Παρθένη.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

« Σὺ τῷ Πανουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν, ἐμελπον. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Τροπάριον.

Ἐλκει με τὰ νῦν, τοὺς τῶν Ἀγγέλων δῆμους ὑμνησαι τοῖς ἄσμασι, καρδίας ἔφεσις, οἷς περ συμμέλπω. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πύλη τοῦ Φωτὸς, Παρθενομήτορ Κόρη, φωτὶ σου καταύγασον τοὺς σοὶ προστρέχοντας· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς καὶ προστασία, μόνη Παναγία, αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὡδὴ

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναίξει, καὶ εὐλογημένην ὑπὸ Θεοῦ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Πλεως γενοῦ μοι Κύριε, ἄμετρα ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς σῆς με, Λόγε, βασιλείας καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Φέρεις, ὡσπερ θρόνος πύρινος, νεύματι τὸν πάντα φέροντα, καὶ θηλάζεις Παρθένε τὸν πάντα διατρέποντα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός

« Ησαία χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον. Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν τεκοῦσαν μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Τῶν ταγματῶν ἑξαρχοὶ περικότες τῶν Ἀγγελικῶν, παιδρότατε Μιχαήλ, θεε Γαβριήλ, τῆς θείας σαρκώσεως παναληθῆς κήρυξ γεγονώς, πάντας φρουρήσατε, τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Ποερῶς Ἀρχάγγελοι, Ἐξουσία, Θρόνοι, Χερουβὶμ, Δυνάμεις καὶ Σεραφὶμ, Ἄγγελοι παιδροί, Ἀρχαί, Κυριότητες, τῷ σῷ Υἱῷ, ἀχραντε Σεμνῇ, τρόμφω λατρεύουσι, Θεοτόκε παμμακάριστε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων. Κατανυκτικά.

Οἶμοι! τί ὠμοιώθην ἐγὼ τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργέ, Χριστὲ ὁ Θεός,

τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱὸν δέξαι με, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὃ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμὸν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλόανθρωπος, δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἄθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἐσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιοθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατὰπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἡἄυσον τὸν πόνον τῆς πολυστενάκτου ψυχῆς μου, ἡ παύσασα πᾶν δάκρυον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· σὺ γὰρ βροτῶν τὰς ἰδύνας διώκεις, ἀμαρτωλῶν τὴν κατήφειαν λύεις· σὲ πάντες κεκτήμεθα ἐλπίδα καὶ στήριγμα, Παναγία Μητροπάρθενε.

Τῆς ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσ.

Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄυσόν μου τῆς καρδίας, Σωτήρ, τὴν ἐκ Δαιμόνων γενομένην μοι πώρωσιν, καὶ δός μοι δακρύων ὄμβρους τῆς μετάνοίας, ὡς ἂν

τὰ πολλὰ θρηνήσω μου ἐγκλήμα-
τα, καὶ πᾶν τὸ ῥυπαῖνον τὸν λο-
γισμὸν μου βυθώσωμαι, καὶ τοῦ
τῆς λήθης σκοτασμοῦ λυτρωθήσω-
μαι, καὶ ἀρθήσωμαι πρὸς καλῶν κα-
τανόησιν. Πρόσχευ μοι, καὶ εἰσά-
κουσον, ἰλάσθητι Κύριε, καὶ τὴν
ἀθλίαν ψυχὴν μου τῶν τυραννοῦν-
των ἀπάλλαξον παθῶν, ὅπως εὖ-
ρω ἐν σοὶ ἄνεσιν, καὶ πράττω τὰ
σὰ θελήματα.

Χεῖλη μεμολυσμένα κινῶ, καὶ
ῥυπαρὰς χεῖρας πρὸς σέ Ὑπερά-
γαθε, καρδίαν συγκεχωσμένην
τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς, ὀφθαλ-
μοὺς τυφλωτῶν ὁ πανάθλιος ψυ-
χὴν περιφέρω, ἐσκοτισμένην τοῖς
πάθεσι, καὶ ταῖς ἀτόποις ἡδοναῖς
ὁ παμβέβηλος συγκαλύπτομαι, καὶ
οὐκ ἔχω ἀνάνευσιν· ἔκτεινον τὰς
ἀχράντους σου, παλάμας φιλάν-
θρωπε· σῶσόν με Σῶτερ, βῶσόν σοι,
καὶ μολυσμοῦ ἀποκάθαρσον, πολ-
λῶν ἐγκλημάτων, καὶ δεινῶν ἐπερ-
χομένων ὡς πολυεσπλαγχνος.

Στιχηρὸν τοῦ Προδρόμου ὁμοιον.

Ρεῦμα σφοδρὸν, καὶ πᾶν δει-
νὸν, τῆς καταιγίδος τῶν παθῶν
τῆ καρδίᾳ μου ἐχύθη, καὶ κατα-
κλύζει, καὶ εἰς βυθὸν ζοφερὸν συ-
νωθεῖ ἀτόπου ἀπογνώσεως· αὐτὸς
ἀοράτῳ ἐπιστάσις σου φάνηθι, καὶ
τῇ ἰσχύϊ τῆς σεπτῆς συμπαθείας
σου, τοῦτο ξήρανον, καὶ εἰς τέλος
ἀφάνισον, ρεῖθῶρά μοι παρεχόμενος
πλημμύρας αἰοίδιμε, τὰ καταρδεύ-
οντα φρένας, καὶ νοῦν καὶ ἐννοίαν
ἅπασαν· δι' ὧν ἐκθλαστώνειν ἰλα-
σμὸν καὶ σωτηρίαν, δίδου μοι Πρό-
δρομε.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά·

Κύριε ἁμαρτάνων οὐ πάρομαι
φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γι-
νώσκω· νίκησόν μου τὴν πᾶρωσιν,
μόνε Ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτο-
οῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ
πάρομαι. Τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν
δικαστὴν οὐ πτοεῖται; Ἡ τίς ἐαθή-
ναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν πα-
ροργίζει ὡς κἀγώ; Μακρόθυμα
Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγ-
χνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλ-
λόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ
ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς
βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλη-
σαν, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην καὶ
τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί
σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,
ὡς παντοδύναμος Θεὸς, τῷ κό-
σμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος·

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ
κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσει-
στον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν
ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυ-
γὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ: ΤΡΙΤΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ: ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα
Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. Α'.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἄγ-
γέλων ἐσώτων, σάλπιγγος ἠχού-
σης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί
ποιήσεις ψυχὴ μου, ἀπαγομένη

εις κρίσιν· Τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίσανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα. Διὸ πρό τέλους βόησον. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ψυχὴ, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια· ὄρω τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν σπουδῆ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Η τὸ ἄνθος τὸ θεῖον ῥίζα βλαστήσασα, κιβωτὴ καὶ λυχνία, καὶ στάμνε πάγχρυσε, ἀγία τράπεζα, Χριστὸν τὸν ἄρτον ζωῆς φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκδυσώπησον αὐτόν, σὺν τῷ ἁγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχ., ἕτερα.

Θρήνησον ψυχῆ μου τὴν σεαυτῆς βραθυμίαν· βέλγησον λοιπὸν πρὸ τελευτῆς ἐπιστρέψαι· θορύβων ἀπόσθητι βιωτικῶν· Θεῷ προσκολήθητι τῷ ἀγαθῷ· καὶ σώσει σε, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου τοῦ ἀρχιποίμενος, ἀκουσώμεθα πάντες οἱ ἁμαρτήσαντες· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐπὶ γῆς σαρκὶ ἐπέφανεν, εἰς μετανοίαν καλῶν τοὺς κατ' ἐμὲ ἁματωλοὺς· θαρσεῖτε καὶ μὴ θροεῖσθε· μικρὸς γάρ ἐστιν ὁ κόπος, ἀλλὰ γλυκεῖα ἡ ἀνταπόδοσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξάισιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ

τῆς κηρύσεως, ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς, ὦ Ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστα τὸν λογισμὸν ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφηπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Γ'. στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελισάβητ στείρωσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῆ τοῦ Γαβριὴλ γαστρί συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν νηδύϊ προσκίρτα, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ Θεὸν προγνοὺς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι ὀνητῶ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαόν σου, συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενωῶς· Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαξόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχ. (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων)

Ἰλασμὸν Χριστέ πταισμάτων δίδου Ἰωσήφ. Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Γ**ῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν Ἡλιὸς ποτε, ἄβυσσον, ἣν αὐχ ἐώρακε γυμνὴν τὸ κύτος οὐρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως

Κύριε·

Κύριε· και εισήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος ἀγιάσματος σου, ἄδοντα, ψάλλοντα ἐπινίκιον ᾠδὴν.»

Τροπάριον.

Πλασμὸν μοι δῶρησαι τῶν πεπραγμένων μοι Σωτήρ, καὶ ἄνες μοι πρὸ τοῦ ἔνθεν ἀπελθεῖν καθαρον πολλῆς σηπεδόνος Κύριε, ὁ καθαρίσας λεπρούς· καὶ ἀξίωσον καὶ ἐμὲ ἀμέμπτως παραστήναι σοι, μέλλοντι ἔρχεσθαι, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι συνηθείας με, ἀγνή Παρθένε, πονηρὰς· στήριξον ἐπὶ πέτραν ἐντολῶν, περιτρεπόμενον μεθοδείαις, Δέσποινα, τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ· καὶ ἀξίωσον καὶ ἐμὲ, Χριστῷ εὐαρεστῆσαι καλῶς, ἄδοντα, ψάλλοντα ἐπινίκιον ᾠδὴν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Βαπτιστὰ τὴν δε τὴν παράκλησιν δέχου. Ἰωσήφ.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Βίον καθηγνισμένον, ζωὴν τε ἄυλον, ἐπεδείξω Προφῆτα, ἐν ὑλικῷ τῷ σώματι διὸ δυσωποῦμέν σε, μιμητάς σου ἔργασαι, τοὺς ἐν πίστει σε μακαρίζοντας.

Ἄβυσσον καταδύσας τῆς εὐσπλαγγχίας Χριστὸν ποταμίους ἐν βρείθροις, αὐτὸν δυσώπει Πρόδρομε, ξηράναι τὴν ἄβυσσον τῶν κακῶν μου, δεόμεναι, καὶ φωτίσαι μου τὴν διάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας ἀπορρήτως, ᾠδίνων ἄνευθεν, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰώνων ἀρβύστως ἀπεγέννησε, πανύμνητε Δέσποινα· ὃν δυσώπει σώξασθαι ἀπὸ

πάσης βλάβης, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα εὐδίου κακοδηγῶν ὡς Θεός.»

Τροπάριον.

Μετανοεῖν σοι τῷ Θεῷ ἐπαγγέλλομαι, καὶ πάλιν ἁμαρτάνων τί γένωμαι; πῶς σοι ἐποφθήσομαι, ἡνίκα κρίνης τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Τῆς μετανοίας πύλας νῦν μοι ὑπάνοιξον, πύλη φωτὸς Παρθένης, καὶ εἰσόδους τῶν παθῶν ἀπόκλεισον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βριθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Γάσεις τοῖς προσιοῦσι πίστει τῷ οἴκῳ σου, θαυμαστὲ Προφῆτα, πηγάζων πάντοτε, ἴσαι τῆς ἐμῆς καρδίας, δυσωπῶ σε, τὰ παναθλίως συμφυέντα μοι ἐξ ἀπροσεξίας, Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθενομήτορ, μόνη Πανύμνητε, ἐγκλημάτων μώμου ἡμᾶς ἀπάλλαξον, φωτίσον ἡμῶν τὸν λογισμὸν, ἀγιάσον καρδίαν, καὶ αἰωνίου ἡμᾶς λύτρωσαι πάντας καταδίκης, δεόμεθα.

20 ᾠδὴ

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Α**κήκοα, Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ ἐδόξασά σε, μόνη Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Ρημάτων σου Κύριε καταφρονήσας φωταγωγούντων, σκότους ἔργα ἔπραξα, καὶ πτοοῦμαί σου τὸ ἐκεῖθεν μέγα κριτήριον.

Θεοτοκίον.

Η πάναγνος Δέσποινα, ἀμαρτανόντων ἢ προσασία, τῶν πιπτόντων θεία ἐπανόρθωσις, ὡς Θεὸν τεκοῦσα δοξάζεται.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὴν θείαν ἐνόησας σου.

Τὰ ἄνω κατοικήσας βασιλεία, ὡς στρατιώτης ἀληθῆς τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Βαπτιστά, αὐτὸν δυσώπει ἀπαύστως, λαὸν κατῴκειριῆσαι τιμῶντάς σε.

Ηγίασεν ἐκ μήτρας σε Κύριος, ὁ προειδὼς τὸ εὐγενές τῆς σῆς καρδίας Ἀοίδιμε· αὐτὸν ἰκέτευε, πάντας ἡμᾶς καθαγιάσαι, δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ελέησόν με μόνη Πανύμνητε, τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ ῥῦσαι αἰωνίου κολάσεως.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Τ**ὴν τάλαιναν ψυχὴν μου, νυκτομαχοῦσαν τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἰκτερον, καὶ λάμπσον, νοητὲ Ἥλιε, ἡμεροφαιεῖς ἀκτίνας ἐν ἐμοί, τοῦ διατμηθεῖαι τὴν νύκτα τὸ φῶς.»

Τροπάριον.

Εξ ἔργων σωτηρία ἐμοὶ οὐκ ἔστι· πολλὰ γὰρ ἐπὶ γῆς ὁ τάλας ἤμαρτον, καὶ τρέμω τὸ φρικτὸν βῆμά σου ὅτε κατακρῖναι μέλλεις ὁ Θεὸς τοὺς παραβάτας τῶν σῶν ἐντολῶν.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀρρήτῳ λόγῳ Παρθενομήτορ ἐκύησας, ἡμῖν πᾶσι μετανοοῦσαν διδοῦντα, τοῖς πολλὰ πταίσουσι, διὰ μεσιτείας σου τῆς ἀγαθῆς, καταφυγὴ τῶν πιστῶν καὶ λιμῆν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τέτοκε στεριεύουσα γαστήρ σε Πρόδρομε, τὰς στεριερούσας κελῶν καρδίας, εὐτέκνους δεικνύοντα, ἐγκάρποις σου λόγοις· διὸ σε μακαρίζομεν.

Ηνθησας ὡς εὖοσμον κρῖνον, Ἀοίδιμε, ἐν ταῖς ἐρήμοις· διὸ βοῶ σοι· Τῆς ψυχῆς μου, Πρόδρομε, πᾶσαν δυσωδίαν κακίας ἀποδιώξον.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε τῆς δόξης Ἀχραντε, διανοιζόν μοι τῆς μετανοίας πύλας, προξενούσας μοι τὰς θείας εἰσόδους καὶ τὴν ἐκεῖ καταπαυσιν.

Ῥδὴ Σ'. Εἰρμός.

«**Ω**ς τὸν Προφήτην τοῦ ἱεροῦ ἐβρύσω Κύριε, καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθάρτων παθῶν ἀνάγαγε, δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.»

Τροπάριον.

Ιδοὺ καιρὸς ἐπιστροφῆς, καὶ γὰρ κατάκειμαι ὑπτιος αἰεὶ, ἀναισθησίᾳ πολλῇ κρατούμενος πάντοτε

Λόγε· τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας μου διαλύσας ἐλέησάν με.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε σκηνή, τοῦ ἀγιασματος σεπτὴ κιβωτὲ, λυγρία θείου φωτός, ἄρτου ζωῆς τράπεζα, Λόγου παλάτιον ἔμφυχον, οἶκον Πνεύματός με δεῖξον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου Εἰρμός.

«Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.»

Τροπάριον.

Ἀπορρήτοις λάμψεσι διαλύμπων Προδρόμε Χριστοῦ, ἐνεργεῖ πρεσβεία σου καταύγασον τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Καταιγίς χειμάζει με ἄμαρτίας, Ἄχραντε ἀγνή· σπεύσον ἐξελεῖσθαι με, εἰσάγουσα μετανοίας πρὸς τοὺς λιμένας Πανάμωμε.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«Πυρὸς σθεστήριον, τῶν Παίδων ἡ προσευχή· ὀροσίζουσα κάμινος, κήρυξ τοῦ θαύματος, μὴ φλογίζουσα μηδὲ συγκαίουσα τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Τὰς ἀνομίας μου, τὰς ἀδικίας μου Σωτὴρ, τὰ ἄπειρα πταίσματα Χριστέ συγχώρησον, καὶ μελλούσης με ῥῦσαι κολάσεως, διὰ τὸ πλῆθος τῶν σῶν οἰκτιρμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀμὴν σωτήριος ἐδείχθης πᾶσιν Ἄγνή, παθῶν τὸ κλυδώνιον καταπραύνουσα, πρὸς γαλήνην τε

πάντας μετάγουσα τῆς μετανοίας, Σεμνή, τοὺς ἐν γῆ ταπεινοὺς.

Καν. τοῦ Προδρόμου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Λόγοις δυσωποῦμέν σε, τὸν τοῦ Λόγου Προδρόμον, πατρῶς ὡς ἔλυσας φωνὴν ἐν τῷ τίχτεσθαι, διάλυσον τοὺς βρόχους τῶν ἡμῶν ἁμαρτημάτων.

Ἦλιε πολύφωτε, λάμψον μετανοίας μοι σωτήριον ἔλλαμψιν, καὶ σκότους με λύτρωσαι παθῶν παρενοχλούντων τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας παιδίον Πανάμωμε, Χριστόν, τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν ἐργαζόμενον, τῶν πεπαλαιωμένων τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμός.

«Ἀγγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος, τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε Λευῖται, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Δολίως ὄφεις με ὁ πονηρότατος, ἀποσυλήσας, ἐπλήρωσε κακῶν, καὶ στενάζων κράζω: Μὴ ἀπώση με Λόγε, τὸν κατακεκριμένον, καὶ τεταπεινωμένον.

Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων καύχημα, βροτῶν διάσωσμα, ἐγγυητὴς μου γενοῦ, Μῆτερ Θεοῦ, ὅπως ἐπιστρέψω, καὶ κομίσωμαι λύσιν, τῶν προημαρτημένων, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«Σοὶ τῷ Παντοκράτῳ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν, ἔμελλον: Πάντα

τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Δῆμον προχοαῖς ταῖς Ἰορδάνου λουεῖς, κηρύττων μετάνοιαν, μέγιστε Πρόδρομε· ὄθεν βοῶ σοι· Τὰ τῶν παθῶν μου ρεῖθρα ξήρανον, πηγὰς μοι δακρῶν ἐπιπέμπων.

Θεοτοκίον.

Υψώσας ἡμᾶς, τῷ ὑψηλῷ σου τόφῳ, βαράθρων συμπτώσεως, Θεοχαρίτωτε· ὄθεν φωνάζω σε χαριστηρίως· Πίστει, Κόρη, ἀνυμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Βίρμος.

«**Ο**τι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, παρθένον ἀναδείξας σε, Ἄγνη· μετὰ τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν ἀσπόρως τὸν ἑαυτῆς Ποιητὴν· διὸ σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Ἰνα σου μεγαλύνω τὸ μακροθυμον Δυνατὲ, μακροθύμησον ἐτι ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ ἐκκόψης με, ὡς τὴν ἀκαρπον Λόγε συκῆν, κραυγάζω σοι, ὅπως τῆς μετανοίας καρποὺς προσφέρω σοι.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς νεφέλη, προηγούμενη νέου λαοῦ, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας ἀληθῶς, Θεοχαρίτωτε ἀνεδέχθης, καὶ πύλη εἰσάγουσα πρὸς ζωὴν· διὸ σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Βίρμος.

«**Η**σαία χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἀνθρώπον· Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ·

ὃν μεγαλύνοντες, τὴν τεκοῦσαν μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ ἡ εὐπρέπεια τοῦ σοῦ οἴκου, ὅσα οὐρανός, γνωρίζεται ἐπὶ γῆς, Πρόδρομε Χριστοῦ· ἐν ᾧ ἀφικόμενος, ἀγγελαῖς θείαις φρυκτωρεῖς τοὺς καθ' ἑκάστην σε γῆν ἐν τούτῳ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον ὄχημα τοῦ Ἥλιου ὠφθῆς ἀληθῶς, τοῦ λάμπαντος ἐκ τῶν σῶν, Ἀχραντε ἄγνη, λαγόνων, καὶ λύσαντος τῆς ἀπάτης σκότος χαλεπὸν· ὄθεν ἐν πίστει σε κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Κατανυκτικά.

Οἶμο! τί ὠμοιώθη ἐγὼ τῇ ἀκαρπῷ συκῇ, καὶ προοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ; ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργέ, Χριστέ ὁ Θεός, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν δέξαι, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰ πλήρη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὃ ἐκ Παρθένου τεχνεῖς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμὸν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλόρθρωπος, δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίασαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνή· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναφυκὴν. Ταῖς πρέσβει-
αῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς·

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμένων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων ἁγία Δέσποινα, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν βοήθειάν σου κατάπεμψον ἡμῖν.

ΤΗ: ΤΡΙΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Α'.

Χαίραις ἀσκητικῶν.

Παῦσον τὰς τῶν δαιμόνων ὀρμάς, τὰς κατ' ἐμοῦ ἐπερχομένας Φιλάνθρωπε, ζητούντων τοῦ θανατῶσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ καταγαγεῖν με εἰς ἀπώλειαν, αὐτῶν τὰς βουλὰς τε, καὶ τὰς ἐνέδρας ματαίωσον, τὰς καὶ' ἐκάστην ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε, καὶ ἐκλύτρωσαι ἀπὸ τούτων με Δέσποτα. Παῦσον τὸ πολυτάραχον τοῦ βίου κλυδώνιον· ῥῦσαι γενένης, καὶ σκότους τοῦ αἰωνίζοντος, δέομαι, Χριστέ, ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι κόσμον μετὰ δόξης, ὡς ὑπεράγαθος.

Βίβλων ἀνοιγομένων Χριστέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς παρουσίας σου, καὶ πάντων παρισταμένων τῷ κριτηρίῳ τῷ σῶ, καὶ ἀποβλεπόντων τὴν ἀπόφασιν, πῦρὸς πρὸ τοῦ βήματος ἐλκομένου, καὶ σάλπιγγος σφοδρῶς ἠχοῦσης, τί ποιήσω ὁ ἄβυσθος, ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, καὶ καταδικαζόμενος εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον; Δέομαι οὖν πρὸ τοῦ τέλους, λύσιν εὔρεϊν τῶν πταισμάτων μου,

Χριστέ ὁ Θεός μου, ὁ δωροῦμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τῆς Θεοτόκου ὅμοιον.

Κλαίω καὶ σκυθρωπάζω πικρῶς, κατανοῶν τὸ φοβερὸν λογοθέσιον, ἐξ ἔργων μὴ κεκτημένος ἀπολογίας μικρᾶς ἀφορμῆν ὁ τάλας· διὸ δέομαι, πρὶν ἢ ἐπιφθάσῃ με τέλος βίου τὸ ἀδηλον, πρὸ τῆς δρεπάνης τοῦ θανάτου, πρὸ κρῖσεως, πρὸ τοῦ μέλλειν με τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι, ἐνθα τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκότος ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ἐκεῖνος, ὁ κατεσθίων τοὺς πταίοντας, Ἄγνη, τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσίν μοι δίδου, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ο Σταυρὸς σου Χριστέ, εἰ καὶ ξύλον ὁράται τῇ οὐσίᾳ, ἀλλὰ θείαν περιβέβληται δυναστείαν· καὶ αἰσθητῶς τῷ κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μόνον παγέντος τοῦ ξύλου, Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου, ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν· οὐ γὰρ ἐτι καταδίκη ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας. Σταυρὸς ἡμῶν σήριγμα. Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα· Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Μαρτυρικόν.

Πρεβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα

Δόξα και νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικόν.

Στάσα ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα, θρηνωδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα: Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου ὃν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον τὰς ὠδύνας ὡς ἀνάνδρος, καὶ πῶς ἀρτίως τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι τὴν καρδίαν ἢ Ἄμεμπτος; ἀρτί γὰρ ἐκπεπλήρωται τὸ ῥῆμα, ὃ εἶρχεν ὁ Συμεὼν, τῇ καρδίᾳ ἐμῇ ῥομφαίαν ἐλεύσεσθαι· ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι, καὶ σῶσον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

ΤΗ: ΤΕΤΑΡΤΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ: ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. στιχ. Καθίσματα
Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτῆρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην. Δόξα σοι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτῆρ ἡμῶν, τοῦ κόσμου ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεὶς, τῆς κατάρας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἢ πάντων ζωῆ. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν σταυρῷ σε ὄρωσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα, ἔλεγεν: Ἀγαμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ ὡς κακοῦργος ἐπάγη;

τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων ζωῶσαι θέλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν ἐκουσίως, ὡς οἶδε, καὶ ὡς εὐδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ τὰς ἀμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ βασιλείας κατηξίωσεν.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας ἐκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορὰς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτῆρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ Πιστοὶ καὶ προσκυνούμεν σε· ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξαζόμεν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οικτίρμον, ὡς ζωοδότῃ καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος σε αἰεὶ ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἰδοὺ πεπλήρωννται· ἡ ἀρχαία βουλή σου τὸ πέρας εἴληφε· σὺ γὰρ ἐκὼν, Παμβασίλευ, σαρκὶ ἐπτώχευσας, Χριστέ, καὶ κατεδέξω δι' ἡμᾶς ἀνελεθῆν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομείναι διὸ δοξαζόμεν, Λόγε, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου συγκατάβασιν.

Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Μεμυκότας σε κόρας, Υἱέ παμφίλιτατε, ὀφθαλμοῖς καθορώσα, τὸ φῶς μου σβέννυται· οὐδὲ γὰρ Ἥλιον ὄραν ὅλως ἀνέχομαι· ἤθελον Λόγε τοὺς ἐμοὺς ἐξορυχθῆναι ὀφθαλμούς. Σκοτίσθητι φῶς Ἥλιου· ὁ γὰρ δούς σοι τὸ φῶς ἐν λόγῳ, ἐν τῷ σταυρῷ τὰς κόρας ἔμυσε.

Κανὼν Σταυρώσιμος οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κόσμον ὑψοῖ Χριστὸς, ὑψωθείς
ξύλῳ. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

« Ἴππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα. »

Τροπάριον.

Τὸν ἀκαταληψία κατανοούμενον σαρκωθέντα, καὶ κόσμῳ ἐμφανισθέντα σώματι, ξύλῳ ἀπῆρώρησε, βουληθέντα, πάλαι Ἑβραίων δήμος παρανομώτατος.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε τὸν ἐκ γαστρός σου τεχθέντα Κύριον κατενόησας ξύλῳ ἀδίκως ἀνυψούμενον, Παρθένε ἐδάκρυσας, καὶ τούτου ὕμνησας ὄντως τὴν ἀπειρον συγκατάβασιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Πέμπτον πέφυκεν ἄσμα νῦν τῆ Παρθένης. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πύλη τῆς θείας δόξης, ἡ διανοίξασα, Παραδείσου τὴν πύλην, τῆς μετανοίας πύλας μοι διανοίξον, δέομαι, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τοῦ ὑμνεῖν σε Θεοχαρίτωτε.

Εστησας τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην, τέξασα τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα Πανάμωμε· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, τὰ νεκροῦντα πταίσματα τὴν ψυχὴν μου στήσαι, καὶ σώσαι με.

Πόκος καθάπερ, ὄμβρον τὸν ἐπουράνιον, ἐπὶ σὲ κατελθόντα, κατεδέξω Πάναγνε· διὰ τὰ ὄμβρηματα τῶν παθῶν μου ξήρανον, ἰκετεύω σε Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ Γ'. Εἰρμός.

« **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδεὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὸ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἑκκλησίαν σου φερέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε. »

Τροπάριον.

Σταυροῦσαι, καὶ Παράδεισος πάλιν ἀνοίγεται, καὶ Ληστής πρὸ πάντων χαίρων εἰσέρχεται. Θνήσκεις Ἰησοῦ μου, καὶ ἐχθρὸς ὁ πλάνος θανοῦται, ὁ νεκρωθεὶς Ἀδάμ ζωοῦται δέ. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Υμνοῦσιν Ἀγγελικοὶ χοροὶ σε Πανύμνητε, ἀσυγκρίτως τούτους τὴν ὑπερέχουσαν· τέτοκας Θεὸν

γάρ

γὰρ ἐν σαρκί, τὸν ξύλου τὴν κατάραν διὰ τοῦ ξύλου ἀφανίσαντα, καὶ τὴν εὐλογίαὶν πηγάσαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός. ὁ αὐτός.

Τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας τραυματισθέντα με, τῷ ἐν σοὶ φαρμάκῳ ὄλον ἠγίωσον, καὶ τῆς συνεχούσης με Ἀγνῆ ἀπάλλαξον ὀδύνης, τῶν ὀδυνῶν ἢ ἀπαλλάξασα γένος τῶν ἀνθρώπων τῷ τόκῳ σου.

Οἱ μάτην τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου θλίβοντες, καὶ ἐπιζητοῦντες τοῦ θανατῶσαι με, Δέσποινα, ἀόρατοι ἔχθροί, τῇ σῇ καταβληθέντες ἐπιστάσια, διαμένουσιν ἀπρακτοί, αἰσχύνῃς πληρούμενοι.

Παρήλθε τὰ σκιωδῶς τῷ νόμῳ τελούμενα· τὸν γὰρ νομοδότην Χριστὸν ἐκύησας, χάριν, ἰλασμόν, καὶ φωτισμὸν ἡμῖν νομοθετοῦντα, καὶ τῆς κατάρας ἐξαιρούμενον, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ἰδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Τὴν θείαν ἐνοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀβθακούμ, Χριστέ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι: Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σώσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.»

Τροπάριον.

Ψυχῶν τὴν παντελεῖ ἀπολύτρωσιν περιποιούμενος Χριστέ, Πατρός εἰς χεῖρας παρέδωκας τὴν παναγίαν ψυχὴν σου, ἐν ξύλῳ ἐκουσίως κρεμάμενος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία Θεομητορ διηλθέου εὐλογημένη τὴν ψυχὴν, ἥνικα εἶδες σταυρούμενον, τὸν σὸν Υἱόν, καὶ εἰς χεῖρας ψυχὴν τὰς πατρικὰς παραβέμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός. ὁ αὐτός.

Ἐξ ἔργων σωτηρία οὐκ ἔστι μοι ὑπὸ τὴν σκέπην σου, διὸ, ἐν πεποιθήσει προσέδραμον· ἀπεγνωσμένον με σώσον, πρεσβείαις σου πανύμνητε Δέσποινα.

Φωτὸς τὸ καθαρὸν ἐνδιαίτημα, Ἥλιου ὄχημα σεπτόν, τὴν σκοτισθεῖσάν μου καρδίαν, τῇ τῶν δεινῶν ἀμαυρώσει, καταύγασον καὶ σώσον με Δέσποινα.

Κοιλάδων τῶν τοῦ βίου ὡς κρινόν σε ἀναλαβῶν ὁ Πλαστοουργός, ἐκ σοῦ τῷ κόσμῳ διέπνευσε πνευματικὴν εὐωδίαν, Παρθένε Παναγία Θεοόνυμφε.

Ἰδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω: Τὴν ψυχὴν μου φωτίσον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστέ ὡς μόνος εὐσπλαγχνός.»

Τροπάριον.

Ἰστασο κρινόμενος, δικαιοκρίτα Χριστέ, καὶ κατακρίνων σαρκὶ τὴν ἔχθραν, καλὰ μὲ τυπτόμενος, καὶ ἐλευθερίαν τελείαν ὑπογράφων μοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν παναμώμητον Θεοῦ λοχεύτριαν, δι' ἧς κατάρτα ἀπεστειρώθη, καὶ ἡ ἀπολύτρωσις καὶ ἡ εὐλογία ἐδόθη, μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός. ὁ αὐτός.

Ἐύρω σε βοήθειαν, ἐξαιρουμένην με ἐν ὥρᾳ δίκης τῆς καταδίκης, ὅτε ἐπὶ βήματος τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε παραστήσωμαι.

Νόμῳ με τροπούμενον τῆς ἀμαρτίας Ἀγνῆ, καὶ ταῖς ἀπάταις

τοῦ ἀλλοτρίου συνεχῶς πλανώμενον, καὶ κρημνοῖς πταισμάτων ὠλοῦμενον ἐπίστρεψον.

Σάρκα ἐξ αἱμάτων σου Χριστῶ δανείσασα, τὰ σαρκικά μου Παρθένε πάθη δι' ὄλου καθάρισον, καὶ τῆς ἀπαθείας τὴν τρίβον μοι ὑπόδειξον.

Ῥδὴ ε'. Εἰρμός.

«**Μ**αινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρῳ, Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Τροπάριον.

Υψωθείς Μακρόθυμε, ἐπὶ ξύλου πάσας τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις ἐπτώσας, καὶ ἔσωσας τοὺς πεσόντας, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον.

Θαυμαστός ὁ Τόκος σου, ὁ μεγάλα θαύματα ποιῶν, καὶ ἐν τοῖς Ἁγίοις δοξαζόμενος Θεοτόκε, μόνη πανθαύμαστε Δέσποινα. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μὴ καταπιέτω με ῥαθυμίας Δέσποινα βυθός· ἀμαρτίας κῦμα μὴ καλύψῃ με, ἀλλὰ τῇ σῇ μόνῃ πρεσβείᾳ σωθήσομαι.

Αγαθὸν κηύσασα εὐεργέτην καὶ δημιουργὸν, παναγία Δέσποινα, φιλάγαθε, τὴν ψυχὴν μου κεκαχωμένην ἀγάθυνον.

Νόμῳ προστύπου σε ἡ λυχνία τέξασαν τὸ φῶς, τὸ φωτίσαν Παναγνε τὰ σύμπαντα· διὸ βοῶ : Ἐσκοτισμένον με φώτισον.

Ῥδὴ ζ'. Εἰρμός.

«**Ο** ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος τὴν φλόγα κατέσ-

θεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Τροπάριον.

Εξεψαν ἀκάνθαις σε, Βασιλεῦ ἀθάνατε, δῆμος ὁ παράνομος, προῤῥίζους ἐκτέμνοντα τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει Πανάμωμε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ξύλῳ μαράναντα τὴν φλόγα τῆς κακίας, καὶ φωτίσαντα τὸν κόσμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Υμῶν σε Πανάμωμε· Θεὸν ὑπερύμνητον ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες, Θεοῦντα τοὺς μέλλοντας, Παρβένη Παναγία. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, ζωὴν ἢ κηύσασα· ἐγειρόν με κείμενον ἐκ τάφου Θεόνυμφε, τοῦ τῆς ἀναίσθησίας, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Τὸν ἀπειροδύναμον, τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν φορέσαντα, τέτοκας Ἀγνή· ὃν ἰκέτευε, δεινῶς ἐξασθενοῦσαν, θεραπεῦσαι τὴν ψυχὴν μου.

Ῥδὴ η'. Εἰρμός.

«**Σ**οὶ τῷ Πανουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν, ἐμέλπον. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Υψιστε Θεέ, ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, χολὴν ποτιζόμενος ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς· λόγῃ κεντά-

σαι, ἐναποσφάπτων ὄφιν, τὸν ἐν Παραδείσῳ Ἄδὰμ καταβαλόντα.

Σταυροθετοκίον.

Ἰστασο σταυρῷ, κατανοοῦσα Κόρη πηγνύμενον Δέσποινα Χριστὸν ὃν ἔτεκες· ὅθεν ἐβόας: Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, ἀναρχε ἀνάρχου Πατρὸς Υἱὲ καὶ Λόγε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Η περικαλλῆς καὶ θεαυγῆς Παρθένος, καλῶς ταῖς ιδέαις με κάλλυνον, φαίδρυνον, ὅπως κραυγάζω: Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύλη τοῦ φωτός, τῆς μετανοίας πύλην φωταυγῆ μοι ἀνοιξόν, ἀποδεικνύουσαν πᾶσαν εὐθεῖαν ὁδὸν δικαιοσύνης, φέρουσαν εἰς θείου θελήματος εἰσόδους.

Ρεῖθρον διαυγές, πηγῆ ἀθανασίας, ἐκ σοῦ προελήλυθεν, ἅγια Δέσποινα· ὅθεν βοῶ σοι. Τὰ ρεῖθρα τῶν κακῶν μου ξήρανον τοῖς ὄμβροισ τῆς σῆς Ἀγνῆ πρεσβείας.

Ἦδῆ Θ'. Εἰρμός.

«**Η**σαία χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον. Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῶ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν τεκοῦσαν μακαρίζομεν.»

Τροπάριον.

Ως ἄμνος ἐνήρτησαι ἐπὶ ξύλου Δέσποτα Χριστέ, τὰς σιαγόνας συνθλῶν λύκου νοητοῦ, καὶ τούτου ἐκ στόματος, ἀφαρπάζων σοῦ τὰ λογικὰ Δέσποτα πρόβατα, καὶ προσάγων τῷ Γεννήτορι.

Θεοτοκίον.

Φυτουργὸν ἐκύησας εὐσεβείας

τὸν Δημιουργόν, φυτεύοντα ἐπὶ γῆς γνῶσιν ἀληθῆ καὶ τὴν ἐκπλαστήσασαν ἀπὸ φυτοῦ λύοντα ἄραν ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Θεμέλιον ἄσειστον σωτηρίας τέτοκας Ἀγνῆ, ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν, θεαῖς προσταγαῖς, τὸν θεμελιώσαντα· ἐν ᾧ ἡμᾶς τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας, στηριχθῆναι καθικέτετε.

Εν ὁδῷ εἰρήνης σου προσταγμάτων θεῖων ἀπλανῶν πορεύεσθαι ἀκλινῶς, ποιήσον Ἀγνῆ, Δαιμόνων τὸν τάραχον, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐπαγωγὰς, ἀποδιώκουσα, καὶ τὸν νοῦν μου καταυγάζουσα.

Ως αὐτοκατάκριτος, ἐννοῶ μου τῶν ἁμαρτιῶν τὸ πλήθος, καὶ τὸ φρικτὸν βῆμα τοῦ Κριτοῦ, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι· ἀλλ' ἡ Κριτὴν τέξασα Θεὸν, τότε με τήρησον Θεοτόκε ἀκατάκριτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶνων. Σταυρώσιμα.

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσεῶς ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν· κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν ὡς Κωνσταντίνω τὸ τρόπαιον, διὰ πλήθος ἐλέους, Φιλάνθρωπε.

Ο Σταυρός σου Χριστέ, εἰ καὶ ἄδου κατήργησε τὸ κράτος, ἀλλὰ τὸ γένος ἔσωσε τῶν ἀνθρώπων· ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἤνοιξεν.

ξεν· ὄν προσκυνούντες, δοξάζομέν
σε Σωτήρ. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς
τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμε-
νοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις
ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλ-
πίδα ἔχοντες τῶν ἐπηγγελμένων
ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς πρεσ-
βείαις αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κο-
σμῷ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε.

Ως ἀμνόν σε Λόγε, ἡ Ἀμνάς
καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χω-
ροῦντα, καθορῶσα ἐβόα: Ὁ ξένου
τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάτ-
τουσι τὸν τοῦ ἀνθρώπου ζωῶντα;
Μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος.

ΤΗ: ΤΕΤΑΡΤΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσ-
όμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Βέλη ἠχονημένα ὑμεῖς, τοῦ
Δυνατοῦ ἀποσταλέντες Ἀπόστο-
λοι, εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην,
ἀπτέρῳ τάχει σαφῶς, πάντα τῶν
δαιμόνων ἀπημβλύνατε, δεινὰ καὶ
πυρίφλογα, βέλη ὄντως Μακάριοι,
πολυθείαν ἐκ ποδῶν ποιησάμενοι,
καὶ διδάξαντες τὴν εὐσέβειαν ἁ-
παντας, πρόβατα χρηματίσαντες
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ἀρ-
χιποίμενου ὄντως, ὃς λύκων μέ-
σον ἀπέστειλεν, ὑμᾶς, τοῦ πρᾶ-
ναι τὴν αὐτῶν θηριωδίαν, διὰ τῆς
Πίστεως.

Λόγω μαθητευθέντος Θεοῦ ἐ-
νυποστάτω, τῷ βροτοῖς ὁμιλήσαν-
τι, δι' ἄκραν φιλανθρωπίαν, καὶ
προσλαβόντι αὐτῶν ἀληθῶς τὴν
φύσιν καὶ θεώσαντι, αὐτῷ οὖν ἐπό-
μενοι, θείοις ἔχνεσι Πάνσοφοι, καὶ
τὴν πτωχείαν τὴν αὐτοῦ ἐμιμή-
σασθε, πάντα σκύβαλα, ἠγγεσάμε-
νοι Ἐνδοξοὶ· ὅθεν καὶ ἐπεβρίψατε
χιτῶνα τὸν δευτερον, μὴ βακτη-
ρίαν, μὴ πήραν, ἐν τῇ ὁδῷ ἐπα-
γόμενοι· καὶ νῦν οὐρανίους θησαυ-
ροὺς κληρονομήσαι κατηξιώθητε.

Ἔτερον ὁμοιον τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῇ, τὸ κα-
θαρόν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, ὁ
θεῖος τῆς θειοτάτης ἱερωσύνης κα-
νῶν, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ὁ φανό-
τατος πυρσός, ὁ τῆς νίκης ἐπιφε-
ρόμενος ὄνομα, ὁ δεομένοις συμ-
παθῶς ἐπικλῶμενος, ὁ καμπτόμε-
νος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι, ρύσης
ὁ ἐτοιμότατος, φρουρός ὁ σωτή-
ριος, πᾶσι τοῖς πίστει τιμῶσι τὴν
πανσεβάσμιον μνήμην σου. Χριστὸν
ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δο-
θῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστιχα Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτήρος, μυση-
ρίων αὐτόπται γενόμενοι, τὸν μὴ
θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχον-
τα ἐκηρύξατε λέγοντες: Ἐν ἀρχῇ
ἦν ὁ Λόγος. Οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ
τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάβετε παρά
ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκτῆς ἀνάθεν σο-
φίας· διὸ παρῆρησίαν ἔχοντες, πρεσ-
βεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου με-
λωδικῶς ἐν ὠδαῖς ἀνευφημήσω-
μεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ

Σταυροῦ

Σταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδῶλων πλάνην κατήγγησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανῖται. Ὡν καὶς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἀχορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι ἅγιοι Μάρτυρες, οἵτινες διαφοροὺς αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε. Ἀκλινη καὶ ἄτρωτον τὴν πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανοὺς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρρησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον

Χαίρε κεχαριτωμένη, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐπέφανέ σοι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἐπεσκιάσέ σοι τὸ πανάγιον Πνεῦμα. Ὡς παρρησίαν ἔχουσα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ΠΕΜΠΤῆς ΠΡΩ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν Ἀ σιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. Α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ ὑπρέτας Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ἀνευφημήσωμεν, ἐν ᾧδασι πνευματικαῖς καὶ ὕμνοις, ἅπαντες πιστοί· τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενωδῶς καδικετεύουσιν αὐτοί, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Τοὺς Ἀποστόλους συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς κηρύξαντας

πᾶσι πιστοῖς τὴν ἄφευστον, καὶ καὶ ὀρθόδοξον τοῦ Κυρίου διδασχῆν, καὶ ἐκδιώξαντας τὴν τῶν αἰρέσεων ἀχλὺν, καὶ φωτισμὸν πνευματικὸν ἐκλάμπαντας ἐν τῷ κόσμῳ τὴν χάριν τὴν τῶν δογματῶν, καὶ δυσωποῦντας τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη, καὶ ἀειπάρθενε, σὺν τοῖς θείαις Ἀυτόπταις ἀνευφημοῦμέν σε· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Δυνατὸς μεγαλεῖα ἐποίησεν· ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς, ὁ πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς, τῇ μήτρᾳ σου ἐνοικήσας, ἠρδόκησε γεννηθῆναι, ἵνα ἐκ πλάγης σῶσῃ τὸ γένος ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Σιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τοὺς Ἀποστόλους ἐν ὕμνοις ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ θείους κήρυκας, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικοὺς σαγηνευτὰς, σαφῶς· ὅτι προσήγαγον ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, βυσάμενοι ἐκ τῆς πλάνης τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ βασιλείας κατηξίωσαν.

Μαθηταί τοῦ Σωτῆρος θεῖοι Ἀπόστολοι, οἱ σωτήριον λόγον ἐγκατασπείραντες εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ καταυγάσαντες τοὺς ἐν τῷ σκότει καὶ σκιᾷ καθημένους τὴν ἐμὴν φωτίσατε σκοτισθεῖσαν ψυχὴν παθῶν ἀμαυρώσει, ταῖς ἰκεσίαις ὑμῶν Πάνσοφοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παρθένε ἀχραντε, ἐκ ψυχῆς κεκτημένων σκέπη ὑπάρχουσα, καὶ ἡμᾶς

ἐκ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἐλευθέρωσον Ἀγγή, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, σώσαι πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον τῆς σῆς σαρκώσεως κηρύξαντες οἱ ἄσσοφοι, φιλοσόφους κατήσχυναν· τοὺς ῥήτορας ἄλιεῖς ἐπεστόμισαν, καὶ γεγονάσι τῶν ἐθνῶν σοφοὶ Διδάσκαλοι, φωτίσαντες τὰ πέρατα φωτὶ τῆς θείας γνώσεως. Δι' αὐτῶν δίδου ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγονάσι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν ταχειάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνῆ καταπραΰνον τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ, οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. Α'. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

« Ἴππον καὶ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν Ἐρυθρὰν, ὁ συντριβῶν πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χρι-

στός ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.»

Τροπάριον.

Ελλαμψιν πρωτοδότως τὴν φωτοδοτίδα, τοῦ σαρκὶ ὁμιλήσαι βροτοῖς καταξιώσαντος, πλουτίσαντες Ἐδοξοί, τῆς ψυχῆς μου λύσατε πάντα ἕσρον, θεοὶ Ἀποστολοι.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε, εὐλογίαις ἀνθρώπων τὸ γένος χαριτώσασα, Χριστὸν καθικέτευε, σὺν τοῖς θεοῖς Ἀγχαντε Ἀποστόλοις, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πέμπτον προσάξω σοὶ Νικόλαε μέλος. Ἰωσήφ.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πίσει καὶ πόθῳ Πάτερ οἰκειωθείς τῷ Θεῷ, τὰ πανάγια τούτου ἐπλήρωσας θελήματα, δι' ὧν ἐχρημάτισας κατὰ πάντα ἅγιος, Θεοφόρε Πάτερ Νικόλαε.

Εχοντές σε προστάτην, πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα, περιστάσει Μάκαρ καὶ θλίψει κλονούμενοι, πρὸς σὲ καταφεύγομεν· δίδου χεῖρα σώζουσαν ἀπὸ πάσης ἡμᾶς στένωσεως.

Θεοτοκίον.

Πάλαι τῶν Προφητῶν σε χορὸς ἐκάλεσεν ὄρος θεῖον Παρθένε, καὶ πύλην ἀδιόδευτον· ὅθεν δυσωποῦμεν, μετανοίας πύλας Παρθενομήτορ, ἡμῖν ὑπάνοιξον.

Ὠδὴ Γ'. Εἰρμός.

« Ὁ πῆξας ἐπ' οὐθενὸς τὴν γῆν τῆ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέντως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν

ἀσά-

ἀσάλευτον Χριστέ πέτραν τῶν ἐν-
τολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
στερέωσον, μόνε Ἀγαθὲ καὶ Φι-
λάνθρωπε. »

Τροπάριον.

Ο σάρκα ὑπερβολῆ πτωχεύσας
χρηστότητος, δι' αὐτὸν πτωχεύ-
σαντας κατεπλούτισεν, ἔνδοξοι
Ἀπόστολοι, ἡμᾶς, χαρίσμασι παν-
τοίοις, καταφωτίζοντας τὰ πέρατα,
θειαῖς καὶ σεπταῖς ἐπιγνώσεσι.

Θεοτοκίον.

Τὸν ὄμβρον δεξαμένη τὸν ἑ-
πουράνιον, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις
τοῦτον ἰκέτευε, ζῆσαί μου τοὺς
ὄμβρους τῶν παθῶν, τὸ πέλαγος
ξηράναι τῆς ἀμαρτίας μου, καὶ
σῶσαί με τὸν εἰλικρινῶς σε δοξά-
ζοντα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ ἀπήμ-
βλυνας Ὅσιε, ταῖς ἀντιτυπίαῖς
τῶν θείων πόνων σου· ἀλλὰ ταῖς
πρεσβείαις σου Σοφὲ, τῆς τούτου
κακουργίας καὶ ἐπηρείας διατήρη-
σον μέγιστε ἀτρώτους Νικόλαε.

Ο βίον ἀγγελικὸν ἐν γῆ ἔνδει-
ξάμενος, νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις
ἄει παρίσαισι θρόνῳ τῆς Τριάδος
ἱερῶς, ἡμῖν ἀμαρτημάτων καὶ
πειρασμῶν λύσιν αἰτούμενος, Πά-
τερ, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Παρέστης ἐκ δεξιῶν Χριστοῦ
ὡς Βασίλισσα, χρυσωτοῖς χρυ-
σέοις Θεοχαρίτωτε περιβεβλημέ-
νη, ἀληθῶς ἡμῖν τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν τῇ μεσιτείᾳ σου Κόρη
προξενούσα· πρεσβείαις σου.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

« **Τ**ὴν θείαν ἐννοήσας σου κέ-
νωσιν προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ
Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι. Εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου, τοὺς σῶσαι
τοὺς χριστοῦς σου ἐλήλυθας. »

Τροπάριον.

Η θύρα Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καθυπανοίξας τὴν αὐτοῦ τοῖς Ἀ-
ποστόλοις ἐπίγνωσιν, πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι θύραν διήνοιξε, τοῖς τούτων
διδάγμασι.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου κιβωτὲ ἀγιάσματος,
ἀγιάσόν μου τὴν ψυχὴν, τὸν λο-
γισμὸν φωταγώγησον, διὰ παντὸς
δυσωποῦσα Χριστὸν σὺν Ἀποστό-
λοις σωθῆναι με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρεόντων ἀντηλλάξω τὰ μέλ-
λοντα· ὦν κληρονόμους καὶ ἡμᾶς
εὐχαῖς ἀγίαῖς σου ποιήσον, πει-
ρατηρίων παντοίων λυτρούμενος
τοῦ βίου, Νικόλαε.

Ο Μύρων προεδρεύσας Νικό-
λαε πάσας αἰσθήσεις τῆς ἐμῆς
καρδίας μύρισον Ἄγιε, πάθη δυ-
σώδη ἐκ ταύτης εὐχαῖς σου ἐκδι-
ώκων ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Αγία Θεοτόκε βοήθει μοι, ταῖς
ἡδοναῖς διηνεκῶς βυθιζομένῳ τοῦ
σώματος, καὶ ραθυμίας ἐν κλίνῃ
ἄει κατακειμένῳ καὶ ζένοντι.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

« **Ο** ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ
κραυγάζω. Ἦν ψυχὴν μου φώτι-
σον τὴν ἐσχοτισμένην, Χριστὲ ὡς
μόνος εὐσπλαγγος. »

Τροπά-

Τροπάριον.

Οι πνευματορρήτορες σοφοὶ Ἀποστόλοι, ἐν ὑπερώῳ, πυρὸς ἐν εἴδει, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῖς προσφοιτήσαν, φρικτῶς καθυπεδέξαντο.

Θεοτοκίον.

Μὴ καταδικάσῃς με, μὴ ἀπορρίψῃς με τοῦ σοῦ προσώπου ἐκδυσωπεῖ σε ἡ ἀγνώσ τεκοῦσά σε, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, Πολυέλεε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Εὐάνα κατέαξας εἰδώλων Ἄγιε, βουλὰς ἀπράκτους αἰρετιζόντων ἐδειξας Νικόλαε, καὶ ἀπαγομένους πρὸς θάνατον ἐξήρπασας.

Θρησκίαις πρὸς Κύριον ἐκ βρέφους Ὅσιε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν φωτοχυσίαις ὄλως κατηγλαῖσαι· διὸ τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἀποδιώξον.

Θεοτοκίον.

Ο Ἀπερινόητος, Θεοχαρίτωτε, περιοχὴν σε σωματοφόρος γενόμενος ἐσχίκε, βροτοὺς ἀπαλλάττων περιεχούσης θλίψεως.

Ὦδὴ ζ'. Εἰρμὸς.

Μαινομένην κλύδωνι ψυχοφθόρω, Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατέυνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με, ὡς εὐσπλαγχνος.»

Τροπάριον.

Νεμομένην ἔστησας τῆς κακίας σῆψιν τῶν ἐθνῶν τὰς ψυχὰς, Φιλάνθρωπε, τῷ ἅλατι τῶν διδασκῶν τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον

Τὸν ἀπεγνωσμένον με ὑπὸ πλῆθους τῶν ἀνομιῶν, σωτηρίας

Κύριε ἀξιώσον, τῶν Μαθητῶν καὶ τῆς Μητρός σου δεήσσει.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Πλεωνάπεργασαί τὸν Δεσπότην σοῦ ταῖς προσευχαῖς, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε Νικόλαε, ὅπως ἡμῖν λύσιν πταισμάτων δωρήσῃται.

Νοσημάτων λύτρωσαι, καὶ σκανδάλων τῶν βιωτικῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων Νικόλαε, τοὺς πρεσβευτὴν σε κεκτημένους πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυοφόρος ἀνανδρος Θεομήτορ πέφηνας Ἄγνη· διὰ τοῦτο πίστει ἱκετεύω σε, τῆς ψυχῆς μου τὴν βαθυμίαν ἀπέλασον.

Ὦδὴ ζ'. Εἰρμὸς.

Ο ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος τὴν φλόγα κατέσθεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελωδοῦντας. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Τροπάριον.

Ο ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος ὑμᾶς ὑπερύψωσε, καὶ πᾶσαν κατέρραξεν ἐχθροῦ τὴν δυναστείαν, Μαθηταὶ Χριστοῦ θεόπται.

Θεοτοκίον.

Η τῆς καταπτώσεως τοῦ Ἀδάμ ἀνόρθωσις, ἔγειρον πεσόντα με κακίας πρὸς βάραθρα, πρεσβείαις σου Παρθένε, καὶ τῶν θείων Ἀποστόλων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ολος ἀνακείμενος τῷ Θεῷ Νικόλαε, ὄλον με διάσωσον, τοῦ βίου τοῖς πάθεσιν ἀβλίως καθ' ἐκάστη, περιπίπτοντα Θεόφρον.

Λαμπτήρ,

Λαμπτήρ Θεαυγέστατε, τὸν νοῦν μου καταύγασον, παθῶν ἀμαυρότησιν αἰε σκοτιζόμενον, καὶ δίδου εὐσχημόνως παροδεύειν ἐν τῷ βίῳ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψεν ἀνέσπερος Ἥλιος, νεφέλη ὀλόφωτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας Θεοτόκε.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

« Σοὶ τῷ Πανουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν, ἔμελπον. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Τροπάριον.

Οἱ περικαλλεῖς τῆς Ἐκκλησίας στυλοὶ, οἱ ταύτην βαστάζοντες πίστεως δόγμασι, σεσαθρωμένην ψυχῆς μου τὴν οἰκίαν, θεία τεχνουργία, στηρίζετε Θεόπται.

Θεοτοκίον.

Σῶν ἐκλεκτῆ, τοῦ Βασιλέως πόλις, τῆς ἀνω πολίτην με ποιήσον πόλεως, μετὰ τῶν θείων Μαθητῶν δυσωποῦσα, ἄχραντε Παρθένε, τὸν ἄχρονον Υἱόν σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μύρων γεγονῶς Ἀρχιεράρχης μέγας, ψυχῆς μου Νικόλαε αἰσθήσεις μύρισον, ὅπως ἐκφύγω παθῶν τὴν δυσωδίαν, καὶ τοῦ Παρακλήτου εἰσδέξωμαι τὴν χάριν.

Ἐστησας Σοφῆ, τῆς σῆς ἁγίας γλώσσης τοῖς ρεύμασι, ρεύματα Ἀρείου δύσσημα ὅθεν βοῶ σοι. Τὴν ῥύσιν τῶν παθῶν μου ξήρανον εὐχαῖς σου Νικόλαε παμμακάρε

Θεοτοκίον.

Σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ὁ Θεός

φορέσας, ἀγνὴν σὲ πανάμωμον, παντὸς τοῦ γένους ἡμῶν θείαν, Παρθένε, δεικνύει προστασίαν ὄθεν σε ὑμνοῦμεν Πιστοὶ μεγαλοφώνως.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Ἡ σαῖα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱόν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ ὄν μεγαλύνοντες, τὴν τεκοῦσαν μακαρίζομεν. »

Τροπάριον.

Οὐρανοὶ κατάστεροι, ἀγλαταὶς θείων ἀρετῶν, ἐδείχθητε νοητῶς, μέσον τὸν Χριστὸν, ὡς Ἥλιον ἔχοντες, καὶ τὸ τῆς γῆς πλήρωμα Σοφοὶ κατενεώσατε διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου εὐθυνον τὰς πορείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, πρὸς τριβους τῶν ἐντολῶν σου τῶν ἀπλανῶν, ἔχων τὴν τεκοῦσάν σε δυσωποῦσαν ἄχραντον Ἀγνὴν, καὶ τοὺς πανσόφους σου Ἀποστόλους Πολυέλεε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἱεράρχης ἐνθεος χρηματίσας, πάσας τοῦ Χριστοῦ ἐφύλαξας ἐντολάς ὅθεν τῶν Πιστῶν φύλαξ θεῖος γέγονας, ἀπὸ πάσης τούτους συντηρῶν, Πάτερ Νικόλαε, ἐπηρείας καὶ κακώσεως.

Ὡς ποτε διέθρεψας, ἀποροῦσαν ἄρτου ἐν λιμῷ, τὴν πόλιν σου ὡς καλὸς Ὅσιε ποιμήν ὡσαύτως διάθρεψον τὴν ψυχὴν μου ἄρτῳ νοητῷ, Πάτερ Νικόλαε, σὲ προστάτην εὐμοιρήσασάν.

Θεοτοκίον.

Φρεινὴν λυχνίαν σε ὁ Προφήτης ἔβλεψεν Ἀγνή, λαμπάδιον νοητὸν φέρουσαν Χριστόν· δι' οὗ ἐφωτίσθημεν οἱ ἐν σκότει κείμενοι κακῶν, σέ μακαρίζοντες, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Ἀποστολικά.

Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μυστηρίων αὐτόπται γενόμενοι τὸν μὴ θεωρούμενον, καὶ ἀρχὴν μὴ ἔχοντα ἐκηρύξατε, λέγοντες: Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. Οὐκ ἐκτίσθητε πρὸ τῶν Ἀγγέλων, οὐκ ἐμάθετε παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνωθεν Σοφίας. Διὸ παρῆρσιαν ἔχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου μελωδικῶς ἐν ὧδαῖς ἀνευσημήσωμεν· ἐνδυσάμενοι γὰρ τὴν τοῦ ταυροῦ πανοπλίαν, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησαν, καὶ νικηφόροι ἀνεδείχθησαν στεφανίται. Ὡν ταῖς πρεσβεΐαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἐν ταῖς βρασάνοις ὄντες οἱ Ἄγιοι, ἀγαλλόμενοι ἐβόων: Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστί ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ γὰρ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἐνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανήσει ἡμῖν· ἀντὶ δεσμοτηρίων, ὁ Παράδεισος· καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἢ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγῆ. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ προεκλελεγμένη, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· λύτρωσαι ἡμᾶς παθῶν καὶ τῶν ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

ΤΗ: ΠΕΜΠΤΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ: Κύριε ἐκέκραξα, Σιχηρά Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Παῦσον τοὺς πόνους θέλων βροτῶν, καὶ τὰ ὄνειδη, ὑπεράγαθε Κύριε, Σωτήρ μου, σταύρωσιν φέρεις τὴν ἐπονείδιστον χολῆς δὲ ἐγεύσω, ἀνεξίλακε Κύριε, ἡμῶν τὴν πικρίαν πάσχει ἐξείρων τὴν κίχιστον· ἐπλήγης λόγῃ τὴν πλευρὰν τὴν ἀκήρατον, τὰς πληγὰς ἡμῶν, ὡς Δεσπότης ἰώμενος· ὅθεν νῦν ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἐνδοξον σταύρωσιν, καὶ προσκυνῶντες τιμῶμεν λόγῃν, τὸν σπογγόν, τὸν κάλαμον, δι' ὧν ἐδώρησω σοῦ τῷ κοσμῷ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἦθος τὸ σὸν Χριστέ προτυπῶν, Μωσῆς ὁ μέγας σου θεράπων ἀνύψωσεν, Οὐκίτρομον, γαλοῦν τὸν ὄφιν, ὄφρων βλάβης βροτούς ἰοδόλου δῆγματος ἐξαιρούμενος· καὶ νῦν σταυρω' ἔϊτος σου ἐπὶ ξύλου Μακρόθυμε, κοσμον ἐκ βλάβης ἐλυτρώσω τοῦ ὄφρος, καὶ ἀνύψωσας ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὅθεν καὶ ἀγαλλόμενοι, ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου, καὶ τὸν Σταυρόν σου τιμῶμεν, καὶ προσκυνῶμεν Φιλάνθρωπε, δι' οὗ πάσα κτίσις

εὔρεν ἄπονον ἀξίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τῆς Θεοτόκου ὅμοιον.

Ἐχων πεφορτισμένον αἰεὶ, τὸ τῆς ψυχῆς μου ἐπαυχένιον Δέσποινα, ἐκ πλήθους ἀμαρτημάτων καὶ συμφορῶν χαλεπῶν, οὐ τολμῶ πρὸς ὕψος ἄραι ὄμματα· διὸ νενευκῶς εἰς γῆν, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι: Ἐλέησόν με, ἢ Θεὸν πολυεύσπλαγγνον ἀνατείλασα ἐξ ἀχράντου νηδύος σου· δεῖξον τῶν θαυμασιῶν σου τὸ πλῆθος τὸ ἀπειρον· καὶ τὰς ἀχράντους καὶ θείας πρὸς τὸν Υἱόν σου ἐκτείνασα, Παρθένε, παλάμας, σωτηρίαν μοι παράσχου, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα

Κύριε, ἐπὶ Μωσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνος ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου· νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρὸν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνω, τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους Φιλάνθρωπε.

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, εἰ καὶ ξύλον ὁρᾶται τῆ οὐσίας, ἀλλὰ θείαν περιέβληται δυναστείαν· καὶ αἰσθητῶς τῷ κόσμῳ φαινόμενος, νοητῶς τὴν ἡμῶν θαυματουργεῖ σωτηρίαν. Ὅν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυριῶν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσα-

τε, ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε, πανεύφημοι Μάρτυρες. Ἐχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

δοξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λόγη σου τὴν πλευράν, ὦ Υἱέ, ὀρυττομένην καθορώσα, τιτρώσκομαι τῆς λύπης δεινῆ βρομφαία, καὶ στεναγμὸν ἐκ ψυχῆς προτείνει ὄλωσ οὐ δεδύνημαι (ἢ Πάναγνος ἔλεγε παριστώσα τῷ πάβει σου, καὶ τὴν σφαγὴν σου καθορώσα τὴν ἄδικον, ἀνεξίκακε, ὑπεράγαθε Κύριε). Ποῦ μοι τὰ εὐαγγέλια (βοῶσα σὺν δάκρυσιν); Ποῦ ὁ τὸ Χαῖρέ μοι λέξας; Ποῦ ἡ λοχία ἢ ἀφραστὸς; Ποῦ Πέτρος ὁ φίλος; Ἄλλα δοξα τῇ ἀφάτῳ μακροθυμίας σου.

Τῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥῆς ΠΡΩΤῆς.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Α'.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτῆρ ἡμῶν, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσήλωθεῖς, τῆς κατάρτας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, ἢ πάντων ζωῆ. Κύριε δοξα σοι.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐκουσίως Οἰκτίρμον Σταυρὸν ὑπέμεινας, καὶ τὴν πάλαι κατάραν τὴν διὰ βρώσεως ὡς παντοδύναμος Θεὸς σὺ ἐξηφάνισας· διὸ τὰ θεῖα καὶ σεπτὰ πάθη σου, Δέσποτα Χριστέ, ὕμνοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν,

νοῦμεν, δοξολογοῦντες ἀπαύστως τὴν ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρασταμένη, θρηνησοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος: Οἶμοι Τέκνον μου θεῖον, φῶς μου γλυκύτατον! πῶς ἐτανύθης ἐν σταυρῷ, ὁ τείνας θεικῶς τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων πηγὰς ὑδάτων τῷ σῶ προστάγματι;

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας ἐκουσία βουλῆ, καὶ φθορὰς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθέρωσας Σωτῆρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ φόβῳ δοξάζομέν σε, Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε μόνον γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτῆρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην. Δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν Σταυροθετοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὄρωσα, Χριστέ, ἡ Μήτηρ σου ἐκουσίως παγέντα ἄμνόν ὡς ἄκακον, θρήνον ἐκίει γοερὸν, καὶ κατετρύχετο, Οἶμοι! βοῶσα, τὸ ἐμὸν πῶς ἀπεσθέσθης φῶς πικρῶς! καὶ πῶς ὡς ἄδικος ἠνῆσκεις μέσον χακούργων, Υἱέ μου, ὁ Βασιλεὺς πάσης κτίσεως;

Μετὰ τὴν Γ'. στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εκ τοῦ ξύλου πικρίαν Ἀδὰμ ἐτρύγησε, πρὸς φθορὰν ὀλισθήσας φρόνῳ τοῦ ὄψεως· σοῦ δὲ παγέντος Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτρύγησε, καὶ διὰ ξύλου τοῦ σταυροῦ πάλιν οἰκεῖ τοὺς οὐρανοὺς· καὶ κατηργήθη ὁ ὄφις, καὶ ἡ φθορὰ κατεποθή, καὶ πάντες δόξαν σοι προσάγομεν.

Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα. Ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει καὶ ζῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ καὶ προσθεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γαβριήλ μοι τὸ Χαῖρε πρὶν προσεκόμισε, μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε (ἡ Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο)· πῶς οὖν εἰς λύπην ἢ χαρὰ νῦν μοι ἐγένετο Υἱέ; Καὶ πῶς ὡς ἄπαις φανοῦμαι, ἡ ἀπειράνδρος τεκοῦσα σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν; Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Παθῶν με σώξεις τῷ πάθει σου,

Χριστέ μου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Α'. Ῥδὴ Α. Εἰρμός.

«**Τ**ῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραῶ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.»

Τρουκάριον.

Παθοκτόνον, Χριστέ, ἐθελούσιως αὐτὸς ὑπέστης πάθος, καὶ ἀπέκτεινας τὸν ἀποκτείναντα πάλαι.

λαι ἐν Παραδείσῳ ἡμᾶς· διό σου
δοξάζομεν τὴν ἀγαθότητα.

Σταυροθετοκίον.

Νέον βρέφος ἡμῖν, τὸν παλαιὸν
ἡμερῶν ἀγνή Παρθένη ἀπεκύησας,
παλαιωθείσαν τὴν φύσιν ἀνακαι-
νίσαντα ἀνθρώπων, Πανάμωμε, τῷ
θείῳ κάθει αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς.

Πέμπτη δέσις τῆ Θεοτόκῳ πέλει.

Ἴππον καὶ ἀνάβητην.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός
Πανάμωμε, μετανοίας τὰς πύλας
τῆ ψυχῆ μου διάνοιξον, καὶ δίδου
τὴν εἴσοδον τῆς ἐκεῖθεν ἀγαλλιί-
σεως καὶ τερπνότητος.

Εχων σε Θεοτοκε προστάτην,
ἄμαχον, καὶ ἀπόρητον τείχος,
καὶ σκέπη ἀνυπέροβλητον, ῥυσ εἰ-
ην τοῦ δράκοντος τοῦ δολίου, Πά-
ναγνε, τοῦ πάλαι ἐκζητούτου,
καταπειεῖ με σφοδρῶς.

Παῦστον τῆς ταλαιπώρου καὶ
παναθλίας μου, Θεοτοκε, καρδίας
πόνον τὸν ἀφόρητον, καὶ τοῦ σω-
τηρίου σου παράσχου μοι, Θεομή-
τορ, τὴν θείαν αἴγλην καὶ σωτή-
ριον.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

« Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χρι-
στέ, στερέωσάν μου τὴν διάνοιαν,
εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν
σωτήριοιον νῦν σταύρωσιν. »

Τροπάριον.

Μαραίνεις τὸν καρπὸν τῆς φλο-
ράς, ἐν ξύλῳ Σωτήρ ἀνυψούμενος,
καὶ ἀφραρσίας πηγὰς ἡμῖν ἐκ πλευ-
ράς ἐκβλύζεις Δέσποτα.

Σταυροθετοκίον.

Ζωῆς ἡμῖν προξενος Ἀγνή,

θανῶν ἐν ξύλῳ, ἀνάεδεῖται ὁ σὸς
Υἱὸς τε καὶ Κύριος, δοξάζων τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Κανὼν τῆς Θεοτ. Ὁ πῖξας ἐπ' οὐθενός.

Τοῦ κοσμοῦ τὸ προσφύγιον σὺ
εἶ Πανάχραντε, καὶ ἐν σοὶ προσ-
τρέχων ἐκ διανοίας λερμῆς, πᾶς
τις ἐκλυτροῦται τῶν δεινῶν· διό
με προσδραμόντα ἐν τῇ σῇ σκέπῃ
ἀπολύτρωσαι, πάσης πονηρᾶς ἐ-
νοχλήσεως.

Ἡ μόνη τῶν γηγενῶν ἀπάν-
των ἀντιληψίς, σὺ ἀντιλαβοῦ μου,
ἰλέω ὄμματι, Δέσποινα τοῦ κοσ-
μοῦ ἀγαθῆ, καὶ φρούρησον τῇ θείᾳ
ἐπισκοπῇ τῆς δυναστείας σου· ἐ-
χεις γὰρ ἰσχὺν ἀνυπέροβλητον.

Εν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ προσ-
πίπτων κραυγάζω σοι Θεοτοκε. Σὺ
μοι γενοῦ βοήθειά, Δέσποινα τοῦ
κόσμου ἀγαθῆ, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανά-
του, ἥνικα τῶν βεβιωμένων μοι
μέλλω τὰς εὐθύνας εἰσπράττεσθαι.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

« **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἀκοήν τῆς δυ-
ναστείας τοῦ σταυροῦ σου, ὡς Πα-
ράδεισος ἠνοίγη δι' αὐτοῦ, καὶ ἐ-
βόησα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύ-
ριε. »

Τροπάριον.

Οτε ἔδυσ ἐν σταυρῷ δικαιοσύ-
νης Ἦλιε Χριστέ, φῶς ἀνέσπερον
ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῖς ὑμνοῦσί σου
Λόγε τὴν φρικτὴν συγκατάβασιν.

Σταυροθετοκίον.

Ως εἰώρακας ἐν τῷ σταυρῷ Χρι-
στὸν, ὃν ἔτεκες Ἀγνή, ἀπεθαύμα-
ζες τὴν ἀφατον αὐτοῦ μακροθυμί-
αν· ὅθεν σὺν αὐτῷ σέ δοξάζομεν.

Κανὼν

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Η πάντων γεννητῶν ὑπερέχουσα, ὡς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν ἐν τῇ γαστρὶ σου βαστάσασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐξαμαρτάνοντά με κατοικτεῖρησον.

Σαρκὸς μου τὰς κινήσεις κατάρσασσον, ὀρέξεις, ὄμβροισ πῶν εὐχῶν, καὶ τῆς ψυχῆς μου διάναψον τὸν λύχνον τὸν ἐσθεσμένον, πυρὶ τοῦ Θεοῦ ἔρωτος Πάναγε.

Σὲ τείχος καὶ ἀσφάλειαν Δέσποινα, σὲ προστασίαν ἀψευδῆ, σὲ πύργον ἀκαταμάχητον, πιστῶς ἀεὶ κεκτημένος, ἐλπίζω διὰ σοῦ σωτηρίας τυχεῖν.

Ὡδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ο**ρθρίζοντες βοᾷμένε σοὶ Κύριε: Σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.»

Τροπάριον.

Πέτραί σε ἐπὶ πέτραν ἀσθόμεναι ὑψωθέντα Χριστέ, διεσχίσθησαν, καὶ γῆς ἐσεισθή θεμέλια.

Σταυροθεοτοκίον.

Ιδοῦσα ἐπὶ ξύλου ὑπνώσαντα τὸν Δεσπότην, ὀρηγοῦσα ἠλάλαζες, Παρθενομήτητορ πανάμυμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τίς μου τὸ χειρόγραφον τῶν παραπτώσεων καὶ τῶν ἀμέτρων πλημμελημάτων, Ἄγνη, διαβρήξειεν, εἰμὴ σὺ προσθάσης, καὶ δώης μοι τὴν λύτρωσιν;

Ηλθον εἰς ἀπόγνωσιν, ἐξ ἀπορίας πολλῆς, τὴν τῶν καλῶν μου πληθύν Παρθένε ἀναλογίζομενος: διό σοι κραυγάζω: Ἐλέησον καὶ σῶσόν με.

Εγούσα τὸ καύχημα παρθενίας φαιδρὸν, ὡς Μήτηρ αἵθις Θεοῦ γεραίρη ὑπερτέρως Ἀχραντε: διό σοι τὸ Χαῖρε τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Ὡδὴ ς'. Εἰρμός.

«**Ε**κύκλωσέ με ἄβυσπος, τασή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο: ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν Φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Σταυρὸς ἐν γῆ ἐπήγνυτο, καὶ πτώσις Δαιμόνων ἐγένετο, καὶ πίστεως ἔδρασμα, ἀρχὴν ὑπεδέγετο, καὶ ἡ κακία ἐκ μέσου ἀπελήλατο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην κλύδιον.

Η ζωὴν κυήσασα οὐσιώδη, Δέσποινα ἄγνη, νοητοῦ θανάτου με ἐξάρπασον, καὶ τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίου ἀξίωσον.

Τὴν ὄντως ἀσύγχριτον ἐν τῷ κάλλει πάντων γεννητῶν, σὲ αἰτοῦμαι, Δέσποινα θεόνυμμε, τῆς εἰδεγθοῦς κακίας με ἐλευθέρωσον.

Κακουργῶν ὁ δόλιος, ταῖς ἡδογαῖς τὸν νοῦν μου ἀειέκταρᾶσσει: Δέσποινα βοήθει μοι, καὶ τῆς τούτου ἐξάρπασον πονηρίας με.

Ὡδὴ ζ'. Εἰρμός.

«**Ο** ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Ινα βυσιῶμεν ὑμεῖς τῆς ἐνηδόγου ἁμαρτίας, χολῆς ἐγεύσω Χριστέ, ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον, Ἄγνη, ὡς πρὸς

τοῦ τόκου διαμένεις· Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχνεὺς, ἵνα θεώσῃ βροτούς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ωλομακάριστε, Θεοτόκε Πάναγνε, ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν ἴασαι, καὶ δώρησαι γαλήνην σωτηρίας, καὶ ζωῆς τὴν εὐφροσύνην.

Πύλη ἀδιόδευτε, λόγοις ματαιότητος τὰς πύλας ἀπέκλεισον, δι' ὧν μοι ὁ θάνατος καὶ ὁ τῆς ἀμαρτίας ὄλεθρος ὑπεισέδου.

Αύτρωσαί με Πάναγνε, ἐκ πάσης κακώσεως, βίου περιστάσεων, συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ νόσων, καὶ κινδύνων, καὶ δεινῆς συκοφαντίας.

Ὡδὴ Η'. Εἰρμός.

« Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκ παρθένου σαρκωθέντα Μητρός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Τροπάριον.

Οτὴν κατάραν τοῦ ξύλου διὰ ξύλου ἰασάμενος, καὶ εὐλογίαν πηγάσας τοῖς ἀνθρώποις Ὑπεράγαθε, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νυμφαγωγός σοι, Παρθένε, Γαβριὴλ ἀποστελλόμενος, Χαῖρε, ἐβόησε λέγων, φωτεινότατον παλάτιον τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν ᾧ οἰκήσας, βροτούς θεώσει πάντας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Σοὶ τῷ Πανουργῷ

Εν τοῖς πειρασμοῖς εὐροίμῃ σε προστάτην, ἐν θλίψεσι πρόμαχον,

ἐν συμφοραῖς βοηθόν, ἐν τοῖς κινδύνοις σωτήριον λιμένα, καὶ ἐν πάσῃ λύπῃ, σεμνὴ παραμυθίαν.

Ἴδε τὴν ἐμὴν, σεμνὴ Παρθένε, πίστιν· Ἴδε τὸν πόθον μου, ὃν εἰς σὲ κέκτημαι· Ἴδε ψυχῆς μου τὸν θεῖον, καὶ τὴν σὴν μοι δίδου χάριν πολλαπλασιῶς.

Ητὴν ὑπὲρ νοῦν, τεκοῦσα σωτηρίαν, τὸν πᾶσι βραβεύοντα τὴν σωτηρίαν, τῶν ἀμαρτημάτων ἀναστέλλουσα λύμην.

Ὡδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν Ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνωμεν. »

Τροπάριον.

Ισχύς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ κράτος ἀφήρηται, κραταίε μόνε Κύριε, σταυρῷ ὑψωθέντος σου, καὶ δακτύλους ἐν τούτῳ αἱματώσαντος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἐκ σοῦ, Ἄγνη ἀνατέταλκεν Ἰησοῦς, καὶ ἐφαιδρυνε τὴν κτίσιν σταυρούμενος, καὶ Δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἡσαΐα χόρευε.

Αλγεινοῖς κυκλούμενος πολλοῖς, γόνυ κλίνω σοι Σεμνή· τὸ πρόσωπον εἰς γῆν ῥίπτω δυσυχῶς· δακρῶν κραυγάζω σοι. Τῶν ζητούντων ῥῦσαι Ἀγαθὴ, καὶ θυμηδίας μοι ἀνατολὴ ἐπιφάνηθι.

Τὸ τῆς ἀπογνώσεως, ἐνίσχύϊ κράτος ἐν ἐμοί, χειλέων ῥυπαρῶν, ποία σοι ᾠδὴ; καρδίας αἰτήματος, κεκραμένης, τίς ἀποδοχὴ; ἀλλὰ θαυμάστωσον τοῖς ἀθλοῖς τὰ ἐλέη σου.

Θ

Ο βραχὺς ἀνήλωται τῆς ζωῆς μου βίος ἐν κακοῖς, καὶ πλήθει τῶν λυπηρῶν καὶ τῶν ἀλγεινῶν· διὸ ἡ κυήσασα, Θεοτόκε, πάντων τὴν χαρὰν, ταῦτα πρεσβείαις σου εὐπροσδέκτοις ἐπικούρισον.

Ἀπόστιχ τῶν Αἰνῶν Σταυρώσιμα.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου ἡ πλάνη πεφυγάδευται, καὶ ἡ χάρις ἐξήνθησεν, οὐ γὰρ ἐτι καταδίκης ἐστὶ τιμωρία, ἀλλὰ τρόπαιον ἐδείχθη ἡμῖν σωτηρίας· Σταυρὸς ἡμῶν στήριγμα· Σταυρὸς ἡμῶν καύχημα· Σταυρὸς ἡμῶν ἀγαλλίαμα.

Ο Σταυρὸς σου Χριστέ εἰ καὶ Ἄδου κατήργησε τὸ κράτος, ἀλλὰ τὸ γένος ἔσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἤνοιξεν· ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε Σωτήρ. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Εὐλόγημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἄθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικὴν ἀξίαν ἐσπευδὸν φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιώθεντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατὰ πεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Παῦσον τὸ ἄλγος τῆς παλυωδύνου ψυχῆς μου (ἐβόα ἡ Ἀμεμπτος ὀδυρομένη Χριστῷ)· εἰ γὰρ βροτοὺς ἐν τῷ πάθει σώσεις, ἀλλὰ τιτρώσκεις ψυχὴν ἐμὴν Λόγε. Σὺ φῶς μου γλυκύτατον, σὺ Τέκνον

καὶ Πλάστης. Ἀνομιῶ σου τὸ μακρόθυμον.

Τῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥῆΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,

Στιχηρὰ Δέσποτικά.

Ἦχος πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Φεῖσται τοῦ σοῦ οἰκέτου Χριστέ, ἡνίκα μέλλει ἡ ψυχὴ μου τοῦ σώματος προσταξέει σου χωρισθῆναι, τοῦ ἀγαγόντος εἰς ἐν τὸν χεῖρον καὶ τὸ πνεῦμα θεῖον νεύματι. Ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐπιδρομῆς καὶ κακώσεως, ἐνεδρευόντων ἀφειδῶς διασπᾶσαι με, καὶ κατὰ βρωμα ἐαυτῶν ἀπεργάσασθαι, ῥῦσαι με, καὶ ἀξιώσον, τυχεῖν ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα δόδυνη, καὶ στεναγμὸς· ἐνθα πέφυκε τρυφῆς ὁ χειμάρρους, καὶ φωνὴ ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλίασις.

Ἐραν τῆς τελευτῆς δεδοικώς, καὶ τῶν δαιμόνων τὴν φρικτὴν ἐπανάστασιν, βοῶ σοι ἐκ κατωδύνου ψυχῆς ὁ τάλας ἐγώ. Ἦς αὐτῶν παγίδας καὶ τὰ σκάνδαλα, τῆ σῆς δυναστείας, Δέσποτα Κύριε σύντριψον, καὶ μὴ ἐάσης τῆς αὐτῶν με σκιότητος παρανάλωμα χρηματίσαι τὸν δούλόν σου. Ἴδε μου τὴν κατῆφειαν, καὶ πρόσχεε τῇ θλίψει μου, καὶ τὴν ἀβλίαν ψυχὴν μου τῶν ὀδυνῶν ἐλευθέρωσον, Θεὲ πανοικτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Μαρτύρων Αὐτόμελον.

Τὸν ὑπερὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ ἐαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπυτο-

πηυτομόλησαν, και διαβόλου την πλάνην και τὸ θράσος κατήγγησαν οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, και ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκῶν διαγράφη ποτέ· ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρετής τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέχευσε ἀβρόχως Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θάλασσα, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινε ἀβατος, ἡ ἀμειπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινε ἀθροος. Ὁ ὢν και προῶν, και φανεῖς ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Μαρτυρικά.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, και τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἤστοχῆσατε, ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε, πανεύφημοι Μάρτυρες. Ἐχόντες παρρησίαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσαθε, και ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βῶντος. Ἐγὼ εἰμι γῆ και σποδός· και πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, και εἶπον. Ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἡ στρατιώτης, ἡ πλού-

σιος, ἡ πένης, ἡ δίκαιος, ἡ ἀμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου ὡς φιλόανθρωπος.

Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ ἐπλασάς με Κύριε, και ἔθγκας ἐπὶ ἐμέ τὴν χειρὰ σου, και ἐνετείλω μοι, και εἶπας. Εἰς γῆν πάλιν πορεύσθ. Ὁδήγησόν με εἰς εὐθεῖαν ὁδόν σου, συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, και ἄνες μοι, δέομαι, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα· εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ, ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΡΩΙ.

Μετὰ τὴν Α' Στιχ. Καθίσματα

Μαρτυρικά· Ἦχος πλ. Α'.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου οἱ Ἄλοφοροὶ σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, και γεγονόςαι τῶν Ἁγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἴλασμόν ἀμαρτιῶν, και τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, και πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τεῖχος και σκέπη τῶν

προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀ-
χείμαστε λιμῆν, καὶ ἀπειρόγαμε,
ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν
σου καὶ Θεόν. Πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων
καὶ προσκυνούντων τὸν τόχον σου.
Ἔτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἄμομον,
καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου
Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχη-
τον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ
Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεταῖς βουλὰς
ἔθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας
τὰ σῆπτρα κραταίωσον ὡς μόνος
ἀγαθὸς καὶ φιλόνηρος.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ
Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ
τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐ-
λαῖς σου, καὶ ὡς γέγραπται, πα-
ρορῶν ὡς ἀγαθὸς τα πλῆμμελή-
ματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀ-
κούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ
καὶ γνῶσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ γόν. Θεοδοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεοτόκε Παρθένε, Μητέρα ἀ-
νύμφευτε, ἢ τὸν Σωτῆρα τοῦ κοσ-
μου κυοφορήσασα, καὶ τεκοῦσα ἐν
δυσὶ τελείαις φύσεσιν, ἐκδυσώπη-
σον αὐτὸν σὺν Προφῆταις ἱεροῖς
καὶ Μάρτυσι, καὶ Οἰοῖσι, ὑπὲρ εἰ-
ρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν πάντων τῶν ἁγίων, οὗ ἡ Ἄκρο-
στιχίς. Σοῖς Χριστέ δούλοις τοὺς δε-
τοὺς ὕμνους φέρω. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Α'. ὡδὴ Α'. Εἰρμός.

«Τὴν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ
εἶδεν Ἡλιός ποτε ἄδυσον, ἣν

οὐχ ἑώρακε γυμνὴν τὸ κλίτος οὐ-
ρανοῦ, Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρό-
χως Κύριε· καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν
εἰς ὄρος ἁγιάσματός σου, ἄδοντα,
ψάλλοντα ἐπινίκιον ὡδὴν.

Τροπάριον.

Σώματα προξέμενοι τοῖς ἀνη-
μέροις δικασταῖς, ἠνέγκατε ἀνυ-
ποίστους αἰκισμοὺς, γενναῖοι Ἀ-
θληταί, προσδοκῶντες λήψεσθαι
βραβεῖα ἄνωθεν· καὶ εἰσήγαγεν ὑ-
μᾶς Χριστὸς εἰς αἰωνίου σκηναῖς,
χαίροντας, ἄδοντας ἐπινίκιον ὡδὴν.

Θεοδοκίον.

Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῇ κυη-
σάσῃ τὴν χαρὰν, Πανύμνητε φω-
ταγωγῆσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν
ψυχὴν, καὶ πρὸς τρίβους γνώσεως
πάντας ὁδήγησον, καὶ πταισμά-
των ἰλασμόν δοῦθῆναι πᾶσιν αἰτη-
σαι, Δέσπονα ἄχραντε, τὸν Υἱόν
σου καὶ Θεόν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων οὗ ἡ Ἄκρος.

Θεοφάνους ὁ πέμπτος εἰς νεκροὺς
κανὼν. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Θειοτάτη στοργῇ οἱ Ἀθλοφό-
ροι Χριστοῦ τυράννων θράσος κα-
τηδάφισαν τοῖς μεταστάσι δὲ πι-
στοῖς, οἱ συμπαθέστατοι αἰτοῦνται
τὴν ἄφεσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Ἐν ταῖς Ἀγίων σκηναῖς, ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου Χριστέ, τοὺς με-
ταστάντας κατασκήνωσον, τὴν ἀ-
φειλὴν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλλό-
μενος τὸ αἷμά σου Δέσποτα τὸ τι-
μιώτατον.

Θεοδοκίον.

Φωταφόρος σκηνή, χρυσοειδής
κιβωτός, τὸν Θεὸν Λόγον περιέ-
χουσα, σεσαρκωμένον δι' ἡμᾶς,

τὸν

τὸν καταλύσαντα θανάτου τὴν δύναμιν, ὡφθης Πανάμωμε.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου, Κύριε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα εὐδίου καθοδηγῶν ὡς Θεός.» Τροπάριον.

Ραβδιζομένου οὐκ ἐφείσασθε σώματος, πανεύφημοι ὀπλῖται, ταῖς ἐλπίσι, Μάρτυρες, τῶν αἰωνίων τερπνῶν. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη γυναικῶν, σὲ ὡς ἔβλεψε κατάλογος Γυναικῶν ἐνήθλησε, καὶ τῷ σῶ προσήχται, Παρθενομήτορ, Υἱῶ.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἰρμός.

«Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ δυνάμει, καὶ κατάβαλε Αἰρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ ἀνύψωσον τὸ κέρασ ἡμῶν.» Τροπάριον.

Ἀνδρείως ταῖς τῶν τυράννων ὁρμαῖς ἀνθεστηκότες, ἠγωνίσαντο οἱ Ἄθληται, καὶ προσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμεν τὸν σὸν Τόκον Ἄγγη, δι' οὗ τῆς πρώην κατακρίσεως καὶ τῆς κατάρας ἐρρύσθημεν, καὶ θανάτου ἐλυτρώθημεν.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήτην, κατενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.» Τροπάριον.

Δυνάμει σου Κύριε, οἱ Ἄθλοφόροι ἐχθροῦ δυνάμεις κατεπάτησαν, καὶ ἰσχύς γεγονάσι τῶν πιστῶν, καὶ μέγα κραταίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχρόνος γέγονε νῦν ὑπὸ χρο-

νον ἐκ σοῦ Παρθένε· τοῦτον αἰτήσαι, διαλύσαι ἅπαντα τῆς ψυχῆς μου τὰ χρόνια πταίσματα.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Συναϊδίον σε νῦν Πατρί ὁμολογούντες εὐσεβῶς, ἀνηρέθησαν οἱ Μάρτυρες Χριστέ, καὶ βοῶσί σοι. Σῶσον οὖς προσελάβου δούλους σου.

Ὁ γενόμενος ἐν τοῖς νεκροῖς νεκρὸς ἐλεύθερος Χριστέ, καὶ νεκροῖς ζωὴν αἰώνιον διδούς, τὴν ἀνάπαυσιν ὁδὸς νῦν τοῖς μεταστᾶσι δούλοις σου.

Θεοτοκίον.

Ἐπεσίασεν ἡ τοῦ Υἱοῦ σου, Κόρη, δύναμις ἐν σοί, καὶ Παράδεισον εἰργάσατο ζωῆς, ξύλον ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον. Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου, νυκτομαχοῦσαν τῷ σκότει τῶν παθῶν, προφθάσας οἴκτειρον, καὶ λάμψον, νοητὲ Ἦλιε, ἡμεροφαεῖς ἀκτίνας ἐν ἐμοί, τοῦ διατμηξαι τὴν νύκτα τῷ φωτί.»

Τροπάριον.

Γάσεις τοῖς νοσοῦσι πηγάζει Μαρτύρων τὰ ὀστᾶ· μὴ συντριβέντα γὰρ κακία, ὡσεὶ χνοῦν ἐλέπτυναν τὰ τῆς δυσσεβείας ἅπαντα ὀστᾶ, καὶ τὴν ἡμῶν ἀνορθοῦσι συντριβήν.

Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμέν σε Παρθένε, δι' ἧς ἐράνη ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς, βροτὸς γενόμενος. Χαῖρε γῆ εὐκαρπε, ἡ καρποφοροῦσα στάχυν μυστικόν, τὸν διατρέφοντα πᾶσαν πνοήν.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ὁρθεύοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Μαρτύρων προσδεξάμενος Κύ-

ριε τὰς αἰτήσεις, ψυχὰς ἄς μετέσθησας, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Προέφησας, οὐκ ὄφεται θάνατον ὁ πιθεύσας εἰς σέ· διὸ Δέσποτα, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ὁ Πατρὶ συναίδιος, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἐνέκρωσε διὰ θανάτου τὸν θάνατον.

Ἦδῃ ζ'. Εἰρμός.

« **Ὡ**ς τὸν Προφήτην τοῦ θηρὸς ἐβρύσω Κύριε, καμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθάρτων παθῶν ἀνάγαγε, δέομαι, ἵνα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς νᾶν τὸν ἅγιόν σου. » Τροπάριον.

Σώματα προδόντες αἰκισμοῖς οἱ Μάρτυρες τυράννων χερσίν, ἠγάλλοντο τῇ ψυχῇ· τὴν θείαν γὰρ ἔβλεπον ὄντως αἰώνιον ἀπολαύσιν, καὶ τὰς θείας ἀντιδόσεις.

Θεοτοκίον.

Ο διαπλάσας κατ' ἀρχὰς τὴν Εὐαν Κύριε, Παρθένε νηδὺν καθυποδὺς, τὴν ἐμὴν ἐργάζῃ ἀνάπλασιν, δούλου σχῆμα ἐνδυσάμενος, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἐκύλωσέ με ἄδυστος.

Στρατεύματα Μαρτύρων σου, τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενα, Χριστὲ δυσωποῦσί σε· παράσχου Φιλάνθρωπε τοῖς μεταστᾶσι τὴν παρὰ σοῦ ἀπόλαυσιν.

Εν τόποις ἀναφύξεως, ἐν τόποις Ἀγίων λαμπρότητος, ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς μόνος φιλόνηθρος οὖς προσελάβου καταξίωσον οἰκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.

Ἦδῃ ζ'. Εἰρμός.

« **Π**υρὸς σβεστήριον τῶν Παίδων ἡ προσευχῆ· δροσίζουσα κάμινος, κήρυξ τοῦ θαύματος μὴ φλογίζουσα, μηδὲ συγκαίουσα τοὺς ὑμολόγους Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν. » Τροπάριον.

Ἦμεῖς πυρούμενοι σφοδρῶν βασάνων φλογί, τὸ φίλτρον θερμότερον, Μάρτυρες ἐνδοξοί, ἐδείκνυτε τὸ πρὸς Κύριον, καταδροσίζον ὑμᾶς λογισμῷ εὐσεβεῖ.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον σε φρονοῦντες γνώμη εὐθεία πυρὸς αἰωνίζοντος καὶ σκότους Δέσποινα ρυσθείημεν τῇ μεσιτείᾳ σου, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν πολεμούντων ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Οἱ ἐν καμίνῳ πυρός.

Νῦν ἀπροσίτου φωτὸς ἐμφορηθῆναι δίδου, Σῶτερ, τοῖς μεταστᾶσι, λιταῖς τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Εν Ἐκκλησίᾳ Χριστὲ τῶν Πρωτοτόκων, τοὺς ἐν πίστει τελειωθέντας, Οἰκτίρμον, συναρίθμησον. Θεοτοκίον.

Ρύμην θανάτου Ἀγνή, ζωὴν ἀσπόρως συλλαβοῦσα τὴν οὐσιώδη, Πανάμωμε διέκοψας.

Ἦδῃ η'. Εἰρμός.

« **Α**γγέλων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος, τὸν Βασιλέα καὶ Κτίστην τοῦ παντός, Ἰσρεὺς ὑ-

μνεῖτε

μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Υπερνηξάμενοι βασάνων πέ-
λαγος, τῇ κυβερνήσει τοῦ Λόγου
Ἀθληταί, αἱμάτων ρεῖθροις ἐβυθί-
σατε πάσας τὰς φάλαγγας τοῦ
πλάνου, καὶ ζῆτε εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως πύλην φέρουσαν πρὸς θείαν
εἴσοδον, ὡς εὐδιάβατον κλίμακα
Θεοῦ, τῶν σωζομένων ἀπλανῆ ὁ-
δηγίαν τὴν κεχαριτωμένην ὑμνή-
σωμεν Παρθένον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων Εἰρμός.

« **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων
γεννη ἔντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ'
ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα
ἐκ παρθένου Μητρὸς, Ἱερεῖς ὁ
μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ο τῶν ἁγίων Μαρτύρων τοὺς
ἀγῶνας προσδεξάμενος, καὶ δι'
αὐτῶν ἀναπαύων τοὺς ἐν πίστει
κοιμηθέντας τῇ σῆ σὲ Σωτῆρ ὁ-
μνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη τῷ κάλλει τῆς
ἀγνείας Μητροπάρθενε, καλλοποι-
ὸν εὐπρεπείας ἐνδιαίτημα γεγέ-
νησαι ὅθεν σε ὕμνοῦμεν, καὶ ὁ-
περυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Εἰρμός.

« **Ο**τι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατὸς, Παρθένον ἀναδείξας σε
ἀγνήν μετὰ τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦ-

σαν ἀσπόρως τὸν ἐαυτῆς Ποιητὴν
διό σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ιερουργοὶ Ποιμένες, Προφη-
τῶν ἁγίων χορὰς, δικαίων ἀνα-
ρίθμητον πλῆθος, Μαρτύρων σύλ-
λογος, ἱεραῖς μελωδίαις μακα-
ριζέσθησαν, πρεσβεύοντες σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φρενοβλαβῶς, Παρθένε, ἀμαρ-
τίας πράξας πολλὰς τὴν κόλασιν
ἐκδέχομαι λοιπόν ἀφ' ἧς με λύ-
τρωσαι, τὸν ἀδιστακτῶ καρδία τῇ
θείᾳ σκέπῃ σου προστρέχοντα, τῆς
μόνης προστασίας τῶν Πιστῶν.

Κανὼν τῶν κοιμηθέντων Εἰρμός.

« **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον
Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν
ἄχρονον ἀφράστως κηύσασαν, οἱ
Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον

Αλλων ἱερῶν οἱ Μάρτυρες ἔ-
παθλα εἰληρότεσι, δωρήσασθαι, σὲ
νῦν ἱκετεύουσι, τοῖσι πιστῶσι μετα-
σᾶσι, Σῶτερ, ἀνεσιν.

Θεοτοκίον.

Νόμου αἱ σκιαὶ παρήλθον τῷ
τόκῳ σου· ἡ ἀλήθεια ἔλαμψεν· ἡ
χάρις δωρήθηται, Θεοτόκε· διό σε
μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Μαρτυρικά.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ἐπὶ τῆς γῆς
ἠγωνίσαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρη-
σαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕ-
δωρ αὐτοὺς ὑπέδέξατο, ἐκείνων ἐ-
στὶν ἡ φωνή, Δηλώσαμεν διὰ πυ-
ρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς
εἰς ἀναψυχὴν. Ταῖς πρεσβείαις
αὐτῶν ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ

Οι ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι ὡς ἀσώματοι ταῖς βασιάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολογιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπιγγελημένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς Πρεσβείαις αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν ταῖς βασιάνοις ὄντες οἱ Ἄγγιλοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεβῶν : Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπαυθῆσαι ἡμῖν· ἀντὶ δεσμοτηρίων, ὁ Παράδεισος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγῆ· Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
 Νεκρώσιμον.

Οὐκ ἔστι τῶν ἐν βίῳ τερπνῶν οὐδὲν, ὃ οὐ παρελεύσεται, οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς, οὐ νεότητος ἄνθος· ὃ γὰρ θάνατος πάντα ἐπίσης λυμαίνεται· διαδέχεται δὲ τὰ μὴ σαλευόμενα· σπείρεται γὰρ ἐν φιορῶ, ἐν ἀφθαρσίᾳ ἐγείρεται· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐν δόξῃ ἀνίσταται. Διὸ Χριστέ, οὓς προσελάβου δούλους σου, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, Δόξα καὶ νῦν Θεοτόκιον

ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνῃ ἀγνῇ, μόνῃ Εὐλογημένῃ.

Ὅταν δὲ ἔστιν, Ἀλληλοῦσα, ψάλλοντες τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικά εἰς τοὺς Αἶνους

μετὰ τὸ Πᾶσα πνοή· Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρὰ πάντα προσόμοια, ποίημα Θεοφάνους.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἀἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, τοὺς μεταστάντας, ὡς οἰκτιρῶν κατατάξον, σκηνώσας εἰς τόπον γλῶσς, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀπολαύσεως, ἐν κόλποις ἀνέτεως Ἀβραάμ τοῦ προπάτορος· ἐνθα τὸ φῶς σου καθαρῶς ἀναφαίνεται, καὶ προχέουσι αἱ πηγαὶ τῆς χρησιμότητος· ἐνθα περιχορεύουσι, τρανώς ἀγαλλόμενοι, πάντων Δικαίων οἱ δῆμοι περὶ τὴν σὴν ἀγιότητά· μεθ' ὧν κατατάξας τοὺς οἰκέτας σου, παρὰ σῆς τοῦτοιοῦς τὸ ἔλεος.

Στιχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ψάλλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογεῖν τε τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, οἰκτιρῶν, τοὺς μεταστάντας ἐκ τῶν προσκαιρῶν πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ Φιλάνθρωπον, διδοῦς ὠραιότητι τοῦ σοῦ κάλλους ἐκλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκείας καὶ τερπνῆς μετουσίας σου ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾶν καθαρῶτερον· ἐνθα περὶ τὸν θρόνον σου χορεύουσι Ἀγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων χορεῖται χαρμονικῶς περιέπουσι μεθ' ὧν τοῖς σοῖς δούλοις τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ σῆς καὶ μέγα ἔλεος. Στιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Ὅπου τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, δικαιοφύετες τῷ σῷ σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ αἵματι, δι' οὗ ἐξηγγράσας τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τοὺς κίστει κοιμηθέντας ἀνάκυσσον,

παυσον, ὡς φιλόανθρωπος, συγχωρων ὅσα ἡμαρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος ἐν γῆ πεπολίτευσαι, ἅγιος μόνος, καὶ μόνος ἐν τεινεῶσιν ἐλεύθερος, διὸ τοῖς σοῖς δούλοις τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην, καὶ Βασιλέα Χριστόν, συλλαβοῦσα μόνῃ μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμεθα δωρεᾶ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν εἰδότων σε Θεομήτορα, βίβλω ζωτικῶν ἐγγράφασθαι ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου σωθέντες Πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας ἀπολυτρώσεως τύχωσιν, αὐτὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μετὰ τὸν Προομιακὸν κ τ λ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τὰ παρόντα.

Ἦχος πλ. Β.

Νίκην ἔχων, Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους συναναστήσης σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος· ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός. Παντοδύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο· ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν. **Η** πηγὴ τῆς ζωῆς τὸ ἀπρόσιτον φῶς,

παντοδύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα, ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν ἐν τῷ Οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς ἐν τῷ ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἰκετεύομεν. **Ο** ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολίου.

Εν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα, καὶ τὴν Ἀναστάσιν σου ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον ὕμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε· ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφαρσίαν.

Η ταφῆς σου, Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ ἄδου συντρίψασα διέρρηξεν· ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις τὸν κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνομενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων

ἄσυγγύ-

ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν
 ἔχετευε, σεμνή Παμμακάριστε ἐ-
 λειθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόττιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Β'.

Τὴν Ἀναστασίην σου, Χριστέ
 Σωτῆρ, Ἀγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐ-
 ρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς κα-
 ταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ
 δοξάζειν. Τὰ κατὰ ἀλφάβητον.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ
 μογλοὺς τοῦ ἄδου συνθλάσας ὡς
 Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀν-
 θρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ
 τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶ-
 μεν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν,
 Κύριε δόξα σοι.

Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς
 ἐπανορθῶσαι θέλων, σαυρῶ προσ-
 πήγνυται, καὶ τάφῳ τέθειται· ὃν Μυ-
 ροφόροι γυναῖκες μετὰ δακρῶν
 ζητοῦσαι θρηνοῦσαι ἔλεγον. Οἴμοι
 Σωτῆρ τῶν ἀπάντων! πῶς κατε-
 δέξω τάφῳ οἰκῆσαι; Οἰκήσας δὲ
 θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετε-
 τέθης; ποῖος δὲ τόπος τόσον ζω-
 φόρον κατέκρυψε σῶμα; ἀλλὰ Δέ-
 σποτα, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν, ἐμφά-
 νηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν τὸν ὀ-
 δυρμὸν τῶν δακρῶν. Θρηνοῦσαις
 δὲ αὐταῖς, Ἀγγελος πρὸς αὐτὰς
 ἀπεβόησε. Τὸν θρήνον παυσάμεναι,
 τοῖς Ἀποστόλοις εἶπατε, ὅτι ἀ-
 νέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρού-
 μενος ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθη Χρι-
 στέ, καὶ τὸν θάνατον τῆ ταφῆ σου
 σκυλεύσας, τρίήμερος ἀνέστης Θε-
 ὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρού-
 μενος ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ
 μέγα ἔλεος.

δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου
 Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ
 τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐν-
 δυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας
 τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι
 Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε,
 καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀ-
 σιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου.
 Χαῖρε Δέσποινα, προστασία, καὶ
 σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ
 μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσαντες
 ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μα-
 ρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄ-
 χραντὸν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας
 τὸν ἄδην μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ·
 ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρού-
 μενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ
 τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας
 σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος
 ἐκουσία βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ
 σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν
 Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις.
 Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀ-
 πολομένη δραχμὴ. Ὁ πάντα σο-
 φῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ.

Κανὼν Τριαδικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

«Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι Θεοῦ τῆς»

Ἦχος πλ. Β'. Ῥδὴ Α'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν Θε-
 αρχικὰς, ἐνάκτας φύσεως, ἀπα-
 ράλλα-

ράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλαστὸν ἡμῖν δωρούμενον.

Ο ὑπερούσιος μόνος, καὶ τριλαμπῆς χαρακτήρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ πεφυκώς, συνέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμψεως.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, ἕνα σε τρισυπόστατον Θεόν, προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ, καὶ δι' οὗ περ, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Εκ τῆς γαστρος σου προήλθεν ὁ νοητὸς Θεοτόκε Ἥλιος, καὶ κητήρησεν ἡμᾶς τριφαοῦς Θεότητος ἀγαθῆς. Οὐ ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἦδῃ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Κοσμήσας, τρίφωτε Θεῆ, Τάξις τὰς οὐρανίους, κατεσκεύασας μέλπειν τρισαγίοις σε φωναῖς. Δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντάς σου τὴν ἀγαλότητα.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον, τριττὴν σύμμορφον, ἐνιαίαν, Θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομέν σε θερμῶς, ἀμαρτημάτων πολλῶν καταπέμφαι νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ο Νοῦς ὁ ἀναρχος Πατήρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές, τοῦς ἀνυμνοῦντας πιστῶς τὸ σὸν κράτος, φρούρησον ὡς εὐσπλαγχνός.

Νομὴν ἀνέστειλε φθοράς, ἀνθρώπος κατ' οὐσίαν γεγονώς ὁ Θεὸς μου, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἀγνή, καὶ τοῦς Γενάρχας τῆς πρὶν καταδίκης, μόνος ἠλευθέρωσα.

Κτίσιμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεῆ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τὴν ἡμῶν ταπεινώσιν ὡς οἰκτιρῶν, καὶ σπλαγχνίσθητι, φιλόανθρωπε πανάγαθε· οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν, συγχωρήσεως τεύξασθαι τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν· διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δοξ., καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἁγνή, ἐπίβλεψον Θεοτόκε, ἴδε τῶν ἐμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι πανάχραντε, καὶ ἴσασαι τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σφ' ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶντα τοῖς δούλοις σου. Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ἦδῃ Δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Τψοῦ διάνοιαν Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν θάπτον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν· μόνη ἀσχημάτιστε, καὶ ἀνάλλοιώτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον σοφῶς, ὑπέστησας τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικὰς τῆς σῆς ἀγαθοτήτος, ἢ τρισυποστατος Μονὰς. Μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἄκτιστος Θεὸς αἰδίδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς φύσιν, ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου γαστρὶ, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἦδῃ

Ῥδὴ Ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν, πρὸς σέ δοξάζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Πατήρ ὁ ἀναρχὸς καὶ Θεὸς, καὶ ὁ συναϊδιὸς Υἱὸς, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνητὰς, καὶ πάσης ἐπιτηρείας ῥύσαι καὶ θλίψεως.

Ρυθμίζων λάμπεισι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς τρισυποστάτου Θεότητος, Ἦλιε τῆς δόξης, καθοδηγῶν με ἀεὶ, τῆς θείας βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα φέρων, καὶ συντηρῶν τῇ παντοδυναμίῳ σου χειρὶ, Δόξε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ συντήρει τοὺς σέ δοξάζοντας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ῥδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, Θεαρχία τριφαῆς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτίσι τοῦ φωτοῦργοῦ τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον.

Ὡς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές, παντοκρατὲς, ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἄειπάρθενε, σαφῶς ὁ συνοχεὲς καὶ Κύριος τῶν ἀπάντων, καὶ μίαν τρι-

σολαμπῇ μορφήν τῆς Θεότητος προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Κάθισμα. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, βλέπον εἰς ἡμᾶς τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινον ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ οἶδαμεν· καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε: Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Βλέπον εἰς ἡμᾶς, πανὑμνητε Θεοτόκε, λάμπων φωτισμὸν καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασαν τὴν ποιμήνησού Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὐσα τοῦ Κτίστου σου· καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε: Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ῥδὴ ζ'. Προσέβουλον μὲν τὴν κάμινον Ρωμαλέαν μοι διάνοιαν πωτάνευσον, τρίφωτε· χαρακτηροῖς Μονὰς, τοῦ φυλάττειν σου καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοὶ πιστῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνοῦμενος ἀφράστως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δὲ τῆς Τριάδος φέρων ἀρίμων, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Συμφυῆ καὶ συναϊδιὸν δοξάζομεν, ἕνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ἰδιότησιν ἀσυγγύτως ὑποστατικαῖς, Τριάς τὸ διάφορον ἁπλῶς

προβαλλομένην, ἐν μορφῇ ἀπα-
ραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσεί-
ληφεν, Ἄχραντε, ἐκ γαστρὸς σου
ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον φιλανθρώπως
φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδί-
δαξε βοᾶν. Εὐλογημένη ἡ Θεὸν
σαρκί κύησασα.

Ῥδὴ Η' Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίσις.

Πλασμὸν τῶν πταισμάτων θᾶ-
τον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πο-
λυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σίμ-
μορφε Τριάς, καὶ Μονὰς τρισυπό-
στατε, ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους καταγγελ-
λόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων πάν-
τας ἐλέησον, τρίψωτε Μονὰς, καὶ
Τριάς ὑπεράγαθε, τοὺς δοξολο-
γοῦντας τὴν σὴν ἀγαθωσύνην.

Εκ φωτὸς αἰδίου φῶς συναί-
διον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα Λό-
γον, σὺν Πνεύματι τῷ ἐκπορευτῷ
φωτὶ, πιστεῖ δοξάζομεν, καὶ ὑπε-
ρυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἄχραν-
τε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον,
Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγο-
νικῆς πληγῆς πάντας ἰώμενον,
τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ορᾶν αἱ τάξεις Χερουβὶμ, Δέσ-
ποτα, κάλλους τοῦ σοῦ τὴν δό-
ξαν οὐ δυνάμεναι πτέρυξι κατακα-
λυπτόμεναι, ἀπαύστως τριττὸν ὑ-
μνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον

τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς κράτος
δοξάζουσαι.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ἥ-
λιε, σὼν οἰκετῶν, παράσχου ταῖς
καρδίαις, καὶ φώτισον τὰς ψυχὰς,
καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολ-
λῶν, μόνε Παντελεῆμον καὶ Τρι-
συπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου
ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον.

Η φῶς ὁμότιμον καὶ τρισήλιον
καὶ φωτουργὸν θεότης πεφυκυῖα,
καταύγασον τοὺς πιστῶς σε μέλ-
ποντας, καὶ τῆς ζοφερᾶς ρύσαι κα-
κοπραγίας, καὶ καταξίωσον τῶν
φωτεινοτάτων σου σκηνῶν ὡς ὑ-
περάγαθος.

Θεοτοκίον.

Σοφῶς τὸν ἀν' ἄνθρωπον πρὶν δι-
έπλασεν ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, καὶ
φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πα-
νύμνητε, καὶ λείου φωτὸς αἰγλης
τῆς ἀνεσπέρου πάντας ἐπλήρωσε,
τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ πιστεῖ
δοξάζοντας.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, καθίσματα.
Ἀναστάσιμα. Ἦμος πλ. Β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ
Ἄδου ὄδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα
πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποσ-
τόλους. Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελω-
νος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς
Ἀναστάσεως λόγον. Ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου
Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἐκλαιε
βοῶντα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα

ἐλε-

ἔλεγε: Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωὴν; Ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνων Χερουβίμ; Οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν. Ἡ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε: Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεών τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαβὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε, κατέβη γὰρ, ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου· καὶ ἐβλάστησας ἀνευ σποράς, γῆ ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἢ κεχαριτωμένη.

Μετά τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐρύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀρασιὰ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωάνης τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν τὴν ἐνθεον ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡτε νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας· ἀνέστης δὲ ἀνευ φθοράς, ὡς Δεσπότης τοῦ κόσμου, εἰς σωτηρίαν Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευσ τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά τὸν Ἄμωμον τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ἰπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμοὺς μου αἴρω πρὸς σέ Λόγε· οἰκτιρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρητὰ σκευὴ σου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικῇ αἰτία· εἶτινι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξκίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἐνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν μὴ μου ληφλήτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίον Λόγε· οἱ μοι! πῶς μελλῶ τῶν ἐχθρῶν ῥυσιῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία· ἰσοουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν ὁ

τῶν

τῶν δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἔκτεινει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε ἐξέγειρον τὴν δυνατείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στιχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, τὸ Ἑαυθιόν. Ἀνάστασις Χριστοῦ, κτλ. ὅρα σελ. 83.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. Β'. Ὁδὴ Α. Εἰρμός.

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραὼ καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐθάσα, ἄσωμεν.»

Τροπάρια.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ σταυροῦ, Πατρικῆς ἐπλήρωσας εὐδοκίας, ἀγαθὴ Ἰησοῦ, τὰ σύμπαντα διὸ ἐπινίκιον ᾠδὴν σοι πάντες ἄσωμεν.

Φόβῳ σοι θεραπευτῆς ἡ τελευτῆ προσταθείσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπύρου σου γαστροῦ, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κύματι θαλάσσης.

Βῆματι Πιλάτου παρίσταται

θέλων, ἀνόμω κρίματι, ὡς περ κριτὸς ὁ Κριτῆς, καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας εἰς τὸ πρόσωπον βραβίσκεται ὁ Θεός, ὃν φρίττουσιν ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια.

Ἠπλώσας τὰς θείας παλάμας σου Σῶτερ, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ συνηγάγου τὰ ἔθνη, εἰς ἐπίγνωσίν σου Δέσποτα, προσκυνοῦντα Κύριε τὴν ἐνδοξόν σου σταύρωσιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὃ ἡ Ἀκροσιχίς. Μητρὸς Θεοῦ, τὴν ἀφρονὸν μοι δὸς χάριν.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μεταλαβούσα ἡ Εὐα τῆς τοῦ φυτοῦ παρηκόσου βρώσεως, ἐπεισάγει τὴν ἀράν· ἀλλ' αὐτὴν διέλυσας ἀγνή, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χριστὸν κύησασα.

Ἡ μαργαρίτην τῆς λείας ἐξατραπῆς τὸν Χριστὸν κύησασα, τῶν παλῶν μου τὴν ἀχλὺν, καὶ πταισμάτων τάραχον ἀγνή, διασκέδασον φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Ὁδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Ὁὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν ἱστῶν σου Ἀγαθὴ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.»

Τροπάρια.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκὶ καθορῶσα ἡ κτίσις διελύετο φόβῳ, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντος κραταιῶς συνείχετο.

Θανάτῳ θάνατος λυβείς, κεῖται δειλαιὸς ἀπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων τὴν ἐνθεον προσβολὴν, νε-

κροῦται ὁ ἰσχυρὸς, καὶ δωρεῖται
πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Θεοῦ τόκου σου, Ἀγνή,
πᾶσαν φύσεως τάξιν ὑπερβαίνει τὸ
Θαῦμα, Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς συνέ-
λαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μέ-
νεις ἀειπάρθενος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Τάφῳ τριημερέσας, ἀνέστη-
σας ζωοποιῶ ἐγέρσει τοὺς πρὶν
θανατωθέντας· καὶ καταδίκης λυ-
όμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο,
ἰδοῦ ἡ λύτρωσις ἤλθες Κύριε,
κραυγάζοντες.

Δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει, Σωτῆρ ἡ-
μῶν· ὅτι ἡμᾶς ἐξ Ἄδου φθορᾶς
καὶ τοῦ θανάτου ἐβύβωσας ὡς παν-
τοδύναμος· καὶ μελεδοῦντες λέ-
γομεν. Οὐκ ἔστι ἅγιος πλὴν σου
Κύριε κραυγάζοντες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστι ἅγιος.

Πευστὴν μου σάρκα καὶ θνητὴν,
πάνανγε Θεομήτορ, ἐκ γαστρὸς
σου ἀφράστως, προσλαβὼν ὁ ἀγα-
θὸς· καὶ ἀρθηρτίσας αὐτήν, αἰω-
νίως ἐκυτῶ συνέδησε.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σοῦ, κα-
θορώντες Παρθένε, ἐξεπλήττοντο
φόβῳ, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ· καὶ
ὡς Μητέρα Θεοῦ, ἀσιγήτοις ὕμνοις
σε γεραίρουσιν.

Ἦδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ
Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία Θεο-
πρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ
διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορ-
τάζουσα.»

Τροπάρια.

Τὸ ξύλον ἠνθήσε, Χριστέ τῆς
ὄντως ζωῆς· ὁ σταυρὸς γὰρ ἐπά-
γη καὶ ἀρδευθεὶς, αἵματι καὶ ὕδατι,
ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν
ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Οὐκέτι ὄφεις μοι ψευδῶς, τὴν
θέωσιν ὑποβάλλει, Χριστὸς γὰρ ὁ
θεουργὸς, τῆς ἀνθρώπων φύσεως,
νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς
ζωῆς μοι ἀνεπέτασε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἀφθεγχτα, καὶ ἀκα-
τάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεο-
πρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ
γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε μυ-
στήρια.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν.

Τὸν τίμιον σταυρὸν σου σέβο-
μεν, καὶ τοὺς ἤλους Χριστέ, καὶ
τὴν Ἁγίαν λόγχην, σὺν τῷ κα-
λάμῳ, στέφανον τὸν ἐξ ἀκανθῶν,
δι' ὧν ἐκ τῆς τοῦ ἄδου φθορᾶς
ἐβύβωσθιμεν.

Τάφος Σωτῆρ σε ὑπεδέξατο,
ἐκουσίως νεκρὸν, ὑπὲρ ἡμῶν ὀφ-
θέντα· ἀλλ' οὐδαμῶς δεδύνηται
Λόγε κατασχεῖν· ὡς Θεὸς γὰρ ἀ-
νέστης, σώζων τὸ γένος ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Χριστὸς μου δύναμις.

Ἦμνοῦμεν ἄχραντε, σὲ τὴν πα-
νάμωμον, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες καὶ
εὐσεβῶς, μέλποντες κραυγάζομεν.
Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, Ἀειπάρθενε,
κυήσασα.

Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Παρθένε
τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου
διὰ σαρκός, φαῖνον Παμμακάρισε,

καὶ

καὶ τοῖς ὕμνοσί σε χαρὰν, Ἄει-
πάρθενε, ἐπήγγασας.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

« **Τῷ** θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ,
τὰς τῶν ὀρθρίζοντων σοι ψυχὰς
ποθῶ καταύγασον, δέομαι, σὲ εἰδέ-
ναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν,
ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακα-
λούμενον. »

Τροπάρια.

Υποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβιμ
νῦν, καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέ-
σποτα, νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα
Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, Λη-
στὴ ὁδοποιήσαντα τὸν Παράδεισον.

Οὐκέτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν,
Δέσποτα Χριστέ, ὑποστροφὴν· σὺ
γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες ἐπιλε-
λησμένον δι' εὐσπλαγγίαν πολ-
λὴν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῆ
Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς,
Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁ-
μολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ
προστασίαν ἀκαταμάχητον κεκτή-
μεθα τὴν ὄντως Θεογενήτριαν.

Κανὼν Σταυροεναστάσιμος.

Θεοφανείας σου Χριστέ.

Βώσσει τοῦ ξύλου ἐν Ἐδέμ ἀ-
πατηθεὶς, εἰς φθορὰν κατώλισθεν
ὁ Γενάρχης, παρακούσας Κύριε
ἐντολῆς τῆς σῆς ὑπεράγαθε· ἀλλὰ
τοῦτον διὰ Σταυροῦ πάλιν ἀνή-
γαγες εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, ὑπὴ-
κος τῷ Πατρὶ Σῶτερ γενόμενος.

Τῷ σῷ θανάτῳ Ἀγαθέ, τὸ τοῦ
θανάτου ἠράνισαι κράτος, καὶ πη-
γὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, καὶ ἀθα-
νασία δεδωρηται· εἰὰ τοῦτό σου,

τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἀνάστασιν πί-
σται προσκυνοῦμεν, δι' ἧς ὡς Θεὸς
Κόσμον πάντα κατεφώτισας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ.

Αγνεῖα λάμψασα τηλαυγῶς,
θεῖον ἐνδιαίτημα τοῦ Δεσπότη
γένεον· σὺ γὰρ μόνῃ Μήτηρ ἐ-
δείχθης Θεοῦ, ἀγκάλαις ὡσπερ
βρέφος τοῦτον βαστάσασα.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητὸν
τῆς ὠραιότητας σου ψυχῆς, νύμ-
φη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφρα-
γισμένη τῇ παρθενίᾳ σεμνῇ, καὶ
φέγγει τῆς ἀγνεῖας κόσμον φαιδρῶ-
νουσα.

ᾠδὴ ε'. Εἰρμός.

« **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν ὕψου-
μένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν
τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου
προσδραμῶν, βοῶ σοι: Ἀνάγαγε
ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε. »

Τροπάρια.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς
μὲν ἥλοις τὴν ἀρὰν τὴν καθ' ἡμῶν
ἐξήλειψας, τῇ δὲ λόγῃ νυττόμε-
νος τὴν πλευρὰν, Ἀδὰμ τὸ χειρό-
γραφον διαρρήξας, τὸν κόσμον
ἠλευέρωσας.

Αδὰμ κατενήνεκται, δι' ἀπά-
της πτερινιστεῖς, πρὸς τὸ τοῦ Ἄ-
δου βάραιρον, ἀλλ' ὁ φύσει Θεὸς
τε καὶ συμπαθὴς, κατῆλ'ες πρὸς
ἔρευναν, καὶ ἐπ' ὤμων βαστάσας
συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Η Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τε-
κοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνή-
την Κύριον· τῶν παλῶν μου τὸν
ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον

τάσα.

τάραχον· καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.
Συνεσχέθη ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Χριστοκτόνος, καὶ προφητοκτόνος, ἔφυ Εβραίων ἢ πλήρως· ὡς γὰρ προφήτας πάλαι, ἀληθείας ὄντας μυστικὰς ἀκτῖνας, κτεῖναι οὐκ ἔδεδόκει· οὕτω καὶ νῦν τὸν Κύριον, ὃν ἐκήρυττον ἐκεῖνοι τότε, φθόνῳ βαλλόμενοι ἔκτειναν, ἀλλ' ἡμῖν γέγονε ζωὴ, αὐτοῦ ἢ νέκρωσις.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, Σῶτερ ἐν τῷ μνήματι· εἰ γὰρ καὶ ἐκουσίως, ἀπεγεύσω τοῦ θανάτου Λόγε· ἀλλ' ἀνέστης ὡς Θεὸς ἀθάνατος, συνεγείρας τοὺς δεσμίους τοὺς ἐν ἄδου· καὶ χαρὰν γυναιξίν ἀντὶ τῆς λύπης, τῆς πρὶν ἀνταλλαξάμενος.

Καν. τῆς Θεοῦ. τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σέ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχίαν καὶ ζάμενον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ ὕψιζου Μητροπάρτενε.

Ο νόμος ἠσθένησε, καὶ παρῆλθεν ἡ σκιά, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἐνονοῖαν, ἐκφανείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σοῦ, Παρθένε κυήσεως, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος πολυύμνητε.

Κοντάκιον. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆ ζωαρχικῆ παλάμη τοὺς τεθνεώτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμῶνων ὁ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν Ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φουράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σω-

τῆρ, ἀνάστασις, καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Οἶκος.

Τὸν σαυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἀδηνέδησας ἀλάνατε· ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ, τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφρατος, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς. "Ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Δ**ροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπάρια.

Οδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ Ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν, Δέσποτα, τὴν γῆν τὸ φῶς συνεσχότασε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ημφοιάσαντο Χριστὲ τῆ καταβάσει σου φέγγος τὰ καταχλόνια· ὁ Προπάτωρ δὲ θυμηδίας ἐμπλεως ὄφθεις, χορεύων ἐσκήρτησε βοᾶν·

Ἔλθ.

Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μήτηρ Παρθένη, φῶς ἀνέτειλε πάση τῇ οἰκουμένῃ φιλόδρον· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἰτῆσαι Πάναγνε, ἡμῖν καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἄφραστον θαῦμα.

ὦ ξένου τρόπου! τὸν Ἰσραὴλ ὁ ῥυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τοῦ Φαραῶ, σταυροῦται ἐκὼν αὐτοῦ, καὶ λύει σειρᾶς ἀμπλακημάτων· ὦ πίστει μελωδοῦμεν: Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Σὲ τὸν Σωτήρα, ἐν τῷ Κρανίῳ ἰσταύρωσαν, παρανόμων παῖδες ἄσεβεις, τὸν πύλας χαλκᾶς, καὶ μογλοὺς συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδοῦντων, Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Δρασοβολὸν μὲν τὴν καμίνον.

Νεανίας τρεῖς ἢ κάρμιος οὐκ ἐσέλεξε, Γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν. τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σε μὴ φλέξαν, ὠκίσεν ἐν σοί, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακρρίζουσι τὰ πέρατα, σὲ Πάναγνε Μήτηρ, ὡς προεφήτευσας φωτισόμενα φωτοβολοῖς λάμπεισαι, καὶ χάριτι μέλποντα βοᾶν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁδὴ Η'. Εἰρμός.

«Ἐκ φλογός τοῖς ὄσιαις ὄρῳσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ ὄρῳσας,

Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάρια.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι Προφητοκτόνον λαόν, Θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο· σὲ ἐπὶ σταυροῦ ἀναρτήσαντα Λόγε Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐράνιους ἀφίδας οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς ἄβηθ φοιτήσας, ὄλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ ἐν σαπρίᾳ τὸν ἄθρῶπον, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτός φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράτως τοῦτον δεδόξασαι. Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί Κόρη θεῖον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὕμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐστῆθι φοιτῶν οὐρανέ.

Ἐφρίξε πάσα ἀκοή, ὅπως ὁ Ὑψίστος ἐκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τοῦ Ἄδου τὴν ἰσχύν χειρώσασθαι, διὰ σταυροῦ καὶ ταφῆς, καὶ πάντας διεγείραι κραυγάζειν: Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡέπαται Ἄδου τυραννίς, καὶ τὸ βασιλεῖον ἐξουδένωται λοιπόν· σταυρῷ γὰρ ἐπὶ γῆς πηγνύμενος, ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, τὴν τούτου δυναστείαν καθεῖλεν. Ὅν παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ φλογός τοῖς ὄσιαις.

Διαχρύσω ἐστῆθη ὡσπερ Βασίλισσαν

λισαν, ὁ Υἱός σου λαμπρύνας αἶ-
γλη τοῦ Πνεύματος, σέ ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ ἔστησε Πάναγνε· ὃν ὑπερ-
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελήματι μόνῳ κόσμον πη-
ξάμενος, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας
σάρκα δανείζεται· ἀνωθεν αὐτὴν
ἀναπλάσαι βουλόμενος· ὃν ὑπερ-
υψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥοδὴ Θ'. Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνα-
τον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτε-
νίσαι τὰ τέγμετα· διὰ σοῦ δέ
Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς Λόγος
σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες,
σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σέ
μακαρίζομεν. »

Τροπάρια.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας
Λόγε Θεοῦ, σαρκί προσομιλήσας
τοῖς πάθεσιν· ἀλλὰ λύεις τῶν πα-
θῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρη-
ματίσας πάθος, Σωτὴρ ἡμῶν· μό-
νος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθῆς καὶ
παντοδύναμος.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμε-
νος, διαφορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά
σου ἄγευστον· ἢ δέ σὴ ζωοποιὸς
καὶ θεία ψυχὴ, Δέσποτα, ἐν τῷ
ᾄδῃ σὺ καταλείπεται· ἀλλ' ὡσπερ
ἐξ ὕπνου ἀναστὰς, ἡμᾶς συνή-
γειρας, Τριαδικόν.

Θεὸν Πατέρα, Υἱὸν συνάναρ-
χον, πάντες βροτοὶ ἐν χεῖλεσιν
ἄγνοις μὲν δοξάζομεν· τὴν δέ ἄρ-
ρήτον καὶ ὑπερένδοξον Πνεύματος
παναγίου δύναμιν σέβομεν· μόνη
γὰρ ὑπάρχεις πανσθενής, Τριάς
ἀχώριστος.

Κανὼν Σταυρουναστάσιμος.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ὡς
θνητὸς ζωοδότα· ἀλλὰ τοῦ Ἄδου
τὴν ἰσχύν διέλυσας Χριστέ, συνε-
γείρας νεκροῦς, οὓς καὶ συγκατέ-
πιε· καὶ ἀνάστασιν πᾶσι παρέσχες
ὡς Θεός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ
σέ μεγαλύνουσιν.

Αγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις, καὶ
ἀνθεῖτω ὡς κρῖνον· ὁ γὰρ Χριστὸς
ἐκ τῶν νεκρῶν ἠγέρθη ὡς Θεός.
Ποῦ σου θάνατε νῦν τὸ κέντρον
κράζομεν; Ποῦσου Ἄδῃ τὸ νίκος;
Καλεῖλέ σε εἰς γῆν, ὁ ὑψώσας τὸ
κέρας ἡμῶν ὡς εὐσπλαγγος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Αστὴρ, ἐκλάμπων αὐγαῖς Θε-
ότητος, ἐξ Ἰακώβ τῆς ζόφῳ κρα-
τουμένης ἀνέτειλε διὰ σοῦ νῦν
Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Θεός, Λόγος
σεσαρκωμένος· ὃ φωτιζόμενοι, σὺν
ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σέ μα-
καρίζομεν.

Πρωσθεῖς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χά-
ριτι, σοὶ τὴν ᾠδὴν προθύμως ἐκ
καρδίας ἀνέθηκα· ἀλλὰ ταύτην
πρόσδεξαι Παρθένε ἀγνή, χάριν ἀν-
τιτιδοῦσα σοῦ τὴν πολὺφωτον, ἐκ
τῶν ἀκηράτων ὀηταιρῶν, Θεο-
μακάριστε.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.
Ἦγος πλ. Β'.

Θσταυρὸς σου, Κύριε, ζωὴ καὶ
ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου·
καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σέ τὸν
ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν.
Ἐλέησον ἡμᾶς.

Η ταρὴ σου, Δέσποτα, Παρά-
δεισον

δεισον ἡγοίξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ οὐραῶν λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν. Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ ἀνάστασις. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τρίημερος ἀνέστης Χριστέ ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν διό σε καὶ δοξάζει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Ἔτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολίου.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ προήλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην εὐσπλαγχνίαν σου Φιλάνθρωπε.

Ὡ παράνομοι Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός· αὐτοὶ δὲ κατησχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης. Τὸν παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τοῦ μηνύματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προήλθεν ὁ Βασιλεὺς. Ἡ ὡς νεκρῶν

παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδοῦντες: Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε, μύρα βασιτάζουσαι, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπέζητουν· εὐρον δὲ φωτοφόρον Ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς αὐτὰς φηγγόμενον, καὶ λέγοντα: Τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν; Τί ἐπιζητεῖτε ὡς περ ὄνητὸν ἐν μνήματι, τὸν Ἀθάνατον· δραμοῦσαι δὲ μάλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς τῆς αὐτοῦ ἐνδοξου Ἀναστάσεως τὴν παγκόσμιον χαρμονήν· ἐν ἣ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἐσθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένῃ. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μηνύματος. κτλ. ὄρα σελ. 296.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλόνητος.

Διὰ ξύλου τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα· διὰ ξύλου σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, Ἀηστὴν βοῶντα: Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἄδου πύλας καὶ μοχλοὺς συντοίφας ζωοδότα, ἀνέστησας ἀπαν-

τας, Σωτήρ βοῶντας: Δόξα τῇ ἐ-
γέρσει σου.

Μνήσθητί μου ὁ τὸν θάνατον
σχυλεύσας, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀ-
ναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα
πληρώσας, ὡς εὐσπλαγγνος.

Μυροφόροι ἐν τῷ μνήματι ἐλ-
θοῦσαι, τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζον-
τος ἤκουον· Χριστὸς ἀνέστη, φω-
τίσας τὰ σύμπαντα.

Τὸν ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ προ-
σηλωθέντα, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλά-
νης ρυσάμενον, συμφώνως πάντες,
Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολο-
γοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
λέγοντες: Τριάς ἅγια, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλ-
λαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην
τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ
μεγαλύνοντας.

ΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ
Προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο πάντων βουλόμενος, οὐχὶ
τὸν θάνατον Λόγε, ἀλλὰ τὴν με-
τάνοιαν τῶν ἡμαρτηκότων σοι πο-
λυεύσπλαγγνε, ὁ Χριστὸς Κύριος,
καὶ ποιῶν ἔλεος μετ' ἐμοῦ αἰεὶ τοῦ
δούλου σου, μετανοοῦντί μοι, καὶ τὴν
τῶν κακῶν μου συγχώρησιν, δι' ὧν
σε παρεπίκρανα, ἐξαιτεῖν τολμῶν-
τι συμπάθησον· ἐν ἐμοὶ γὰρ δείξεις
τὴν ἄβυσσον τῶν λείων οἰκτιρμῶν,

ἐὰν ἀνάξιον ὄντα με σώσης ὡς
φιλόανθρωπος.

Ο μόνος φιλόανθρωπος, ὁ πάν-
τας θέλων σωθῆναι, καὶ καλῶν ὡς
εὐσπλαγγνος τοὺς λελυπηκότας
σε πρὸς μετάνοιαν μὴ μνησθῆς
Δέσποτα μηδαμῶς, δέομαι, τῆς
αἰσχύνῃς τῶν ἀτόπων μου ἔργων
ὧν ἐπραξα, φεῦ! τῶν ὀφθαλμῶν
σου ἀπέναντι, μὴ φρίξας ὁ πανά-
θλιος τὸ τῶν σῶν χειρῶν ἀναπό-
δραστον· ὅθεν νῦν προσπίπτω,
στενάζων καὶ πενθῶν, καὶ νοητῶς
τῶν σῶν ποδῶν ἐραπτόμενος, τοῦ
λαβεῖν συγχώρησιν.

Ἔτερα τῶν Ἀσωμάτων ὁμοία.

Ηχὸν ἑορτάσιμον Ἀγγελικαί
σοι χορεῖται, ἀσιγήτοις στόμασιν,
αἰωνίως μέλπουσιν, Ὑπεράγαθε,
σοῦ τρανῶς βλέπουσαι τὸ ὦρατον
κίλλος, καὶ τῆς αἴγλης ἐμφορού-
μεναι, τῇ πρὸς τὰ χεῖρονα νεύσει
οὐδαμῶς ἐμφερόμεναι, αἰεὶ δὲ ἐν
τοῖς ἐμπροσθεν μᾶλλον ἀκλινῶς
ἀνανεύουσαι, καὶ τὰς πανολβίους
δεχόμεναι προθύμως ἀσραπὰς, ἐν
παύρησιν πρεσβεύουσαι, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ'
οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἐ-
κετεύω σε Σωτήρ, πρὸ πέλους ἐπι-
στρέφαι, καὶ δοῦναι μοι μετάνοιαν,
ὅπως ρυσθῆσομαι τῆς κολάσεως.

Εν τῇ φοικτῇ παρουσίᾳ σου
Χριστέ, μὴ ἀκούσωμεν, οὐκ οἶδα
ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ
Σωτῆρι ἐλέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προ-
στάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν

ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ
ἤρνησαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν, ἀπὸ
τῶν ἐντολῶν σου. Ταῖς αὐτῶν
πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν
πιστοὶ τὴν οὐράνιον παστάδα, καὶ
πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς.
Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν
ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἀπάντων Χριστὸς
ὁ Ζωοδότης καὶ Θεός. Κατάβαλλε
Δέσποινα τοὺς τυράννους ἀέ-
ρους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρὶ σου
Ἀχραντε, ἡ ἐλπίς Χριστιανῶν.

ΤΗ: ΔΕΥΤΕΡΑ: ΠΡΟΙ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν Α' Στιχ Καθίσματα
Κατανυκτικά. Προς πλ. Β'.

Ενώθ τὴν ἡμέραν τὴν φοβε-
ράν, καὶ θρηῶ μου τὰς πράξεις
τὰς ὑπαράξ· πῶς ἀπολογήσομαι
τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ; ποία δὲ παρ-
ρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ ἄσω-
τος ἐγώ; Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ
μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶ-
νος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν
καθίσῃς Ἐλεῆμον κρίσιν δικαίαν
ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ
κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνης με
ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖ-
σαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν

τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, Θεο-
κυῆτορ ἀγαθῆ, προστασία τοῦ κό-
σμου, ἰκέτευε σὺν Ἀσωμάτοις ἐ-
κτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότα-
τον Θεόν, ρυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν, ἐκ πάσης ἀπειλήs, μόνη εὐ-
λογημένη.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον
ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπο-
ροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν
ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσ-
φέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σοὶ
γὰρ πεποιθήμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡ-
μῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀ-
νομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ
νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρω-
σαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ
γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός
σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ
τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Αρχὴ σωτηρίας ἡ τοῦ Γαβρι-
ῆλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθέ-
νον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖ-
ρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασ-
μόν, οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάρρα
ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν.
Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι
κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετὰ τὴν Γ' Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ψυχὴ, ραθύμως τὴν ζωὴν δια-
νόουσα πᾶσαν, ἡμέραν κρίσεως
φρικτὴν κατὰ νοῦν οὐ λαμβάνεις
ἀνάνηψον, καὶ τὴν μετάνοιαν ἐλοῦ·
ἐπίστρεψόν καὶ βόησον Χριστῶ·
Οἰκτίρμον, μὴ μνησθῆς ἡμῶν πολ-
λῶν ἁμαρτιῶν ἐν ὧρα καταδίκης.

Μαρτυ-

Μαρτυριόν.

Φῶς δικαίοις διὰ παντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν αἰεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες. Ὡν ταῖς αὔχαις, σὺ φωτιεὶς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογούντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῶν ὀμμάτων μου, Χριστέ, τὸν κλαυθμὸν δέχου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Β'. ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Ὁ αἰσιχρὸς Φαραὼ, κατεποντίσθη πανστρατὶ, Ἰσραὴλ δὲ διεληθὼν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα: Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.»

Τροπάριον.

Τὸν ἐμπεσόντα, Χριστέ, ληστῶν εἰς χεῖρας πονηρῶν, καὶ πληγαῖς ψυχοφθόροις ἡμιθανῆ γενόμενον, συμπαθείας ἐλαίῳ θεραπεύσας, οἰκτείρησον, ἵνα δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων Ἀγνῆ, μετὰ τῶν θείων Προφητῶν, μετὰ πάντων Ἀγγέλων, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Κανὼν τῶν Ἀσμάτων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἐκτη πέφυκε τῶν Νῶων μελωδία.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Ἐπουρανίου χορείας ἀνευφη-

μῶν τὴν τερπνὴν εὐπρέπειαν, ταῖς αὐτῆς φωτιστικαῖς ἀστραπαῖς φαιδρύνεσθαι, βοῶ, ἱκετεύω σε Χριστέ τὸν μόνον εὐσπλαγγνον.

Κατακοσμήσας τῷ Λόγῳ, καὶ τῷ ἐκ σοῦ παναγίῳ Πνεύματι, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς, σὲ τῶν ἀπάντων αἴτιον ὑμνεῖν, παρεσκευάσας αὐτοὺς, ὡς παντοδύναμος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξομένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπερου σου γαστροῦ, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνῆ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Ἐν τῇ στερεῇ τῆς πίστεώς σου πέτρᾳ, λογισμὸν ἐδράσας τῆς φυγῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω, Ἀγαθὲ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.»

Τροπάριον.

Μετανοῶν Χριστῷ συνεταξάμην, καὶ τῶν κακῶν οὐδόλως ἐπαυσάμην· τίς γένομαι, τύφλωσιν περικείμενος πολλῆν; Υἱὲ Θεοῦ, σὺ με οἰκτεῖρον.

Θεοτοκίον.

Νέος ἡμῖν Παράδεισος ἐδείχθης, ζωῆς Ἀγνῆ τὸ ξύλον μέσον ἔχων· ἐξ οὗ φαγὼν Ἀχραντε, τῆς νεκρώσεως, Ἀδάμ τῆς πονηρᾶς ἀπολύεται.

Κανὼν τῶν Ἀσμάτων. Οὐκ ἔστι ἅγιος.

Ἡ πᾶσαν φύσιν λογικὴν ἐκμήδωντων βουλήσει πλαστοουργήσασα φύσις, τρισαγίας ἐν φωναῖς, ὑμνολογεῖται τριττοῖς ἐν προσώποις, καὶ δοξολογεῖται πιστῶς.

Πηγάζων σὺ τὸ ἀγαθόν, Δέσποτα

στοτα τῶν ἀπάντων, καὶ πλουσίως ἐχέων, τῇ μελέξει ἀγαθοῦς τοὺς ἀσωμάτων χοροὺς τῶν Ἀγγέλων ἐδειξας, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Εδόθη ἄφεις ἡμῖν διὰ σοῦ Θεοτόκε· ὁ τοῦ νόμου Δεσπότης, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς, τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν ὑπομείνας, πάντα ἐλυτρώσατο.

Ῥῆθ' Δ'. Εἰρμός.

«**Ε**κάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετῆ σου Χριστέ, καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως, Κύριε, τὰ πάντα πεπλήρωται.»

Τροπάριον.

Μὴ κατακρίνης ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, ἀλλὰ τῷ συνήθει σου, Δέσποτα, ἐλέεο οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Ραθύμως μου τὴν ζωὴν ἐκδapanήσας Ἀγνή, πρὸς τὴν σὴν προστρέχω ἀντίληψιν· οἴκτειρον, σώσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Χριστός μου δύναμις.

Φθορᾶς ἀπρόσδεκτον τὴν φύσιν ἔχοντες, οἱ θεϊότατοι Νόες σου τὸν σεπτὸν θρόνον περιέπουσιν, ἀθανασίας σε πηγὴν κληρωσόμενοι, Φιλάνθρωπε.

Υπὸ τοῦ Πνεύματος ἀγιαζόμενοι τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, πρὸς τὸ κακὸν μένουσιν ἀκίνητοι, ταῖς πρὸς τὸ πρῶτον ἀγαθὸν ἀναβάσει θεοόμενοι.

Θεοτοκίον.

Κατάρρα λέλυται ἡ τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ Θεομήτορος· σὺ

γὰρ ἡμῖν, Ἀχραντε πανάμωμε, τῆς εὐλογίας τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον ἐκύησας.

Ῥῆθ' Β'. Εἰρμός.

«**Ο** τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός σοι κραυγάζοντα, καὶ σῶσόν με.»

Τροπάριον.

Ιεσοὶ ἐκ τῆς ρίζης βλαστήσας Χριστέ, ξήρανον τὰ βλαστήματα τῶν παθῶν μου, φυτεύω μοι τὸν φόβον σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην ὑμνήσωμεν, δι' ἧς πάντες εἰσέρχονται ἁμαρτωλοὶ, πρὸς εἰσόδους συγχωρήσεως.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Επὶ τοῦ θρόνου τῶν Χερουβὶμ βλέπων ὁ Προσέτης, σὲ παντεπόπτα, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον, ἐπιβεβηκότα, διὰ συμβόλων τὴν σὴν μυσταὶ δεσποτεῖαν καὶ κυριοτητα.

Τὺς μυριάσιν ὁ Δανιήλ, καὶ ταῖς χιλιάσι τῶν Ἀγγέλων, κυκλούμενον Δέσποτα βλέπων, ἠνωμένην τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν τὸ κράτος σου τῆς δόξης μεμυσταγώγηται.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος κάλλει ὁ σὸς Υἱὸς, παρὰ τοὺς Υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὦφθη πανύμνητε Δέσποινα· Λόγος γὰρ ὑπάρχει τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἐκ σοῦ ἀνέλαθεν.

Ῥῆθ' Γ'. Εἰρμός.

«**Τ**ῷ κῆτει καταποθείς τῷ τῆς ἁμαρ-

ἀμαρτίας, κραυγάζω σοι Κύριε.
Ὡς τὸν Προφήτην, ἐκ φθορᾶς με
ἐλευθέρωσον.

Τροπάριον.

Ο ὀμματώσας τυφλοὺς, τῆς
ψυχῆς μου ἀνοιξὸν ὄμματα, ὅπως
τὸ φῶς σου βλέψω, καὶ παθῶν
σκότους ρυσθήσωμαι.

Θεοτοκίον.

Αγία Μήτηρ Θεοῦ, τὴν βεβη-
λωθεῖσαν καρδίαν μου πράξουσιν ἐ-
ναγέσι, συμπαθεία σου ἀγίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμ. Τοῦ βίου
τὴν θάλασσαν.

Νοὸς καθαρότητι, καταβαί-
νοντας ὄρων ὁ Ἰακώβ ἐν κλίμακι
τοὺς Ἀγγέλους σου Δέσποτα
τηλαυγῶς, τὴν σὴν ἐδιδάσκετο
ἐν σαρκὶ παρουσίαν προδηλότατα.

Νοήσας τὴν ἔνθεον τῶν Ἀγ-
γέλων καὶ φαιδρὰν παρεμβολὴν,
ἠγάλλετο ὁ θεράπων σου Δέσποτα
Ἰσραὴλ εὐρύθμως χορεύουσαν,
καὶ τὴν ἄρρητον δόξαν περιέ-
πουσαν.

Θεοτοκίον.

Ορέων ὑπέρτερον αἰωνίων ἀ-
ληθῶς ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀ-
νεδείχθη τὸ ὄρος τὸ ἐμφανές, σὴ
γαστήρ χωρήσασα τῆς Θεότητος
αἴγλην, Κορη Δέσποινα.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Ο** τῶν ὀσίων σου Παίδων τὸν
ἕμνον ἐπακούσας καὶ τὴν καμίνον
καιομένην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Υπὸ τῆς ἀγαν κακίας τὸν νοῦν
ἀπετυφλώθη, καὶ οὐκ ἔβλεψα με-
τανοίας τὸ φέγγος, Χριστέ Σω-
τήρ μου, σῶσον με.

Θεοτοκίον

Δούλου μορφὴν ὑποδύντα Δεσ-
πότην Κορη τίκεις· ὃν ἰκέτετε,
τῶν παθῶν τῆς δουλείας, Ἀγνή,
ἐλευθερώσαι με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Δροσοδόλον μὲν τὴν καμίνον.

Ωραιότητι φαιδρύνεσθε, πανά-
γιοι Ἀγγελοι τοῦ Παντοκράτο-
ρος, πλησιάζοντες τῇ ἀφράτῳ
δόξῃ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πρὸς ἡμᾶς
κοιτάζοντες αἰεὶ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θε-
ός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοερῶς περὶ σέ Δέσποτα στρε-
φόμενοι Ἀγγελοι τὴν ἀκατάλη-
πτον φωτοφανίαν αἰδίως δέχον-
ται τὴν σὴν, ὑμνοῦντες καὶ λέγον-
τες αἰεὶ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σοῦ εὐλογημένη (ὁ Ἀρ-
χάγγελος ἀσώματος ἔσθ) Κύριος·
τὴν φαρείσαν γὰρ ἀναπλάσει φύ-
σιν βουληθεὶς, τὴν μήτραν σου ἔ-
κχησεν Ἀγνή. Εὐλογημένη ἡ Θε-
ὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Ο**ἱ ὀσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ
καμίνῳ τὰ Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο,
τὸν τρισάγιον ἕμνον ἀναβοῶντες
Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
τὸν Κύριον.»

Τροπάριον.

Εξήλωσα ἀσπλάγχνου πλου-
σίου τρόπους, καὶ παροῦ μὲν
πτωχεύσαντα τὸν νοῦν, πρὸ θυρῶν
τῆς μετανοίας ἠλκωμένον. Χρι-
στὲ μή με εἰς πῦρ πέμψῃς ἄσβε-
στον.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Ἀγγέλων τιμω-
τέρα

τέρα, Θεὸν τὸν ἅγιον τέτοκας, ὑπερβαλλόντως ἁγιασθεῖσα, Θεοτόκε Παρθένε· διό μου τὴν ψυχὴν καθαρίασον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐκ φλογός τοις ὁσίοις.

Ελισσαῖον ὡς πάλαι σοῦ τὸν θεράποντα στρατιαῖς ἄσωμάτοις περιετείχισας, οὕτω δὴ καὶ νῦν, Χριστέ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, σὲ ὑπερυψοῦσαν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Αυτρωθῆναι πταισμάτων καδικετεύσατε, Ἀρχιστράτηγοι θεοί, ὡς παριστάμενοι θρόνῳ τῷ φρικτῷ, τοὺς ἐν πόλῳ δοξάζοντας, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωs Μητρί καὶ Παρθένω Χαῖρέ σοι κράζομεν, Γαβριὴλ σὺν τῷ θείῳ, Θεομακάριστε· Λόγον γὰρ ἡμῖν Θεοῦ σαρκὶ γεγέννηκας, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἠδὴ Θ'. Εἰρμός.

« **Η** τὸ Χαῖρε δὲ Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἰδίον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας. »

Τροπάριον.

Ιωσήφ μὲν σωφρονήσας, σιτοδότης ἐγνωρίσθη· ἐγὼ ἄσωπτέων δέ, λιμῶ κρατοῦμαι ἐναρέτων πράξεων.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με ἀμαρτία σκοτισθέντα ἀπαθείας τὸ φῶς ἢ κηρύσασα, ἵνα ὑμῶ σε, ἄγνη Ἀειπάρθενε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Δαβὶδ προφήτη τῷ σῶ, ὡς ἐ-

παυσας τὸν σὸν λαὸν πατάσσοντα βρομφαία σου Ἀγγέλον· οὕτως Οὐκίτημον βράβευσον εἰρήνην Χριστέ, πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν ἐπικείμενον νῦν ἐπικουρίζων πειρασμὸν, ὡς πολυέλεος.

Ιδὼν λαοῦ σου Χριστέ τὴν κάκωσιν, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων θεράπευσον, ἱκεσίαις Δέσποτα τῶν σῶν Λειτουργῶν, τῶν νῦν περικυκλούντων σὲ τὸν Παντάνακτα, φωναῖς τε ἀπαύστοις ὡς Θεὸν δοξολογούντων σε.

Θεοτοκίον.

Αρχαί, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σεραφίμ, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι σὺν τοῖς Χερουβίμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον τόκον σου σέβοντες, σὲ Παρθενομήτορ εὐλαβῶς αἰεὶ δοξάζουσι.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶνων κατανοκτικά.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἀμαρτημάτων φέροντά μοι, ἰάτρευσον Σωτήρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς, παρέχων τοῖς αἰτοῦσι πνευμάτων τὴν συγχώρησιν αἰεὶ. Παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, διδοῦς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνὸν με εὐρών τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχρὸς, τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας ἔτρωσεν· ἀλλὰ σὺ, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει

οὐρα-

οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ: ΔΕΥΤΕΡΑ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμ. Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος ταῖς ἡδοναῖς ἐδουλώθην τῆς σαρκός, καὶ γέγονα παλῶν καταγώγιον, τυραννούντων με· τῆς ψυχῆς ὅλως δὲ ἀλογήσας Σῶτερ, ἐντολῶν σου κατεφρόνησα· ἀλλὰ ὁ πλάσας με, καὶ εἰδὼς ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, ὁ μόνος ἀναμάρτητος, δός μοι τὴν συγχώρησιν εὐσπλαγχνε, ὣν περ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, αἰσθητῶς καὶ νοητῶς, ἀπὸ νεότητος ἡμαρτον, μόνε εὐσυμπάθητε.

Τίς ἐκ τοῦ θανάτου με τῆς ταλαιπώρου σαρκός μου ρύσεται, καὶ σώσει μου τὴν ψυχὴν ἀπήμονα καὶ ἀπείραστον; τυραννεῖ βία γάρ, εὐπαθοῦσα αὕτη, καὶ ψυχῆς κατεξάνισταται, καὶ ὀλίβει πάλιν δὲ ἀσθενοῦσα. Οἱ μοι τῶ τάλαν! ἀντέχειν οὖν οὐ δύναμαι, πρὸς τὴν ταύτης Σῶτερ ἀσθένειαν. Ἄλλ' ὦ Ποιητά μου, μὴ δώσης νικηθῆναι τῶ χολὶ τὸ πνεῦμα, ὁ μοι ἐνέπνευσας, ὡς αὐτὸς εὐδόκησας.

Ἔτερον τοῦ Προδρόμ. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ὁ κατεγνωσμένος ἐν ἀσωτεία, σοὶ τῶ ὑπὲρ λόγον δεδοξασμένῳ προσπίπτω, καὶ δέομαι ἐκ βάθους τῆς καρδίας· ἴδε τὴν ὀλίβην τῆς ψυχῆς μου, τῆς χαρᾶς ὁ προλάμψας· ἴδε τὰ ἔλκη τῆς καρδίας, μετανοίας ὁ κήρυξ· καὶ παράσχου μοι τὴν σωτηρίαν, διὰ τῆς θείας πρεσβείας σου Πρόδρομε, καθικετεύων τὸν Κύριον.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἵκετεύω σε Σωτῆρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι κατανύξιν, ὅπως ρυσθῆσωμαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ μὴ ἀκούσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῶ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Μαρτυρικόν.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν ὀλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σώζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνῃ προστασίᾳ τῶν πιστῶν.

ΤΗΙ ΤΡΙΤΗΙ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν Α'. στιχ. Καθίσματα
Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. Β'.

Εννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβε-
ράν, καὶ θρηνώ μου τὰς πράξεις
τὰς πονηράς. Πῶς ἀπολογήσω-
μαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; Ποία
δὲ παρρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ ὁ
ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγγνε Πάτερ,
Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἁ-
γιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶ-
νος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν
καθήσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν δίκαιαν
ποιήσαι, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ
κεκρυμμένα, μηδὲ κατασχύνης με,
ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ φεί-
σαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἄ-
νευ μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ
Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
χρόνων, ἐκύησας σαρκακωμένον
ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Θεοκυῆτορ
ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσα-
σθαι ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ
τοῦ τέλους.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον
ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀ-
περοῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσί-
αν, ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσ-
φέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ
πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν
σφόδρα, μηδὲ μνηστῆς τῶν ἀνομι-
ῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν

ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ λύτρωσαι
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ
εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου,
πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ
ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θε-
οτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην
φοβεράν προστασίαν αἰτούμεν·
σπλαγγνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον
λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα
Θεόν, ρυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ
πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν Γ'. στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου.

Ζωῆς ὡς ἐδειξας ὁδοὺς τοῖς
λαοῖς Ἰωάννη, βοῶν· Εὐθύνατε ὑ-
μῶν τὰς καρδίας Κυρίῳ· διάσωσον
πολυαμάρτητον ψυχὴν, κατάνυξον
πεπωρωμένον λογισμόν, καὶ ρῦσαι
κολάσεως μελλούσης σαῖς εὐχαῖς,
Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος·

Μαρτυρικόν. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Αυλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τοῦ
σκάμματος, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ
τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἴσταντο χοροὶ
τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχον-
τες τῆς νίκης. Ἐξέστησαν τυράν-
νους καὶ βασιλεῖς οἱ Σοφοί, κα-
θεῖλον τὸν Βελίαρ ὁμολογία Χρι-
στοῦ· Ὁ ἐνισχύσας αὐτούς, Κύριε
δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
Θεοτόκε πταισμάτων· πρὸς σέ κα-
τέφυγον Ἀγνή, σωτηρίας δεόμε-
νος· ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου
ψυχὴν, καὶ αἴτησαι τῷ Υἱῷ σου
καὶ Θεῷ ἡμῶν, δολῆναί μοι τὴν ἄ-
φεσιν, ὣν ἔπραξα δεινῶν, μόνη εὐ-
λογημένη.

Κανὼν Κατανοητικός. (ποίημα Ἰωσήφ)

Ἦχος πλ. Β'. Ὡδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Β**οηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.»

Τροπάριον.

Λυτρωτά μου Ἰησοῦ, ὡς ἐλυτρώσω πολλῶν πταισμάτων Πόρνην τὴν ποτὲ μετανοήσαν καλῶς κάμει, δυσωπῶ σε, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν ὡς ἐλεῆμον λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Προφῆς πύλη τῆς ζωῆς, θανάτου πύλας τῶ τοκετῶ σου λύσασα Ἄγνη· ὠφθῆς γῆ ἐκλεκτῆ, δι' ἧς ἀνυψώθη ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων φύραμα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς κατ' ἀλφάβητον. Ἡ δὲ Η'. καὶ Θ'.

«Ἐπος Ἰωσήφ.» Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ.

Αγγελὸς θεῖος τὴν σὴν γέννησιν, Ἄγγελε Θεοῦ, προμηνύει τῶ Πατρί· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἅγιε Πρόδρομε.

Βλαστὸς ὑπάρχων τερπνὸς ἐρήμου, Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐν ἐμοὶ τὴν ἀπαύτως βλασταίνουσαν ἀμείλιαν ἐκ ριζῶν ἀνασπάσας, μετανοίας προσφέρειν με καρποὺς εὐδώσον. Θεοτοκίον.

Δόλω ἀπαύτως ὁ ἐχθρὸς θηρεύει με ὁ πονηρὸς· τῆς αὐτοῦ με ἐνέδρας, Πανάμωμε, ἐξάρπασον, καὶ ποιεῖν τοῦ Δεσπότη, Θεοτόκε, εὐδώσον τὸ θέλημα.

Ὡδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Σ**τερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέ-

τραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.»

Τροπάριον.

Πλέω σου ὄμματι, ἤνικα μέλλω ἐνώπιόν σου παραστήναι τε καὶ κρίνεσθαι πρόσβλεψόν μοι, μόνε εὐδιάλλαχτε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, Ἀχραντε, τὸν συνοχεῖα παντός τοῦ κόσμου· διὰ τοῦτο ἰκετεύω σε· Λύτρωσαί με πάσης συγεχούσης χολάσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«**Ε**ν τῇ στερεῶσιν τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογισμόν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω ἀγαθὴ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.»

Τροπάριον.

Επιστροφὴν ὁδοῦ πεπλανημένης δίδου μοι νῦν, καὶ ἐκτεινὸν μοι χεῖρα, μακάριε Πρόδρομε, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν διηνεκῶς θαλαττεύοντι.

Θεοτοκίον.

Θρόνος Θεοῦ ἐδείχθης Θεοτόκε, ἐν ᾧ σαρκὶ καθήσας, τοῦ ἀρχαίου ἐξήγειρε πτώματος τοὺς ἀνθρώπους, ἐν φωναῖς χαριστηρίοις ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Α**κήκοεν ὁ Προφήτης τὴν ἐλευσίαν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίχτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Κρουνοὺς μοι δακρῶν δίδου,

ξηραίνοντας τῶν παθῶν μου τὰς ἀναβλύσεις, καὶ τῆς ἁμαρτίας πάντα βόρβορον ἀποπλύνοντας οἰκτίρμον Πολυέλεε, καὶ παύοντας πυρὸς, γεέννης αἰωνιζούσης, τὴν φλόγα μοι τὴν ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Ἐπτάφωτόν σε λυχίαν, τὸ πῦρ τῆς θεογνωσίας φέρουσαν Κόρη, ὁ Προφήτης πάλαι προεώρακε, φαῖνον τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, Πανάμωμε, τῆς ἀγνωσίας διὸ βοῶ σοι Φώτισόν με δέομαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀκήκοα Κύριε.

Ἰάτρευσον, Προδρόμε, τὴν πληγωθεῖσαν ληστῶν ἐφόδοις, ἱκετεύω σε, καρδίαν μου, δραστηρίῳ θείας φαρμάκῳ δεήσεως.

Κατάβαλε, Προδρόμε, τὴν ἐτιζῶσαν ἐν τῇ ψυχῇ μου ἁμαρτίαν, καὶ ἀνάγευσιν νῦν μοι δίδου, πρὸς τὰς ἡδονὰς ὀλισθαίνοντι.

Θεοτοκίον.

Μὴ κρίνης με Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα μου, δυσωπῶ σε, ἀλλὰ ἔλεως μοι φάνηθι, δυσωπεῖ σε σὺν τῷ Βαπτιστῇ ἢ Τεκοῦσά σε.

Ὤδη Ε'. Εἰρμός.

Ἐκ νυκτὸς ὀρριζόντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὀδηγήσον καμὲ ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτῆρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Τροπάριον.

Ἰδοὺ ὁ τὸ τάλαντόν σου κρύψας, Χριστέ, ὀκνηρὸς δοῦλός σου, καὶ σχολάσας πονηραῖς τῶν παθῶν ἐργασίαις, ἐγὼ ὑπάρχω διὸ μὴ με εἰς πῦρ ἐκπέμψης.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἀδιόδευτε, διάνοιξον πύλας μοι, δέομαι, μετανοίας ἀληθοῦς, καὶ δεῖξόν μοι τὴν τρίβον τῆς σωτηρίας Ἀγνή, ἢ πάντων ὁδηγία.

Καν. τοῦ Προδρ. Πρὸς σὲ ὀρριζῶ.

Ναὸς ἐγένου Μάκαρ τῆς Τριάδος, καὶ γὰρ σου ἀγίῳ, ἰδοὺ συνηθροισμένοι ἐν πίστει θερμῇ, δυσωποῦμέν σε Πρόδρομε ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν τε καὶ ὀλίψεων Μακάριε.

Ξενώσας πάσης ἀρετῆς τὸν νοῦν μου, σὲ τὸν ξένην τέμνοντα ὁδὸν ἐν βίῳ Μάκαρ νῦν ἐκδυσωπῶ τῶ τῶν ὄλων Θεῶ με οἰκείωσον, βελτιῶν με ἀρίσταις ἐπιδόσεσι.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη θείαις ἀγλαίαις, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει ἐκήσας Παρθένε αὐτὸν οὖν ἀεὶ ἐκδυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Ὤδη ς'. Εἰρμός.

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.»

Τροπάριον.

Μὴ δεῖξης με δαιμόνων ἐπιχαρμά, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ μὴ ἀκούσω τότε φωνῆς παραπεμπούσης εἰς τὸ πῦρ, Χριστέ Ἰησοῦ, τὸ τῆς γεέννης.

Θεοτοκίον.

Ναὸς Θεοῦ ἐδείχθης Πανάμωμε, ἐν ᾧ οἰκήσας ἱερώς, τὴν βροτῶν οὐσίαν ἐθέωσε, ποιήσας τοὺς

πιστοὺς ναοὺς ἑαυτοῦ παραδόξως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«**Α**βυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη βροῶ σοι. Ἐκ φοβῶς με ἀνάγαγε.» Τροπάριον.

Ράδαμος Προφήτα ῥίζης ἐβλάστησας, καὶ καρδίας, σπειρουούσας πάσης Θεογνωσίας, ἐγκάρπους εἰς αἴνεσιν Κυρίου ἀπέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ῥυμνον σοι, Παρθένε, εὐχαριστίας προσάγομεν νῦν, διὰ σοῦ Ἄγνη οἱ σεσωσμένοι, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ πᾶσαν εὐλογίαν καρπούμενοι.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Η**μάρτομεν, ἠγομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδέ συνετηρήσαμεν, οὐδέ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.»

Τροπάριον.

Αποσκοπῶ εἰς τὸ ἔλεος σοῦ τὸ ἄμετρον, ἄμετρα πταίσας· οἶδά σου τὴν συμπάθειαν, οἶδα τὸ μακρόθυμον καὶ τὸ ἀνεξίκακον μετανοίας μοι δώρησαι Οἰκτίρμον καρπούς, καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Εβλάστησας ἀνευ σπέρματος, ὃν ἐγέννησε Πατὴρ ἀρρέουσις· ἔμεινας μετὰ τόκον παρθένης ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διὸ μεμακάρισται, καὶ δεδόξασται Ἄχραντε ἀπαύστως, ὡς Μήτηρ οὔσα Θεοῦ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Οἱ Παιδες ἐν Βαβυλῶνι.

Φωνὴ τοῦ Λόγου ὑπάρχων,

νῦν τὰς φωνὰς ἡμῶν πρόσδεξαι Βαπτιστὰ, καὶ παθῶν, καὶ κινδύνων, καὶ πολλῶν περιστάσεων, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι τὸν λαόν σου κολάσεως.

Χειρὶ δεικνύεις, Προφήτα, Ἄμνον Θεοῦ, κόσμου αἴροντα ἀμαρτίας αἰεὶ. Ὅν δυσώπει ἀφαιρεῖν μου τὰ πταίσματα τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ ζωῆς ἀξιῶσαί με.

Θεοτοκίον.

Ω παρεστῆκεισαν τρόμφ τὰ ἐπουράνια Ἰάγματα, τοῦτον τίκτις Ἄγνη, ἐνωθέντα τοῖς βροτοῖς ἀγαθότητι· ὃν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Θ**ν Στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβιμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αποσκοπῶ εἰς τὸ μέγα ἔλεος τῶν οἰκτιρμῶν σου Χριστέ, ὡσπερ ὁ Δαβὶδ, πταίσας ὑπὲρ ἐκεῖνον, καὶ κράζω σὺν ἐκείνῳ. Μόνε Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με διὰ τάχους.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐπίγῃς τρίβους ὑποδεικνύντα, καὶ τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν καινουργοῦντα, Ἀνύμφευτε εὐλογημένη.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«**Ν**όμων πατέρων οἱ μακαριστοὶ ἐν Βαβυλῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυ-

ρι, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνε-
μελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Ἐπὶ τὸν Λόγον βαπτιζόμενον,
περιστερᾶς ἐν εἶδει, Πνεῦμα τὸ ἁ-
γιον ἐλεᾶσω κατερχόμενον, καὶ
φωνῆς ἐπακοῦσαι κατηξιώθης Μά-
καρ τοῦ Πατρός· Οὗτός ἐστιν ὁ
Υἱός μου ὁ σύμβροτος, ᾧ μέλπει
πᾶσα κτίσις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Συντήρησόν μου τὴν διάνοιαν
ἐν ταπεινώσει Κόρη Θεοχαρίτωτε,
ἢ τῷ τόκῳ σου συντρίψασα ἐπάρ-
σεις τῶν Δαιμόνων· καὶ ὑψωσόν
με ἀπὸ τῆς κοπρίας τῶν παθῶν,
καὶ πεινῶντα τὴν χάριν σου κόρε-
σον μελωδοῦντα· Τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδιὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Α**σπόρου συλλήψεως, ὁ τό-
κος ἀνερμήνευτος· μητρός ἀνάν-
δρου, ἀφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ
ἡ γέννησις καινοποιεῖ τὰς φύσεις·
διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς θεό-
νυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγα-
λύνομεν.»

Τροπάριον.

Ἰησοῦ φιλόνηρωπε, ὁ μόνος τὴν
ἀσθένειαν ἡμῶν γινώσκων· ταύτην
γὰρ ἐφόρεσας, δι' οἶκτον βουλό-
μενος αὐτὴν ἀποκαθάραι διὸ τοὺς
σπίλους τοὺς πονηροὺς, καὶ τὰ
ἔλκη τῶν παθῶν μου, ἀποκάθαρων,
καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσάγομεν τὴν
τοῦ Ἀγγέλου Πάναγνε, εὐλογη-
μένη· Χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν
ἀχώρητον· χαῖρε κατάρως λύσις
καὶ εὐλογίας εἰσαγωγὴ· χαῖρε μό-
νη Παραδείσου, ἡ θύραν ἀνεῴξασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«**Ξ**ενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθα-
νάτου τραπέζης, ἐν ὑπερφῶ τόπῳ,
ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, δεῦτε ἀπο-
λαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα Λόγον
ἐκ τοῦ λόγου μαθόντες, ὃν μεγα-
λύνομεν.»

Τροπάριον.

Ἰάτρευσόν μου τὸν νοῦν, φιλη-
δονίαις τοῦ βίου δεινῶς τραυμα-
τισθέντα, καὶ παῦσον τὸ σφοδρῶς
συνταράσσον με κλυδώνιον, καὶ
δειξόν μοι τῆς μετανοίας τὰς ὁ-
δοὺς τὰς εὐθείας, Κυρίου Πρό-
δρομε.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν Χερουβὶμ ἀγιω-
τέρα Παρένε, ὡς τὸν Θεὸν τε-
κοῦσα τὸν ὑπεράγιον, πάντας ἡ-
μᾶς καθαγιάσον, τοὺς ἐν φωναῖς
ἀγίαις πίστει ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ
σὲ ἀγιάζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Λίνων. Κατανυκτικά.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύμα-
τα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων φυ-
έντα μοι, ἰάτρευσον Σωτὴρ, ὁ τῶν
ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, καὶ
παρέχων τοῖς αἰτοῦσι πταισμάτων
τὴν συγχώρησιν αἰεί· Παράσχου
μοι δάκρυα μετανοίας, διδούς μοι
τὴν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων Κύ-
ριε, καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνὸν με εὐρῶν τῶν ἀρετῶν

ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἀμαρτίας ἐτρωσεν· ἀλλὰ σὺ, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνήσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἁγγέλοι; Καρδιογενῶστα φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατηχημένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά.

Ἦχος πλ. Β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Θεὸς ὁ θέλων σωθῆναι πάντας, ἐπίβλεψον, ἴδε τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ μου τὰ δάκρυα ὡς μάταια ἀπόσῃ. Τίς γὰρ προσήλθέ σοι προσπίπτων, καὶ εὐθὺς οὐκ ἐσώθη; τίς δὲ ἐβόησε (ερμῶς σοι, καὶ εὐθὺς οὐκ ἤκούσθη; καὶ γὰρ Δέσποτα, ταχὺς εὐρίσκη, εἰς σωτηρίαν πᾶσι τοῖς αἰτοῦσί σε Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τὸν ταῖς ἀμαρτίαις καταποθέντα, καὶ φιληδονίαις καταβράγέντα, ἀνάστησον Εὐσπλαγγνε, τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ· μὴ με ἐπί-

χαρμα δαιμόνων συγχωρήσης γενέσθαι, μὴ δὲ ἀνάξιον ἐάσης τῶν φρικτῶν μυστηρίων· ἀλλὰ πρόσδεξαι ὡς ἐλεήμων, πρὸ τῆς ἐξόδου, στεναγμούς μου, καὶ δάκρυα, καὶ τῶν παθῶν με ἐλευθέρωσον.

Ἔτερον τῆς Θεοτόκου.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ο γάμος ἠυτρέπισται τοῦ οὐρανοῦ Νυμφίου, οἱ κήρυκες κρίζουσι· τί βραδύνεις μέλαινα ἐκουσίως ψυχὴ; ῥυπαρὰ πάντα σου ἀληθῶς ὑπάρχει ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια, καὶ πῶς ταλαίπωρε μέλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσπεσον πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῇ Ἄειπαρθένω κραυγάζουσα. Ὑσώπω πρεσβείας, βαντίσασα καθάρισον Ἁγνή, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ο Σταυρὸς σου, Κύριε, ζωὴ καὶ ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυρὸς σου, Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν σταυρωθέντα σαρκὶ Θεὸν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν. Πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Δόξα καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ, ἢ σὲ κηύσασα, ἀνεβόα. Τί τὸ

ἔγενε

ξένον, ὃ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ: ΤΕΤΑΡΤΗ: ΠΡΩ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα Σταυρώσιμα. ἤχος πλ. Β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπτε πόθῳ ὁ ἄδης, ἀπέλυσε τρόμφ. Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε. Υἱέ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῶ σε προσήλωσαν· καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοὶ προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ σὲ κυήσασα, Χριστὲ, ἀειπάρθενος Κόρη, ἐν τῷ σταυρῷ δι' ἡμᾶς ὑψωθέντα ὄρωσα, ἐτέρωτο λύπης ῥομφαία τὴν ψυχὴν, καὶ ἔκλαιε θρηνηλογοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἕστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύ-

χομεν, πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο Σταυρός σου Κύριε ἡγίασαι· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοὶ προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Εν ξύλῳ βλέπουσα νεκρὸν κρεμάμενον ἢ Παρθένος Θεὸν, ὃν ἔτεκε σαρκὶ, θρηνηδοῦσα ἐβόα. Τὴν ἀφατον μακροθυμίαν σου Υἱέ ἐκπλήττομαι· πῶς ὡς κατάκριτον σταυρῷ προσήλωσαν οἱ ἀνάμοι τὸν δίκαιον Κριτὴν, καὶ μόνον σε Δεσπότην.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τὸ ξύλον ἠνεγκε φθορὰν ἐν Ἐδέμ τῷ Γενάρχη, Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωὴν ἠνήθησεν ἐν Κρανίῳ· πεπάτηται καὶ γὰρ κακία τοῦ ἐχθροῦ· ἠλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὔρε τὸν Παράδεισον, κραυγάζων ὁ Ἀδάμ. Ὡ ξύλον εὐλογημένον!

Μαρτυρικόν.

Αθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρὰ νόμων, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεστοκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπάγόντα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χρι-

στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Σώζεις με Σῶτερ, προσπαγεῖς ἐπὶ ξύ-
λου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Β'. Ὡδὴ Α'. Εἰρμός.

«Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ
Ἰσραὴλ ἐν ἀβύσσῳ ἔγχεσι, τὸν
διώκτην Φαραὼ καθορῶν ποντού-
μενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδῆν, ἐβόα,
ἄσωμεν.»

Τροπάριον.

Ὡς τὰς παλάμας ἀπλώσας ἐπὶ
σταυροῦ, ἠγκαλίσω Δέσποτα ἀπω-
σθέντας τοὺς βροτοὺς, καὶ τῷ σῶ
προσῆγαγες Πατρί, ὡς Υἱὸς ἀγα-
πητὸς καὶ ὁμοούσιος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἰνα ἀπάθειαν πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀ-
δάμ προξενήσης Δέσποτα, πάθος
φέρεις ἐν σταυρῷ, καὶ ὄρωσα σεί-
ται ἡ γῆ θρηνηδοῦσα μητρικῶς,
ἐβόας Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἐκτον προσάξω τῇ Θεοτόκῳ μέλος.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἐκ πονηρᾶς συμβουλίας τοῦ
δυσμενοῦς, ἡ Προμήτωρ θάνατον
ἐπεισῆξεν· ἀλλ' αὐτῇ, τὴν ζωὴν
κυήσασα Ἀγνή, νεκρωθέντας τῇ
φθορᾷ ἡμᾶς ἐζώωσας.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων,
καὶ μαλυσμοῖς σαρκικοῖς σπλού-
μενος, ἐπὶ σὲ τὴν καθαρὰν ἀλη-
θῶς καὶ ἄσπιλον Ἀγνήν καταφεύ-
γω· βοηθὸς γενοῦ τῷ δούλῳ σου.

Τὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ
χαλεπὰ Θεοτόκε ἴασαι τῶν ἀστά-
των λογισμῶν τὸ δεινὸν κλυδώ-
νιον, τῇ σῇ μεσιτείᾳ πρὸς Θεὸν,
ἐκσπασον Δέσποινα.

Ὡδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύ-
ριε ὁ Θεὸς μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέ-
ρας τῶν ἱστών σου Ἀγαθὲ, καὶ
στερεώσας αὐτοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ
τῆς ὁμολογίας σου.»

Τροπάριον.

Σταυρὸς ἐπήγγυτο ἐν γῆ, καὶ
κατέστραπτο πλάνη, καὶ ἐσείετο
κτίσις, καὶ καρδίαι τῶν βροτῶν,
σεσαλευμέναι ἐχθροῦ ἐπηρεῖα, πί-
στιν ὑπεδέχοντο.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡραῖον κάλλει σε Υἱὲ, ὑπὲρ
πάντας ἀνθρώπους, ἐν τῷ τίκτειν
ἐπέγγιν, καὶ πῶς σταυρούμενος
νῦν κάλλος οὐκ ἔχεις Χριστέ; ἡ
Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ὁ μόνος φύσει συμπαθῆς, ὁ τὸ
αἷμά σου Λόγε, διὰ σπλάγχνα ἐ-
λέους, δι' ἐμέ ἐπὶ σταυροῦ κενώ-
σας, διὰ τῆς σὲ κυήσασθαι, οἰ-
κτεῖρον καὶ σῶσόν με.

Ναὸς γενόμενος Θεοῦ τῇ θεο-
γενεσίᾳ, ἐκουσίως εἰς πάθη ὀλί-
σθησα χαλεπὰ· διὸ σε Θεοῦ ναὲ
ἱκετεύω Δέσποινα, βοήθει μοι.

Ἰαστάς Κυρίου ἐκλεκτῆ, οὐ-
ρανίου παστάδος ποιήσον κληρο-
νόμον, τὸν τῇ Λείᾳ σου σκέπη, ὡς
ἐν παστάδι σεπτῇ, καθ' ἑκάστην
πόθῳ σε γεραίροντα.

Ὡδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς
καὶ Κύριος· ἡ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ
θεοπρεπῶς μελπει ἀνακράζουσα,
ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐ-
ορτάζουσα.»

Ταθέντα ξύλω σε ὄρων ὁ Ἅγιος, ἐμελαίνετο φόβῳ, καὶ σκοτασμοῦ πλάσμα ἀπελύετο, καὶ ἐδεσμεῖτο ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἡ πλάνη διελύετο.

Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία τέτρωσαι τοῦ πάθους, Δέσποινα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὅταν αὐτὸν ἐβλεψας σταυρούμενον, καὶ λόγῃ ἀχραντὸν πλευρὰν δι' ἡμᾶς ἐξορυττόμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ρανίσιν, Ἄχραντε, πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, τῶν παθῶν μου τὸν ῥύπον, καὶ τοὺς δεινοὺς σπύλους τῆς καρδίας μου, ἐναποκάβαρον Ἄγνη, καὶ φωτὶ σου καταλάμπρυνον.

Οδὸς εὐθεῖά μοι, ὁδὸς εἰσάγουσα σωτηρίας πρὸς τρίβους, ἡ τὴν ὁδὸν τέξασα, γενήθητι, ἀποπλανήσῃ πονηρᾶ, καθ' ἑκάστην ὀλισθαίνοντι.

Αγία Δέσποινα, τὸν ὑπεράγιον ἡ κύησασα Λόγον, ἀγιασμὸν τῆ ψυχῆ μου δώρησαι, καὶ τρικυαίας πειρασμῶν τὴν ζωὴν μου ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Τ**ῷ θεῷ φέγγει σου Ἄγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς πόθῳ καταύγασον, δέομαι, σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.»

Τροπάριον.

Ο περιβάλλων τὸν οὐρανὸν νέφεσι Χριστέ, ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸς ἐπάγης θελήματι, γύμνωσιν κκῆκς προσταπεκδύων με, καὶ σο-

λαῖς ἀφθαρσίας φαιδρῶνων Δέσποτα.

Σταυροθεοτοκίον.

Γαστρί χωρήσασα Χριστὸν, μόνον τὸν ἀχώρητον παντί, ὠδίνων ἀνευθεν τέτοκα· νῦν δὲ ὀδυνῶμαι ἐν τῷ σταυροῦσθαί σε Χριστέ· ἡ Θεοτοκος κλαίουσα ἔλεγε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Εἰρμός. ὁ αὐτός.

Ξένον ὡς ἐσχηκας τοκετὸν, ξένον με γενόμενον Θεοῦ δι' ἁμαρτίας οἰκείωσιν, ξένωσον ἐκ ταύτης καὶ τῷ Οἰκτίρμονι οἰκείωσον Παρλένε, τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Ως ὄρος πάλαι σε Δανιὴλ βλέπει τηλαυγῶς μαρμαρυγαῖς τῆς παρβενίας ἐκλάμπουσαν, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος συντριβῶν, Πάναγνε, τὰ εἶδωλα τῆς πλάνης, σθένει Θεότητος.

Τὸν ταῖς ἐξόδοις ταῖς ληστρικαῖς τετραυματισμένον τὴν ψυχὴν, ἡμιθανῆ τε τυγχάνοντα ἐν ὄδῳ τοῦ βίου, καὶ κινδυνεύοντα, διὰ τῆς σὲ Τεκούσης Λόγε ἐπίσκεψαι.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψομένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.»

Τροπάριον.

Εστέφθης, Μακρόθυμε, ταῖς ἀκάνθαις τῶν παθῶν, ἐναποτέμνων ἀκάνθαν· λόγῃ πλευρὰν ἐτρώθης, καὶ τὸν ἡμᾶς νεκροῦς ἐργασάμενον ἀπενέκρωσας, ὄφιν πολυμήχανον.

Σταυροθεοκίον.

Πατρός τὸ ἀπαύγασμα πῶς ἐπήρθη ἐν σταυρῷ, φωταγωγῶν τὰ σύμπαντα, καὶ καταβρῆσσων σκότους τὸν ἀρχηγόν! ἢ πάντα-γνος Δέσποινα, μητρικῶς θρηνω-δοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Η βράβδος ἡ ἐντιμος, ἡ βλα-στήσασα ἡμῖν ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, φθοροποιοῦς ἐννοίας βλαστάνου-σαν, τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀποκάθαρρον.

Θηρὸς ἀμαρτίας με, ὡς κη-τώας ἐκ γαστροῦ τὸν Ἰωάν, ἐξά-γαγε, ταῖς ἰκεσίαις, Λόγε, τῆς ἐν γαστρὶ ἀγνώως χωρησάσης σε, τὸν ἀχώρητον φύσει Πολυέλεε.

Επλήθυναν Δέσποτα, ὑπὲρ ἄμ-μον θαλασσῶν, τὰ πονηρὰ μου πταίσματα· ὡς κεκτημένος πέ-λαγος οἰκτιρμῶν, ἐπίστρεφον, σῶσόν με, παρακλήσεαι Λόγε τῆς Τεκούσης σε.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμι-νον εἰργάσατο Ἄγγελος τοῖς ὀ-σίοις Παισὶ, τοὺς Καλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἐπέειπε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Ισοβόλον ἀπεβρῆσας τοῦ δρᾶ-κοντος, κακίαν βραπίζόμενος, καὶ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου, μόνε Δυ-νατὲ, τοὺς πάντας ἐρώτισας βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-τέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοκίον.

Ο ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, Θε-

ότητι, ἠλλοίωσας κρεμάμενος σταυρῷ κτίσιν ἅπασαν, (ἢ Ἰσοθέ-νος ἔλεγεν) Υἱέ· καὶ βλέπουσα ταῦτα θρηνωδῶ, ἐκπληττομένη τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Η τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος θεώσασα, τῷ ὑπὲρ φύσιν τόκῳ σου, ἀμαρτόντα με ὑπὲρ φύσιν, καὶ τὸν ἀγαθὸν ἐν φύσει πιχράναντα Θεόν, καταλλαγαῖς σου μητρικαῖς αὐ-τῷ οἰκείωσον.

Τὴν πηγάζουσαν ἐκάστοτε καρδίαν μου ἀμαρτημάτων ρεύ-ματα, ἢ πηγάσασα σωτηρίας ὑ-δωρ τοῖς Πιστοῖς, καθάρισον μέλ-πειν ἐμμέλως. Εὐλογημένη ἡ Θε-ὸν σαρκὶ κηῆσασα.

Οὐρανός ἐπὶ τῆς γῆς σὺ ἐχρη-μάτισας τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητοῦ. Ὅν ἰκέτευε, τῶν γῆς με-ρύσασθαι κακῶν, καὶ μέτοχον τῶν ἐν οὐρανοῖς καταξιώται ἀγαθῶν, Θεογεννήτρια.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις δρό-σον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλευσαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Υπερήφανον ὄφιν σὺ ἐταπεινω-σας, ταπεινώσει καρδίας ξύλω ὑ-ψούμενος· ὕψιστε Θεέ, καὶ Ἀδάμ τὸν τοῖς πάθεσι, τεταπεινωμένον, ἀνύψωσας Οἰκτιρμον.

Θεοκίον.

Ιακώβ σε προεῖδε Παρθένε κλί-μακα, πρὸς οὐράνιον ὕψος ἡμᾶς ἀνάγουσαν, τοὺς εἰς τὸν βυθὸν

τῶν κακῶν ὀλισθήσαντας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Καὶ μὴ θέλων ὁ τάλας πρᾶττω τὰ ἄτοπα, συνηθεῖα δουλεύων καταδουλούση με, δούλοις πονηροῖς ἐκ Θεοῦ ὀλισθήσασσι· Δέσποινα Παρθένε, ἐλευθέρῳν με δεῖξον.

Ως τὸν βότρυν τεκοῦσα τὸν ἀγεώργητον, τὸν πηγάζοντα οἶνον πᾶσι σωτήριον, μέθη με πικρᾶς ἁμαρτίας σκοτούμενον, Δέσποινα Παρθένε, σωφρόνισον καὶ σῶσον.

Μή με στήσης ἐν ὥρᾳ Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὄντα κατάκριτον, ἀλλὰ τὸν μικρὸν στεναγμὸν μου δεξάμενος, σῶσόν με, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρὸς, Οἰκτιρίμων.

Ῥδὴ Θ. Εἰρμὸς.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάριον.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μέσον τῆς γῆς, μεσοῦσης τῆς ἡμέρας, Μακρόθυμε, ἐπὶ ξύλου ὑψώθης σταυρούμενος, τὸν μέσον Παραδείσου, φεῦ! ὑπομείναντα ὀλισθον, καρπῷ φθοροποιῷ, ἐπανορθούμενος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ὑπέστην Δέσποτα, ἐν τῷ φρικτῶς σε τίκτειν, ὃν ἡ κτίσις σταυρούμενον ἐπὶ ξύλου, θελήσει Μακρόθυμε, ἔσφιξε

καθορώσα· πάλαι ἡ Ἄμεμπτος ἔκλαιε βοῶσα μητρικῶς, ἦν μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Εμὲ τὸν μόνον καταπατήσαντα φρενοβλαβῶς τὸν νόμον σου, Χριστέ, τὸν σωτήριον, καὶ δεινὴ παραβάσει δουλεύοντα, καὶ κατακεκριμένον, σῶσον οἰκτείρησον, διὰ τῆς τεκούσης σε Ἄγνης, ὡς ὑπεράγαθος.

Διμήν, ἐν ζῆλῃ μοι κινδυνεύοντι τῶν πειρασμῶν, γενοῦ θεοχαρίτωτε Δέσποινα, καὶ παθῶν μου τὸν σάλον πράνουσα, τὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου ξήρανον πέλαγος, ὅπως καταχρέως σὲ ὑμνῶ τὴν πολυύμνητον.

Στρατὸς Μαρτύρων, Ὅσιων σύλλογος Ἱεραρχῶν δικαίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων τὰ τάγματα, μετὰ τῆς σὲ Τεκούσης ἐκδυσωποῦσί σε. Σῶσον ἡμᾶς, οἰκτεῖρον Χριστέ, ὡς πολυέλεος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Σταυρώσιμα.

Εν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κεκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ. Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατάβαλε τῶν μὴ ὁμολογούντων σε Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἔνεδρα· ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Μνήμη Μαρτύρων ἀγαλλίαμα

τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀ-
θλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, στε-
φάνους παρ' αὐτοῦ ἐχομίσαντο,
καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύου-
σιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος, ὡς εἶδε σε ἐπὶ
σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα θρη-
νηδοῦσα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ
Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέ-
κνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονεί-
διστον;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προ-
στολοικὰ. Ἦχος πλ. Β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δύναμιν οὐράνιον τοῦ Παρα-
κλήτου λαβόντες, τῶν ἐχθρῶν τὰς
φάλαγγας οἱ Χριστοῦ Ἀπόστο-
λοι ἐτροπώσαντο. Βασιλεῖς ἤλεγ-
ξαν, καὶ σοφοὺς ἤσχυναν, ἰδιῶται
καὶ ἀγράμματοι γυμνοὶ καὶ ἄ-
πλοι εὐαγγελικῶς παρετάξαντο·
τῷ λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰς τε-
ρατουργίας εἰργάσαντο· καὶ οὕτω
τὰ ἔθνη ὑπήκοα ποιοῦμενοι Χρι-
στῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὲ ἐπιποθήσαντες, οἱ εὐκλεεῖς
Μαθηταί σου, καὶ ἀπαρνησάμε-
νοι ἑαυτοὺς, προθύμως σοὶ ἠ-
κολούθησαν· καὶ σταυρὸν ἄραν-
τες, σοῦ αὐτοῦ ὀπίσω, πειθαρχοῦν-
τες τῇ προστάξει σου, τὴν γῆν
κατέλιπον, καὶ τοὺς οὐρανοὺς ἐ-
κληρώσαντο, τὰ ἔθνη ἐπιστρέφον-
τες εἰς τὴν ἀληθῆ σου ἐπίγνωσιν·
καὶ νῦν διὰ πάντων ὑπήκοοι γε-
γόμενοι αἰεὶ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύ-

ουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐτερον τοῦ ἀγίου Νικολάου.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτον-
τά με οἰκτερον, δέομαί σου, καὶ
τὰ ὄμματα Σοφῆ φώτισον τῆς ψυ-
χῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω τὸν
φωτοδότην καὶ οἰκτίρμονα.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικὰ.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστέ,
ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβόων.
Διδάσκαλε σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύ-
μεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν.
Φιλάνθρωπε Σωτῆρ ἡμῶν, ῥύσαι
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν δεό-
μεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλα-
βον ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θα-
λάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ
ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμα-
τῶν· καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκα-
τάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ
πίστει, τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλ-
πον ἔφθασαν, καὶ τῷ κόσμῳ ἐκή-
ρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου. Ὡν
ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ο σταυρός σου, Κύριε, τοῖς
Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττη-
τον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμε-
νον θάνατον, καὶ προβλέποντες
τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι
τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν
ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀ-
ληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρ-
πὸν τῆς ζωῆς· σείκετεύομεν πρέ-
σβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀπο-

στολῶν.

στολων, και παντων των Ἀγίων, ελεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ: ΠΕΜΠΤΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ

Μετὰ τὴν Α. Στιχολογίαν. Καθίσματα.

Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτῆρ, τὴν εἰρήνην σου διδοὺς αὐτοῖς, ἐλλέ και μεθ' ἡμῶν, και σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ως φῶς σταλέντες ἐπὶ γῆς ἐφωτίσατε πάντας, σοφοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, και ἐν δόγμασι θείοις διώξαντες, πολυθείας σκοτασμὸν, και λάμπαντες τὸν τῆς Τριάδος φωτισμὸν, και σώσαντες λαοὺς πολλοὺς ἐκ πλάνης ἀφεγγυοὺς, Ἀποστολοὶ τοῦ Σωτῆρος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον

Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχῆσωμεν ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τῶν Ἀποστόλων σου ἡ μνήμη, Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται ἡ οἰκουμένη· διὸ δίδου ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, εἰρήνην και τὸ μέγα ἔλεος.

Η δωδεκάς τῶν Ἀποστόλων, Κύριε, δωδεκάπυρρος ὡς Ἥλιος, ὡρῆ τῇ γῆ· δι' αὐτῶν γὰρ ἐμάρανας πλάνης τὴν βλάβην· δι' αὐτῶν καταυγάζεις ψυχὰς τῶν σῶν

δούλων· δι' ὧν και ἡμᾶς σῶσον, Εὐσπλαγγνε.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἁγία Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τῶν ἀπάντων Ποιητὴν ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις, ἱεροῖς ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, και ἀφεςιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν Γ'. στιχολογίαν ἕτερα.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἐν Θεοῦ Πίστει, τὰς διπλόας ἀνατρέψαντες οἱ Ἄλιεῖς, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος εἴλκυσαν πάντας, και παρέσχον αὐτοὺς τῷ Θεῷ εὐσεβοῦντας, και τοῦτον μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων σου ἡ μνήμη, Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις, και παρέχεις ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην και τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῷ ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐτάναί νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἔλεους σου.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. Β'. ᾠδὴ Α. Εἰρμός,

«**Ως** ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ ἐν ἀβύσσῳ ἔχνησι τὸν διώκτην Φαραὼ καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδῆν, ἐβόα ἄσωμεν.»

Τροπάριον.

Φῶς πεφυκότες τοῦ κόσμου, φωτιστικαῖς θεηγόροι λάμπει, κατα-

καταυγάσατε ἡμᾶς, καὶ παθῶν
λυτρώσατε νυκτός, καὶ ὀμίχλης
πειρασμῶν, θεομακάριστοι.

Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις,
καὶ Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων, Κύ-
ριε Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, καὶ τῆς
κυρσάσης σε Ἀγνῆς, κατοικτεί-
ρησον λαὸν ἡμαρτηχότα σοι.

Κανὼν τοῦ ἁγ. Νικ. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Ἐκτον μέλιμα Νικόλαε προσδέχου.

Ἰωσήφ. Ὁ αἰσθητὸς Φαραῶ.

Εν οὐρανοῖς κατοικῶν χαρμο-
νικῶς Πάτερ σοφέ, ἐπὶ γῆς τῶν
ἐν πίστει συμφώνως ἀνυμνούντων
σε, πᾶσαν λύπην καρδίας πονη-
ρὰν διασκέδασον τῇ μεσιτεία σου.

Κατὰ παθῶν βλαβερῶν, κατὰ
ἐχθρῶν φθοροποιῶν, κατὰ πάσης
τοῦ πλάνου κακίας, νῦν ἐνίσχυ-
σον τοὺς τῇ σκέπη σου Πάτερ τῇ
ἀγία, Νικόλαε, πίστει προστρέ-
χοντας.

Θεοτοκίον.

Ο συνυπάρχων Πατρί, ὁ συ-
ναίδιος Υἱὸς, ἐπὶ ἐσχάτων βουλη-
θεῖς, κατώκησε τὴν μήτραν σου,
εἰς ἡμῶν Θεοτόκε τῶν Πιστῶν ἀ-
ναγέννησιν· ὅθεν θυμουμέν σε.

Ῥοδὴ Γ'. Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε
ὁ Θεὸς μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας
τῶν πιστῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ στε-
ρεώσας αὐτοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς
ὁμολογίας σου.

Τροπάριον.

Τὸ λεῖτον Πνεῦμα, ταῖς ὑμῶν
γλώσσαις ἀναχωνεῦσαν, ἐπελεύ-
σει φρικώδει, συντριβέντας πρὸς

ζωὴν, καινοποιεῖ δι' ὑμῶν τοὺς ἀν-
θρώπους, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Ημαρτηχότα με Χριστέ, διὰ
τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆς σέ κυ-
ρσάσης, ἐπιστρέψας ὡς Θεὸς, καὶ
πυρὸς αἰωνίου Σῶτερ ἐλευρέωσον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου Εἰρμός.

Εν τῇ στερῆρᾷ τῆς πίστεώς σου
πέτρα, τὸν λογισμὸν ἐδράσας τῆς
ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ
γὰρ ἔχω, Ἀγαθὲ, καταφυγὴν καὶ
στερέωμα.»

Τροπάριον.

Νίκη σαφῶς κατὰ τῶν ψυχο-
φθόρων παθῶν, Νικόλαε παμμα-
καρ. Ὑφ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε πο-
θουμένους χαλεπῶς, σαῖς προσευ-
χαῖς, ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Λύσιν ἡμῖν, Ἀγνή, ἁμαρτη-
μάτων τὸν Λυτρωτὴν δοῦναι ἐκ-
δυσώπει, τὸν σκοτασμὸν Ἀχραν-
τε τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεὶ, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις, σχεδάζουσα.

Ῥοδὴ Δ'. Εἰρμός.

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς
καὶ Κύριος· ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία
θεοπρεπῶς μέλπει ἀνακράζουσα,
ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ
ἐορτάζουσα.»

Τροπάριον.

Λιμένες εὐδοιοί, λιμένες ἀκλυ-
στοί, γαληνὸν με πρὸς ἄρμον ἀ-
ληθινῆς μετανοίας σώσατε, ἁμαρ-
τημάτων χαλεπῶν τρικυμία χει-
μαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἄχραντε, Παρθένε ἄ-
μωμε, μετὰ τῶν Ἀποστόλων ὑπὲρ
ἡμῶν

ἡμῶν ἱκεσίαν ποιήσον, ὅπως ρυθ-
σθῆιμεν δεινῶν πειρασμῶν καὶ πε-
ριστάσεων.

Καν. τοῦ ἁγ. Νικολάου. Ἀκήκοα Κύριε.

Πάτρευσον, Ἄγιε, τὴν πληγω-
θεῖσαν ὑπὸ τοῦ πλάνου ἀδιόρθω-
τον καρδίαν μου, ἱκετεύων τὸν
ἀγαθοδότην Θεὸν ἡμῶν.

Συνέτριψας ξόανα τῆς ἀπω-
λείας, Χριστοῦ Θεράπον. ὅθεν πί-
σται ἱκετεύω σε, τοῦ νοός μου κά-
κιστα ἰνδάλματα μείωσον.

Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Δέσποινα, εὐλογη-
μένη Θεοκυήτορ, τοὺς ὑμνοῦντάς
σε περισίωζε, πάσης βλάβης, μόνῃ
τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ,
τὰς τῶν ὀρθοζόντων σοὶ ψυχάς,
πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰ-
δέναι Λόγε Θεοῦ τὸν ὄντως Θεὸν,
ἐκ ζόρου τῶν πταισμάτων ἀνα-
καλούμενον.»

Τροπάριον.

Οδὸν τὴν φέρουσαν εἰς ζωὴν,
διὰ στενοτάτης ἀγωγῆς, καὶ πει-
ρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Μαθηταὶ
τοῦ Λόγου, σαφῶς ὀδεύσαντες,
τὰς τρίβους τῆς ψυχῆς μου ἐξο-
μαλίσσατε.

Θεοτοκίον.

Η σωτηρία μου καὶ ἐλπίς, σῶ-
σόν με ἐλπίζοντα εἰς σέ, πάντων
ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, πρὸς τὸν Δε-
σπότην σου παρακλήσεσι, τῶν θεί-
ων Μαθητῶν τε, μόνῃ Πανύμνητε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων.

Νυσταγμῷ ἀμελείας κρατού-

μενον, πρόθυμόν με ἀπέργασαι,
ἱεραῖς μεσιταίαις σου Νικόλαε.

Κοσμικῶν με σκανδάλων διά-
σωσον, καὶ δαιμόνων κακώσεως,
Ἱεράρχα Νικόλαε, πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ο τὸ εἶναι ἡμῖν παρεχόμενος,
σοῦ τὴν μήτραν κατέκρησε Θεο-
τόκε, ὃν αἰτῆσαι σωθῆναι ἡμᾶς.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν ὑψο-
μένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν
τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου
προσδραμῶν, βοῶ σοι. Ἀνάγαγε
ἐκ φορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέ-
λεε.»

Τροπάριον.

Ωs πλάκες θεόγραφοι, τὰς τοῦ
Πνεύματος σαφῶς νομοθεσίας,
Ἐνδοξοὶ, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐσχίκα-
τε ἀψευδῶς, δι' ὧν τὸν ἐν γράμ-
ματι, κατηργήσατε νόμον, κόσ-
μον σώσαντες.

Θεοτοκίον.

Χορὸς ἱκετεύει σε Ἄσωμάτων
λειτουργῶν, Γίε Θεοῦ προάναρχε-
ἐκδυσωπεῖ σε δῆμος τῶν Μαθη-
τῶν· διὰ τῆς Τεκούσης σε, τῷ λαῷ
σου παράσχου τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«**Τ**ῷ κῆτει καταποθεῖς τῷ τῆς
ἀμαρτίας, κραυγάζω σοι· Ὡς τὸν
Προφήτην, ἐκ φορᾶς με ἐλευθέ-
ρωσον.»

Τροπάριον.

Λαμπτήρὰ σε νοητὸν ἔχουσα
ἢ κτίσις Νικόλαε, φωτίζεται ἀκτί-
σι τῶν ἀπέιρων θαυμασίων σου.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνῃ ἀγνή κεχαρι-

τωμένη βοήθει μοι, αἰεὶ χειμαζομένην ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσιν.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

« Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισίν· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Τῷ ἀγκίστρῳ τῷ τοῦ λόγου, ἀνεγκύσαντες βυθοῦ τῆς πλάνης ἅπαντας, προσηγάγετε τῷ τυθέντι Λόγῳ δι' ἡμᾶς, Ἀπόστολοι, μέλποντες αὐτῷ. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺν Προφήταις Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι, Παρθένε, ὃν ἐκήρυσας, καθικέτευε λυτρωθῆναι πάντας τῶν δεινῶν, τοὺς φόβῳ κραυγάζοντας αὐτῷ. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ τῶν ὁσίων σου Παιδῶν.

Ῥώμη Θεοῦ Παμμάκαρ, αἰρετίζόντων στίφος κατεπάτησας, καὶ τῆς τούτων ἀπάτης, τὸ ποιμνιον διέσωσας.

Ὁ ἐποφθεῖς τοῖς πλωτῆρσι, καὶ τὴν πόλιν σου θρέψας κινδυνεύουσαν, ψυχοφθόρου λιμοῦ με, εὐχαῖς σου Πάτερ λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα πάντων ἀνθρώπων, ἅγια Θεοτόκε, τῆς δουλείας μετῶν παθῶν, σαῖς πρεσβείαις, τελείως ἐλευθέρωσον.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

« Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις ὀρό-

σον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρας Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Χερσωθείσας καρδίας κατενεώσατε, τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου· ἐγκατασπείραντες δόγμα τὸ σεπτόν, στάχυν ἑκατοστεύοντα, τοὺς διασωθέντας ἐδρέψασθε Θεόπται.

Θεοτοκίον.

Τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου βῦσαι με Κύριε, Προφητῶν καὶ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, καὶ τῆς ἐν γαστρὶ χωρησάσης ἀβρήτως σε Κόρης ἀπειράνδρου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

« Οἱ ὁσίοί σου Παιδες, ἐν τῇ καμίνῳ τὰ Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάχιον ὕμνον ἀναβοῶντες. Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.»

Τροπάριον.

Ἐν ὕψει πολιτείας φαινοτάτης ἀναδραμῶν, ὡσπερ γνώριμος πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, θαυματουργίαις Θεοφόρε ποικίλαις, φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμέν σε Παρθένη Θεοκυητορ, δι' ἧς ἀρὰ ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία πᾶσιν ἐπήλθε, τοῖς εἰδόσι μόνην μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀνανδρον.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ Ἱάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς Λόγος

σεσαρκωμένους· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, καὶ τὸ θνητὸν ἐνώσει ἀσυχκρίτω θεώσαντα, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον κηρύξαντες, πάντας ἀθέου πλάνης ἠλευθερώσατε· ὅθεν μακαρίζεσθε αἰεὶ, θεοὶ Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Χοροὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων τε, Ἐξουσιῶν, Δυνάμεις καὶ Ἀρχαὶ Κυριότητες, Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ καὶ Ὄρονοι Χριστέ, δῆμος τῶν Ἀποστόλων, σὺν τῇ Τεκνοῦσῃ σε, μόνε δυσωποῦσι Βασιλεῦ, σῶσον τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«**Η** τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρβένε, σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.»

Τροπάριον.

Γερῶν κάλλονῃ, Θαυμάτων βρούσις, ἐκδυσώπει Θεὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἀμαρτημάτων εὐρεῖν ἡμᾶς ἄφεςτι. Θεοτοκίον.

Θῶς τεκοῦσα τῆς καρδίας μου τὰς κόρας ἀδλεπτούσας Πανύμνητε φώτισον, ἵνα ὑμῶ σε, διὰ σοῦ σωζόμενος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Ἀποστολικά.

Ποτέ οἱ Μαθηταὶ σου, Χριστέ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβόων. Διδάσκαλε σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν. Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, δέόμεθα.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς βασιλείας διὰ δογμάτων καὶ τῇ μὲν τέχνῃ τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου. Ὡν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλέησον ἡμᾶς. Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀγίους ἐθαυμάστωσε καὶ Ἀγίας ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἠτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάβεσθε.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων, ἀγνή Παρβένε, Θεομητορ σεμνή, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Β'.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Μακρόθυμε, φιλόανθρωπε, Θεέ μου πολυέλεε, καὶ οἰκτίρμον, πῶς ὑπήνεγκας σφαγὴν καὶ νέκρωσιν ἐν ξύλῳ, ὑπὲρ ἀνθρώπων γένους; Δοξολογοῦμέν σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Ραπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ δνειδη, θέλων πάντας ἐκ χειρὸς λυτρώσασθαι τοῦ πλάου, ὁ μόνος ζω-

οδό-

οδότης, και πάντα φέρεις Ὑπεράγαθε.

Ἐτερον τῆς Θεοτόκου
Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Κατακαμπτομένην δυσφορωτάτῳ βάρει τὴν ψυχὴν μου, τῷ τῶν πταισμάτων, και κατασυγκύπτουσαν, ἀνόρθωσον Παρθένε σὺ γὰρ τὸν τοὺς κατερβραγμένους ἀνορθοῦντα Σωτῆρα, ἔχεις πειθόμενον εὐκόλως μητρικῆ παρρησίᾳ και διάρρηξον, σὴ μεσιτεία, τῆς ἀμαρτίας τὸ χειρόγραφον, δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, και νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Ορῶσά σε ἡ Πάναγνος ἐν ξύλῳ καθηλούμενον, ἀνεβόα. Ὡ γιέ μου και Θεέ, τί τὸ παράδοξόν σου, και ἀκουσμα τὸ ξένον, ὃ ὑπομένεις διὰ οἶκτον πολύν;

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα

Ο Σταυρός σου, Κύριε, ζωὴ και ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου και ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σε τὸν σταυρωθέντα σαρκί, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυρός σου, Κύριε, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων και ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σε τὸν σταυρωθέντα σαρκί, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, και νῦν Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτέ, και-

ρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος σὺν παρθένῳ Μαθητῇ, και κλαίουσα ἐβόα. Οἶμοι! πῶς πάσχεις πάντων, Χριστέ, ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια;

ΤΗ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῳ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα
Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον. Ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, και ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἀμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσκαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε ὃν γὰρ κατέπε πῶθω ὃ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμφω. Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, και δοξολογοῦμέν σε, Γιέ Θεοῦ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, και νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Η μόνη ἄμωμος ἀμνάς, Θεοτόκε Παρθένε, τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σαρκωθέντα ὀρῶσα κρεμάμενον ἐθελουσίως ἐν σταυρῷ, ἐκραύγαζες Κόρη, ἐν δάκρυσι πικροῖς. Γιέ μου ἀνεξίκακε, ὑμῶν σου τὴν φρικτὴν πάσχαν οικονομίαν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ο σταυρός σου Κύριε ἡγίασται ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται λάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἀμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε,

Κύριε κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῶ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Παρισταμένη τῷ στρατῷ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ τοῦ ἀνευ πάθους ἐξ αὐτῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκωθέντος, ἐκραύγαζε δακρυρρόουσα μητρικῶς. Οὐ φέρω σε νεκρὸν κρεμᾶμενον ὄραν, πνοὴν τὸν παρεχόμενον τοῖς ζῶσιν ἐπὶ γῆς, ὦ Υἱὲ καὶ Θεέ μου.

Μετὰ τὴν Γ', Στοιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Σταυρὲ Δαιμόνων ἐλατήρ, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, ἰσχύς καὶ φύλαξ τῶν Πιστῶν, Βασιλέων τὸ νίκος, τὸ καύχημα τῶν Ὀρθοδόξων ἀληθῶς, τὸ στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, γενοῦ ἡμῖν ἀσφάλεια, καὶ τεῖχος, καὶ φρουρὸς, ξύλον εὐλογημένον.

Μαρτυρικόν.

Φῶς δικαίοις διὰ παντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν ἀεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες. Ὡν ταῖς εὐχαῖς, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε, καὶ σώσον με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ κατα-

πιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Κανὼν Σταυρώσιμος οὐ ἡ Ἀκροσιχίς. Πάθος τὸ σεπτὸν αἰνέσω τοῦ Δεσπότη. Ἰωσήφ.

Ἦγος πλ. Β'. Ὡδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύφαντα πάλαι διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἐκρυψάντων σεσωσμένων οἱ παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς, ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.»

Τροπάριον.

Πάθει σου τιμῶ, τὴν ἀτιμασθεῖσαν φύσιν ἐτίμησας, τῆς ἀνθρωπότητος· διὸ τιμῶντές σε φόβῳ, μεγαλύνομεν τὸ κράτος σου, καὶ πιστῶς δοξάζομεν. Ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Σταυροθετοκίον.

Κάλλος ἐν τῷ πάσχειν, ὠραῖον ἐν κάλλει, οὐδ' εἶδος ἔχοντα, ἡ ἀπειρόγαμος κατανοοῦσά σε Κόρη τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ πόθῳ σε ἐδόξαζε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὐ ἡ Ἀκροσιχίς. κατ' Ἀλφάβητον. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αχραντε Παρθένε, κεχαριτωμένη Μαρία ἐνδόξε, τῆς χαρᾶς πρόξενε, τοὺς ὑμνητάς σου ἐνθέως θείαις χάρισι χαρίτωσον, ὅπως χαριστήριον ᾠδὴν σοὶ ἀναπέμψωμεν.

Βαβαὶ Θεομήτορ τῶν σῶν μυστηρίων! τῶν ποιημάτων γὰρ εἰδείχθης Δέσποινα, ἐν οὐ τολμᾷ ἀτενίσαι τῶν Ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, ἐν ἀγκάλαις φέρουσα· διὸ σε μακαρίζομεν.

Γένος βροτῶν ἅπαν φθορᾷ τοῦ θανά-

θανάτου καταδεδίκασαι, τῇ τῆς Προμήτορος ἀπογεύσει τοῦ ξύλου· διὰ σοῦ δὲ ἀνακέκληται, ὡς ζῶν τεκούσης σου, Ἄγνη, τὴν ἀδιάφορον.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συνείχεται. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, κατανοῶν ὁ Ἥλιος, συνεσκοτίζετο, πάντων φωτισμὸν γινώσκων σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ὡς ἔβλεψας τιτρωσκόμενον λόγγη, ἐτρῶβης τὴν καρδίαν, ὑπεραγία Πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἐλεγες. Τί σοι ἀπέδωκε, Τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δόλω με δελεάσας θεώσεως ἐχθρὸς τῷ πόθῳ πάλαι, ἐξ Ἐδέμ, Θεομῆτορ, εἰς γῆν ἐρπύσας συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ Χριστὸς οἰκτεῖρας με, ἐκ τῆς νηδύος σου σάρκα προσλαβὼν, ἀνέπλασε.

Ἐλύθη ἡ τῆς κατάρας τῆς ἐκπαλαί ἢ δίκη Θεομῆτορ, ἐν τῇ σῆ μεσιτείᾳ· ἐπιφανείς γάρ σοι Κύριος, πᾶσιν ἀφθονῶς ἔβλυσεν, ὡς ὑπεράγαθος, πᾶσιν εὐλογίαν Πάναγε.

Ζωῆς ὠράθης πύλη Προφήτη

πρὶν Ἰεζεκιήλ, Κόρη, ἦν ὁ Κύριος μόνος σεσαρκωμένος διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην αἶε σε Ἄγνη τετήρηκεν, ὡς αὐτὸς οἶδεν ὁ Ὑψιστος.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν προορῶν Ἀββακοῦμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθὲ, ὀμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.»

Τροπάριον.

Ἐκτεταμένης χειρὸς, Κύριε, ἀκρατὲς ἀναιρῶν, Πρὸς τὴν τοῦ ξύλου γεῦσιν, νεκροὺς ἐν ξύλῳ τέθυσαι σώσαι βουληθεῖς, ἐκ πλευρᾶς δ' ἀποστάζεις δεσμώταις ἄφρασιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκτός σε πάθους ἀπεκύησα, καὶ πῶς βλέπω σε νῦν πάθει προσομιλοῦντα; Πῶς φέρεις τοῦτο (ἐκραζεν), ἀναρχε Υἱέ; (ἡ Παρθένος). Δοξάζω σου τὸ μακρόθυμον. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἡ ἐκλεκτὴ τε καὶ ὑπέρτιμος, ἐκ πασῶν γενεῶν, ἀναφανεῖσα μόνη, ἢ ἀρεταῖς ἐκλάμψασα, Ἀχραντε σεμνὴ, τοὺς σέ ὑμνολογοῦντας, αἰγλή σου λάμπρυνον.

Θεὸν σαρκὶ Παρθένε τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου σεμνὴ αἱμάτων Θεομῆτορ, Σωτῆρα τὸν λυτρούμενον πάντας ἐκ δεινῶν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Κόρη θεοχαρίτωτε.

Ἱεροουργεῖ τῷ θείῳ τόκῳ σου, Θεοτόκε ἀγνή, ἡ τῶν Ἀύλων φύσις, καὶ τῶν βροτῶν τὸ σύστημα πόθῳ σε ὑμνεῖ· ἀλλὰ σοῦ τῇ ἐκλάμψει, ἡμᾶς καταύγασον.

ᾠδὴ

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐ-
σπλαγχίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι
κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι
παθῶν ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λό-
γε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου
μοι Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Νεκρὸς ὄρασαι ἐπὶ τοῦ Κρα-
νίου, ὁ νεκρώσας τὸν Ἄδην, τῷ
πάθει τῆς σαρκός σου, καὶ εἶδος
Χριστέ οὐδὲ κάλλος σὺ εἶχες κρε-
μάμενος, καλλωπίσαι με θέλων
ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐκ ρίζης Κόρη Ἰεσσαὶ βλα-
στάνεις, καὶ ὡς ἄνθος προσφέρεις
τὸν φυτουργὸν τοῦ κόσμου, παρα-
φυάδας ξηράναντα, θείῳ φυτῷ τοῦ
σταυροῦ, ὃν σαρκὶ κατεδέξατο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Θεοφνεῖς σου Χριστέ.

Κλίμαξ φανεῖσα τυπικῶς τῷ
Ἰακώβ, πρὸς ὕψος ἐπηρμένη, τοῦ
σοῦ Θεοῦ μφευτε ὑπέβηγε τοκετοῦ
τὸ ὄντως ἐξαίσιον διὰ σοῦ γὰρ
ὄντως Θεὸς ἡμῖν ὠμίλησε συγκα-
ταβάσει τῇ θείᾳ, καὶ τὴν ζωὴν πα-
ρέσχε βροτοῖς.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ τῆς
μητρικῆς λύτης Θεοκυήτορ, θυ-
μηδίας ἐμπλεοὶ γεγονάμεν, εὐ-
φροσύνην πᾶσι κηήσασα, καὶ παγ-
κόσμιον χαρμονήν· διὸ Πανύμνη-
τε, τοὺς σοὺς ὑμολόγους κινδύ-
νων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, δια-
φύλαξον.

Μυσταγωγούμενος τὴν σὴν
Θεοπτικῶς ὁ Μωϋσῆς εἰκόνα, προ-
εώρα βάτοιν ἀκατάφλεκτον τῷ πυ-

ρὶ, Παρθένε πανάμωμε ἐν σοὶ γὰρ
ὁ Πλαστοουργὸς οἰκῶν, οὐκ ἔφλε-
ξέ σε, τὴν ἀνωτέραν ἀπάντων τῶν
ποιημάτων Θεοῦ μφευτε.

Ῥδὴ ς'. Εἰρμός.

«Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέ-
θη στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς· σοῦ
γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόν-
τος, καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θα-
λάμμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· προσε-
φώνει δὲ τῇ κουστωδία. Οἱ φυλασ-
σόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον
αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τροπάριον.

Ἐναλλάττων χεῖρας, προετύπου
πάλαι σταυρὸν ὁ Ἰακώβ, ἐπευλο-
γῶν τοὺς παῖδας· ὅθεν Ἰψίστε,
ἐν τούτῳ βαίνων ἀραῶς τῆς πάλαι
λύεις τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πηγά-
ζεις νῦν τὴν εὐλογίαν τοῖς εὐλο-
γοῦσί σε, μόνη Εὐλογητῆ, καὶ Δη-
μιουργῆ καὶ Ὑπεράγαθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ποιμένα πρῶτον καὶ Δε-
σπότην, ξύλω ὄρωσα ἡ Ἄμνας
ἐναπηρωρημένον, θρηνωδοῦσα μη-
τρικῶς ἐβόα. Τί τοῦτο Τέκνον, τὸ
καινὸν μυστήριον; Πῶς ἀθάνατος
τὸ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων θάνατον
δέδεξαί; Τοὺς βροτοὺς θέλων ἐκ
φθορᾶς ἀπολυτρώσασθαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νομικοὶ σε τύποι Θεοτόκε, καὶ
αἱ προῤῥήσεις σαφῶς τῶν Προ-
φητῶν, ἐδήλουν τεξομένην τὸν
τοῦ κόσμου ῥύστην, καὶ εὐεργέ-
την ἀπάσης τῆς κτίσεως, τὸν πο-
λυμερῶς καὶ πολυτρόπως εὐεργε-
τήσαντα τοὺς πίσει τε καὶ σοργῆ,
Δέσποινα ἀγνή, δοξολογοῦντάς σε.

Ξενο-

Μενωλέντας πάλαι, ἐξ ἀπάτης τοῦ ἀνθρωποκτόνου ἐχθροῦ, Θεοῦ τοὺς πρωτοπλάστους, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, μόνη Θεογεννήτορ, αὔθις ἐπανήγαγες πρὸς Παράδεισον, ἀποτεκοῦσα Σωτῆρα Κύριον, σταύρωσιν καὶ ταφὴν θεία ἐξουσία ὑπομείναντα.

Ο βουλήσει θεία, καὶ δυνάμει δημιουργικῆ ἑαυτοῦ, τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων συστησάμενος Ἄγνη, προῆλθεν ἐκ σῆς νηδύος, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, καὶ τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας τὸ πρὶν ὑπάρχοντας, λάμψαι θεικαῖς, Δέσποινα ἄγνη, φαιδρῶς κατήγασεν.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Α**φραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος τοὺς ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρὸς ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Αὐτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπᾶριον.

Οτε σαυρῶ σε δῆμος Ἑβραίων κατέκρινε, θεωροῦσα ἐφρίξεν ἡ γῆ, ἥλιος τὸ φῶς τὸ ἴδιον ἐπαυσε, καὶ οἱ ἐν σκότει φῶς εἶδον μελωδοῦντες. Αὐτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυροῦσαι θέλων, (ἢ Θεοτόκος ἐκράυγαξε) καὶ ὄρωσα ἀναρχε Υἱέ, λύπη τὴν ψυχὴν νῦν καταβαπτίζομαι· θνήσκεις παρέχων ζωὴν τοῖς μελωδοῦσι. Αὐτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Πεποικιλμένην, σὲ κεκτημένην διάχρυσον, Θεομήτορ, κόσμον εὐ-

πρεπῆ, ἔστερξεν ὁ σὸς Υἱὸς τε καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν σοὶ βοώντων. Ὁ καρπὸς σου, Ἄγνη, εὐλογημένος.

Ρόδον ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν εὐρῶν Ἀχραντε, ὁ Δεσπότης ἐπλησεν ἡμᾶς, ὀσμαῖς σου τερπναῖς, χαρίτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς ἐκβοῶντας αὐτῷ ἐν κατανύξει. Αὐτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Σύμβολα πάντες θεῖοι Προφήται θεώμενοι τοῦ σοῦ θείου τόκου, εὐκλεῶς ἐβόων Ἄγνη. Ὁ Θεὸς ἐλεύσεται ἐκ Παρθένου, τοῦ σώσαι τοὺς βοῶντας. Αὐτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Ε**κστῆθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ μικρῷ ξενοδοχεῖται. Ὅν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπᾶριον.

Πίνεις ποτήριον Χριστέ, δ ἐπεθύμησας, διὰ πάθους τοῦ σταυροῦ, πηγὰς μοι προχέων ἀφέσεως ἐκ ζωηφόρου πλευρᾶς, τῷ διὰ πλευρᾶς θανατωθέντι. Ὑμῶ σε ἀναμέλπων Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Υψιστε ἀναρχε Υἱέ, φέρεις ἐμπτύσματα καὶ ὄνειδη καὶ σταυρὸν, καλᾶμῳ παικτικῶς τυπτόμενος (ἢ Θεοτόκος ἐβόα). Δοξάζω τὴν σὴν μακροθυμίαν, ἣν Παῖδες εὐλογοῦ-

σιν,

σιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τῷ θεολήπτῳ Δανιήλ, σὺ προτεθέασαι, ἀλατόμητον ὄρος· ἐκ σοῦ γὰρ, Κόρη, λίθος τέτμηται Χριστός, ὁ μόνος Θεὸς Παρθένη, ἄνευ χειρὸς ἀνθρώπου, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοὶς τὸν Τόκον σου, Ἀγνή, αἰεὶ δοξάζουσιν οἱ τῶν ἄνω Στρατηγοί· καὶ σέ δὲ, Κόρη ἀειπάρθενε, χαρμονικῶς σὺν ἡμῖν ὡς Θεομήτορα ἀνυμνοῦσιν, ἣν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φέγγους σου ταῖς μαρμαρυγαῖς, τοὺς σέ φρονοῦντας νῦν Θεοτόκον ἀληθῆ, Μαρία, φωταυγεῖς ἀπέργασαι, φωτογεννήτορ Ἀγνή· φωτὸς γὰρ σκηνῆ ὄφθης Παρθένη, τοῖς πίστει σοι βοῶσι. Χαῖρε εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Εἰρμός.

« **Μ**ὴ ἐποδύρου μου Μητερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεὸς τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ μεγαλύνοντας. »

Τροπάριον.

Ἰνα τὸν βρώσει φθαρέντα ἐνηδόνῳ τοῦ ξύλου, μόνε Σωτῆρ, ὡς ἀγαθὸς, λυτρώσῃ τῆς φθορᾶς,

σταυρωθῆναι σαρκί, θανατωθῆναι τε κατεδέξω. Ὑμνοῦμεν ἀπαύστως Ἰησοῦ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ δυναστείαν σου.

Ω πῶς ὑπέστῃς ὀδύνας, ἐν τσουργῶ ἠπλωμένως, τῶν ὀδυνῶν τῶν χαλεπῶν, ἐξαίρων με Σωτῆρ! πῶς ἀκάνθας στεφθεῖς, ἐπανέκαυσας τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας! πῶς ὄξος ποτισθεῖς, εὐφροσύνης κρατῆρα ἡμῖν ἐκέρασας!

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς ρυσάμενον ἡμᾶς πολεμίου ἐχθροῦ, ἀχραντε Δέσποινα· καὶ ὄρας ἐπὶ ξύλου ὑψοῦμενον τσουργοῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ρυσάμενον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Χαρὰς ἡμῖν αἰωνίου, καὶ ζωῆς ἀνεδείχτης ὑπερφυῶς, Θεογεννήτορ, πρόξενος Ἀγνή, τὸν Σωτῆρα πάντων κυφορήσασα, τῆς γῆς ἐκ προσώπου, πᾶν δάκρυον σαφῶς ἀφελόντα, καὶ πᾶσι χαρὰν βραβεύσαντα.

Ψάλλων Δαβὶδ σὸς προπάτωρ, κιθωτόν σε προέφη συμβολικῶς, καὶ Θεοῦ μάννα χρυσῆν στάμνον Μωϋσῆς, Θεοτόκε· μόνη καὶ γὰρ ἐχώρησας τὸν ἐν κόλποις πατρῶν ὑπάρχοντα αἰεὶ, Θεοτόκε· διὸ σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ω: ἀληθῶς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως πέλεις, τὸν γὰρ Θεὸν τῶν ἀπάντων ἐκύησας σαρκί· διὸ σε προστάτιν ἔχομεν Δέσποινα, καὶ ἐλπίδα βεβαίαν, καὶ τεῖχος ὄχυ-

ρόν,

ρὸν, διὰ σοῦ σωτηρίας ἐπιτυχεῖν ἐλπίζοντες.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Σταυρώσιμα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ. Φιλάνθρωπε, Κύριε, τὴν ἀλαζονεῖαν κατάβαλε τῶν μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μελοδείας καὶ ἐνέδρας· ὡς γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει, οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπάγγην μὲν ὡς ἄνθρωπος ἐν ξύλῳ, καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ κατετέθην ὡς θνητός· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐν δόξῃ, Μήτηρ ἀγνή Παρθένε, πάλιν ἀνίσταμαι τριήμερος.

ΤΗ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμενα Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Β'.

Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Ρῥοαί με γεέννης ἀποκειμένης· ἐξελού πυρός με τοῦ αἰωνίου, Κριτὰ δικαιοτάτε, τὸν κατακεκριμένον· δεῖξον ἐκ ζάλης ἐναντίας ἀνάλωτόν με Λόγε. Τρέμω ὁ τά-

λας, ἐννοῶν μου τὸ τῶν πταισμάτων πλήθος, καὶ προσπίπτω σοὶ μετὰ δακρύων, καὶ συντριβῆς καρδίας, τὸ σὸν αἰτούμενος ἔλεος.

Τίς ἐμὲ μὴ κλαύσῃ, τὸν παραβάντα ἐντολὴν Δεσπότου δι' ἀκρασίαν; τὸν ἄδην οἰκήσαντα, ἀντὶ τοῦ Παραδείσου; Βρῶσις γλυκεῖά μοι φανεῖσα, εἰς γολθὴν μετετρέπη. Ἐένος τῆς δόξης σου Οἰκτίρμον, καὶ Ἀγγέλων ἐδείχθη· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στιχηρὸν Μαρτυρικόν, Ἰδιόμελον.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν ἐσφαινον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; Τίς μὴ ἀνουμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσειγενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευσέ, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐληθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Μακάριοι οὗς ἐξελέξω.

Αρχή μοι καὶ ὑπόστασις τὸ πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσαγμα· βουλευθείς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὀρατῆς ζῶν με συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκίς δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἔμπνεύσει. Διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζῶντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Αλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἑδέμ, ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον. Ἄλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδώρησατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν. Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὗς προσελάβου, μετὰ τῶν δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστέ, καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΡΩΙ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, καθίσματα· Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. Β'.

Αθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἴσταντο χαροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κα-

τέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν τυράννους καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοί, καθεῖλον τὸν Βελίαρ ὁμολογία Χριστοῦ. Ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Αθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρὰ νόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δωσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή, λάμπας ἐν τῷ σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις. Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολωμένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ἔτερα μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη, Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις. Παράσχου ἡμῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νεκρώσιμον.

Αληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταραττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· Ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁ τοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. Διὸ Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάτας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Η κραταιὰ τῶν γηγενῶν προστασία καὶ σκέπη, Θεοκυήτορ Μαρίας, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἰκέτευε αὐτὸν, ὡς Μήτηρ οὔσα, ἐκτενῶς, σὺν Μάρτυσι καὶ Προφήταις, καὶ θείοις Ἀσκηταῖς, σῶσαι τοὺς μεταστάντας.

Καν. πάντων τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἄκρος.

Λόγοις γεραίρω τοὺς ἐραστὰς τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Β'. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Ο** αἰσθητὸς Φαραὼ κατεποντίσθη πανστρατὶ, Ἰσραὴλ δὲ διελθὼν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα. Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.»

Τροπάριον.

Λελαμπρυσμένῳ νοί, τοὺς σκοτεινοὺς περὶ τὸ φῶς, δυσσεβοῦντας τυράννους, οἱ Μάρτυρες αἰσχύναντες, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, νικηφόροι γενόμενοι, σοφῶς μετέβησαν.

Θεοτοκίον.

Ιερωτέρα Ἁγνή τῶν Χερουβιμ καὶ Σεραφίμ ἀνεδείχθης, τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν ἀπαύστως δυσώπει, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ἔτερος τῶν Κοιμ. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἐκτον προσαύδω τοῖς ἀπελθούσι μέλος.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Εν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς οἱ γενναῖοι Μάρτυρες δυσωπούσί σε Χριστέ. Οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστοὺς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ μεγέθους ἐπλασας. Διὸ τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Ἐδαν τὸ πρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν, Ἁγνή, διέλυσεν.

Ὠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ε**ν τῇ στερεῇ τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογισμόν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω, Ἀγαθὲ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.»

Τροπάριον.

Σωματικοῖς ὀμιλοῦντες νῦν πόνοις οἱ Ἀθληταί, τὴν ἀπονον ἐσκόπουν ἀντίδοσιν χαίροντες· καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν πόνους παντοίους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Αἰ τὸν Χριστὸν ποθήσασαι γυναικες, σὲ τὴν αὐτὸν ἀρρήτως τετοκυῖαν, πανάχραντε Δέσποινα, γεγηθότι λογισμῷ, περιστάσαι χορεύουσι.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων. Εἰρμός.

«**Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.»

Τροπάριον.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοὶ Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες, ἐκτενῶς τοῖς

μετα-

μεταστάσι πιστῶς αἰώνιαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Θεοτοκίον.

Ὁὐκ ἔστιν ἄμειπτος ὡς σὺ, πάνταγε Θεομήτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Α**κήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Ιστάμενοι ἔβλεπον τὸν ἀλαζόνα οἱ Ἄθλοφόροι, πρὸ ποδῶν αὐτῶν πατούμενοι, καὶ τὸν πάντων Κτίστην εὐχαρίστως ἐδόξαζον.

Θεοτοκίον.

Ο Κύριος, Ἄχραντε, ἐκ σοῦ ἀρρήτως σάρκα φορέσας, τῶν Γυναίων τὸν κατάλογον, ἐν ἀνδρία διηγωνισμένων, προσήκατο.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Χριστὸς μου δύναμις.

Σοφίας μείζονος δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα, χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Αφράστου δόξης σου τυχεῖν ἀξίωσον τοὺς πρὸς σέ διαβάντας, ἔνθα Χριστέ τῶν εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνὴ καθαρᾶς ἀγαλλιᾶσεως.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικὸν τόπον ἀγιάσματος, σέ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ο** τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός σοι κραυγάζοντα, καὶ σῶσον με.» Τροπάριον.

Σὺν ἀγίοις Προφήταις, τιμήσωμεν Ἰεράρχας θεόφρονas, καὶ Ὅσιους, Θεῷ εὐαρεστήσαντας.

Θεοτοκίον.

Προσμένη ἡμᾶς πάσης φάνηρι τοῦ ἐχθροῦ βλάβης Δέσποινα, δυσωπούσα Χριστὸν τὸν μόνον εὐσπλαγγχον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Ωs ὀλοκάρπτωσις ἱερὰ, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξαμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν αἰεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανόου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα τοὺς προκοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὑμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου, γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν βυόμενος τοὺς πίσει σέ μακαρίζοντας.

Ῥδὴ ς'. Εἰρμός.

«**Τ**ῷ κῆτει καταποθεῖς τῷ τῆς ἀμαρτίας, κραυγάζω σοι. Ὡς τὸν Προφήτην, ἐκ φοβᾶς με ἐλευθέρωσον.»

Τροπάριον.

Αιμάτων λείαις βροαῖς, νοητοὺς ἐχθροὺς ἐδουλίσατε, Πιστῶν δὲ τὰς καρδίας Ἄθλοφόροι κατηρδεύσατε.

Νεχρώ

Νεκρώσιμον.

Ανάπαυσον ὁ Θεὸς τῶν κοιμηθέντων τὰ πνεύματα, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, παρορῶν αὐτῶν τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Σαρκί τεκοῦσα Χριστὸν, τῆς σαρκὸς μου τὰ πάθη θανάτωσον, καὶ ζώωσον, Παρθένε, τὴν ψυχὴν μου μεσιτεία σου.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Τοῦ βίου τὴν ὄλασσαν.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χοροὺς πρὸς ἐαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ. Διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σέ μεταστάντας διανάπαυσον.

Αφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός, κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον, Λυτρωτὰ, φαιδρῶς ὑπαντήσαι σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, πιστοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παρθέντες τοῦ Θεοῦ τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε, πρὸς οὐρανὸν ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Ο** τῶν ὁσίων σου Παίδων τὸν ὕμνον ἐπακούσας, καὶ τὴν κάμινον κατομένην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους τοὺς σβέσαντας τὴν φλόγα, ὄμβροισ αἱμάτων, τῆς δεινῆς ἀθείας, μελωδικῶς τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ο σὲ παρθένον δείξας ἀγνὴν καὶ μετὰ τόκον, τῶν ἀγίων τε Γυναικῶν τὰς χορείας ἀκολουθούσας ἔσχηκε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον.

Λυτρωθέντες τῷ σοῦ αἵματι οἱ Μάρτυρες τῆς πρώτης παραβάσεως, ραντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατος ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ ψάλλοντας Χριστέ. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πάσης κτίσεως Πανάμωμε γεγονόςας, συλλαβοῦσα Θεὸν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα, ὅθεν σε, Ἀγνή, ὑμνολογοῦμεν οἱ Πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Οἱ** ὁσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ τὰ Χερουβὶμ ἐμμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες. Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.»

Τροπάριον.

Γενναίως τῶν βασάνων τὴν τρικυμίαν, αἰκίζόμενοι χάριτι, οἱ θεοὶ Μάρτυρες διεληθόντες, εἰς γαλήνην βαθεῖαν τῆς ἁγίας Βασιλείας κατήντησαν.

Θεοτοκίον.

Ολην σε τὴν πλησίον Θεοῦ, Παρθέ-

Παρθένε, χορὸς Γυναιῶν ἠγάπησε,
καὶ σοῦ ὀπίσω προσηρέθη τῷ Δε-
σπότη τῶν ὄλων, συμφώνως μα-
καρίζων σε Ἄχραντε.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ὑποδε-
ξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ
κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χρι-
στοῦ ἀλλοφόροι κραυγάζοντες. Σὲ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ἰερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόν-
τας Πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δε-
σπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι
προσηγῶς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγ-
χτος, σὲ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σὲ Παμ-
μακάριστε, τὴν τὸν Λόγον, τὸν
ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι'
ἡμᾶς γεγονότα, γεννήσασαν, ὃν
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ὡδὴ Θ. Εἰρμός.

«**Ἡ** τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δε-
ξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην
τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ
μεγαλύνοντας.»

Τροπάριον.

Ὡς ποιμένες ἐπὶ χλόην εὐσε-
βείας, Ἰεράρχαι, Πιστοὺς ἐποιμά-
νατε, καὶ νῦν εἰς μάνδραν θείαν ἐ-
σκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Φῶς τεκοῦσα, φωταγώγησον
Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, τὸ σκό-
τος διώκουσα τῆς ἀμαρτίας, Ἄ-
γνη τὸ βαρύτατον.

Κανὼν τῶν Κοιμηθέντων.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐ-
νεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγά-
πην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελ-
λόντων τούτοις προτυπώσασα τὴν
μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυ-
σιν· ἥς τοὺς μεταστάντας, Ἀγαθὲ,
Πιστοὺς ἀξιώσον.

Λαμπρὰς καὶ θείας τυχεῖν ἐλ-
λάμψεως τῆς σῆς Χριστέ, τοὺς
πίσται μεταστάντας εὐδόκησον,
τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυ-
σιν, μόνος ὡς ἐλεημων, τούτοις
δωροῦμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξι-
ῶν μακαριότητος.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ἁγίαν Ἀγνή γινώσκο-
μεν, καὶ κιβωτὸν, καὶ πλάκα σὲ
τοῦ νόμου χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ
ἄφρονες δεδώρηται, τοῖς δεδικαιω-
μένοις διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σωμα-
τωθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς
Πανάμωμε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ὅταν ἐν Ἀλληλοῦτα.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. Β'.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀ-
γίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει,
οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς ἀν-
θρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσε-
σιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἀγίους σου
εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγα-
θότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν,
πῶς ἐτολμῶμεν Σωτῆρ ὑμνήσαι
σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγ-
γελαι; Καρδιογνώστα, φέισαι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα
τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀ-
θλήσαν-

θλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, στεφάνους, παρ' αὐτοῦ ἠεκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν παρήρσιᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσεν Ἅγιους ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἠτοιμάσεν τὸν στέφανον, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάβησθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν καὶ πληρῶν. Προφῆτας ἐξαπέστειλας Χριστὲ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρύξαι σου τὰ μεγαλεῖα, καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐρώτισαν τὰ ἔθνη, Μάρτυρες δὲ ἐτυχον ὧν περ ἐπόθουν, καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων σὺν τῇ Τεκνοῦση σε. Ἀνάπαυσον Κύριε ψυχὰς, ἃς προσελάβου· καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ σταυρὸν ὑπομείνας δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Νεκρώσιμα.

(ποίημα Θεοφάνους.)

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐχὼν ἀκατάληπτον τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγγίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον θεϊκῆς χρηστότητος Πολυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα μεταβεβηκότας, ἐν γῆ ζώντων κατὰ σκῆνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποιούμενα, κατὰ σχεσιν δωρούμενος τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων

ἐξέχεας τὸ αἷμά σου Χριστὲ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι οὗς ἐξελέξω.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν ἀλδιον πιστοῖς δέδωκας. Οἷς καὶ νῦν σύνταξον, τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστήσεως, τὰ τούτων πταίσματα πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· ἵνα διὰ πάντων ὑμνήται σου τὸ ὄνομα Χριστὲ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν τὴν οἰκονομίαν σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῆ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσποζόντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες, ἱκετεύομεν: Τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτοὺς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου Φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· θελητῆς ἐλέους ὑπάρχεις γὰρ, καὶ σώξεις ὡς Θεός, οὗς κατ' εἰκόνα σου ἐπλασας, μόνε Πολυέλεε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐρῆς ἐνδιαίτημα θεοπρεπὲς Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Χριστὸν ἐγέννησας, Ἀπειρόγαμε, ἐν δυοῖ φύσεσιν, ἐν οὐσίαις δύο, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ. Ὁν ἐκδυσώπησον, ὡς μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μετὰ τὸν Προομιακόν, καὶ τὸ πρῶτον
Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στι-
χηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυ-
ρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ
κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων
τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων
κραυγάζοντες. Δημιουργε καὶ Σω-
τήρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ
ταφὴν δι' ἡμᾶς, θανάτῳ δὲ ὡς Θεὸς
θάνατον ἐνεκρώσας· διὸ προσκυ-
νοῦμεν τὴν τριήμερόν σου Ἀνά-
στασιν. Κύριε δόξα σοι.

Απόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερ-
σιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν
βοῶντες τὴν αἰνεσιν τὴν Ἀγγελι-
κὴν. Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας,
οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας.
Ὁ παλῶν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ. Ἀνατολίου.

Κὰν συνελήφθης, Χριστέ, ὑπὸ
ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σὺ μου εἶ
Θεός, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι ἐμασί-
χθης τὸν νῶτον, οὐκ ἀρνοῦμαι
σταυρῷ προσηλώθης, καὶ οὐ κρύ-
πτω εἰς τὴν ἔγερσίν σου καυχῶ-
μαι, ὃ γὰρ θάνατός σου ζωὴ μου.
Παντοδύναμε καὶ φιλόανθρωπε Κύ-
ριε, δόξα σοι.

Δαβιτικὴν προφητείαν ἐκπλη-
ρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητα ἐν Σι-
ῶν τὴν οἰκειάν Μαθηταῖς ἐξεκά-
λυψεν, αἰνετὸν δεικνύς ἑαυτὸν, καὶ
δοξαζόμενον αἰεὶ, σὺν Πατρὶ τε
καὶ Πνεύματι ἅγιῳ πρότερον μὲν

ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστερον δὲ δι'
ἡμᾶς σσαρκωμένον, καὶ νεκρω-
θέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάν-
τα κατ' ἐξουσίαν, ὡς φιλόανθρωπον.

Κατῆλθες ἐν τῷ ἄδῃ Χριστὸς
ὡς ἠβουλήθης, ἐσχύλευσας τὸν
θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης,
καὶ ἀνέστης τριήμερος, συνανα-
στήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῶν τοῦ ἄ-
δου δεσμῶν καὶ τῆς φορᾶς, κραυ-
γάζοντα, καὶ λέγοντα. Δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ἐν τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑ-
πνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμε-
ρος ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, συνανα-
στήσας τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς φορᾶς
τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνωσθης ὑπὲρ φύ-
σιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρβένος
ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ
θαῦμα τοῦ τόκου σου ἐρμηνεύσαι
γλώσσα οὐ δύναται· παραδόξου
γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἀγνή,
ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς
κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός,
νικᾶται φύσεως τάξις. Διὸ σε πάν-
τες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκον-
τες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσ-
βευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα.

Ανέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτήρ
τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς
ἀνθρώπους σὺν τῇ σαρκὶ σου Κύ-
ριε δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ
φωτίσαντα πάντα, δεῦτε προσκυ-
νήσωμεν· ἐκ τῆς τοῦ ἄδου γὰρ τυ-
ραννίδος ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ

της αὐτοῦ τριήμερου ἐγέρσεως, ζῶν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπὸ τὸν ἄδην κατελθὼν Χριστὲ, θάνατον ἐσκύλευσας· καὶ τριήμερος ἀναστὰς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Φοβερὸς ὠφθης, Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατὸς, τὸν Ἀδάμ συνανέστησας κραυγάζοντα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπη, πάντες οἱ γηγενεῖς προσπεφευγότες, βοῶμέν σοι. Θεοτοκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Κατέλευσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέφξας τῷ Ἀησιτῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν ὄρηνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν. **Η**πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον αἰεὶ μένεις παρθένος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
 «Διὼ Τριάς σε, τὴν μοναρχικὴν φύσιν.»
 Ἦχος Βαρύς. Ὡδὴ Α΄.
 Νεύσει σου πρὸς γεῶδη.

Ανοιξόν μου τὸ στόμα τὸ νοερόν τῆς καρδίας, καὶ χεῖλῃ τὰ ἐνυλα, πρὸς αἰνεσίαν σου, τριῶτε μία Θεότης ἀπάντων, ἀδελφὸν σοὶ ὠδὴν, φωτουργέ, χαριστήριον.

Ἰνα τὸ ὑπεσβάλλον τῆς σῆς χρηστότητος δείξης, διέπλασθαι ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειροδύναμε, μόνην εἰκόνα πληλῆνην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς Πλαστουργε κυριότητος.

Νοῦς ὁ ἀναρχος Λόγον συναϊδίως γενήσας, καὶ Πνεῦμα συνἀναρχον ἐκλάμψας, κατηξίωσεν, ἓνα Θεὸν κατ' οὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς προσκυνεῖν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἐπὶ τῆς βάτου τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ Λόγε, ὡς πῦρ καθαρτήριο, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ Παρθένου προπιστῶν σου σάρκωσιν, δι' ἧς τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ καὶ παντουργόν σε Δεσπότην ἀνυμνοῦντες, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πειρασμῶν αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ· μὴ παρίδης τοὺς πίστει σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ράδαμνος ὠφθης ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ρίζης ἀναρχοῦ, Θεὸς Λό-

γος, και Ισοσθενής σὺν τῷ συμ-
φυεῖ και θείῳ Πνεύματι· και διὰ
τοῦτο οἱ πιστοὶ τριαδικὴν τοῖς
προσώποις μίαν Κυριότητα δο-
ξάζομεν.

**Ισοκλεῆ και συμφυῆ, τὴν τρι-
συπόστατον φύσιν, ἀμερίστως και
διαιρετῶς, και μοναρχικὴν Τριάδα,
πάντες σε δοξολογοῦμεν οἱ πιστοὶ
και προσκυνῶντες αἰτοῦμεν τῶν
πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.**

Θεοτοκίον.

**Αναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς
ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα, Θεοῦ Λό-
γε, Κόρης ἐξ ἀγνῆς προῆλθες
σαφῶς, και πᾶσιν ἐδειξας τὴν Θε-
αρχίαν τριλαμπῆ, και ἐνικὴν τῇ
οὐσίᾳ, τῶν ἀπαρραλλάκτων ὑπο-
στάσεων.**

Κάθισμα. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

**Ἡμαρτηκότας ἐλέησον, Τριάς
ἀγία, τοὺς δούλους σου, και δέξαι
μετανοοῦντά σοι Εὐσπλαγχνε, και
συγχωρήσεως ἀξίωσον.**

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

**Τὰς κακωθείσας ψυχὰς, ἡμῶν
ταῖς ἁμαρτίαις ἀγάθυνον, πάναγ-
νε Θεοτόκε, και λύτρωσαι πταισ-
μάτων τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Θεό-
νυμφε.**

Ῥδὴ Δ'. Ὁ πατρικοὺς κόλπους.

**Συνεκτικῆ τρίφωτε Μονάς, Θε-
αρχικῆ και σωστικῆ τῶν ὄλων,
τοὺς σοὺς ὑμνωδοὺς νῦν περιφρού-
ρησον, και σώσον ἐκ θλίψεων, και
παθῶν, και πάσης κακώσεως.**

**Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς
ἀκαταλήπτου τριφαοῦς Θεότητος
ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, φι-**

λάνθρωπε Κύριε, και δοξάζομέν
σου τὴν δύναμιν.

**Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἐν οὐρανοῖς,
σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς, Μο-
νάς Τριάς, ἀμερίστως σε μερίζο-
μεν, και πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν
ὄντων πάντων δεσπόζουσαν.**

Θεοτοκίον.

**Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκ-
στάς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κα-
τῆλθες ἐκὼν, σαρκωθείς ὁ Ὑπε-
ρούσιος, και πάντας ἀνύψωσας
πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὐ-
σπλαγχνος.**

Ῥδὴ Ε'. Οἱ ὀρρίζοντες.

**Ἡ ἀρχίφωτος φύσις, Τριάς
τοῖς χαρακτήρσι, και Μονάς ἐν
βουλήσει και δόξῃ και τιμῇ, κρα-
ταίωσον ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀγά-
πησιν.**

**Νοῦν και Λόγον και Πνεῦμα,
τὴν μίαν Θεαρχίαν, και τρισῆλιον
φύσιν, δοξάζοντες, αἰτοῦμεν ῥυ-
σθῆναι πειρασμῶν, και παντοίων
θλίψεων.**

Θεοτοκίον.

**Μορφωθείς, Θεοῦ Λόγε, τὴν
φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἀγίας
Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι ἐδί-
δαξας ὑμνεῖν, σύμμορφον και σύν-
θρονον.**

Ῥδὴ Γ'. Ναυτιῶντα σάλῳ.

**Ὁμοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρ-
χικὴν Θεαρχίαν, τρισὶν ὑποστάσε-
σι πεφυκυῖαν, ἀπαρραλλάκτως ἀλ-
λήλαις δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν
ἐχούσαις μόνην τῆς ὑπαρκτικῆς ἐ-
κάστης ἰδιότητος.**

**Νοεραὶ σε τάξεις τῶν Ἀγγε-
λικῶν διακόσμων αἰνοῦσι, τρισῆ-**

λιε

λιε Μοναρχία· Ἐμεθ' ἡμῶν καὶ ἡμεῖς ἐν πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνην, ἀνυμνολογοῦμεν, καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Αποβῆρῆτω ἰλόγω, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου Πατρὸς, ἄλλος Ἡλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Καθίσματα. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὐς ἐπλασας, Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων τὴν εὐσπλαγγίαν σου. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας τῶν αἰνούντων τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε πανάμωμε.

Ἦδῆ Ζ'. Οἱ ἐν τῷ καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ρῆσει θείων Προφητῶν πεθαρχούντες, ἕνα σε μόνον Θεὸν τῶν ὄλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ χαρακτήρσιν, οὕτω βοῶντες. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χοῖκοις χεῖλεσιν ἡμεῖς, σὺν αὐλοῖς ἑτάξομεν, ὕμνοις ἑτάξομεν σὲ μέλομεν, ἐν μονάδι οὐσίας, ἀναβοῶντες. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰνα ὁ πλάσας τὸν Ἀδάμ, ἀνα-

πλάσῃ Πάναγνε πάλιν, ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας βοῶντας. Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιτίας σου.

Ἦδῆ Ε'. Ἀφλεκτος πυρὶ.

Κρατεῖς τοῦ παντός, ἡ τριττὴ καὶ ἐνιαία Κυριαρχία ἀναρχε, καὶ διιθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διό με φίλτρῳ τῷ σῶ καταθειλγόμενον αἰεὶ φύλαξον, ψάλλειν σοι. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηλίου βολαῖς τριλαμποῦς καταυγασθῆναι, φωτουργικαῖς ἀξίωσον τῶν ὑμνωδῶν σου τὰς καρδίας· καὶ νῦν ὄραν τὸ κάλλος τὸ σὸν, ἑτάξομεν, ὡς ἐφικτὸν, δῶρησαι πάντοτε, πάντων τῶν πιστεῖς πρεπούση τὴν σὴν μεγαλωσύνην ἀνυμνολογοῦντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναὸν με τῆς σῆς τριφασθε ποίησον αἰγλης, ἀγαθουργε Φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ μεθέξεως· ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις καὶ σαρκὸς πάθει Δέσποτα δεῖξον, μονάρχα Θεέ μου, καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς θεαρχικὸν, ἐκ γαστρὸς σου ἀνατείλαν, Παρθενομητορ ἀχραντε, πάντα τὸν κόσμον τρισηλίῳ φωτὶ κατηύγασε, καὶ τὴν γῆν καθάπερ ἄλλον οὐρανὸν ἐδείξε ψάλλουσαν. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὁ-

περυφούτε εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ώνας.

Ῥῆθ' Ὁ. Μήτηρ Θεοῦ, καὶ παρθένος
Ἐφηγορεῖν, καὶ ὑμνεῖν ἀξίως
σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως Σε-
ραφίμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύο-
μεν οἱ πῆλινοι· πλὴν ὡς Δεσπότην
τῶν ὄλων τολμῶντες, καὶ φιλαν-
θρωπότατον Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς ἀλγηδόνης λύτρω-
σαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας τοὺς
ὕμνωδούς σου, μοναδικῆ Γριὰς ἀ-
χώριστε, καὶ διαφυλάττεσθαι ἀ-
τρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιωτικῶν
πειρατηρίων, ἀξίωσον.

Ἰσοσθενῆς Θεαργία τρίψατε,
προΐσχυομένη τὸ κράτος, ἀπαράλ-
λακτον κάλλος τῆς οὐσιώδους ἀ-
γαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων
τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν
πειρασμῶν καὶ παθῶν ἀπολύ-
τρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς
τὸ φύραμα προσειληρῶς Θεοτόκε,
ἐκ σῆς μήτρας ἀγράντου, ὁ Θεὸς
Λόγος κατ' ἀλήθειαν ἄνθρωπος
ὤφθη, καὶ θείας οὐσίας κοινωνὸν
τὸν ἄνθρωπον, σαφῶς ἐναπέφηνεν.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν Α. Στιχολογίαν. Καθίσματα.
Ἀναστάσιμα. Ἦχος Βαρυς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο,
καὶ σπραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο·
ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶ-
ται ἐρύλαττον Χριστὸν, καὶ Ἄγ-
γελοι ἐδόξαζον ὡς Θεὸν ἀθάνατον,
Γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον. Ἄνέστη
ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυ-
λεύσας τὸν θάνατον, καὶ φιλάρεντα
τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρ-
σει σου ἀναστήσας Χριστέ ὁ Θεός,
ὡς φιλόανθρωπος. Δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεὸν,
καὶ καλεόντα τοῦ θανάτου τὸ
κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευσέ, Θεο-
τόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος,
ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλες, Χριστέ
ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμέ-
νων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ
πάντων ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθὲς
δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ
τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον Γυναῖ-
κες, μετὰ δακρῶν μύρα φέρουσαι,
καὶ στρατιωτῶν φυλατσόντων σε
τὸν τῶν ὄλων Βασιλέα, ἔλεγον
πρὸς ἑαυτάς. Τίς ἀποκυλίσει ἡ-
μῖν τὸν λίθον; Ἄνέστη ὁ μεγα-
λῆς βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας
τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε,
δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασίαν
τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ
γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ
κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις μή-
τηρ καὶ παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη
καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χρι-
στῷ

στῶ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι
πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὴν Ἄμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια
ἢ Ἰπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν,
καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματι-
κῶς, σῶσον με τῇ Ἀναστάσει σου,
Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐκ
πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ Σωτὴρ
ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαλείας·

Εν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις,
νηστείας μετὰ δακρῶν, οὗτος
χαρὰς δρέφεται δράγματα ἀειζω-
τροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι πηγὴ τῶν
Θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σο-
φία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις,
δοξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶ-
κον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶ-
μεν· πλήν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πράξις,
οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς, οἱ
Ἅγιοι πνευματοκινήτως ἀναβλα-
στοῦσι πατρῶα δόγματα υἰοθεσίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι τὰ σύμπαντα
τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θε-
ός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρό-
σιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁ-
δοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ αἰεὶ
μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς
στελέχη βλέπων τὰ ἔχγονά σου,

χαῖρε, εὐφραίνου, προσάγων ταῦ-
τα τῷ Χριστῷ, Ποιμενάρχα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρι-
σμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμά-
των βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ
καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκειμένον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω
ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενή-
των σου εἰς τέλος.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑβραϊκόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Τὸν Πεντηκοστὸν,
κτλ. ὅρα σελ. 83.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος Βαρύς. ᾠδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Ν**εύσει σου πρὸς γεώδη ἀν-
τιτυπίαν μετήχη ἢ πρὶν εὐδιά-
χυτος ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν
ἀβρόχως περσεύσας, ἀδει Ἰσραὴλ
σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.»

Τροπάρια.

Κέκριται τοῦ θανάτου ἡ τυ-
ραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ
σου κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ
ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατι-
σχύσας, δικαίως ἐκθέβληται.

Αδῆς σοι προσπελάσας, καὶ
ταῖς ὁδοῦσι μὴ σ' ἐνῶν συντρίψαι
τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέ-
θλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας
λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τρι-
ήμερος.

Θεοτοκίον.

Αέλυνται αἱ ὀδύνη αἱ τῆς προ-
μήτορος Εὐας· ὠδύνας λαθοῦσα
γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας ὅθεν
σαφῶς

σαφώς Θεοτόκον, Πάναγνε, εἰδότες σε, πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου κατ' ἀλφάβητον.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Αβυσσον ἢ τεκοῦσα τῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε, ψυχὴν μου καταύγασον, τῇ φωτοφόρῳ λάμψει σου, ὅπως ὑμνήσω τῶν σῶν θαυμασίων τὴν ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἁμαρτίας κατατρωθέντας ὁ Λόγος ἡμᾶς θεασάμενος, ὡς εὐεργέτης ἤκτειρεν. ὅθεν ἀφράστως ἐνοῦται, Πάναγνε, σαρκὶ τῇ ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος.

Γέγονε, τῷ θανάτῳ κατασθεθεῖσα ἡ φύσις, φαρτὴ καὶ ἐπίκηρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε, σὺ δὲ ζωὴν συλλαβοῦσα ταύτην ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωὴν ἐκνήγαγες.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ο** κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτῆρ, καὶ τῷ παντοουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.»

Τροπάριον.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾷσαι ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτῆρ, καὶ φέρεις πληγὴν, εἰρήνης πρόξενον καὶ σωτηρίας τοῖς Πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ, Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον δρακοντείῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ εἰδείξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ σταυροῦ γάρ

εἰς Ἄδην καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρὸς ταῖς ἱεσίαις, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτῆρ, καὶ τῷ Βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξιώσον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Δράκων ἐρπύσας ἐξ Ἑδέμ, ἐμὲ θεώσεως πόθῳ δαλεάσας, ἐρρίψεν εἰς γῆν· ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει εὐσπλαγχνος κατοικτειρήσας θεουργεῖ, ἐν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας, καὶ ὁμοιωθεὶς μοι, Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας Παρθένε Θεοτόκε, πάντων ἡ χαρὰ· χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ κόσμῳ τέτοκας, καὶ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσα λύπην τὴν τῆς ἁμαρτίας, Θεονούμφευτε.

Ζωὴν αἰώνιον καὶ φῶς, θεογεννήτορ Παρθένε, καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεὸν καταπραίνουσαν, πίστει καὶ ὁμολογίᾳ τῆς σῆς χάριτος.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ο** Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς, τὸ μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε Φιλάνθρωπε.»

Τροπάρια.

Τὸν ἑαυτοῦ νῶτον δεδωκῶς ὁ

ἐκ Παρθένου σαρκωθείς εἰς μάστιγας, δούλου πταίσαντος, αἰχίζε-
ται Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων
μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκῶς βήματι κριτῶν
παρανομούντων, ὡς κριτὸς εὐθύ-
νεται, καὶ ραπίζεται πλήρη χειρὶ,
ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον ὡς Θεὸς,
καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ
τὸν Ποιητὴν σου καὶ Υἱὸν ἔκτευε,
πρὸς σωτήριον ἰθῦναι με λιμένα,
Πανάμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδοξοῦ θε-
λήματος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Πατρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν.

Ἡ ἐκλεκτὴ ὄλη καὶ καλὴ ἀνα-
φανεῖσα τῷ Θεῷ πρὸ κτίσεως, τῇ
λαμπρότητι Πανύμνητε τῆς φω-
τοχυσίας σου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας Ἄγνη,
σεσαρκωμένον ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων
σου, τὸν λυτρούμενον πταισμάτων
πολλῶν τοὺς ποθῶ γεραίροντας,
καὶ τιμῶντάς σε Μητροπάρθενε.

Ἱεροουργεῖ φύσις λογικὴ τῷ ἀ-
νατείλαντι ἐκ σοῦ Πανύμνητε, τὸ
μυστήριον τὸ ἄφραστον τῆς κυο-
φορίας σου μυηθεῖσα νῦν, παμμα-
κάριστε.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Νὺξ ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις
Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισ-
μός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λό-
γων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρ-
θρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεό-
τητα.»

Τροπάρια.

Ἵπὲρ ὧν δούλων πιπράσκη
Χριστέ, καὶ ραπισμὸν καρτερεῖς,
ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς μελω-
δοῦσι. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυ-
μῶ σου τὴν Θεότητα.

Τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει Χριστέ,
δι' ἀσθενείας σαρκὸς τὸν ἰσχυρὸν
κατέβαλες, καὶ νικητὴν με θανά-
του, Σῶτερ, δι' Ἀναστάσεως ἀνέ-
δειξας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας, Μήτηρ ἀγνή,
σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς
πανύμνητε· ἐπεὶ οὐκ ἔγνωσ ἄρρενος
εὐνήν, ἀλλ' ἐξ ἁγίου κύεις Πνεύ-
ματος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.
Κλίμακα ἰερωήσας Ἰακώβ
πρὸς ὕψος ἐστηριγμένην, εἰκόνα
μεμύηται τῆς Ἀπειρογάμου σου·
διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις ὠ-
μίλησε, πάναγνε, Δέσποινα.

Ἀύτρωσιν αἰώνιαν διὰ σοῦ,
Παρένε, νῦν εὐρηχότες, προθύμως
βοῶμέν σοι τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε·
καὶ τῷ σῶ φωτὶ γεγηθότες Πανύ-
μνητε, ὕμνοις σε μέλομεν.

Μόνην σε ὁ Νυμφίος, ἀκανθῶν
ἐν μέσῳ, κρίνον Παρθένε εὐρών,
διαλάμπουσαν ἀγνείας στιλπνό-
τητι, καὶ φωτὶ τῷ τῆς παρθενίας
Παναμωμε, νύμφην προσήκατο.

Ῥδὴ ς'. Εἰρμός.

«Ναυτιῶντα σάλῳ τῶν βιωτι-
κῶν μελημάτων, συμπλόις πον-
τούμενον ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοσθό-
ρω ληρὶ προσριπτόμενον, ὡς ὁ Ἰ-
ωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι. Ἐκ θανα-
τηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τροπάρια.

Εμνημόνευόν σου αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ ἄδῃ ψυχαὶ καὶ ἐκλείπουσαι τῶν Δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσήχοντο, ἦν διὰ σταυροῦ Χριστέ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις ἐπιβάς ὡς εὐσπλαγγχός.

Πρὸς τὸν ἔμψυχόν σου καὶ ἀχειροποίητον δόμον, λυθέντα παθήμασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν χορὸς Ἀποστολων ἀπήλπισεν ἀλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεργηγερμένον πανταχοῦ ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀφράστου τόκου σοῦ τῆς Παναμώμου τὸν τροπον, Παρ' ἐνε Θεονομφε, τοῦ δι' ἡμᾶς, τίς ἐρμηνεύσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως Λόγος ἐνωθεὶς σοι, σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Καν. τῆς Θεοτ. Ναυτιῶντα σάλω.

Νομικοὶ σε τύποι, καὶ Προφητῶν αἱ προβόήσεις, σαφῶς προεμήνουον, τεξομένην τὸν Εὐεργέτην Ἀγνή πάσης κτίσεως, τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως εὐεργετηκότα τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε.

Ξενωθέντα πάλαι, ἐξ ἐπιβουλῆς βροτοκτόνου, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον τῆς ἐνθεοῦ τοῦ Παραδείσου τρυφῆς, Ἀπειρόγαμε, αὐθις ἐπανήγαγες, τεκοῦσα τὸν ἐκ παρθάσεως ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ο βουλήσει βεῖα, δημιουργικῆ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Ἀγνή προελήλυθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου βαρχειωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογὴν ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων καὶ λύωντάς δυνάμεις αὐτοῦ. Δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφῶνως ἀγάλλονται, ἐπέστη λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν πίρει ἐξέρχασθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

Οἶκος.

Ετρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνα σήμερον ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἐπτήξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα, ψάλλει σοι ἐπινίκιον ᾠδὴν, τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν τὸν θάνατον τὴν δύναμιν. Ἀλαλάσωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ. Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχασθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Κ**άμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι ὄροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.»

Τροπάρια.

Εὐλῷ νεκροῦται Ἀδάμ ἐκουσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος, ὑπακοὴ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται· δι' ἐμὲ σταυροῦται γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπερένδοξος.»

Σε ἀνατάνα Χριστέ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε· σὺ γὰρ ζῶν τοῖς ἐν Ἀδῃ ἐξήνησας, τοῖς νεκροῖς ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θυγάτηρ Ἀδάμ τοῦ φλα-
ρέντος· χαῖρε ἡ μόνη Θεόνυμφος·
χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορά ἐξωστράκι-
σται· ἡ Θεὸν κυήσασα. Ὅν δυσώ-
πει Ἀγνή, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κάμινον Παῖδες πυρὶ λεκτον.

Ἦπειοικημένον διάχρυσον κόσ-
μον σέ κεκτημένην ἠγάπησεν ὁ
Πλατουργός σου Παρθένη καὶ Κύ-
ριος, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέ-
ρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ρύπτεται, Κόρη, τὸν ἀνθρακα
πάλοι ὁ Ἥσυχος δεξόμενος, συμ-
βολικῶς τὸν σὸν τόκον θεώμενος,
τὸν ὑπερυψούμενον τῶν Πατέρων
Θεὸν, καὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάλοι θείου σου τό-
κου θεοὶ Προφῆται θεώμενοι, χαρ-
μονικῶς ἀνυμνοῦντες ἐκράυγαζον.
Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων
Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ Ἡ. Βιβλός.

« Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προ-
σομιλοῦσα, βᾶτος Θεὸν ἐγνώ-
ρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ εὐσή-
χῳ Μωσῆ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θε-
οῦ, τρεῖς ἀναλώτους ἐν πυρὶ ὑμ-
νωδοὺς εἰδείξε. Πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάρια.

Ἀχραντος Ἀμνός, λογικὸς
ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγιασθῆς, κα-
τέπαυσε τὰ κατὰ νόμον προσφε-
ρόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς
παραπτωμάτων ὡς Θεός, εἰς αἰὶ
κράζοντα. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,

τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀφαρτος οὐκ οὔσα πρὸ πάθους
ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κτίστου, σὰρξ
ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔ-
γερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ κα-
τεσκευάσθη, καὶ ὀνητοὺς καινουρ-
γεῖ κράζοντας. Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν καὶ πανάμω-
μον Παρθένη, τὸ φυπαρὸν καὶ ἐμ-
μυσον τῆς οἰκουμένης ἀπεκάθηρε,
καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν πρὸς τὸν
Θεὸν καταλλαγῆς αἰτία Πάνα-
ργε· πάντα τὰ ἔργα διό σε, Παρ-
θένη, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦ-
μεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καν. τῆς Θεοτ. Ἀρλεκτος πυρὶ.

Τῷ φέγγει τοῦ σοῦ τοκετοῦ·
τὴν οἰκουμένην ξενοπρεπῶς ἐφώ-
τισας, Θεογεννητορ· τὸν γὰρ ὄν-
τως Θεὸν ἀγκάλαις φέρεις ταῖς
σαῖς, καταλαμπρόνοντα πιστοὺς,
τοὺς αἰὶ κράζοντας. Πάντα τὰ ἔρ-
γα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ἦμνοῦμεν, Ἀγνή, εὐσεβῶς
τὴν σὴν γαστέρα, τὴν τὸν Θεὸν
χωρήσασα, ἀνερμηνεύτως σω-
ματούμενον, τὸν δόντα πᾶσι πι-
στοῖς θεογνωσίας φωτισμόν, τοῖς
αἰὶ κράζουσι. Πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτός σου ταῖς μαρμαρυγαῖς,
τοὺς σέ ὑμνοῦντας φωτοειδεῖς ἀ-

πέργασαι, φωτογεννήτορ Θεοτό-
κε ἀγνή· φωτὸς γὰρ ὤφθησ' σκη-
νῆ, καταφαιδρύνουσα φωτὶ τοὺς
ἀεὶ κράζοντας. Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ῥοδὴ Θ'. Εἰρμὸς.

«**Μ**ὴ τῆς φορᾶς διὰ πείραν
κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι
λόγω σάρκα δανείσασα, Μήτηρ
ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δο-
χεῖον τοῦ ἀστέκτου χωρίου τοῦ ἀ-
πείρου Πλαστούργου σου, σὲ με-
γαλύνομεν.»

Τροπάρια.

Οὶ τῇ Θεότητι πάθη προσεφαρ-
μόζοντες, ἐπιστομίζεσθε πάντες
ἀλλοτριόφρονες· Κύριον δόξης
γὰρ, σαρκὶ ἐσταυρωμένον, ἀσταύ-
ρωτον δὲ φύσει τῇ θεῷ, ὡς ἐν δύο
ἓνα φύσει μεγαλύνομεν.

Οὶ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν
ἀθετήσαντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ
πορευθέντες μνήμα διδάχθητε, ὅτι
νενέκρωται, καὶ ἐγήγερται πάλιν ἡ
σὰρξ τοῦ ζωοδότου, εἰς πίσωσιν
ἐσχάτης Ἀναστάσεως, ἣν ἐλ-
πίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ Θεότητων Τριάδα, ἀλλ' ὁ
ποστάσεων, οὐδὲ μονάδα προσώ-
πων, ἀλλὰ Θεότητος, σέβοντες,
τέμνομεν τοὺς ταύτην διαιροῦν-
τας, συγχέομεν δὲ πάλιν τοὺς
σύγχυσιν τολμῶντας κατὰ ταύ-
της, ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρὰς ἡμῖν αἰωνίου πρόξενος,
καὶ εὐφροσύνης ἐδείχθησ', ἀειπάρ-

θενε Κόρη, τὸν Λυτρωτὴν κυφο-
ρήσασα, τὸν ἀληθεῖα καὶ Πνεύμα-
τι θεῷ, τοὺς αὐτὸν τιμῶντας ὡς
Θεὸν, ἐκλυτρούμενον.

Ἐἄλλων Δαβὶδ σὸς προπάτωρ,
Πάναγνε, σὲ κιβωτὸν ὀνομάζει ἀ-
γιασματος θείου, ὑπερυψῶς Θεὸν
χωρήσασαν, τὸν ἐν Πατρώοις κα-
θήμενον κόλποις, ὃν ἀκαταπαύ-
στως οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐσ' ἀληθῶς ὑπερέτερα πέφυκας
πάσης τῆς κτίσεως Κόρη· τὸν γὰρ
Κτίστην τῶν ὄλων σωματικῶς ἡ-
μῖν γεγέννηκας· ὅθεν ὡς Μήτηρ
τοῦ μόνου Δεσπότη, φέρεις κατὰ
πάντων ἀρχικῶς τὸ ἐκνίκημα.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα·
Ἦχος Βαρυς.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν,
λύσας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγ-
γελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰ-
νεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-
νοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύρι-
ον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρ-
τητον.

Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν προ-
σκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν ἐκ τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν, Ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ
δείξας τὴν Ἀνάστασιν.

Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ
περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡ-
μῖν; Δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις·
διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ
Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνω-
σεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους
ὁ Εὐεργέτης, πρὸς τοὺς αἰχμα-
λώτους ὁ Ἐλευθερωτὴς, πρὸς τοὺς
ἐν σκότει καθημένους, ὁ ἥλιος

τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν σταυρὸν ὁ ἀπαθής, ἐπὶ τὸν Ἄδην τὸ φῶς, ἐπὶ τὸν θάνατον ἢ ζωὴ, ἢ Ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας. Πρὸς ὃν βοήσωμεν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔτερα. Ἀνατολίου.

Πύλας ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, καὶ συνήγειρας, νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι συνήγειρε νεκροὺς ἐκ τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδώρησατο τῷ κόσμῳ ὡς Θεὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εξαστράπτων Ἄγγελος ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδοχοῦ μνήματος, καὶ γυναίκεϊ Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων. Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὶ ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαίον, ὃ παράνομοι Ἰουδαῖοι· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγᾶσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὄρου παρθενικοῦ ἀποτμηθεὶς, ἀνευ βελήματος ἀνδρός,

ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιήλ, καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν, Ἑπερσευλογημένη. Καὶ μετὰ τὴν Δοξολογίαν, τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον. Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος. Ὅρα σελ. 296.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρωσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βρωὼ σὺν τῷ Λησπῆ. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ σταυρῷ ὑψώεις Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον τῆς πάλαι ἀμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας ἐν σταυρῷ, Οἰκτίρμον, τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας Χριστέ, καὶ διὰ τοῦ σοῦ θανάτου, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σου τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Εξέχεε τὸν ἰὸν ὁ ὄρις ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὐσας ποτέ· Χριστός δὲ, ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἐπήγαγε τῷ κόσμῳ τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἢ ζωὴ τῶν ἀπάντων Χριστέ, καὶ

ἐθλα-

ἔβλασας τοῦ ἄδου τοὺς μοχλοὺς·
καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ τριήμερος,
ὡς δυνατὸς πάντα κατεφώτισας.
Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Ο Κύριος ἀναστὰς τριήμερος
ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρήνην τὴν
ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς· καὶ τούτους
εὐλογήσας, ἐξαπέστειλεν εἰπών.
Πάντας προσαγάγετε εἰς τὴν Βα-
σιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς καὶ
Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
ἀλλ' ἐν φῶς τὰ τρία· εἷς γὰρ Θεὸς,
ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ
φύσει καὶ ἀρχῇ, ἄτμητος, ἀσύγ-
χυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκύησας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον
τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, ὡς
οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός· διὸ Παρθε-
νομήτορ, οἱ Θεοθέντες διὰ σοῦ,
Χαῖρε, σαὶ κραυγάζομεν, τῶν Χρι-
στιανῶν ἡ ἐλπίς.

ΕΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσό-
μοια Δεσποτικά. Ἦχος Βαρύς.

Σήμερον γηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Ἄρόν σου ὦ ψυχὴ μου τὸ ὄμ-
μα, καὶ Θεοῦ ἐνατένισον τῇ οἰκο-
νομίᾳ καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ· πῶς
οὐρανοὺς κλίνας, ἤλθεν ἐπὶ γῆς,
ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς ταλαιπωρίας
σου τῶν παθῶν, καὶ στήσῃ σε ἐν
πέτρᾳ τῆς πίστεως. Βαβαὶ φρι-
κτοῦ θαύματος! Δόξα τῇ κενώσει
σου, Φιλάνθρωπε.

Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔρ-
γα, ὦ ψυχὴ μου, καὶ θαύμασον,

πῶς σε γῆ βαστάζει; πῶς οὐ κε-
ραυνοῖ σε; πῶς ἄγριοι ὄφεις οὐκ
ἐσθίουσίσε; πῶς δὲ καὶ ὁ Ἥλιος
ὁ ἄδυτος ἐλλάμπων σοὶ αἰεὶ οὐκ
ἐπαύσατο; Ἀνάστα, μετανόησον,
βόησον πρὸς Κύριον. Ἡμαρτόν
σοι ἡμαρτον ἐλέησόν με.

Ἔτερα Στιχηρὰ τῶν Ἀσωμάτων.
Ἐὐλον ζωῆς.

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους,
Χριστέ, ἀπειργάσω, τούτων ἡμῖν
τὸ θερμὸν ὑπερφαίνων, καὶ πνεῦμα
πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων. Παν-
τοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπίστιχα Κατανοητικά.

Ως ὁ ἄσωτος Υἱὸς, ἤλθον κα-
γῶ Οὐκίτημον· δέξαι με προσπί-
πτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου,
ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ως ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λη-
στὰς καὶ τετραυματισμένος, οὕτω
καγῶ περιέπεσα ἐξ ἐμῶν ἁμαρτι-
ῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει
μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα καταφύγω ὁ
ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰμὴ πρὸς σέ τὸν
Εὐσπλαγγνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰα-
τρόν; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεὸς τὸ
μέγα σου ἔλεος.

Δόξα σοὶ Χριστέ ὁ Θεὸς, Ἀ-
ποστόλων καύχημα, Μαρτύρων
ἀγαλλίαμα, ὦν τὸ κήρυγμα, Τρι-
ὰς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Τάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων,
ὡς Θεὸν σωματώσασα· ἐγὼ δὲ
τοὺς πάντας νικήσας ἁμαρτίαις,
οἶμοι, δέδοικα, καὶ τρέμω· ὅθεν
οὐδαμῶς ἀποτολμῶ παρακαλεῖ-
σαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα· σὺ οὖν

μη παρίδης με, ἀλλὰ σπεύσον, σῶσόν με, ὁδὸν εἰς εὐθεῖαν ὁδηγοῦσά με.

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος Βαρύς.

Εχουσα, ψυχὴ μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναριθμησόν με τῇ Πόρῃ, καὶ τῷ Ληστῇ, καὶ τῷ Τελώνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεὸς τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐξήλωσα καὶ τῆς Πόρῃς τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ, ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως. Ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμει, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρησασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ο τοῦ Πέτρου τὴν ἄρησιν τοῖς δάκρυσι καθάρισας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα ἐν στεναγμῶ συγχωρήσας Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐλέησόν με.

Ετοιμάζου ψυχὴ μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζω-

ὴν μὴ ταραχθῆναι· ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ φίλοι, οὐκ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβὶμ ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα δύναμιν, πτέρυξι κεκλιμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον αὐτόπτως ὀρῶσα φέρεις· ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Γ'. στιχολογίαν, ἕτερα.

Ο τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος τὰ δάκρυα, καὶ Τελώνην στενάξαντα ἐκ βαθέων δικαιοῦσας, κάμῃ ἐν μετανοίᾳ προσπίπτοντα οἰκτείρησον Σωτῆρ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Αγιοὶ πρεσβεύσατε, ἄφεισι δωρηθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ρυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου, δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Υπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός. (Ποίημα Ἰωσήφ).

Ἦχος Βαρύς. ᾠδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Τ**ῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.»

Τροπά-

Τροπάριον.

Εν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν ἐμπεσῶν, ἐκβοῶ σοι. Χεῖρά μοι ἐκτεινον Οἰκτίρμον, καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Η προστασία τῶν Πιστῶν, ἢ τῶν ἀμαρτανόντων ἐπιστροφή πρὸς Θεὸν, Παρθένε πανάμωμε, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὔ ἢ Ἀκροσχίς.
«Ἀσωμάτοις ἔπαινον ἑβδομον φέρω.»

Τῷ ἐκτινάξαντι.

Απειροδύναμε Χριστέ, τῷ σῷ φωτὶ καταυγάσας μου τὸν νοῦν, τοὺς Ἀγγέλους σου ὑμνεῖν ἐμπνευσον, ὅτι δεδόξασαι.

Σταθεράν ἔχοντες αὐγὴν, Θεαρχικῆς προιοῦσαν ἐκ πηγῆς, ἐπουράνιοι Χοροί, ἄσμασι Χριστὸν γεραίρετε.

Θεοτοκίον.

Θραινθεϊσάν σε, Ἀγνή, ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαίαις οἱ Πιστοὶ ἐπιστάμενοι σαφῶς, Χαῖρε, σοὶ πάντες κραυγάζομεν.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ε**στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, ἠψοράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.»

Τροπάριον.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθη ἀμαρτημάτων φωτὶ μετανοίας με νῦν καταύγασον, φωτοδότα Φιλάνθρωπε, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Μόνη τεκοῦσα τὸν οὐράνιον Βασιλέα, Παρθένε, ἐν ἐμοὶ τὴν βα-

σιλεύουσαν ἀμαρτίαν κατάβαλε, καὶ οἰκτεῖρασα σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«**Ε**στερεώθη τῇ πίστει Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὑμνοῖς βοᾷ μελωδοῦσα, Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνευμά μου.»

Τροπάριον.

Μεσῖται θείας χρηματίζοντες ἐκφαντορίας χοροὶ Ἀγγέλων, ἀύλως κραυγάζετε πάντες. Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν βουλήσει, ἐκ σοῦ Παρθένε τὴν σάρκα δανεῖζεται Λόγος, ἄνθρωπος γενόμενος δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Ε**κάλυψεν οὐρανοὺς Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ σῇ οἰκονομίᾳ ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου σοφίας σου, φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Θέλων πάντας Οἰκτίρμον σώζεσθαι, σῶσόν με τὸν παραβάντα σοῦ τὰ προστάγματα Λόγε, καὶ μὴ ἐξουδενώσης με.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή θεοχαρίτωτε, χαριτώσασα τὸν νοῦν μου, τοῦ σκοτασμοῦ τῆς ἀγνοίας τελείως ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἄκῃσα τὴν ἀκοήν σου.

Πάσαθε τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα, παριστάμενοι Χριστῷ ὡς

ὡς λειτουργοὶ ἐκλεκτοὶ, χοροὶ Ἀγγέλων, τοῦτον ἱκετεύοντες.

Στρατεύματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τὸν σὸν θρόνον εὐλαβῶς περικυκλοῦντα, τρανῶς αἰεὶ βοῶσι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε καὶ Θεομητορ ἀχραντε, ἡ τεκοῦσα τὸν Θεὸν ἀνερμηνεύτως σαρκί, σὲ δυσωποῦμεν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Οἱ ὀρθρίζοντες, Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν ὄπλον εἰς βοήθειαν.»

Τροπάριον.

Ραθυμία τὸν βίον ἀνήλωσα, καὶ τρέμω τὸ ἀλάθητον βῆμα, ἐν ᾧ κριθῆναι μέλλω ὁ ἄσωτος ἐγώ. Οἰκτειρόν με Κύριε.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Παναγία σοὶ ποιήσας μεγαλεῖα, ὁ Θεὸς ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ ἐσωματώθη· αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἀγιωτάτοις καὶ πολυφθόγοις στόμασιν ἄδουσι τὴν ὑπεράρχιον καὶ ὑπέρβειον Ἀρχὴν Σεραφίμ, ταῖς αὐλαῖς φωτοχυσίαις πυρσευόμενοι.

Ἐρωτάταις καὶ πολυφθόγοις πτέρυξι σκέπονται, θείαν λαμπηδόνα μὴ τολμῶντες καθορᾶν, Χερουβίμ τῆς σοφίας τῆς ὑπερθείου καταγώγια.

Θεοτοκίον.

Ο Νοῦς ὁ θεῖος τῶ ἀνθρωπίνῳ

Πάναγνε μίγνυται, ἐν τῇ παναχράντῳ καὶ πανάγνῳ σου γαστρὶ, ἐνωθεὶς ἀσυγχύτως, ἀναλλοιώτως καθ' ὑπόστασιν.

Ῥδὴ ς'. Εἰρμός.

«Ο Ἰωῆς ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐβόα. ἀνάγαγε ἐκ φορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν. Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.»

Τροπάριον.

Ἐκύκλωσεν ἄβυσσός με πταισμάτων, κατέδυσεν εἰς βυθὸν ἀμαρτίας· ἀνάγαγέ με Λόγε, ὡς ποτε τὸν Ἰωῆν, ἐκ φορᾶς πρὸς ζωὴν.

Θεοτοκίον.

Ἑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Κόρη, κήσασαν ὑπερύμνητον Λόγον, ὃν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ἀνυμνοῦσιν οὐρανῶν, ἀσιγήτοις φωναῖς.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νεανικῶς ἀγλαίαις τῆς Κυριαρχίας ἀστράπτουσαι, καὶ τὴν ἀβρόγητον δόξαν τῆν ταύτης ἀνυμνοῦσαι, Κυριότητες αἰεὶ διαδείκνυνται.

Ἐρωτικῶς δυναστείας τῆς ὑπερδυνάμου τὴν δύναμιν κατοπεύουσαι, θεαὶ Δυνάμεις ἐν ἰσχυί διαμένουσι σαφῶς δυναμούμεναι.

Θεοτοκίον.

Βασιλικῆς ἐκ φυλῆς προαχθεῖσα Παρθένε γεγέννηκας ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον τὸν πάντων Βασιλέα, καὶ παρθένος ἀληθῶς διετέλεσας.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«Κάμινον καιομένην ἐδρόσι-
σας

σας Σωτήρ, Παῖδας περιέσωσας, ἕμνουστας καὶ λέγοντας. Εὐλογη-
τὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Θῦσον, ψυχῇ, ὑσίαν αἰδέσεως
Θεῶ, σπεῦσον, μετανόησον· ἐν ὁ-
σῶ ἡ πανήγυρις τοῦ βίου ἐστὶ, νῦν
ἐμπορεύου τῶν καλῶν τὴν ἐπί-
δοσιν.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε προεικόνιζεν, Ἀγνή
μὴ φλεγόμενη· τὸ πῦρ γὰρ ἀπε-
κύησας τὸ ἄστεκτον Παρθένε. Διὸ
βοῶσοι. Κατάρφλεξόν μου τὰ ὑλώ-
δη παθήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Δοξολογοῦσιν ἀκλινώς, τὸν
σὸν θρόνον περιεστῶσαι, τρανώς,
περιέπουσαι, νοητῶς αἱ Ἀγγέλων
χοροστασίαι, Εὐλογητὸς, εἶ, κρά-
ζουσαι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολικωτάταις σέ Ἀρχαί προ-
θυμίαις, περὶ τὴν μίαν ἀρχὴν ἀύ-
λως στοσφόμεναι, ἐν ἀκαταπαύ-
στοις δοξολογίαις, Εὐλογητὸς εἶ,
κράζουσιν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μίαν ὑπόστασιν δυσὶν ἐν οὐ-
σίαις, Θεογεννητορ, Χριστὸν τὸν
μόνον φιλόνηρον, τὴν φρικτὴν
ἐκτελοῦντα οἰκονομίαν, ἄνευ σπο-
ρᾶς γεγέννηκας, τὸν Θεὸν τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μι-
μούμενοι, οἱ τοῦ Πνεύματος τὴν
ῥόσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυ-

γάζομεν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.»

Τροπάριον.

Δόγον ὡς λύχον φαίνοντα
εἴληφα, ἀλλὰ τοῖς ἀλόγοις ὑπέ-
κυφα ὁ ἄθλιος πάθει, καὶ ἐν σκό-
τει κακίας πορεύομαι πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῆς κατάρας τῶ τόκῳ
σου, Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον φύ-
ραμα· τὸν γὰρ παντευλόγητον,
εὐλογίαις τὰ πάντα κοσμοῦντα,
ἐκύησας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«**Τ**ὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα
τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν
αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν
Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱε-
ρεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε. εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Οἱ πᾶσαν ἔφεσιν πρὸς Θεὸν με-
ταθέντες, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἐντρο-
φῶντες ἀκτίσιν, Ἀρχάγγελοι,
τοῖς ὑμᾶς ἀνυμνοῦσιν, αἰτεῖσθε ἐ-
κτενώς, συγχώρησιν πταισμάτων
δοθῆναι εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε
Παρθένε, ἐν τῇ γαστρὶ σου δεξα-
μένη ἀφράστως, ἐφώτισας τοὺς ἐν
σκότει τοῦ βίου, δοξάζειν εὐσεβῶς
Χριστὸν τὸν προσελθόντα ἐκ σοῦ ἀ-
νερμηνεύτως.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα, καὶ
κατὰ φύσιν παρθένον, τὴν μόνην
ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην, ἄσμασιν
οἱ Πιστοὶ Θεοτόκον μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Τροπάριον.

Ἴδοὺ ἡ κρίσις ἐγγίζει, καὶ κατακρίσεως ἔργα κτησάμενος, ἐμαυτὸν ἀπογοινώσκω. Δικαιοκρίτα Χριστέ ὁ Θεὸς, μὴ κατακρίνησ με.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς φρυκτωρίαις, τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου ἐκ σοῦ Παρθένε ἀγνή, καταύγασόν με, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν ἐν τῷ σκότει καλυπτόμενον.

Κανὼν τῶν Ἀσμάτων. Εἰρμός.

«Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα, ἢ τὸν ἀναρχον Λόγον ἀσπύρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις· διὸ πάντες σε πιστοὶ μεγαλύνομεν.» Τροπάριον.

Ἐλλάμψεσι θεαρχικῆς φωτοχυσίας ἐνηδόμενα· πᾶσαι χορεῖται τῶν Ἀγγέλων, τὸν δεδοξασμένον Θεὸν ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, καὶ δοξάζουσιν αἰεὶ μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ νῦν πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, παρρησίᾳ χρωμένη, τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας, ῥῦσαι ἐκ πταισμάτων καὶ νόσων κινδύνων, ἵνα πάντες σε μεγαλύνωμεν.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων, Κατανυκτικῆ.

Ως τὴν σικὴν τὴν ἀκαρπον, μὴ ἐκόφης με Σωτὴρ τὸν ἀμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσιν τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοὶ ἐλεημοσύνης.

Ως Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγωγῆσον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρω ἐδείχθης, Θεὸν κηύσασα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσ. Δεσποτικῆ. Ἦχος Βαρυς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Δέσποτα καὶ Θεὸς πανοικτίρμον, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, δός μοι ἐν καρδίᾳ τὸν σὸν φόβον ἔχειν· δός μοι τὸ φιλεῖν σε ἐξ ὅλης ψυχῆς μου· δός μοι τὸ μυσάττεσθαι τὰς πράξεις τοῦ ἀλάστορος, καὶ ποιεῖν τὸ βέλημα τὸ σὸν τὸ σωτήριον· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εἰπὼν, Αἰτεῖτε, καὶ λαμβάνετε.

Ἔγωνα τῶν δαιμόνων μὲν γέλωτος, τῶν ἀνθρώπων δὲ ὄνειδος, τῶν Δικαίων ῥῆγος, τῶν Ἀγγέλων κένθος, μολυσμὸς ἀέρος, καὶ γῆς, καὶ ὑδάτων· σῶμα γὰρ ἐμίλινα, ψυχὴν καὶ νοῦν ἐσπίλωσα, παραλόγοις πράξεσι Θεῷ ἐχθρὸς πέφυκα· οἴμοι! Κύριε, ἡμαρτόν σοι, ἡμαρτον, συγχώρησον.

Ἔτερον τοῦ Προδρ. Καταρρησίαντες.

Νυμφοστολήσας τοῖς λόγοις ἱερῶς τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, προσηγάγου Σοφὴ ὡς νύμφην πανάμωμον, καὶ ὑπήκοον ταύτην τῷ Δεσπότην παρέστησας. Ἄλλ' ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, αὐτῆς ὑπεράσπισσον, καὶ ὑπέρμαχος φάνηθι,

ἀπὸ πάσης κακίας διαβόλου, Παμμάκαρ, λυτρούμενος.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱός, ἦλθον καὶ γὰρ Οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου ὁ Θεός, καὶ ἐλέγησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστάς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω καὶ γὰρ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ πρὸς τίνα κατὰ φύσιν τοῦ Θεοῦ ἵνα παύσῃ τὸν ἑαυτοῦ ἕλκος, εἰ μὴ πρὸς σέ τὸν Εὐσπλαγγνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μυστηρικόν.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐιρήνευσον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ βοώντων σοὶ Ἐλεῆμον, Κύριε δόξα σοι.

Τῆς ΤΡΙΤῆς ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος Βαρύς.

Ἐχουσα, ψυχὴ μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανόιας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναριθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Ἀσπῆτι, καὶ τῷ Τελῶνῃ, καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός τῶν

ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τὸ πέλαγος τοῦ βίου χεῖμαί με Κύριε, τὰ κύματα τῶν ἀνομιῶν μου βυθίζουσί με Δέσποτα· ἀλλ' ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ σῶσόν με ὡς τὸν Πέτρον, Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία θερμὴ καὶ ἀντίληψις Χριστιανῶν ὑπάρχεις Θεοτόκε ἀνήμευτε· διὸ σὺν τῷ Προδρόμῳ, τὸν Υἱόν σου δυσώπησον, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τοῦ Τελῶνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐξήλωσα, καὶ τῆς Πόρνῆς τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ, ἐκ παρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως. Ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγγνίᾳ, ὁ Θεός σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν τοῖς δάκρυσι καθάρισας, καὶ τοῦ Τελῶνου τὰ πταίσματα τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρωπε Κύριε, ἐλέγησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμεν λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου· πλανηθέντας, ὡς ποιμῆν, ἐπίσρεψον ἡμᾶς· σκορπισθέντας τῇ φθορᾷ, συνάγαγε ἡμᾶς· ἐλέησον τὴν ποιμνὴν σου Φιλάνθρωπε, σπλαγγνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Ἀναμάρτητε.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, ἐλέους σου ὑσώπω, σπλαγγνισθεῖς

χνισθείς ὡς ἀγαθός, ἀπόπλυνον Σωτήρ, καὶ καθάρισας μολυσμὸν τῆς ἰλύος τῶν παθῶν, ἐλέησόν με Δέσποτα· διάσωσον τὸ πλάσμα σου, πρεσβείαις τοῦ σοῦ Προδρόμου, μόνη Πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ τοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότη, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές, εἰς τὴν ταπεινώσιν ἡμῶν, καὶ σκέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, εἰς ἀπερίστατον λαὸν, σπλαγχνίσθητι εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, μὴ ἀπολώμεθα δεινῶς· ἰκέτευε ὡς ἀχραντος τὸν εὐδιόλλακτον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Παναγία Παρθένε.

Κανὼν Κατανυκτικός. (Ποίημα Ἰωσήφ.)

Ἦχος Βαρύς. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Τῷ** συντρέψαντι πολέμους ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ ἀναβάτας τριστάτας βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδύξασται.» Τροπάριον.

Καθ' ἐκάστην ἁμαρτάνω, καὶ οὐ φρίττω σέ Χριστέ, μακροθυμία ζητοῦντά μου τὴν μετάνοιαν· ἴδος μοι λογισμὸν ἐπιστροφῆς ὡς ἀγαθός, καὶ μὴ παρίδης με.

Θεοτοκίον.

Τὸν πολλαῖς κεκακωμένον ἄ-

μαρτίαις τὴν ψυχὴν Θεογεννήτορ Παρθένε, θεράπευσον, ὅπως ἐν φωναῖς εὐχαριστίας ἐκτενωῶς αἰεὶ δοξάζω σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροσυχία. Καὶ τὴν δε Κλεινὴ τὴν μελωδίαν δέχου.

Ἰωσήφ. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας ὠραϊσμένος ἐδείχθη, μακάριε Προδρόμε· ἦν πάντοτε πρεσβείαις σου σώζε, πάσης καταδίκης τῶν αἰρετιζόντων, ἐδραϊαν, ἀκλόνητον.

Αμωμιον ἱερεῖον τῷ ποιητῇ προσηνέχθη, τυθεῖς θεεῖ Προδρόμε, ὡσπερ ἄρνιον ἄκακον· ὅθεν πιστεῖ δυσωπῶ σε, πάσης με κακίας ἐχθρῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας Παναγία τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, σαρκὶ καὶ ὑπόστασιν ἡμῖν προσομιλήσαντα. Τοῦτον πάντοτε δυσώπει, σῶσαι τοὺς πιστῶς σε αἰεὶ μακαρίζοντας.

Ὠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ὁ** οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸν τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν εἰς τὸ θέλημα σου, μόνη Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, διὰ πολλὴν Χριστέ σιλανθρωπίαν, πάριδε, μόνη Σωτήρ, τὰ πλήθη μου τῶν κακῶν, ἵνα δοξάζω σε τὸν ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Ἡύλην Θεοῦ προσεῖδεν ὁ Προφήτης, δι' ἧς αὐτὸς διήλθε καθῶς εἶδε, Παρθένε ἀχραντε· διὸ σε ἐκδυσωπῶ, μετανοίας κύλας αὐτῇ μοι ἀνοιξον.

Κανὼν

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ κατ' ἀρχάς τοῖς Οὐρανοῦς.

Ἡλιοβόλοις ἀστραπαῖς, πᾶσαν φωτίζεις τὴν κτίσιν· τοῦ Ἥλιου γὰρ τοῦ νοητοῦ ἀστὴρ φαεινὸς ἐδείχθη Προδρόμου· ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παθῶν τὸ σκότος διώξει, ἐκ τῶν πανωδύγων καρδιῶν ἡμῶν.

Νόμου καὶ χάριτος ἐστὼς ἐν μέσῳ, θεῖε προφήτα, παρεδήλους πᾶσιν ἐμφανῶς τὴν παῦλαν τοῦ μέν, τῆς δὲ τὴν ἔλλαμψιν γενησομένην καθαρῶς, ἀνακαινίσσει τελεία τῶν παλαιωθέντων ἀμαρτήμασιν.

Θεοτοκίον.

Ἐὕλογημένη ἡ Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, σὺν τῷ θεῷ τοῦ Βαπτιστῆ, δυσώπει ἀγνή ἀπαύστως Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν συμφοραῖς περιπιπτόντων τοῦ βίου, καὶ συνεχομένων ἀμαρτήμασι.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ἑνσαρκὸν παρουσίαν σου, Χριστέ, πιστούμενος, ὁ προφήτης Ἀββακούμ ἐκραύγαζε: Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Τροπάριον.

Ἐξένευσά τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς ζωὴν φεροῦσός με καὶ εἰς βοθρὸν τῶν κακῶν κατέπεσον. Σῶτερ μὴ παρίδης με.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν ὁ Κύριος, τὴν μετάνοιαν βροτοῖς δωρδύμενος πᾶσι, μεσιτείας σου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Πατρικὸς κόλπους.

Καταβαλὼν στήθος δυσμενῶν, καὶ ἀριστεύσας κατ' αὐτῶν λαμ-

πρότατα, ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν ἀμαρτίαν, δέομαι, Βαπτιστᾶ, εὐχαῖς σου κατάβαλε.

Ἀύχνος σεθεῖς, Μάκαρ, νοητὸς δικαιοσύνης, τοῖς βροτοῖς ὑπέδειξας Ἰησοῦν τὸν μέγαν Ἥλιον· ὑφ' οὗ καταυγάσθαι τὰς καρδίας πάντων ἰκέτευσέ.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιά πολυειδῶς τὴν τετραμένην τὸν Θεὸν ἐδήλωσαν. Ὁν ἰκέτευσέ Πανάμωμε, πάσης ἀνομίας με καὶ παθῶν ῥυσθῆναι τοῦ σώματος.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Δ**ιασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παλῶν, λάμψον μοι φῶς νοερὸν, ὃ τὸ ἀρχέγονον σκότος τῆς ἀβύσσου διώξας, καὶ τὸ πρωτόκτιστον φῶς καταλάμψας τῷ κόσμῳ, Δημιουργέ τοῦ παντός.»

Τροπάριον.

Ῥυσάί με, Λόγε, δικαίας σου ὀργῆς, ἥνικα κρίνης τὴν γῆν καὶ τῶν πολλῶν μου πταισμάτων μετανόια καθάρας, ναὸν με δεῖξον τῆς σῆς ἀγαθότητος, μόνε Δημιουργέ τοῦ παντός.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ Ἥλιου νεφέλη φωτεινὴ, λάμψον μοι φῶς νοερὸν τῆς ἀληθοῦς μετανόιας, καὶ ἀπέλασον σκότος τῶν πονηρῶν λογισμῶν, ἵνα πίστει ὑμῶν σε ὡς σωτηρίαν πιστῶν.

Καν. τοῦ Προδ. Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἐφως φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμοις, Πάνσοφε, διανοίας Θεοῦ ἐπιγνώσεως· διὸ ἰκετεύω σε, τὴν ψυχὴν

ψυχὴν μου, ἐρημωθείσαν πάση παραβάσει, καινούργησον.

Τίμιον τοῦ Δεσπότου σκευὰς δεδειγμένους Θεοῦ Προφήτα, ἀτίμων με πράξεων, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, καὶ τιμῆς τυχεῖν αἰωνίου, τὸν ἀγαθοδόστην δυσώπησον.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τῆς σαρκὸς μου τὸ γεωδὲς φρόνημα Θεοτόκε, ζωὴν ἢ κηρύσασα, θανάτῳ τὸν θάνατον παντελῶς, θεῖα δυναστεία, Ἄχραντε σεμνή, ἀφανίσασα.

Ὠδὴ σ'. Εἰρμός.

«**Β**υβῶ ἀμαρτημάτων περιπεσῶν Ἀγαθὲ, ὡς Ἰωάνης ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι. Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Νέος ἄσωτος ὤφθην, αἰσχυρῶς βιώσας ἐν γῆ, καὶ ἡδονῶν ὑποκύψας ταῖς ὄμμαϊς. Ἐπιστροφὸν με Χριστὲ ὁ Θεὸς μου, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος. Θεοτοκίον.

Βυθοῦ με βαθυμίας, τῶν ἀμετρήτων παθῶν, ἢ τὸν βυθὸν εὐσπλαγχνίας τεκοῦσα, ἀνάγαγε Ἀγαθὴ, καὶ δακρύων πηγὴν μοι δώρησαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«**Ὁ** Ἰωάνης ἐκ κοιλίας ἄδου, ἐβόα, Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου ἡμεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.» Τροπάριον.

Μαρμαρυγαῖς ἀρετῶν σαφῶς ἐξαστράπτων, καὶ φωταυγεῖ μαρτυρίῳ ἐκλάμπων, φωτίεις πᾶσαν κτίσιν, νοητῆς Ἀνατολῆς Φίλε γνήσιε.

Θεοτοκίον.

Ὠς ὑατὸς ἐν γαστρὶ σου ὁ Λόγος κατέβη. ὄν αἰτῆσαι Παναγία Παρθένε, τὰ βέμματα ξηράναι τῶν ἀμέτρων μου κακῶν, ἰκέτευώ σε.

Ὠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Τ**οὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας οὐκ ἐφλεξεν, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς σώματος ὕμνου καὶ εὐλόγου λέγοντες. Πύλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Εἰς πάτη ἀτιμίας ἐνέπεσα, κτήνεσι Σῶτερ ὁμοιωθεῖς· καὶ σκοτισθεῖς, οὐ θεωρῶ τῆς ἀνοχῆς σου, Λόγε, τὸ μακροθυμον. Ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν δίδου, καὶ σῶσον με.

Θεοτοκίον.

Τόμον καινὸν σὲ Προφήτης ἐβλεψεν, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Πατρός· ὅθεν Ἀγνή ἐκδυσωπῶ, βίβλω με ζώντων γραφῆναι ἰκέτευε, τὸν καινούργον τοῦ παντός ἐκδυσωποῦσα Ἰησοῦν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κάμινον Παῖδες περιφλεκτον.

Δίδου μοι ὄμβρους δακρύων εὐχαῖς σου, τῆς εὐσπλαγχνίας τῆν ἄβυσσον ὁ ποταμοῦ προχοαῖς λούσας Προδρομε, καὶ ὅλον με κάθαρον μολυσμοῦ σαρκὸς τε καὶ πνεύματος.

Ἰκετηρίαν προσάγαγε Μάκαρ, τῶ ἐπὶ πάντων Θεῶ ἡμῶν, ὅπως καμὲ ἐλεήση ὡς εὐσπλαγχνός, πολλὰ ἀμαρτάνοντα, καὶ ἀνάενυσιν νῦν μὴ ἔχοντα.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην ψυχὴν κεκτημένος,

μένος, ταῖς χαλεπαῖς παραβάσει,
σέ τὴν νεκρώσασιν ἄδην τῷ τόκῳ
σου ἰκετεύω Δέσποινα. Μετανοίας
τρόποις με ζώωσον.

Ῥοδὴ Η'. Εἰρμός.

« Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως
ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ
οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη
καὶ βουνοὶ καὶ βυθός, καὶ πᾶν γέ-
νος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς
κτίστην καὶ λυτρωτὴν εὐλογεῖτε. »

Τροπάριον.

Ἵπερβαλλόντως ἐντροφήσας,
ταῖς βλαπτούσαις ἡδοναῖς φρενο-
βλαβῶς, ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ ὑπε-
ρέβην πάντας ἁμαρτωλοὺς· ὁ ἔ-
χων εὐσπλαγχνίας ὑπεβολὴν,
παράσχου μοι ἰλασμόν τῶν πται-
σμάτων.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ βεβαία προστασία
καὶ ἐλπίς Χριστιανῶν, ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ φρικτῇ, πρόσθημί μοι ἐπται-
κότι πολλὰ, καὶ ῥύσαι τῆς γένε-
νης τῆς φοβεράς, προβάτοισ με
δεξιόις ἀριθμήσασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

Τὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα
τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρα-
νῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι
τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὕμνεῖτε
Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ἐπλήρηγν Πρόδρομε ἡδονῆς
τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ὀδύνη σοι καρ-
δίας κραυγάζω. Ἰάτρευσον τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος, Χριστὸν ἐκ-
δυσωπῶν, τὸν μόνον ἰκτῆρα ψυ-
χῶν τε καὶ σωμάτων.

Θεοτοκίον.

Ἵπῆρξας ἀσλεκτος, δεξαμένη

ἐν σπλάγχχοις τὸ πῦρ ἀστεκτον, ὁ
Παρθένε· διό με ἐξάρπασον τοῦ
πυρός τοῦ ἀσθέστου, δροσίζουσά
με νῦν, γνησίας μετανοίας περι-
καλλέσι τρόποις.

Ῥοδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν τίς
ἐρμηνεύσει βροτῶν; ἀφθόρου τό-
κου γέννησιν τίς μὴ θαυμάσει γη-
γενῶν; Διό σε αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
Θεοτόκε, μεγαλύνομεν. »

Τροπάριον.

Ἵνα κληρονομήσωμεν, τὰ μέλ-
λοντα ἀγαθὰ, πενήθσωμεν, στε-
νάξωμεν, παρακαλέσωμεν Χριστὸν,
ἐν ὅσῳ καιρὸν ἔχομεν οἱ πιστοὶ
μετανοίας καὶ δεήσεως.

Θεοτοκίον.

Φορέτας με ὁ Κύριος, ἐκ σοῦ
προήλθεν Ἀγνή· αὐτὸν οὖν ἐκδυ-
σώπησον, στολὴν φαιδρύναι με
φωτὸς Παρθένε, ἐκδυλέντα τῶν
παθῶν νῦν τὸν σάκκον τὸν βαρύ-
τατον.

Καν. τοῦ Προδ. Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πείραν.

Ἰερωτάτης Προφῆτα ῥίζης ἐ-
βλάττησας, καὶ τῆς κακίας τὰς
ρίζας πάσας ἀνέσπασας· καὶ συμ-
πνιγόμενον, καὶ κατηγρειωμένον
ἐπίσκεψάι με Μάκαρ, καὶ θείας με-
τανοίας ἐκβλάσάνειν καρπούς εὐό-
δωσον.

Ἐραιοτάτην τρυγὸνα καὶ ἀη-
δόνα σε ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει, μέ-
γιστε Πρόδρομε· τῆς μετανοίας
γὰρ ἐβόησας τὸ μέλος ψυχῆς ἐ-
ρημωθείσας, καὶ κακοῖς χερσω-
θείσας· ὅθεν πίπει σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον Θεο-
χαρί-

χαρίτωτε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου ταῖς παραβάσεσι φώτισον, δέσμαι, καὶ σκότους αἰωνίου ἐλευθερόν με δεῖξον, ὅπως σε μεγαλύνω καὶ δοξάζω ἀειμικαίριστε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν. Κατανυκτικά.

Ὡς τὴν συκὴν τὴν ἄκαρπὸν, μὴ ἐκκόψης με Σωτὴρ τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῶ τῶ ἔτει κατάνυξίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον τὰς καρδίας τῶν σοι βρώντων, Κύριε δοξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι ἀνεβῶν οἱ ἄσλοφοί. Κύριε δοξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Ἐύρατο ἐκ γαστρὸς στείρευούσης, θεολογεῖν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου Θεὸν Λόγον, Κόρη, Φωνὴ ἡ τοῦ Λόγου ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς σου, τὴν χάριν εὐροῦσαι ὅθεν Θεοτόκον σε μητρός τῆ γλώσση ἔκραζε, δι' αὐτῆς ὑστέρημα πληροῦσα τῆς φύσεως, καὶ ὀργάνων στέρησιν, δ' ὧν διαρθροῦνται τὰ νοήματα.

ΤΗ: ΤΡΙΤΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσ.

Σταυρώσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἐν ξύλῳ σε προσήλωσαν Ἰουδαῖοι, ἵνα ξύλῳ τὸν θάνατον ἀναστείλῃς, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκὼν ἐδέξω ράπισμα Ἐλεή-

μον, ἵνα ρύσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ δουλείας. Κύριε δόξα σοι.

Ἐτερον τῆς Θεοτόκου ὅμοιον.

Ἠ προσάξωμεν τὸ χαιρε τῆ Θεοτόκῳ, ὡς ὁ Ἄγγελος, καὶ βοήσωμεν. Εὐλογημένη Πάναγνε δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου. Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε. Ἄλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σώσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ σταυροῦ προσηλούμενος, ἡ Παρθενομήτωρ ἐβόα θρηνοῦσα, σὺν ἡγαπημένῳ σεπτῶ Θεολόγῳ. Ἦς ταῖς ἱκεσίαις, ὁ παλῶν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστέ, καὶ νεκρώσας θάνατον, τὰ πάθη μου νέκρωσον, καὶ ζωῆς με μέτοχον τῆς βίαις ἀπέργασαι, καὶ σώσον με.

ΤΗ: ΤΕΤΑΡΤΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογία, Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ δι' ἐμέ ἀνασχόμενος τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν

τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με.

Ο δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ βάλυμον, τῷ σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου αἰε φρουρούμενοι, τὰς προσβολὰς Παρθένης τῶν Δαιμόνων ἐκκλίνομεν. Διό σε κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, ὄλογός ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστέ τοῦ σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων τὴν ἐκουσίαν σου σταύρωσιν. Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Η Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός ἐν πύλῃ καὶ κέδρῳ καὶ κυπαρίσσῳ προσκυνούσά σε. Νίκας τοῖς Βασιλεῦσι δωρούμενος διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ Μητέρα σε ἡ κτίσις ἐγνώρισεν, ἀλλὰ Παρθένον σε ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν· ἕτεκες γὰρ ἐν σαρκὶ Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ο δι' ἡμᾶς ἐπονεΐδιστον καταδεξάμενος σταύρωσιν, δέξαι τοὺς ὑμνούντας τὰ πάθη σου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Αγαλλιᾶσθε Δίκαιοι, εὐφραι-

νέσθω τὰ οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια εορτάζουσα, τῷ ἀβλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τὸν σταυραθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύτως ἰκέτευε, Θεοτόκε Παρθένη, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οἷ ἡ Ἀκροστιχίς. Σταυρὸς φυτευθεὶς, τὴν πλάνην ἀνέσπασεν Ἰωσήφ.

Ἦχος Βαρύς. ᾠδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Ν**εύσει σου, πρὸς γεώδη ἀντιτυπίαν μετήχθη ἢ πρὶν εὐδιάχυτος ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.»

Τροπάριον.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπύτης ὀνειδίζόμενος φέρεται, βροτῶν ἀφαιρούμενος ὀνειδῆ ὡς φιλόανθρωπος· λογῆ πλευρὰν ἐκκεντᾶται, ταύτη κατασφάττων ἐχθρὸν τὸν πολέμιον.

Σταυροθετοκίον.

Ρήγγυται γραμματεῖον τὸ τοῦ Ἀδάμ (ἀνεβόα ἢ πλάγιος Δέσποινα), λόγῃ Υἱέ τριωθέντος σου, ὅθεν ὑμῶ σου τὸ πάθος, πᾶσι τὸ πηγάσαν ἀπάθειαν Δέσποτα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οἷ ἡ Ἀκροστιχίς. «**Τ**ὴν ἐβδόμην δέξαι Ἄγνη νῦν δέχου.»

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὰ γράματα ὑπερέβης τῶν ἀσωμάτων

μάτων Ἀγγέλων, Θεὸν σωματώ-
σασα Παρθένε τὸν ἀσώματον ὁ-
θεν Ἀγνή δυσωπῶ σε, πάντα μου
τὰ πάθη τοῦ σώματος νέκρωσον.

Η κεχαριτωμένη, εὐλογημένη
Παρθένε, τὸν νοῦν μου χαρίτω-
σον, καὶ τὴν ψυχὴν μου λάμπρυ-
νον, ὅπως αἰεὶ εὐλογῶ σε, τὴν ταῖς
εὐλογίαις βροτοὺς στεφανώσασαν.

Εχὼν σε μέγα τεῖχος, καθυ-
περβήσομαι τεῖχη πολλῶν παρα-
πτώσεων, τειχιζόμενος σκέπη σου,
μόνη βροτῶν σωτηρία, μόνη τοῦ
πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

Ο κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς,
παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώ-
σας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παν-
τουργῷ καὶ θεῷ Πνεύματι, πᾶ-
σαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσα-
λεύτῳ με πέτρα τῆς ὁμολογίας
σου στερέωτον. Τροπάριον.

Ο διατείνας οὐρανὸν, καθάπερ
δέρβιν, Οἰκτίρμον, ἀπετάθης χεῖ-
ρας ἐν σταυρῷ, χειρὸς ἀκράτους
Ἀδάμ ἀμάρτημα ἰώμενος ὡς συμ-
παθῆς, καὶ ἐκ χειρὸς ἀφαρπάξων
πάντας τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐθελοθύτον Ἀμνόν, ἐπὶ
τὸ πάθος ἐλθόντα, καθορώσα Μη-
τηρ καὶ Ἀμνὰς, δακρύων πηγῆς
προχέεις λέγουσα. Τί τοῦτο, Τέ-
κνον ἱερὸν; πῶς θανατοῦσαι, ζω-
ῶσαι πάντας τοὺς θανέντας προ-
μηθοῦμενος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερὸν ἡ-
μαρτηκότα με μένει, ἐν ᾧ μέλλω
κρίνεσθαι φρικτῶς. Παρθένε ἀ-

γνή, ἡ μόνη τέξασα Κριτὴν αἰώ-
νιον Θεόν, αὐτὸν ἰκέτευς τότε τῆς
δεινῆς με ρύσασθαι κολάσεως.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, καθά-
φησιν ὁ Προφήτης, ἐλαλήθη, πό-
λις τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν αἰεὶ ὡς δόξης
Κύριον αἰτήσαι, μόνη ἀγαθῆ, με-
τόχους δόξης ποιῆσαι πάντας τοὺς
ἐν πίστει σε δοξάζοντας.

Ο Θεηγόρος σε ποτὲ προθεά-
σατο τόμον, ἐν ᾧ Λόγος γέγρα-
πται, Ἀγνή, δακτύλω πατρός. Διὸ
ἰκέτευε, βίβλω γραφῆναι με ζωῆς,
τὸ πονηρὸν γραμματεῖον τῶν ἁ-
μαρτιῶν μου διαρρήξαντα.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

Ο Πατρικούς κολπούς μὴ λι-
πῶν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς,
Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκή-
κοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδό-
ξασά σε, μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Επὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ὄφθεις,
ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλε-
σας ὑψωθείς ἐν ἔσῳ Δέσποτα,
πάντας συνανύψωσας, ἀνυμνοῦν-
τάς σου τὰ παθήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ικετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ
ὑμνοῦντων, Θεοτόκε ποιήσον, ὅ-
πως εὐρωμεν βοήθειαν, καιρῷ πε-
ριστάσεως, οἱ Χριστοῦ τὸ πάθος
δοξάζοντες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκ σοῦ ἐκκενωθὲν, Ἀ-
χραντε Ἀγνή, ὁ Πλαστευργὸς
τῆς κτίσεως, εὐωδίασε τὰ σύμ-
παντα, θείαις ἐπιγνώσεσι τοῦ αὐ-
τοῦ ἐνδοξοῦ θελήματος.

Ηλιακαῖς θείαις ἀστραπαῖς, ὁ

ἀνατείλας ἐκ γαστρὸς σου, Ἄχραντε, κατεφώτισε τὰ σύμπαντα. Διό με καταύγασον, τὸν ἐσκοτισμένον τοῖς πάβεσι.

Διὰ τῶν σῶν Λόγε Προφητῶν, διὰ τῶν θείων καὶ σεπτῶν Μαρτύρων σου, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων σου, τῆς κησάσης σε, τὸν λαόν σου σῶσον, Φιλάνθρωπε.

Ῥδὴ Ε΄. Εἰρμός.

«Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σὲ ἱκετεύω παράσχου μοι ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων τὰς ὁδοὺς μου εὐθύνον, δέομαι.

Τροπάριον.

Σταύρωσιν κατεδέξω, εἰς κακῶν ἀναίρεσιν, Θεοῦ Λόγε· χολῆς ἀπεγεύσω τε, ἐνηδόου βρώσεως, τὴν πικρὰν βλάβην ἀναστέλλων. Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ποίοις ὄμμασι βλέψω ὄμμα τὸ ξηραῖνον πάσας ἀθύσσους, Υἱέ μου, σθεννύμενον, σταυρῷ κρεμαμένου σου; ἡ ἀγνή Παρθένοσ ἐβόα, θρήνοις ἑαυτὴν συνταράσσευσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἐπαισέ με πονηρῷ ὁ Βελίαρ ἔλκει, καὶ τραυματίας ὄλον ἐργασάμενος, ἡμίθνητον ἔλιπεν· ἀλλ' αὐτῇ τῇ σῇ χειρουργίᾳ ἴασαί με, ζῶωσον Δέσποινα.

Ἡ τῶν κατεβράχμενων ἀβραγῆς ἀνόρθωσις, Θεοτόκε, ἐχειρόν με κείμενον, σῶσον ἀπολλύμενον, ταῖς σαῖς μητρικαῖς ἱκεσίαις, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, δέομαι.

Σύμβολα τοῦ σοῦ τόκου Προφητῶν ὁ σύλλογος ἐμμεῖτο· ὄρος γάρ κατάσκιον, ὄρος ἀλατόμητον, πῖον ὄρος τετυρωμένον, σὲ ποικιλοτρόπως ἐτράνωσεν.

Ῥδὴ ε΄. Εἰρμός.

«Ναυτιῶντα σάλω τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλόσις ποντούμενον ἁμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρω θηρί προσριπτούμενον, ὡς ὁ Ἰωῶς Χριστέ βοῶ σοι. Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάριον.

Λυτρωτῆς ὢν μόνος, τίμημα τὸ σὸν κατεβάλου, σωτήριον αἵμά σου καὶ ἡγοράσω τοὺς αἰχμαλώτους ἡμᾶς Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ σῷ Γεννήτορι προσῆξας, κτείνας σταυρῷ Χριστέ τὸν τύραννον.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος τίκτεις, τὸν πρὸ τῶν αἰῶνων ἀχρόνως Πατρί συννοούμενον Θεοτόκε, νεοποιοῦντα σταυρῷ τὸ ἀνθρώπινον, πεπαλαιωμένον ἁμαρτίαις, τῇ τοῦ ἀρχεκάκου συμβουλῇ, Πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἰωῶς ἐτύπου τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, Παρθένε, ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν παραδόξως, τῷ ἐναλίω θηρί προσριπτούμενος. Ὅθεν δυσωπῶ, Ἀγνή, θηρὸς με τῶν θανατηφόρων ἡδονῶν ἐξάρπασον.

Νυσταγμῷ κακίας, νῦν περισχεθεῖς, κατηνέχθην εἰς ὕπνον Πανάμωμε ἁμαρτίαις, καὶ ἀπογνώσεως κλίνῃ κατάκειμαι· ἀλλὰ τῇ ἀγρύπνῳ σου πρεσβείᾳ φώτισον, ἐξέγειρον Ἀγνή, καὶ σῶσόν με.

Ἄπο-

Απορῶ καὶ τρέμω, ὅταν ἐπὶ ὀρόνου σε δόξης καθήμενον Κύριε ἐννοήσω· ἁμαρτιῶν γὰρ περιέειμαι ἄβυσσον· πέλαγος οὖν ἔχων εὐσπλαγχνίας, διὰ τῆς τεκούσης σε καμὲ ἐλέησον.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«**Κ**άμινον Παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δροσοβολούσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.»

Τροπάριον.

Απονον εὖρε ζωὴν ὁ Προπάτωρ, σοῦ ἐκουσίως πονήσαντος ἐπὶ σταυροῦ, καὶ νεκροῦ χρηματίσαντος, καὶ ὄφιν νεκρώσαντος, Ἰησοῦ Χριστέ πολυέλεε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς οὐ πενήθσω, γλυκύτατον Τέκνον, ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσά σε; πῶς οὐ θρηγήσω, ἀδίκως σου πάσχοντος, Κριτὰ δικαιοσύνη; ἢ Παρθένος Μήτηρ ἐφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γεύσει με ξύλου πληγέντα ἰάσω, πληγὰς ἐν ξύλῳ δεξάμενος, ὁ ἀπαθὴς τῆ Θεότητι Δέσποτα. Διὸ τῆς τεκούσης σε ἱερασίας, σώσον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Νεοὶ τρεῖς Παῖδες ἐν μέσῳ καμίνου σοῦ προτυποῦσι τὴν γέννησιν· οὐ κατεφλέχθη, τὸ πῦρ γὰρ κήρσασα. Διὸ τὰ ὑλῶδη μου τῆς καρδίας πάθη, Ἄγνη, κατάφλεξον.

Η θεία δρόσος ἐκ σοῦ προϊούσα, τοὺς ἐκτακέντας τῷ καύσωνι τῆς ἁμαρτίας δροσίξει Πανάμω-

με. Ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν κατατακεῖσαν ψυχὴν μου δρόσισον.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Α**φλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, Βάτος Θεὸν ἐγνώρισεν τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῆ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ, ὑμνωδοὺς ἔδειξε. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Δῖμα καὶ ὕδωρ ἐκρυσέντα τῆς πλευρᾶς σου, κόσμον ὅλον ἀνέπλασαν, καὶ ἀφθαρσίας Σῶτερ ἐπλησαν, θυσίας τε μουσαρᾶς, καὶ διεκχύσεις ἐναγῶν αἱμάτων ἔπαυσαν. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νόμου σε πάλαι, κίβωτός προδιετύπου, οὐ πλάκας ἐνδον φέρουσαν, ἀλλὰ Χριστὸν τὸν νομοδότην Ἄγνη, ὃν ἄνομος ἐν σταυρῷ λαὸς προσήλωσεν, ἡμᾶς βοῶντας σώζοντα. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νεύματι θείῳ σε, Ἄγνη, πύλην προεῖδε τῶν Προφητῶν ὁ μέγιστος, δι' ἧς διήλθε καὶ ἐξῆλθε Θεός, ἐσφραγισμένην λιπῶν, καὶ τοῖς βοῶσιν οὐρανοῦ πύλας ἀνοίγουσαν. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ αἰτίαν Υἱὸν ἅγιον τίκτεας, ἅγια-

ἀγιασμὸν δωρούμενον, Ἀγνή, τοῖς τούτων ἀγιάζουσι. Διό μου τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἀγιασμοῦ πλήρωσον ψάλλουσαν. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δῆμος τῶν θείων Προφητῶν ἐκδυσωπεῖ σε, τῶν Ἀποστόλων σύλλογος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ ὁμήγουρις, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρὸς, πάσης ἀνάγκης τοὺς πιῶς κραυγάζοντας ἐκλύτρωσαι. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Εἰρμός.

«**Μ**ήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τίκτουςα καὶ αἰεὶ παρθενοῦσα, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων καταξιωθείσάν σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Ισχύς ἐχθροῦ παντελῶς ἐξέλιπε, σοῦ ἰσχυρῶς ἐπὶ ξύλου, Δυνατὲ κεκραγόςτος πρὸς τὸν προάναρχον Πατέρα σου, καὶ συγκαλοῦντος τὰ ἐσχορπιτιμένα πρόβατά σου, Δέσποτα Χριστέ, πρὸς ἐπίγωνσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς νοητὸν ἐν σταυρῷ ἀπήστραψεν ὁ σὸς Πανάχαρτε Υἱὸς, καὶ ἀρχὰς τῆς τοῦ σκότους παρεδειγμάτισε Πανάμωμε· τοῦ Ἥλιου ἠμαύρωσε φέγγος, καὶ Πιστῶν τὸ πλήρωμα Ἀγνή κατερώτισε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«**Μ**ὴ τῆς φθορᾶς διὰ πείραν

κυροφρήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, **Μ**ήτηρ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου Πλαστοουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Εν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου κατηνύλωσα, καὶ πρὸς τὸ τέλος ὁ πάλαι ἀκαρπὸς ἐφθασα. **Μ**ήτηρ ἀπείρανδρε, μετάνοιάν μοι δίδου, καὶ ἄφρασιν πταισμάτων, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἰκεσίαις, καθικετεύω σε.

Υἱὸν μακάριον μόνη Θεομακάριστε, ἐναπεκύνθης, πάντας ἀποδεικνύοντα τοὺς σὲ δοξάζοντας. **Π**αρθένε μακαρίου· διό σε ἰκετεύω, τῶν μακαριζομένων τῆς μερίδος με καταξίωσον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλύομεθα.

Δεσπότης ὢν, φιλόανθρωπε Ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ σταυροῦ σου τὴν οἰκουμένην. **Κ**ύριε δόξα σοι.

Θῆλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου ἐκουσίως ὑπὲρ τοῦ κόσμου. **Κ**ύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες. **Κ**ύριε δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως ὡς ἐώρακεν ἡ Θεοτόκος, ὀρθολογοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

ΤΗ:

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Σιχηρὰ πρὸς ἡμᾶς. τῶν Ἀποστόλων Ἦχος Βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλύμεθα.

Ο φθόγγος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων εἰς τὰ πέρατα διεξήλθε τῆς οἰκουμένης. Κύριε δόξα σοι.

Εὐωδία ἀφέντες Θεοῦ τοῦ Λόγου, Πανσεβάσμοι, μυρίσκατέ με, ὁσμὴ τοῦ Πνεύματος.

Ἐτερον τοῦ ἁγίου Νικολάου ὁμοιον.

Ὅτι περ ἐρρύσω, Πάτερ, τοὺς στρατηλάτας, Ονήτκειν μέλλοντας, δι' ἐντεύξεως καὶ νῦν ὡσαύτως ἡμᾶς διάσωσον.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, σῦλλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαιναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος πᾶσαν τὴν πλάνην ἐρλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐρωτίσατε. Διὸ ἱκετεύσατε, δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος· σταυρὸν γὰρ ὡσπερ ἄροτρον ἐν τοῖς ὅμοις φέροντες, κεχερωσμένην τὴν γῆν τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ ἰστέως τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ματυριαῖον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὀλοκαυτώματα λογικά, ὑσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρουσεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο. Ἀγ-

γέλων συμμετοχοὶ γεγονάτε, μεθ' ὧν ἱκετεύσατε, δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀύτρωται, Θεοτοκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΟΣ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Σιχηλογίαν Καθίσματα Ἀποστολικά Ἦχος Βαρύς.

Γεωργὸς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, ἐκτεμόντας τὰ εἰδῶλα· διὸ σε τὸν Σωτῆρα, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου πανεύφημοι, οἱ τὴν ὑψηλὴν πᾶσαν ὡς πυρσοὶ καταυγάσαντες, ἐν σκότει με πασῶν καὶ πταισμάτων ὑπάρχοντα, φωτισθῆναι προσθεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου, Ἀρχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διὸ σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Σιχηλογίαν ἕτερον.

Φωστῆρες ὑμεῖς ὄντες τοῦ κόσμου, Ἀπόστολοι Κυρίου, ἀπαστράπτετε ἀεὶ τὸν λόγον τοῖς πιστοῖς, ἀπελαύνοντες σφοδρῶς τῆς πλάνης τὴν ἀχλύν· διὸ περ καὶ φωτίζετε τὰ ἔθνη τῷ Βαπτίσματι, ὡς Κήρυκες τῆς Τριάδος ὄντες ἀειπέδαστοι.

Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι

στολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, ὅτι σὺ εἶ, Χριστέ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἐκήρυξαν, καινοφανῆ, Παρθένε, οἱ αὐτόπται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν ἐπουράνιον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασαν, οὐρανοῦντα τὸ πρόσλημμα.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς δόξαν οὐκ ἠγαπήσατε Ἐνδοξοὶ Θεὸν τὸν ἐπουράνιον τοῖς ἀνθρώποις κηρύξαντες, τούτῳ πάντας ἠγάγετε. Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην κατήσχυναν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνομνοῦντές σε, κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογεῦντές σε, Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, ταῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διὸ σε Θεοτόχον γνῶμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος Βαρύς. Ὡδὴ Α'. Εἰρμός.

«Νεύσει σου, πρὸς γεωδὴ ἀντιτυπίαν μετήχθη ἢ πρὶν εὐδιάχυτος ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἀδει Ἰσραὴλ σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον.»

Τροπάριον.

Νεύσει πρὸς τὸ Θεῖον ἠσοει-

δεῖς γεγονότες, Θεοὺς συνετρίφατε ἀθῶν, καὶ πρὸς ἔνθεον πάντας ἠγείρατε πόθον, τοὺς πεπιστευκότας Θεῷ Πανσεβάσμιοι.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Θεοτόκε, σὺν ἀσωμάτοις Ἀγγέλοις, Προφήταις καὶ Μάρτυσι, καὶ Ἀποστόλοις πρέσβευε, ὅπως ἄφесιν πταισμάτων λάβωμεν, Παρθένε, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Καν. τοῦ ἁγ. Νικολ. οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Δέχου δέσπιν ἐβδόμην, Νικόλαε τοῦ

Ἰωάν. Τῷ τυνεργήσαντι Θεῷ.

Δεδοξασμένην ἐπὶ γῆς μετεθῶν πολιτείαν, τοὺς σὲ δοξάζοντας μετόχους, Νικόλαε, τῆς ἐκεῖ δόξης ποιήσον.

Ἐν τῷ πελάγει τοῦ φθαρτοῦ διαπλέοντες βίου, πειρασμῶν κύμασι Παμμάκαρ κυκλούμεθα, ἐξ ὧν ἡμᾶς διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Ο τοὺς ἀύλους Λειτουργοὺς, Θεοτόκε, ποιήσας ἐκ σοῦ γεγέννηται, δι' ἔλεον ἄφατον, ἀνθρώποις καθορώμενος.

Ὡδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτῆρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θεῷ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.»

Τροπάριον.

Βέλη Χριστοῦ τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα δειχθέντες, τῶν βελῶν με τῶν τοῦ πονηροῦ, σοφοὶ Μαθηταὶ ρύσαθε· καὶ πληρωθεῖσαν

χαλε-

χαλεπῶς τῆς ἁμαρτίας ῥομφαία, τὴν ἐμὴν καρδίαν θεραπεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ο τὰς Δυναμεις οὐρανῶν καυποστήσας τῷ λόγῳ, ὁ Προφήταις χάριν παρασχῶν, καὶ Μαθηταῖς καὶ πᾶσι Μάρτυσι, τούτων πρεσβείαις ὁ Θεός, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς σου, σῶσον πάντας, οἰκτερον ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«**Σ**τερεώμα μου γενοῦ, ὁ λόγῳ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐδράσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ῥῦσαι ὁ Θεός, πάσης περιστασεως.» Τροπάριον.

Υπὲρ τῆς οἰκουμένης προσφέρων ἰκεσίας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεων μυρίων, περίσωζε ἡμᾶς, ἅγιε Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Η λαβὴς ἢ τὸν θεῖον ἀνθρακα δεξαμένη ἐν τοῖς θείοις σου σπλάγχνοις, μηδὲως δὲ φλεχθεῖσα, κατάφλεξον ἡμῶν Πάναγνε τὰ πταίσματα.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Ο** Πατρικὸς κόλπους μῆλιπῶν, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Ο τοῦ Πατρὸς σύνθρονος Υἱός, ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐξελέξατο ὑμᾶς Μαθητάς, αὐτοῦ τὴν Θεότητα διαγγέλλοντας πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Θεοτοκίον.

Η τοῦ Θεοῦ Μητῆρ ἐκλεκτῆ, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ Μάρ-

τυσι καὶ Προφήταις, καθικέτους, κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ πλημμελημάτων ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐκάλεψεν οὐρανοὺς Χριστέ.

Σοφία σου ἀμαυρῶν Ἀρείου τὸν νοῦν, τὸν αἰρέσει σκοτισθέντα, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πλανωμένους Νικόλαε διέσωσας.

Ϊάτρευσον τὰ πολλὰ μου πταίσματα, εὐπροσδέκτοις σου πρεσβείαις, θεομακάριστε Πάτερ, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον.

Θεοτοκίον.

Εκύησας ἐν σαρκὶ τὸν Ἀχρονον, ὃν δυσώπει τῶν χρονίων παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ὑμνοῦντάς σε Πανάμωμε.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Κ**ύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σέ ἱκετεύω· παράσχου μοι ἄφεισι τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων τὰς ὁδοὺς μου εὐθνον, δέομαι.»

Τροπάριον.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τοῖς Ἀποστόλοις σου τὴν εἰρήνην πάλα δωρησάμενος, τούτων παρακλήσσει τὴν εἰρήνην δώρησαι πᾶσι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἄφεισι.

Θεοτοκίον.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, ταύτης παρακλήσσει, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, ἰλασμὸν πταισμάτων μοι δίδου, καὶ μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁρβρίζει τὸ πνεῦμά μου.

Βουλεύματα Πάτερ σιγχινοῦ-

μενα αεί καθ' ἡμῶν, ἀπαιδευτῶν ἀνθρώπων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπρακτα ἀπέργασαι, Νικόλαε.

Δεσμὰ τῶν κακῶν ἡμῶν διάρρηξον ταῖς σαῖς προσευχαῖς, ὁ δεσμεύσας τὴν κακίαν τοῦ ψυχροφθόρου δράκοντος, πανάγμε Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία, πάσης κτίσεως, ἐχθροῦ ἀναιδῶς κυριεύειν ζητοῦντος τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Θεογεννήτορ λύτρωσαι.

Ὡδὴ ζ'. Εἰρμός.

Ναυτιῶντα σάλω τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλέσῃς ποντούμενον ἁμαρτίαις, καὶ ψυχροφθόρω θηρὶ προσριπούμενον, ὡς ὁ Ἰωάνης Χριστέ βοᾷ σοι, ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.»

Τροπάριον.

Τῆς αὐτοσοφίας Θεοὶ Μαθηταὶ γεγονότες, Ἑλλήνων ἐμώρναν τὴν σοφίαν, καὶ σοφιστὴν τῆς κακίας ἀπόλεσαν, καὶ τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένους, φέγγει εὐσεβείας, οἱ σοφοὶ ἐφώτισαν.

Θεοτοκίον.

Εὶ τὸ φῶς τεκοῦσα, φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ δυσώπει σὺν Ἀποστόλοις, Προσῆταις καὶ Μάρτυσι, πάσης ἁμαρτίας, πάσης βλάβης, πάσης τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ ρυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

Ο Ἰωάνης ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάριον.

Ηκύρωσας τὴν τοῦ θανάτου ἄδικον ψῆφον, καὶ ἐσωσας συμπλεία σου, Πάτερ, μέλλοντας ἀποθνήσκειν, ὡς θερμὸς ὑπερασπιστῆς τῶν καλούντων σε.

Θεοτοκίον.

Πάτρευσον ἀμιάτως νοσοῦσαν, Πανάμωμε, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου τοῦ βίου ταῖς ἀπάταις, καὶ πολλῶν ἁμαρτιῶν ἐπικλύσειςιν.

Ὡδὴ Ζ'. Εἰρμός.

Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι δρασβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.»

Τροπάριον.

Κάμινον πάλαι πικρᾶς ἀλείας, δρόσω τοῦ θείου κηρύγματος, ἐναπεσθέτατε, κράζοντες Ἐνδοξοὶ. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, Ἀγγέλων, καὶ Ἀποστόλων Πανάμωμε, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει καὶ Κύριον, σωθῆναι τοὺς δούλους σου, πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Κάμινον καιομένην.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος Σοφῆ, πάσης ἀκοσμίας με παθῶν ἀτίμων λύτρωσαι, τὸν Εὐεργέτην παντός τοῦ κόσμου ἐκδυσωπῶν Ἱεράρχα αεί.

Θμβροῖς τῶν πρεσβειῶν σου, Νικόλαε σοφῆ, πάντων ἡμῶν ἀρδευσον καρδίας, ὅπως φέρωμεν

καρπούς

καρπούς αξίους τῆς μετανοίας,
 Ἱεράρχα Νικόλαε. Θεοτοκίον.

Ἀπασα γλώσσα πίστει δοξάζει
 σε Ἄγνη, δόξαν χρηματίζουσαν,
 καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν,
 καὶ ὁδηγίαν τῶν πλανωμένων, Θε-
 στόχε πανύμνητε.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

« Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προ-
 σομιλοῦσα, βάτος Θεὸν ἐγνώρισε
 τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μω-
 σεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ τρεῖς
 ἀναλώτους ἐν πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔ-
 δειξε. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
 Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Τροπάριον.

Ἀνθρακες πυρὶ νοητῷ προσα-
 ναρθέντες, ὡσπερ καλάμην, ἀπα-
 σαν εἰδώλων πλάνην ἀπετέφρω-
 σαν οἱ τοῦ Χριστοῦ Μαθηταί, καὶ
 κατεφώτισαν Πιστῶν ψυχὰς κραυ-
 γάζοντες. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
 τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
 ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀφλεκτος τεκοῦσα τὸ πῦρ δι-
 εφυλάχθης, Παρθένε ἀπειρόγαμη
 διὸ ἰκέτευσ· ὃν ἔτεκες, σὺν Ἄσω-
 μάτων χοροῖς, σὺν Ἀποστόλοις,
 τοὺς πιστῶς σωλῆναι ψάλλοντας.
 Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ-
 ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

« Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μι-
 μούμενοι, οἱ τοῦ Πνεύματος τὴν
 δρόσον δεξιόμενοι, ἐν πίστει κραυ-
 γάζομεν. Ἐὐλογοῦτε τὰ ἔργα τὸν
 Κύριον. »

Τροπάριον.

Ἐν Μύροις τὸ μυρίπνοον σῶμα
 σου, Πανάγιε Νικόλαε, κείμενον,
 μύρα τοῖς προστρέχουσιν ἀναβλύ-
 ζει, καὶ πνύει ἀνθρώπων νοσή-
 ματα. Θεοτοκίον.

Ἦμνεῖ σε πᾶσα γλώσσα δοξα-
 ζουσα, Θεὸν τὸν ὑπερύμνητον τέ-
 ξασαν, Παρθένε Θεόνυμφε, ὃν δυ-
 σῶπει ἀπαύστως, σῶσαι τὰς ψυ-
 χὰς ἡμῶν.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Μὴ τῆς φθορᾶς διὰ πείραν
 κυσοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι
 Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μητὲρ ἀ-
 πείρανδρε, Παρθένε Θεοτόχε, δο-
 χεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ
 ἀπειρου Πλαστοουργοῦ σου, σὲ με-
 γαλύνομεν. »

Τροπάριον.

Ἰσχύς ἀφῆρηται πᾶσα τοῦ κο-
 σμοκράτορος· τὴν γὰρ ἰσχύν ὡ-
 πλισμένοι τοῦ Παντοκράτορος, οἱ
 παμμακάριστοι Ἀπόστολοι καὶ Θεῖ-
 οι, καθεῖλον παρατάξεις, καὶ ἔσω-
 σαν τῆς τούτου κικουργίας πάντα
 τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάτῃ λαμπάδα μέσον
 σε ἔχουσαι, χοροστασίαι Μαρτύ-
 ρων καὶ Ἀποστόλων, Ἄγνη, φῶς
 ἀπαστράπτουσαν ἐνθέων χαρισμά-
 των, φωτίζονται ἄλλως, καὶ πάν-
 τας τοὺς ἐν πίστει μεγαλύνοντάς
 σε φωτίζουσι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

« Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ
 κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην
 ἐν γυναίξιν εὐλογημένην, ἄσματοι
 μυστικοῖς οἱ ἡμεῖς μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ἰγνηλατήσας τοὺς τρόπους τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, τὴν αὐθεντίαν αὐτῶν κατεκληρώσω, ὡς ἱεράρχης σεπτὸς, ἀξιάγαστε Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα ἐν ταῖς ἀγίαις χερσί σου· ὃν ἐκδυσώπει Ἄγνη, τοῦ ἀλλοτρίου τῆς κακουργίας ἡμᾶς ἀχειρώτους περισώζεσθαι.

Ἀπόστιχα τῶν Λίνων, Ἀποστολικά.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος, σταυρὸν ὡσπερ ἄροτρον ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, πίστει τὸν λόγον σπείραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, στύλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας Κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαίνειν, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε. Καὶ νῦν ἱκετεύσατε, δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ἦν πνεόντες, πρὸς ἐν βλέποντες οἱ ἀλόφοροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευταίην, ὡ τοῦ θαύματος! ὡσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρκάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. Ὅτι κἂν μὴ

νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὑφειλόμενα λειτουργήσομεν. Ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγήσώμεθα, θανάτῳ ζωῆν ὠνησώμεθα. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Γέγονα καταγώγιον, οἴμοι! τῶν ἡδονῶν ὁ πανάθλιος· γέλωσ οὖν ὀρῶμαι ἀεὶ τοῖς ἐχθροῖς μου· ὅθεν σοι προσπίπτω ἅγια Παρθένε· ἴδε μου τὴν θλίψιν, καὶ βοήθειάν μοι ὀρεξον, καὶ δακρύοις κάθαρσον, καὶ ῥῦσαι με δέομαι, καὶ κατασχυνηθήσων οἱ χαίροντες Ἄγνη τῇ ἀπωλείᾳ μου.

Τῆς Πενήτης Ἑσπερας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος Βαρῦς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἰνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃ, βροτὸς γέγονας Ὑπεράγαθε, καὶ σταυροῦσαι. Δόξα τῇ δόξῃ σου.

Ὅτε σταυρῶ σε δῆμος Ἑβραίων Λόγε κατεδίκασε, γῆ ἐσειέτο, καὶ Ἥλιου σέλας ἐκρύπτετο.

Ἔτερα τῆς Θεοτοκίου.

Σήμερον γηγορεῖ ὁ Ἰούδας

Κλινόν μοι φιλάγαθον οὐς σου δεομένῳ Πανάμωμε, καὶ μὴ ἀπορήψῃς τοῦ σοῦ με προσώπου, μηδὲ πόρῳ πέμψῃς τῆς σῆς βοήθειας· δόλω γὰρ ὁ δόλιος σπουδάζει ἀπολέσαι με, παραλόγοις πάθεισιν κινεῖ τὴν καρδίαν μου· σὺ δέ με

συντήρησον ὅλον τῆς αὐτοῦ βλά-
θης ἀμέτοχον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ὅχι ἐτι καλυόμεθα ξύλου ζω-
ῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυ-
ροῦ σου. Κύριε δόξα σοι.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύ-
λου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας
τοῦ Διαβόλου. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀ-
ποστόλων καύχημα, Μαρτύρων
ἀγαλλίαμα, ὦν τὸ κήρυγμα, Τρι-
ὰς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Τέτρωμαι τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύ-
πης, ἐν σταυρῷ καθορώσά σε, τὸν
ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν στερεοῦντα,
καὶ καθάπερ δέξῃν ἐκτείναντα πό-
λον· βλέπω καὶ γυμνὸν κατεσφαγ-
μένον σε κρεμάμενον, καὶ θανεῖν
με πρότερον αἰροῦμαι παμφίλτα-
τε. Φρίξον γῆ καὶ σείσθητι· (ἔλε-
γεν ἡ Πάναγνος δακρύουσα.)

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν. Καθίσματα

Σταυρώσιμα. Ἦχος Βαρύς.

Ὁ δι' ἐμέ ἀνασχόμενος τῆς ἐν
σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου
τὴν ἀγρυπνὸν αἴνεσιν, Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάν-
θρωπος.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων
Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυ-
χῆς μου τὸ βάθυμον, τῷ Σταυρῷ
σου σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς
φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐν τῷ
σταυρῷ ὄρωσα τὸν Υἱόν σου κρε-
μάμενον, ὡς Μήτηρ θρηνηδοῦσα,
τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας φοβεράν
συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέ-
σποινα.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς
ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας
Χριστὰ τοῦ Σταυροῦ σου, κατα-
φλέγον ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων,
καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑ-
μνούντων τὴν ἐκούσιόν σου σταύ-
ρωσιν. Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Ὁ δι' ἡμᾶς τὴν ἐκούσιον κατα-
δεξάμενος σταύρωσιν, σύντριψον
ἐχθρούς, μὴ εἰδότας σε Θεὸν ἀλη-
θῆ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ
ὑψώθης τῷ σταυρῷ σου, ἡ Θεοτό-
κος παρισταμένη ἔλεγε. Κύριε Κύ-
ριε, οὐδεμιᾷ γυναικὶ συνέβη τὸ
ἄλγος μου· Θεὸν σε ἐπίσταμι ἐκ
τῶν θαυμάτων· διὸ ἐγέρθητι, κα-
λῶς εἶπας, τριήμερος, ἵνα χαίρου-
σα βοῶ σοι. Παντοδύναμε Κύριε,
δόξα σοι.

Μετὰ τὴν Γ΄ στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὁ τοῦ Ἀδάμ τὸ κατάκριμα
ξύλω σταυροῦ ἰασάμενος, ἴσασι ἡ-
μῶν τὰ συντρίμματα τῶν καρδιῶν,
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεῦσατε, ἄρεσιν δω-
ρηθῆναι ἡμῖν τῶν πταισμάτων,
καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν βυ-
σθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου,
δεόμεθα.

Δόξα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Ἀσπύτως συνέλαβες ἐν μήτρᾳ σου Παρθένε Θεοτόκε, ὃν περ κατεΐδες ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἀπαύστως ὅν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς.

«Χριστὸς ξύλω πέπαυκε τὴν ξύλου βλάβην.» Ἄσμα Ἰωσήφ.

Ἦχος Βαρύς. ᾠδὴ Α'. Εἰρμός.

«Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ τὸν Φαρωῶ, ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξαται.»

Τροπάριον.

Χριστὸς ὑψούμενος σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν πάντας εἰλκυσε Πιστοὺς, καὶ κατέρραξεν ἐχθρὸν, ἀπαντας τὸν καταπτώσαντα.

Σταυροθετοκίον.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σοῦ ὑπερβολῇ εὐσπλαγγίας, ἐν σταυρῷ καθορῶσα, Ὁρηνοδαῖς Δέσποινα, τοῦτον δοξάζουσα.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ὡς τερπνότητα ἀσμάτων, ᾠδὴν θεοτερπῆ, εὐχαριστίας σοι δόξαι προσφέρομεν, τὸ Καῖρέ σοι Ἄγνη, ὅτι ἐκ θλίψεως χαρὰν ἡμῖν ἐβράβευσας.

Τοῦ ἐλέους σου τὴν χάριν, καὶ τῆς σκέπης τὴν ἰσχύν, οὐ σιωπῶμεν, Παρθένε πανύμνητε, κηρύττομεν δὲ νῦν, ὅτι κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς διέσωσας.

Κροσσωτοῖς-κεχρυσωμένη ὡς χρυσοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ταῖς τοῦ Πνεύματος χάρισι Πάναγνε, ὡς νόμῳ τοῦ Πατρὸς ὠραίσθεισα ἀλαΐως, ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Ἐστερέωθι τῇ πίστει Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις βοᾷ μελωδοῦσα. Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνει τὸ πνεῦμά μου.»

Τροπάριον.

Ὁ ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης; ὁ τὴν ζωὴν μοι ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ; Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ μακροθυμία σου!

Σταυροθετοκίον.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων ἀγνῆ Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἢ τὸν σταυρῷ παγέντα, ἀνθρωπὸν γενόμενον, Θεὸν Λόγον κηύσασα.

Ἄλλος τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸν τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν εἰς τὸ θέλημα σου, μόνε Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Τὸ τῆς χαρᾶς τῆς θείας μεγαλεῖον, ὡς παροχὴν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης εὐχαριστίας φωναῖς, προφθάσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες αὐτήν, ὡς προτασίαν ἡμῶν.

Ἡ τῆς χαρᾶς πηγὴ τῆς ἀθανάτου βρύεις χαρᾶς τὰ βεῖθρα ἰαμάτων τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σώζεις πάντας Ἄγνη, ὡς ἀένναος ἡμῶν ἀγαθοδοτὶς Θεοῦ.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Ἐισακήκωα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.»

Τροπάριον.

Τροπάριον.

Βραϊότατος κιδάπερ βέτρης, σαυρῶ ὑψώλης, εὐφροσύνης γλευκος Δέσποτα ἐναποστάξας φιλάνθρωπε. Σταυροθεοκόιον.

Απεκύησας ἄνευ σποράς Παρθένε τὸν Λόγον, τὸν σταυρῶ ἐξαφανίσαντα τὴν φθορὰν ἀγαθότητι.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Επάξιόν σοι ᾠδὴν, τὸ Χαῖρε, Ἀγνή, οἱ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παρθένε, γῆθόμενοι προσάγομεν.

Επήγειρον καθ' ἡμῶν κινδύνους πολλοὺς τῶν παλῶν αἱ ἁμαρτίαι, ἀλλὰ ἡ Θεία σου σκέπη ἡμᾶς Ἀγνή ἐρρύσατο.

Μικάριοι ἀληθῶς, οἱ σέβοντές σε Θεοτόχε Παναγία, ὅτι ἐν σοὶ ἁμαρτίας καὶ θλίψεως ἐρρύσθημεν.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ο**ρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός· διότι φῶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προσάγματα ἐγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σου, Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Υψούμενος Δέσποτα ἐν ξύλω σαρκί, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐκ βαράθρων χαλεπῶν τῆς ἀγνωσίας εἰλκυσας, πρὸς γνῶσιν σου Φιλάνθρωπε. Σταυροθεοκόιον.

Ηγάσεν ὁ Θεός τὴν μήτραν σου, ἁγία Σεμνή, κατοικήσας ἐν αὐτῇ· καὶ ἐν σταυρῶ ὑψούμενος, τὴν κτίσιν συνανύψωσεν.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παλῶν.

Τῆς ἁμαρτίας ἀναίρεσιν Πι-

στῶν Παρθένε τέτοκας, καὶ ἐκ κινδύνων καὶ πόνων διεσώθη ὁ κόσμος· διὸ τὸ Χαῖρέ σοι καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν, ῥυσθέντες ἐκ θλίψεως.

Κατασχεθέντες ποικίλοις πειρασμοῖς, ἄγραντε Δέσποινα, καὶ ἀλυμία καὶ θλίψει, καὶ δεινῇ περιστάσει, ἀπογνωσθέντες ἡμεῖς, εὐφροσύνης ἐλπίδα σέ ἐπλουτήσαμεν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, ῥυσθέντες διὰ σοῦ ἁμαρτημάτων πολλῶν, καὶ ἀσθενείας, καὶ πόνων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἄγραντε Δέσποινα, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία τῶν πιστῶν σου οἰκετῶν.

ᾠδὴ Σ'. Εἰρμός.

«**Ο** Ἰωάνες ἐκ κοιτίας Ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν. Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.»

Τροπάριον.

Νοσήσασαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ἐπέφανας, διὰ σπλάγγνα ἐλέους, Ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ ἰάσω τῶ σταυρῶ καὶ τῶ πάθει σου.

Σταυροθεοκόιον.

Υμνολογεῖς τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, καὶ θρηνωδεῖς, ἐν σταυρῶ ὑψωθέντα αὐτὸν κατανοοῦσα, Μητροπάρθενε ἀγνή παναμώμητε.

Ἔτερον τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«**Β**υθῶ ἁμαρτημάτων περιπεσῶν Ἀγαθὲ, ὡς Ἰωάνες ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι. Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός τὴν ζωὴν μου, καὶ σῶσόν με Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Αγγέλων γλώσσαι πλήρεις τὰ σὰ ἐγκώμια ἀνακηρύττειν οὐ σθένουσιν Ἀγνή· ἡμεῖς δὲ νῦν δουλικῶς

λικῶς δανεισάμενοι τὸ Χαῖρε τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Εν νυκτι καὶ ἡμέρα, καὶ φανερώς καὶ κρυπτῶς, ἐπὶ τὴν σὴν καταφεύγομεν πάντες βοήθειαν Παναγία Θεοτόκε, καὶ σεπτῶς γεραίρομεν. Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες. Ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.»

Τροπάριον.

Βάρος κουφίζων τῶν ἀνομιῶν μου, μέσον ἀνόμων ἀνήρτησαι ἐπὶ σταυροῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ ὑπερυψούμενος τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπεράγαθος.

Σταυροθετοκίον.

Η Παναγία πανάγιον Λόγον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἐν τῷ ἁγίῳ Σταυρῷ ἀνυψούμενον, καὶ καθαγιάζοντα τοὺς βροτούς, ὄρῳσα ὠδύρετο.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Τὸ Χαίρειν εὐχαρίστως σοι προσφέρομεν, πάσης δυσχερείας διὰ σοῦ, Μήτηρ Θεοῦ, ὡς ἀληθῶς λελυτρωμένοι, καὶ συμφώνως κράζοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ σέ μεγαλύνομεν.

Ηύλισθημεν ἐσπέρας κλαυμῷ τῶν θλίψεων, τῷ τῆς προσδοκίας τῶν κακῶν· ἀλλὰ τὴν σὴν θεοπρεπῆ σκέπη Παρθένε δεηθέντες, εὐρομεν τὴν ἀγαλλίασιν Σεμνή· σὺ γὰρ ἐβρύσω ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως.

Τὴν χάριν τῆς πρεσβείας σου

κηρύττομεν, στόματι καὶ πνεύματι αἰεὶ, ὡς δι' αὐτῆς, καὶ πειρασμῶν καὶ τυραννίδος, καὶ βαρείας θλίψεως παθῶν, πάντες λυτρώμεθα.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«Τὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Νεκρὸν με ἔδειξε τὸ τῆς γνώσεως ξύλον· σὺ δὲ Χριστέ μου, νεκρωθεὶς ἐπὶ ξύλου, ἐζώωσας, καὶ ἐφώτισας φάλλειν. Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθετοκίον.

Αγίων τάγματα λιτανεύουσι, Κόρη, τὸν ἐκ γαστρός σου προελθόντα Δεσπότην, τὸν δείξαντα ἐν σταυρῷ τούτοις τρίβον ἀθλήσεως Ἀγνή, καὶ σέ δοξολογοῦσιν, ὡς πάντων Βασιλίδα.

Ἔτερος τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουναί, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς κτίστην καὶ λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.»

Τροπάριον.

Ως λυτρωθέντες καταιγίδος ἀμαρτίας καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀγαθῆ Θεοτόκε, εὐχαρίσω φωνῇ τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, ὡς διὰ σοῦ ἐκ θλίψεως εἰς χαρὰν μετελθόντες.

Οἱ

Οἱ οἰκτιρμοὶ σου ἐπὶ πάντας ἀεννάως καταπέμπονται, Χριστέ, ἀγαθοδότης ἀληθῶς, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκοῦσας σε· ἐν ταύτῃ γὰρ πλουτοῦμεν Χριστιανοὶ τὸ ἔλεός σου, Σωτὴρ ἐλεῆμον.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα, ἢ τὸν ἀναρχον Λόγον ἀσπύτως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις· ὡδαῖς πάντες σε αἰετὸν μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Ἰχρίω σε ἀνυψωθέντα ὡς ἑώρα, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων, ὁ Ἥλιος ἐσθέσθη, καὶ τὸ καταπέτασμα τὸ τοῦ ναοῦ ἐρράγη, ἢ φαιδρότης Ἰησοῦ Παντοδύναμη.

Σταυροθετοκίον.

Φιλάγαθε, τῶν Χερουβιμ ἁγιωτέρα, ἢ Θεοῦ Θεὸν Λόγον σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, τὸν ἀνυψωθέντα σαρκὶ σταυρῷ ἐβελουσίως, ὑπὲρ πάντων ἐκτενῶς τοῦτον πρέσβευε.

Ἔτερος τῆς Θεοτοκου. Εἰρμός.

«Ἀσπύρου τόκου σύλληψιν τίς ἐρμηνεύσει βροτῶν; Ἀσπύρου τόκου γέννησιν τίς μὴ θαυμάσει γηγενῶν; Διό σε αἰφυλαὶ τῆς γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Τὸ Χαῖρε ἐπαξίως σοι μετὰ φωνῆς ἀλαλαγμοῦ, Παρθένε, νῦν προσφέρομεν, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ, ῥυσθέντες ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, Θεοτόκε ταῖς πρεσβείαις σου.

Συγχαίρομέν σοι Ἀγχαντε τῷ βεῖω τόκῳ εὐσεβῶ· χαρὰν ἡμῖν

ἔβλυσας, ἐκ ὀλιφῆως καὶ πειρασμοῦ· διό σοι εὐχαρίστως καὶ ἡμεῖς τὴν ὠδὴν ἀποπληροῦμεν.

Ἀπόστιχα τῶν Δίων Ἀποστολικά.

Δεσπότης ὢν, φιλόφρονε Ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ σταυροῦ σου τὴν οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Σταυρῷ προσηλώθης ἡ ἀμπελος ἢ ἀληθινή· ἐτρύγγισαν τὰ ἔθνη Παράδεισον μετὰ Ληστοῦ. Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας, ὁ παθῶν δι' ἡμᾶς. Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυριόν.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀλοφύρων ἑορτάζοντες, σε ἀνυμνοῦμεν Χριστέ βοῶντες, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Σταύρωσιν, καὶ σφαγῇ ὡς κακοῦργος κατεδέξω Μακρόθυμε, ἵνα πεπτωκότας ἡμᾶς διὰ ξύλου πάλιν διὰ ξύλου σταυροῦ σου ὑψώσης· ἀλλ' ἢ τετοχυῖά σε Παρθένος ἐξεπλήττετο, νεκρὸν καθορώσά σε, καὶ στένουσα ἔκραζεν. Ὁ μακρὸς ἀδικος! πῶς κτείνουσιν ἄνομοι τὸν Δίκαιον!

ΤΗ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος Βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀολήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν

καδίω

σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἀνδρείως κη-
ρύξαντες ἀμοιβὰς τῶν βασιλέων
παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασι· ἀλλ' ὡς
ἔχοντες παύρησιαν, αὐτὸν ἱκετεύ-
σατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ἡμᾶς
προστρεχόντων, δεόμεθα.

Προσόμοια Δεσποτικά.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Σῶτερ, μὴ κατασχύνῃς με, ὅ-
ταν ἐλθῇς, κρῖναι κόσμον ἅπαντα,
τὸν αἰσχύνῃς ἔργα ποιήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης ὑπὲρ φύ-
σιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος
ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ
ὄραμα τοῦ τόκου σου ἐρημηγεῦσαι
γλώσσα οὐ δύναται· παραδόξου
γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἀ-
γνή, ἀκατάληπτος ἐστὶν ὁ τρόπος
τῆς κήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται
Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε
πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσ-
κοντες, δεόμεθα σου ἐκτενωσ, πρέσ-
βευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Δεσποτικόν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός Ἀ-
ποστόλων κήρυγμα, Μαρτύρων ἀ-
γαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα Τριάς
ἢ ὁμοούσιος. Νεκρώσιμα.

Στίχ. Μακάριοι εὐς ἐξελέξω.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν
πλαστουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν
ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας
κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων, φθό-
νω δὲ διαβόλου ἀπάτηεις, τῆς
βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν
σου παραβάτης γεγονώς. Διό πάλ-
ιν αὐτὸν εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη,

κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε,
καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν ζω-
δότα, οὐς μετέστησας ἀδελφοῦς
ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζον-
τας. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προς Θεῖον ἅγιον εἶδε σε ὁ Δα-
νιήλ, καὶ Ἰσαίας δὲ ὁ σοφὸς Μη-
τέρα Θεοῦ ἐκήρυξέ σε Σεμνή, Θεὸν
σαρκὶ χωρήσασαν, τὸν Ἀδάμ
πλαστουργήσαντα, ὃν τὰ Χερου-
βιμ ἐτρόμαξαν σαρκούμενον, ὑ-
μνοῦντα καὶ δοξάζοντα ἀσιγήτω
τρισαγία φωνῇ. Ἀλλὰ τοῦτον αἵ-
τησαι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΗΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν Ἀ. Στιγολογίαν, Καθίσματα
Μαρτυρικά. Ἦχος Βαρύς.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε τὸν
ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τῶν εἰ-
δώλων τὴν πλάνην κατήργησαν,
καθοπλισάμενοι τοῦ σταυροῦ τὴν
δύναμιν· διό καὶ σὺν Ἀγγέλοις
ἀνυμνοῦντες, κραυγάζουσι τὸν ἐ-
πινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε
Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώ-
ρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς
ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατε-
πάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην κατήργησαν· διό καὶ τοὺς
στεφάνους παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο,
τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου καὶ
ελεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως
θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποι-
θότας, Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ
βυβοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ
γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ
ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν.
Ἦ πρό τόκου παρθένος, καὶ ἐν τό-
κῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἀει-
μένεις παρθένος.

Ἔτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον,
καὶ τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Μαρτυρικόν.

Αγιοὶ πρεσβεύσατε, ἀφесιν
δοθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημά-
των ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμέ-
νων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ
πικροῦ θανάτου, δεόμεθα.

Νεκρώσιμον.

Θάνατός σου, Κύριε, τοῖς νε-
κροῖς ζωὴν ἐξήντησε· τὸν γὰρ Ἀ-
δὴν ἐσχύλευσας, ἀνακαλύπτων
τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας. Διό-
σε ζωοδότα ὡς Θεὸν ἱκετεύομεν,
οὗς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, μετὰ
Δικαίων ἀνάπαυσον, ὅπως εὐρωσιν
ἐν κρίσει τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐ-
ρανοῖς χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου.
Χαῖρε Παρθένε τῶν Προφητῶν τὸ
κῆρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμ-
μανουήλ. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν εἰς Μάρτυρας, Ὅσιους, Ἱεράρ-
χας, καὶ εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Χοροὺς ἀνυμνῶ Ποιμένων καὶ Μαρτύ-
ρων, ἐγὼ ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος Βαρύς. ᾠδὴ Α'. Εἰρμός.

«Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, τῷ
Μωϋσῇ ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπι-

νίχιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδό-
ξασται.» Τροπάριον.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀπλανῶν,
πᾶσαν πλάνην νικήσαντες τοῦ πο-
λεμήτορος, χορεύουσι γηθόμενοι,
πρὸ προσώπου τοῦ Κτίσαντος.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία, ἡ Θεὸν ὑπεράγιον
Λόγον ἀποκυήσασα, ἀγίασον ἅ-
παντας τοὺς πιστεῖ σε δοξάζοντας.
Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς
Κανὼν τὸν αὐτὸν ἔβδομος σκοπὸν φέρων.

Νεύσει σου πρὸς γεωδή.

Κόσμος ὠραισμένος τῶν ἀρε-
τῶν ταῖς ιδέαις, καὶ ὕψιον ἀνάθη-
μα, τοῖς διαφόροις κάλλεσι λάμ-
πον ταῖς θεοσημείαις, Μάρτυρες
Χριστῷ τῷ Θεῷ προσηγήθητε.

Αγγέλης τῆς ἀπροσίτου, καὶ
τοισηλίου λαμπάδος τυχεῖν κατα-
ξίωσον τοὺς μεταστάντας δου-
λους σου, ἐνθα ἀπέδρα δόνη, λύ-
πη, στεναγμός, πολυέλεε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πρωθσας Παναγία, τὴν τῆς
προμήτορος πτώσιν, τεκοῦσα τὸν
Κύριον, τὸν ἐν τοῖς μνημείοις πνέ-
οντα ζωὴν, ἐξουσία Θεότητος.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δό-
ξαν σου καὶ αἶνον, ἀνυμνοῦμεν ἁ-
παύστως τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ
σου, ὃν ἔδωκας ἡμῖν ὄπλον εἰς
βοήθειαν.»

Τροπάριον.

Συντριβόμενοι λίθοις, καὶ βό-
θροις ὀμιλοῦντες, συνετρίψατε πᾶ-
σαν τοῦ πλάνου δυναστείαν, καὶ
ἄβραυσοι τὸν νοῦν ἐμείνατε Ἄγιοι.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους τοῦς Πατρικοὺς ὁ Λόγος, σοὶς ἐν κόλποις ὡς βρέφος ἰκματούμενος ὤραθη, ἀρχὴν ἐκ σοῦ λαθὼν Ἄχραντε ὁ Ἄναρχος.

Ἐτερος εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«**Θ** κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα τῆς ὁμολογίας σου στερεώσον.» Τροπάριον.

Νεανικὴν καὶ σταθερὰν τὴν καρτερίαν ἀνδρείως οἱ Μαρτύρων ἔδειξαν χοροὶ τῶν γὰρ αἰσμάτων τὴν ῥύμην ἤμεγκαν, καὶ τῶν βασάνων τὰς πληγὰς, τῆς ἀκηράτου σου δόξης Σῶτερ ἐπιέμενοι καὶ τέρψεως. Θεοτοκίον.

Νόμοι τῆς φύσεως ἐν σοί, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβοῦση, λέλυται Ἄγνη, καὶ νόμος ἡμῶν ὁ θεὸς δέδοται, πᾶσι τὴν ἀφεινίδου ἀπεγνωσμένοις πταισμάτων, χάριτι τῆς θείας ἀγαθότητος.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ἑνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ πιστούμενος, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.» Τροπάριον.

Νευρούμενοι τῇ πρὸς Κύριον στοργῇ, οἱ Μάρτυρες ἐξευρέρισαν ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, ὅθεν μακαρίζονται. Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε ὃν ἐκήσας Θεὸν Πανύμνητε, πειρασμῶν παντοδαπῶν καὶ θλίψεων ῥύσασθαι τὴν πόμην σου.

Ἐτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ πατοικὸς κόλπους μὴ λιπών.

Αθλητικὸς πόρους καρτερῶς, ὑποδεξάμενοι Χριστὸ οἱ Μάρτυρες, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσαντο τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐδόξασάν σου τὴν δύναμιν.

Υπερφυοὺς δόξης σου, Χριστέ, τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἀξιώσον, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ δόξῃ σου, μετὰ τῶν Ἀγγέλων σου, ὡς οἰκτιρῶν καὶ πολυέλεος.

Τρισσοφαοὺς αἰγλῆς Ἀγαλέ, καὶ ἐνιαίης ἀστραπῆ Θεότητος, ἀπολαύσαι καταξίωσον, τοὺς προεκδημήσαντας, καὶ δοξάζοντάς σε Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Θ**σβρίξει τὸ πνευμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός· διότι εἶς εἶ, καὶ τὰ σὰ προστάγματα ἐγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σου, Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Μωλώπων σαρκὸς κατεφρονήσατε, τερβροὶ Ἀθληταί, καὶ τοὺς μώλωπας πάντων ἰᾶσθε καὶ τὰ τραύματα.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶν ἀκατάλυτος ὀφλεῖσα Θεοῦ δυσώπει αὐτὸν, Παναγία Παρθένε, νυμφῶνός με οἰκήτορα τοῦ νοητοῦ γενήσεσθαι.

Ἐτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, διὰ τῶν βασάνων ἐξυφανθεῖσαν, πανεύφημοι Μάρτυρες, περιβεβλημένοι παιδρῶς, ταῖς ψυχαῖς τῶν προκοιμηθέντων τὴν θείαν αἰτήσασθε ἄνεσιν.

Ἐκ τῶν ἀδαπνήτων ὀησαυρῶν προχέων τὴν εὐσπλαγγίαν, ψυχὰς ἀεμετέστητας, σὺν ταῖς πρωτοτοκοῖς σου ἐν σκηναῖς ταῖς ἀκαταλύτοις, εὐδοκῆσον Σῶτερ ἀλιζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Θεομήτορ, τῶν ἐμῶν πταισμάτων λύσιν παράτχου, καὶ δός μοι συγχώρησιν τῶν πλημμελημάτων μου, ἢ ζωὴν τῷ κόσμῳ τεκοῦσα Πάναγνε τὴν ἐνυπόστατον.

ᾠδὴ γ'. Εἰρμός.

«Ὁ Ἰωάνης ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐβόα. Ἀνάγαγε ἐκ φοβᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν, Παντοδύναμε Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.»

Τροπάριον.

Καθείλετε τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, ὑψόμενοι πρὸς Θεὸν ἐν τοῖς ἄλλοις, πανένδοξοι Ὀπλίται, οἰκήτορες οὐρανῶν χρηματίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἀγίασον Παναγία Παρθένε τοὺς δούλους σου, τὸν πανάγιον Λόγον σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοὴ ἀγιάζουσα.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Ναυτιῶντα σάλῳ.

Ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων, τὰς δυσφοριώτατας ὁδύνας τερβῶς καρτερήσαντες, τὰς ἀπόνοους καὶ ἀνώδυνους τρυφὰς ἐκαρπώσαντο, τῆς δικαιοσύνης τοὺς στεράνοους ἐκ τῆς ζωηφόρου χειρὸς δεξάμενοι.

Μετὰ τῶν Δικαίων, ἐνθα τῶν Ἀγγέλων χορεῖται, καὶ ὅπου λαμπρότητες τῶν Ἀγίων, καὶ αἰωνίου

ζωῆς ἀπόλαυσις, τοὺς προκοιμηθέντας σου οἰκέτας τάξον Ἐλεῆμον ὡς Θεὸς εὐάνατος.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήτει θεῖα, δημιουργικῆ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Ἄγνη προελήλυθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου πάντας ὡς Θεὸς ἐκ φοβᾶς ἀτήρησεν.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«Ὁ τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Ροαῖς αἱμάτων, οἱ Ἀθλοφόροι τῆς ἀσεβείας ἐσθεσάν φλόγα.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν Ἀγγέλων τιμιωτέραν, τὴν Θεοτόκον ὑμολογοῦμεν.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Στεφφοροῦντες οἱ χοροὶ τῶν Μαρτύρων, τὸν Βασιλέα Χριστὸν τρανῶς περιέπουσι, νοητῶς σὺν Ἀγγέλων χοροστασίαις. Εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ τοῦ θανάτου καὶ ζωῆς ἐξουσίαν ἔχων Οἰκτίρμον, τρυφῆς ἐν Θεοῦ ἀξιώσον τοὺς ἐν πίστει σοὺς δούλους προκοιμηθέντας. Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, σὺν ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, Παρθένε, Χριστός ἀφράστως γεγέννηται, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐκὼν πτωχεύσας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«Τοὺς ἐν καρδίᾳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ τοῦ Πνεύματος τὴν δρόσον δεξάμενοι ἐν πίστει κραυγάζομεν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Τροπάριον.

Ναοὺς εἰδωλικούς κατεστρέψατε, Πανεύφημοι, καὶ οἴκους ἐδείμασθε ἑαυτοὺς τοῦ Πνεύματος, Ἄθλοφόροι ἀνδρείως τὸν δρόμον τελέσαντες.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν Γυναιῶν ἀπάντων κατάλογος, ὁ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει, Πανάμωμε, ζήτησας τὸν Κύριον, λιτανεύει ἀπαύστως τὸ θεῖόν σου πρόσωπον.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«Τὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Ο τὴν ἐπίγειον καταλύσας οἰκίαν τῶν ἐπ' ἐλπίδι εἰς ζωὴν μεταστάντων, οὐράνιον κατοικίαν παράσχου, Δικαίων ἐν σκηναῖς τούτους ἐπαναπαύων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θὼς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ γαστρὶ σου δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, δοξάζειν εὐσεβῶς Χριστὸν τὸν προσελθόντα ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην, ἄσμασι μυστικοῖς οἱ Πιστοὶ μεγαλύνωμεν.»

Τροπάριον.

Ιερωτάτων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Δικαίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος καλῶς βεβιωκότων, ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον. Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, τὸ δικαστήριον τρέμω τὸ φοβερὸν τοῦ ἐκ σοῦ Ἀγνή τεχθέντος· ἐν ᾧ με ὡς ἀγαθὴ ἀκατάκριτον συντήρησον.

Ἔτερος εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τίχτουσα, καὶ αἰεὶ παρθενεύουσα, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων λαυμάτων καταξιωθείσάν σε, Ἀγνή, μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Επιφανῶς οἱ γενναῖοι Μάρτυρες καταλαμπρύνουσι κόσμον, οἱ τῆς πίστεως στύλοι, Ἐκκλησιῶν οἱ ἀρραγέστατοι πύργοι, καὶ πρόβολοι τῆς εὐσεβείας. Τούτους ἐπαξίως εὐσεβεῖς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα τῇ σῇ γεννήσει παρῆλθον· καὶ γὰρ πλήρωμα νόμου καὶ Προφητῶν ὁ Χριστὸς γέγονεν, ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ὑμνοῦντες, σὲ τὴν Ἀειπαρθένον ἀγνήν μακαρίζομεν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς. ὅταν ἐν Ἀλληλοῦια, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος Βαρός.

Εν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν πα-
ραγό-

ρανόμων ἀγαλλόμενοι, ἀνεβόων οἱ Ἄθλοφόροι. Κύριε δόξα σοι.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης οἱ πανεύφημοι Ἄθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες. Κύριε δόξα σοι.

Ἐν πνεόντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ Ἄθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτήν, ὡ τοῦ θαύματος! ὡσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. Ὅτι κὰν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεληξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἠγησόμεθα· θανάτῳ ζωὴν ὠνησόμεθα. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὴν μνήμην τῶν ἀγίων σου Ἄθλοφόρων ἑορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν. Κύριε δόξα σοι.

Νεκρώσιμον.

Ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων σου Ἐλεῆμον, τοὺς ἐν πίστει σοι μεταστάντας ἐκ τῶν προσχαίρων, τάξον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε Παρθένε σὺν Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Μάρτυσιν, εὐρεῖν ἐν κρίσει τοὺς μεταστάντας τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων, Νεκρώσιμα (ποίημα Θεοφάνους.)

Καταφρονήσαντες πάντων.

Νενεκρωμένος ὠράθη ἐπὶ σταυροῦ, μόνε Ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθη, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου τοὺς

ἀνθρώπους λυτρούμενος. Ἄλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγγχίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στιχ. Μακάριοι οὗς ἐξελέξω.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς ὠραιότητος, καὶ ταῖς τοῦ Θεοῦ σου φωτὸς ἀκτίσιν, ἐλλάμπεσθαι τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας Ἀγαθὸ καταξίωσον, ἐν ἀύλῳ φωτοχυσία τῆς φωτοφανίας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντας περὶ σὲ τὸν Δεσπότην καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Στιχ. Αἱ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὡς ἀδαπάνητον ἔχων τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπῆς πλουσίας χρηστότητος, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι, ὡς εὐσπλαγγχος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν, σάρκα γενόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· δι' ἡμᾶς δὲ ὁ Χριστὸς σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. Ὡς οὖν ἔχουσα παρθοσύνην, Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱὸν σου τὸν εὐσπλαγγχον, τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων Πανύμνητε.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μετὰ τὸν Προϊμακόν, καὶ τὸ Ἄ. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξο, τὰ παρόντα στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος. πλ. Δ'.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ἠυδόκησας τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιών ἁγία, Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη ἄρσιν ἀμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἔτερα Ἀναστάσιμα Ἀνατολίου.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλῆσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ τῆς τοῦ ἄδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῇ κόσμῳ ὡς Θεὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υἱὲ Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεῖς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῆς τρίτης ἡμέρας.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, παντο-

δύναμι Σωτήρ. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σώσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου, Φιλάνθρωπε. Δόξα, καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλοanthρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανειράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προσελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἔσιν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεοῦ ἡμῶν. Ὁν ἐκέτευε Μητέρα ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Δ'. Ἀνῆλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ· ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος· πρὸς τοὺς ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τοὺς πεσόντας ἢ πάντων Ἀνάστασις. Ὁ φωτισμὸς, καὶ ὁ Σωτήρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κατὰ ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε· τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν ἄδη κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσχύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ Ἀυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοὺς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν, Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ω

Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ παλῶν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμω. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἴλασμον ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Εξ ὑψους κατήλθες δεῦσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω προήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παλῶν. Ἦ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτήρ, ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΤΙΚΤΙΚῷ.

Κανὼν Τριαδικός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
«Τριάς Μονάς, σῶσον με τὸν σὺνοικέτην.» Ἦχος πλ. Δ'. Ὤδη Α.
Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῷ τρισηλίῳ βασιλεῖ καὶ πρώτῳ, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντός, καὶ ἀγαθῷ μονῷ φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονόρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ρῆσεις τὰς θείας, καὶ χρησμούς τοὺς ἁγίους, μεμνημένοι σαφῶς, Θεουργικὴν φύσιν ἐνικήν δοξάζομεν, ἀίδιον, συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ, Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Προμύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρὶν, τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισίμην ὑποστάσειν, ὑπεδέξατο χαίρων, καὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαίον ἐγνώρισε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν κατ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς εὐληφότα φύσιν, Πάναγνε, καὶ ἀτρέπτου, κατ' ἄμφω διαμείναντα. Ὅν δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὤδη Γ'. Ὁ στερρώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἰσυχίας κατείδεν ὑψηλοῦ, καὶ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ δοξάζοντα ἐκατα-

καταπαύστωις ὕμνοις, μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ γεννηνῆμένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελλὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες, ἓνα Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Θὼν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀβρέυστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται συμφυῆς φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομήτορ **Μαρία**, τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσάφως ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος· ὄν ἐξιλίωσαι μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα. Τὸ προσταθὲν μυστικῶς.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς Τελεταρχίας τῆς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐρημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε· τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεέ, Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰεὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου, καὶ τῇ ββθυμίᾳ, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθῇ, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καγῶ εὐχαρίστως δοξάζω σε, Θεογεννητορ **Μαριάμ**. Ἐλέησον τὴν

ποιμνὴν σου, ἣν ἐκτήσω πανάμωμε.

ᾨδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ανατολὴ ἐπιφανείσα Θεότητος τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε τὴν ἀφεγγῆ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις, ὄν ὕμνοῦμεν αἰεὶ, καὶ δοξάζομεν.

Σεραφιμικοῖς στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικὸν, καὶ τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῆ φύσει καὶ ὑποστάσει, βοῶντες. Ὁ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτικὴ πάντων τῶν ὄντων, ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε, φιλόνηρωπε, Τριάς σεπτῆ καὶ θεαρχικῆ, μὴ μου ἐπιλήσῃ τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσῃς, ἣν διέθου σοῖς δούλοις διαθήκην, δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ωραῖαν σε, Πάναγνε, μόνην εὐράμενος ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ, Κόρη καλλονῆν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγγνίαν ἀνέπλασε τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων. Ὅν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης βυσθῆναί με Ὀλίφεις.

ᾨδὴ Ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Συναΐδια τρία Πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν θείαν φύσιν διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν. Θεαρχικῆ Τριάς ἀγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ Ὀλίφεις λύτρωσαι.

Ὀλοφύ-

Ολοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ (έλων πάσχω τὴν ἀβούλητον ὄντως ἀλλοιώσιν· διὰ τοῦτο κράζω. Ζωαρχικὴ Τριάς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στίσει με σύνταξον.

Νυσταγμῶ βαρυνθέντα τῷ τῆς ἁμαρτίας με, καὶ συνωθούμενον πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς φιλόφρωνος καὶ ὑπεράγαθος καὶ παντελεῆμων, Θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε, θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς ἱεσείαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου καὶ Κύριον ἐξιλέωσαι μοι, καὶ τῶν παλῶν καὶ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητι μοι Σωτήρ.

Επουρανίων Νοῶν ταξιαρχίας μιμούμενοι, μοναρχικὴ τοῦ παντός Τριάς ὑπερούσις, τρισαρχίσις ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν σφραῖς ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπότακτον προσκυνῶ καὶ σέβω, καὶ ὕμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Θπαντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος, ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄρατον ἔλεος, τρισήλιε Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς εὖσπλαγγνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθη Θεοῦ τοῦ ἁχωρήτου Πανάχραντε· ναὸν κλέμης αὐτοῦ δεῖξον θείας χάριτος, Πα-

ναγία Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱεσείαις, καὶ συντήρησον ἀλώθητον.

Καθίσματα. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον, Πιστοί, Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον ἀληθῶς ὕμνολογοῦμεν, ἀσυγχότως, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλατώτως, Τριάδα ἀπλήν, ἁγίαν καὶ συμφυσή, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις. Ἄγιος εἶ, Πάτερ, Υἱέ, σὺν τῷ Πνεύματι τῷ παναγίῳ καὶ σεπτῷ. Ἐλέησον οὐδ' ἐπλασας, κατ' εἰκόνα σου Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεότακε, καὶ μεγαλύνομεν Ἄγνη καὶ προσκυνούμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη βοῶντες ἀκαταπαύστως, Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ Λαμῶνων ἐξάρπασον λογοθεσίου σοβεροῦ, ἐν ὧρα τῆς ἐτάπει· μὴ αἰσχυρθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθετι.

Σοφία ἀρρήτω σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος, δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ νῦν, καθάπερ πάλαι, καὶ ρῦσαι κακώσεως, Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, ἁμαρτιῶν καὶ παλῶν.

ΘΝοὸς ὁ ἀγέννητος, Πατήρ, καὶ Λόγος ὁ γεννηθείς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὸς Μονάρχη τρισήλιε, ψάλλω σοι. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἁμαρτίας πικρὸν τὸ φάρμακον, καὶ

προστρέχω σοι πίστει, τῆ τετοκυία τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς· ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τὸν δούλον σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν λύτρωσαι, μόνῃ Ἀγνῇ.

Ἦδὴ Η'. Ἐπταπλασίως κάμνον.

Θ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισήλιον, καὶ μοναρχικὸν, μονοκρατές, ἀπλούστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν καὶ ζοφερὰν μου καρδίαν καταύγασον, καὶ δεῖξον φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἠρωτάτις πτέρυξι, Σεραφίμ οἱ λειότατοι πρόσωπα καὶ πόδας εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν δόξαν οὐ φέροντες τοῦ ἀμειψάνου κάλλους σου, ἀγαθαρχικῆ, Θεαρχικῆ Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία· πλὴν ἡμεῖς ἀνομιεῖν σε τολμῶμεν, καὶ δοξάζειν πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον, τελεταρχικὴν, ἀγαθουργόν, ἀρίστον, αἰτίαν ἀναΐτιον, ποιητικὴν, αἰδίον, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε, Θεέ μου, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Επὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς καὶ ζοφερᾶς σκοτομήτης· διὸ καὶ νῦν με μάλισιν, τῆς αὐτοῦ Θεαρχίας κκ-

ταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δούλον.

Ἦδὴ Θ'. Εἰξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, υπεράρχιον φύσιν, υπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον, φιλόανθρωπον, ἀγαθὴν, ἀναρχικὴν Τριάδα σε νῦν δοξολογοῦντες, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

Η μία Κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνική Θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητάς πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θάπτον τὴν εἰρήνην παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ τὴν ἑνωσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστέ, Σωτήρ μου, παρθενικὴν ἐνοικήσας, ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου θεανδροικῶς, ἄτρεπτος, ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς. Διὸ τῆς σέ τεκούσης πρεσβείαις, τὴν εἰρήνην πάσῃ τῇ ποιμνῇ σου πρυτάνευσον.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Ανέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός ταῖς Γυναῖξιν ἐβόα. Παύσαθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δοξα.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Αναστάς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας Γυναῖξί, κηρύξαι τὴν ἔγερσιν Ἀποστόλοις, ὡς γέγραπται καὶ ὀρομαῖος ὁ Πέτρος ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ ὀρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε τὰ θόνια μόνα, (οὐδεὶς γὰρ βλέπειν δύναται ἐν νυκτὶ τὰ προκειμένα) καὶ πιστεύσας ἐβόησε. Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σώζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλιν καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγὴ νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία ἐν αὐτῇ διεπράχθη τῷ κόσμῳ, καὶ ἄρσεις τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. Πρέσβευε τῷ σῶ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρσιν ὠρῆσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνουσι τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ανθρώποι! τὸ μνημᾶ σου Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες θεάσασθαι ἐγγηγερόμενον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὐταὶ εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών, ὅτι ἀνέστη ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς αἱ Γυναῖκες κομίσασθαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον. Παύσασθε τῶν δακρῶν, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξτε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Επί σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἄγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναε, καὶ Παράδεισε λογικῆ, παρθενικὸν κκύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐταρκώθη, καὶ παιδίον γεγονεν ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσαντο. Ἐπί σοὶ χαίρει, κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις. Δόξα σοι. Μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστάσαι τῷ μνηματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγελικῆ ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Δ.

Εκ νεότητός μου ὁ ἐχθρός μου πειράζει ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθὼς ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισούντες Σιών, γεννηθήτωσαν ἤ πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος·

τος συγκόψει γὰρ Χριστὸς, ἀ-
χένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίω Πνεύματι, τὸ ζῆ, τὰ
πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέ-
γας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ
καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Η καρδιά μου τῷ φόβῳ σου
σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα, μὴ
ὑψωθείτα ἀποπέση, ἐκ σοῦ Πανο-
κτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς
ἐλπίδα, οὐ δέσει τότε, ὅτε πυροῖ
τὰ πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίω Πνεύματι, πᾶς τις Θεὸς
βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ
ὑψίστα, ἐν τρισὶν ἑνῷ Θεῷ μέλ-
πων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μο-
ναρχεῖ, τὸ Θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἠκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες
κλῆνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ
κάθαρον πρὶν ἄρης με ἀπὸ τῶν
ἐνθίνδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν δύ-
νων πᾶς, αὐθις ἀναλύσει, τοῦ λα-
θεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιω-
μένων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίω Πνεύματι θεολογία Μο-
νάς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἀναρ-
χος, ἐξ οὗ ἔφθ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως,
καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σὺν-
θρονον, ἐκ Πατρὸς συνεχλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν,
ἐλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἄ-

μα· ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος ἐπηγ-
γείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ
κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν κελεύει,
μὴ δεῖν προντίζειν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁγίω Πνεύματι, ἐνοσιδεῖ αἰ-
τία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύ-
τως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστι, Πατρί
τε καὶ Υἱῷ ὁμοούσιον κυρίως.

Προκειμενον.

Βασιλεύει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς
σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πᾶτα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑσθρινόν
τῆς Κυριακῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεα-
σάμενοι. Ὁ Πεντηκός. κελ. ἔρα σελ. 83.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὁδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Ἀρματηλάτην** Φαραῶ ἐθύθη-
σε, τερατουργοῦσά ποτε, Μωσαϊκῆ
ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα,
καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
δὲ φυγάδα πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.»

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ
θεότητα πᾶς μὴ θαυμάσωμεν; ἐκ
μὲν παλῶν πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἀπά-
θειαν καὶ ἀρθαρσίαν βλύζουσαν·
ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀλά-
νατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκτά-
φου αἰδίου.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς Γυναιξίν ὁ
Ἄγγελος νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ
τηλαυγῆ φέρων τῆς ἐμφύτου σύμ-
βολα αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορ-
φῇ δὲ μηνύων τὸ φέγγος τῆς Ἀ-
ναστάσεως, κράζων. Ἐξηγέρθη ὁ
Κύριος.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περί σου λελάληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκ. κατὰ Ἀλφαβητον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδίδιον καὶ ὑπέρθεον Λόγον ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Βότρυον σε ζωηφόρον, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποστάζοντα γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστέ ἀπεκύησε.

Γένος Ἀδαμιάτων, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα διὰ σοῦ ἀνηγμένον, Θεοτόκε, ἀξίως δοξάζει σε. Ὡδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ο**στερέωσας κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρῃ με Χριστέ τῆς Ἐκκλησίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλην σου ἅγιος, μόνε Φιλάνθρωπε.»

Τροπάρια.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδὰμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκὸς τὸ σωτήριον πάθος ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐκ ὑπεύθυνος τῆς τοῦ θανάτου πείρας πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ κληθμένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ Θεότητι τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω τὸν ἀχώρητον Θεὸν ἐν σῇ γαστρὶ ἀμβλύντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες ὕμνοις Ἀγνή μακαρίζομεν.

Καν. τῆς Θεοτ. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκασίας σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Εὖας τῆς προμήτορος σὺ ἐπανόρθωσις γέγονας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ Θεοτόκε κηύσασα.

Ζῶσον δυναστείαν με, ἡ ἀληθῶς Θεὸν, Πάναγνε, τὴν τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσα, ἐνυπόστατον δύναμιν.

Ὡδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Σ**ὺ μου ἰσχυρὸς Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεὸς μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς κολποὺς μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψόμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ Ἀββακούμ σοι κραυγάζω. Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.»

Τροπάρια.

Σὺ δυσμενῆ ὄντα με λίαν ἠγάπησας, σὺ κενώσῃ ξένη καταβέβηκας ἐπὶ τῆς γῆς, εὐσπλαγχνε Σωτήρ, τῆς ἐσχατίας μου τὴν ὑβριν μὴ ἀνηνάμενος· καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει τῆς ἀφράστου σου δόξης, τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Τὶς καθορῶν, Δέσποτα, νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ πάβους θάνατον λυόμενον, διὰ σταυροῦ, φεύγουσαν

γούσαν φθοράν, καὶ διὰ θανάτου τὸν ἄβηθ πλοῦτου κενούμενος; τῆς Θείας δυναστείας, τοῦ τοῦ Ἐβραυρωμένου, τὸ ἐξέρισον ἔργον Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου ἐντεύξεις φέρεις Πανήμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Καν. τῆς Θεοτ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η τὸν στόχον βλαστήσασα τὸν ζωοποιόν, ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε, σώξε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτόκον σε, Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκήρυσας τῆς δικαιοσύνης, Ἄειπάρθενε.

Ἰλασμὸν ἡμῶν δώρησαι τῶν ἀγνωσμάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ἦδὴ Ε'. Εἰρμός.

Ἦνα τί με ἀπώσω ἀπὸ τοῦ πρῶτου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλιόν; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου τὰς ὁδοὺς μου κατεβύθων δέομαι.

Τροπάρια.

Ἡερίδου ἡνέσχου χλαῖναν πρὸ τοῦ πάλου σου Σῶτερ παιζομενος, τὴν τοῦ πρωτοπλάστου περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνός παγγῆναι, ἐν τῷ Σταυ-

ρῷ, ἀπαμφιάζων τὸν χιτῶνα Χριστέ τῆς νεκρώσεως.

Εκ χάρος τοῦ θανάτου σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου ἀνοικοδόμησας ἀναστάς οὐσίαν, καὶ ἀγήρω Χριστέ κατεσκέυασας, ἀναδείξας πάλιν βασιλικὴν ὡσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπχοστράπτουσαν.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κακτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας· τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὁρμίζοντες.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα τῶν παθῶν μου, ἡ Θεὸν κηύσασα, τὸν Κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Ἀχτρεύουσι τῷ τόκῳ σου, ἀχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ἀυμνοῦντάς σε εὐφρανῶν.

Ἦδὴ Σ'. Εἰρμός.

«**Π**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βουθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε, δεόμεναι πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.»

Τροπάρια.

Διὰ ξύλου κραταιῶς καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκκκος· αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεὶς, Χριστέ, κραταιότερον Σταυρῷ καταβέβλησας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Σὺ ὤκτειρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας

τείλας τοῦ μηνήματος, κινήθη ἀντίπαλαις τελέσαις ὡς εὐσπλαγγνος, τῷ θεῷ σου αἵματι, καὶ νῦν βασιλεύεις ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ. Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τύχομεν, Πάναγνε τῆς θείας ἐλλάμψεως τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Καν. τῆς Θεοτ. Χιτῶνά μοι παράτχου.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ παστάδα ἐμφυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Εσάνων καταλύτης, ὡς Θεός, γεγονώς ὁ τόκος σου, Μαρία Θεονομφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σὲ τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε, ἔδειξεν οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εξαναστάς τοῦ μηνήματος, τοὺς τεθνεώτας ἤγειρας, καὶ τὸν Ἄδὰμ, ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐα χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε. Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας μακρόθυμε, γυναίξί Μυροφόροις συνήνητησας, ἀντί λύπης χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλόθυρωπε. Διὰ

τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ῥοδὴ Ζ'. Βίωμας.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλωνί ποτε· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι, χορεύοντες ἐφαλλον· Ἐὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Η ἄνδοξος κέποις, ὁ Θεός πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστέ, καταπλήττει· Ἀγγέλους, Σταυρῷ ὀρώντας σε καθηλούμενον, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πιστεὶ κραυγάζοντας· Ἐὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ βίβῃ καθόδῳ σου, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια, καὶ τὸ σκότος ἠλάθη τὸ πρὶν διώκον· ὅθεν ἀνέστησαν οἱ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντας· Ἐὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριδικόν.

Απῆντων μὲν Κύριον, ἐνός δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ ὀρθοδόξως Πατέρα θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότας σοῦ ἐκπορευόμενον Πνεῦμα εὐθές, συμφοῦς καὶ συναίδιον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα εἰδότες Θεοτόκον, ὀρθοδόξως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ράβδος ἔφυς, Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν

καρπὸν ἀνέφεροῦσα σωτήριον, τοῖς πίττει τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοφίας ἐμπλήσον πάντας, καὶ δυνάμειος θείας, ἣ ἐνυπόστατος σοφία τοῦ Υἱοῦ σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, τοὺς ἐν πίστει σοὶ ψάλλοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ὡδὴ Η'. Εἰρμός.

«**Ἐπταπλασίως κάμινον τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι περισωθέντας τούτους ἰδῶν. Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»**

Τροπάρια.

Τῆς Ἰησοῦ Θεότητος ἡ ὑπέρθεος δύναμις ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς Θεοπροπέως ἐξέλαμψε· σαρκὶ γὰρ γευσάμενος ὑπὲρ πάντος θανάτου Σταυροῦ, ἔλυσε τοῦ Ἄδου τὴν ἰσχύν. Ὁν ἀπαύστως οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ σταυρῷ εἰς ἐγήγηρται, ὁ μεγάλαυχος πέπτωκεν, ὁ καταπεσῶν καὶ συντριβεὶς ἀνῶρθωται, φθορὰ ἐξωστράκισται, καὶ ἀφθαρσία ἠνίχησεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ τὸ θνητὸν κατεπόθη. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσιν αἰγλήν· ἐκ μιᾶς τρισυκοστάτου φύσεως, Γεννήτορα

ἀνχορον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλευθὸν ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Τῶν ἐναντίων τὰς θελκτικὰς καὶ φλογώδεις καθ' ἡμῶν κατάσβεσον βολίδας, ὅπως σε ὑμνῶμεν, Ἀγγή, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἵπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτήρα Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτιστικὴν σε καὶ χρυσαυγὴ τὸ σκηνώσαν ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον, Παρθένε, ἔδειξε λαμπάδα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὦρ' ἦ τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.»**

Τροπάρια.

Τῇ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἀπλοῦς πεφυκώς, συνετέλης προσηλῆφει σαρκῶς, ἐν σεαυτῷ ταύτην ὑποστήσας Λόγε Θεοῦ· καὶ πεπονθῶς ὡς ἄνθρωπος, ἔμεινας ἐκτός πάθους ὡς Θεός. Διό σε ἐν οὐσίαις δυσί, ἀδαιρέτως καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν.

Πατέρα κατ' οὐσίαν τὴν Θεϊκὴν, ὡς δὲ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος, ἔφη Θεόν, Ὑψιστε τοῖς δούλοις συγκατιῶν, ἐξαναστάς τοῦ

μνήμα-

μνήματος, χάριτι Πατέρα τῶν γη-
γενῶν, τίεις τὸν κατὰ φύσιν Θε-
ὸν τε καὶ Δεσπότην, μεθ' οὗ σε
πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Θράθης, ὦ Παρθένε Μήτηρ
Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώ-
ματι τὸν ἀγαθὸν Λόγον, ἐκ καρ-
δίας τῆς ἑαυτοῦ ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς Ἀ-
γαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων
ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα
περιβέβληται.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαρὰς καὶ εὐφροσύνης πλήρης
σου ἡ μνήμη, τοῖς προσιοῦσιν ἰά-
ματα βρῦουσα, καὶ εὐσεβῶς Θεο-
τόκον σε κατχγγέλλουσι.

Ψαλμοὶς σε ἀνυμνοῦμεν, Κε-
χαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ
Χαῖρέ σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπη-
γάσας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Θράσιος, Θεοτόκε, ἐρῶ ὁ κα-
πὸς σου, οὐχὶ φθορὰς ταῖς μετε-
χουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς
ἐν πίστει σε μεγαλύνουσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦγος πλ. Δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτήριον παρέ-
στης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος,
ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ ὀρόνου,
τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ ἀ-
γαστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἡ-
λευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ
ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτιρῶν καὶ ἐι-
λάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνη-
μείῳ Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο, ἀλ-
λ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα στρατι-
ῶταί σε ἐρύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς

Θησαυρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο·
ἀλλὰ ἀνέστης, καὶ παρέσχες ὁ-
φθαλμοὺς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ Διαβό-
λου, τὸν Σταυρὸν σου ἡμῖν δέδω-
κας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ
φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δόναμιν·
ὅτι νεκροῦς ἀνιστᾶ, καὶ θάνατον
κατήγγησε. Διὰ τοῦτο προσκυνοῦ-
μεν τὴν ταφήν σου καὶ τὴν ἐγερσιν.

Ο Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν
Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύ-
λακας ἐρόθης, τὰ δὲ Ἰούναια ἐρώ-
νησε, λέγων. Τί ληθεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς
ῶν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδώ-
ρήσατο.

Ἔτερα Ἀνατολίου.

Ἦγα εὖς διὰ σταυροῦ ὁ ἀπαθὴς
τῆ Θεότητι ταφήν κατεδέξω τρι-
ήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθέρωσῃς ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀ-
θανάσιος, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χρι-
στὲ ὁ Θεός, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς
σου Φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ καὶ δεξιάζω, καὶ ἀ-
νυμνῶ. Χριστέ, τὴν σὴν ἐκ τάφου
Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡλευθέρωσας
ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων
δεσμῶν, καὶ ἐδώρησας τῷ κόσμῳ
ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Τὸ ζωοδόγον σου μνήμα, φρου-
ροῦντες παράνομοι σὺν τῇ κουσω-
δίᾳ, ἐσφραγίσαντο τοῦτο· σὺ δὲ
ὡς ἀθάνατος Θεὸς παντοδύναμος,
ἀνέστης τριήμερος.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις
Ἄδου Κύριε, καὶ ταύτας συντρι-
ψαντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐ-

βόα. Τίς ἐστὶν οὗτος ; ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν ταῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμωτήριον· ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, καὶ τρέμω ὡς Θεόν. Παντοδύναμη Σωτῆρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν. Ἰπερευλογημένη ὑπάρχεις, Δοξολογία μεγάλη· καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ Ἀναστάσιμον τροπάριον, Ἄναστās ἐκ τοῦ μνήματος. Ὁρα σελ. 296.

ΕΝ Τῆ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ Τοπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Μνήσθητι ἡμῶν, Χριστέ Σωτῆρ τοῦ κόσμου, ὡσπερ τοῦ Ἀηστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου, καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἄκουε Ἄδὰμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾶ, ὅτι ὁ γυμνώσας πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβῶν ἡμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Φίλω προσπαγεῖς, Σωτῆρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἄδὰμ κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτιρῶν τῷ κατ' εἰκόνα, καὶ Παράδεισου τὴν κατοίχησιν.

Σήμερον Χριστὸς ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς Πιστοῖς παρέχων ἀθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Χαίρετε σοφαὶ γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τὴν Χριστοῦ Ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγεῖλαις Ἀποστόλοις, παντός τοῦ κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστο-

λοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτοῦ ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστήναι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε.

Δόξα.

Ἀναρχε Τριάς, ἀμέριστε Οὐσία, σύνθρονε Μονάς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ υπεράρχιος φύσις καὶ Βασιλεία, σῶζε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ εὐρύχωρον χωρίον. Χαῖρε κιβωτὲ, τῆς Νέας Διαθήκης. Χαῖρε ἡ ἐγγχυσος στάμνος, ἐξ ἧς τὸ μάννα πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα Στιχηρὰ

Προσόμια Δεσποτικῆ.

Ψῆχος πλ. Δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω πῶς διάγω ἀμέριμος, τὸν τῆς ζωῆς μου καιρὸν μετεώρως παρέρχομαι, μὴ εἰς νοῦν βαλλόμενος τὰς πολλὰς ἀμαρτίας μου μὴ τοῦ θανάτου τὴν φοβερὰν ἀπειλήν, καὶ τῆς ἐτάσεως τὸ ἀδέκαστον. Ὡ τίς με ῥύσεται, πυρὸς αἰωνίζοντος; εἰμὴ Θεέ, μόνε υπεράγαθε, σὺ οἰκτιρήσεις με.

Θῆμοι φυγὴ μου ταλαίπωρε! πόσα θρηγήσεις ἐκεῖ, ἐνθυμούσα τὰς πράξεις σου, ὅταν εἰς αἰώνιον Βασιλείαν οἱ δίκαιοι καλῶν τε, σὺ δὲ, εἰς πῦρ αἰώνιον, κατακριθῆσῃ, διὰ τὰς πράξεις σου! Στέναξον, δάκρυσον, ἀπεντεύθεν πρόσδραμε τῷ Λυτρωτῇ Χριστῷ, καὶ ἀπόνειψαι τὰς ἀμαρτίας σου.

Ἐτερον προσόμιον τῶν Ἀσωμάτων.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω παρέστης.

Κύριε, σὲ τῶν Ἀσωμάτων οἱ δῆμοι ἀκαταπύστως δοξάζουσι, τῷ σῶ ἐνηδόμενοι κάλλει, καὶ τῇ ἀφράτῳ ωραιότητι, καὶ τρισηλίω αὐγῇ, πλουσίως αὐγαζόμενοι. Ὡς ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις σῶσον Σωτῆρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Κατανοητικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης κράζων. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ανάστος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάηψον βοῶσα πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πάσαι νόσαι Θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε παλάτιον ἔμφυχον, περιστερὰ λογικῇ. Χαῖρε πόλις τοῦ Κτίστου σου. Χαῖρε καταρῦριον τῶν πιστῶν καὶ προπύργιον, ἢ προστασία τῶν πεποιθότων ἐν σοί, καὶ σωτηρία, καὶ ἀπολύτρωσις. Χαῖρε ἡ γέφυρα, πλάνης ἢ μετὰ γούσα πρὸς οὐρανόν. Χαῖρε παντευλόγητε, ἀγία Δέσποινα.

ΤΗ: ΔΕΥΤΕΡΑ: ΗΡΩΔ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῳ

Μετὰ τὴν Ἀ. Στιγολογίαν Καλίσματα Κατανοητικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Ομιατι εὐσπλάγγνω Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπεινώσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου δαπανᾷται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία. Διὰ τοῦτο δέουσι, ομιατι εὐσπλάγγνω Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπεινώσιν, καὶ σῶσόν με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν ἐννοοῦσα ψυχὴ μου, γρηγόρησον ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν εὐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας ποτε πρὸς σὲ ἐπελεύεται ἡ φωνὴ ἢ λέγουσα. Ἴδ' οὐ ὁ Νυμφίος. Βλέπε σὺν ψυχὴ μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης· ἐξῶθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι, ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν εὐλαίῳ πίοι, καὶ δώῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτην σε εἰδείξε τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες πρὸς σὲ καταρῦγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης λυτρωθῆναι βασάνου καὶ πίκης κολάσεως τῆς ἐκείτε, δεόμεθα, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κορὴ ἀρεσῶν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου.

Μετὰ

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν ἕτερα.

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος, με-
ρίμνησον ὡ ψυχῇ, καὶ τῆς φρι-
κτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ
γὰρ κρίσις ἀνίλεώς ἐστι τοῖς μὴ
πράξασιν ἔλεος. Διὸ πρὸ τέλους
βόησον. Φεῖσαί μου Σωτῆρ, μόνος
γὰρ ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ὡς ἡ Πόρνη προσπίπτω σοι,
ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντι-
μύρου προσφέρω σοι ἐκ καρδίας
τὰ δόκρυα, ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτει-
ρήσῃς με Σωτῆρ, καὶ παράσχη
μοι ἴλασμόν ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ
γὰρ κραυγάζω σοι. Ἀύτρωσαί με
τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Θεογαρίτωτε ἀγνή εὐλογημέ-
νη, τὸν διὰ σπλάγχνα εἰκτιρῶν
ἐκ σοῦ τεχθέντα σὺν ταῖς ἄνω Δυ-
νάμει, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις,
καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις, ὑπὲρ
ἡμῶν δυσώπει ἀκαταπαύστως, θεοῦ-
ναί ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους διόρθω-
σιν, καὶ ἴλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ
βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν
ἔλεος.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πότε ψυχῇ μου ζῆς ἀμε-
λῶς; Ἔως πότε βραθύμως δια-
τελεῖς; τοῦ ὕπνου ἐξεγέρητι,
βραθυμίας ταλαίπωρε, καὶ κατὰ
νοὸν λαβοῦσα τὰς πράξεις σου
στέναξον, καὶ τοῦ δικαίου φρίξον
Κριτοῦ τὴν ἀπόφασιν. Τί ἀπολο-
γήσῃ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ; ἢ πῶς
τῆς μελλούσης λυτρωθήσῃ φλο-
γώσεως, ἀδιόρθωτος μένουσα;

βόησον πρὸ τέλους τῷ Κριτῇ.
Τῶν πταισμάτων δός μοι Σωτῆρ
ἄφεσιν· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις
μακρόθυμος.

Μαροτοκίον.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται
σήμερον αὐτὴ ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ
γὰρ φρατταὶ Ἀγγέλων ἀγάλλον-
ται, σὺν αὐτοῖς καὶ Δικαίων χοροὶ
εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν
Ἀλλοφύλων. Αὐτῶν ταῖς παρα-
κλήσεσι, κατάπεμφον τῷ κόσμῳ
σου τὴν εἰρήνην Χριστέ καὶ τὸ
ἄγαθόν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λα-
βῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη ὁ Ἀσώμα-
τος, λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ. Ὁ
κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρα-
νοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὁ-
λος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μή-
τρα σου, λαβόντα δούλου μορφὴν,
ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι. Χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κανὼν Κατανυκτικῆς, οὗ Ἀκροστιχίς.
Ῥῥσαι πρὸς με τῆς γέννησις, Χριστέ
μου, τὸν Ἰωσήφ.

Ἦμος πλ. Δ'. Ῥιθὴ Ἀ. Εἰρμός.

« Ἦγγράν διδοῦσας ὡσεὶ ξη-
ρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν
διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα.
Τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄ-
σωμεν.»

Τροπάριον.

Ῥῥσαί με γέννησις, ἦν ἐμυτῶ,
δι' ἔργων ἀτόπων, προσέξενθσα
Λυτρωτά, καὶ τῆς σῆς ἀγάπης ἄ-
ναψόν μοι ἐν διανοίᾳ τὸ πῦρ τὸ
μακάριον.

Θεοτοκίον.

Πασαι νοσοῦντά με χαλεπῶς, τῆς θανατηφόρου ἀσθενείας τῶν σαρκικῶν, Ἀγνή, ψυχικῶν τε παθημάτων, ὅπως ἐν πίστει αἰεὶ μακαρίζω σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀγίων Ἀγγέλων ὡς ἀρχηγοί, καὶ τῆς Θεοπτίας ἀπολαύοντες, τηλαυγῶς τὸν Ἀγαθοδότην καὶ Σωτήρα ὑπὲρ ἡμῶν καλικοτεύσατε.

Βιαίοις κρατούμενοι πειρασμοῖς, ὑμῖν ὡς προστάταις νῦν προσφεύγομεν οἱ πιστοί. Ἀρχάγγελοι βεῖοι, τὸν Δεσιότην νῦν ἐκτενῶς ἐκδυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Παρθένε καταφυγή, λιμνή τε καὶ τείχος καὶ προστατίς ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκὶ τεκοῦσα Θεομητορ, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Πανοικτίρμονα.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμὸς.

«Θυρανίας ἀψίδος ὀροφυργέ, Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερεώσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἑρετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.»

Τροπάριον.

Ἡοίοις βλέψω σε τότε, Χριστέ Σωτήρ, ὄμμασι, μίαν ἐντολήν ἐπιγῆς σου μὴ ἐργασάμενος; πῶς τῷ ἀστέκῳ σου παρασταθήσομαι θρόνῳ, λόγον τῶν ἀμέτρων μου κακῶν ποιούμενος;

Θεοτοκίον.

Σὲ φρουρὸν Παναγία ἐν πειρασμοῖς κέκτημαι· σὲ μετὰ Θεὸν

προστασίαν ἔχω ἀκοίμητον· σὲ βυομένην με, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, πάσης κατακρίσεως, εὐροίμι Πάναγνε.

Καν. τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δωρεαῖς πολυτρόποις, Ἀγγελικῆς τάξεως οἷα Ταξίαρχοι, δεικνύμενοι, Ἀρχιστράτηγοι, κατακοσμούμενοι, τὰς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀσφαλῶς τηρήσατε, ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Ἐν ὄπλῳ εὐδοκίας, τὸ τῶν πιστῶν πλήρωμα, τῆς ὀρθοδοξίας τῷ κάλλει νῦν στεφανούμενοι, ἐκ περιστάσεως, ὡς εὐκλεεῖς παραστάται τοῦ Θεοῦ λυτρώσασθε, θεῖοι Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς τῆς ἀκηράτου θεῖα σκηνὴ γεγονόςας, μόνῃ ἐξ αἰῶνος φαινεῖσα Παρ' ἐνομητορ ἀγνή· διὸ Πανάμωμε, τὸν ἐν σκιά τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ὁδήγησον νῦν με πρεσβείαις σου.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμὸς.

«Ἐξ ὄρους κατασκήνου, Λόγε, ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουθεῖαι, Θεοπτικῶς κατενόει, καὶ ἐν φόβῳ ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.»

Τροπάριον.

Μέγιστος ἀγών, ψυχῆς χωριζομένης· τρόμος φοβερός, κριτοῦ τοῦ καθεζομένου, καὶ κρινομένων ἀνθρώπων ἡμαρτηκῶτων· οἴμοι! τί πράξω ὁ κατάκριτος;

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρὸν δοχεῖον τοῦ Δεσπότη, πίτσι δυσωπῶ, καθάρισόν με πάσης Θεογεννητορ κηλίδος, καὶ

καὶ οἶκον δεῖξον τοῦ καθαροῦ καὶ
θείου Πνεύματος.

Καν. τῶν Ἀσωμ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η δὺας ἡ πρωτεύουσα τῆς τῶν
Ἀρχαγγέλων νῦν ὀμηγύρεως,
τοὺς προστρέχοντας τῇ σκέπῃ ὑ-
μῶν, ἐκ παντός κινδύνου διασώ-
σατε.

Θεωροὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς
Θεαρχικῆς καὶ ἀγαθοδοτίδος, Ἀρ-
χιστράτηγοι, πανένδοξοι, νῦν τὴν
ποιμνὴν ὑμῶν ἐκλυτρώσαθε.

Θεοδοκίον.

Ἰερῶς σε δοξάζουσι τὰ τῶν
Ἀσωμάτων θεῖα στρατεύματα, Θε-
ομήτορ πανσεβάσμιε· τὸν γὰρ Κτί-
στην τούτων ἀπεκύρσας.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Φώτισον ἡμᾶς, τοὺς προσάγ-
μασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί
σου τῷ ὑψηλῷ τὴν σὴν εἰρήνην
παράσχου ἡμῖν· Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Ἐνώμη πονηρᾷ, παρεπίκρανά
σε Κύριε, ἐργαζόμενος τὰ ἄτοπα·
ἀλλ' οἰκτιρῆσόν με ἐπιστρέφον-
τα, καὶ σῶτόν με.

Θεοδοκίον.

Νέκρωσον, Ἀγνή, τῶν παλῶν
μου τὰ κινήματα, ἢ νεκρώσασα
τῷ τόκῳ σου τὴν ζωσαν Κόρη, ἁ-
μαρτίαν τοῦ προπάτορος.

Καν. τῶν Ἀσωμ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Κύκλω τοῦ Θεοῦ παρεστῶτες
Ἀρχιστράτηγοι, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν
πηγαζούσαις αὐγαῖς λελαμπρυσ-
μένοι, τὴν ποιμνὴν ὑμῶν φρουρή-
σατε.

Ἀύτρωσιν ἡμῖν δωρηθῆναι ἱ-
κετεύσατε τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν

ἡμῶν, ὡς πικραττάται τῆς πάντων
ἀπολυτρώσεως.

Θεοδοκίον.

Μύρον μυστικῶς ὀνομάζομεν
σε Πανάγιε, ὡς γεννήσασαν Θεόν
ἐν σαρκί, τὸν τὰ εἰδώδη ἀναβρύον-
τα χαρίσματα.

ᾠδὴ Σ'. Εἰρμός.

«Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει, Κύ-
ριε, μονώτατον κατόκησας· ἐμέ
δὲ τὸν πεπεδημένον ἐν ἀρκυσι τοῦ
ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φοβῆς ἐκείνου,
διάσωσον.»

Τροπάριον.

Ἡλιακὸν φῶς τῆς μετανοίας
μοι ἀνάτειλον, ὑπάρχοντι, ἐν σκό-
τει τῶν ἁμαρτημάτων, Χριστέ φω-
τὸς χορηγέ, ἵνα ὑμῶ τὴν σὴν ἀ-
γαθότητα.

Θεοδοκίον.

Ἴνα φωναῖς εὐχαρίστοις πάν-
τοτε, Πανάμωμε, δοξάζω σε, ψυ-
χῆς μου διώξον τὸ σκότος, καὶ
μετανοίας φωτί, τὰ φοβερὰ λύσον
μου ἐγκλήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύ-
ριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγεῶ μου τὰς
θλίψεις· ὅτι κακὸν ἡ ψυχὴ μου ἐ-
πλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη
προσῆγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰω-
νάς. Ἐκ φοβῆς ὁ Θεὸς με ἀνά-
γαγε.»

Τροπάριον.

Νῦν ὁρόνω τῷ φοβερῷ πικρί-
στασθαι ἀκλινῶς ἀξιώθεντες θεό-
πται, καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς ἀγίας
Τριάδος ἐμφορηθῆναι, ὑμῖν τοὺς
προστρέχοντας, πρεσβεύσατε, ἐκ

πειρα-

πειρασμῶν καὶ παθῶν λυτρωθή-
ναι, Ἀρχάγγελοι.

Θεοτοκίον.

Θ ἔμφυχος τοῦ Δεσπότου ἁ-
λαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς Παρθενίας
ἀκτίσι φωτειδῶς ὡσπερ κρίνον
ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν
μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ
εὐπρεπῆς Θεοτόκος Παρθένος δο-
ξάζεται.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας καταντή-
σαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνί ποτε,
τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλό-
γα τῆς καμίνου κατεπάτησαν ψάλ-
λοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάριον.

Στεναγμὸν μοι παράσχου, ὡς
ποτὲ τῷ Τελῶνῃ, καὶ ὡς τῇ Πόρ-
νῃ Χριστέ, δάκρυσιν ἀποπλύναι
τὰ ἔλκη τῶν κακῶν μου. μελω-
δοῦντά με οἴκτειρον. Ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θ Θεοῦ Θεός Ἀλόγος, ἐν γα-
στρί σου σκηνώσας Θεοχαρίτατε,
ἀπάντων προσευσιᾶν τῶν καταπο-
νουμένων καὶ βεῶντων δεικνύει
σε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός ἑαυτοῦ.

Πολυποίκιλον χάριν, Ἀρχι-
στράτηγοι θεοὶ, ὑμῖν δεδώρηται
ὁ πάντων Εὐεργέτης· οὐ νῦν τὴν
Ἐκκλησίαν διασώσατε ψάλλουσαν.
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐ-
λογητὸς εἶ.

Ῥώμη τοῦ παντεπόπτου δυνα-
μουμένοι, πάντα τῆς γῆς τὰ πέ-

ρατα τρανῶς περισκοπεῖτε καὶ πάν-
τας τοὺς ἐν πίστει περισώζετε ψάλ-
λοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας λιμένα, Θεοτόκε Παρ-
θένε, σὲ νῦν κατέχοντες, τοῦ βίου
τοὺς κινδύνους ἐκφεύγομεν καὶ ζά-
λας, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντες.
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα,
καὶ ἐν Βάτω, τόκον τὸν τῆς Ἀ-
ειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον
γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.»

Τροπάριον.

Ἰπαχθέντα σαρκὸς φιληδονί-
αις, καὶ σοῦ Λόγου ἀφρόνως μα-
κρυνθέντα, ὁμοιωθέντα πᾶσί τε τοῖς
κτῆнесι, Σῶτερ μὴ παρίδης, ἀλλὰ
πρὸ τοῦ τέλους ἐπιστρέψας με
σῶσον.

Θεοτοκίον.

Ἰσταμένων βεβαίωσις ὑπάρχεις,
καὶ πεσόντων ἀνόρθωσις Παρθένε-
διὸ καταπτωθέντα με ἀνάστησον,
ἵνα σὲ δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν,
ὃν ὕμνοισι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέ-
λων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Τοὺς παραστάτας καὶ ὕμνω-
δοὺς τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου
σου δοξῆς προσδέχου, σὲ νῦν δυ-
σωποῦντας, Χριστέ, εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις σου ἀστραπαῖς
Θεομητορ, τοὺς πιστῶς μελιδοῦν-
τας φαίδρύνεις, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦν-
τας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Ε**φριξε πάσα ἀκοή τὴν ἀπόβ-
ρήτον Θεοῦ συγκαταθασιν, ὅπως
ὁ Ὑψιστος ἐκὼν κατήλθε μέχρι
καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γα-
στρός γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ
τὴν ἄχραντον Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ
μεγαλύνουμεν.»

Τροπάριον.

Ωs πάλαι Πορνήν ἐν κλαυθμῷ
προσπεσοῦσάν σοι Χρι-εἰ ἐκαθήρι-
σας, ὡς ἐδικαίωσας Ἐελώνην Λόγε
μόνον στενάξαντα· ὡς προσεδέξω
Μανασσῆν ὡς Δαβὶδ ἠλέησας, με-
τανοήσαντα· οὕτω δέξαι με, καὶ
σῶσον φιλόνητον. Θεοτοκίον.

Φώτισον, πύλη τοῦ φωτός, τῆς
καρδίας μου τὰ ὄμματα, δέομαι,
ἅπερ ἠμαυρώσε, τῆς ἀμαρτίας
σχότος βαθύτατον, καὶ μετανοίας
μοι αὐτῆν κατάπεμψον Δέσποινα,
καὶ αἰωνίου πυρός, μεσιτείαις σου
Ἄγνη ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Εἰρμός.

«**Κ**υρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολο-
γοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι
Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις
χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.»

Τροπάριον.

Χορείας ἀσωμάτων, νῦν τὴν
Ἐκκλησίαν, δι' ἀρετῆς μιμουμέ-
νην ἀνάδειξον, περιτειχίζων Ἄγ-
γέλους, Χριστέ, τὴν ποιήνην σου.

Θεοτοκίον.

Ωs ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει καὶ

πεπλανημένοις δικαιοσύνης Παρ-
θένε τὸν Ἥλιον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις
κρατοῦσα, Χριστὸν ἀνέτειλας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν, Κατανυκτικά.

Οταν λάβω κατὰ νοῦν τὰ πλή-
θη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν,
καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω τῆς φοβερᾶς
ἐκείνης ἐτάσεως τρόμῳ συνεχόμε-
νος, πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν φι-
λόνητον Θεόν. Διὸ μὴ με παρί-
δης, ἱκετεύω σε, μόνε ἀναμάρτητε
δώρησαι κατάνυξιν τῆ ταπεινῆ μου
ψυχῇ πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς
ποτέ τῆ γυναικὶ τῆ ἀμαρτωλῆ, καὶ
ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας
σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς
πλάνης ἐλευθέρωσαντας, καὶ μύ-
ρον εὐωδίας σοι προσφέρειν βίον
καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα,
ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίης
σου φωνῆς. **Η** πίστις σου σέ-
σωκέ σε, πορεύου εἰς εἰ-
ρήνην.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;
Χερουβίμ· ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο
Χριστός· Σεραφίμ· ὅτι ἀπαύστως
ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἄγγέλους· τὸ
γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνά-
μεις· ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι.
Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ
μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύ-
σατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαρι-
τωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡ-
μεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνία-
στόν

στόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρόσθευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ: ΔΕΥΤΕΡΑ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια Δεσποτικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίνι ψυχῇ ἐξωμοίωσαι, ἐν θυμῷ πολλῇ τὴν ζωὴν σου ἐξάγουσα, ὑπὸ βιβυτάτῳ τε χαλεπῆς καταπτώσεως βαρυνομένη; δράμε καὶ πρόσθεσον, καὶ τῷ τὰ πάντα εἰδοτὶ πρόσπεσον· κλαῦσον καὶ αἰτῆσαι καιρὸν μετανοίας σοι, πρὶν τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέζου, τάλαινα, γένη ὑπέκκαυμα.

Οἶδας Χριστέ τὴν ἀσβένειαν τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός, καὶ τὸ χαῦνον τῆς φύσεως ἐπίστασαι Δέσποτα, ὡς Ποιητὴς καὶ Θεός· τὸν σάλον κόπασον τῆς καρδίας μου, δίδους γαλήνην τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ· δίδου διόρθωσιν τῶν ἀτόπων ἔργων μου, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου ῥῦσαι με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἔτερα τοῦ Προδρόμου, ὁμοία.

Τῆς στερευούσης τὸ βλάστημα, τὸ τῆς ἀγνείας φυτὸν, τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα, τοῦ Δεσπότη Προδρόμε, Ἰωάννη πανεύφημε, φυλάξ ὁ Θεὸς τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὴν σὴν πρεσβείαν καὶ τὴν βοήθειαν δίδου, λυτρούμενος, μηχανῶν τοῦ ὄψεως, καὶ πονηρᾶς, τοῦτου με κακώσεως καὶ ἐπιέσεως.

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν·

ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, ὡς ὁ Τελώνης, κρᾶζων. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχῇ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶσα πρὸς τὸν σὸν Ἐδεργέτην. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν πλήθος οἰκτιρῶν, καὶ τὸν ἰλασμὸν τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ ᾠδὴν. Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου, Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

ΤΗ: ΤΡΙΤΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ: ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογία. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Ὀφθαλι εὐσπλαγχνῶ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωὴ μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι, Ὀφθαλι εὐσπλαγχνῶ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Ὡς ἡ Πόρνη προσπίπτω σοι, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου προσφέρω σοι ἐκ καρδίας τὰ δάκρυα, ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτιρήσης με Σωτῆρ, καὶ παράσχης μοι ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι. Λύτρωσαι με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

35 Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσιμον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα. Χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ως τοῦ Κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ὦ ψυχὴ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστὶ τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. Διὸ φεῖσαί μου Σωτῆρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀγαμάρτητος.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν φρονίμων Παρθένων τὸ ἱλαρὸν, καὶ μαρῶν ἀσπλαγχνίαν βλέπε ψυχὴ· πεινώσιν ἀπάρκεσον, καὶ τοὺς ξένους εἰσάγαγε, εὐποιῆας ἐλαίῳ τὴν λαμπάδα φαιδρύνουσα, καὶ μὴ μάτην φρόνει μικροῖς κατορθώμασιν· ἔλεον γὰρ μάλλον, ἢ θυσίαν λαμβάνει, καὶ δίδωσι χρηστότητα, τὸν μισθὸν πολλαπλάσιον, ὁ Δεσπότης ὁ εὐσπλαγχνος, πᾶσι τοῖς σκορπίζουσι καλῶς ἐπὶ γῆς τὸν πλοῦτον, παρεχόμενος τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν.

Εἰς πέλαγος δεινῆς ἐμπροσθῶν ἀθυμίας, ἐκ πλήθους πονηρῶν καὶ ἀλέστων μου ἔργων, ἤλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογινώσκει νυνὶ συνέχωμαι. Δέσποινα Θεοτόκε, αὐτὴ

με σῶσον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· ἀμαρτωλῶν σὺ γὰρ εἶ βοήθης, καὶ κάθαρσις σωτήριος.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν.

Ψυχὴ μου ἀμελῶς τὴν ζωὴν δαπανῶσα, ἀνάστηθί ποτε, πρὸς μετάνοιαν βλέψον, κλαῦσον πικρῶς ἐκ βάθους, μήπως θρηνήσης ἐκεῖ ἀνόνητα· φρίξον κατανοοῦσα τὴν τοῦ Δεσπότητος δευτέραν ἔλευσιν, καὶ πρὸ τῆς δίκης δίκασον σαυτὴν, καὶ φύγης δίκην ἐνδικον.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες νοεροὶ ἀνεδείχθητε, ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε, καὶ τῶ νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ἔμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεὶ με ἐξαίρουσα. Ὅθεν ὡς ἐκ μέσου φλογιζούσης κχιμίου, ῥυθθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῶ σφ̄ Ἰη̄ καὶ Θεῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁδοῦ λός σου.

Καγῶν

Κανὼν Κατανυκτικὸς (Ποίημα Ἰωσήφ.)

Ἦχος πλ. Δ'. Ῥδὴ Α'. Εἰρμός.

«Τῷ συντρίφαντι πολέμους ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἄσωμεν αὐτῷ ὡς Αὐτρωτῇ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπάριον.

Πλήρωσόν μου τὴν καρδίαν κατανύξεως Χριστέ, ὅπως εἰσελεύσωμαι ἐν μετανοίᾳ εἰς σκηνώματά σου, καὶ ἐξομολόγησιν προσάξω σοι, χρεῶν με λύουσαν.

Θεοτοκίον.

Μετανοίας μοι Παρθένε, καθυπόδειξον ὁδοὺς, καὶ τῆς ἀπαγούσης με πρὸς ἁμαρτίαν ἀποστρέψον τρίβου, ἵνα σέ ὑμῶν τὴν πολυύμνητον καὶ παμμακάριστον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσῃ.

Πρόδρομε, κήρυξ τῆς μετανοίας, μετανοεῖν με ἐκ ψυχῆς πάντοτε δυσώπει τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον, τὸν νοῦν μου φωταγωγῶν καὶ τὴν καρδίαν, τοῦ πιστεῖ σε τιμῶντος.

Ὡς τῆς ἐρήμου κάλλιστον ὄρεμμα Πρόδρομε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ἐν ἐρημίᾳ με παλῶν αὐλιζόμενον, ὁδήγησον εἰς ὁδὸν τῆς σωτηρίας, θείᾳ σου ἐντεύξει.

Θεοτοκίον.

Σῶσάν με, ἀγνή Μητὴρ τῆς ἀληθείας, κλυδωνιζόμενον δεινῶς ὑπὸ τῶν παλῶν, καὶ συνεχῶς βουλιζόμενον καὶ ἰθύνόν με Σεμνή, πρὸς σωτηρίας τὸν εὐδίων λιμένα.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν

Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.»

Τροπάριον.

Ρύπου κακίας ἀποπλύνε μου τὴν καρδίαν, ἀφθίγη ἀμειπτον ἐναντίον σου ἐν ἡμέρᾳ φοβερᾷ, καταξίωσον, Χριστέ μου ὡς υπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Κατερραγμένων ἐπανόρθωσις Θεοτόκε, πτωθέντα ἔγειρον ἐκ βόθρου τῶν κακῶν μου, καὶ ἐδραΐωσον, Δέσποινα, ἐν πέτρᾳ τῶν τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«Στερεώσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὰς καρδίας, ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε Ζωοδότα, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Θυβρησον κήμοι σταγόνα μετανοίας, ὁ ἐν ποταμῷ τὴν ἄβυσσον βαπτίτας τῆς εὐσπλαχνίας, τὸν Κύριον τὸν ἀπάντων, Πρόδρομε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἀγνή Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς τεκοῦσα Θεοτόκε, καὶ τῆς μερίδος με δεῖξον τῶν σωζομένων, ἵνα ὑμῶν σε τὴν πανύμνητον.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Ἀκήκοα, Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθη, ὅτι ἀρρήτων βουλή Θεὸς ἀίδιος ἐκ τῆς Παρθένου προήλθες σαρκωθείς. Δόξα τῇ συγκαταβάσει

καταβάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
δυναμεί σου.»

Τροπάριον.

Επλάνησε γεύσει με τῆς ἁ-
μαρτίας ἐχθρὸς ὁ πλάνος, καὶ ἀπὸ
σοῦ Ἁγαθὲ πόρρω ἀπεμάκρυνε,
καὶ τοῖς ὁδοῦσι κατάβρωμα αὐτοῦ
εἰργάσατο μόνε Σωτήρ· σπεῦσον
ἐξελέσθαι με.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Δέσποινα, μεγαλο-
φώνως σέ ἀνυμνοῦμεν· πλήρωσον
πάσης χαρᾶς τὴν ἐμὴν διάνοιαν,
παρεχομένη μοι πένθος ἀγαθόν,
καὶ μετανοίας ἀφορμὰς, καὶ γνῶ-
σιν σωτήριον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Εμαυτὸν ἀποκλαίωμαι, βίον ἀ-
διόρθωτον ἔχων Ἁγίε σῶσον, οἴ-
κτειρόν με δέομαι, τὸν ἐν ἁμαρτί-
αις ἀπολλύμενον.

Εν εὐχαίς καὶ δεήσεσιν, εὖροιμι
συλλήπτορα σέ Μιχαῖρις, τὴν ψυ-
χὴν μου ἐνισχύοντα, καὶ τὸν λο-
γισμὸν μου καταυγάζοντα.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν
ὕψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ
τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα τὴν ταπει-
νωθεῖσαν φύσιν, Πάναγνε.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Τ**ὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου δι-
ασκέδασον, φωτοδότα Χριστέ ὁ
Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώ-
ξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι
τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου
Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.»

Τροπάριον.

Ο Πόρνην καθάρισας τῇ προ-
Δημόσια Κεντρικὴ Ἱστορικὴ Βιβλιοθήκη Σερβίου

στάξει σου Δημιουργέ, τὴν ἐμὴν
ψυχὴν, τῆς εἰδεχθῆς ἁμαρτίας,
ὡς μόνος Ἐλεήμων καθάρισον,
καὶ στολαῖς ἐξαστραπτούσαις ὡ-
ραϊαν ἀπέργασαι, δέομαι.

Θεοτοκίον.

Αγία Θεοτόκε, ἡ τὸν ἅγιον
Λόγον ἀποτεκοῦσα σαρκί, ἀνα-
παυόμενον μόνον ἐν πᾶσι τοῖς Ἁ-
γίοις, ἀγίασόν μου τὸν νοῦν, ταῖς
πονηραῖς ἐργασίαις ἀεὶ ἐπιμένοντα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Εν τῇ νυκτὶ τοῦ βίου περιπλα-
νώμενον ἐνδοξε Πρόδρομε, λύχνος
ῶν τοῦ Ἥλιου τῆς δικαιοσύνης
καταύγασον.

Περιστατούμενόν με, καὶ ἐπη-
ρείαις Δαιμόνων κλονούμενον, σῆ-
ριξόν με ἐν πέτρα θείων θελημά-
των, Ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπερτέρα ἀπάντων τῶν ποι-
ημάτων, ὑπέρτερον δεῖξόν με τοῦ
ἐχλοῦ τῶν παγίδων, Μήτηρ τοῦ
Θεοῦ ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ Σ'. Εἰρμός.

«**Ω**ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω,
ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστέ ὁ Θε-
ός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου ῥυ-
σαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρ-
νησον τὴν ζωὴν δέομαι.»

Τροπάριον.

Μετανοοῦντά με δέξαι ὡς ποτὲ
Νινευίτας, ἀπειθήσαντας τῷ θεῷ
κηρύγματι Χριστέ τοῦ Προφήτου
σου, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου,
δέομαι.

Θεοτοκίον.

Η μανναδόχος σε στάμνος,
Θεο-

Θεοτόκε, ποτὲ προεικόνιζε· Χριστὸν γὰρ ἐβλάστησας, τὸ μῦνον τῆς γνώσεως ἐπαμβρίζοντα, πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Τῷ κήτει συσχεθεῖς τῶν πειρασμῶν, ἐκ βάθους καρδίας μου κραυγάζω σοι Πρόδρομε, Ὀδυνῶν με χαλεπῶν ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῦσαι, δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Ὅτι ἐν ἀνομίαις συνελήφθην Οἰκτίρμον, καὶ γεννηθεὶς ἡμάρτηκα ὑπὲρ ἀνθρώπους πάντας, ἐπιστροφῆς μοι δὸς καιρὸν δικαιοῦντά με.

Θεοτοκίον.

Ἰπὲρ αἰτίαν τίκεις τοῦ παντός τὸν αἴτιον, ὑπερβολῇ χρηστότητος βροτὸν γεγεννημένον· ὅθεν συμφώνως σε Ἀγνή μακαρίζομεν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Οἱ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Ὁ τὰς ὁδοὺς Κυρίου ἐτοιμάσας, τὰς πρὸς Θεὸν κατευθυνόν

μου τρίβους, ἵνα κραυγάζω. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐκέρυε φωτὸς, φώτισον τὴν ψυχὴν μου, καὶ τοῦ δεινοῦ ἀπάλλαξόν με σκότους, καὶ τῆς γενένης τῆς φλογιζούσης, τὸν προσφεύγοντα εἰς σέ, ἀδιστακτῶ ψυχῇ.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐκλεκτὴ Ἀμνάς τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῖς ἐκλεκτοῖς προβάτοις με ἐν ὥρᾳ φοβερωτάτῃ καταριθμησαί, ἰκέτευε τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεόν.

ᾠδὴ Η'. Εἰρμός.

«Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμου, καὶ συνέγων τὸ πᾶν, σὲ ὕμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Χεῖρας πάσας ἐμόλυνας ἀκαθαρσίᾳ ψυχῇ, καὶ πῶς ταύτας αἶρεις ἐπὶ τὸ ὕψος, ὀμιλοῦσα Θεῷ; πόδας ἠχρείωσας, ἐπὶ ἔργα βαδίζοντας αἰσχύνῃ· σπεῦσον πορευθῆναι διὰ μετανοίας εἰς τρίβους σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Κυματούμενον σάλω με τῆς ἀμαρτίας Ἀγνή, τῇ σῇ μεσιτείᾳ πρὸς σωτηρίου μετανοίας, βοῶ, ἴβουνον Δέσποινα, παγγαλήνους λιμένας, ὅπως βλέψω φῶς σωτηρίας, ἐσκοτισμένος ἀεὶ τῇ βλάβυμῃ.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«Τὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσιν οὐρανῶν αἱ

Δυναί.

Δυνάμεις, καὶ τρέμουσι τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήρη, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Τὸν αἶροντα ἀμαρτίας τοῦ κόσμου, Ἄμων Θεοῦ, ὃν ὑπέδειξας πᾶσι, δυσώπει Βαπτιστὰ, τὰ πάθη μου νεκρῶσαι, καὶ σῶσαι τὴν ψυχὴν μου.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἄμπελος, ἣ τὸν βότρυν τεκοῦσα τὸν πέπειρον, κατανύξεως πόμα ποτίζουσά με νῦν ἀνάστειλον τὴν μέλην, Παρθένε, τῶν κακῶν μου.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«Ἐὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὃ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.»

Τροπάριον.

Ἰνα καὶ γὼ σωζόμενος εὐχαρίστωσ σε, Χριστέ, μεγαλύνω, βλέπον εἰς ἐμέ, τὸν πολλὰς πληγὰς ἐπὶ γούτου δεξάμενον, καὶ ἴασαι, οἶνον ἐπ' αὐτάς καὶ ἔλαιον προχέων, τὰ τῆς σῆς γνωρίσματα Σῶτερ εὐσπλαγγίαις.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς Πανάμωμε ἀσραπαῖς, τοῦ ἐκ τῆς σῆς προελθόντος μήτρας Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε φαίδρυον, καὶ σκότους ἡμᾶς τοῦ ἀφρηγοῦς, καὶ τῆς αἰωνιζούσης ἐξελού κολάσεως, τῇ σῇ μεσιτεία.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Εἰρμός.

«Τὸν προδῆλωθέντα ἐν ὄρει

τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Τροπάριον.

Μέλλω τῷ φρικτῷ σου παρασταθῆαι λόγε θρόνω, καὶ τῶν πράξεων τῶν ἐμῶν εἰσπράττεσθαι εὐθύνας· ποῖαν εὖρω ἀπολογίαν ὀτάλας; Κύριε Θεέ μου, τότε φείσά μου.

Θεοτοκίον.

Ἄσποινα Παρθένε ἀγνή καὶ ἀεδοξασμένη, μετὰ τοῦ Προδρόμου, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Βασιλέα καίικετεύε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης σῶσάι τοὺς πιτῶς σε μακαρίζοντας.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Κατανυκτικά.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν τὰ πλήρη τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμφ συνεχόμενος, πρὸς σέ καταφεύγω τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· διὸ μὴ με παρίδης, ἱκετεύω σε, μόνε Ἀναμάρτητε· δώρησαι κατάνυξιν τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσόν με.

Ἄκρυσά μοι δὸς ὁ Θεὸς, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῇ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας· καὶ μύρον εὐωδίας σοὶ προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα. Ἰνα ἀκούσω καὶ γὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. Ἡ πίστις σου πείσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Μαστυ-

Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες ἐναντίον βασιλέων καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι. Πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εγὼ, Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἀγνή βοηθῆσαι μοι.

ΤΗ: ΤΡΙΤΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε, ὃ δι' ἡμᾶς ἐν Σταυρῷ κρεμασθεὶς, ὡς κατάκριτος τοῦ πυρός τοῦ μέλλοντος, καὶ φρικτῆς ἀποφάτως, καὶ πάσης ἄλλης ποινῆς ἐξάρπασον, ἐκδυσωπούσης τῆς Θεομήτορος· σὲ γὰρ, Φιλάνθρωπε, καθ' ἑκάστην ἅπαντες ἐν λογισμοῖς, Χριστέ, παροργίζομεν, τὸν Ὑπεράγαθον.

Ἦχος ἰδίων σε ἐφριξεν ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, ἠπλωμένον βελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ αἱ πέτραι ἐρρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοιόγοντο, καὶ αἱ Δυνάμεις, πᾶσαι ἐξίσταντο. Σὲ ὡς ἐώρακεν ἡ Παρθένος, Δέσποτα, ἐν τῷ Σταυρῷ. Οἱ μοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

Ἔτερον τῆς Θεοτόκου ὅμοιον.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε. Χαῖρε πιστῶν ἢ ἐλπίς. Χαῖρε κόσμου καθάρσιον. Χαῖρε πάσης θλίψεως, ἢ τοῦ δούλου σου σώζουσα. Ἦ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις. Ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος. Χαῖρε ἀντίληψις τῶν προσκαλουμένων σε. Χαῖρε Θεοῦ θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ἦ ψώθης ἐν σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. Δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Ἐπάγης ἐν σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἠνοιξας Παράδεισου τὰς πόλεις. Δοξάζομέν σε Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγᾶλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε καθηλούμενον ὡς εἰθεάσατο ἢ σὲ Τεκοῦσα, μόνη Μακρόθυμε, ὀδυρομένη δάκρυα ἔρρει κρουνηδόν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς χρηστότητος, καὶ τὸ συμπαθὲς τὸ ὑπὲρ ἀνθρώπων, λίαν ἐκπληττομένη, ὕμνει τὸ κράτος σου.

ΤΗ:

ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α. Στιχολογίαν. Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν, Εἰμὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ Ἥλιος τὰς ἀκτίνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σεισμένη ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ σταυρὸς σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν ἢ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μετὰ τὴν Β. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἀνάστα ἐκ νεκρῶν.

Εν μέσῳ τῆς Ἐδέμ ξύλον θάνατον ἦνθησεν· ἐν μέσῳ δὲ τῆς

γῆς ξύλον ζωῆν ἐβλάστησε· τοῦ πρώτου καὶ γὰρ φαγόντες, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετροφῆσαμεν· διὰ σταυροῦ γὰρ σώσεις, ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν ξύλον ἐγύμνωσεν, οὐ περ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νεκρωτίν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἐνδύμα ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς. Ὁν ὄρωντες ὑψοῦμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ συμφώνως ἐκβοήσωμεν. Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ δακρῦροῦσα, ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα. Ἀκατάληπτον ὄντως Υἱὲ τὸ πάθος σου· οὐφέρω τῶν σπλάγγνων μου τὸν χωρισμὸν, οὐ στέγω ὀρώσά σε ἐν σταυρῷ· μὴ παρίδῃς τὴν δούλην σου· ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσαν, Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν Γ. στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδέμ τὸ πρὶν ἐξήνεγκε, ξύλον σταυροῦ δὲ γλυκεράν ζωῆν ἐξήνησεν· ὁ Ἄδამ γὰρ φαγὼν, εἰς φθοράν κατώλισθεν· ἡμεῖς δὲ κατατροφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ, ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν λαμβάνοντες αἰδίου τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει κράζομεν. Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου. Μαρτυρικόν. Ὁμοιον.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς

πυριπλέκτους αποπεφρώσαντες μορφάς και τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν. Ὅντως θαῦμα παράδοξον, ὅτι ὁστέα γυμνά ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Η ἄσπιλος Ἀμνὰς τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα κρεμάμενον Σταυρῷ κατιδοῦσα, ἐβόα. Τέκνον μου, τί τὸ ξένον καὶ παρ' ἐλπίδα νῦν τοῦτο θέαμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως καταδεδίκασαι; ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν τριήμερος, ὡς εἶρηκας.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (Ἄνευ τῶν Σταυροθετοκίων).

Τῷ προσπαγέντι τῷ ξύλῳ Θεῷ χάρις Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὡδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Α**ρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ συγάδα πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.»

Τροπάριον.

Τῆ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνα βρώσει με νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ σταυροῦ Λόγε νεκρωθεὶς, ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυκας. Προσκυνῶ σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν εὐσπλαγγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Σταυροθετοκίον.

Ηρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου,

Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν. Οἴμοι Τέκνον! ὠδίνεις, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρώχομαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Δέσις ἐσιν ὀγδόη τῆ Παρθένου. Ἰωσήφ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα μόνῃ χρηματίσασα διὸ μελλούσης δόξης με κοινωτὸν, σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντάς σε, ἀνάδειξον, ἀχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες τῆς ἀρᾶς ἐλύθημεν εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγγνοις δεξαμένην, ἄχραντε, τὸ πῦρ τὸ ἀστέκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς γενένης ρῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ πλήθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον, σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήτεσιν.

Ὡδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ο** σπερώσας κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἐστὶ πληρὸν σου ἅγιος, μόνε φιλόανθρωπε.»

Τροπάριον.

Ο σπερώσας οὐρανὸν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι'

ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης τῆς ἁμαρτίας, Φιλάνθρωπε.

Σταυροθεοτοκίον.

Η πολυύμνητος Ἀρνὰς, τὸν Ἄρνα θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαξε δακρύνουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«**Ο**ὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Περὰς πολιτείας ἀποπεσὼν Ἀχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος ὄλος γεγένημαι· ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥύσαι, καὶ σῶσον με.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπάθης Ἀχραντε, νῦν καταξιώσαι, δυσώπει τὸν εὐσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνους γὰρ, ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με νῦν ἀνακάλεσαι.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Σ**ὺ μου ἰσχύς Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς κολπὸς μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ Ἀβδακούμ σοι κραυγάζω. Τῇ δυνάμει σου δοξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάριον.

Γένος βροτῶν τοῦ πτώματος

ἀνακέκληται, οὐ ὑπέστη πάλαι ὁ Πρωτόπλαστος· ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δημιουργὸς ἦρθη ἐπὶ ξύλου, δακτύλους ἐξαιματούμενος, καὶ ἡλοῖς ἐκουσίως προσηλούμενος χεῖρας, καὶ πλευρὰν ὑπὸ λόγχης νυττόμενος.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς Μόσχον ἢ ἄμεπτος Δάμαλις κατιδοῦσα, ξύλῳ ἀναρτώμενον, Τέκνον (ἐβόα ἀλαλαγμῶ), πῶς σε παρανόμων δῆμος οὐδόλως ᾤκτειρήσεν, αὐτὸν ᾤκτειρηκότα, ἀλλὰ σκέπει δολία, θανατώσαι ἀδίκως προείλετο;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ πονηρὸν ἁμαρτιῶν μου χειρόγραφον, θείᾳ λόγχῃ Πάναγνε διάρρήξον, τῇ κεντησάσῃ θείαν πλευρὰν τοῦ ἐνανθρωπήσαι ἐκ σοῦ Παρθένε θελήσαντος, καὶ βίβλω με γραφῆναι σωζομένων δυσώπει, τὸν ἀφρόνως Θεοῦ μακρυνόμενον.

Ἦνα φωνᾷς χαριστηρίοις δοξάζω σε, ἵνα θείῳ πόθῳ μεγαλύνω σε, τὴν τῷ μεγίστῳ σου τοκετῷ, πάντα σμικρυνθέντας, Πανάμωμε μεγαλύνουσαν, μεγάλως ἁμαρτόντα, καὶ δεινῶς συμπτωθέντα, συγχωρήσεως Κόρη ἀξίωσον.

Ο δυσμενῆς, τῆς ἁμαρτίας τοῖς βέλεσι, τὴν ψυχὴν μου ὄλην ἐτραυμάτισε, καὶ κατεμόλυνεν ἠδοναῖς τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ τῆς ὁδοῦ ἀπεπλάνησε, Παρθένε, τῆς εὐθείας· διὰ τοῦτο βοᾷ σοι, Ἐπιστρέφοντα δέξαι, καὶ σῶσον με.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ἦ**να τί με ἀπώσω ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον,

καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον, δέομαι.» Τροπάριον.

Ἰνα τῆς ἐνηρόνου γεύσεως λυτρώσης με, χολῆς Μακρόθυμε ἀπεγεύσω θέλων· καὶ νεκρώσεως ὅπως ἐκδύσης με, Ἰησοῦ τὸ πάθος γυμνὸς παγγῆαι κατεδέξω ἐπὶ ξύλου. Ὑμῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Σταυροθετοκίον.

Ἔνον θέαμα βλέπω, (ἐκραζες Πανύμνητε) πῶς ὁ τῶ βλέμματι πᾶσαν γῆν σαλεύων, ἐπὶ ξύλου ὑφούμενος ὑπνώσας; τοὺς ὑπνοῦντας θέλων, ἐκ τοῦ αἰῶνος ἀφυπνίζειν. Προσκυνῶ σου Υἱὲ τὸ μακρόθυμον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Γενεαὶ γενεῶν σε τὴν ἀειμακάριστον νῦν μακαρίζουσιν· οὐρανῶν Δυνάμεις ὡς τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάψασαν εὐφημοῦσι, μόνῃ ἐν γυναιξίν εὐλογημένη, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

Διαμένειν με σώσον, μὴ περιτρεπόμενον στίσεως κρείττονος, ἀλλ' εὐθυποροῦντα, καὶ Θεῷ τὰ εὐάρεστα πράττοντα, ἐνδυνάμωσόν με, τὸν ἀγαθὸν τεκοῦσα Λόγον, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας ρυσάμενον.

Ὁ τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ ὑπερβάλλουσαν ἐλέους ἄβυσσον, ἐν σταυρῷ κενώσας τῶν παθῶν μου τὴν ἄβυσσον ξηρανὸν καὶ ἐν κτανύξει, σοὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστήσαι, διὰ τῆς Θεοτόκου ἀξίωσον.

ᾠδὴ ε'. Εἰρμός.

Ἄβυσσὸς ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταγιγίς με τραύττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας συνωθεῖ ἀπογνώσεως ἀλλὰ σὺ τὴν κραταίαν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὦ Κυβερνήτα, καὶ διάσωσον.

Τροπάριον.

Ὑμνησαν τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ ἐξέστησαν πᾶσαι, ἐπὶ σταυροῦ σε Λόγε καθορῶσαι κρεμάμενον· καὶ Ἀδάμ ὁ πληγωθεὶς Σῶτερ ἰάτρευται τῷ σταυρῷ σου, καὶ ἡ κατάρα ἐξωστράχισται.

Σταυροθετοκίον.

Κύριόν σε τῆς ζωῆς, καὶ ὠραῖον ἀπεκύησα κάλλει, ὑπὲρ υἱοῦς ἀνθρώπων, (ἡ Παρθένος ἐκραύγαζε)· καὶ πῶς θνήσκεις νῦν Υἱέ, κάλλος οὐκ ἔχων ἐν τῷ σταυροῦσθαι, ὁ καλλωπίζων πάντα νεύματι;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε, δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.»

Τροπάρια.

Ἠλέηται διὰ σοῦ ἡ φύσις τῆς ἀνθρωπότητος· τὸν ἐλεήμονα γὰρ ἐκύησας Κύριον, Ἐλεῆμον πάναγγε· ὅθεν δυσωπῶ σε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλέησον.

Ἠραβῆν τὰς ἐντολάς, τὰς πρὸς Θεὸν ὀδηγούσας με, καὶ θέλων τοῖς πονηροῖς δεδούλωμαι πάθει· διὰ ἰκετεύω σε, τῆς αὐτῶν με ρῦσαι δεσποτείας Ἀειπάρενε.

ᾠδὴ

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«Θεοῦ συγκατάβασιν τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλωνί ποτε· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες τῆ καρμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Ἐπλήγης τὰς χεῖράς σου, ἐν αἷς εἰργάσω Χριστέ τὰ θαύματα, καὶ τραυμάτων ἠνέσχου, τὰ τραύματά μου πάντα ἰάμενος. Ὑμῶ σε Λόγε, κραυγάζω, Μακρόθυμε. Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἄδυτος Ἥλιος, πῶς ἔδυσ ξύλῳ Λόγε τεινόμενος (ἢ Παρθένης ἐβόα), καὶ βλέπων ἔστη τοῦ δρόμου Ἥλιος, φαίνειν μὴ σθένων, σοῦ πάσχοντος; Δέσποτα ὑμολογῶ, προσκυνῶ τὸ θεῖον κράτος σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἀρρήτῳ κηῖσει σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἠξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ρῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμῶ σε αἶψὴν πολυύμνητον.

Ραθύμως τὸν βίον μου ἐκδπανήσας, ἄκαρπος ἔμεινα, καὶ προῦμαι τὴν δίκην, καὶ τῆς γεέννης τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· ἢ πῦρ τεκοῦσα, Παρθένε, τὸ ἄστεκτον, πρόστηθι, ρῦσαι με πυρὸς τῆ μεσιτεῖά σου.

Ἐμὲ τὸν βιώσαντα ἐν ἀμελείᾳ, καὶ παραβλέψαντα τοὺς ἀγίους σου νόμους, καὶ τὰ σεπτὰ σου Σῶτερ ἐντάλματα, οἰκτεῖρον, σῶσον

διὰ τῆς Τεκούσης σε, ὡς εὐεργέτης Θεός, καὶ πολυέλεος.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«Ἐπταπλασίως κάμινον τῶν Χαλδαίων ὁ Ὑρᾶννος τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισώ έντας τούτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Ῥίξης Χριστέ ἐβλάττησας Ἰεσοσαὶ σωματούμενος, καὶ ρίζοτομεῖς τὴν ἐκφυεῖσαν ἀκανθαν Ἀδὰμ παραβάσεως, στέφος φορῶν ἀκάνθινον· ξύλῳ δὲ παγείας, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου ἰάσω βλαστήσασαν κἀραν, καὶ τοὺς μέλποντας σώξεις. Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁδυνηρῶς στενάζουσα, μητρικῶς ἀλαλάζουσα, καὶ τὴν ἐκ τῶν σπλάγγχνων συνοχὴν μὴ φέρουσα, σταυρῶ ἐνητένιζες, τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρὸς, Τέκνον, ἐκβοῶσα, τί τὸ ὄραμα τοῦτο; πῶς πάσχεις ὁ τῆ φύσει ἀπαθῆς; πάντως θέλων τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων φοβραῶς ἐλευθερῶσαι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Νενεκρωμένην ζῶωσον, συμπτωθεῖσαν ἀνάστησον, τετραυματισμένην τὴν ψυχὴν μου ἴασαι, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα πράννον Παρθένε, καὶ βοῶντά με σῶσον. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-

τε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὁ Ἀγασθὴς κραυγάζω σοι, Μνήσθητί μου Φιλάνθρωπε κλαίω ὡς ἡ Πόρνη, καὶ βοῶ σοι, Ἡμαρτον, ὡς πάλαι ὁ Ἄσωτος· μετανοοῦντα δέξαι με τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκου, προθύμως ἵνα μέλπω. Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰκετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε πανύμνητε, μετὰ τῶν ἀπείρων νοερῶν Δυνάμεων, Μαρτύρων, Ὁσίων τε, καὶ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ποιήσον πρεσβείαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει ἐνθέως μελωδούντων. Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάρδιον.

Πάτρεσσάς μου Δέσποτα τὰς πληγὰς, πληγωθεὶς καὶ αἱμάξας τὰς χεῖράς σου· καὶ πρὸς ὁδοὺς βαίνειν σωτηρίους ὡς ἀγαθὸς κατεθύνας με Κύριε, πόδας ὀρυχθεὶς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, οὗς πάλαι οἱ γενάρχαι βαδίζοντας ἰδόντες, ἐν Παραδείσῳ κατεκρύπτοντο.

Σταυροθεοτοκίον.

Φυγοῦσαν τὰς ὀδύνας τὰς μη-

τρικάς, τῷ καιρῷ τῆς λοχείας Μακρόθυμε, ἐν τῷ σὲ νῦν πάλει ἔκουσίως προσομιλεῖν, καὶ ἄλγος καλυφίστασθαι, ἡλγησα τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν ψυχὴν, ὀδύνης ἐπληρώθην· ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόβροχτον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν κατῆλλε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς γενομένος ἀνθρώπος. Διὸ τὴν ἄχραντον Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν. Τροπάρια.

Θεῖα κλίνη Σολομῶν, ἣν κυκλοῦσι δυνατοὶ νῦν ἐξήκοντα, ὁῖται τῆς Θείας γραφῆς, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐπανεπαύσατο, ταῖς μυριάσι με αἰεὶ Δαιμόνων κλισούμενον, ἀτρωτον φύλαξον, τῇ δυνάμει σου ἀγνή Ἀειπάρθε.

Φρίττω σου, μόνη Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν, καὶ δέδοικα, ὀλος κατάκριτος, ἠπορημένος ὑπάρχων Κύριε· διὸ πρὸ τέλους σοι βοῶ. Διὰ τῆς Τεκούσης σε, φείσαι καὶ σῶσόν με, ἐλεῆμον, ἀγαθὴ καὶ Φιλάνθρωπε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ράβδος τὸν τίμιον σταυρόν σου προετύπου Σωτήρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παραδείσῳ ποτε τὸ ξύλον τῆς γνώσεως ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ τὸν σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάζσαντα τῷ

κόσμῳ

κόσμῳ τὴν ζωὴν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε βρώσει φαγόντα τὸν Ἄδὰμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν. Οὐ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστέ ὁ Θεὸς, ὁ τῷ πάθει σου λύσας τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας σου.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικῆσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν αἰωνίου τῆς ζωῆς. Τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτόθητε, βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εὐλόγω προσπηγνόμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν ἀσπόρως ἡ τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἀδικον; πῶς θνήσκεις ὁ ἀθάνατος ὡς ἀνθρώπος; λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δοξασον ταύτην, Δόγε, τῇ ἐγέρσει σου.

Τῆς ΤΕΤΑΡΤῆς ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος πλ. Δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὺ τοῦ Παρακλήτου τῇ ἀγγελίᾳ τοὺς Ἀποστόλους ἐφώτισας, καὶ φωστῆρας τέλεικας τούτους, τὴν οἰκουμένην αὐγάζοντας,

τῷ νοητῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεώς σου Δέσποτα· διὰ τοῦτο προσκυνούμεν τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα.

Κύριε, σὺ, τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, περιτειχίζων τὴν ποίμνην σου, ταύτην ἐξ ἐχθρῶν ἐπηρείας διασώξεις ἀστασίαστον· ἦν περ τιμῷ Σωτῆρ ὠνησάμενός σου αἵματι, τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου ἠλευθέρωσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁμοία.

Κύριε, σὺ τοῦ Ἱεράρχου ταῖς θείαις πανευπροσδέχοις δεήσεσιν, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ πάσης ἐλευθέρωσον κακώσεως, καὶ ἐπηρείας κακῶν, τοὺς δούλους σου Φιλάνθρωπε, τοὺς ἐν πίστει προσκυνούντας τὸ κράτος σου τὸ ἀνείκαστον.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς οἱ Ἀπόστολοι πολήσαντες, σκύβαλα ἠγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδίσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασιέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ἁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε ὅτι παρέχεις ἡμῖν δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Εἴτις ἀρετῇ, καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· εἴρεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν

κλίμαχα

κλίναντα οὐρανοὺς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σέ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφήν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. Ὡν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί ἡμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Νύμφην σε παρθένον ἐκήρυξαν τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιωθέντες κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος ἁγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος σωματικῶς κατεσκήνωσε τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὔσης χάριτος.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα

Ἀποστολικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ωs φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ ὁδηγοὺς τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὰς ἀπαρχάς, τοὺς βίλους ὑμνήσωμεν Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν ἥλιον πᾶσι τῆς δοξῆς ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριᾶδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν. Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Ὁμοιον.

Εἰς τὰ πέρατα πάντα διαδραμῶν, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος ὡς ἀληθῶς, τοῦ κόσμου, πανεύφημοι τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι τρανώς ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν ἄγνοιαν εἰς γνώσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδώλων τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο δεόμεθα. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν.

Εκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε· σκέπην καὶ γὰρ σε πάντες, καὶ προστασίαν θερμὴν κεκτῆμεθα, καὶ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ λαβρῶντες, αἰεὶ προσπίπτομεν· ὃν ἐκδυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Φωστῆρες ὦφρητε λαμπροί, Χριστοῦ Ἀυτόπται, διὰ παντὸς πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦντες, καὶ σοβοῦντες τὸ σκότος τῆς πολυθείας, τῷ φέγγει τῆς εὐσεβείας τῶν διδαχῶν. Διὸ με, τὸν ἐν τῷ σκότει τῶν ἡδονῶν ἀδεῶς πορευόμενον, φωτίσατε φωτὶ τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, θεοφόροι Ἀπόστολοι. Ὁμοιον.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ παραγγελίας, ὡς βησαυρὸν πλουτοποιὸν, πιστῶς λαβόντες, οἱ Ἀπόστολοι

στολοι ὠφθησαν πᾶσιν εὐεργέται, πτωχείαν ἀποσοβοῦντες δαιμονικήν, καὶ πάντα καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ. Πρὸς οὓς πάντας βοήσωμεν, Πλουτίσατε καὶ ἡμᾶς ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν, πενομένους, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν νῦν ὡς ἀκυβέρνητον ποντουμένην Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ φανείσθαι ὑπεραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα τὸν λιμένα τὸν εὐδίον, ἵνα πιστεὶ κραυγάζω σοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄρεσιν· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴ σαγήνη τῶν λόγων τῶν Θεϊκῶν, ὡς ἰχθύας ζωοροῦντες, τοὺς λογικοὺς, τούτους προσηγάγετε ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν· καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. Ὅθεν συνελθόντες, καταχρέως τιμῶμεν, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρασι δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικὸν ὄμοιον.

Οικουμένης φωστῆρες ἀειλαμπεῖς ἀνεδείχθητε· πιστεὶ μαρτυρικῇ, ὄλην ἀναλέμενοι τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ τοῦ Πνεύματος, Ἅγιοι, τὰς ψυχικὰς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύνετε· δέον καὶ κρατῆρες νοητοῖ τοῖς ἀνθρώποις, προχέοντες ἰάματα, ὡς περ νάματα, ὠφθητε, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφρασι δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. «Χορὸς με σώζεις τῶν σφαλῶν Ἀποστόλων.»

Ἦχος πλ. Δ'. Ὁδὴ Ἁ. Εἰρμός.

«**Γ**ράν διδοεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα. Ἐν Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄτωμεν.»

Τροπάριον.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτειοδῆς, Φωτὶ τῷ μεγάλῳ παριστάμενος, τὴν ἐμὴν ζωφώδη καταύγασον καρδίαν καὶ σωτηρίαν πρὸς τρίβους ὁδήγησον.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται καθὼ Θεός, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας σαρκοφόρος, Μήτηρ ἁγνή, προέρχεται, σώζων εὐσπλαγχ-

εὐσπλαγγία τοὺς ὑπαχθέντας κα-
κία τοῦ ὄφους.

Καν. τοῦ ἁγ. Νικολάου ὁ ἡ' Ἀκροστ.
Σοὶ Νικόλαε ὄγδοον πρέπει μέλος,
Ἰωσή. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Σὺν ταῖς χορείαις τῶν ἄνω
Δυνάμεων, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ
Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς
ἐπὶ γῆς πιστῶς ἐξαιτουμένους σε,
παντός πειρατηρίου χάλεπου, Νι-
κόλαε περίσωζε, λύσιν ἐξαιτούμε-
νος ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Οἱ σὲ προστάτην πλουτοῦντες
Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς πί-
σται σοι κραυγάζομεν. Νῦν πρό-
φθασον ἡμᾶς μεγάλως κινδυνεύ-
οντας, Δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβου-
λαῖς, φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε,
ὅπως ἀναψύξεως τυχόντες, εὐφη-
μῶμέν σε.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δίχα τῆς φύσεως τέ-
τοκας τὸν νομοδότην καὶ Θεόν,
ἄνθρωπον γενόμενον· αὐτὸν ὡς ἁ-
γαθὸν ἰκέτευσ, Πανάμωμε, ἡμῶν
τάς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βεῶν-
των πάντοτε· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ Γ'. Εἰρμός.

« Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προ-
στρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ
φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ
σε τὸ πνεῦμά μου. »

Τροπάριον.

Σθένος περιζώσατε, ἐξασθενή-
σασιν πάθει καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐ-
μὴν καρδίαν, τοῦ Σωτήρος Ἀ-
ποστόλοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με, κήσασα ὑπερφυῶς,

ἁγνή Δέσποινα, τὸν Αὐτρωτὴν
πάντων καὶ Δεσπότην, καὶ Σωτή-
ρα καὶ Κύριον.

Καν. τοῦ ἁγ. Νικολ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἴνα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶ-
μέν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν χεῖρα
βοηθείας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοι-
μήτοις ἐντεύξεσι, τοὺς καθ' ἡμῶν
ἐπεγειρομένους πειρασμούς, δυ-
σωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Λύσιν δωρηθήναί μοι ἀμαρτι-
ῶν, Ἁγνή αἰτήσαι τὸν Ἀγαθόν,
καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ χάλεπων περι-
στάσεων.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

Ἐισακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκο-
νομίας σου τὸ μυστήριον, κατε-
νόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά
σου τὴν Θεότητα. »

Τροπάριον.

Ἐραιώθητε Ἐνδοξοὶ, θείαις ἀγ-
λαταῖς καλλωπιζόμενοι, καὶ ἀκτίσι
πυρσευόμενοι τοῦ ὑμᾶς φωστήρας
ἀναδείξαντος.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λό-
γον ἐκ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας·
ὄλεν ὄφθης ὑπερέχουσα ποιημά-
των πάντων, Κόρη Δέσποινα.

Καν. τοῦ ἁγ. Νικολ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἀπὸ πλήθους πταισμάτων μου,
πλήθει περιπέπτωκα δεινῶν Ὀλί-
ψων· σπεῦσον Ἁγίε βοήθει μοι,
τὸν Ἀγαθοδότην ἐκμιμούμενος.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαιόμεναι, ζῶν ἐν
ἀμελείᾳ, καὶ ἀπολλύμενος· τῇ
πρεσβείᾳ σου Νικόλαε, πρὸς με-
τανοίαν με χειραγώγησον.

Θεοτοκίον.

Γεωργεῖν με νοήματα, Ἀχραν-
τε, οὐράνια ἐνδυνάμωσον τῇ ψυχῇ
μου, καὶ κατεύθυνον πρὸς ζωῆς
εἰσόδους τὰ κινήματα.

Ὡδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Θ**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύ-
ριε σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴ-
δαμεν.»

Τροπάριον.

Σπενούμενον πολλοῖς πλημ-
μελήμασι, σωτηρίας πρὸς πλά-
τος ἰθύνετε, ὡς κυβερνήται Ἀπό-
στολοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου Θε-
ράπευσον, ἢ τεκοῦσα πάντων τὸν
ἰώμενον τὰς νόσους, πάναγνε Δέ-
σποινα.

Καν. τοῦ ἁγ. Νικολ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δυνάμωσον ἡμᾶς ταῖς πρεσ-
βείαις, Ἱεράρχα, τηρεῖν τὰ προ-
στάγματα Χριστοῦ τοῦ μόνου Θε-
οῦ ἡμῶν.

Θ Μύροις παροικήσας Νικό-
λαε, εὐωδίας θείας ἡμᾶς πλήρω-
σον, τοὺς εὐσεβῶς εὐφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωηρόντων ἀνά-
πλεως οὐσα Κόρη, πάντας ἡμᾶς
πότισον, εὐσεβοφρόνως ὑμνοῦν-
τάς σε.

Ὡδὴ ς'. Εἰρμός.

«**Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύρι-
ον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς
θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου
ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ
προσῆγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἴω-
νάς, ἐκ φοβᾶς με ἀνάγαγε.»

Τροπάριον.

Συσσεΐσαντες προσευχῶν ἐπι-
κλήσει, κατεστρέψατε ναοὺς τῶν
εἰδώλων, Μύσται Χριστοῦ· ἀλλὰ
δέομαι πίστει, τὰ τῆς ψυχῆς μου,
συντρίψατε εἰδώλα, καὶ δεῖξατε
Θεοῦ ναόν, τὸν πολλαῖς ἁμαρτί-
αις ὑπεύθυνον.

Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον, ὡς καθαρῶτατον
κρίνον, ὡς εὐωδὲς σε ὁσφράδιον
Κόρη, ὁ Ποιητὴς ἐξ ὠραίων κοι-
λάδων τῶν κοσμικῶν ἐκλεξάμε-
νος, ὥκησε τὴν μήτραν σου, καὶ
σαρκωθείς, εὐωδίας τὸν κόσμον
ἐπλήρωσε.

Κανὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Παράδεισος ἡ καρδιά σου ὠ-
φθη, ζωῆς ξύλον κεκτημένη ἐν
μέσῳ, τὸν Λυτρωτὴν· ὃν δυσώπει
ἀπαύστως, τοῦ Παραδείσου ποιη-
σαι οἰκήτορας, Νικόλαε, πάντας
ἡμᾶς, τοὺς θερμόν σε προστάτην
πλουτήσαντας.

Ραθύμως μου τὴν ζωὴν δια-
νύων, ἀδεῶς ἐξαμαρτάνω ὁ τάλας,
καὶ τὴν ἐκεῖ ἀπαραίτητον κρίσιν
κατανοῶν, ἀγωνία συνεχόμαι. Οἰ-
κτείρησόν με ὁ Θεὸς, Νικολάου
πρεσβείαις, ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ὑψηλοῦ Βασιλέως,
καὶ πυρίμορφος γεγένησαι Ὀρό-
νος, τῶν Χερουβὶμ ἀνωτέρα, Παρ-
θένε, καὶ Σεραφίμ ὑπὲρ νοῦν χρη-
ματίσασα· ἐντεῦλέν σε πᾶσα πνοὴ
ὡς Μητέρα δοξάζει τοῦ Κτίσαντος.

Ὡδὴ ζ'. Εἰρμός.

«**Π**αῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ
κατε-

κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον, βοῶντες. Εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Νῦξ με συνέχει ἀμελείας, καὶ καλύπτει με ὀμίχλη ἀμαρτίας· φῶς τοῦ κόσμου σοφοὶ Ἀποστολοὶ δειχθέντες, καταυγασθῆναι σπέυσατε τὴν ζοφώδη μου καρδίαν.

Θεοτοκίον.

Θρος κατάσκιον προβλέπει, ἀχειρόμητος ἐξ οὗ ἐτήθη λίθος τὴν λιθώδη διὸ κατάνυξον ψυχὴν μου, πεπωρωμένην Δέσποινα, ταῖς πικραῖς ἐλιθωνίαις.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εβλυσας βεῖρα διδαγμάτων, τῶν αἰρέσεων ξηραίνων τοὺς χειμάρρους, καὶ Πιστῶν τὰς ψυχὰς πλουσίως καταρδεύων, ἱερουργε Νικόλαε· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν.

Ισχυσας, στένει τῆς Τριάδος δυναμούμενος, τὰ ξόανα τῆς πλάνης ἀφανίσαι· διὸ πιστῶς σε λιτανεύω, τὰ τοῦ νοός μου εἰδῶλα ἐμπαθῆ μείωσον, Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Εστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ἀποτεκοῦσαι· δυνάμει Ἄγνη, τὰ πάθη θανάτωσαι τοῦ ταπεινοῦ μου σώματος, καὶ ζωῆς με ἀξιῶσαι.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκασσε· δυνάμει δὲ κρείττονι περισώ έντας τοῦτους ἰδῶν. Τὸν Δημιουργὸν καὶ

Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Σαλευομένην πάθει τὴν ψυχὴν μου στηρίζατε, οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀρραγεῖς θεμέλιοι, οἱ στυλοὶ οἱ ἄσειστοι, τὰ τῶν Πιστῶν προπύργια, οἱ σαγγενεταὶ τῶν ἐν βυθῷ ἀπωλείας, οἱ εὐδαῖοι λιμένες, οἱ ἀει μελωδοῦντες. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οτι παιδρὰ ἐν κάλλεσιν, ἀρετῶν ὠφθης Πάναγνε, τὴν κάλλοποιόν τοῦ Πλαστοουργοῦ εὐπρέπειαν ἐν μήτρα ἐχώρησας. Ὅν ἐκτενώς ἰκέτευε, τὴν ἐν ἀμαρτίαις τῶν παθῶν συσχεθεῖσαν ψυχὴν μου, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἀρχαῖον ζητοῦσαν, ἀγνή, εὐπρεπεστάτως λαμπρῶναι εἰς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

Οἱ θεοδρόμημονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες, ἐκραύγαζον. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Τροπάριον.

Δελαμπρυσμένος, Θεόφρον ὁ Ἱεράρχα, ταῖς φωτοβόλοις ἀκτίσι τῆς τρισηλίου Θεότητος, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, ἐβόας, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ικετηρίαν προσάγαγε τῷ Κυρίῳ, κατοικτειρήσαι καὶ σώσαι τοὺς ἐπὶ σοὶ καταφεύγοντας, Παναγία Παρθένε, ἀνθρώπων βοήθεια.

Ῥδὴ

Ἦδη Θ'. Εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν διό σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάριον.

Λεόντων ψυχοφθόρων, σθένει Θεοῦ, οἱ συνθλάσαντες μύλας Ἀπόστολοι, ὑπὸ Χριστοῦ ἄρχοντες κατέστητε ψαλμικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ πνεύματι ταύτην ὑποτάττοντες εὐσεβῶς· διό μου τὰς ἀτάκτους κινήσεις τῆς καρδίας νόμῳ τῷ βεῖω ὑποτάξατε.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχὴν μου πάθει δεινῷ, ἡ τεκοῦσα Θεὸν ὑπεράγαθον, ὡς συμπάσης ἴασαι, καὶ λύτρωσαι τῶν αἰὲν κολαριζόντων Ἀχραντε, καὶ ἐπεμβαινόντων μοι δυσμενῶν, σωζόμενός σε ὅπως προθύμως μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Εἰρμός.

«Κυρίως Θεοτόκον σε ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σε μεγαλύνοντες.»

Τροπάριον.

Ὡς ῥύστης τῶν ἐν θλίψει σε λιτανευόντων, ῥῦσαι με πάσης κακίας, Νικόλαε, τῶν ὄρωμένων, παμμάχρ, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὔσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν

μου τοῖς πάθεσιν, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ αἰὲν δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων, Ἀποστολικά.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἠγγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ Διαβολοῦ τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νικηταὶ γινόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΤΗ: ΠΕΜΠΤΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Προσόμοια Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Ὁ Ἀγγελὸς σου Κύριε.

Λαὸς ὁ ἀνομώτατος μέτον κα-

τέκρινεν

τέκρινεν ἀνόμων, Ἰησοῦ μου γαυρωθῆναί σε, τὸν Κύριον καὶ Κτίστην τοῦ παντὸς κόσμου· καὶ ὀρώσα τὸ τόλμημα, ἡ γῆ ἐπέλετο ἅπαντα, πάντων Ποιητὴν σε δεικνύουσα Δέσποτα.

Νόμου κατάρτας ἅπαντες λυτρούμεθα καὶ ἐγκλημάτων· ὁ γὰρ νόμου πέλων Κύριος ἀνυψώθη ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, εὐλογίαν πηγάζων ἀνελλιπῆ, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσιν αὐτοῦ τὰ θεῖα παθήματα.

Ἔτερα Στιχερὰ τῆς Θεοτόκου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Θεοτόκε Δέσποινα. Χαῖρε τὸ σκῆπτρον Δαβὶδ. Χαῖρε πύλη οὐράνιε. Χαῖρε βᾶτε ἀσπλεκτη· Χαῖρε ὄρος κατὰ σκιον. Χαῖρε λυχνία. Χαῖρε Πανάχραντε. Χαῖρε ἡ στάμνος. Χαῖρε παλάτιον. Χαῖρε πανάμωμε, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε λαβίς. Χαῖρε θεῖα τράπεζα. Χαῖρε τοῦ κόσμου ἐλπίς.

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα.

Ἰψώθης ἐν Σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. Δοξάζομέν σου τὰ παθήματα.

Επάγης ἐν σταυρῷ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἠνοιξας Παραδείσου τὰς πύλας. Δοξάζομέν σε, Λυτρωτὰ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τὸν ἄγιόζετο, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν προσευέσκατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Θρώσά σε σταυρούμενον, καὶ θανατούμενον ἢ Θεοτόκος, Οἶμοι! ἐκραύγαζε, πῶς τὰς ὀδύνας φέρεις γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου· ὁμῶς ὑμολογῶ σε· θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ΤΗ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: ΠΡΩΙ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν Ἁ. Στιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. Δ'.

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγόν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν. Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σάρκωθείς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ αἶνὸ Ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνεται. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνηστῆτί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μέσῳ δύο ληστών, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρός σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουριζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεός δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἐννοιᾶν ἐκ σου Σεμνῆ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν καχοῦργων ὀρώσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς θρηνοῦσα ἐβόας. Οἶμοι!

Τέκνον

Τέκνον ἐμὸν, τίς ἢ θεία καὶ ἀφα-
τος οἰκονομία σου, δι' ἧς ἐζώω-
σας τὸ πλάσμα σου! Ἄνυμνῶ
σου τὸ εὐσπλαγγχον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν ἕτερα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θ σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγα-
θός, τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀ-
ναλαβὼν, μόνε Ὑπεράγαθε, ἀνα-
μάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὐ-
σπλαγγχε τὸ κράτος κατέλυσας,
καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα τὸν κό-
σμον διέσωσας· ὄθεν Ζωοδότα, τὴν
πεσοῦσαν ψυχὴν μου οἰκτείρησον,
δέομαι, ὅταν κινήσῃ τὰ ἔργα μου,
Δικαιοκρίτα φιλόανθρωπε, καὶ δός
μοι πανοικτίρμον ὁ Θεὸς τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν ὡς εὐσπλαγγχος,
ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν.

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ ξύλον θά-
νατον ἤθλησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς
γῆς ξύλον ζωῆς ἐβλάστησε· τοῦ
πρώτου καὶ γὰρ φαγόντες ἀρθαρ-
τοὶ ὄντες, φαρτοὶ γεγόναμεν·
σγόντες δὲ τοῦ δευτέρου τῆς ἀ-
φθαρσίας κατετροφήσαμεν· ἐν τῷ
Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστὸς τὸ γέ-
νος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν
βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμά-
των δὲ τῶν σῶν βροτοὺς ἐλέωσας,
τοὺς βρώσει δὲ φαρέντας ζῆτων
κατήλθες ὡς ὑπεράγαθος· ἐβόα
πάλαι ἢ Ἄμεμπτος ἐν κλαυμῷ,
Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον ἐν
Σταυρῷ, ὃν ὄρωσα νεκρούμενον,
δακρῶν ἔρρει κρουνοὺς, τὰς σφει-

καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγα-
λύνουσα.

Μετὰ τὴν Γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν.

Θεώσεως ψευθεῖς ὁ γενάρ-
χης ἐλπίδος, φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐ-
τοῦ πᾶσιν αἰτίος ἄφθι· σὺ δὲ διὰ
Σταυροῦ σου ζωὴν πηγάζεις ὡς
Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπά-
γης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσης κατὰ-
κριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστέ
τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον.

Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται
σήμερον αὐτὴ ἡ σικητή· ἐν ταύτῃ
γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλον-
ται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χο-
ροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ
τῶν Ἀλλοσφόρων. Αὐτῶν ταῖς πα-
ρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον

Θαύματος καινοῦ! ὦ φρι-
κτοῦ Μυστηρίου! ἐβόα ἢ Ἀμνάς,
τὸν Υἱὸν καθορῶσα ξύλῳ Σταυροῦ
παγέντα. Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ ἀ-
θάνατε; πῶς νεκρὸς ὄρασαι, καὶ
γῆν σαλεύεις ὡς παντοδύναμος;
ἀλλὰ ὑμῶ σου τὴν φρικτὴν, καὶ
θείαν συγκατάβασιν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.
Πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν Σταυρὸς
πέλει. Ἀμήν. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὁδὴ Ἀ. Εἰρμός.

«**Σ**ταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπ'
εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέ-
τεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν
δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐ-

ρους

ρους διαγράψας τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄτωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τροπᾶριον.

Παλάμας θείας Σταυρῷ Ἰησοῦ ἀπλώσας, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες χειρῶν σου τὸ πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας χειρὶ τῆ κραταιοτάτῃ, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων. Διὸ ἱστοί ἄσωμεν τῷ μεγέθει σου, ὅτι δεδοξασται.

Σταυροθετοακίον.

Ὡς ἐβλεπέ σε σταυρῶν, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἠλούμενον ἢ ἄμειπτος, ὄδυρομένη ἔλεγε. Τί τοῦτο τέκνον ἐμόν; τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ ἀπολάσαντες πολῶν σου δωρημάτων; πῶς ὑπίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ, εὖσπλαγγνε καὶ μακρόθυμε, οἰκονομία φρικτῇ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀρματηλάτην Φαραὶ ἐβόησε.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἰρέσεως ἀποτροπὴν φέρει· σάρακα γὰρ γενόμενον ἀναλλοιώτως, ἔτεκες τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννήτορ, τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἰδίον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ, παρρησίαν ἔχουσα πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρί συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι, Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον τὸ ἀκατάληπτον κατανοεῖν

ὄντως ἀτονεῖ Πανύμνητε· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι εὐδόκησε, φύσσει διτταῖς γνωριζόμενος.

Ἦδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ράβδος** εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ἰερέα· τῇ σειρευούσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίαν νῦν ἐξήνθησε ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.»

Τροπᾶριον.

Μέλινα κόσμον μετημφιάσθη, ὄρων ὁ ἥλιος ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διεβράβησαν πέτραι, καὶ γῆ φοβῶ πᾶσα ἐφριξε, μόνη Σωτῆρ, εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Σταυροθετοακίον.

Νομίμων δίχα τῶν ἀνθρωπίνων, σὲ Τέκνον ἔτεκον· καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλω μέσον ἀνόμων, τὸν μόνον νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; Ἡ Θεοτόκος ὀρηνωδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον, οὐλὰς καὶ τύπους ἐξαλείφουσα τῆς ἀμαρτίας, μόνη Θεογεννήτορ πανάμωμε.

Ρῆσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν Προφητείας, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα θεηγορίας, μόνη εὐλογημένη, Πανάμωμε.

Σοῦ

Σοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεὸς γαστέρα κατασκηνώσας, ἐπαρκώθη Θεομήτωρ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Εἰσακήκοα**, Κύριε, τῆς οικονομίας σου τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδοξασά σου τὴν Θεότητα.»

Τροπάριον.

Τῷ σταυρῷ σου Παράδεισος Σῶτερ ἀνεψύχθη, καὶ ὁ κατάκριτος, εἰσφίσηται πάλιν ἄνθρωπος, τὴν σὴν μεγαλύνων ἀγαθότητα.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος ἐκήχτας τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα παντέλειον, καὶ Σταυρῷ, Κόρη πανάμωμε, τελειοῦντα πάντα ἀγαθότητι.

Καν. τῆς Θεοῦ. Σὺ μου Χριστὲ Κύριε.

Μετὰ Θεόν, σὲ προστασίαν κεκλήμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ Θεοῦ ἐχρημάτισας, τοῦ ποιητοῦ καὶ δημιουργοῦ, καὶ τὴν ἡμετέραν μορφήν λαβόντος Πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῇ θεῖᾳ σου δόξῃ δοξάσαντος.

Ὡς ἐκ φυλῆς τοῦ Βασιλέως ὑπάρχουσα, τὸν τῶν ὅλων κατεξουσιάζοντα Λόγον Θεὸν τέτοκας ἡμῖν, σάρκα γεγονότα, καὶ μέναντα ἀναλλοίωτον· διὸ σε Θεοτόκον ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε, δοξάζομεν.

Νῦν τὴν ὄψρην, τῶν ἀθετούντων κατὰ βλάβε τῆς εἰκόνας, Κόρη,

τὴν προσκύνησιν σοῦ τῆς σεπτῆς, καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας καταφαιδρυνον, μόνῃ Πανύμνητε.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ὁ** σοῖς ἀειπρόριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Καταστολήν ἀρθαρσίας τοὺς γυμνωθέντας ἡμᾶς ἐνδύσαι ἐσιέμενος, ἀπεκδύλης καὶ σταυρῷ ἐξετάθης, καὶ ἐγύμνωσας ἐχθροῦ, Χριστέ, τὰ πανουργεύματα· διὰ τοῦτο σοῦ τὰ παθήματα δοξάζομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενοσχήοτας, Παρθένε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἡμᾶς ἰάτρευσας, κύησασα τὸν Σωτῆρα, Ἰατρόν τε τῶν ὅλων, καὶ ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ τραυματισθέντα Ἀχραντε, τὸν παρέχοντα ἀρθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καν. τῆς Θεοῦ. Ἰνα τί με ἀπόσω;

Ἀπειράνδρος, Παρθένε, τὸν ἀπειρορίστον φύσει Θεότητος, ἀνδρωθέντα Λόγον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀθρώπους, συνέλαβες, ἐξ αἱμάτων Κόρη παρθενικῶν διαπλασθέντα, ὑπὲρ λόγον, καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Ἐραιώθης, Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου ἀχράντοις κάλλεσι καὶ τῆς πρώτης Εὐας περιέστειλας αἰσχρὸς τὸ δύσμορφον, τὸν

Χριστόν

Χριστὸν τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας χαρίζομενον τοῖς σέ γεραΐρουσιν.

Οἱ σέ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ ἐγκαυχώμενοι, σέ μακαρίζομεν· σὺ γάρ, Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάξεις εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀγαλλίαν.

ᾠδὴ ε'. Εἰρμός.

«**Ν**οτίου θηρὸς ἐν σπλάγχχοις, παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπαζωγράφησε, τοῦ σαρκί προσταγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρω Ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.»

Τροπάριον.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐν τόπῳ Κρανίου, μέσον γῆς, καὶ τὴν ἐν μέσῳ Παραδείσου ἐκθλαστήσασαν ξύλω πληγὴν ἰάσατο· ὁ γὰρ Μεσσίας Ἰησοῦς, μέσον ἀκόμων, μόνος δίκαιος, ληστῶν κρεμάμενος, ἐαυτῷ συνανύψωσεν ἅπαντας, καὶ τὸν ἐξ ὕψους πεσόντα εἰς χάος ἀπέρριψε.

Σταυροεστοχίον.

Ρομφαία τὴν σὴν διήλθε καρδίαν, καθορώσης σὸν Υἱὸν Ἀχραντε Κόρη, ἠπλωμένον ἐν ξύλῳ, καὶ πάθη φέροντα, καὶ λόγῃ θείαν πλευρὰν ἐξορυττόμενον θελήματι, καὶ κατασφάττοντα ἐν αὐτῇ τὸν πολέμιον δράκοντα· ὅθεν Ὁρηνοδοῦσα μητρικῶς, τοῦτον ἐμεγάλυνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«**Π**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε, θέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσάν μου ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.»

Τροπάριον.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργὸν ἐπὶ σέ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Θεὸν τεχνέοντα ἐκ σοῦ ἐπέγνωμεν Θεοῦνόμευτε· ὃν ἐξιλέωσαι νῦν ἡμῖν, ὡς ἰσχύουσα, τοῖς πίττει κραγάζουσι, δωρηθῆναι λύσιν τῶν πταισμάτων Παναμώμητε.

ᾠδὴ ζ'. Εἰρμός.

«**Ἐ**κνυσον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοδόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερῦμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Τροπάριον.

Οτε ἐρήπλωσαι ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ κατὰ περ ἄμπελος, Λόγε τοῦ Πατρὸς, γλεῦκος ἀπέσταξας μυστικόν, παύων τὴν μέθην τῆς παραβάσεως, καὶ πάντας εὐφραίνων τοὺς εἰδότας σε Θεὸν καὶ Κτίστην ἐκουσίως πάσχοντα, καὶ σώζοντα τοὺς ψάλλοντας· Ὁ ὑπερῦμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

38 Σταυρο-

Σταυροθεοκίον.

Λύπης πεπλήρωμαι, ὁρῶσά σε
γὰρ ἀδίκως πάσχοντα· τέτρωμαι
ψυχὴν, λόγχη τρωέντος σου τὴν
 πλευράν· ἢ Θεοτόκος ἐβόα κλαί-
ουσα, καὶ ὀδυρομένη μόνῃ Δέσποι-
να. Ἦν ἐπαξίως πάντες μακαρί-
ζομεν, καὶ εὐσεβῶς κραυγάζομεν.
Ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ
ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καν. τῆς Θεοτ. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται Δαβὶδ τοῦ
Θείου ἢ Θεῖα πρόβόρησις· λιτανεύ-
ουσι ἄνωγες, τῷ σὺ προσώπῳ Θεο-
γεννήτορ ἀγνή, οἱ κεκτημένοι τὸν
πλοῦτον τῆς χάριτος, καὶ εὐλο-
γοῦντες Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς
τοῦ Θεοῦ, διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ
γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κό-
σμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων
τοὺς πιστοὺς κραυγάζοντας. Εὐλο-
γητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Κυρίαν σε Δέσποιναν, καὶ Θεο-
τόκον πάντες δοξάζομεν· διὰ σοῦ
γὰρ ὁ Πλάστης τὴν σωτηρίαν τῇ
εὐσεβείᾳ σαφῶς ἐβράβευσε, καὶ
διὰ τοῦτο συμφώνως κραυγάζο-
μεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ῥοδὴ Π'. Εἰρμός.

«**Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες τῆς Τριά-
δος ἰσαριθμοί, Δημιουργὸν Πατέ-
ρα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὸν συγκατα-
θέντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό-
σον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦ-
τε τὸ πᾶσι ζῶν παρέχον Πνεῦμα
πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Τροπᾶριον.

Εὐλογεῖτε ξύλον, δι' οὗ πᾶσα
ἠφάνισται ἢ ἐν Ἰδαμ δολία ἀρὰ
φρεῖσα, βρώτει πονηρὰ τοῦ ξύλου·
καὶ Χριστὸς ὑψοῦται ὁ ὑπεράγα-
θος, ὁ ἀνυψωθῆναι ἐν τούτῳ ἐθε-
λουσίως ἀρετιστάμενος δι' εὐσ-
πλαγγίαν.

Θεοτοκίον.

Νοστήν νεφέλην, καὶ σκηνὴν
ἀγιάσματος, ὄρονον Θεοῦ καὶ πύ-
λην, φωτὸς λυχίαν, καὶ ἀνατο-
λὴν τοῦ Λόγου, οἱ πιστοὶ σε πάν-
τες κατονομάζομεν, Πάναγνε Παρ-
θένε, τοῦ πάντα τεκτενημένου Μή-
τηρ ὑπάρχουσα εὐλογημένη.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός.

«**Ε**πταπλασίως κάμινον τῶν
Καλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσε-
βέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει
δὲ κρείττονι περισωθέντας τούτους
ιδῶν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρω-
τὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,
Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπᾶριον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας ἐνδι-
αίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς Παρ-
θενίας καλλογαῖς ἀστράπτουσα,
καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεο-
τόκον σε ἀληθῆ καθομολογοῦν-
τας ἐκ ψυχῆς, καὶ βοῶντας. Οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖ-
τε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένην, Πάναγνε, τὴν
ψυχὴν μου τοῖς πταισίμασι, καὶ
κατεσθαρμένην ἰοβολοῖς δῆγμασι,
Θεὸν τὸν δυνάμενον ζωοποιεῖν τὰ
σύμπαντα, ἢ ἀπειρογάμως ὑπὲρ
φύσιν

φύσιν τεκοῦσα, ἀνάστησον βοῶσαν. Τερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερφυδοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥαὴ θ'. Βίρμος.

«**Θ** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρτα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.» Τροπάριον.

Πρωτάτως σε ὑφούντες Οἰκτίρμον, προσκυνοῦμέν σου λόγγην τε, καὶ τὸν Σταυρὸν, τὸν σπόγγον τὸν κάλαμον, καὶ τοὺς χερσὶ παγέντας καὶ ποσὶν ἁγίους ἤλους Δέσποτα, δι' ὧν εὖρομεν τελείαν ἄφρσιν, καὶ τῆς ἐν Παραδείσῳ διαγωγῆς ἡξιώθημεν.

Σταυροθετοκίον.

Φωτοειδῆς παστάς ἰθάλης, Παρθένη, τοῦ οἰκήσαντός σου τὴν ἄφθορον νηδύν, καὶ πάθος μακάριον καθυπομείναντας ἐδέλοντι, καὶ πᾶσι τὴν ἀπάθειαν παρασχόντες, δι' ἄρατον ἔλεος. Ὁ πιστεῖ προσκυνοῦντες, σέ εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Βίρμος.

«**Ε**ξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν διό σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.» Τροπάριον.

Νικῶσαν τὰς αἰρέσεις νεανικῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ἀνά-

δειξον, ἣν ὁ Χριστός, αἵματι τιμῆ τῷ ἑαυτοῦ, ὡς ἀγαθὸς ἐκτήσατο, κεχαριτωμένης, ὁ σὸς Υἱός· καὶ σῶσον ἐκ κινδύνων, καὶ τῆς ἐπικρατείας τῆς κατεχούσης ἡμᾶς Δέσποινα.

Σωτήρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειρὰς ταῖς σαῖς προσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατοροῖς, ὡς φέρουσα ἐν κολποῖς τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰωνῶν, Σταυρώσιμα.

Τοῦ Μωσέως ἡ ράβδος τὸν τίμιον Σταυρὸν σου προετύπου, Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου φιλόανθρωπε.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισός ποτε, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν· ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ, τὸν Σταυρὸν σου ἐξήνησε, τὸν πηγάζαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐνανάτωτε βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδὰμ, τὸ δὲ ἐξωσποίησε πιστεῖ σωέντα τὸν Ληστήν. Ὁ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας τὴν καθ' ἡμῶν μαρίαν τοῦ ἔχθρου, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς τῆς Βασιλείας σου Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι; Χερουβίμ, ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ, ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάζατε αὐτόν. Ἄγγέλους, ὅτι σὼμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις, ἐ-

γεργεῖ-

νεργείτε γὰρ τοῖς θαύμασι. Πολλά ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Σταυροθετοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὃ τῆ φύσει ἀθάνατος πῶς ἐν ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γέυεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρύψον τὸ φῶς σου, καὶ φρίξον ἤλιε, βλέπων τὸ τόλμημα· ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμαῖς, βλέπουσα σταυρούμενον Χριστόν, ὃν ἔτεκε.

Τῆ: ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ

Μαρτυρικὰ. Ήχος πλ. Δ'.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ρυθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια Κατανυκτικά.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δένδρῳ ἀκάρπῳ ὁμοίωμαι, σχῆμα ὡς φύλλα κενὰ, περικείμενος ἅγιον, καὶ πτοοῦμαι Δέσποτα, μὴ ἐκκόψης ἐκπέμψης με εἰς πῦρ τὸ ἄσβεστον καὶ αἰώνιον· ἀλλὰ παράσχου ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν,

ὅπως ἐνέγκω σοι ἐναρέτων πράξεων καρπὸν καλόν, καὶ ἀξιοθῆσωμαι τῆς Βασιλείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς σάρκα προλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἰς ἑστὴν Υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὅν ἰκέτευε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ρυθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Νεκρώσιμα.

Στίχ. Μακάριοι οἳ ἐξελέξω.

Θρηῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐνοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! εἰ τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδοθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεξέυχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ

ἐν

ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠγάπητο· διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγνή Παρίενε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ.

Μετὰ τὴν Δ'. Στιχολογίαν. Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Φωστῆρες νοεροὶ ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀγλὴν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε, τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισλήθετε εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἰκετεύσατε, σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Δ' ἐγκρατείας τῶν παλῶν τὰς πυριφλέκτους ἀποτεφρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν ὄντως θαύμα παράδοξον, ὅτι ὅστέα γυμνὰ ἐκβλόξουσιν ἰάματα! Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλαν-

θρωπίαν σου Ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἔτερα, μετὰ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Περκώσιμα Εὐλογητάρια, πάντων τῶν Ἁγίων. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προσῆται, Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ Ἱεράρχαι, οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν εὐσεβοφρόνως νομίμως τελέσαντες, καὶ ἀπειληρότες στεφάνους ἀμαραντίνους παρά Θεοῦ, ἀπαύστως ἐκδυσωπεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, ὅπως δωρησῆται ἡμῖν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Περκώσιμα. Ὁμοιον.

Τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐκ τῶν προσκαιρῶν, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ Δικαίων, συναριθμήσον Δέσποτα, τούτους ἀναπαύων ἐν τόποις ἐορταζόντων, καὶ ἐν τρυφῇ ἀλήκτω τοῦ Παραδείσου ὡς ἀγαθός, τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῶν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, συγχωρήσας φιλάνθρωπε.

Ο βάλει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνη Δημιουργε, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γάρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπροσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν Πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κανὼν

Κανὼν πάντων τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Τῆς Ὀκτωήχου τῆς νέας θείου τέλους. Πόνοι δὲ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Α**σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.»

Τροπάριον.

Τίμιοι μαργαρίται ὠφθητε, τὸν στέφανον φαιδρύνοντες τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ἀλλοφθοροὶ Χριστοῦ γενναϊότατοι.

Θεοτοκίον.

Κύριον τετοκυῖαν γυναικῶν χορός σε ἐπιστάμενος, σοῦ ὀπίσω Παρθένε ἐναθλήσας, αὐτῷ προσενήνεκται.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. «Θνήσκουσι Πιστοῖς, ὄγδον πλέκω μέλος.» Ἰγρὰν διδοεύσας ὡσεὶ ξηρὰν.

Θανάτῳ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθει πῆθος μιμησάμενοι τὸ σεπτὸν, οἱ Μάρτυρες πάντες τῆς ἐνθεοῦ καὶ μακαρίας ζωῆς ἔτυχον.

Νεότητος πταίσματα παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας ὑπερβαίνων, Χριστέ Σωτήρ, τῶν προκοιμηθέντων οἰκετῶν σου, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναριθμησον.»

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, σαρκὶ ἐνωθέντα καθ' ὑπόστασιν τῇ ἐκ σοῦ, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν Ἄδην θεία δυνάμει καταργήσαντα.

Ὠδὴ Ρ'. Εἰρμός.

«**Θ**στερεώσας Λόγε τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ, στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν,

εἰς τὸ δοξάζειν σε τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.»

Τροπάριον.

Τὰς μυστὰς θυσίας οἱ Ἀθλήται, στεβρότατῃ γνώμῃ ἀποσεισάμενοι, θυσία καθαρωτάτῃ Λόγῳ τῷ τυθέντι γεγονάσι.

Θεοτοκίον.

Ομηδαμοῦ χωρούμενος Ἰησοῦς, ἀστενοχωρήτως τὴν σὴν κατώκησεν ἡγιασμένην γαστέρα, ἄχραντε Παρθένε, καὶ Κύριος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οὐρανιας ἀψίδος.

Καθαρθέντες τῆς πάλαι προγονικῆς πτώσεως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ρείθροις αἱμάτων τε τοῖς ἑαυτῶν βαντισθέντες, τῷ Χριστῷ Μακάριοι συμβασιλεύετε.

Ο νεκρὸς ἐκουσίως κατατεθείς μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνακαλούμενος, Σῶτερ, εὐδόκησον, οὗς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν σκηναῖς Δικαίων σου τούτους αὐλλίξασθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐκ γαστροῦ σου, καὶ γεγονὼς ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων μόνος φιλόανθρωπος, σώζει τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Θεομήτορ ἄχραντε, μὴν πανύμνητε.

Ὠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Β**ισακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.»

Τροπάριον.

Ἰπελθόντες τὸ στάδιον τὸ τῆς

μαρτυρίας, ζέοντι πνεύματι, Ἄ-
οληται θεομακάριστοι, τὴν ὑλῶδη
πλάνην κατεπλέξατε.

Θεοτοκίον.

Νόμου θείου τὸν πάροχον, φύ-
σεως νομίμων ἀνευθεν, τέτοκας,
ἀναπλάττοντα, Πανάμωμε, τῶν
βροτῶν τὴν φύσιν ὀλισθήσασαν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἴνα τὴν σὴν, Δέσποτα, δόξαν
θεάσωνται, καὶ τῆς αἰγλης, σοῦ
τῆς φωτοδότιδος ἐν οὐρανοῖς τύ-
χωσι φαιδρῶς ἅπασαν βασιάνων
ιδεάν φέρειν ὑπήνεγκαν οἱ Μάρτυ-
ρες οἱ θεῖοι, σοὶ Χριστέ μελωδοῦν-
τες. Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλά-
θρωπε.

Πολλὰί μοι παρὰ σοὶ Σῶτερ
πεφύκασι, κατ' ἀξίαν, πᾶσι μερι-
ζόμεναι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀ-
ρετῆς ταύτας οὖν, Οἰκτίρμον, πλη-
ρῶσαι τούτους ἀξίωσον, τοὺς πί-
σται μεταστάντας, εὐσεβῶς σοι
βοῶντας. Τῇ δυνάμει σου δόξα φι-
λάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν Πιστῶν, καύχημα πέ-
λεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις,
σὺ καὶ καταρύγιον Χριστιανῶν,
τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν
Υἱόν σου ἐντεύξεις φέρεις Πανά-
μωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων,
τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ Θεοτόκον
ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγ-
μασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί
σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην
παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.»

Τροπάριον.

Ἐφερον πληγὰς τῆς σαρκὸς οἱ
θεῖοι Μάρτυρες· καὶ διὰ τοῦτο τὰς
πληγὰς ἡμῶν ἀει ἰδῶνται, τραυ-
ματίζοντες τοὺς δαίμονας.

Θεοτοκίον.

Ἐπαυσας, Ἀγνή, προπατόρων
τὸ κατάκριμα, τὸν τοὺς πάντας
δικαιώσαντα σαρκὶ τεκοῦσα, Ἰη-
σοῦν τὸν μόνον Κύριον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἴνα τί με ἀπάσῃ;

Τῆς ἀφράστου σου δόξης, καὶ
τῆς ὑπὲρ λόγον σου μακαριότη-
τος, ἐν σκηναῖς Ἀγίων, ἐνθα ἤχος
τερπνὸς ἐορτάζοντος, τοὺς μετα-
θεμένους πρὸς ἀπαθῆ ζωὴν, οἰ-
κτεῖρας καταξίωσον, μόνε Φιλάν-
θρωπε.

Οπου τάξεις Ἀγγέλων, ὅπου
τῶν Δικαίων οἱ δῆμοι ἀγάλλον-
ται, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, κατα-
σκήνωσον Σῶτερ τοὺς δούλους
σου· καὶ σὺν παρῆρσίᾳ τῷ φοβερῷ
καὶ θεῷ θρόνῳ παριστάναί εὐδό-
κησον, Εὐσπλαγγνε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῶς, Ἐλεῆμον, τὸ τῆς
ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες,
ὁ τῆς θείας δόξης ὑπερτάτοις ἐμ-
πρέπων ὑψωμένῃ, λογικῇ, δι' ἧς
θάνατον ὤλεσας.

ᾠδὴ ε'. Εἰρμός.

«Πλάσθητί μοι Σωτῆρ, πολλαὶ
γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ
τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι πρὸς
σέ γὰρ ἐβοήσα, καὶ ἐπάκουσόν μου
ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.»

Τροπά-

Τροπάριον.

Ἰχθῶρσιν ὑμῶν σεπτοῖς, ψυχῶν
ἴασθε νοσήματα, καὶ σηπεδόνας
αἰεὶ σωμάτων ἐξαίρετε, κατατραυ-
ματίζοντες πονηρῶν δαιμόνων τὴν
πληθύν, ἅγιοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ Πατὴρς,
Ἄγνη, τὸ ἀπαύγασμα, καὶ ταῖς
ἀύλοις αὐγαῖς αὐτοῦ τῆς Θεότη-
τος, τὸ σκότος διέλυσε τῆς πο-
λυθείας, καὶ τὸν κόσμον κατε-
φώτισε.

Καν. εἰς Κοιμ. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου, Σωτῆρ, πολ-
λὰς βασάνους ὑπέμειναν, τῆ πό-
θω σου τὰς ψυχὰς τραπέντες οἱ
Ἅγιοι, τῆς σῆς ἀρεγόμενοι αἰ-
δίου δόξης, καὶ γλυκείας σου με-
θέξεως.

Γαστέρα τοῦ δυσμενοῦς θανά-
του Σωτῆρ διεβρόχησας, καὶ πάντας
τοὺς ἐν αὐτῇ δεσμώτας ἀνέστη-
σας, ζωὴν χαρισάμενος· ἦς τοὺς
μεταστάντας, Εὐεργέτα, κατα-
ξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει Δημιουργὸς δημιουρ-
γεῖται ἐν μήτρᾳ σου· ὁ πλήρης
καθὸ Θεὸς κενοῦται Πανάμωμο·
ὁ μόνος Ἀθάνατος, τὸν ὑπὲρ τῆς
πάντων σωτηρίας θνήσκει θάνατον.

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

«Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυ-
λῶνι εἰκόνι χρυσῇ οὐ προσεκύνη-
σαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου πυρὸς
δρῶσιζόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελ-
πον λέγοντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάριον.

Λύσαντες τὸν φραγμὸν τῆς
δυσσεβείας, δεσμοῖς ἱεροῖς ὑμῶν
Πανεύφημοι, τῶν ἐγκλημάτων
φορτία σκορπίσατε, καὶ βοῶντας
Μάρτυρες σώσατε. Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὤλη ὡς καθαρὰ καθυπεδέξω
ἐν μήτρᾳ τὸν Λόγον σωματούμε-
νον· αὐτὸν ἐκδυσάπει, καθάραι
πτεισμάτων με καὶ ψυχῆς καὶ σώ-
ματος Πάναγνε, τὸν ἐπὶ σοὶ κα-
θαρᾷ πίστει προστρέχοντα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὀλος ὁ πόθος τῶν Μαρτύρων
ἀνατέτακται πρὸς μόνον τὸν Δεσ-
πότην, δι' ἀγάπης αὐτῷ ἐνούμε-
νος, καὶ μέλπων. Εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔναιμις τοῖς πίστει μεταστᾶσι
τὴν φαιδρότητα τῆς θείας Βασι-
λείας, ἀφρασίᾳς στολῆν δωρού-
μενος, βοῶσιν. Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὐας τὴν κατάραν,
τὴν Πανάμωμον κατώκησας Παρ-
θένον, εὐλογίας πηγὴν βλαστά-
νων τοῖς βοῶσιν. Εὐλογημένος,
Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοι-
λίας.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

«Οἱ θεοβρόχημονες Παῖδες ἐν
τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τῇ
φλόγα καταπατοῦντες, ἐχόρευον·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.»

Τροπά-

Τροπάριον.

Ναούς ειδώλων καθείλετε ἀ-
ολοῦντες, καὶ ἑαυτοὺς τῆς Τριά-
δος Θείους ναοὺς ἐδομήσασθε, Ἀ-
θλοφόροι Κυρίου, Ἀγγέλων συ-
νόμιλοι.

Θεοτοκίον.

Επιφανείσα Παρθένε, τῆς ψυ-
χῆς μου τὰ σκοτεινότετα νέφη τῶ
φωτισμῷ σου ἀπέλασον, ἢ τῆς δι-
καιοσύνης τεκοῦσα τὸν Ἥλιον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«Μουσικῶν ὀργάνων συμφω-
νούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσ-
κυνοῦντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ,
τρεῖς Παῖδες ἀνεβῶν. Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάριον.

Επιγείους ἄθλους διελλθόντες,
οὐρανίους ἔλαβον στεφάνους οἱ
Μάρτυρες οἱ ἀληθεῖς, βοῶντές σοι
ἀπαύστως. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Παρθένε Θεοτόκε, ἢ
Θεὸν Σωτῆρα τοῖς ἀνθρώποις γεν-
νήσασα σωματικῶς, περίσωζε τοὺς
πίστει ὑμνοῦντάς σου τὸν τόκον,
καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὁδὴ Θ'. Εἰρμός.

«Σὲ τὴν ἀπειρογάμον Θεοῦ Μη-
τέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ
νοῦν κηῖσασαν διὰ λόγου τὸν ὄν-
τως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀ-
χράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δο-
ξολογίαις μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Ἰσταντο οἱ Μάρτυρες πρὸ τῶν

ἀδίκων κριτηρίων, πᾶσαν ἀδικίαν
χάριτι τοῦ Χριστοῦ κατακρίνοντες,
καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν κεκρατημέ-
νους ἐλέγχοντες, καὶ στεφάνους
δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸ πλήρωμα τῶν ἀ-
γαθῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, πλήρω-
σον ἡμῶν, Πανάμωμε, τὰς ἐντεύ-
ξεις τῶν δούλων σου, καὶ τὰς πρὸς
Θεὸν ἡμῶν πορείας κατεύθυνον,
ἐναρέτως ἐνδυναμοῦσα πολιτεύ-
εσθαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Εἰρμός.

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀ-
πόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅ-
πως ὁ Ὑψίστος ἐκὼν κατήλθε μέ-
χρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
γαστροῦ γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ
τὴν ἀχραντον Θεοτόκον οἱ πιστοὶ
μεγαλύνομεν.»

Τροπάριον.

Ἐχοντες Μάρτυρες, Χριστὸν
τὴν ἀνίκητον ἰσχὺν καὶ ἀήττητον,
ἐξεραυλίσατε τὸ τῶν τυράννων ἄ-
θεον πρόσταγμα, καὶ Βασιλείας
οὐρανῶν σαφῶς ἠξιώθητε, κατα-
λαμπόμενοι τῆς Τριάδος ταῖς αὐ-
γαῖς ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἢ
γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά
μου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν
τὴν φύσιν, οὐ τὴν ὑπόστασιν, μο-
νογενῆ μὲν ἐκ Πατρὸς, ἐκ σοῦ δὲ
πρωτότοκον πάσης κτίσεως· ὃν ἐν
φύσει διτταῖς μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Ἀλληλ. ψαλλομένου.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. Δ'.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι,

τάς βασίλους τῶν ἀνόμων ὑπομείναντες γενναίως, καὶ Χριστὸν ὁμολογοῦντες ἐναντίον Βασιλέων καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι πρεσβεύοντες τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην τῆς δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν αἰωνίως τῆς ζωῆς. Τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτόθητε, βασίλοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν ὄψακα τῆς πίστεως ἐν δυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηραφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε, πρεσβεύοντες αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Αμέτρητος ὑπάρχει τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ἢ κόλασις· βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γέεννα πυρὸς, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκώληξ ἀκόιμητος, δάκρυα ἀνερέγγητα, καὶ Κριτῆς ἀσυμπάλητος. Διὰ τοῦτο πρό τοῦ τέλους βοήσωμεν λέγοντες. Δέσποτα Χριστέ, οὗς ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτικόν.

Ἐγὼ, Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῆ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἀγνή βοηθῆσαι μοι.

Ἀπόστιχα τῶν Λίνων, Νεκρώσιμα.

Ἐ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας ἐλευθερίαν, βασιλῆς ἐρυθραῖς τοῖς δακτύλοις σου αἱματώσας, Δέσποτα, καὶ φοινίξας τῷ σπῆ αἵματι. Διό σε πιστεῖ καθικετεύομεν. Τοῖς πρωτοτόκοις σου συναριθμήσον, καὶ τῶν Δικαίων σου τῆς χάριτος ἀξιώσον ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας πρὸς σέ τὸν Ἰϋσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι οὗς ἐξελέξω.

Ἐραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφραγισθεὶς ὡς ἀμνός, προσφορὰν προσενήνοχας τῷ Πατρὶ, τὸν ἄνθρωπον τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος. Τοὺς μεταστάντας οὖν ὡς φιλόανθρωπος ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρα κατὰταξον, ἐνθα οἱ χεῖμαρροι τῆς τρυφῆς προχέονται· ἐνθα πηγαὶ τῆς αἰδιότητος ἀναβλυστάνουσι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Βάθει σοφίας ἀρρήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὰ μέλλοντα, καὶ πρὸς βίον ἕτερον μετοικίζεις τοὺς δούλους σου. Οὗς προσελάβου τοίνυν, κατὰταξον ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι τῶν Ἁγίων Κύριε, ἐνθα φωνὴ τῆς ἀγαλλιάσεως καὶ τῆς ἀνέσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυῆς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι, σύμμορφος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον,

θρωπον, τῇ σαρκί περανέρωσαι. Ὡς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλόδηρος, τοὺς ἐκ τοῦ βίου μεταποιήσαντας, τῆς εὐπρεπείας σου καὶ τῆς ὠραιότητος ταῖς καλλοναῖς, τοὺς καταλύμπρυνον, Ζωαρχικώτατε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἀναρχον

Λόγον Θεοῦ καὶ Πατρός, μητρικῇ παρήρησά σου, ἐκτενῶς ἰκέτευε, κατὰτάξαι τοὺς δούλους σου, ἐνθα χορεία ἢ ἀκατάληπτος εὐφραίνωμένων, καὶ εὐφρημούντων σε ἐνθα λαμπρότητες αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς ἤχος ἐορτάζοντας, Θεογεννήτρια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ ΙΔΙΟΜΕΛΛΑ ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ.

Τὰ μὲν Ἐωθινὰ ποίημα Λέοντος Βασιλέως· τὰ δὲ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α΄.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι τοῖς Μύσταῖς, ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἐώρακας ἀναστάντα ἐκ τάφου τριήμερον, καθὼς εἶπεν· οἷς καὶ ὠφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελύων ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, τοῦ πιστεῦναι αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἐγερσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

Ἐωθινὸν Α΄. ἤχος Α΄.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἐπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προ-

σκυνήσαντες αὐτὸν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν πανταχοῦ διδάχόντες, εἰς τὴν ὑπὲρ οὐρανὸν ἐξαποστέλλοντο, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανούς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιακωνῆσει ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγεῖλατο Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

—ο—

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β΄.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι ἀποκεκλισμένον, αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ Νεανίσκον καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταῦταις ἔφη, Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῶν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε τῇ Παρθένῳ τὸ Καίρει, πρὸ σῆς Χριστὸ ἐσπλήψεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λί-

θον

θον ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· ἀντί-
λύπης, ὁ μὲν γὰρ χαρᾶς ἀφράτου
σύμβολα, ὁ δὲ, ἀντί θανάτου, σὲ
χορηγῶν τῆς ζωῆς κηρύττων, καὶ
μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν Ἀνά-
στασιν, Γυναίξί καὶ τοῖς Μύσταις.

Ἐωθινὸν Β'. Ἦχος Β'.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις
ταῖς περὶ τὴν Μαριάμ Γυναίξί, καὶ
διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς
τυχεῖν τοῦ ἔρετου, ὡράθη ὁ λίθος
μετηρμένος, καὶ θεῖος Νεανίας
καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν
τῆς ψυχῆς, Ἠγέρθη, γὰρ φησιν,
Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε
τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς
τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε
αὐτὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς
Ζωοδότῃν καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ'.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις
διαπιστεύτω· ἐβάνη τῇ Μαρίᾳ γὰρ,
ἔπειτα καθ' ὡράθη τοῖς εἰς ἀγρόν
ἀπιούσι. Μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη,
ἀνακειμένοις ἐνδεκα· οὗς βαπτίζειν
ἐκπέμφας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν κα-
ταβέβηκεν, ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ
κήρυγμα, πλήθει τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ πα-
στοῦ ὡς Νομῖος, ἀπὸ τοῦ τάφου
σήμερον, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύ-
σας, καὶ θάνατον καταργήσας, σὲ
Ἐκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν
ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρ-
δίας, καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς βαδί-
ζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρί-
βοις προσταγμάτων σου, καὶ ὁδοῖς
τῆς εἰρήνης.

Ἐωθινὸν Γ'. Ἦχος Γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν
τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης ἐκ
νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ ἐμφάνειαν,
διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνει-
δίξοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν·
ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέν-
τες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα
ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν, Κύριε,
πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης
Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ
τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστού-
μενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐ-
τῶν, δοξάζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν
Ἀνάστασιν, φιλόθρωπε Κύριε.

—ο—

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες,
ἰδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ
μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτού-
σαις ἐσθήσεσι, Μυροφόροις κλι-
νούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ Οὐρα-
νοῦ δεσποζόντος ἐγερσιν διδαχ-
θῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν ἐν μνημείῳ
δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ
πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν
Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαίρετε φεγεξάμενος, διη-
μείψω τὴν λύπην τῶν Προπατό-
ρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων
ἐγέρσεώς σου ἐν κόσμῳ. Ταύτης
οὖν Ζωοδότα, διὰ τῆς Κυριαάσης
σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰ-
κτιρμῶν τῶν σῶν ἐξαπόστειλον
τοῦ βοᾶν σοι. Φιλόθρωπε Θεάν-
θρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἠγέρσει.

Ἐωθινὸν Δ'. Ἦχος Δ'.

Ὁρθρος ἦν βαλὺς, καὶ αἱ Γυ-
ναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημαῖ σου

Χριστέ,

Χριστέ, ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὐ-
ρέθη τὸ ποθούμενον αὐταῖς· διὸ
ἀπορουμένας, οἱ ταῖς ἀστραπτού-
σαις ἐσ' ἤσασιν ἐπιστάντες. Τί τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε;
ἔλεγον· ἠγέρθη ὡς προεῖπε· τί ἀ-
μνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ;
Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ δραβέντα ἐκή-
ρυττον, ἀλλ' ἐδόκει λήρος τὰ εὐ-
αγγέλια· οὕτως ἦσαν ἐτινωθεῖς οἱ
Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε,
καὶ ἰδὼν, ἐδόξασέ σου πρὸς ἑαυ-
τὸν τὰ θαυμάσια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε΄.

Η ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ
νεκρῶν, τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾷ
συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώ-
σθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρ-
τον· ὦν ψυχαὶ καὶ καρδίαι καιο-
μεναι ἐτύγγανον, ὅτε τούτοις ἐλά-
λει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ γραφαῖς ἠρμή-
νευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ' ὧν, ἠγέρ-
θη, κράζωμεν, ὡρῆθη τε καὶ τῷ
Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Υμῶ σου τὸ ἀμέτρητον ἔλεος
Ποιητά μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένω-
σας, τοῦ φορέσαι καὶ σῶσαι φύσιν
βροτῶν κακωθεῖσαν· καὶ Θεὸς ὦν
ἠνέσχου, ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεοπαίδος,
κατ' ἐμέ τοῦ γενέσθαι, καὶ κατελ-
θεῖν μέχρις Ἄδου, θέλων με τοῦ
σωθῆναι, πρεσβεῖαις τῆς Ἐκκλήσιας
σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

Ἐωθινὸν Ε΄. Ἦχος πλ. Α΄.

Ω τῶν σοφῶν σου κριμάτων
Χριστέ! πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀ-
θονίοις μένοις ἔδωκας ἐννοῆσαι
σου τὴν Ἀνάστασιν, Λουκᾷ δὲ
καὶ Κλεόπα συμπορευόμενος ὡμί-

λεις, καὶ ὀμιλῶν, οὐχ εὐθέως ἑαυ-
τὸν φανεροῖς; διὸ καὶ ὀνειδίξῃ, ὡς
μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ μὴ μετέχων τῶν ἐν τέλει βαυ-
λευμάτων αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ πάντα
πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέ-
ρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ
προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ
εὐλογεῖν τὸν ἄρτον ἐγνώσθης αὐ-
τοῖς, ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδί-
αι, πρὸς γνῶσίν σου ἀνεφλέγοντο·
οἱ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηροισμέ-
νοις ἤδη τρανώως ἐκήρυττόν σου
τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλέησον
ἡμᾶς.

—ο—

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΣΤ΄.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶ-
τερ, εἶ κατ' οὐσίαν, ἐν μέσῳ στάς
ἐδίδασκες, ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου,
καὶ βρώτεως συμμετέτχες, βά-
πτισμα μετανοίας· εὐθύς δὲ πρὸς
οὐράνιον ἀνεληφθῆς Πατέρα, καὶ
Μαθηταῖς πέμπειν τὸν Παράκλη-
τον ἐπηγγείλω. Ὑπέρβες Θεάν-
θρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ο Ποιητῆς τῆς κτίσεως, καὶ
Θεὸς τῶν ἀπάντων, σάρκα βροτεί-
αν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων
σου Παναγία Παρθένη· καὶ γὰρ
φθαρῆσάν μου ὄλην τὴν φύσιν
ἐκαινούργησε, Παρθένον ὡς πρὸ
τόκου καταλιπὼν, μετὰ τόκον.
Ὅθεν πιστῶς σε πάντες ἀνευφη-
μοῦμεν, κράζοντες. Χαῖρε Δέ-
σποινα κόσμου.

Ἐωθινὸν ΣΤ΄. Ἦχος πλ. β΄.

Η ὄντως εἰρήνη σὺ, Χριστέ,
πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν
σὴν

σὴν διδοὺς μετὰ τὴν ἔγερσιν Μαθητῶν, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτούς, δοξάντας πνεῦμα ὄραν· ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδασκῶν ἀνεμνήσει, διηνοίξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· οἷς καὶ τὴν Πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογῆσας αὐτούς, διέστης πρὸς οὐρανόν. Διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνουμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

—ο—

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ΄.

Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας, εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον Σίμων, Πέτρος, καὶ ἄλλος Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὔρον τὰ ὀθόνια ἐνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς ἦν δὲ τὸ σουδαρίον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἠσπλαγξάσαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παράδοξα δι' ἐμέ κατεργάσω, Χριστέ μου· Ἡολυέλεε· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρη ἐτέχθης ἀνεμνηνέτως, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ὑπομείνας, ἐξανέστης ἐν δόξῃ καὶ τὴν ἡμῶν φύσιν ἠλευθέρωσας τοῦ θανάτου. Δόξα Χριστέ τῇ δόξῃ σου, δόξα τῇ σῇ δυνάμει.

Ἐωθινὸν Ζ'. Ἦχος Βαρός.

Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρῶλ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἐστῆσας, πολὺ σκοτος ἔχουσα ταῖς φρεσίν· ὑφ' οὗ. Ποῦ τέθειται, ζητεῖς, ὁ

Ἰησοῦς· ἀλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητὰς, πῶς τοῖς θλονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν Ζωοδότην Χριστὸν.

—ο—

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η΄.

Δύο Ἀγγέλου βλέψασα ἐνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπῆρώτα. Κύριε ποῦ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τούτον γνοῦσα εἶναι αὐτὸν τὸν Σωτῆρα, ἤκουσε. Μὴ μου ἄπτου πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἰπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας ἀπορήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργεία, καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει. Τούτον οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν πίστει σε προσκυνούντων, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες πρὸς σέ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

Ἐωθινὸν Η'. Ἦχος πλ. Δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσφασαί σοι Χριστέ· ἀλλ' ὁμῶς κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατῆρα κλη-

ρον ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

—ο—

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ'.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλήσας Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς ἀμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὁκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευρὰν τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ' οὗ βωῶμεν. Κύριος καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἐβλεψας ἀναστάντα ἐκ τάφου τριήμερον, Θεόνυμφε, Παναγία Παρθένε, ἀπασαν θλίψιν ἀπέθου, ἣν ὑπέστης ὡς Μητήρ, ὅτε κατείδες πλάκοντα· καὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, σὺν τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς γεραίρουσα τοῦτον ὕμνεις. Διὸ τοὺς Θεοτόκον σε νῦν κηρύττοντας αἴξε.

Ἐωθινὸν Θ'. Ἦχος Α'.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ὀφίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστὲ, καὶ θαύματι θαύμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένη εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν· ἀλλ' ἐπλήσας χαρᾶς τοὺς Μαθητάς, καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἐνεμας ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παρὰ σοῦ καὶ ἡμῖν γινώσιν ἀληθῆ,

καὶ ἄφρασι πταισμάτων, εὐσπλαγχνε Κύριε.

—ο—

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι'.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παιοῖ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσιν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιῶς χαλάσαντες, πλήθος εἰλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνοὺς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχητο· οἷς τὸ τρίτον φανείς, καὶ ἄρτον ἐδῆξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένε κα-
θικέτευε, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνούντων, καὶ πόθῳ μακαριζόντων. Σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσίτιν πρὸς τοῦτον· κληρὸς γὰρ σοῦ, καὶ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν ἅπαντες ἀφορῶμεν.

Ἐωθινὸν Ἰ. Ἦχος πλ. Β'.

Μετὰ τὴν εἰς ἄβου κήθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκὸς, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστὲ οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν, καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιῶς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς, καὶ πλήθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δειπνον ξένον ἐτοιμον ἐν γῆ· οὐ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον ἐν-
τροφηῆσαι, φιλόανθρωπε Κύριε.

ΕΞΑ-

ΕΞΗΘΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ΄.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρίς τῷ Πέτρῳ. Φιλεῖς με; πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων προβάλλεται Ποιμενάρχην. Ὃς ἰδὼν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην. Οὗτος δὲ τίς; Ἐάν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σέ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον.

Ὁ φοβερόν μυστήριον! ὦ παράδοξον θαῦμα! διὰ θανάτου θάνατος παντελῶς ἠφανίσθη. Τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σου τὴν Ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἀγνώως ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον; Ἦς ταῖς πρεσβείαις, ἀπαντας λύτρωσαι τῆς γενένης.

Ἐωθινὸν ΙΑ΄. Ἦχος πλ. Δ΄.

Φανερῶν ἑαυτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτήρ, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομήν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν· διὸ καὶ ἔλεγες. Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποιμαίνει τὰ ἀρνία μου, ποιμαίνει τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόσοργον, περὶ τοῦ ἄλλου Μαθητοῦ ἐπυθνάετο. Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποιμνὴν σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτῆν.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ψαλλόμενοι ἐν ταῖς νησθησίμοις ἡμέραις, ὅτε ἐστὶν Ἀλληλοῦζα.

ΗΧΟΣ Α΄.

Σωματικῶς μορφώσῃ τῶν ἁ-

σωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ αὐλον ἀναγόμενοι ἐννοιακῶς, καὶ τρισαγίῳ μελωδήματι τρισυποστάτου Θεοῦτος, ἐκδεχόμενοι ἔλλκμψιν, χειρουβικῶς βοήσωμεν. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δοξα.

Μετὰ πᾶσων τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, χειρουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσίπτομέν σοι Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι Δυνατέ. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

—ο—

ΗΧΟΣ Β΄.

Ἀκτιστε φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δοξα.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθὲ. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με Κύριε, τὸν νοῦν μου φωτίσον καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, Ἁγία Τριάς. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

—ο—

ΗΧΟΣ Γ'.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε,
Μονάς τρισυπόστατε καὶ συναίδιε,
σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕ-
μνον βοῶμεν. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅ-
γιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνά-
ναρχον, Πνεῦμα συναίδιον, Θεό-
τητα μίαν, χερουβικῶς δοξολογεῖν
τολμῶντες, λέγομεν. Ἅγιος, Ἅ-
γιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ἀφρόν ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται,
καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθή-
σονται· ἀλλὰ φόβῳ κράζομεν ἐν
τῷ μέσῳ τῆς νυκτός. Ἅγιος, Ἅ-
γιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

—ο—

ΗΧΟΣ Δ'.

Τῶν νεερῶν σου Λειτουργῶν
προσφέρειν οἱ ὀνητοὶ τὸν ὕμνον
τολμῶντες, λέγομεν. Ἅγιος, Ἅ-
γιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέ-
λων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ
ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς ἐπινίκιον
ὕμνον προσφερόμεν σοὶ Ἀγαθέ.
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ
σέ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν
σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολο-
γεῖν τολμῶντες, λέγομεν. Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

—ο—

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Τρυφῆς ὁ καιρὸς, καὶ δεήσε-
ως ὥρα· ἐκτενῶς βοήσωμεν τῷ
μόνῳ Θεῷ. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ὁ Θεός. Δόξα.

Εἰκονίζεις τολμῶντες τὰ νε-
ρά σου στρατεύματα, Τριάς ἀναρ-
χε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι.
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρη-
θεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς
μὴ χωρισθεὶς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ
ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός,
βοῶντας. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέ-
ησον ἡμᾶς.

—ο—

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Ἀσωμάτοις στόμασιν, ἀσιγή-
τοις δοξολογίαις, τὰ Ἑξαπτέρυγα
ἄδουσί σοι τὸν Τρισάγιον ὕμνον,
ὁ Θεός ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ
γῆς, ἀναξίοις χεῖλεισιν, αἰνῶν σοὶ
ἀναπέμπομεν. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅ-
γιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερου-
βιμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σερα-
φίμ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσφέ-
ρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡ-
μεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοὶ. Ἅγι-
ος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα ἀ-
συγκύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ
τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσω-
μεν. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ
Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον
ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΤΣ.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῆ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφίμ τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βοήσον. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

—ο—

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ τὸ ἔνθεον μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ Ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον. Ἄγιος· Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναν-

τες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ἐκ τρίτου ψαλλόμενα.

ΗΧΟΣ Α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ Β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδίον ἐξαπόστειλον Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ Γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ Δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἄσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἄσωμάτων, φῶς κατέπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΤΣ.

Διέγειρόν με Κύριε, πρὸς τὴν σὴν

σὴν ὑμνωδίαν, καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ βέλγημά σου Ἄγιε, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Η Χ Ο Σ Π Α Δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

Γυναῖκες ἀκουσίσητε.

Αρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἄρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυναμεις καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι, πολυόμματα τὰ Χερουβίμ, καὶ Σεραφίμ νῦν τὰ Ἐξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Σὺ μου προστάτις Ἀχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ προστασία τοῦ κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων. Τῶν ὀδυγῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

ΤΗΣ ΤΡΙΤΗ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστραῖς.

Τὸν Προδρομὸν Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν γονον, ἀνευφημήσωμεν πάντες. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σὲ καὶ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μὴ μου ἐλέγηξ ἅς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἄγγέλων. Παρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Γυναῖκες ἀκουσίσητε.

Τὸ ὄπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς Πίστεως, Σταυρὸν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει· τὸ μέγα καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὁρθοδόξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως σε εὐφημοῦμεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε ἐὶ τῷ Σταυρῷ, καὶ βλέπουσα τὸν σὸν Υἱόν, ἐπὶ ξύλου ταθέντα ἄπνουν ἐθρήνεις, καὶ μητρικῶς ἠλάλαξες, δακρύνουσα καὶ λέγουσα. Τί τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου Σταυρῷ ταθῆναι ἠένεχου;

ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστραῖς.

Η δωδεκάς ἡ ἀγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ Νικολάω, καὶ Ἱεράρχῃ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ελπίς τῶν ἀπηλπισμένων, πάνυμνητε Θεοτόκε, μετὰ δακρῶν βοῶ σοι, ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας. Ἐξάρπασόν με Παρθένε, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου κευθμῶνων.

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ,

Αὐτόμελον.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ῥωαίότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαυμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυρο-

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπύρως τεκοῦσα, καὶ ὀρηψιδουσα ἐβόα. Οἴμοι! γλυκύτετον τέκνον, πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τ Ω Ι Σ Α Β Β Α Τ Ω Ι.

Αὐτόμελον.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν πάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Νεκρώσιμον, ὅμοιον.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἤμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν ὀλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένη Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ βῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΠΡΟΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ.

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ.

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια τῶν μὴ ἐορταζομένων Ἁγίων.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ Α'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωῒ, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Θαῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἢ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπύρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὄν τα-

ξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄρα, οὐ δεδύνηνται. Αὐτὸν ἰκέτευσ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωῒ, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπύρως πηγῆν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευσ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωῒ, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Οὐ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκυσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωῒ, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπύρως πηγῆν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἐν

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀχράντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Ἀχράντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Τοῦ Γαβριὴλ φλεγξαμένου σοὶ Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἑσαρχεῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ Κιβωτῷ ὡς ἔρη ὁ δίκαιος Δαβὶδ. Ἰδειχθῆς πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτοκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ Β.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θε-

οτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφρόστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Θείας γεγονάμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπάρθε· Θεὸν γὰρ ἡμεῖς σεταρχωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες. Χαῖρε ἀδύτου φωτός νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Ἰπερδοδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὕμνουμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ ὀϊνῆτος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἤξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες, δοξολογοῦμεν ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες. Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπύρωσ Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ
πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύ-
σεως διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀειπάρβενε·
Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέ-
τοκας· διὸ κατὰ γρῆος σε πάντες
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βο-
ῶντες. Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέ-
λη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις
τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ
πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις,
Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε·
διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου
κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ ἄνατος
τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν,
καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παρά-
δεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀ-
πολαυσιν διὸ εὐχαριστοῦντες, δο-
ξολογοῦμεν ὡς κραταῖον Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ μόνον πολυέ-
λεον.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βο-
ῶντες. Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀ-
σπύρωσ Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν
ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββά-
τῳ πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν, πάντα ὑ-
περένοσα τὰ σὰ Θεοτόκε μυστή-
ρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ
παρθενία φυλαττομένη Μήτηρ ἐ-
γνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα
ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου

φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τι-
μῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐὰν δὲ τύχη. Ἀλληλοῦϊα, ἐν οἰωδήποτε
Ἦμῳ, λέγονται ταῦτα.

Απόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προ-
φήται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δί-
καιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελεί-
σαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες,
παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σω-
τῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν
ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς
τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμε-
νος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν
ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου
φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τι-
μῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ. Β'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ
πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας
σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς
ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλα-
γείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι
ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί
δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξί-
σταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ
σοι. Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δι-
καίως καὶ προστρέχει καὶ ποία
ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ
Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ
πρωῖ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν
Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ
κόσμου ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε
τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀ-
νάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Ἐκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ
δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία
ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ
Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ
πρωῖ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι
τὸν σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτό-
κε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν
ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ
σὲ ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν
Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ
κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε
τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀ-
νάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ
πρωῖ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπό-
στολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμο-
λόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν,
Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν
διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον
σου τὸν ἄφραστον.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Ἐκαστος ὅπου σώζεται ἐκεῖ δι-
καίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία
ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ
Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν;

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ
πρωῖ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι
τὸν σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτό-
κε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν
ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ
σὲ ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν
Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ
κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε
τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀ-
νάγκης, μόνῃ εὐλογημένη.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ-
βάτῳ πρωῖ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σω-
τηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦ-
μεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκί
γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληθείσῃ, ὁ
Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ
σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐ-
λυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς
φιλόανθρωπος.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπό-
στολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμο-
λόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν,
Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν·
διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον
σου τὸν ἄφραστον.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ Δ΄.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ
πρωῖ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ,
εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ πε-
ριβεβλημένη τὴν πίστιν καὶ τὴν
σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρ' ἐνί-
αν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ
προσέφερεν οὐρανοθεν τὸν ἀσπα-
σμὸν, καὶ τὸ Χαῖρε. Χαῖρε εὐλο-
γημένη.

γνημένη χαίρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς. Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωῒ

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσαι· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλῆθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βᾶτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν, ὡς φλογα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωῒ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλέθης σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον ἐβλεψας ἐκουσίως τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀβρόχως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωῒ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χρι-

στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωῒ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλέθης σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον ἐβλεψας ἐκουσίως τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος ἐξ οὗ ἀβρόχως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψε.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἄγγελος ἀγνωστὸν Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγγύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βᾶτος, ἐν ἣ ἀφλέ-

κτως Μωσῆς κατείδεν, ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Α'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ
πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φω- νῇ ἀγαλλιάτους, Θεοτόκε βοῶ- μέν σοι. Χαῖρε πύλη τῶν οὐρα- νῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία· χαῖρε σεμνὴ κεχαριτωμένη, ἣ τεκοῦσα Θεὸν σε- σαρκωμένον.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Θ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φω- τὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ
πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπη καὶ βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κῆματα ἀγνὴ καταπράνον τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦτάν μου ψυχὴν ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα, Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὄ- σα καὶ βούλοιο.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖ- χος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαὸν σου συνήθως, κραυγάζοντάς σοι ἔκτενῶς. Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶ- μέν σοι. Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ
πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεο- χαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμό-

νων ἢ ἰσχύς καταπεπάτῃται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος σε αἰεὶ ὑ- μνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεο- τόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σε μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Θ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φω- τὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ
πρωί, Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυ- στήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σω- τήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐπέχθησεν ἀ- νευ σπαραξ, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθησεν δόξα φθορᾶς, ἢ πάντων χαρὰ. Κύ- ριε δόξα σοι.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖ- χος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαὸν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἔκτενῶς. Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶ- μέν σοι. Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ
πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεο- χαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμό- νων ἢ ἰσχύς καταπεπάτῃται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος σε αἰεὶ ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεο- τόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σε μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Θ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φω- τὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββά-
τῳ πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Χαῖρε πόλις Κυρίου ἡ ἀδιόδευ-
τος. Χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς σέ. Χαῖρε ἀ-
χείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε.
Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν
σου καὶ Θεὸν πρεσβεύουσα μὴ ἐλ-
λείψης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων
καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Θ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ
κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱὸς φω-
τὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον
ἡμᾶς.

ΠΡΟΣ ΠΧΟΝ ΠΛ. Β΄.

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, καὶ τῆ Δευτέρᾳ
πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Αρχὴ σωτηρίας ἡ τοῦ Γαβριὴλ
προσηγορία πρὸς τὴν Παρθένον
γένονεν ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ
οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ
ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκη-
νῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν. Ἴδού ἡ
δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ
τὸ ῥῆμά σου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέ-
ξω, καὶ χειρουβικὸς θρόνος ἀνεδεί-
χθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστα-
σας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῆ Τρίτῃ
πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, Θεο-
τόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην
κραταίαν προστασίαν αἰτοῦμεν.
Σπλαγγχίσθητι εἰς ἀπροστάτευ-
τον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεή-

μονα Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ
εὐλογημένῃ.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Θδοὺς προστρέχων ἐπὶ σοί,
κατηρχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορευ-
εται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ'
αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει
τὸ δῶρομα, πρὸς τὸ συμφέρον
τῆς αἰτήσεως.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῆ Τετάρτῃ πρωί,
Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν
Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπα-
γέντα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον
ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἄ-
νευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ
Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
χρονῶν ἐκύσας σσαρκωμένον, ἐξ
ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκῆτορ,
ἀνευ ἀνδρός. Ὅν αἰτησαὶ δωρη-
σασθαι ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ
τοῦ τέλους.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῆ Πέμπτῃ
πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θε-
οῦ ἡμῶν Μητὴρ, ἡ τῶν ἀπάντων
Ποιητὴν ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἰκέ-
τευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς ἐκά-
στοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, πα-
θῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφε-
σιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου.

Μεγάλων χαρισμάτων, ἀγνή
Παρθένε Θεομητορ, σὺ ἡξιώθης·
ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τρι-
άδος.

άδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότῃν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱὸν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγένητα ἐν σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ, ἀνευ ἀνδρός. Ὅν αἰτήσαι δωρήσασθαι ἡμῖν ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Σαβ. πρωΐ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαβὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἀνευ σποράς, γῆ ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἢ κεχαριτωμένη.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ, ἀνευ ἀνδρός. Ὅν αἰτήσαι δωρήσασθαι ἡμῖν ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ ΒΑΡΥΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρῃ πρωΐ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱὸν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἀνω Δυναμίεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσιν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Υπερέβης τὰς Δυναμείας τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδέιχθης θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Τὸ Χαῖρε σοι προστάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Ερήνευσον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι. Ἐλεῆμον Κύριε, δοξα σοι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύσως ἰκέτευε, Θεοτοκε Παρθένε, ἵνα σῶσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Αύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Καρπὸς τῆς κοιλίας σου, Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει

καὶ

καὶ τοῦ νόμου. τὸ πλήρωμα· διό
σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξά-
ζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου,
Θεόνυμφε τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη
σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτό-
κον, γνώμη καὶ γλώσση δοξάζον-
τες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ
πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν
Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα
τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύτως
ικέτευε, Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώ-
σῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Λύτρωσαι Θεοτόκε τῶν συνε-
χουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλ-
λην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχαμεν,
εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα
Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Σαβ.
πρωί. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Με τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θη-
σαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιλό-
τας, πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ
βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ
γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ
ἔσωσας, τεκοῦτα τὴν σωτηρίαν·
ἢ πρό τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τό-
κῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πύ-
λιν οὖσα Παρθένος.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Χαῖρε ἢ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐ-
ρανοῖς χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου.
Χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν
τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμ-
μανουήλ. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ.

ΠΡΟΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Δ΄.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρῃ
πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Χαῖρε ἢ δι' Ἀγγέλου τὴν χα-
ρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη. Χαῖρε,
ἢ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ
Κύριον. Χαῖρε, ἢ ἀξιωθείσα γε-
νέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Χαῖρε ἢ πύλη τοῦ Βασιλέως
τῆς δόξης, ἦν ὁ Ὑψιστος μόνος
διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμέ-
νην ἐρύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ
πρωί. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ
τῆς πίστεως, καὶ σεβάσιμον δώ-
ρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεο-
τόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πι-
στοί. Χαῖρε, ἢ τὴν πέτραν τῆς
ζωῆς ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα.
Χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς, θλι-
βομένων ἀντίληψις. Χαῖρε Νύμ-
φη ἀνύμφευτε.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Παρθένε ἄχραντε, σώσον ἡ-
μᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινούσα
σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ Ἰῶ σου
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.
Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σω-
τῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ
θεωροῦσα ἢ Τεκοῦσα, ἔλεγε δα-
κρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλε-
ται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁ-
ρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑ-
πὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
Θεὸς μου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου, Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρώτῃ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάξιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουσα σπλάγχχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Τὸν ἀμὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἢ Τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχχνα μου φλέγονται, δρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαβ. πρώτῃ. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας

ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὖς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὁρθρου.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουσα σπλάγχχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΚΑΝΩΝ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Μαλλόμενος ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψει φυγῆς. (Ποίημα Θεοσηρίτου μοναχοῦ.)

Ἦχος πλ. Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

« Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα. Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. »
Τροπάρια.

Πολλοὺς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταραττοῦσι προσβολαὶ πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαι μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγω.

γων, ἀνατείνω καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ο**υρανίας ἀψίδος ὄροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με σπερέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῆ σῆς, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φιλάνθρωπε.»

Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι σέ Θεογεννήτορ Παρθένε. σύ με κυβέρνησον πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σύ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, Θεομακάριστε.

Ευεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἰτίον, τῆς ευεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ τὸν Χριστὸν κύησασα, μόνη Πανάχραντε.

Χαλεπαῖς ἀβρωστίαις, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τὸν ἰαμάτων γὰρ ἀνελλιπῆ σε γινώσκω θησαυρὸν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ῥδὴ Δ'. Εἰρμός.

«**Ε**ισακήκοα, Κύριε, τῆς οικονομίας σου τὸ Μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.» Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεόνυμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κύησασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Απολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, εὐχαριστήριον ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ο

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Φ**ώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, εἰς τὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.»

Τροπάρια.

Εμπλήσον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τὸν αἰτίον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἢ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λύσον τὴν ἀγλὴν τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ ὡς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰασαι Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπίσκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίειαν τῆ προσβεία σου παράσχου μοι.

Ῥδὴ ς'. Εἰρμός.

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὅς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδακῶς τῷ θανάτῳ τὴν τῆ φθορᾶ καὶ θανάτῳ μου φῶσιν κατασχεθεῖσαν Παρθένη δυσώπησον τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένη τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπιρρείας Δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διὰ παντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ρυθθῆναι με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατέκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κῆρσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀγαστήσον.

Κοντάνιν. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προσβεία θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βεβωμέν σοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνῃ ταχέως προστατεύουσα.

Ῥδὴ ζ'. Εἰρμός.

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτε τῆ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς χαμίνουκατεπάτησαν ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου κατώκησας, τῷ κόσμῳ ἦν προστάτιν ἀνέδειξας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἁγνή, δυσώπησον, ρυθθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφρασίας, τὴν σὲ κῆρσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετάνοίας, ταῖς κραυγάζουσιν ἐδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας, Θεογεννήτρια, τῶν πόσῳ προσιόντων τῆ σκέπῃ σου τῆ θεία, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ῥδὴ

Ὦδὴ Η'. Εἰρμός.

«Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὕμνοισι Στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους μὴ παρίδης Παρθένε, ὕμνουντας καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαφιλές ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὕμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρένθε, ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ Θ'. Εἰρμός.

«Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.»

Τροπάρια.

Ροήν μου τῶν δακρῶν μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον ἀφηρηχότα, Παρθένε, Χριστὸν κήσασα.

Χαρὰς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρὰς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Ἀμὴν καὶ προστασία τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τείχος ἀπράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι λάμπρονον Παρθένε τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τοπῷ τὸ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε Θεράπευσον, ἐξ ἀβρῶστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

ΚΑΝΩΝ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

Εἰς τὴν

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λαζικάρως.

Ἦχος πλ. Δ'. Ὦδὴ Α'. Εἰρμός.

«**Α**ρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε, Μωσαϊκῆ βάρβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Τῶν λυτηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη τὴν ἐμὴν καλύπτουσι καρδίαν Θεοτύμφευτε· ἀλλ' ἢ φῶς τετοκυῖα τὸ λείον καὶ προαιώνιον, λάμπον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῆ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμῶ, μεγαλύνω τὴν ἀμετρὸν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμὲ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποικῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον ἀντίληψιν κραταιὰν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην ὀλοφύχως

ἔδρα-

ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηγῶ καὶ στεναῶ, μὴ με παρίδῃς τὸν ἄλλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανότατα τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰ μὴ γὰρ σὺ, Κόρη, πάντοτε προϊστάσο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενεῖα.

Ῥοδὴ Γ'. Εἰρμός.

« Οὐρανίας ἀψίδος ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.»

Τροπάρια.

Απορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι. Πρόσθατον θερμῆ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ἐθαυμάστωσάς ὄντως νῦν ἐπ' ἐμοί, Δέσποινα, τὰς εὐσεβείας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω τὴν πολλὴν καὶ ἀμετρον κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμᾶζει τῶν συμφορῶν Δέσποινα καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προσθάσασα, χεῖρά μοι δός βοήθειας, ἡ θερμῆ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογῶ, Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ συρίζω, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες εἰς γῆν με βεύσαντα.

Ῥοδὴ Δ'. Εἰρμός.

« Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω. Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.»

Τροπάρια.

Καὶ ποῦ λοιπὸν ἄλλην εὐρίσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθῆτομαι; τίνα θερμῆν ἔξω βοηθὸν, θλίψει τοῦ βίου, καὶ ζάλαις, οἴμοι! κλονούμενος; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ, καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίας δωρεαῖς ὀροσίσαντα τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε, φυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων καμίνω φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσόν με.

Σὲ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταίαν, ὄπλον σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξείπειν σου κατ' ἀξίαν
δυνήσομαι τοὺς ἀμέτρος οἰκτιρ-
μοὺς ὡς Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν
πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρουμέ-
νην, ὡς ὕδωρ περιδροσίαντας·
Ἄλλ' ὡτῆς σῆς προνοίας καὶ τῆς
εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς πα-
ραπέλαυσα.

Ῥδὴ Ε'. Εἰρμός.

«**Ἦ**να τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προ-
σώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ
ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος
τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με
καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
τὰς ὁδοὺς μου κατέβουον, δέ-
ομαι.»

Τροπάρια.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι. Χαῖρε
Μητροπάρινε· χαῖρε Θεόνυμφε·
χαῖρε θεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον
καὶ τείχος ἀπόρητον· χαῖρε προ-
στασία, καὶ βοηθὸς, καὶ σωτηρία
τῶν εἰς σέ προστρέχόντων ἐκ πί-
στεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλε-
μα καὶ ἔριση καὶ λάκκον ἠτύρε-
πισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι τὸ πανά-
θλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ
καταβιάσασαι πρὸς γῆν Ἀγνή ἐ-
πιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προ-
φθάσασα σῶσόν με.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπι-
γινόντες σε, πάναγνε Δέσποινα,
τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λογον
εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐ-
σίαις, θελητικῆς, αὐτεξουσίαις,
ὕπερ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐ-
χαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπέλαυσα,

ἀμετρήτου χρηστότητος; **Τ**οιγα-
ροῦν δοξάζω, ὑμναλογῶ καὶ με-
γαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με
συμπάθειαν.

Ῥδὴ ε'. Εἰρμός.

«**Τ**ὴν θέσαιν ἐκχεῶ πρὸς Κύ-
ριον, καὶ αὐτὸ ἀπαγγελῶ μου τὰς
ὀλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐ-
πλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
προσῆγγιστε· καὶ δέομαι ὡς Ἰω-
νάς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνά-
γαγε.»

Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυ-
ψαν τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ
καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦ-
σί μοι Κόρη· ἀλλ' ἡ γεννήσασα
φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦ-
τα μακράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θεί-
ας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς ὀλίψεσιν
οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γι-
νώσκω, καὶ παντελεῆ συντριμμὸν
τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζω-
ῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν
ἐν συμφοραῖς ταχινήν καὶ ὀξείαν
ἀντίληψιν.

Θὺ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ
ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπέ-
ρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν
ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμέ συμ-
παθείας σου Δέσποινα, ἀλλ' ἄπα-
σιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύτ-
τω καὶ φεγγαρομαι.

Εὐκλῶσαν αἱ τοῦ βίου με
ζάλαι, ὡσπερ μέλισσαι κηρίον
Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχού-
σαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέ-
λει τῶν ὀλίψεων· ἀλλ' εὐροίμι σε
βοηθόν, καὶ διώκτην, καὶ ρύστην

Ῥδὴ Ζ'. Εἰρμός.

« Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄροσον τὸ πῦρ μετέβαλον, βοῶντες. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. »

Τροπάρια.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἀμαρτημάτων, φωταγώγησον σύ, φωτὸς οὐσα τὸ δοχεῖον καθαρὸν καὶ ἀμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναιμι, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὀλὴ ψυχὴ καὶ διανοία, καὶ καρδιά σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν μεγάλων χαρισμάτων. Ἄλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπειρῶν σου θαυμάτων!

Ἐλέψον ἰλέψ' ὀμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Ῥδὴ Η'. Εἰρμός.

« Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγγνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδης Σεμνή, ποντοῦμενόν με σάλῳ βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι γείτρα βοη-

θείας, καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῇ κραταίᾳ σου σκέπῃ.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεύρόν σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχιγὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστην, καὶ προστατίην ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία καὶ μαριναδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῆ λυχνία, λαμπὰς ἀσθεατε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ὠραΐσμα καὶ κλέος.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

« Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε, Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχία μεγαλύνουσι. »

Τροπάρια.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπόν καὶ σωθῆσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποῖαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποῖαν θεριμὴν ἀντίληψιν; ποῖαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέρυγον.

Ὀὐκ ἔστιν ἀριμήσασθαι δυνάτὸν μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεοτόκε, καὶ τὸν θυλὸν τὸν ἀνεξερευνητὸν

ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηγεκῶς, τῷ πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Εν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἅς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσση πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμόν μὴ παρίδης, καὶ δάκρυα καὶ στεναγμόν, ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθῆ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς πανσθενὸς Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτράν ταπεινώσιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀόρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ΚΑΝΩΝ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ὁ ἐφεξῆς Κανὼν ἐστὶ ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ἑμνογράφου· φέρει δὲ Ἀκροστιχίδα: Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ἦχος Δ'. Ὠδὴ Α'. Εἰρμός.

Δημόφρονις ἐκ τοῦ τοῦ μαμου, καὶ πηγῆ ἀκρίως Θεοτοκίας ἁμῶν

πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.» Τροπάρια.

Χριστοῦ βίβλον ἐμφυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι. Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Αδάμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Πόδον τὸ ἀμάραντον χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὄσφραδιον τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε Ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Αγνείας θησαύρισμα χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον κρῖνον Δέσποινα, Πιστοῦς εὐδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ὠδὴ Γ'. Εἰρμός.

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγῆ, βίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σεφάνων δόξης ἀξίωσον.»

Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν Θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς· χαῖρε ἐμφυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τε-
κοῦσα τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς
Πιστοῖς· χαῖρε ἀνὰς κηῖσασα
Θεοῦ ἀμνόν, τὸν αἶροντα κόσμου
παντός τὰ πταίσματα· χαῖρε θερ-
μὸν ἱλαστήριον.

Ορθρος φαινὸς χαῖρε ἡ μόνη,
τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστὸν,
φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ
σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις
δαίμονας ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λό-
γος διώδευσε μόνος· ἡ μοχλοῦς
καὶ πύλας Ἄδου, Δέσποινα, τῷ
τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ
θεία εἶσοδος τῶν σωζομένων πα-
νύμνητε.

ᾠδὴ Δ'. Εἰρμός.

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ
θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κου-
φῇ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπερθεός, τῇ
ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ εἰπέτωτε τοὺς
κραυγάζοντας. Δόξα Χριστῷ τῇ
δυνάμει σου.»

Τροπάρια.

Ἐν φωναῖς ἁγμάτων πίστει σοὶ
βοῶμεν Πανύμνητε. Χαῖρε πῖον ὄ-
ρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι·
χαῖρε λυχνία καὶ στήμνε, Μάνα
να φέρουσα, τὸ γλυκαῖον τὰ τῶν
εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε
ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ,
γῆθεν πάντας ἀνυψώσασα χάριτι·
χαῖρε ἡ γέφυρα, ὄντως ἡ μετά-
γουσα ἐκ θανάτου πάντας πρὸς
ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε
γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ,
Ἄχραντε ἀκόπως βασάσασα· χαῖ-

ρε κογχύλη πορφύραν θείαν βά-
ψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασι-
λεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα ἀληθῶς,
χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας
πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκα-
τανόητον βάλος, ὕψος ἀρρήτον,
Ἄπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώ-
θημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ ἀ-
χειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνο-
λογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυ-
γάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων
καὶ χαράκιωμα, καὶ κραταίωμα,
καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

ᾠδὴ Ε'. Εἰρμός.

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ
θεῷ δόξῃ σου· σὺ γὰρ, ἀπειρόγα-
με Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν
ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄ-
χρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.»

Τροπάρια.

Ὁδὸν ἡ κηῖσασα ζωῆς, χαῖρε
πνέουσα, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς
θνητῆς σώσασα κόσμον· χαῖρε
θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα
φοικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ Δε-
σποτοῦ τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα ἀνθρώπων
χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος
τῆς δόξης, νέκρωσις Ἄδου, νομ-
φῶν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέ-
λων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια
τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Ἰυρίμορφον ὄχημα τοῦ Λό-
γου, χαῖρε Δέσποινα, ἐμφυχε Πα-
ράδεισε τὸ ξύλον ἐν μέσῳ ἔχρον
ζωῆς τὸν Κύριον, σὺ ἡ γλυκαῖ-
μὸς ζωοποιεῖ πλάτει τοὺς μετέ-
χοντας,

χοντας, και φθορᾶ υποκύψαντας.

Ἐωννύμενοι σθένει σου, πῶς ἀναβοῶμέν σοι. Χαῖρε πάλις τοῦ παμβασιλέως, δεδοξασμένα και ἀξιάκουστα περί ἧς λελάληνται σαφῶς ὄρος ἀλατομητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα τοῦ Λόγου, χαῖρε Ἄχραντε κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίνην προαγαθοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγῆ τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστατε.

Ῥδὴ ζ'. Εἰρμῶς.

« Τὴν θεῖαν ταύτην και πύγιμον τελούντες εὐρετὴν οὐθεόφρονες τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.»

Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σου ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσσα· ὄβεν βοῶμέν σοι. Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεῶν Παρθένε προεθεάσατο.

Ἰδοῦ σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν λιμῆν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, και ὀρητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, και τῶν σκανδαλῶν πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία, χαρίτωσον ἡμῶν τὸν λογισμόν, τοῦ κραυγάζειν σοι. Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος βάτος, νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύετως ἐπισκιάζουσα.

Ῥδὴ ζ'. Εἰρμῶς.

« Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρά τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, και Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Τροπάρια.

Ἀνομινοῦμέν σε βοῶντες. Χαῖρε ὄχημα Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἀμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Πατῆρα τῶν ἀνθρώπων ἡ κύησασα, χαῖρε θεόνυμφε, ἡ βράβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρὰς πληρούμεθα, και ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσο Δέσποινα, ὑμνολογησαί σε ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ ὑψώθης, κυήσασα τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι τοὺς πιστῶς σε προσκυνούντας.

Εὐφημεῖ σε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, και ἀνακραεῖ σοι. Χαῖρε ὁ τόμος, ἐν ᾧ δακτύλῳ ἐγγέγραπται Πατὴρ ὁ Λόγος Ἀγνή· ὃν ἰκέτευε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου καταγράψαι Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν οἱ δούλοι σου, και κλίνομεν γόνυ καρδίας ἡμῶν κλίνον τὸ οὖς σου Ἀγνή, και σῶσον τοὺς θλίψει βυθιζομένους ἡμᾶς, και συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν πόλιν Θεοτόκε.

Ῥδὴ Π'. Εἰρμός.

«**Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμί-
νω ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώ-
σατο, πάλαι μὲν τυπούμενος· νῦν
δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
ἅπασαν ἐγείρει ψάλλειν πιστῶς·
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας. Τροπάρια.

Νηδὺν τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν
πάντα βασιλεύοντα ἐβάστασας, γά-
λακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέ-
φοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
Ἄγνη, ᾧ ψάλλομεν. Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτω
τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου·
Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμ-
φανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμε-
νοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε
ἅγια Παρθένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρῶην ἀπάτη γυμνωθέντες,
στολὴν ἀφρασίας ἐνεδύθημεν, τῇ
κυσφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι
ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κα-
τωπεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήρι-
ον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται·
ζωὴν γὰρ τὴν ἐνουπόστατον ἐκή-
σας· εὐλαλοὶ οἱ ἀλαλοὶ πρῶην
χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀποκαθί-
ρονται, νόσοι διώκονται, πνευμά-
των ἀερίων τὰ πλήθη ἤττηνται,
Παρθένη, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν,
δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν,
χαίροις Παντευλόγητε, σκέπη καὶ

κραταίωμα, τεῖχος καὶ οὐρόμακ-
τῶν μελωδούντων Ἄγνη. Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Εἰρμός.

«**Α**πας γηγενῆς σκιρτάτω τῷ
πνεύματι, λαμπαδουχοῦμενος· πα-
νηγυριζέτω δὲ ἀύλων Νόων φύσις,
γεραίρουσα τὴν ἱερὰν πανήγυριν
τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Καί-
ροις πημμακάριστε, Θεοτόκε ἄγνη
ἀειπάρθενε.»

Τροπάρια.

Ἰνα σοὶ Πιστοὶ τὸ Χαῖρε κραυ-
γάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς
μέτοχοι γενόμενοι τῆς αἰδίου, εὐ-
σαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς
ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πλη-
γῆς, διὰ πλῆθος Κόρη παραπτώ-
σεων ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτά-
νουςιν.

Ἐξῆς φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ
βεβαίωσις ὅθεν βοῶμέν σοι. Χαῖρε
ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον Κόσμον
τὸν μέγαν Ἥλιον. Χαῖρε Ἐδέμ
ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἄ-
γνη. Χαῖρε στυλε πύρινε, εἰσά-
γουσα εἰς τὴν ἄνω ζωὴν, τὸ ἀν-
θρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θε-
οῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε
κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία
Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη
ἄμωμος ἐν γυναίξιν καὶ καλή· χαῖ-
ρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ
σὲ κενωθὲν εἰσαδεξάμενον.

Ἡ περιστερὰ, ἡ τὸν ἐλεήμονα
ἀποκύσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε·
Οσιῶν πάντων χαῖρε τὸ καύχημα,
τῶν ἀθλητῶν στεφάνωμα, ἀπάν-

των τε τῶν Δικαίων Θεῶν ἐγκαλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν Πιστῶν τὸ διάσωμα.

Φεῖσαι ὁ Θεὸς τῆς ἀληθινομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε τὴν ἐπιγῆς ἀσπόρως σε κυφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ τὸ ἀλλότριον.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Μετα τὴν Α. αἴτησιν, λέγει ὁ Α. Χορός.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α. Ἦχος πλ. Α'.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ ἑκάστην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅτι ἐλθὼς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'. Ἦχος πλ. Α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπαιαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. Β'.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξιόμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστέ ὁ Θεὸς, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'. Ἦχος Β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, ἀλληλοῦθια.

Ἰεροφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦθια.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλάσαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, ἄλληλούϊα.

Μετὰ δὲ τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Εἶτα τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἑορτῆς, τὸ τροπάριον τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον. Εἶτα τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Χερουβικόν.

Οἱ τὰ Χερουβιμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξουσιν. Ἄλληλούϊα. γ'.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῆς ΔΕΥΤΕΡΑΙ. Ἦχος Α'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἄλληλ. γ'.

Τῆς ΤΡΙΤΗ. Ἦχος πλ. Α'.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἄλληλούϊα. γ'.

Τῆς ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἦχος πλ. Β'.

Ἡσυχίον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἄλληλούϊα. γ'.

Τῆς ΠΕΜΠΤΗ. Ἦχος Β'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἄλληλούϊα. γ'.

Τῆς ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἦχος Β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλληλ. γ'.

Τῆς ΣΑΒΒΑΤΩ. Ἦχος Α'.

Μακάριοι οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν, καὶ γενεάν. Ἄλληλούϊα. γ'.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚΗ. Ἦχος πλ. Β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄλληλούϊα. γ'.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α' ΤΟΜΟΥ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐπειδὴ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνταπεστάλησαν πρὸς ἡμᾶς ὅλαι αἱ Ἀγγελίαι, οὐδ' ἦν δυνατόν ν' ἀνταποσταλῶσιν ἐντὸς οὕτω βραχείου χρόνου, ἀναβάλλομεν ὅπως δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ τελευταίῳ Τόμῳ τῆς βίβλου, τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν φιλοχρίστων συνδρομητῶν ἡμῶν, ὅτε, σὺν Θεῷ, βέλομεν ἔχει αὐτά.

Ἡ δὲ ἐξακολούθησις τοῦ δευτέρου Τόμου καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν, δὲν θέλει διακοπῆ ποσῶς. Τοῦτου ἕνεκα, παρακαλοῦμεν τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν, ὅπως σπεύσωσι καὶ ἐμβιβάσωσιν ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον, ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ παρόντος πρώτου Τόμου, διὰ νὰ δυνηθῶμεν οὕτω ν' ἀποπερατώσωμεν τὸ ἐπιχειρηθὲν ἔργον ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1861 σὺν Θεῷ Ἀγίῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1860.

Ὁ ἐκδότης

Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ.



ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σαμίου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΑ ΕΠΙΜΟΡΦΙΚΕΣ

ΒΙΒΛ

ΑΡΙ

Σ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου